

Giới thiệu Phúc Đức Chân Tiên Convert

Bản vi Tiêu Dao một đám mây, lại thành Tiệt giáo đại đệ tử;

Đầu yêu đầu thú đầu thiên hạ, tính toán thiên tính toán địa tính toán Thánh Nhân!

Xem qua Thân Công Báo Phong Thần sao? Xem qua giả Tôn Ngộ Không lấy kinh sao? Xem qua Hồng Hoang Tam quốc sao?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 01: Bàn Cổ Khai Thiên

Thiên Địa không khai phía trước, toàn bộ không gian tối tăm lu mờ một mảnh, không hề sinh cơ, không có cao thấp tả hữu chi phân, cũng không đi qua tương lai có khác, tại đây là Hồng Mông!

Không biết qua bao lâu, có lẽ là trong nháy mắt, cũng có lẽ là vô số năm, Hồng Mông trong diễn sinh ra một cây Thanh Liên, này Thanh Liên là 48 phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, Thanh Liên có diệp năm phiến, Liên Hoa bốn đóa, trong đó thai nghén có một chỉ hạt sen, nhưng là hạt sen cùng Thanh Liên lại không giống với, hiện lên tím sặc, so chén hơi đại.

Theo thời gian trôi qua, hạt sen rốt cục thành thực, nhưng nó cũng không có rơi xuống, mà là phảng phất như người trái tim một loại, nhất khởi nhất phục, không ngừng nhảy lên, cùng lúc đó, một loại không cách nào ngôn ngữ vận luật theo hạt sen trong truyền ra, làm cho cả Hồng Mông Không Gian, bớt chút trống vắng, nhiều hơn chút ít áp lực.

Theo hạt sen nhảy lên, Hồng Mông Không Gian bên trong đích Hỗn Độn nguyên khí coi như đã bị hấp dẫn một loại, không ngừng hướng về hạt sen hội tụ mà đi, một "Co lại", một "Trướng", như thế nhiều lần, không hề Hỗn Độn nguyên khí bị hạt sen hấp thu, một "Hô", một "Hấp", hạt sen phảng phất máy móc giống như không ngừng đập đều, nhịp nhàng, nhịp đập, rung động, đối với những hội tụ kia mà đến Hỗn Độn nguyên khí, nó là ai đến cũng không có cự tuyệt, toàn bộ một tia ý thức "Thôn phệ" !

Thời gian tại Hồng Mông Không Gian phảng phất là đình trệ, lại có lẽ là không tồn tại, cũng có thể nói thời gian đối với hạt sen mà nói, không có chút ý nghĩa nào, nhưng bất luận như thế nào, hạt sen đã có mối đích động tĩnh, nó thoát ly Hỗn Độn Thanh Liên, một mình phiêu phù ở Thanh Liên phía trên.

"Rống" một tiếng trầm thấp gào thét tự hạt sen trong truyền ra, sau đó liền gặp hạt sen chấn động, một vòng rung động tự hạt sen dâng ra, rung động những nơi đi qua, Hỗn Độn nguyên khí mãnh liệt, phảng phất nước sôi một loại, hướng về hạt sen liền chen chúc mà đi, nuốt trôi nuốt chửng không đủ để hình dung giờ phút này hạt sen hấp thu Hỗn Độn nguyên khí tốc độ, thật sự là nghe rộn cả người.

Chen chúc tới Hỗn Độn nguyên khí đều bị hạt sen hấp thu, hạt sen rõ ràng tại ngăn ngừa trong chốc lát liền dài tới đến chậu rửa mặt lớn nhỏ, tốc độ phát triển khủng bố như vậy.

"Rống" lại là một tiếng gào thét, hơi lấy bất mãn cảm xúc, hiển nhiên mặc dù là lớn lên như vậy nhiều, hạt sen y nguyên chưa đủ, ngay sau đó hạt sen liền tục chấn động ba lượt, ba đạo rung động liên tiếp dâng ra, cấp tốc xẹt qua hạt sen phụ cận Hồng Mông.

"Oanh" Hồng Mông Không Gian triệt để sôi trào, Đại Hải lao nhanh cùng mà so sánh với, quả thực tự là gặp dân chơi thứ thiệt, vô số Hỗn Độn nguyên khí như suối chảy vào biển giống như chảy về phía hạt sen, rồi sau đó bị hạt sen hấp thu, thời gian như trôi đi, cũng không biết qua bao lâu, hạt sen rốt cục trưởng thành đến nỗi vạc nước như vậy lớn nhỏ, rồi sau đó hạt sen liền đình chỉ hấp thu Hỗn Độn nguyên khí.

"HEAA...", Hóa Hình a." Gầm lên giận dữ theo hạt sen trong truyền ra, vang vọng toàn bộ Hồng Mông Không Gian, ngay sau đó, hạt sen liền quay tròn chuyển động, mang theo từng đạo Hỗn Độn nguyên khí, lập tức, dùng hạt sen làm trung tâm, một cái vòng xoáy chậm rãi hình thành, dần dần, hạt sen phụ cận Hỗn Độn nguyên khí càng ngày càng nhiều, vòng xoáy cũng càng lúc càng lớn, rồi sau đó, vòng xoáy thành một mảnh nguyên khí hồ, Hỗn Độn Thanh Liên toàn bộ liên thân đều bị chìm ngập trong hồ, mà hạt sen nhưng như cũ đang không ngừng xoay tròn.

Hồ càng lúc càng lớn, mà hồ nước, tất cả đều là Hỗn Độn nguyên khí hoá lỏng chỗ thành, có thể nghĩ, trong hồ nước này nguyên khí lượng có nhiều không lồ.

Đột nhiên, hạt sen đình chỉ xoay tròn, đồng thời, hạt sen bắt đầu hấp thu hồ nước, hồ nước kịch liệt giảm bớt, cơ hồ một lát thời gian, hồ nước liền đều bị hạt sen hấp thu, hạt sen chung quanh bày biện ra một mảnh chân không khu vực, một tia Hỗn Độn nguyên khí đều không, bất quá cái này cũng không ảnh hưởng hạt sen Hóa Hình.

"Àm àm" thanh âm không ngừng theo hạt sen trong truyền ra, qua không lâu, đột nhiên, hạt sen ầm ầm nổ tung, hạt sen ngoài da tứ tán phiêu lưu, mà lúc này, hạt sen chỗ địa phương lại xuất hiện một người, một vị tướng mạo uy nghiêm khôi ngô đại hán, cái này đại hán là Bàn Cổ, Bàn Cổ toàn thân **, tay

phải cầm một bả búa, còn đây là Khai Thiên thần phủ, tay trái cầm một Ngọc Điệp, chính là Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Bàn Cổ ước lượng trong tay Khai Thiên thần phủ cùng Tạo Hóa Ngọc Điệp, cái gì cảm giác thoải mái, rồi sau đó lại ngẩng đầu đánh giá một mắt đỉnh đầu, nhướn mày, lầm bầm nói, "Thiên Địa không khai, Hóa Hình vô kiếp."

Bàn Cổ cúi đầu nhìn thoáng qua 48 phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, uy nghiêm trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười, sau đó đánh giá thoáng một phát chính mình ** thân thể, sau đó đơn tay khẽ vẫy, cái kia nổ tung liền da rõ ràng lập tức bay trở về đến Bàn Cổ trước người, Bàn Cổ một tay nâng liền da, trong tay không ngừng tuôn ra nguyên khí, liền da tại Bàn Cổ trong tay không ngừng biến ảo, một lát sau liền biến thành một đầu quần, chuẩn xác mà nói hẳn là một đầu quần cốc, quần cốc biên giới có vài miếng như liền Diệp Nhất giống như phiến lá, Bàn Cổ một tay quăng ra, quần cốc trực tiếp sẽ mặc tại Bàn Cổ trên người.

"Khai thiên tích địa, ta vì Bàn Cổ!"

Bàn Cổ nói một câu như vậy lời nói về sau, liền một cái lắc mình, xuất hiện ở Thanh Liên bên trên, ngồi xếp bằng trực tiếp ngồi ở Thanh Liên bên trên, sau đó đem thần búa để đặt tại bên cạnh, đem Tạo Hóa Ngọc Điệp đặt ở hai đầu gối bên trên, hai mắt nhắm lại, bắt đầu tu luyện.

Tuy nhiên Hỗn Độn Thanh Liên hạt sen cũng không đơn giản, có thể Bàn Cổ dù sao vừa mới Hóa Hình mà ra, cho nên Bàn Cổ hiện nay vẫn không thể trực tiếp khai thiên tích địa, còn cần tu luyện.

Sau khi biến hóa, Bàn Cổ tốc độ tu luyện không thể nghi ngờ gia tăng mãnh liệt, đạt đến một cái không thể tưởng tượng nổi tình trạng, mà Bàn Cổ cũng mượn cơ hội này, dạ dùng kẻ nhật chìm đắm trong trong khi tu luyện.

Hồng Mông bên trong không nhớ năm, ngày hôm nay, đang tại tu luyện Bàn Cổ đột nhiên toàn thân chấn động, một cỗ uy áp hướng bốn phương tám hướng tản ra, Bàn Cổ hít sâu một hơi, theo Hỗn Độn Thanh Liên bên trên đứng.

Bàn Cổ đứng thẳng cùng Thanh Liên phía trên, cái này phương không gian, trừ hẳn ra cùng Hỗn Độn Thanh Liên, không có mặt khác bất luận cái gì sinh linh, Bàn Cổ yên lặng hai mắt nhắm lại, cảm ứng đến cái này phương Thiên Địa, hẳn biết rõ, lập tức là hẳn khai thiên tích địa thời khắc.

Đột nhiên, Bàn Cổ lông mày nhảy dựng, nhẹ ồ lên một tiếng, "Ồ, như thế thú vị, đã như vậy, cái kia thay mặt ta Bàn Cổ giúp người giúp một tay."

Sau khi nói xong, Bàn Cổ tay cầm Khai Thiên thần phủ, hướng về trước người vung lên, Bàn Cổ phía trước lập tức xuất hiện một đầu thời gian thông đạo, không biết thông tới đâu.

Rồi sau đó Bàn Cổ dẫn theo Khai Thiên thần phủ, một cái lắc mình xa rồi đi xa Hỗn Độn Thanh Liên, chỉ thấy Bàn Cổ hai tay nắm chặt thần búa, đem búa cử động quá mức đỉnh, ra sức hướng về Hỗn Độn hư không bóp tới, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ vang, toàn bộ Hồng Mông Không Gian kịch liệt chấn động, ngay sau đó thuận tiện giống như không gian bất ổn, bất trụ lắc lư, Địa Thủy Phong Hỏa chen chúc mà ra, Bàn Cổ thấy vậy, tay phải run lên, Khai Thiên thần phủ lập tức một hóa thành ba: Một đồ, một phiến, còn có một chung. Đồ vì Thái Cực Đồ, sau vì Lão Quân sở hữu; phiến vì Bàn Cổ Phiến, sau vì Nguyên Thủy đoạt được; mà chung vì Hỗn Độn Chung, sau vì Đông Hoàng Thái Nhất đạt được, đổi tên là Đông Hoàng Chung!

Bàn Cổ huy động Bàn Cổ Phiến, phá vỡ Hồng Mông, lập tức, Địa Thủy Phong Hỏa không ngừng tuôn ra, rồi sau đó Bàn Cổ xuất ra Thái Cực Đồ, về phía trước vung lên, một tòa kim sắc cầu hình vòm lập tức kéo dài qua hư không, nhìn không thấy cuối cùng.

Địa Thủy Phong Hỏa tại kim sắc cầu hình vòm xuất hiện trong nhảy mắt liền không hề hiện lên, bất quá phía trước tuôn ra hiện ra Địa Thủy Phong Hỏa như trước tại nguyên chỗ bất trụ bốc lên, rồi sau đó Bàn Cổ lại tề ra Hỗn Độn Chung, đỉnh tại trên đầu, tiếng chuông không ngớt không dứt, truyền khắp toàn bộ Hồng Mông Không Gian, chỉ thấy bốc lên Địa Thủy Hỏa Phong theo tiếng chuông mà thời gian dần trôi qua thờ bình thường lại, sau đó hóa thành một thanh một trục lưỡng khí, dương thanh chi khí từ từ đi lên, là vi thiên; âm trục chi khí cũng dần dần trầm xuống, là vi địa phương.

Mà Bàn Cổ dùng hai tay nắm thiên, hai chân giẫm địa vận dụng đại thần thông sử thân thể nhanh chóng biến lớn, Thiên Địa cũng theo Bàn Cổ biến lớn mà càng ngày càng cao, càng ngày càng dày, như thế trải qua một vạn tám ngàn năm, Thiên Địa vừa rồi định hình.

Đến tận đây, Bàn Cổ nguyên khí khô kiệt, tinh hoa diệt hết, nhưng lại dĩ nhiên vẫn lạc, thân hóa vạn vật: Mắt trái vi nhật, mắt phải vi nguyệt, tóc hóa thành sao lốm đốm đầy trời, máu tươi biến thành Giang Hà hồ biển, cơ bắp tấc thì thành ngàn dặm đất màu mỡ, cốt cách, hàm răng biến thành đất ngọn nguồn mạch khoáng, gân mạch biến thành con đường, tóc gáy biến thành hoa cỏ cây cối, tinh huyết thì là biến thành chim bay cá nhảy chờ sinh linh, khí vi phong vân, âm thanh vi Lôi Đình, hẳn thành mưa móc.

Bàn Cổ Đại Thần ngã xuống, thân thể biến thành Hồng Hoàng che trên mặt đất, đầu cùng tứ chi hóa thành Ngũ Nhạc, mà lưng lại thành trong thiên địa điểm tựa Bất Chu sơn... Bụng tế lại hóa thành một mảnh Huyết Hải, cái kia Huyết Hải phương viên mấy vạn dặm, huyết sóng cuộn cuộn, tôm cá không thịnh hành, điều trùng không đến, Thiên Địa lệ khí tất cả đều hội tụ tại nơi này, tại đây là U Minh Huyết Hải.

Tại Bàn Cổ Đại Thần ngã xuống tức, theo hẳn trên người bật ra ba đạo thanh khí cùng bộ phận tinh huyết biến thành mười hai đạo trục khí, tất cả đều bay về phía Hồng Hoàng Đại Địa.

Ba đạo thanh khí tại trong cực thiên trụ Bất Chu sơn Đông Côn Luân hóa thành Thái Thanh Thái Thượng Lão Quân, Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thượng Thanh Thông Thiên đạo nhân, Tam Thanh thân có Khai Thiên Vô Thượng công đức, cổ lúc tu luyện, Tâm Ma không sinh, trừ tà tránh lui, bởi vậy Tam Thanh tu luyện chỉ đồ thông thuận vô cùng, trong khoảng thời gian ngắn liền có Đại La Kim Tiên tu vi.

Mà mười hai đạo trục khí hạ thấp thì là biến thành mười hai Tổ Vu, phân biệt là:

Nhục Thu: Kim Chi Tổ Vu.

Cú Mang: Mộc chi Tổ Vu.

Cộng Công: Thủy Tổ Vu.

Chúc Dung: Hỏa chi Tổ Vu.

Thiên Hạo: Phong chi Tổ Vu.

Huyền Minh: Vũ chi Tổ Vu.

Cường Lương: Lôi chi Tổ Vu.

Hấp Tư: Điện chi Tổ Vu.

Đế Giang: Không gian tốc độ chi Tổ Vu.

Đền cây chín âm: Thời gian chi Tổ Vu.

Xa Bi Thi: Thời tiết chi Tổ Vu.

Hậu Thổ: Thổ Tổ Vu.

Cái này mười hai Tổ Vu Thiên Sinh liền thân có đại thần thông, không tu Nguyên Thần, chỉ tu gân cốt, bởi vì là Bản Cỗ tinh huyết biến thành, có thân thể cường đại vô cùng, có thể nói cái cái Thiên Sinh thần lực.

Khai Thiên công đức, trong đó bốn Thành Hóa làm một tôn Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, này tháp vạn pháp không dính, trừ tà bắt xâm, luyện hóa về sau, đưa cách đỉnh đầu, ở vào thế bất bại, trấn áp số mệnh càng có thần hiệu, so về cái kia Tiên Thiên Chí Bảo không chút nào tổn sắc, sau vì Thái Thượng Lão Quân đoạt được.

Bởi vì Hỗn Độn Thanh Liên chính là Đoạt Thiên địa chi Tạo Hóa một dị số, có tại Khai Thiên thời điểm, bị Thiên đạo chi khiến, trực tiếp vỡ vụn, thứ năm phiến lá cây biến thành Ngũ Phương Kỳ, đứng là Tiên Thiên Linh Bảo Thiên Địa Ngũ Hành Kỳ —— trung ương Mậu Kỳ Hạng Hoàng Kỳ, phương đông Thanh Liên bảo sắc kỳ, phía nam Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Tây Phương tố sắc Vân Giới Kỳ, phương bắc Huyền Nguyên Khổng Thủy Kỳ; mà hần căn thì là hóa thành ba đầu linh căn, thì ra là Hồng Hoang hiện hách uy danh Tiên Thiên Linh Căn —— Bồ Đề mộc, Nhân Sâm Quả, bàn đào cây; bốn đóa Liên Hoa hóa thành tứ phương Thanh Liên: Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hòa Hồng Liên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Thanh Liên; rễ cây nhưng lại biến thành Thí Thần Thương cùng Tru Tiên kiếm trận!

Tạo Hóa Ngọc Diệp cũng vỡ tan ra, cùng một đám Linh Bảo phiêu tán tại trong hư không.

Hồng Hoang thành, trong hư không Linh Bảo cùng với Khai Thiên thần phủ biến thành Thái Cực Đồ, Bản Cỗ Phiến cùng Hỗn Độn Chung, Tạo Hóa Ngọc Diệp, Linh Lung Bảo Tháp chờ tất cả đều hóa thành từng đạo lưu quang, phiêu tán rơi rụng hướng Hồng Hoang Đại Địa!

Cùng lúc đó, cái này trong thiên địa đệ nhất phiến mây trắng đã ở Hồng Hoang đại lục ở bên trên bốn phía phiêu đảng, khắp không mục đích, không hề ý thức phiêu lưu!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 02: Phệ Hồn thành vân

Khai Thiên về sau, trải qua hơn cái nguyên hội, Hồng Hoang đại lục ở bên trên mới thời gian dần qua còn sống linh sinh ra linh trí, rồi sau đó lại trải qua khắp thời gian dài tu luyện, mới Hóa Hình mà ra.

Mà ở Tây Côn Luân, có một đầu con giun tu luyện thành công, hóa thành một tro sắc đạo bào lão giả, lão giả này tự xưng Hồng Quân, mà cái này Hồng Quân coi như là thân có thiên đại cơ duyên, vừa Hóa Hình không lâu liền đã nhận được cái kia nghiền nát Tạo Hóa Ngọc Diệp trong lớn nhất một phần, mà Hồng Quân cũng mượn này Tạo Hóa Ngọc Diệp, thành tựu Vô Thượng đại đạo, pháp lực Thông Thiên, tự số Hồng Quân lão tổ, cái này Tạo Hóa Ngọc Diệp về sau cũng trở thành Hồng Quân lão tổ giáo hóa Thánh khí.

Tại Hồng Quân lão tổ chưa thành tựu Vô Thượng đại đạo phía trước, cái khác đại thần thông người uy danh cũng bắt đầu vang vọng Hồng Hoàng đại lục, bất quá cái này thanh danh của người nhưng lại tiếng xấu, người này là La Hầu, có thể nói là Ma Thần chi tổ, ý vào chính mình thần thông quảng đại, liền làm xằng làm bậy, việc ác bất tận, trong thiên địa sinh linh bị hắn đồ diệt vô số.

Cái này phương Thiên Địa vị Bàn Cổ chỗ khai, cái này Thiên Địa vạn vật cũng đều là Bàn Cổ trong thân thể tinh huyết chờ biến thành, cho nên, có thể nói cái này Thiên Địa vạn vật đều là Bàn Cổ hậu nhân, mà Hồng Quân được Bàn Cổ Táo Hóa Ngọc Diệp, cho nên, cũng có thể nói Hồng Quân là Bàn Cổ truyền nhân, cũng hoặc là đệ tử, bởi vậy đối với La Hầu như thế tàn sát hành hạ sinh linh, Hồng Quân tự nhiên không thể không quản, liền cùng La Hầu chiến một hồi, bất quá cái này La Hầu coi như là thân có đại cơ duyên, rõ ràng lại để cho hắn đã nhận được Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, cùng với Thí Thần Thương, nhưng mà Hồng Quân há lại hạ người bình thường, cầm trong tay Bàn Cổ Phiến, người mặc Thái Cực Đồ, càng là bày ra trong thiên địa thứ nhất sát trận —— Tru Tiên kiếm trận.

Đánh lâu phía dưới, La Hầu nhưng lại thời gian dần qua đã rơi vào hạ phong, mắt thấy tiếp tục đấu xuống dưới, tất nhiên sẽ vẫn lạc, La Hầu liền muốn muốn chạy trốn, kết quả bởi vì Hồng Quân pháp lực cao cường, bảo vật phân đông, La Hầu không thể như nguyện, lại chiến thật lâu, La Hầu đã thân phụ mấy chỗ trọng thương, gấp chạy trốn không thành, tả hữu cũng là một lần chết, La Hầu liền trong nội tâm hung ác, dựa vào Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thí Thần Thương dùng tự sát phương thức phát động một kích cuối cùng, trọng thương Hồng Quân, cuối cùng một tia tàn hồn mang theo Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thí Thần Thương bỏ trốn mà đi.

Hồng Quân gặp La Hầu đào tẩu, liền muốn đuổi theo, nhưng mà nghĩ lại, trong thiên địa đều có một đường sinh cơ, nếu là La Hầu có thể đại triệt đại ngộ coi như là một kiện công đức a, huống hồ hắn cũng đã bán thân bị trọng thương, có thể không đuổi theo La Hầu cũng đem hắn đánh chết, cũng chưa biết chừng, bởi vậy đứng lên Tường Vân liền trở về tiếp tục tu luyện.

Nói sau Hồng Hoàng phía trên, trải qua như thế trường thời gian sinh sôi nảy nở, Hồng Hoàng đại lục sinh linh càng ngày càng nhiều, đồng thời cũng càng ngày càng lớn mạnh, đương nhiên, lúc này Hồng Hoàng, vẫn chưa có người nào, trên cơ bản tất cả đều là Yêu thú, trong đó, loài chim bay dùng Phượng Hoàng vì trường, thú thú dùng Kỳ Lân vì tôn, lân giáp dùng Thần Long làm đầu.

Tam tộc cơ bản thống nhất toàn bộ Hồng Hoàng đại lục, một cái chủng thiên, một cái chủng đất, cái khác chủng biển, tam tộc riêng phần mình quản lý lĩnh vực của mình, biểu hiện ra tuy nhiên bình an vô sự, nhưng trên thực tế nhưng lại mâu thuẫn không ngừng.

Ngay tại Hồng Quân thành tựu Vô Thượng đại đạo, lần thứ nhất diễn giải về sau, tam tộc đại chiến rốt cục khai hỏa, Thần Long tộc tại tam tộc trong thực lực mạnh nhất, Phượng Hoàng tộc cùng Kỳ Lân tộc bắt đầu dĩ phía dưới chi phái liên hợp, cộng đồng đối phó Thần Long tộc, trải qua hơn trăm năm đại chiến, tam tộc nguyên khí đại thương, tam tộc nội phân đông cao thủ tất cả đều diệt vong.

Tam tộc bị Thiên đạo vứt bỏ, thiếu chút nữa diệt tộc, chỉ lưu lại hạ mèo to con mèo nhỏ hai ba con cùng một ít tu vi không cao Tiểu Yêu thú con, không chỉ có tam tộc gặp loại này tai họa ngập đầu, mặc dù là toàn bộ Hồng Hoàng đại lục, đều bị tam tộc đánh cho cảnh hoàng tàn khắp nơi, thiếu chút nữa phá thành mảnh nhỏ, mà một ít Hồng Hoàng bên trên đại thần thông người cũng lọt vào ảnh hưởng đến, người vô tội cuốn vào trong trường kiếp nạn này, chết oan chết uổng, cái này lại để cho Hồng Hoàng mặt khác một ít đại thần thông người thần thức không thôi, âm thầm nghĩ mà sợ.

...

Tại Hồng Hoàng một chỗ vô danh địa phương, giờ phút này lại mây đen rậm rạp, tiếng sấm trền trền, vô tận Thiên Uy phảng phát tuyên cáo lấy ông trời phần nợ, phương viên vạn dặm sinh linh sớm đã xa xa tránh đi, mà ở mây đen rậm rạp trung tâm một đạo thanh sắc bóng người lơ lửng có thể thấy được, khả nhân ảnh trạng thái không quá ổn định, hiển nhiên còn không có hoàn toàn Hóa Hình.

Một tiếng âm vang, phía chân trời vô số đạo chén ăn cơm thô Thần Lôi đánh úp về phía bóng người, bóng người mặt sắc ngưng trọng, toàn thân pháp lực Cuồng tuôn ra mà ra, đáy lòng ngăn không được hò hét: "Cuối cùng một đạo rồi, vượt qua kiếp nạn này, ta có thể Hóa Hình rồi."

Nhưng vào lúc này, một đạo búa ảnh chợt lóe lên, rồi sau đó một đầu không gian thông đạo đột nhiên xuất hiện, từ đó bay ra một Đạo Linh hồn, linh hồn hai mắt ngốc trệ, trống rỗng ánh mắt cho thấy hắn ý thức tự chủ còn chưa thanh tỉnh, chỉ là đui mù mục đích trôi đi lấy, chính có khéo hay không, vậy mà đi theo Thần Lôi cùng nhau rơi xuống, mà Thần Lôi vậy mà không có đối với hắn tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Bóng người toàn bộ tâm thần đều dùng tại trên thiên kiếp, không có chút nào chú ý đạo này lạ linh hồn, toàn thân pháp lực bắt đầu khởi động, cùng thiên kiếp đối kháng, như thế trọn vẹn đã qua nửa nhật thời gian, Thiên Không mới thời gian dần qua hồi phục nắng ráo sáng sủa, mà lúc này, cái kia người độ kiếp cũng đã mỗi một nằm trên mặt đất, cảm thấy chính âm thầm hoảng sợ, "Vi sao cuối cùng một kiếp thật không ngờ khủng bố, chính mình thiếu chút nữa tựu hồn phi phách tán."

Bóng người thân hình tàn phá không chịu nổi, tứ chi không được đầy đủ, tóc tai bù xù, lộ ra có chút chật vật, nằm trên mặt đất cũng đã là tiến khí thiếu, ra khí nhiều hơn, không làm đa tường, vô cùng gian nan ngồi dậy, lại nhiều lần thiếu chút nữa ngã xuống, ngồi xếp bằng tốt về sau, tranh thủ thời gian tâm thần khẽ động, lợi dụng trong thiên địa còn chưa tiêu tán nồng đậm linh khí bắt đầu ngưng tụ thân thể.

"Đây là nơi nào?"

Một tiếng đột ngột thanh âm vang lên, phảng phất tại yên tĩnh ở chỗ sâu trong, trong thanh âm lộ ra rất mờ mịt.

Đang tại ngưng tụ thân thể người nợ lập tức kinh hãi mất sắc, thân hình run lên, mắt thẳng bằng, ngửa mặt ngã xuống, tra xét rõ ràng thân thể của mình, bỗng nhiên phương mới phát hiện trong thân thể của mình vậy mà tồn tại một cái khác Đạo Linh hồn, cái này quả nhiên là gặp quỷ rồi, tuy nhiên hắn hiện tại còn không biết có quỷ cái này thuyết pháp, nhưng là tâm tình cũng không xê xích gì nhiều, bởi vì vừa mới độ qua thiên kiếp, pháp lực của hắn linh hồn đều là suy yếu vô cùng, chỉ sợ liền người bình thường trình độ đều không bằng.

Trong lúc nhất thời, bóng người lại không biết nên làm sao bây giờ!

Nói sau cái kia Đạo Linh hồn, bởi vì ở vào bóng người trong ý thức, một thời gian cũng là mê mang, bất quá trong lúc vô tình hấn vậy mà không tự chủ được hấp thu hồi bóng người bốn nguyên ý thức, cái này bóng người luống cuống, cảm thấy quét ngang, lập tức trở lại ý thức ở chỗ sâu trong, hai cái lại lẫn lộn hồn chạm mặt rồi.

Nếu như Hồng Hoang đại lục trong không ai biết giờ phút này hai cái linh hồn cùng chỗ một cụ trong thân thể, tất nhiên sẽ khiếp sợ được trọn mắt há hốc mồm.

Chỉ nghe một cái nói ra: "Mau dừng tay, ngươi là ai, vậy mà lúc này làm càn, thôn phệ của ta bốn nguyên."

Cái thanh âm này lại là trước kia bóng người thanh âm.

Cái kia Đạo Linh hồn nghe vậy sau nhưng lại khó chịu, thứ đồ vật? Thật muốn hét lớn một tiếng, "Lão tử là người!" Có thể hiện tại đối phương nói mình tại thôn phệ hấn bốn nguyên, suy nghĩ một chút, liền cũng có thể lý giải người này nói năng lỗ mãng, liền đề xuống nộ khí, hỏi ngược lại, "Bốn nguyên là cái gì? Tại đây là địa phương nào?"

Bóng người miễn cưỡng chế phần nộ trong lòng, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Ngươi bây giờ ở trong thân thể của ta, mà ở trong đó là của ta thức hải, ngươi đang tại thôn phệ của ta bốn nguyên, hỗn đản, ngươi còn không ngừng tay."

Mẹ nó, mắng chửi người mắng nghiêng đứng không? Bất quá dù sao cũng là chính mình không đứng trước đây, cho nên cái này Đạo Linh hồn cũng đích thật là đành chỉ tiếp tục hấp thu bốn nguyên, cũng mở miệng đạo, "Cái này bốn nguyên đến cùng là vật gì? Hấp thu ngược lại là làm cho người có loại bỗng bèn muốn tiên cảm giác, hơn nữa ta cảm giác trong cơ thể của ta có cỗ lực lượng cường đại."

"Hừ, ngươi lại không biết cái gì là bốn nguyên? Tranh thủ thời gian ly khai thân thể của ta." Thân thể này chủ nhân cho rằng thể thi linh hồn là đang lấy hấn hay nói giỡn, liền ngữ khí sống nguội, cũng hạ lệnh trực khách, đương nhiên, mặc cho ai cũng không muốn bên trong thân thể của mình xuất hiện cái khác linh hồn, huống chi hay vẫn là tại chính mình suy yếu nhất thời điểm, tuy nhiên hấn rất muốn cái này Đạo Linh hồn lưu lại, dù sao đối phương tại đây ngăn ngừa trong chốc lát thôn phệ bốn nguyên, cần hấn dùng mấy ngàn năm thời gian tài năng tu dưỡng tới, nhưng là bây giờ tình trạng của hấn thật sự là suy yếu, bởi vậy không thể không ăn cái này người cảm thiếu.

Cái kia Đạo Linh hồn có chút ngăn người, lắm bả nói, "Đứng rồi, vừa rồi chỉ lo hấn mắng ta, còn có bốn nguyên sự tình, ngược lại là đã quên một kiện khác sự tình, ta đây là tại trong thức hải của hấn mặt? Chẳng lẽ ta bây giờ là linh hồn trạng thái?" Lập tức hấn coi như nghĩ tới điều gì, lập tức nhảy dựng, kinh hô một tiếng, "Móa, chẳng lẽ gặp trong truyền thuyết xuyên việt? Thế nhưng mà, xuyên việt việc này không phải là trong tiểu thuyết bịa đặt đi ra đây sao? Chẳng lẽ thật sự tồn tại?"

Hấn cái này nhảy dựng hấn cũng không phải quan trọng hơn, tuy nhiên lại lại để cho thân thể kia chủ nhân rất khó chịu, cảm giác linh hồn của mình phẳng phát sắp bị xé nứt một loại, tại đây dù sao cũng là hấn thức hải, mà kinh qua thiên kiếp về sau, hấn thức hải có thể nói là phi thường suy yếu, không chịu nổi như vậy giày vò.

"Hỗn đản, dừng lại, mau đi ra, ly khai của ta thức hải." Người nọ linh hồn toàn thân run rẩy, hướng về cái này kẻ xuyên việt hét lớn.

Cái kia xuyên việt tới linh hồn nghe vậy lập tức nói, "Đi ra ngoài? Như thế nào đi ra ngoài? Ta không biết!" Hấn cũng biết, mình không thể một mực dừng lại ở người khác trong thức hải, nếu không mình sau khi xuyên việt là được người khác phụ thuộc linh hồn rồi, đây chẳng phải là tương đương với nô lệ tồn tại? Với tư cách là một cái người hiện đại, trong lòng tư tưởng là mỗi người ngang hàng, hấn là tuyệt đối không muốn thành vì người khác nô lệ, huống chi, chính hấn đối với hai cái linh hồn phải chăng có thể đáng kể, thời gian dài cùng chỗ một cái thức hải là một điểm nắm chắc đều không có, vạn nhất chính mình không hiểu thấu tự đã bị chết ở tại tại đây, chẳng phải là thành nhất bi thức kẻ xuyên việt? Cho nên hấn phi thường muốn đi ra ngoài, thế nhưng mà mấu chốt ở chỗ hấn cũng không biết như thế nào đi ra ngoài, thật sự là lòng có dư mà lực chưa đủ a.

Nghe được linh hồn ngữ điệu, người nọ không khỏi động không minh nghiệp hỏa, "Không biết, cái kia ngươi là tên khốn kiếp là như thế nào tiến đến, nhưng lại lặng yên im ắng tự xuất hiện ở trong thức hải của ta? Thật sự là khinh người quá đáng." Tại hấn xem ra, đối phương đã có thể thừa lúc chính mình độ kiếp thời điểm, lặng yên không một tiếng động xuất hiện tại chính mình thức hải, tu vi khẳng định không kém, mà bây giờ lại lại tại chính mình thức hải không xuất ra đi, hiển nhiên là không có hảo ý, hơn nữa có khả năng là đã sớm dự mưu tốt.

Nghĩ đến đây, người nọ rốt cuộc không cố được như vậy nhiều, nghĩ thầm tại đây dù sao là địa bàn của mình, nếu như cùng địa Phương Chiến đấu, khẳng định là đối với chính mình có lợi, cho nên không có nghĩ nhiều, liền lập tức ra tay, đọc lên một cái giam cầm khẩu quyết, đồng thời toàn bộ thức hải cũng lập tức sinh ra một cỗ áp lực cực lớn, trực tiếp áp hướng cái kia xuyên việt mà đến linh hồn, đạo kia vốn là chính vô cùng phần nộ linh hồn còn chưa phát giác liền bị trực tiếp giam cầm, đồng thời áp lực và thân, không chỉ có linh hồn của mình không thể động đây, hơn nữa về này áp lực cư nhiên như thế khổng lồ, lại để cho chính mình đau đớn khó nhịn.

Gặp dễ dàng như thế mượn hạ đối phương, người nọ nhưng lại thoáng ngáy người, vốn là tại hấn xem ra, đây nhất định là một hồi kịch chiến, hơn nữa chính mình bị thua khả năng tính thật lớn, lại thật không ngờ, đối phương chút nào phản kháng không có đã bị chính mình giam cầm, đây thật là chính mình không ngờ rằng sự tình, không khỏi đem dài lắm mòng, lập tức phiêu hướng cái kia xuyên việt mà đến linh hồn, chuẩn bị đem hấn thôn phệ, như vậy không chỉ có thể đem chính mình cái kia bị cắn nuốt bốn nguyên nuốt trở lại, còn có thể làm cho linh hồn của mình cường đại hơn, cái này xem như nhất cử lưỡng tiện sự tình.

Đương bị cắn nuốt một khắc này, cái kia xuyên việt mà đến linh hồn, cảm giác mình phẳng phát đặt mình trong trong hầm băng một loại, một cỗ cảm giác mát tích lượt toàn thân, hơn nữa một cỗ tê tâm liệt phế đau đớn cảm giác lại để cho hấn toàn thân nhin không được sợ run, cái này lại để cho hấn sợ hãi,

chẳng lẽ vừa xuyên việt đã bị người khác cho ăn hết? Hắn không biết vì cái gì người đối diện muốn thôn phệ chính mình, nhưng là hắn cũng không muốn chờ chết.

Vô luận bất luận cái gì sinh linh, tại lọt vào sinh tử khảo nghiệm thời điểm đều bộc phát ra tiềm lực khủng bố, cái kia Đạo Linh hồn hai đấm nắm chặt, ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, thanh âm thoáng một phát nổ vang tại toàn bộ thức hải, lại để cho cái này suy yếu thức hải một hồi lay động, trên người áp lực biến mất, ngay sau đó, phía trước hắn cảm ứng được trong cơ thể cái kia cỗ lực lượng cường đại lập tức tăng vọt, vậy mà trực tiếp phá vỡ người nọ cấm chế, khôi phục tự do chi thân.

"Hừ, đã ngươi muốn thôn phệ linh hồn của ta, ta đây tự lấy kia chi đạo còn kia chi thân." Nhớ tới phía trước người nọ muốn thôn phệ chính mình, linh hồn trong nội tâm một phát hung ác, đánh về phía người nọ, cũng muốn đem hắn thôn phệ.

Thân thể kia chủ nhân tự nhiên không cam lòng yếu thế, lưỡng Đạo Linh hồn dây dưa cùng một chỗ, phảng phất hai luồng thanh khí quán quanh, xem tựa hồ không có gì, nhưng là một cái sơ sẩy, cũng sẽ bị đối phương triệt để thôn phệ, đã qua đại khái nửa canh giờ, thân thể kia chủ nhân cuối cùng một mòi, một tiếng gào thét, bị cái kia xuyên việt mà đến linh hồn toàn bộ thôn phệ.

Còn lại cái kia Đạo Linh hồn còn chưa tới kịp cao hứng, liền cảm thấy vô tận chỗ đau đâm thấu đại não, một hồi trời đất quay cuồng, sau một khắc liền hôn mê bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 03: Phá trận được bảo

Không biết qua bao lâu, linh hồn vừa rồi tỉnh lại, đã không có vô tận hư không, có thể cảm nhận được thật sự thân thể, một khắc này, linh hồn mới thật sự là tỉnh lại.

Đương hắn khi mở mắt ra, phảng phất trải qua ngàn vạn năm, mang theo vô tận tang thương, lại như trải qua kiếp trước kiếp này, hiện ra tái thế làm người vui sướng.

Phảng phất như tiên cảnh giống như sơn mạch ở bên trong đứng sừng sững lấy một người mặc hạt sắc trường bào người trẻ tuổi, người trẻ tuổi mọc ra một bộ anh tuấn khuôn mặt, nhưng mà trong đôi mắt thì là một mảnh mê mang, chỉ nghe hắn miệng lầm bầm: "Lý Vân ở bên trong, Vân Trung Tử, như vậy ta rốt cuộc là ai? Ta là Lý Vân trong? Hay vẫn là Vân Trung Tử?"

Nguyên lai cái kia xuyên việt mà đến linh hồn gọi Lý Vân ở bên trong, mà cái kia độ kiếp Hóa Hình chi nhân nhưng lại trong thiên địa đệ nhất phiến mây trắng đặc đạo, tên là Vân Trung Tử, đáng tiếc cái này phiến trong thiên địa đệ nhất phiến mây trắng bởi vì bị Khai Thiên chi kiếp gây thương tích, làm cho linh trí hôm nay vừa rồi mở ra, bằng không thì hắn cũng có thể cùng Hồng Hoang cái kia hồng Vân Tề tên.

Bất quá bởi vì cái gọi là phúc họa tương y, tuy nhiên hắn bị Khai Thiên chi kiếp gây thương tích, khai linh trí cái gì muộn, bất quá lại cũng chính là bởi vậy, Vân Trung Tử thân theo đại cơ duyên, bản thân cũng phúc duyên thâm hậu, đáng tiếc hôm nay lại gặp cái này xuyên việt mà đến Lý Vân trong.

Lý Vân trong đứng tại nguyên chỗ, bởi vì cắn nuốt Vân Trung Tử linh hồn, cho nên hắn quen việc dễ làm tự học xong như thế nào điều động nguyên khí, như thế nào trải ra thần thức, đợi một chút hết thấy tu sĩ mới có thể thần thông, mà đồng thời, hắn cũng cảm ứng được chính mình cái này cỗ thân thể phảng phất đối với chính mình có chút chống cự, suy tư một lát, liền bắt đầu đi lắc đầu, thầm nghĩ, "Không nghĩ tới xuyên việt đã đến Hồng Hoang trong thế giới, cái này Hồng Hoang thế giới chú ý nhân quả, mà hôm nay vừa mới xuyên việt tới liền cắn nuốt người khác linh hồn, không chỉ có như thế, còn cưu chiếm thước sào chiếm đoạt người khác thân thể, cái này nhân quả cũng không nhỏ, ai, đã như vậy, ta đây tự..."

Rồi sau đó hắn phát ra một tiếng cười mở miệng cười, lớn tiếng nói: "Hôm nay lên, không tiếp tục Lý Vân ở bên trong, ta, là Vân Trung Tử, từ nay về sau, ta sẽ nhượng cho Vân Trung Tử đại danh đồng dạng vang vọng toàn bộ Hồng Hoang đại lục."

Vừa dứt lời, cái này cỗ thân thể đối với Vân Trung Tử liền không còn có chút nào chống cự, hắn biết rõ, bị chính mình thôn phệ Vân Trung Tử cái kia ti chấp niệm dĩ nhiên tán đi.

Lý Vân trong buông tha cho tên của mình, lựa chọn Vân Trung Tử cái tên này, đối với chính hắn mà nói, cũng không có gì không ổn, dù sao chính hắn cũng gọi là Lý Vân ở bên trong, danh tự trong đồng dạng có Vân Trung hai chữ, hiện tại đã đến bất đồng thế giới, vì chính mình lấy khác một cái tên cũng là có thể, huống chi cái này còn có thể một Vân Trung Tử nhân quả, hắn lại có sao mà không làm đâu này?

Vân Trung Tử kiếp trước với tư cách là một cái hiện đại thanh niên đối với Hồng Hoang thế giới những truyền thuyết này trong đích nhân vật, câu chuyện, tự nhiên không biết lạ lắm, mỗi lần nhớ tới nếu như mình là Vân Trung Tử... , cái kia đem sẽ cỡ nào lại để cho người kích động sự tình, Phong Thần sát

kiếp ở bên trong, Đạo Môn ở bên trong không có nhiễm bất luận cái gì nhân quả và Bình An vượt qua sát kiếp chỉ có Vân Trung Tử cùng Huyền Đô hai người, hần tựa hồ thấy được tương lai của mình, thanh thần ổn định bái nhập Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ, bình Bình An an vượt qua nguyên một đám sát kiếp, đương một cái tự do tự tại Tiên Nhân.

Tiên, đối với một cái hiện đại thanh niên mà nói, đó là thuộc về trong truyền thuyết mới có, hơn nữa là cái loại này hư vô mờ mịt, không thể chạm đến, hôm nay chính mình không chỉ có thể đương một cái Tiên Nhân, nhưng lại có thể trở thành Thánh Nhân đệ tử, chỉ là ngấm lại tự lại để cho Vân Trung Tử một hồi mừng thầm.

Đương nhiên, những điều này đều là hần một bên tình nguyện, lập tức chính yếu nhất chính là đem chính mình tu vi đề thăng, hơn nữa mình bây giờ cách Bất Chu sơn còn xa, cũng không biết lúc nào tài năng bái nhập Thánh Nhân môn hạ.

Không hề đa tương, Vân Trung Tử bay khỏi cái này phiền sơn mạch, tại một cái khác phiền sơn mạch bên trong tùy ý mở một cái động phủ, ý định đem thương thế của mình chữa cho tốt, rồi sau đó vững chắc thoảng một phát chính mình tu vi cảnh giới, lại đi cái kia Bất Chu sơn bái sư.

Tại trải qua gần ba năm thời gian tu luyện về sau, Vân Trung Tử không chỉ có đem thương thế của mình triệt để trị hết, nhưng lại đem bản thân tu vi cũng cố tại Kim Tiên Sơ Kỳ.

Vân Trung Tử trong động phủ mở hai mắt ra, cảm giác được trong cơ thể không lồ kia vô cùng lực lượng, trong nội tâm kinh hi đến tột đỉnh tình trạng, Vân Trung Tử cảm giác mình hiện tại giờ tay nhắc chân gian có thể hủy núi đảo biển, lại liên tưởng đến chính mình kiếp trước, chỉ có thể đương một phạm nhân, cả đời không có tiếng tăm gì vượt qua, đừng nói trên địa cầu nổi danh, tự là tại quê hương của mình, cái kia lớn cỡ bản tay địa phương, đều bốc lên không được một cái phao, hôm nay mình cùng trước kia so sánh với, thực xem như cách biệt một trời.

Thế nhưng mà vừa nghĩ tới chính mình kiếp trước hết thảy, trong nội tâm lại có chút không hiểu sâu nào, lắc đầu, tạm thời đem những buồn này, trước mắt chuyển trọng yếu nhất tình tự là đi Bất Chu sơn bái sư, đây là liên quan đến thân gia tính mệnh đại sự, hần cũng không dám qua loa, vạn nhất chính mình không giống đời sau chỗ lưu bí truyền như vậy, bái Nguyên Thủy vi sư, cái kia đến lúc đó Phong Thần chi kiếp, không chừng sẽ bên trên cái kia Phong Thần bảng, nếu như vận khí lại thiếu một ít, trực tiếp trở về quê quán rồi.

Vân Trung Tử thu thập một phen, dựng lên Tường Vân, trực tiếp tự ra động phủ, dựa theo chính mình dung hợp trong trí nhớ, hướng về Bất Chu sơn phương hướng tự như gió bay điện chớp bay đi.

Tại Hồng Hoang chi đông có tòa núi, tên là Hóa Hình núi, danh như ý nghĩa, tại đây sinh linh Hóa Hình mà ra vô cùng nhiều, thời gian dài, phụ cận sinh linh đều gọi hồ ngọn núi này vì Hóa Hình núi, về phần tại sao ngọn núi này có thể khiến cho sinh linh Hóa Hình so địa phương khác nhanh vậy thì không phải những Tiểu Yêu này tiêu quái biết rõ được rồi, một nguyên nhân là bọn hần không có ý nghĩ này còn có tự là thực lực không đủ.

Hóa Hình núi phương viên sinh linh cũng biết, tại chủ phong đằng sau có một chỗ sương mù bao phủ địa phương là bọn hần vào không được, nhiều năm qua rất nhiều đồng loại sau khi đi vào sẽ bị lạc ở trong đó, vài thập niên sau mới mơ mơ màng màng đi ra, dần dà, những sinh linh này liên rất xa tránh đi nơi đây, ở này một chỗ liên yêu quái đều không dính địa phương hôm nay lại đứng một người.

Người này là Vân Trung Tử, theo hần đi ra đã hai năm rồi.

Hần vốn là tiến về trước Bất Chu sơn, trí nhớ của kiếp trước nói cho hần biết, Tam Thanh ngay tại Bất Chu sơn, Bất Chu sơn rất tốt tìm, tại toàn bộ Hồng Hoang đại lục rất là dễ làm người khác chú ý, tự là tiếp liền Thiên Địa ngọn núi kia, thì ra là Bàn Cổ lưng biến thành, thậm chí còn hần một mắt có thể chứng kiến ngọn núi kia mơ hồ hình ảnh, hần dựng lên thân hình không ngừng mà bay về phía chỗ đó, hần bản thân tự là mây trắng, tốc độ tự nhiên không chậm, tuy nói so ra kém Hồng Vân chờ lưu, bất quá thực sự viễn siêu mặt khác cùng cảnh giới Hóa Hình chi nhân.

Đã hơn một năm trước kia là hần biết chính mình sai rồi, hơn nữa sai vô cùng không hợp thói thường, vốn tưởng rằng dùng hần Kim Tiên tu vi, muốn bay đến cái kia Bất Chu sơn, hần là chuyện dễ dàng, không nghĩ tới, đã bay nửa năm mới phát hiện, ngọn núi kia xem chỉ là so với trước gần hơi có chút mà thôi, kết quả là, dùng hần tiêu sái tính cách, tự nhiên đem tiến về trước Bất Chu sơn sự tình tạm thời buông, tìm bảo bối phòng thân, đây mới là hiện tại chuyện trọng yếu nhất.

Lắc đầu, Vân Trung Tử vứt bỏ đầu óc tạp niệm, lâm bảm nói: "Chỉ mong nơi này có tốt bảo bối a!"

Nghĩ đến trong lòng hần này không khỏi âm thầm mắng: "Là mẹ nó ai nói trong hồng hoang khắp nơi đều là bảo bối, tùy tiện nhặt một kiện đều là Tiên Thiên Linh Bảo, hiện tại đâu này? Mấy năm này một kiện Tiên Thiên bảo vật không tìm được, rác rưởi ngược lại là đụng không ít."

Phiền muộn phiền muộn, Vân Trung Tử hay vẫn là đi tới cái này có sương mù trên ngọn núi, mắt nhỏ, mắt híp xem xét, Vân Trung Tử không khỏi lấp bắp kinh hãi, tại đây cũng không phải tự nhiên sương mù, mà là do trận pháp thôi phát mà sinh, nghĩ vậy, Vân Trung Tử có chút vui vẻ, chẳng lẽ mình nhân phẩm đại bạo phát, hay vẫn là nói lão thiên gia xem chính mình đáng thương muốn đưa chính mình một kiện pháp bảo.

Nghĩ thì nghĩ, Vân Trung Tử cũng không nhân rồi, thời gian dần qua đi vào trước trận, cẩn thận quan sát, đồng thời dùng thần niệm chi pháp dò xét trận pháp này cấu tạo, trọn vẹn Quả nhi một canh giờ, Vân Trung Tử vừa rồi mở mắt ra, lâm bảm: "Di nhiên là Tiên Thiên đại pháp trận, mặc dù có chút phiền toái, bất quá trận pháp không được đầy đủ, chỉ có ngăn địch chi dụng, cũng không công kích công hiệu, như thế liên không có gặp nguy hiểm, ngược lại là có thể thử xem."

Rồi sau đó Vân Trung Tử dùng một cái quỹ dị tư thế đập vào trong trận, lúc trước trong vòng một canh giờ hần đã nắm rõ ràng rồi trận pháp vận chuyển, tiếp theo theo trận pháp đi vào từ trong mà bên ngoài phá trận lại càng dễ.

Tại ngoài trận nhìn lại, bất quá là mỏng sương mù một mảnh, mà trong trận nhưng lại có khác Động Thiên, vốn một mảnh bạch sắc cảnh tượng theo hần

bước vào phẳng phát như nước trong bị ném rơi xuống một cục đá.

Trong chốc lát, không gian trập trập chấn động, đợi đến lúc sau khi dừng lại, Vân Trung Từ ánh mắt nhìn đi, cái đó còn có cái gì sương mù, trong thiên địa một mảnh trống trải, Thiên Không không có mặt trời nhưng lại sáng ngời, chính mình dưới chân giẫm chính là cỏ xanh, toàn bộ trong thiên địa an tĩnh đến đáng sợ, ý chí không kiên sinh linh chỉ sợ thời gian dài sẽ tinh thần thác loạn, mất phương hướng mình.

Vân Trung Từ trong nội tâm âm thầm gật đầu, không hổ là Tiên Thiên trận pháp, gần kề một cái tàn phá trận pháp mình cũng nhìn không ra, Kim Tiên phía dưới, chỉ có không công vào phần, đồng thời trong lòng của hắn cũng là một hồi may mắn, nếu nguyên vẹn trận pháp, chỉ sợ không có Đại La Kim Tiên mơ tưởng phá trận.

Chỉ thấy Vân Trung Từ miệng lẩm bẩm, ở phía chân trời im lặng xuất hiện hơn mười đạo Thần Lôi toàn bộ bỏ về phía trận pháp một loại chỗ, một tiếng ầm vang, trận pháp nhưng lại cấp tốc vận chuyển kéo toàn bộ vô danh không gian, mà Vân Trung Từ thân hình như ẩn như hiện, trận pháp vận chuyển không chút nào có thể ảnh hưởng.

Đại pháp trận vận chuyển một vòng cần ba mươi sáu thiên, mà Vân Trung Từ không vội chút nào, chính là ba mươi sáu thiên, đối với Kim Tiên cảnh giới Vân Trung Từ mà nói, thực không tính là dài lâu.

Suốt đã qua ba mươi sáu thiên, Vân Trung Từ trong nội tâm hơi hi, phá trận thời khắc đã đến.

Tại trận pháp sắp lần nữa tiến vào thứ hai chu vận chuyển thời điểm, lúc này trận pháp xuất hiện một tia khe hở, mà Vân Trung Từ chờ đúng là cơ hội này.

Chỉ thấy Vân Trung Từ trong miệng lần nữa niệm lên pháp quyết, năng rạo sáng sủa trên bầu trời vậy mà đen nhánh một mảnh, hắc Vân Trung điện quang tránh to lớn, trận trận cánh tay thô Thần Lôi cuộn cuộn mà xuống, toàn bộ trận pháp lập tức bị rửa sạch một lần, đại pháp trận cũng không người chủ trì, cho nên uy lực lập tức yếu bớt hơn phân nửa.

Rồi sau đó trận pháp tiến vào vòng thứ hai, bất quá cái lúc này bởi vì lúc trước Thần Lôi oanh kích, đại pháp trận uy lực giảm phân nửa, cho nên cũng không hề như phía trước như vậy khó có thể phá giải, Vân Trung Từ cũng không cần phải nữa lần chờ đợi ba mươi sáu thiên, trong miệng pháp quyết không đoạn, Thần Lôi không ngớt không dứt, oanh kích toàn bộ đại trận, oanh thời gian một ngày, tại trận trận tiếng sấm ở bên trong, đại pháp trận đột nhiên tuôn ra một tiếng vang thật lớn, Vân Trung Từ nhìn mắt nhìn đi, quả nhiên, đại pháp trận đã bị phá vỡ, nhìn xem trước mắt thương di mặt đất, Vân Trung Từ lần nữa cười khổ, chính mình không có một thân đạo hạnh cùng pháp lực, không biết làm sao không có tiện tay pháp bảo, bằng không thì mượn nhờ pháp bảo, bất quá mấy canh giờ liền có thể phá vỡ trận này.

"Ồ? Như thế nào còn có trận pháp?"

Vân Trung Từ không khỏi có chút kinh ngạc, vốn cho rằng phá đại pháp trận liền có thể đạt được bảo vật, không nghĩ tới tại đại pháp trận trung ương còn có một hồi, Vân Trung Từ cẩn thận quan sát, phát hiện trận này là Tiên Thiên Mộc hành trận.

"Đại pháp trận nội tại sao có thể có một mình Mộc hành trận, quả nhiên là quái dị, chẳng lẽ là cái gì Mộc thuộc tính bảo vật?"

Mộc hành trận cũng không phải cái gì rất cao sâu trận pháp, nếu là muốn phá Ngũ Hành trận, có lẽ muốn phiền toái rất nhiều, bất quá gần kề cái này Mộc hành trận, vậy thì đơn giản nhiều hơn, huống chi trận pháp này không có người chủ trì, Ngũ Hành tương sinh tương khắc, tự nhiên muốn dùng hỏa đến phá trận.

Bất quá nửa canh giờ, Mộc hành trận tuyên cáo bị phá, đương bên trong lộ ra một vật về sau, Vân Trung Từ không khỏi kinh hãi.

"Khổ Trúc, dĩ nhiên là Tiên Thiên Linh Căn bên trong đích Khổ Trúc." Vân Trung Từ không khỏi ghen ngạo, cẩn thận quan sát thật lâu, vừa rồi thờ dài một hơi: "Khai Thiên về sau không có có cơ duyên, cũng không có sinh sôi linh trí, mặc dù số Tiên Thiên, không biết làm sao làm một tử vật mà thôi, thật sự là đáng tiếc."

Chỉ thấy bị phá đi Mộc hành trận địa phương thành linh mộc ra một khỏa cây trúc, trúc tư cách, địa vị vi sáu tiết, cành sum xuê thịnh, tự Khổ Trúc bạo lộ về sau, trong không khí tựa hồ tràn ngập một cỗ nhàn nhạt mùi thơm ngát, Vân Trung Từ hít một hơi, phát hiện mình thân hồn tựa hồ tương đương hưởng thụ, vui vẻ nói: "Tốt bảo bối, thật sự là tốt bảo bối a! Thậm chí có an hồn, tinh thần công hiệu, như tu hành lúc đeo, không cần phải lo lắng Tâm Ma sinh sôi, như bảo vậy này nên ta đoạt được."

Không nhiều lắm nói, Vân Trung Từ vung dưới tay cẩn thận từng li từng tí đem Khổ Trúc thu , mà vốn nồng đậm linh khí dần dần tán đi, Vân Trung Từ biết rõ, bất quá nửa năm, ngọn núi này sẽ gặp cùng bình thường sơn mạch tương tự, tại đây đã từng, sẽ gặp thành làm một cái truyền thuyết.

Nhìn xem trong núi còn mênh mông vô tri phần đông sinh linh, Vân Trung Từ cười nói: "Bọn người phúc khí sâu, hưởng dụng bảo vật này nhiều năm, mà hôm nay nhưng lại cơ duyên lấy hết." Sau khi nói xong liền lần nữa hướng Bất Chu sơn bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 04: Gặp trên đường đi kỳ thạch

"Ai, cũng không biết Hồng Quân đã diễn giải mấy lần, Bất Chu sơn a Bất Chu sơn, còn muốn bao lâu thời gian tài năng đến à?" Vân Trung Từ một bên hướng về Bất Chu sơn phương hướng bay đi, một bên than thở.

Cách hần bay đi Bất Chu sơn đã qua lưỡng năm thời gian rồi, có thể hần cảm giác cái này Bất Chu sơn cách mình hay vẫn là phi thường xa xôi, hần cũng không biết còn cần bao lâu mới có thể đến tới Bất Chu sơn.

Tuy nhiên oán trách, bất quá Vân Trung Từ lại không có nhụt chí, dù sao tại trong hồng hoang, thời gian đối với bọn hần những đã này thành tiên người mà nói, gần kề chỉ là con số mà thôi, huống chi hôm nay cũng mới đi qua mấy năm, đương nhiên, cái này mấy năm thời gian đối với Vân Trung Từ mà nói, vẫn tương đối lâu dài, chỉ là hần xuyên việt phía trước cũng chỉ là người hai mươi tuổi người trẻ tuổi, như thế cô độc, đơn điệu phi hành hai năm, cảm giác có chút bức bối, buồn khổ!

Vân Trung Từ vừa oán trách xong, trong tai liền truyền đến một giọng nói, "Ngàn năm thời gian đã qua, ta đem tại tầng trời ba mươi ba Từ Tiêu Cung chỗ bắt đầu lần thứ hai diễn giải, phẩm đến Từ Tiêu Cung người đều có thể dự thính."

Vân Trung Từ nghe vậy, trong nội tâm thờ dãi một hồi đồng thời, nhưng trong lòng cũng là xiết chặt, rõ ràng lần thứ hai diễn giải đã bắt đầu, mặc dù nói còn có lần thứ ba, có thể mình bây giờ dù sao còn không có có bái nhập Thánh Nhân môn hạ, mà chỉ dựa vào chính mình trước mắt Kim Tiên Sơ Kỳ tu vi, muốn bay vào tầng trời ba mươi ba Từ Tiêu Cung, không thể nghi ngờ nói chuyện hoang đường viễn vông lời nói.

"Chiếu tình huống trước mắt đến xem, cái này lần thứ hai diễn giải, mình cũng là can không nổi rồi, chỉ có thể đem hi vọng đặt ở lần thứ ba diễn giải lên, ai, nếu như có thể sớm mấy trăm năm xuyên việt tới, vậy thì có thể... Thế nhưng mà, cái đó có nhiều như vậy nếu như... Ồ, đúng rồi, còn có một phương pháp, ha ha, nếu quả thật có thể thành công, cái kia... Thế nhưng mà..." Nghĩ tới đây, Vân Trung Từ đột nhiên dừng lại, trên không trung suy nghĩ thật lâu, về sau mới hồi phục tinh thần lại, sau đó trong mắt kiên nghị chỉ sắc hiện lên, đem thân hình đánh xuống, đáp xuống đến mặt đất, rồi sau đó Vân Trung Từ đem thân thức triển khai, tựa hồ tại suu tầm cái gì đó.

Phát hiện tại đây cũng không có mình cần tìm đồ vật về sau, Vân Trung Từ lần nữa triển khai thân hình, đem tốc độ giảm bớt, chỉ ở tầng trời thấp phi hành, phi hành đồng thời, đem toàn bộ thân thức triển khai, suu tầm lấy quanh người cả vùng đất mỗi chỗ địa phương, thần sắc vô cùng chuyên chú, cực kỳ chăm chú, phẳng phát không lo lắng chút nào chính mình đã tìm đến Bất Chu sơn thời gian giống như được, chỉ là một cái kinh suu tầm, suu tầm, lại suu tầm..

Nửa năm sau một ngày, chính đang phi hành Vân Trung Từ, đột nhiên một tiếng nhẹ kêu, rồi sau đó hướng phía một cái phương hướng tự bay đi, qua trong giây lát tựu đi tới một chỗ vách núi trước, Vân Trung Từ đứng tại vách núi trước, đánh giá cẩn thận lấy đối diện vách núi, chỉ thấy đối diện trên vách núi nhánh dây rậm rạp, trực tiếp theo trên vách núi phương rù xuống mà xuống, như một mảnh dải hẹp Cầu Long giống như động ở trên vách núi.

Nhánh dây thiên kì bách quái, nhánh dây bên trên trái cây càng là không thiếu cái lạ, cái gì dài mấy mét dưa xanh, cái gì như liềm đao một loại hạt sắc dưa leo, còn có một chút dưa leo càng làm cho người xung kỳ, lớn lên tựu như là người bàn tay một loại, mặt khác còn có một chút dưa leo càng là như là chén rượu bộ dáng, cái này quả thực lại để cho Vân Trung Từ kinh ngạc.

Vân Trung Từ chỉ là đem ánh mắt hướng trên những dưa leo này nhìn lướt qua sau liền trực tiếp dời, rồi sau đó đem ánh mắt định dạng tại một đầu Thanh Đằng bên trên, cái này Thanh Đằng bên trên kết trái cây, xem tựu bình thường nhiều hơn, ba cái hồ lô, Vân Trung Từ thân thức cẩn thận cảm ứng, âm thầm gật đầu, "Cái này ba cái hồ lô còn cần vài năm tài năng thành thực, như thế, ta liền lúc này tu luyện một thời gian ngắn."

Vân Trung Từ phi đến vách núi trước, lợi dụng đại thân thông, tại thanh sắc nhánh dây sau mở một sơn động, Vân Trung Từ một cái lặc mình liền tiến nhập trong động, thoáng thanh lý một phen liền bắt đầu bày trận, đem chung quanh nơi này Thiên Địa Nguyên Khí tụ tập đến trong sơn động, dùng thuận tiện chính mình tu luyện, đồng thời cũng có thể nhanh hơn cái này hồ lô thành thực.

Như thế đã qua ba năm thời gian, ba cái hồ lô rốt cục thành thực, Vân Trung không chút khách khí đem hần toàn bộ tháo xuống, thân thức hướng ba cái trong hồ lô tìm tòi, ba cái không gian thật lớn xuất hiện tại thân thức cảm ứng ở bên trong, hơn nữa bên trong còn có nồng đặc Thiên Địa Nguyên Khí, thật không biết những hồ lô này lúc này đã bao nhiêu năm.

Vân Trung Từ đem cái thứ nhất hồ lô, cũng chính là một cái thanh sắc hồ lô cầm trong tay, thấp giọng nói, "Cái này ba cái hồ lô mặc dù so với cái kia Tiên Thiên Linh Căn chỗ kết mấy cái hồ lô, cấp bậc thấp vài giai, bất quá có thể gửi đại lượng đồ vật, nhưng lại có thể bảo tồn thiên địa địa bảo linh tính, ngược lại cũng không tệ, về phần cái này hai cái hoàng, hạt hồ lô, về sau tựu ban cho môn hạ đệ tử a."

Sau đó Vân Trung Từ đem mặt khác hai cái hồ lô thu vào thanh trong hồ lô, đồng thời đem Khổ Trúc cũng thu nhập trong hồ lô, nghĩ nghĩ, Vân Trung Từ lại đem cái kia Thanh Đằng đào ra, cũng thuận tay đem trên vách núi khác trái cây ngắt lấy không ít, toàn bộ để vào thanh trong hồ lô, tuy nhiên đã thành tiên, hơn nữa những trái cây này cũng không thể khiến hần tu vi có gì tăng trưởng, bất quá với tư cách là một cái người hiện đại, cái này ăn uống chi muốn tại có thể thỏa mãn dưới tình huống, tự nhiên muốn một no bụng có lộc ăn, huống hồ tại ba năm này thời gian, Vân Trung Từ đã ăn không ít tại đây trái cây, xác thực là ưa những trái cây này hương vị.

Cuối cùng là người hiện đại, mặc dù đi vào Hồng Hoang gần mười năm rồi, có thể một ít tập tính như cũ là không đổi được.

Vân Trung Tử lần nữa dựng lên thân hình, bay về phía Bát Chu sơn, đồng thời, thần thức triển khai, tiếp tục sưu tầm lấy hấn trong suy nghĩ muốn nhất có được đồ vật gì đó.

Theo thời gian trôi qua, trong nháy mắt, trăm năm thời gian đã qua, Hồng Quân lần thứ hai diễn giải cũng đã hoàn tất, mà lúc này Vân Trung Tử, nhưng như cũ tại sưu tầm, thậm chí hấn đều có chút chết lặng, bất quá hấn lại không có chút nào buông lỏng, mỗi cách mười năm, hấn đều nghỉ ngơi một lần, đồng thời khôi phục thoáng một phát chính mình nguyên khí, rồi sau đó lần nữa ra đi, như thế nhiều lần không ngừng, cũng không thư giãn.

Tại đây trăm năm trong lúc, hấn cũng không phải hào vô sở hoạch, cũng tìm đã đến không ít bảo vật, có thể những cũng không thể này lại để cho hấn thỏa mãn, cho nên hấn lần nữa tiếp tục sưu tầm.

Chút bất tri bất giác, 300 năm thời gian lại đi qua, mà Bát Chu sơn cũng đã xa xa đang nhìn, dựa theo Vân Trung Tử cái này bốn trăm năm phi hành kinh nghiệm đến đoán chừng, hấn tin tưởng, dựa theo hấn trước mắt cái tốc độ này, đại khái cần năm mươi năm tả hữu liền có thể đến tới, mà nếu như hấn dùng tốc độ cao nhất phi hành, tin tưởng mười năm tả hữu liền có thể đủ đến Bát Chu sơn, nhìn qua cách mình gần như thể Bát Chu sơn, Vân Trung Tử cũng là thở dài một hơi, "Rốt cục sắp đến Bát Chu sơn rồi, cách bái sư cách chỉ một bước rồi."

Tuy nhiên toàn lực phi hành thuật hạ vận vận cần mười năm, bất quá Vân Trung Tử hay vẫn là buông tha cho toàn lực phi hành kế hoạch, mà là như trước như phía trước như vậy tốc độ hướng về Bát Chu sơn không nhanh không chậm phi hành.

Năm năm sau đích một ngày, Vân Trung như trước như phía trước bốn trăm năm như vậy cẩn thận sưu tầm lấy, đột nhiên, Vân Trung Tử ngừng lại, chau mày, đục lỗ chung quanh, chỉ thấy Vân Trung Tử dưới thân đại địa là một mảnh đất cát, tuy nói chỉ là một mảnh, bất quá diện tích nhưng lại thật lớn, chừng hơn mấy chục bình phương trong kia giống như đại.

"Kỳ quái, vừa rồi bay tới thời điểm, cũng có một chỗ như vậy đất cát, có thể hai khối đất cát tầm đó nhưng lại một mảnh rừng rậm, đất cát bên trên linh khí đều không có, mà trong rừng rậm lại là linh khí nồng đậm bức người, chẳng lẽ nơi này có cái gì cổ quái hay sao?"

Lòng hiếu kỳ, ai cũng có, huống chi là một cái xuyên việt đến Hồng Hoang đại lục người hiện đại, cho nên Vân Trung Tử gần kề trầm tư một lát liền đứng tại đất cát bên trên, thần thức quét sạch đất cát mỗi một chỗ, phát hiện đất cát cát vàng có chừng sâu vài chục thước, mà cát phía dưới thì là một tầng Nham Thạch, mà cái này Nham Thạch mặt ngoài rõ ràng có một mảnh dài hẹp đường vân, những đường vân này phi thường có quy luật, đáng tiếc Vân Trung Tử hoàn toàn xem không hiểu, hơn nữa cẩn thận dùng thần thức quét sạch, thời gian dài, còn sẽ có mê muội cảm giác.

Vân Trung Tử phi thường khiếp sợ, lập tức ổn ổn thần, trên mặt chẳng những không có chút nào sợ hãi thần sắc, ngược lại có chút hưng phấn, ha ha cười cười xuống, đem toàn bộ thần thức triển khai, lập tức bao phủ ở khắp đất cát.

Thần thức bao phủ ở đất cát về sau, rồi sau đó thần thức lại hướng kéo dài xuống, một mực kéo dài đến sâu hơn trăm thước chỗ mới rốt cục lướt qua Nham Thạch, lúc này Vân Trung Tử đã có chút có hết sức, chẳng biết tại sao, đương Vân Trung Tử thần thức bao phủ ở chính khối Nham Thạch tầng ngoài về sau, một cỗ áp lực cường đại rõ ràng áp hướng Vân Trung Tử thần thức, cái này lại để cho Vân Trung Tử mặt sắc một trắng.

Vân Trung Tử cắn răng, quát khẽ một tiếng, toàn lực vận chuyển thần thức đem trọn khối Nham Thạch chuyển hướng mặt đất, đáng tiếc hiệu quả cũng không tốt, Nham Thạch gần kề hướng lên di động một thước mà thôi, mà tựa cái này một trong nháy mắt, Vân Trung Tử mặt sắc trực tiếp tựa thanh rồi, thân thể run nhè nhẹ, bất quá Vân Trung Tử cũng không có như vậy buông tha cho, tiếp tục hướng bên trên hoạt động, mà khi cái kia khối Nham Thạch hướng lên di động 1m về sau, Vân Trung Tử rốt cục kiên trì không xuống, trực tiếp đặt móng tựa ngồi trên mặt đất.

"Hô, tầng đá kia không tính quá lớn, nhưng vì cái gì nặng như vậy? Dùng ta hôm nay Kim Tiên Sơ Kỳ tu vi rõ ràng chỉ có thể di động 1m" Phàn nàn quy phàn nàn, Vân Trung Tử không có lãng phí thời gian, lập tức lui ra phía sau đến cái kia phiến linh khí nồng đậm trong rừng rậm, bắt đầu khôi phục thần thức.

Thần thức khôi phục về sau, Vân Trung Tử liền không có tiếp tục vận chuyển cái kia khối Nham Thạch, mà là theo thanh trong hồ lô lấy ra một cái hạt sắc hồ lô đi ra, trong tay bấm véo một cái pháp quyết, hạt hồ lô lóe lên, lập tức biến thành một cái cự đại vô cùng hồ lô huyền ở không trung, rồi sau đó một cỗ gió lốc tự trong hồ lô tuôn ra, cạo hướng trên mặt đất cát vàng, cơ hồ trong chớp lát, trên mặt đá cát vàng toàn bộ bị thu tiến hạt trong hồ lô, lộ ra lòng đất cái kia khối Nham Thạch.

Cái này khối Nham Thạch xem có chút thông thấu, hơn nữa cho người tí ti uy áp, Nham Thạch tầng ngoài bên trên cái kia một mảnh dài hẹp đường vân nhìn như lộn xộn, rồi lại coi như hàm ẩn lấy Vô Thượng đại đạo, huyền diệu vô cùng, Vân Trung Tử dùng thần thức thăm dò vào Nham Thạch ở bên trong, muốn tìm tòi đến tận cùng, có thể thần thức vừa mới thăm dò vào Nham Thạch, liền cảm giác ý nghĩ phảng phất muốn bạo tạc giống như được, Vân Trung Tử quyết đoán chặt đứt thần thức, trọn mắt há hốc mồm chăm chăm vào cái này khối Nham Thạch, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Vân Trung Tử biết rõ, cái này khối Nham Thạch tuyệt đối là một kiện phi thường khó lường bảo vật, cho nên cái này bảo vật, mình vô luận như thế nào cũng muốn đem hấn bỏ vào trong túi, huống chi bảo vật như vậy còn không chỉ một khối.

Ngay sau đó dùng hạt hồ lô đem Nham Thạch phụ cận bùn đất cũng toàn bộ thu vào trong hồ lô, lộ ra chính khối Nham Thạch, Vân Trung Tử hưng phấn cười, trong tay pháp quyết biến đổi, chỉ thấy không trung hồ lô trực tiếp hướng về Nham Thạch trang đi, muốn đem Nham Thạch chính khối cất vào trong hồ lô, có thể lại để cho Vân Trung Tử thất vọng chính là, đương hồ lô rơi đến Nham Thạch tầng ngoài lúc, đột nhiên theo trên mặt đá khuếch tán ra một tầng nhàn nhạt phòng hộ màng, tuy nhiên rất nhạt, thế nhưng đã ngừng lại hạt hồ lô.

Vân Trung Tử mặt sắc trở nên rất khó coi, chăm chăm vào tầng kia phòng hộ màng xem chỉ chớp lát, một cái lác mình trực tiếp xuất hiện tại Nham Thạch bên cạnh, rồi sau đó hai tay hung hăng chống đỡ tại trên mặt đá tầng kia phòng hộ màng lên!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 05: Đa Bảo Nhiên Đăng

"Phốc!"

Vân Trung Tử một ngụm máu tươi phun ra, rồi sau đó thân hình thất tha thất thểu lui ra phía sau vài bước, mới đứng vững.

Vân Trung Tử thần sắc khó coi đến cực điểm, âm trầm nghiêm mặt đánh giá phía trước cự thạch, vốn là Vân Trung Tử ý định bằng vào chính mình Kim Tiên Sơ Kỳ tu vi, toàn lực vận chuyển trong cơ thể nguyên khí dưới tình huống, định có thể luyện hóa tầng này phòng hộ màng, để chính mình đem cái này khối kỳ thạch thu nhập trong hồ lô, có thể chính mình xa xa đánh giá thấp tầng này phòng hộ màng cường đại, tựa như vậy trong nháy mắt, toàn lực luyện hóa phía dưới, không chỉ có không có luyện hóa phòng hộ màng chút nào, ngược lại lại để cho chính mình lọt vào cấn trã, bị nội thương.

Hít sâu một hơi, hung hăng nhìn chăm chăm một mắt cự thạch, rồi sau đó lách mình tiến vào sau lưng cách đó không xa trong rừng rậm, tìm được một chỗ nguyên khí nồng nặc nhất địa phương, trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu ngồi xuống khôi phục bản thân pháp lực.

Nửa tháng sau, Vân Trung Tử không chỉ có đem bản thân pháp lực hoàn toàn khôi phục, đồng thời cũng đem nội thương của mình trị hết.

Vân Trung Tử lần nữa đi vào cự thạch trước, đã có lần trước kinh nghiệm, Vân Trung Tử lần này không lại một lần nữa liền đem toàn bộ pháp lực dồn mãnh vào phòng hộ màng ở bên trong, mà là đem chút ít pháp lực, chậm chạp rót vào phòng hộ màng ở bên trong, đương phát hiện cũng không có có thay đổi gì lúc, lại thích hợp rót vào pháp lực, đồng thời Vân Trung Tử cũng bắt đầu luyện hóa tầng này phòng hộ màng.

Lúc này đây, không có phát sinh cái gì ngoài ý muốn, có thể luyện hóa, nhưng là luyện hóa tốc độ rất chậm, bất quá dù vậy, cũng làm cho Vân Trung Tử mừng rỡ không thôi, đương nhiên Vân Trung Tử cũng không có bị loại biến hóa này choáng váng đầu óc, dù sao có thể luyện hóa cũng không có nghĩa là tựa nhất định có thể có được cái này khối kỳ thạch.

Vân Trung Tử vốn là đã luyện hóa được một ngày, sau đó liền ngừng lại, tuy nhiên hiệu quả không lớn, nhưng là cả phòng hộ màng bên trên đã xuất hiện một cái cửa động, cái này cửa động có cái bàn như vậy lớn nhỏ, Vân Trung Tử dừng lại nhất chủ yếu mục đích là vì xác nhận tầng này phòng hộ màng phải chăng theo là tự nhiên động năng lực chữa trị, bởi vì dựa theo chính hắn trước mắt tu vi, hiển nhiên không thể một lần tính luyện hóa toàn bộ phòng hộ màng, coi như là một bên luyện hóa, một bên khôi phục bản thân pháp lực, cũng là không thể, mà nếu như tầng này phòng hộ màng theo là tự nhiên động chữa trị năng lực, cái kia chờ mình dừng lại khôi phục pháp lực trong khoảng thời gian này, chính mình luyện hóa cái chỗ kia, khẳng định cũng đã tự động chữa trị như lúc ban đầu, cho nên vì bảo hiểm để đạt được mục đích, Vân Trung Tử ý định xác nhận về sau, lại tiến hành động tác kế tiếp.

Lại để cho Vân Trung Tử tức giận chính là, cái này khối kỳ thạch rõ ràng thật sự có tự động chữa trị năng lực, nhưng may mắn chính là, nó mình chữa trị năng lực cực yếu, Vân Trung Tử dùng một ngày thời gian luyện hóa chính là cái kia cửa động, phòng hộ màng mình chữa trị lại dùng mười ngày thời gian mới hoàn toàn khôi phục, cho nên, chỉ cần dùng nhiều một ít thời gian, Vân Trung Tử hoàn toàn có thể đủ luyện hóa toàn bộ phòng hộ màng.

Vân Trung Tử đem pháp lực khôi phục đến trạng thái toàn thịnh về sau, liền bắt đầu nhận chăm chú thật sự luyện hóa phòng hộ màng, lúc này đây hiệu quả cùng trước đó lần thứ nhất so sánh với, quả thực là cách biệt một trời, bỏ ra hai mươi ngày thời gian, rõ ràng đã luyện hóa được tầng này phòng hộ màng một phần mười, cái này lại để cho Vân Trung Tử mừng rỡ không thôi.

Tranh thủ thời gian trở lại trong rừng rậm khôi phục pháp lực, như thế luyện hóa, khôi phục, luyện hóa, khôi phục... Trong nháy mắt một năm thời gian đã trôi qua rồi, hôm nay, nhìn xem trên mặt đá tảng kia vừa vừa biến mất phòng hộ màng, Vân Trung Tử mới một trên mặt cũng rốt cục lộ ra gặt hái được đáng tươi cười.

Vân Trung Tử vừa vừa lộ ra đáng tươi cười một lát, ngay sau đó liền hai mắt trừng trừng, mừng rỡ không thôi hướng về cự thạch vẫy tay một cái.

Lập tức, cự thạch liền tại một hồi rung rung trong nhanh chóng thu nhỏ lại, cơ hồ thời gian một cái nháy mắt, cự thạch liền biến thành một mảnh sáng long lanh "Mái ngói", nói nó như mái ngói, thật sự là bởi vì ngoại hình của nó hoàn toàn chính xác cùng mái ngói không kém bao nhiêu, tứ tứ phương phương, phía trên nhô lên, phía dưới lõm lầy, tuy nhiên đường cong không lớn, lại xem cái gì giống như mái ngói.

Vân Trung Tử đánh giá cẩn thận bắt tay vào làm bên trong đích "Mái ngói", hoàn toàn nhìn không ra bất luận cái gì phi phạm địa phương, cùng với bình thường mái ngói đồng dạng, bất quá nhưng lại óng ánh sáng long lanh, Vân Trung Tử một lần lại một lần ném thử cái này vật độ cứng, kết quả lại làm cho hắn khiếp sợ, cộng thêm hưng phấn, bởi vì dùng hắn trước mắt tu vi, hơn nữa bảo vật, một kích toàn lực phía dưới, rõ ràng không thể hủy hoại cái này vật may mắn, cái này như thế nào không cho Vân Trung Tử hưng phấn?

Thu lại tâm tình, Vân Trung Tử đạo, "Đã giống như vậy kiếp trước mái ngói, và như thủy tinh một loại, cái kia liền gọi cái này vật vì tinh ngói a!"

Vân Trung đem tinh ngói thu vào chính mình thanh trong hồ lô, rồi sau đó đem hạt trong hồ lô cát vàng điền tiến bởi vì thu tinh ngói mà sinh ra trong hố sâu

kia, liền phiêu nhiên bay về phía rừng rậm sau đích cái kia ra sa mạc chỗ.

Thu thứ hai phiến tinh ngói, bởi vì có phía trước kinh nghiệm, cho nên tiết kiệm không thiếu thời gian, gần kề hao tổn mười tháng liền đem cái này phiến tinh ngói bỏ vào trong túi.

Cuối cùng Vân Trung Tử lại đang kê bên này đã nhận được bốn phiến tinh ngói, tổng cộng đạt được sáu phiến tinh ngói, đương nhiên, hắn cũng hao tổn bốn năm thời gian, bất quá trong lúc này, Vân Trung Tử thực sự còn có cái khác thu hoạch, đó chính là hắn tu vi đột phá, tiến cấp tới Kim Tiên Trung Kỳ, đây thật là mừng vui gấp bội.

Vân Trung Tử còn hy vọng có thể tại kê bên này tìm đến vài miếng tinh ngói, đáng tiếc phương viên bên trên vạn dặm đều bị hắn tìm mấy lần, lại không có bất kỳ thu hoạch, chính mình lắc đầu, "Xem ra kê bên này là không có những thứ khác tinh ngói rồi, đã có những này tinh ngói, lại tốn hao một ít thời gian, ý nghĩ của ta có lẽ là có thể thành công rồi, bất quá những này tinh ngói quá không đơn giản, như thế dùng xong thật sự là đáng tiếc, ai, hay vẫn là tiếp tục tìm kiếm, nhìn xem có thể hay không tìm được khác có thể đảm nhiệm tài liệu." Sau đó Vân Trung Tử lần nữa hướng về cách đó không xa Bất Chu sơn bay đi.

Đông đi xuân đến, mặt trăng lên nhật rơi, thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt ba mươi năm đã trôi qua rồi, tại một đường chết lặng suu tâm ở bên trong, Vân Trung Tử cơ hồ như máy móc giống như trái rộng ra thần thức suu tâm, suu tâm, lại suu tâm, phảng phất tại trong đầu của hắn, trong thiên địa chỉ còn lại có hai cái từ, suu tâm cùng Bất Chu sơn!

"Tích á..."

Đột nhiên, một tiếng sét đánh nổ vang tại Vân Trung Tử trong đầu, Vân Trung Tử phi trên không trung thân hình lay động một cái, thiếu chút nữa tròng ngã xuống trên mặt đất.

Ổn định thân hình, Vân Trung Tử mờ mịt ngẩng đầu nhìn về phía thanh âm nơi phát ra chỗ, chỉ thấy cách Vân Trung Tử cực xa trên một ngọn núi cao, mây đen rậm rạp, Thần Lôi cuộn cuộn.

"Có người tại đánh nhau? Xem cái này quy mô, hình như là cao thủ a!" Vân Trung Tử thì thào hai câu, cải biến phương hướng, lập tức bay về phía này tòa cao điểm.

Đã đến cao điểm trước mới phát hiện, cái kia cao điểm mặt sau có một cái hạp cốc, trong hạp cốc lúc này bị Thần Lôi oanh được hoàn toàn thay đổi, mặc dù khối đặc cuộn cuộn, bất quá dùng Vân Trung Tử hôm nay tu vi hiển nhiên có thể xuyên thấu qua những khối đặc này trông thấy trong hạp cốc chân thật trắng cánh, một cái khuôn mặt khô gầy đạo nhân đứng tại sương mù trước, mặt sắc âm trầm đánh giá cuộn cuộn khối đặc.

Chỉ thấy khối đặc bên trong, một bảo tháp lập ở không trung, bảo tháp có sáu tầng tám mặt, đỉnh tháp có bát giác, bát giác phía trên tất cả treo một Kim Linh, tám mặt bên trên đều là kỳ dị cổ triện, cổ triện giống như nòng nọc giống như tại tám trên mặt du động, trong đó một trên mặt viết ba cái phong cách cổ xưa chữ to "Đa Bảo tháp", tại tháp hạ rõ ràng là một cái hình thể mập mạp đạo nhân.

Chứng kiến tình hình này, Vân Trung Tử cảm thấy âm thầm nói thầm, thấy thế nào lấy người này có chút nhìn quen mắt đây này!

"Đứng rồi, Đa Bảo? Đây cũng là Đa Bảo Đạo Nhân xen lẫn Linh Bảo Đa Bảo tháp! Không nghĩ tới a, rõ ràng lúc này gặp tương lai Tiết giáo đại đệ tử, không hồ là Đa Bảo, tu vi so với ta còn cao một đường." Vân Trung Tử xem xét thanh "Đa Bảo tháp" ba chữ to, liền chấn động, lập tức lại dùng thấp không thể nghe thấy thanh âm nói ra, "Đời sau trong truyền thuyết, cái này Đa Bảo Đạo Nhân cuối cùng sẽ bị lão tử hóa hồ vi Phật, trở thành Phật giáo một phương giáo chủ —— Thích Ca Mâu Ni, tuy là bị buộc bắt đắc dĩ, có thể coi như là phản giáo, chỉ là không có về hắn trở thành Thích Ca Mâu Ni chuyện sau đó lưu truyền tới."

Chỉ thấy Đa Bảo tháp toàn bộ thân tháp Kim Quang lập lòe, một tầng tầng màng mỏng không ngừng theo thân tháp trong hiện lên mà ra, dùng cái này ngăn cản Thần Lôi, đồng thời, Đa Bảo tháp bát giác bên trên Kim Linh cũng không gió mà động, đỉnh đỉnh đang đang vang vọng hư không, từng vòng gọn sóng đang hướng đánh xuống Thần Lôi, Thần Lôi tại gọn sóng ngăn cản phía dưới, uy thế chậm lại, lại để cho Đa Bảo tháp ngăn cản khỏi Thần Lôi tới cũng nhẹ nhõm không ít.

Vân Trung Tử vốn muốn ẩn ở một bên, lẳng lặng chú ý, chỉ có điều hiển nhiên ý nghĩ của hắn rơi vào khoảng không, chỉ thấy cái kia khô gầy đạo nhân đỉnh chỉ đối với Đa Bảo công kích ngược lại nhìn về phía phương hướng của hắn, lớn tiếng nói: "Không biết vị nào đạo hữu ở bên, bản đạo Nhiên Đăng hữu lễ!"

Lúc này, Đa Bảo Đạo Nhân cũng đã thanh trừ trước người Thần Lôi, hướng về phía bên này cất cao giọng nói: "Đạo hữu đi mau, Nhiên Đăng cái thằng này ý muốn lòng mang làm loạn, đạo hữu không cần thiết xen vào việc của người khác, rước họa vào thân."

Trong nháy mắt, Vân Trung Tử liền đã đoán được nguyên do trong đó, nghe ý tứ này hắn là Nhiên Đăng đối với Đa Bảo ra tay, còn muốn muốn Nhiên Đăng truyền thuyết, mười phần 4/7 là gặp bảo này lòng tham, dựa theo tính tình của hắn tự nhiên là nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, nhưng là nghe Đa Bảo Đạo Nhân hắn ngược lại hiện thân đi ra.

"Ha ha, nhị vị đạo hữu thật sự là thật hăng hái a! Vậy mà lúc này luận bàn, bản đạo Vân Trung Tử hữu lễ." Hắn vốn là mây trắng đắc đạo, am hiểu ẩn nấp thân hình, nếu không là hai người tu vi so với hắn cao lại có thể nào đơn giản phát hiện, dù là như thế, cũng đem hai người lại càng hoảng sợ, hắn cái này thân tu vi cũng không phải là đùa giỡn!

"Thì ra là thế, ta hai người trong lúc rảnh rỗi, lẫn nhau xác minh mà thôi, chưa đủ bên ngoài Nhân đạo quá thay! Đạo hữu nếu là vô sự liền xin cứ tự nhiên a!" Nhiên Đăng ánh mắt sáng quắc nhìn xem Vân Trung Tử nói ra!

"Nhiên Đăng, người quả nhiên là không muốn da mặt chi nhân, thiếu người có thể diện nói ra lời nói này, bản đạo hôm nay liền cùng người một trận chiến." Đa Bảo Đạo Nhân hiển nhiên không am hiểu lý do thoái thác, nghe đạo Nhiên Đăng liền nhin không được nói!

Chứng kiến Đa Bảo biểu hiện, Vân Trung Tử cảm thấy âm thầm lắc đầu, so về Nhiên Đăng, Đa Bảo chênh lệch nhiều hơn, cũng khó trách hấn ngày sau vì một người đệ tử sinh từ đũa Tiệt giáo đại nghĩa cùng một bên.

Không nghĩ ngợi thêm, lập tức mở đầu đạo, "Đã Nhiên Đăng đạo hữu có này nhĩ hứng, bản đạo nguyện làm trọng tài, dùng bày ra công bình, Nhiên Đăng đạo hữu xem tốt chứ?" Mặc dù nói là làm trọng tài, nhưng là Vân Trung Tử thân thể lại hướng phía Đa Bảo dựa sát vào, mà Đa Bảo cũng không ngốc, hai người ân ân thành liên thủ xu thế.

Nhiên Đăng là người nào, thoáng một phát liền nhìn ra trong đó chuyện ẩn ở bên trong, mặt sắc không tự giác trở nên âm ám, trong nội tâm cũng không tự giác trầm tư: "Một cái Đa Bảo tự như vậy khó giải quyết, thậm chí có một kiện cao phẩm chất Tiên Thiên Linh Bảo —— Đa Bảo tháp, có thể hay không cầm xuống hay vẫn là không biết, lại đây một cái không biết rõ mảnh Vân Trung Tử, chỉ sợ cũng khó có thể nịnh nọt, cũng thế, việc này tạm thời hoãn một chút."

"Bản đạo đột nhiên nhớ tới còn có chuyện quan trọng, lần sau đi, lần sau sẽ cùng nhị vị đạo hữu luận đạo." Nhiên Đăng về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói, nói xong cũng không đợi hai người có gì phản ứng, một cái lắc mình biến mất tại phía chân trời.

"Đa tạ đạo hữu ân cứu mạng, Đa Bảo vô cùng cảm kích, hấn nhất tất có thâm tạ." Đa Bảo Đạo Nhân khản thành nói.

Vân Trung Tử ha ha cười cười, nói ra: "Đạo hữu nói quá lời, bản đạo chẳng qua là không quen nhìn Nhiên Đăng hành vi, thuận tay mà thôi, đạo hữu không cần chú ý."

Tuy nhiên ngoài miệng nói như vậy, nhưng là trong nội tâm Vân Trung Tử có thể chẳng phải muốn, tại Tam Thanh thành thánh phía trước, quan hệ có lẽ cũng không tệ lắm, Đa Bảo là Tiệt giáo thủ đồ, ngày sau nếu để cho Nguyên Thủy Thiên Tôn biết rõ chính mình thấy chết mà không cứu được nhất định sẽ lưu lại ân tượng xấu, càng hội đắc tội Thông Thiên giáo chủ, tuy nhiên đắc tội Nhiên Đăng, nhưng là trong đó lợi và hại hấn vẫn có thể được chia thành .

Chính thức hiểu được cảm ơn người sẽ không đem nói lời cảm tạ đọng ở bên miệng, mà Đa Bảo Đạo Nhân đúng là loại người này, hấn ngược lại là cảm thấy Vân Trung Tử thập phần đáng giá thâm giao, không khỏi lời nói nhiều, mà Vân Trung Tử cũng có ý kết giao, hai người có loại tương tích cảm giác.

...

Đa Bảo đạo, "Đã nơi đây sự tình rồi, không biết đạo hữu đem hướng nơi nào? Về sau nhưng còn có tương kiến chi nhật."

Vân Trung Tử ngấm mực nhìn về nơi xa, chăm chăm vào Bất Chu sơn đạo, "Bản đạo ý định đi chỗ đó Bất Chu sơn, bái Tam Thanh một trong vi sư."

Vân Trung Tử cũng không có nói là muốn bái Nguyên Thủy Thiên Tôn vi sư, dù sao Tam Thanh bản làm một gia, hiện tại Tam Thanh có hay không gây ra mâu thuẫn, Vân Trung Tử cũng không hiểu biết, nếu như còn không có có gây ra mâu thuẫn, mà chính mình lần này lại nói thẳng muốn bái Nguyên Thủy vi sư, đây nhất định hội phạt lão tử cùng Thông Thiên giáo chủ nặt mũi, vạn nhất đem tới đây sự tình truyền vào Thông Thiên giáo chủ trong tai, tự nhiên không biết đối với chính mình có cái gì ân tượng tốt, chỉ không được tại Phong Thần cuộc chiến trong thuận tay đem chính mình tiêu diệt, đến lúc đó thật sự là khóc đều không có địa phương khóc; hơn nữa nếu như đang tại vị này tương lai Tiệt giáo đại đệ tử trước mặt nói muốn bái Nguyên Thủy Thiên Tôn vi sư, cái này tự nhiên sẽ lại dễ cho Đa Bảo đối với chính mình không có hoà nhã sắc, tuy nhiên hiện tại Đa Bảo tu vi cũng không so với chính mình cường đi nơi nào, bất quá Vân Trung Tử nhưng lại biết rõ, cái này Đa Bảo đối với tu luyện phi thường khắc khổ, cần thực, mặt khác, Đa Bảo tương lai đã có thể trở thành đứng đầu một giáo, thiên phú tự không cần phải nói, biến thái thiên phú, tăng thêm một khóa khắc khổ cầu đạo chi tâm, Đa Bảo tương lai thực lực tất nhiên không kém, chính mình không để ý tới Do Nhân vì câu nói đầu tiên cho mình đảo lớn như vậy một cái hố, cho nên Vân Trung Tử chỉ nói là bái Tam Thanh một trong vi sư.

;

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 06: Hai người đồng hành

"Bái sư? Bản đạo khó hiểu, cái này có chỗ tốt gì?" Đa Bảo nói ra.

Vân Trung Tử trong nội tâm khẽ giật mình, nhìn xem Đa Bảo nghi hoặc gương mặt cũng là có chút ít buồn bực, nhưng hẳn dù sao tâm tư bất đồng, lập tức liền hiểu được, cái lúc này còn không có bái sư cái này thuyết pháp, mỗi người chỉ biết là đi Từ Tiêu Cung nghe đạo, không có người sẽ nhớ lấy đi bái cũng là nghe đạo nhân vi sư.

Nghĩ vậy, Vân Trung Tử liền giải thích chỗ tốt, dụ hoặc lấy Đa Bảo, nói cái gì tu vi bên trên không hiểu có thể tùy thời thỉnh giáo, tu vi tăng lên mau lẹ đợi một chút, nếu như gặp được Nhiên Đăng sự tình, tự cũng không vì vậy mà đã bị khi dễ, tóm lại Vân Trung Tử nói là Thiên Hoa Loạn Trụ, lại để cho không có nhận thức Đa Bảo tâm động không thôi.

"Bản đạo không có gì nơi đi, chẳng cùng đạo hữu cùng nhau đi bái sư, không biết đạo hữu có nguyện ý hay không mang lên bản đạo?"

Đa Bảo nghe Vân Trung Tử hình dung, nghĩ nghĩ chính mình hôm nay tu vi, cùng Vân Trung Tử cũng là không kém bao nhiêu, tuy nhiên không biết cái kia Tam Thanh là ai, nhưng là nghe Vân Trung Tử hình dung, tựa hồ toàn bộ Hồng Hoàng cũng là phải tính đến, đã Vân Trung Tử đều nguyện ý đi bái cái kia Tam Thanh vi sư, chắc hẳn Tam Thanh tu vi cho dù không có khoa trương như vậy cũng tuyệt không phải bình thường, cho nên Đa Bảo liền cũng nổi lên muốn đi bái sư ý niệm trong đầu.

Vân Trung Tử tự nhiên sẽ không cự tuyệt, lời nói, "Đạo hữu có nghĩ như vậy pháp, cái kia liền cùng bản đạo một đạo tiến về trước Bất Chu sơn a." Vân Trung Tử biết rõ cái này Đa Bảo sớm muộn cũng là muốn bái nhập Thông Thiên giáo chủ môn hạ, cho nên liền đáp ứng mang lên Đa Bảo tiến về trước Bất Chu sơn, hướng chỉ mình cái này mấy trăm năm qua, vẫn luôn là một mình một người chạy tới Bất Chu sơn, cũng sớm đã có chút bực bội rồi, hôm nay có thể nhiều hơn một người, ít nhất trên đường đi không biết nhàm chán, hơn nữa cái này Đa Bảo tu vi tuy nhiên cùng chính mình không sai biệt lắm, nhưng là tốc độ lại so với chính mình chậm hơn rất nhiều, kể từ đó, cũng không sẽ ảnh hưởng chính mình một đường sưu tầm pháp bảo, được liệu chờ, nhưng lại có thể có cái nói chuyện bạn, Vân Trung Tử đương nhiên mừng rỡ như thế.

"Như thế liền đi thôi." Đa Bảo cảm ơn một tiếng.

Sau đó hai người dựng lên thân hình liền nhanh như điện chớp hướng về Bất Chu sơn tiến đến.

Bởi vì này Đa Bảo tu vi chính là Kim Tiên Hậu Kỳ, theo lý thuyết tốc độ là có lẽ so Vân Trung Tử mau hơn rất nhiều, nhưng là Vân Trung Tử bản thể là một đám mây, tốc độ tự nhiên so với bình thường Kim Tiên nhanh lên rất nhiều, hơn nữa Vân Trung Tử hữu ý vô ý dụ hoặc lấy Đa Bảo cũng tâm bảo, bởi vậy hai người đều là đánh xuống tốc độ hướng về Bất Chu sơn bay đi, trên đường đi, Vân Trung Tử cùng Đa Bảo lẫn nhau giảng lấy những năm này chính mình gặp được các loại chuyện thú vị, một bên vừa cẩn thận sưu tầm lấy các nơi.

Cùng Vân Trung Tử phỏng đoán không tệ, hai mươi năm về sau, hai người đạt tới Bất Chu sơn.

Bất Chu sơn, Bàn Cổ khai thiên tích địa về sau, lưng biển thành, chèo chống lấy cái này vùng trời.

Bất Chu sơn cùng thiên đủ cao, mặc dù không biết hôm nay cao bao nhiêu, nhưng là nhìn qua lên trước mắt cái kia cao ngất như mây, mà lại nhìn không tới đỉnh Bất Chu sơn, Vân Trung Tử cùng Đa Bảo hai người trợn mắt há hốc mồm, đặc biệt là Vân Trung Tử, tuy nhiên tại đời sau trong truyền thuyết đề cập tới Bất Chu sơn là trong thiên địa trụ cột, chèo chống lấy Thiên Địa, có thể trước cũng chỉ là tại trong lòng ngầm lại, nhưng là cái loại này rung động, hoàn toàn không thể cùng tự mình trông thấy đánh đồng.

Tại Bất Chu sơn trước mặt, Vân Trung Tử cảm thấy nhỏ bé, cùng mà so sánh với, chính mình giống như con sâu cái kiến một loại, cái loại này mãnh liệt rung động cảm giác thẳng tuột ra Vân Trung Tử đáy lòng, lại để cho Vân Trung Tử trong nội tâm không hiểu xiết chặt, mặt sắc một trắng, đồng thời, Vân Trung Tử chỉ cảm thấy một cỗ áp lực áp hướng chính mình, phảng phất muốn chính mình quý xuống thân phục giống như được, cùng lúc đó, Vân Trung Tử cảm ứng được chính mình thanh trong hồ lô cái kia vài miếng tinh ngói bất trụ nhảy lên.

Vân Trung Tử cắn chặt hàm răng, thần thức tham tiến thanh hồ lô, ngăn chặn sáu phiến tinh ngói, bởi vì tinh ngói phòng hộ màng đã bị Vân Trung Tử luyện hóa, cho nên nói cái này sáu phiến tinh ngói xem như đã bị Vân Trung Tử đã luyện hóa được nhất thời nữa khác, bởi vậy áp chế tinh ngói cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

Tinh ngói không hề nhảy lên, nhưng là cái kia cỗ áp lực vô hình cũng không có biến mất, Vân Trung Tử không biết cái này là nguyên nhân gì, là bởi vì chính mình đối mặt cái này Bất Chu sơn cảm giác bản thân nhỏ bé mà bởi vậy đối với Bất Chu sơn có chút sợ hãi tâm lý, bởi vậy lại để cho chính mình đạo tâm bất ổn mà sinh ra áp lực? Hay vẫn là bởi vì chính mình đã nhận được cái này sáu phiến tinh ngói, mà lại để cho cái này Bất Chu sơn đối với chính mình tạo áp lực?

Dựa theo Vân Trung Tử suy đoán của mình, hẳn là đệ một loại khả năng, nếu như là loại thứ hai, cái kia chính mình lấy được sáu phiến tinh ngói chẳng phải là cùng Bàn Cổ còn có lớn lao quan hệ? Dù sao Bất Chu sơn chính là Bàn Cổ lưng biển thành, nếu như tinh ngói cùng Bàn Cổ không có vấn đề gì, Bất Chu sơn hoàn toàn không có lý do gì hướng chính mình tạo áp lực, cho nên Vân Trung Tử lựa chọn tính cho rằng là đệ một loại khả năng tính.

"Đạo hữu, vì sao ngươi mặt sắc như thế khó coi?" Đa Bảo gặp Vân Trung Tử mặt sắc trắng bệch, lông mày chăm chú nhìn cùng một chỗ, không khỏi có chút nghi hoặc mở miệng dò hỏi.

Vân Trung Tử miễn cưỡng cười cười, đè xuống trong lòng hết thảy nghi hoặc cùng nghĩ cách, đạo, "Không có việc gì, nghe nói Bất Chu sơn mấy trăm năm rồi, hôm nay vừa thấy Bất Chu sơn cao ngất nhập thiên có tư thế, đáy lòng sinh ra, thật ra khiến đạo hữu chê cười."

Đa Bảo nghe vậy quan sát Bất Chu sơn, tràn đầy nhận thấy nói, "Đạo hữu lời ấy thật là, muốn cái này Bất Chu sơn là cái này trong thiên địa độc nhất vô nhị tồn tại, ngươi hôm nay tu vi còn thấp, đối mặt Bất Chu sơn tự nhiên sẽ có chút sợ hãi, bất quá chờ chúng ta tu vi tăng lên về sau, nhất định sẽ tự nhiên đối mặt Bất Chu sơn."

Tuy nhiên Đa Bảo trong miệng là nói như vậy, nhưng trong lòng thì phi thường nghi hoặc, Vân Trung Tử không so với chính mình tu vi thấp bao nhiêu, chính mình đối mặt Bất Chu sơn đều không có bao nhiêu sợ hãi tâm lý, theo lý thuyết Vân Trung Tử cũng không có lẽ nhiều sợ hãi mới đúng, có thể là vì sao Vân Trung Tử đối mặt Bất Chu sơn lại phảng phất đối mặt một đầu Hồng Hoang Cự Thú giống như sợ hãi? Đương nhiên, những hấn là này sẽ không nói ra khẩu, chỉ có thể, vui dưới đáy lòng.

Vân Trung Tử không có nhiều lời, chỉ là nhẹ gật đầu, Đa Bảo không biết Vân Trung Tử là đòi sau xuyên việt tới, tự nhiên không biết hiểu rõ Vân Trung Tử trong lòng cái loại này rung động cảm giác.

"Nghe nói Bất Chu sơn khắp nơi trên đất là bảo, hôm nay chúng ta đã đến Bất Chu sơn, bái sư sự tình cũng là không vội ở nhất thời, chẳng trước tiên ở Bất Chu sơn nội đi dạo một vòng, nhìn xem phải chăng có thể có được một ít bảo vật, đạo hữu cảm thấy như thế nào?" Vân Trung Tử nghĩ nghĩ, như thế hướng Đa Bảo nói ra.

Kỳ thật Vân Trung Tử cũng muốn mau chóng đi bái Nguyên Thủy vi sư, bất quá nghĩ nghĩ kế hoạch của mình, vẫn là có ý định tại Bất Chu sơn nội tìm kiếm một phen, nhìn xem có thể không tìm được phù hợp tài liệu.

Đa Bảo cũng gật đầu đồng ý, vì vậy hai người liền tại Bất Chu sơn đi dạo .

Hai người vận khí cũng coi như không kém, tại Bất Chu sơn nội đi dạo vài thập niên, hoàn toàn chính xác đã nhận được không ít thiên tài địa bảo, pháp bảo cũng nhận được không ít, bất quá lại không có một kiện pháp bảo có thể làm cho Vân Trung Tử thỏa mãn.

Ngày hôm nay, hai người lại đang một cái chân núi chỗ tìm được vài cọng tốt nhất tiên thảo, ngắt lấy hạ tiên thảo về sau, Vân Trung Tử đạo, "Qua mấy thập niên rồi, thu hoạch mặc dù không ít, nhưng là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đều không có được, như thế xem ra cái này Bất Chu sơn nhưng cũng là bị người tìm lần, chúng ta xem như không cái kia chờ phúc duyên, chẳng ta sẽ đi ngay bây giờ bái sư, không biết đạo hữu cảm thấy như thế nào?"

Đa Bảo ở một bên đem lưỡng cây Tiên Thảo thu nhập Đa Bảo trong tháp, nghe vậy sau đạo, "Ân, đạo hữu nói thật là, chúng ta phúc duyên không dày, mặc dù lại như thế xuống dưới, cũng không thể nghĩ ngờ là lãng phí thời gian mà thôi, đi, bái sư đi."

Vốn hai người không biết Tam Thanh cụ thể ngụ ở chỗ nào, mà Vân Trung Tử chỉ biết là ở tại Côn Luân Sơn, bởi vậy cái này trong mấy chục năm, hấn sớm đã thông qua Bất Chu sơn một ít Yêu thú đã được biết đến Côn Luân Sơn phương vị, lại để cho hấn kinh ngạc chính là Côn Luân Sơn cũng không thuộc về Bất Chu sơn phạm vi, mà là liền nhau sơn mạch.

Hai người xác định phương hướng về sau tất cả đều buông ra tốc độ, toàn lực hướng về Côn Luân Sơn bay đi, trên đường đi, Đa Bảo đối với Vân Trung Tử tốc độ phi hành cực nhanh, đánh đầy lòng bội phục, tuy nhiên Vân Trung Tử tu vi so Đa Bảo muốn thấp, nhưng là tốc độ lại không phải Đa Bảo có thể so với mà vượt .

"Đạo hữu tốc độ tuy nhiên được nhờ sự giúp đỡ bản thể nguyên nhân, bất quá cái này phi hành thuật nhưng cũng là khó lường a." Trên đường, Đa Bảo đối với Vân Trung Tử khen.

Hai người ở chung nhiều như vậy năm, Đa Bảo tự nhiên sẽ hiểu Vân Trung Tử bản thể là một đám mây.

Vân Trung Tử ha ha cười cười, đạo, "Đạo hữu khen trật rồi, bản đạo không cái gì đại thần thông, cũng tự cái này tốc độ phi hành còn lấy được ra tay, ngược lại là đạo hữu, xen lẫn liền có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, tu luyện thiên phú kỳ cao, tương lai bái nhập Tam Thanh môn hạ, mong rằng đạo hữu chiếu cố nhiều hơn a."

Đa Bảo đối với mình một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cũng là rất là đắc ý, bất quá hấn cũng không phải một cái tự ngao chi nhân, bởi vậy nghe vậy về sau, đạo, "Ha ha, đạo hữu nói đùa, bản đạo cùng đạo hữu ở chung vài thập niên, đạo hữu tu luyện thiên phú như thế nào, bản đạo hay vẫn là hiểu rõ, hôm nay bản đạo tu vi cũng gần kề so đạo hữu cao một điểm mà thôi, điểm ấy chênh lệch, dùng đạo hữu tư chất, không thời gian dài sẽ gặp đuổi tới, đảm gì chiếu cố? Bất quá đạo hữu đối với bản đạo xem như có ân cứu mạng, tương lai có bất kỳ sự tình, cho dù đến tìm bản đạo."

Vân Trung Tử đối với cái này cười cười, trong hồng hoang giằng nhân quả, trên mình lần bang Đa Bảo hoàn toàn chính xác xem như ân cứu mạng, Nhiên Đăng tu vi vi Thái Ất Kim Tiên Trung Kỳ, so Đa Bảo Kim Tiên Hậu Kỳ cường, đáng tiếc Nhiên Đăng bởi vì trong tay không có tốt bảo vật, chỉ vụn vụn có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo Linh Cữu Cung Đăng, mà Đa Bảo bản thân pháp bảo lại là một kiện tốt nhất Tiên Thiên Linh Bảo, Linh Cữu Cung Đăng so với Đa Bảo thấp lại kém xa, bởi vậy Nhiên Đăng mới không có cảm xuống Đa Bảo, cuối cùng Vân Trung Tử xuất hiện, đứng tại Đa Bảo một bên, Nhiên Đăng cân nhắc đến chính mình không có tốt pháp bảo, đối với một cái đằng trước Đa Bảo còn có thể miễn cưỡng chiếm thượng phong, thêm một cái đằng trước Kim Tiên Trung Kỳ Vân Trung Tử, trong nội tâm không có ngọn nguồn, bởi vì hấn cũng không biết Vân Trung Tử trong tay có hay không cùng Đa Bảo bản thể một loại Tiên Thiên Linh Bảo, nếu có, chính mình bị thua cũng cũng chỉ là trong chớp lát sự tình mà thôi, huống hồ cho dù không có, Đa Bảo toàn lực phòng thủ, Vân Trung Tử toàn lực tiến công, cũng đủ hấn Nhiên Đăng ăn một bình được rồi, bởi vậy cuối cùng bất đắc dĩ lựa chọn rút đi.

Chính mình biến tướng cứu được Đa Bảo, cái này nhân quả cũng không nhỏ, cho nên Đa Bảo mới có này vừa nói, Vân Trung Tử cũng không nói thêm gì, hai người sau đó không lâu liền đã đến Côn Luân Sơn.

Đứng tại Côn Luân Sơn trước, Vân Trung Tử cùng Đa Bảo đồng đều cảm thấy hô hấp không khoái, nhưng là đồng thời lại lại cảm thấy đến một cỗ khí lưu chảy qua toàn thân, chợt cảm thấy toàn thân khoan khoái dễ chịu vô cùng, nhưng là cái loại này hô hấp không khoái cảm giác cũng không biến mất, phảng phất có một cỗ áp lực vô hình áp bách lấy chính mình, cảm giác là ở đối mặt một đầu Man Thú.

"Cuối cùng đã tới." Vân Trung Tử nhìn qua Côn Luân Sơn, tuy nhiên giờ phút này có một cỗ áp lực đè nặng chính mình, có thể Vân Trung Tử lại cảm giác phi thường khoan khoái dễ chịu, vui vẻ dạt dào, hai tay mở ra, hưởng thụ lấy bởi vì khí lưu chảy qua thân thể mà sinh ra cái chủng loại kia cảm giác thoải

mái.

Một lát sau, Vân Trung Tử nghĩ nghĩ, trực tiếp bay lên không trung, từ không trung quan sát mà xuống, đục lỗ nhìn lại, mới phát hiện, toàn bộ Côn Luân Sơn rõ ràng phẳng phất là một con rồng, dài đến mười vạn dặm, toàn thân thanh quang lấp lánh, nhìn về phía trên hoàn toàn là còn sống một loại, "Khó tự trách mình sẽ có loại đối mặt Hồng Hoang Man Thú cảm giác, nguyên lai cái này Côn Luân dãy núi giống nhau Thần Long."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 07: Truyền thuyết đem biển

Côn Luân Sơn, tại đời sau ở bên trong, là Hoa Hạ nổi danh nhất một chỗ dãy núi một trong.

Vân Trung Tử thân trên không trung, lần nữa đánh giá cẩn thận Côn Luân Sơn, mới phát hiện, Ngọc Hư Cung rõ ràng ngay tại long đầu bên trên, nhìn về phía trên như phẳng phất là Long trên đầu một cái điểm nhỏ, dù sao Ngọc Hư Cung cùng Côn Luân Sơn so sánh với, cuối cùng là quá nhỏ rồi.

Vân Trung Tử dò xét hết Côn Luân Sơn về sau, thần sắc khê động, thần thức thoáng triển khai, có chút cảm ứng đến cái kia Đạo khí lưu, kết quả phát hiện, nguyên lai những khí lưu kia là từng đạo Hỗn Độn nguyên khí biến thành, theo Ngọc Hư Cung tán phát ra, tuần hướng Ngọc Hư Cung tứ phương.

Gần kề phát hiện này tự lại để cho Vân Trung Tử trợn mắt há hốc mồm, phải biết rằng tại chân núi thời điểm, đạo kia nguyên khí trải qua thân thể của mình liền lại để cho chính mình toàn thân thoải mái, nếu như là ở chỗ sâu trong Ngọc Hư Cung, cái kia nguyên khí được có nhiều đậm đặc? Tu luyện chẳng phải là một nhật ngàn dặm? Nghĩ tới đây, Vân Trung Tử thì càng thêm bức thiết muốn bái nhập Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ, bởi vì về sau đương Thông Thiên giáo chủ cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn hai người nào cường về sau, Thông Thiên giáo chủ cùng lão tử hai người đồng đều rút ra Côn Luân Sơn, từ đó về sau, Ngọc Hư Cung liền độc thuộc về Nguyên Thủy sở hữu, Nguyên Thủy có thể nói nhật được cái món lợi cực kỳ lớn.

Nói được xa, lại nói Vân Trung Tử nghĩ thông suốt những về sau này, liền vội khó dần nổi muốn bái Nguyên Thủy vi sư, cho nên lập tức bay trở về mặt đất, cùng Đa Bảo cùng một chỗ theo chân núi từng bước một hướng về Ngọc Hư Cung bước đi, không cần pháp lực, không cần phi hành, chỉ dựa vào thân thể cường độ lên, dùng cái này biểu hiện chính mình bền lòng, đề nghị này tự nhiên là Đa Bảo nói ra.

Vân Trung Tử tu vi so Đa Bảo thấp, gần kề mới Kim Tiên Trung Kỳ, bất quá tự cái này tu vi, thân thể cường độ cũng là vô cùng cường đại, đương nhiên là so ra kém Đa Bảo, dù sao người ta có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, hai người hao tổn một tháng thời gian, theo chân núi lên núi đỉnh, xuất hiện ở Ngọc Hư Cung ở dưới trên thêm đá.

Ngọc Hư Cung huyền Phù Vân tầng ở bên trong, mà liên tiếp đỉnh núi cùng Ngọc Hư Cung thì còn lại là vô số giai thang mây, những thang mây này tất cả đều do thành từng mảnh mây trắng tạo thành, cái kia Ngọc Hư Cung cùng đỉnh núi tầm đó, chỉ ít có vài ở bên trong khoảng cách, có thể nghĩ cái này thang mây có bao nhiêu giai, mà những rõ ràng này tất cả đều là do mây trắng tạo thành, tự mà không tiêu tan, đây thật là có chút không thể tưởng tượng, bất quá đối với Tam Thanh mà nói, nhất định là chuyện dễ dàng rồi, chỉ là Vân Trung Tử cùng Đa Bảo hai người đối với cái này thật là khiếp sợ, đây thật là đại thủ bút a, Đa Bảo đối với Tam Thanh càng là mong đợi.

Hai người hít sâu một hơi, do Đa Bảo đầu lĩnh, Vân Trung Tử cư về sau, hai người cùng một chỗ từng bước một khoảng chừng 10 bậc, đồng thời, Vân Trung Tử cũng tại trong lòng yên lặng đếm lấy cái này thang mây giai tầng mấy.

Lại để cho Vân Trung Tử ngoài ý muốn chính là, đương hần đạp vào thang mây thời điểm, rõ ràng theo thang mây giữa dòng ra một cỗ nguyên khí, xuyên thấu qua hai chân của mình, tràn vào thân thể của mình, những nguyên khí này đều rất tinh tinh khiết, chỉ cần luyện hóa một lát liền chuyển hóa làm pháp lực chứa đựng trong người, cái này xem như một cái niềm vui ngoài ý muốn, "Hay vẫn là 'Bốn gia' đối với chính mình tốt." Vân Trung Tử không khỏi như vậy nghĩ đến.

Đương hai người đạp vào cuối cùng một tầng thêm đá lúc, Vân Trung Tử trong nội tâm vừa vặn đếm tới 9999, có chút giật mình.

Mà Vân Trung Tử hấp thu cái này 9999 giai thang mây bộ phận nguyên khí về sau, cảm giác bản thân pháp lực tăng vọt, có loại tùy thời đều muốn đột phá cảm giác, cái này lại để cho Vân Trung Tử vừa mừng vừa sợ.

Đương Vân Trung Tử cùng Đa Bảo hai người nhìn qua gần ngay trước mắt Ngọc Hư Cung lúc, trong lòng rung động không thua Vân Trung Tử lần đầu nhìn thấy Bất Chu sơn lúc cảm giác, Ngọc Hư Cung, hoàn toàn là do nghiêm chỉnh khối Bạch Ngọc đánh bóng, hiển nhiên cái này Ngọc Hư Cung cũng là một kiện khó lường bảo vật, cũng không biết rốt cuộc là thuộc về ai, bất quá ngắm lại cuối cùng thông Thiên Hòa lão tử hai người chủ động rút lui khỏi Ngọc Hư Cung lúc, cũng không có mang đi Ngọc Hư Cung, chắc hẳn cái này Ngọc Hư Cung mười phần 9/10 là Nguyên Thủy sở hữu, đích thật là đại thủ bút a, Vân Trung Tử tại trong lòng cảm thán.

Vân Trung Tử đột nhiên đối với Ngọc Hư Cung có chút chờ mong, phía trước tuy nhiên ở trên không trong nhìn thấy Ngọc Hư Cung, bất quá bởi vì cả tòa Ngọc Hư Cung bị trận pháp bao phủ, chỉ có phía trước mới có vừa vào khẩu, cho nên hắn cũng không thể chứng kiến Ngọc Hư Cung bên trong cảnh tượng, mà hắn lại không dám ở Ngọc Hư Cung làm càn, cho nên liền vô dụng thôi thần thức dò xét, bất quá mặc dù hắn làm như vậy rồi, tin tưởng cũng sẽ không có bất luận cái gì kết quả, Vân Trung Tử vẫn có tự mình hiểu lấy.

Ngay tại hai người dò xét Ngọc Hư Cung thời điểm, đột nhiên Ngọc Hư Cung Đạo Môn từ từ mở ra, từ đó đi tới bốn người, trông thấy một người trong đó lúc, càng làm cho Vân Trung Tử cùng Đa Bảo đồng tử vừa tăng.

Người cầm đầu là một từ lông mày thiên mục đích lão nhân, không cần nghĩ cũng biết, cái này là lão tử, mà lão tử sau lưng thì là một vị diện mục uy nghiêm trung niên nhân, vị này tự là Nguyên Thủy Thiên Tôn, lại đằng sau vị kia thần sắc cương nghị người thanh niên tự là Thông Thiên giáo chủ, người cuối cùng lại là có chút vượt quá Đa Bảo cùng Vân Trung Tử dự kiến, người này lại là Nhiên Đăng.

Vân Trung Tử cùng Đa Bảo hai người thần sắc có chút lúng túng, mặt sắc âm mai nhìn qua Nhiên Đăng, không biết trong nội tâm suy nghĩ cái gì, mà Nhiên Đăng nhưng lại mỉm cười nhìn qua Vân Trung Tử hai người, phảng phất ba người tầm đó căn bản cũng không có chút nào thù hận một loại.

Nhìn thấy Tam Thanh ba người, Vân Trung Tử cùng Đa Bảo liền ngay ngắn hướng thi lễ nói, "Bái kiến Tam Thanh đạo hữu."

Tam Thanh lúc trước cũng đã chú ý tới Vân Trung Tử hai người lên sự tình, trong khoảng thời gian này cũng một mực đang âm thầm quan sát, cho nên giờ phút này cũng không có làm nhiều dò xét, lão tử đối với hai người mỉm cười, vuốt vuốt râu ria, hỏi, "Hai vị đạo hữu hữu lễ."

Nguyên Thủy Thiên Tôn chăm chăm vào Vân Trung Tử nhìn nhìn, không có lộ ra cái gì biểu lộ, rồi sau đó lại nhàn nhạt nhìn thoáng qua Đa Bảo, liền hai tay một búi, nhắm mắt thần du đi.

Mà Thông Thiên nhưng lại chăm chăm vào Vân Trung Tử cùng Đa Bảo nhìn nhìn, cương nghị trên mặt lộ ra tí ti nụ cười hải lòng.

Vân Trung Tử trông thấy lão tử nở nụ cười, lập tức ngẩn ngơ, rồi sau đó kịp phản ứng, lão tử là thành thánh sau mới chậm rãi vong tình, mà thành thánh phía trước nhưng lại cùng mọi người không giống.

Lão tử nhìn xem Vân Trung Tử hỏi, "Không biết vị đạo hữu này xưng hô như thế nào?"

Vân Trung Tử vội vàng thi lễ cũng lời nói, "Bản đạo Vân Trung Tử, đến đây bái sư."

Lão tử cười cười, "Đạo hữu cùng ta Tam sư đệ Thông Thiên hữu duyên, lại vừa bái hắn vi sư."

Vân Trung Tử trên mặt không có lộ ra cái gì không đúng đích thần sắc, đi đến Thông Thiên trước mặt, bái đạo, "Đệ tử Vân Trung Tử bái kiến lão sư, nguyện lão sư thánh thọ vô cương."

Thông Thiên cảm giác rất được dùng, cười lớn một tiếng, đạo, "Tốt, về sau ngươi là ta Tam Thanh đại đệ tử."

Vân Trung Tử một châu, rồi sau đó trên mặt lộ ra nét mặt hưng phấn, yên lặng đứng ở Thông Thiên sau lưng, xem hết thấy lộ ra như vậy tự nhiên, bất quá Vân Trung Tử nhưng trong lòng thì lật lên con sóng gió động trời, "Tại sao có thể như vậy? Mình không phải là có lẽ bái nhập Nguyên Thủy môn hạ sao? Tại sao là bái Thông Thiên vi sư, đây là vì cái gì? Chẳng lẽ là bởi vì chính mình là xuyên việt mà đến chi nhân, không còn là nguyên lai Vân Trung Tử? Tối tăm bên trong Thiên đạo cái biến vận mệnh của ta quỹ tích? Nhưng là điều đó không có khả năng, nếu như là Thiên đạo phát hiện ta là xuyên việt chi nhân, vốn không thuộc về tại đây, vậy nó tất nhiên sẽ đánh xuống Thiên Phạt, để cho ta hồn phi phách tán, Chân Linh không còn, đã không có như vậy, cái kia chính là Thiên đạo không có phát hiện ta, thế nhưng mà vì cái gì cùng trong truyền thuyết không giống với? Về sau ta chính là Tiết giáo Đại sư huynh rồi, có thể Tiết giáo tại Phong Thần cuộc chiến trong hội diệt giáo, hôm nay ta bái nhập Tiết giáo, về sau phải chăng cũng sẽ biết hủy diệt? Không, đã ta bái nhập Tiết giáo, hơn nữa cũng biết Phong Thần cuộc chiến trong sẽ phát sinh chuyện gì, ta đây liền có thể cải biến Tiết giáo vận mệnh, tuy nhiên không thể đem tất cả mọi người cứu, ít nhất cũng không trở thành lại để cho Tiết giáo diệt giáo, ha ha, thật sự là buồn cười, trước đó không lâu còn đập vào tính toán, bái nhập Nguyên Thủy môn hạ sau phải như thế nào như thế nào Tiêu Dao, không dính nhân quả, bình yên độ Quá Phong thần chi kiếp, có thể qua trong giây lát, tự biến thành Tiết giáo Đại sư huynh, tương lai lại muốn gánh vác cứu vớt Tiết giáo vận mệnh sứ mạng, trước một cái tiêu sái vô cùng, tự do tự tại, vô câu vô thúc, sau một cái, trên người trọng trách nặng như Thái Sơn, phảng phất trên lưng của mình cõng một mảnh bầu trời, mà cái này vùng trời nhưng lại muốn hủy diệt rồi, cần chính mình đi cứu vớt, ông trời, ngươi sao mà bất công a, gần kề một cái nhỏ nhỏ biến hóa, sự phụ thay đổi, thân phận của mình thay đổi, không nghĩ tới hậu quả nhưng lại như vậy nghiêm trọng, muốn hảo hảo vi tương lai mưu đồ một phen rồi, ai."

Nếu như không phải Vân Trung Tử phía trước liền nghĩ đến có thể sẽ phát sinh vấn đề, dù sao mình cùng nguyên lai Vân Trung Tử có thuộc về khác nhau, nói không Định Nguyên thủy không biết thu chính mình làm đệ tử, bởi vậy Vân Trung Tử đã sớm tại trong lòng chuẩn bị kỹ càng, chỉ là không nghĩ tới cuối cùng chính mình thành Thông Thiên đệ tử, hơn nữa hay vẫn là Tam Thanh chỗ thu đệ nhất vị đệ tử.

Vân Trung Tử một mình một người nghĩ đến tâm tư của mình, mà Ngọc Hư Cung trước, tại Vân Trung Tử bái Thông Thiên vi sư thời điểm, Nhiên Đăng nhưng lại thần sắc hơi đổi, trên mặt một hồi âm tình bất định, không biết suy nghĩ cái gì.

Đa Bảo trông thấy lão tử đem ánh mắt nhìn về phía chính mình, không đợi lão tử hỏi thăm, Đa Bảo liền tự ngơ nói đạo, "Bản đạo Đa Bảo bái kiến Thượng Thanh Đạo Nhân."

Lão tử gật gật đầu, đạo, "Đa Bảo, ngươi cùng Thông Thiên sư đệ hữu duyên, có thể đi bái hắn vi sư."

Đa Bảo đại hỉ, vừa nhìn thấy Tam Thanh thời điểm, hắn liền biết rõ, Tam Thanh tu vi không biết nếu so với hắn cao ra bao nhiêu, khi đó hắn liền biết được, Vân Trung Tử nói không kém, nếu như có thể bái nhập như vậy dưới một người, tương lai tu luyện tự nhiên vô cùng mau lẹ, bởi vậy, giờ phút này

nghe vậy về sau, cũng không làm hấn muốn bước nhanh đi đến Thông Thiên trước mặt, bái đạo, "Đệ tử Đa Bảo bái kiến lão sư, nguyên lão sư thánh thọ vô cương."

Thông Thiên Đạo, "Tốt, Vân Trung Tử về sau là Đại sư huynh của ngươi, ngươi hướng hấn chấp sư huynh chi lễ a."

Đa Bảo gật gật đầu, sau đó lại hướng Vân Trung Tử hành lễ nói, "Đa Bảo bái kiến... Đại sư huynh."

Đa Bảo đối với gọi Vân Trung Tử vi Đại sư huynh nhưng lại sùng sốt một chút, bởi vì hấn tu vi nếu so với Vân Trung Tử mạnh hơn một đường, không nghĩ tới Vân Trung Tử lại thành sư huynh của mình, bất quá đối với Vân Trung Tử, Đa Bảo trong nội tâm cũng không có cái gì câu oán hận, thứ nhất, tại Đa Bảo xem ra, nếu như không phải Vân Trung Tử, mình cũng sẽ không nghĩ tới đến bái sư, thứ hai, Vân Trung Tử vốn tự đối với hấn có ân cứu mạng lớn như vậy nhân quả, về sau còn không biết phải như thế nào tài năng hóa giải, hôm nay đã Vân Trung Tử tại so với chính mình tu vi chênh lệch dưới tình huống trở thành Đại sư huynh, dạng này tính đến, coi như là hóa giải hơi có chút nhân quả a, Đa Bảo chỉ có thể như vậy tự an ủi mình.

Như thế một tiếng, đem Vân Trung Tử tâm thần kéo về, đồng thời Vân Trung Tử nghĩ đến phía trước đối với Đa Bảo nói tiến về trước Bất Chu sơn nhìn qua bái Tam Thanh một trong vi sư, may mắn không phải nói Nguyên Thủy, bằng không thì, Đa Bảo nhất định sẽ đối với chính mình có ngăn cách, hơn nữa nếu như truyền vào đến sư phụ của mình —— Thông Thiên trong tai, cái kia sau này mình cùng Thông Thiên đoán chừng cũng chỉ có danh thầy trò, lại không thầy trò chi thực, Vân Trung Tử âm thầm sở soạn một cái mồ hôi lạnh, may mắn chính mình phía trước trường tượng tượng, bằng không thì hậu quả vô cùng nghiêm trọng, thậm chí một tiếng: May mắn!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 08: Ngăn cách sơ hiện

Hai người bái sư về sau, lại đang Thông Thiên ý bảo xuống, bái kiến Nhiên Đăng Đạo Nhân, nguyên lai Nhiên Đăng cũng là tại không lâu phía trước tới bái phỏng Tam Thanh, về sau Vân Trung Tử mới biết được, cái này Nhiên Đăng có lẽ Thiên Sinh tự so người khác nhiều tướng tượng, cũng muốn treo cao Tam Thanh, bất quá nhưng lại muốn sớm muộn gì phục thị tại Tam Thanh trước mặt, nói cách khác có thể làm một chuyện gì, nhưng là cũng không phải bái sư, vì vậy Nhiên Đăng rất may mắn bị Nguyên Thủy Thiên Tôn thu làm môn nhân, đương nhiên, thu làm môn nhân sự tình cũng là tại Đạo Tổ hợp đạo chuyện sau đó rồi!

Rồi sau đó hai người liền tại Tam Thanh dưới sự dẫn dắt bước vào Ngọc Hư Cung, tiến vào Ngọc Hư Cung cửa chính về sau, là một đầu dài mười mét tả hữu thông đạo, Ngọc Hư Cung bên trong có thể nói là khác thành một phiên Thiên Địa, ở bên ngoài xem, Ngọc Hư Cung cũng chỉ có phương viên hơn mười bình phương ở bên trong lớn nhỏ, bất quá bên trong nhưng lại một cái không gian thật lớn.

Hành lang sau là một cái đại điện, trên đại điện trên tám bảng viết "Ngọc Hư Cung" ba cái phong cách cổ xưa chữ to.

Sáu người cùng nhau tiến vào Ngọc Hư Cung về sau, Tam Thanh tại trên đại điện ba cái vị trí bên trên ngồi xuống, cái này vị trí cũng là có chú ý, ở giữa vị trí tự nhiên thuộc về lão tử, mà Nguyên Thủy thì là ngồi ở bên trái trên chỗ ngồi, bên phải ngồi Thông Thiên.

"Đại điện đằng sau là gian phòng, chính các ngươi tùy tiện lựa chọn một gian làm vi chỗ ở của mình, phía dưới ba người chúng ta liền vi các ngươi giảng một lần nói." Lão tử nói như thế.

Nhiên Đăng nghe vậy sau cũng không có ly khai ý tứ, cũng ở một bên trên bờ đoàn ngồi xuống, Tam Thanh đối với cái này không có bất kỳ tỏ vẻ.

Vân Trung Tử cùng Đa Bảo đứng tại trong đại điện, lập tức phân biệt xếp bằng ở trên bờ đoàn, cẩn thận lắng nghe Tam Thanh đã nói đại đạo, Tam Thanh giảng đích đạo lại là trước kia hai lần tại Tử Tiêu Cung nội Đạo Tổ đã nói Vô Thượng đại đạo, tuy nhiên không thể toàn bộ giảng ra, bất quá lại cũng nghe được ba người như si mê như say sưa.

Tam Thanh mặc dù không có nói được lười đầy Liên Hoa, thực sự nói được Thiên Hoa Loạn Trụ, trong đại điện nguyên khí mãnh liệt, theo Tam Thanh diễn giải, trong đại điện dần dần xuất hiện màu ngọc bích, bốc lên nguyên khí rõ ràng hội tụ thành nhiều đóa mây trắng, tại trong đại điện biến ảo không ngừng, đợi cho cuối cùng, những nguyên khí này biến thành mây trắng, tất cả đều một tia ý thức tuôn ra nhập Vân Trung Tử cùng Đa Bảo hai trong cơ thể con người, về phần Nhiên Đăng, không biết Tam Thanh là cố ý hay vẫn là không có ý, những mây trắng kia gần kề hội tụ tại Đa Bảo cùng Vân Trung Tử hai người bên người mà thôi.

Theo mây trắng toàn bộ chui vào lưng trong cơ thể con người, Tam Thanh lần này diễn giải cũng đã chấm dứt.

Tam Thanh lần này diễn giải nói một năm, diễn giải sau khi chấm dứt, Vân Trung Tử ba người vẫn không có tỉnh lại, chìm đắm trong Tam Thanh đã nói đại đạo ở bên trong, Tam Thanh thấy vậy mỉm cười, rồi sau đó liền phát tay áo đã đi ra đại điện.

Như thế lại qua một năm thời gian, Nhiên Đăng đầu tiên liền tỉnh lại, nhìn thoáng qua Vân Trung Tử cùng Đa Bảo, đặc biệt là đối với Vân Trung Tử, trong lòng của hắn có chú ý, nếu như không phải Vân Trung Tử, có lẽ là hắn có thể cầm xuống Đa Bảo, đoạt được Đa Bảo tháp, kể từ đó, chính mình thì có một kiện khác Tiên Thiên Linh Bảo, thế nhưng mà cũng bởi vì Vân Trung Tử, lại để cho chính mình đã mất đi đạt được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đại thời cơ tốt, Nhiên Đăng lúc ấy hận không thể sinh xé sống sờ mà lột da Vân Trung Tử, hiện tại Vân Trung Tử như là đã bái nhập Thông Thiên môn hạ, Nhiên Đăng đối với Đa Bảo cùng Vân Trung Tử hai người cũng là đã không có nghĩ cách, nhìn thật sâu hai mắt Vân Trung Tử, trên mặt không có có thay đổi gì, lại không biết đáy lòng có ý nghĩ gì, rồi sau đó cũng đã đi ra đại điện, đi đến gian phòng của mình bắt đầu tu luyện thế ngộ.

"Ha ha, cái này Nhiên Đăng cùng Vân Trung Tử coi như còn có chút liên quan a." Lão tử xếp bằng ở vãn trên giường, đem trong đại điện hết thấy thấy thanh thanh sở sở, bởi vậy Nhiên Đăng những tiểu tâm tư này, hắn cũng có thể đoán ra một hai.

Đúng lúc này, thông Thiên Hòa Nguyên Thủy hai người cũng xuất hiện tại lão tử trong phòng, Thông Thiên trước tiên mở miệng đạo, "Tin tưởng Nhiên Đăng là cái minh bạch lý lẽ người, hắn tu vi so Vân Trung hai người cao hơn không ít, hôm nay Vân Trung Tử cùng Đa Bảo cũng bái nhập môn hạ của ta, hi vọng Nhiên Đăng về sau không cần có tiểu tâm tư, ý vào chính mình tu vi khó xử môn hạ của ta hai người, việc này lại còn cần Đại sư huynh từ đó hóa giải một phen."

Còn không đợi lão tử nói chuyện, Nguyên Thủy đã nói đạo, "Hạt vừng đại điểm sự tình, gì lao Đại sư huynh tự mình đi hóa giải, ta tin tưởng Nhiên Đăng cũng không phải lòng dạ hẹp hòi chi nhân, xem tình hình, giữa hai người liên quan cũng không tính lớn, tin tưởng qua một thời gian ngắn, ba người tự nhiên sẽ đem những chuyện này buông, trong vân này tử chính là trong thiên địa đệ nhất phiến mây trắng biến thành, hôm nay đi qua mấy cái nguyên hội mới khó khăn lắm Hóa Hình, tư chất tất nhiên rất kém cỏi, đương tu vi rút lại phía sau quá nhiều thời điểm, Nhiên Đăng tự nhiên không biết đem trên những đề trong lòng này, huống hồ Nhiên Đăng hiện tại dĩ nhiên là Thái Ất Kim Tiên tu vi, mà Vân Trung Tử mới Kim Tiên kỳ."

Nguyên Thủy vừa mới nói xong, Thông Thiên tự mặt sắc khó coi nói, "Nhị sư huynh, người đây là ý gì, Vân Trung Tử mới bái nhập môn hạ của ta, người coi như ta cái này đương sư phụ mặt nói như thế hắn, chẳng lẽ người tự không biết là nói như vậy có chút không ôn sao?"

Đương Nguyên Thủy tự người nói hết lời nói sau liền thầm nghĩ không tốt, có thể còn không đợi chính mình nhiều lời nói giải thích một chút, liền bị Thông Thiên nói như vậy, lập tức mặt Hồng Nhĩ xích, hắn Nguyên Thủy vốn là cái tính tình cao ngạo chi nhân, như thế nào thả xuống được da mặt đến xin lỗi?

Hơn nữa làm vì sư đệ của mình, rõ ràng vì một người đệ tử, tại Đại sư huynh trước mặt phật mặt mũi của mình, quả thực là quá không đem chính mình để vào mắt, cho nên Nguyên Thủy nghe vậy sau hừ lạnh một tiếng, trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi.

"Đã Vân Trung Tử chính là trong thiên địa đệ nhất phiến mây trắng biến thành, cái kia đã phúc duyên thâm hậu chi nhân, ta tin tưởng hắn về sau có thể đuổi kịp và vượt qua Nhiên Đăng, chỉ sợ cừu oán giữa hai người quá sâu, tại Vân Trung Tử phát triển trong quá trình, cái này Nhiên Đăng nổi lên cái gì không tốt tâm tư." Thông Thiên đãi Nguyên Thủy sau khi rời đi, nói như thế.

Lão tử ánh mắt thâm thúy, nhìn qua đại điện phương hướng, đạo, "Vân Trung Tử chính là trong thiên địa đệ nhất phiến mây trắng biến thành không giả, có thể có khác một ít che giấu nhưng lại liền chúng ta ba người cũng không thể tính ra mảy may, như thế xem ra trong vân này tử lại lịch cũng có chút thần bí, đã hôm nay Vân Trung Tử đã bái nhập môn hạ của người, người là tốt rồi tốt dạy bảo dạy bảo, xem hắn tương lai có thể đạt tới cái dạng gì độ cao, về phần Nhiên Đăng, Nhị sư huynh người cùng hắn quan hệ không tệ, chuyện này, tin tưởng Nguyên Thủy sẽ xử lý tốt, hôm nay cách Đạo Tổ lần thứ ba diễn giải cũng không xa, trong khoảng thời gian này tự lại để cho hắn ở lại Ngọc Hư Cung, nhiều cùng Vân Trung Tử ở chung, một lúc sau, hai người ở giữa ân oán tự nhiên cũng tự hóa giải rồi, chờ Đạo Tổ lần thứ ba diễn giải thời điểm, đem Nhiên Đăng cũng mang lên, bởi như vậy, về sau coi như là bọn hắn tâm đó phát sinh lần nữa bất cứ chuyện gì, Nhiên Đăng cũng sẽ làm ra nhượng bộ, cũng không cần cho người ta vì sư người ra mặt."

Nguyên lai Tam Thanh tại Vân Trung Tử xuất hiện tại Côn Luân Sơn lúc liền véo chỉ tính toán, tính ra Vân Trung Tử chính là mây trắng biến thành, có thể còn có một chút che giấu rõ ràng liền bọn hắn cũng không thể dò xét đến mảy may, đồng thời bọn hắn cũng hiểu biết, Vân Trung Tử cùng Đa Bảo hai người là tới bái sư, vốn ba người tính ra Vân Trung Tử cùng Nguyên Thủy hữu duyên, có thể bởi vì Vân Trung Tử có chút che giấu liền bọn hắn cũng không thể tính ra, bởi vậy Nguyên Thủy lo lắng Vân Trung Tử phẩm hạnh đang chờ, cho nên không muốn thu Vân Trung Tử làm đồ đệ, mà Thông Thiên ngược lại là không sao cả, tại hắn xem ra, Vân Trung Tử thân có đại phúc duyên, chỉ cần tôn sư trọng đạo, thu làm đệ tử thì như thế nào?

Tam Thanh đối với Vân Trung Tử lại lịch có phần cảm thấy hứng thú, bởi vậy vừa ra Ngọc Hư Cung, ba người liền đem ánh mắt toàn bộ đặt ở Vân Trung Tử trên người, tự nhiên mà nói, lão tử liền dẫn đầu lại để cho Vân Trung Tử bái sư, bởi vậy Vân Trung Tử mới đã nhận được Đại sư huynh vị trí này.

Lại qua hai tháng, Đa Bảo tỉnh lại, nhìn nhìn không có chút nào muốn tỉnh dậy dấu hiệu Vân Trung Tử, cười khổ một tiếng, quay người đi ra đại điện, tuyển chọn tu luyện của mình gian phòng.

Gần kề lại qua một tháng, Vân Trung Tử liền tỉnh lại, tuy nhiên thu hoạch tương đối khá, lại cũng không có đột phá tiền mặt Kim Tiên Trung Kỳ cảnh giới, gần kề đạt đến Kim Tiên Trung Kỳ đỉnh phong, lại tiến về phía trước một bước là Kim Tiên Hậu Kỳ tu vi, cái này lại để cho Vân Trung Tử có chút cao hứng.

Nhìn chung quanh một mắt, phát hiện Nhiên Đăng cùng Đa Bảo tất cả đều không tại, liền biết được hai người này đã tỉnh lại, Vân Trung Tử cũng không có tại trong đại điện làm nhiều dừng lại, đứng dậy đi tìm kiếm gian phòng của mình.

Vân Trung Tử lựa chọn một gian ở vào một đám trong phòng, nhất nơi hẻo lánh cái gian phòng kia gian phòng, sau đó trong phòng thu thập một phen, liền đi ra gian phòng, hắn vốn là tự đối với Ngọc Hư Cung rất là hiếu kỳ, hôm nay tiến vào Ngọc Hư Cung, tự nhiên ý định tại Ngọc Hư Cung nội đi đi lại lại đi đi lại lại, nhìn xem có cái gì mới lạ địa phương.

Ra gian phòng về sau, Vân Trung Tử tiếp tục hướng Ngọc Hư Cung bên trong bước đi, sau đó nhìn thấy một mảnh được viện, các loại kỳ trân dị bảo loại

tại được trong nội viện, mà màu sắc linh chi, vài mét lớn lên nhân sâm, còn giống như bồng trường giống như lớn nhỏ Tuyết Liên, lớn lên như là đại thụ một loại đồ trọng, còn có ngoại hình xem tựa phảng phất một tảng đá lớn giống như lớn nhỏ phục linh đợi một chút, rất nhiều Vân Trung Từ không biết tên được liệu, các loại ngoại giới hiếm thấy kỳ dị được liệu, nơi này chỗ nào cũng có, hơn nữa so với ngoại giới được liệu, càng là cao hơn mấy cấp bậc.

Được viện phía trên có mấy cái Bạch Hạc tại bay múa, mỗi cái chêm khắc, liền có một chỉ Bạch Hạc vì những được liệu này bỏ ra đổ vào được liệu Thần Thủy.

Nhìn xem những được liệu này, Vân Trung Từ thực hận không thể đem Ngọc Hư Cung đánh cướp, chính mình bắt được những thiên tài địa bảo kia cùng cái này được trong nội viện so sánh với, quả thực là ngày đêm khác biệt, hoàn toàn không có có thể so sánh tính, nhớ ngày đó chính mình đạt được những được liệu này lúc, hưng phấn được như là sói hoang giống như ngao ngao điên cuồng gào thét, mà giờ khắc này, Vân Trung Từ lại sâu thụ đá kích, như là con mèo bệnh một loại, thần thức hướng thanh trong hồ lô dò xét dò xét, đầu lập tức đập kéo xuống.

"Đại sư bá những được liệu này thật sự là hàng tỉ năm khó gặp a, khó trách có thể luyện chế ra Cửu Chuyển Kim Đan." Vân Trung Từ một bước vừa quay đầu lại đi xa, ra được viện về sau, là một đầu Thâm Uyên, Thâm Uyên sau thì là một mảnh dãy núi, dãy núi không ngót không dứt, rất xa trông không đến biên cảnh, mặc dù là Vân Trung Từ triển khai thần thức toàn lực nhìn quét khắp dãy núi, cũng dò xét không đến bọn này núi cuối cùng.

Bất quá Vân Trung Từ nhưng lại tại trong dãy núi này phát hiện không ít kỳ thú, đứng tại Thâm Uyên trước, đánh giá dãy núi một lát liền quay người về tới trong phòng của mình.

"Tuy nhiên hiện tại cách Phong Thần chi kiếp vẫn còn tương đối lâu dài, bất quá hiện tại phải mau chóng đem chính mình tu vi tăng lên đi lên, hiện tại cách Đạo Tổ lần thứ ba diễn giải còn có mấy trăm năm, hôm nay duy nhất có thể tăng lên tu vi phương pháp tựu chỉ có một, đem phía trước sư phó bọn hắn chỗ giảng đích đạo pháp hảo hảo cảm ngộ một lần."

Vân Trung Từ tinh tế phân tích lấy, không lãng phí một điểm tăng thực lực lên cơ hội, rồi sau đó ngồi xếp bằng tại vân trên giường, thể ngộ lấy Tam Thanh đã nói chỉ đạo pháp, đồng thời, Vân Trung Từ cũng đem chính mình đoạt được Khổ Trúc lấy ra đặt ở trong phòng, dùng cái này đến đề thăng thần hồn của mình.

Năm mươi năm về sau, Vân Trung Từ rốt cục đem Tam Thanh chỗ giảng đích đạo pháp, mình có thể thể ngộ hoàn toàn thể ngộ thấu triệt, tu vi cũng nước chảy thành sông giống như tăng lên đã đến Kim Tiên Hậu Kỳ.

Kế tiếp, Vân Trung Từ hảo hảo nghỉ ngơi nửa tháng thời gian, sau đó mới lấy ra một mảnh tinh ngói, bắt đầu luyện hóa tinh ngói, nửa năm thời gian, một khối tinh ngói liền bị Vân Trung Từ hoàn toàn luyện hóa, bất quá ngay tại hoàn toàn luyện hóa trong nháy mắt đó, Vân Trung Từ lại đột nhiên vô trăn một cái, trên mặt tràn đầy ảo não, hối hận, đau lòng thần sắc.

"Móa, cái này khối tinh ngói lại là Bàn Cổ ngón út giáp một bộ phận? Ông trời, ta cái này thật sự là bạo diễn Thiên Vật a."

Vân Trung Từ trực tiếp bạo nói tục, cái này hay là hắn xuyên việt về sau lần thứ nhất nói thô tục.

Vân Trung Từ đau lòng bụng lấy cái này phiền bị chính mình hoàn toàn luyện hóa tinh ngói, một hồi đám ngực dậm chân, "Đáng tiếc a, trong đó ẩn chứa đại đạo mảnh vỡ rõ ràng bị ta cho luyện không có? May mắn còn có năm phiến tinh ngói, cũng không biết còn lưu lại có bao nhiêu."

Vội vàng lần nữa lấy ra một mảnh tinh ngói, thần thức run run rẩy rẩy thăm dò vào trong đó, vô cùng lo lắng trong đó đại đạo đã biến mất, tìm tòi phía dưới thờ dài một hồi, cái này phiến tinh ngói trong còn lưu lại có một bộ phận đại đạo, rồi sau đó lại lần nữa lấy ra khác bốn phiến tinh ngói, may mắn, bốn phiến tinh ngói trong cũng còn riêng phần mình lưu lại lấy bộ phận đại đạo mảnh vỡ, tuy nhiên chỉ là một phần nhỏ, bất quá thêm cùng một chỗ, thực sự so với trước Tam Thanh đã nói đại đạo muốn nhiều, dựa theo Vân Trung Từ suy đoán, tìm hiểu hết những đại đạo này mảnh vỡ, chính mình tu vi có lẽ lại có thể đủ tăng lên không ít, tuy nhiên không đến mức đột phá Kim Tiên Hậu Kỳ, đạt tới Thái Ất Kim Tiên cảnh giới, bất quá thực sự có thể làm cho Vân Trung Từ tiến bộ không ít.

Lại hao tổn năm mươi năm gian, Vân Trung Từ rốt cục đem năm phiến tinh ngói bên trong đích đại đạo mảnh vỡ toàn bộ tìm hiểu, tu vi chờ đều tăng lên không ít, "Càng đi về phía sau tu luyện liền càng thêm khó khăn, tu vi tăng lên không chỉ có muốn xem thiên phú, càng là cần nhờ thời gian chồng chất, mà thời gian đối với tiên nhân đến nói, còn nhiều mà, nhưng là bây giờ ta thiếu chính là thời gian a, ai."

Sau đó Vân Trung Từ không hề lãng phí thời gian, đem vài miếng tinh ngói lành bộ luyện hóa, để thực hiện kế hoạch của mình.

Đối với tu luyện người đến nói, thời gian chỉ là một cái số lượng, nếu như là Tam Thanh bậc này tu vi người, bề quan một lần tiếp theo mấy ngàn năm, thậm chí thêm nữa, trong nháy mắt mấy trăm năm liền đi qua.

Ngày hôm nay, Vân Trung Từ chính xếp bằng ở trong phòng của mình, trong tay một đoàn chân hỏa nhảy lên, mơ hồ trong đó theo chân hỏa trong có thể thấy được một vật, chỉ có thể nhìn rõ hần tứ từ phương phương, cụ thể nhưng lại không thể nhìn rõ, Vân Trung Từ nhìn xem trong lửa pháp bảo, trên mặt không tự chủ được tựu lộ ra hưng phấn thần sắc.

Đúng lúc này, Thông Thiên thanh âm vang ở Vân Trung Từ trong tai, "Vân Trung Từ, Đạo Tổ lần thứ ba diễn giải sắp bắt đầu, ngươi chuẩn bị một chút, đi theo vi sư đi Từ Tiểu Cung nghe đạo."

Chương 09: Lấn thiên dấu điểm đạo

Tam Thanh mang theo Vân Trung Tử ba người hướng Tử Tiêu Cung mà đi, dùng Tam Thanh tu vi tự nhiên không cần lo lắng tại Hồn Độn trung hành đi an nguy, trên đường đi cho ba người nói chút ít Hồng Hoang bí văn cùng chuyện lý thú, lại để cho ba người đại trường kiến thức.

Mà Nhiên Đăng cùng Đa Bảo, Vân Trung Tử cũng là cười cười nói nói, hòa hòa khí khí, chút nào xem không quá ba người tầm đó có bất kỳ ngăn cách, bất quá ngầm là như thế nào, cũng không phải là người khác biết rõ được rồi.

Tại Hồn Độn bên trong không biết đi bao nhiêu, phía trước nhưng lại xuất hiện một tòa phong cách cổ xưa cung điện.

Chờ đến Tử Tiêu Cung, Vân Trung Tử đột nhiên phát hiện, bọn hắn dĩ nhiên là đến sớm nhất một đám, không khỏi cảm thấy thâm than, Tam Thanh thực không phải thôi.

Đi vào Tử Tiêu Cung trước cửa, khắp nơi hiện ra đạo khí tức, lại để cho người kính mà sinh ra, môn bên trên giắt một khối bản, trên ghi: Tử Tiêu Cung ba chữ.

Nhưng vào lúc này, cửa cung bỗng nhiên mở ra, một nam một nữ theo bên trong đi ra, hướng về Tam Thanh thì cái lễ, nói: "Ba vị đạo hữu mời đến."

Xem lên trước mặt hai người, Vân Trung Tử biết rõ, cái này là đời sau tiếng tăm lừng lẫy Ngọc đế cùng Vương Mẫu, mà bây giờ chẳng qua là Đạo Tổ bên người đạo đồng mà thôi.

Lão tử nhân nhật lên tiếng, sáu người theo như tự mà vào, mà Hạo Thiên không có chút nào biểu lộ, phảng phất là sự tình ngoại nhân đồng dạng, riêng là cái này tâm tính tự không phải người bình thường có thể so sánh.

Chỉ có Vân Trung Tử tại trải qua Hạo Thiên thời điểm hơi gật đầu cười, cũng cũng không có nhiều lời, không phải hắn xem thường Hạo Thiên, mà là không có cái kia tất yếu xâm nhập kết giao, Thánh Nhân thời đại cũng không phải chính là Hạo Thiên dùng Ngọc đế thân phận tự có thể so sánh với.

Tử Tiêu Cung nội lộ ra có chút trống trải, tại hàng trước nhất địa phương có sáu cái bồ đoàn, Vân Trung Tử biết rõ, đó chính là thánh vị, Tam Thanh theo thứ tự mà ngồi, mà Vân Trung Tử ba người tắc thì xếp đặt tại về sau, sáu người cũng không nói gì, có thể ở cái địa phương này tu hành, đạo hạnh thế nhưng mà gia tăng được phi thường rõ ràng, ai cũng sẽ không biết lãng phí thời gian.

Chờ Vân Trung Tử khi tỉnh lại, chung quanh đã ngồi đầy người, có chút đang nhắm mắt ngồi xuống mà có ít người thì là tại nhỏ giọng nói chuyện với nhau, nhân số tuy nhiều nhưng cũng không lộ ra lộn xộn, hết thấy đều là ngay ngắn trật tự.

Ở chỗ này, hắn cuối cùng gặp được cái gì là cao thủ, dù sao tại người chung quanh hắn, hắn một cái cũng nhìn không thấu, theo khí tức phán đoán, cùng Tam Thanh toát ra khí tức tương tự, Vân Trung Tử biết rõ, những điều này đều là Chuẩn Thánh, hơn nữa là Siêu cấp Chuẩn Thánh.

Về phần những thứ khác một ít người, trên cơ bản đều là Đại La Kim Tiên kỳ tu vi cường giả, ngầm lại mình bây giờ mới Kim Tiên Hậu Kỳ, không khỏi âm thầm lắc đầu, bất quá Vân Trung Tử cũng không phải là nhụt chí, hắn đối với tương lai của mình phi thường có lòng tin.

Nguyên một đám gương mặt cùng đời sau tán dương tương tự, Vân Trung Tử từng cái nhìn lại đại khái phân được đi ra:

Đệ tứ bồ đoàn ngồi một cái cung trang nữ tử, tướng mạo tuyệt mỹ, hẳn là Nữ Oa, hẳn sau lưng hẳn là huynh trưởng của nàng Phục Hy; trong nhà như chết người tiếp dẫn cùng dinh dưỡng không đầy đủ Chuẩn Đề hai người càng thêm tốt nhận, nhất là Chuẩn Đề trong mắt tự nhiên mà vậy chuyển động có thể cho thấy hàn giới về tâm kế.

Đằng sau là mặc đế bào Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai người, Đế Tuấn vẻ mặt hiền lành nhưng không mất uy nghiêm, Thái Nhất tuy nhiên không nhiều lắm nói, trong mắt ngạo khí nhưng lại mỗi người đều có thể nhìn ra; một thân hỏa hồng Hồng Vân cùng một thân thanh sắc Trần Nguyên Tử cũng là thân cận, nhất là Hồng Vân, Vân Trung Tử càng là có loại muốn kết giao nghĩ cách.

Mặt sắc âm mai Côn Bằng cùng sát khí bức người Minh Hà lão tổ cô đơn đơn dừng lại ở hai cái sừng roi, lộ ra thập phần dễ làm người khác chú ý, lại đằng sau càng có mấy ngàn Đại La Kim Tiên, mỗi người có thể, thì tới Tử Tiêu Cung càng là thực lực biểu tượng.

Đã qua không lâu, cửa cung chậm rãi quan, Hạo Thiên thanh âm vang lên: "Đạo Tổ sắp diễn giải, không được ngôn ngữ." Sau một khắc, Hồng Quân Đạo Tổ đột ngột xuất hiện phía trước, mặt không biểu tình nhìn xem chúng có người nói: "Lần thứ ba diễn giải bắt đầu." Nói xong, không để ý phía dưới mọi người, thời gian dần qua nói về đại đạo.

Chờ Đạo Tổ sau khi xuất hiện, Vân Trung Tử đã chuẩn bị, đợi đến lúc Đạo Tổ nói lúc mới bắt đầu, hắn đem tay vươn vào ngực, bóp một cái cái nút, nhìn xem thượng diện Đạo Tổ, Vân Trung Tử trong nội tâm âm xốt xa bùi ngùi cười cười.

Đạo Tổ diễn giải mặc dù không có lời đầy Liên Hoa, Thiên Hoa Loạn Trụ, nhưng là đại đạo đến giản, mỗi người đều thật sâu trầm mê trong đó, theo thời gian trôi qua, nguyên một đám làm trò hề.

Vân Trung Tử không có xấu mặt, không phải hấn định lực tốt, mà là tu vi quá kém, miễn cưỡng nghe xong nhất thời nửa khắc, vì vậy rất quang vinh hôn mê bất tỉnh, cuối cùng hay vẫn là Thông Thiên giáo chủ đưa hấn cho cứu tỉnh, Nhiên Đăng ngược lại là so Vân Trung Tử tốt nhiều lắm, dù sao người ta tu vi tại đâu đó, Thái Ất Kim Tiên a, về phần Đa Bảo, so Vân Trung Tử định lực cường một đường.

Bất quá cái này cũng có thể lý giải, người ta Đa Bảo tu vi so với hấn cường, định lực cũng khẳng định so với hấn cường, Vân Trung Tử tắc thì bất đồng, đương nhiên, nếu như là phía trước Vân Trung Tử, định lực cho dù so ra kém Đa Bảo cũng sẽ không biết kém quá nhiều, bất quá hiện tại Vân Trung Tử có thể chỉ là một cái tại đời sau sinh sống hai mươi năm người trẻ tuổi, mà tới được Hồng Hoang về sau, cũng mới gần kề một ngàn năm, cái này một ngàn năm làm sao có thể cùng Nhiên Đăng, Đa Bảo bọn hấn cái này vô số năm so sánh với?

Hết thầy đều cùng truyền thuyết tương tự, lão tử đã nhận được Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, Thái Cực Đồ cùng biến quái, Nguyên Thủy đã nhận được Bàn Cổ Phiên cùng Ngọc Như Ý, Thông Thiên đã nhận được Tru Tiên kiếm trận cùng Thanh Bình Kiếm, Thông Thiên giáo chủ Tru Tiên kiếm trận càng làm cho chư người đồ kỵ không thôi, Vân Trung Tử âm thầm cẩn thận quan sát, thấy được Nguyên Thủy Thiên Tôn trong mắt hiện lên một tia ghen ghét chí ý, bởi vì Nguyên Thủy Thiên Tôn Bàn Cổ Phiên tuy nhiên lực công kích chí cường, có thể Tru Tiên kiếm trận không phải bốn thánh không thể phá.

Rồi sau đó là Đạo Tổ phân phát Hồng Mông Tử Khí, cũng cùng trong truyền thuyết đồng dạng, Tam Thanh tất cả được một đạo, Nữ Oa được một đạo, tiếp dẫn cùng Chuẩn Đề hai người tất cả được một đạo, mặt khác một đạo cũng đồng dạng cho Hồng Vân.

Tại Đạo Tổ đem cuối cùng một đạo Hồng Mông Tử Khí phân cho Hồng Vân thời điểm, Vân Trung Tử cẩn thận nhìn thoáng qua Côn Bằng cùng Minh Hà hai người phản ứng, Côn Bằng thì là mặt sắc khó coi đến cực điểm chăm chăm vào Hồng Vân, nghiêng rằng nghiêng lợi, hai mắt cũng sắp phóng hỏa, mà Minh Hà lại không có bất kỳ biểu lộ, thậm chí đều không có liếc mắt nhìn Hồng Vân, Vân Trung Tử biết rõ Côn Bằng tại đập vào hồng Vân Hồng mông tử khí chủ ý, có thể đối với Minh Hà, hấn tắc thì có chút khó hiểu rồi, đời sau theo như lời Minh Hà cũng tham dự đã đến tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí cuộc chiến ở bên trong, hôm nay rõ ràng không có bất kỳ tỏ vẻ, mặc dù như thế, Vân Trung Tử cũng đem Minh Hà ghi tạc trong lòng, trong nội tâm thầm suy nghĩ đến, "Có tất yếu cứu Hồng Vân một bà, nếu như đem Hồng Vân cứu, nói không chừng Hồng Vân có thể thành thánh, tuy nhiên hi vọng không lớn, nhưng ít ra có một tia khả năng, hướng hồ người tu đạo, vốn là tại không có khả năng trong mưu cầu một đường cơ hội."

Rồi sau đó Phần Bảo Nham bên trên, Vân Trung Tử cũng đã nhận được hai kiện pháp bảo, một cái Như Ý Hoàn, hoàn phân hai cái, một âm một dương, có làm một môi bất người công hiệu, một cái liệt trần ấn, chính là một đài phượng ấn, tế sẽ gấp tăng lớn, uy lực cũng là gia tăng, hai kiện xem như rất thực dụng bảo vật, đối với hôm nay còn không có có vừa tay pháp bảo Vân Trung Tử mà nói, có thể được đến như vậy khác nhau bảo vật, lại để cho Vân Trung Tử cũng vui mừng không thôi, tại trong hồng hoang, tu vi cao, không nhất định tự đại biểu cho thực lực của người cường, chính yếu nhất chính là còn muốn cái nhìn bảo, đương nhiên, bản thân tu vi cũng không thể quá thấp, bằng không thì rất xin lỗi pháp bảo của mình, chỉ có thể không công lại để cho người đem pháp bảo đoạt đi.

Đa Bảo cũng phải vài món hợp ý bảo vật, về phần Nhiên Đăng, vận khí cũng không tệ lắm, có một kiện bảo vật cùng hấn hữu duyên, gọi Lượng Thiên Thước, những thứ khác một kiện bảo vật đều không có được.

Phần Bảo Nham phân bảo về sau, Đạo Tổ liền họp đạo, mọi người đãi Đạo Tổ họp đạo về sau tựu cùng một chỗ đã đi ra.

Tam Thanh cũng mang theo Vân Trung Tử ba người về tới Bất Chu sơn, sau khi trở về, sáu người toàn bộ bế quan, dùng hảo hảo tiêu hóa nghe đạo đoạt được, Vân Trung Tử hạ quyết tâm, nhất định phải lần nữa tiến giai, nếu không tuyệt không xuất quan. Nghĩ vậy, liền từ trong lòng ngực xuất ra một kiện đồ vật.

Một cái tứ tứ phương phương đồ vật, có mấy cái nút, đúng là đi Từ Tiêu Cung trước hấn ra sức chế tạo gấp gấp vũ khí bí mật: Máy ghi âm.

Máy ghi âm thật không đơn giản, là Vân Trung Tử hết sạch sáu phiến tinh ngói mới gian nan tạo thành, nói lên tạo cái này máy ghi âm, Vân Trung Tử cũng là một phen gian nan lấy hay bỏ, cái kia sáu phiến tinh ngói chính là Bàn Cổ ngón út giáp mảnh vỡ, quý giá trình độ tự nhiên bất phàm, hơn nữa chính mình lúc ấy cũng không có cái gì vừa tay pháp bảo, có thể là vì nhiều nghe mấy lần Đạo Tổ diễn giải, Vân Trung Tử cuối cùng nhất hay vẫn là lựa chọn dùng tinh ngói đến chế tạo máy ghi âm.

Đạo Tổ chính là Thánh Nhân đỉnh phong tồn tại, đã nói đại đạo tự nhiên không phải bình thường tài liệu có khả năng thu, mà cái kia mấy trăm năm, Vân Trung Tử một mực sưu tầm, tựu là các loại tài liệu, hấn biết rõ, hấn phải sử dụng trong những tài liệu này tốt nhất cái loại này, bằng không thì, hấn đối với tài liệu khác chế tạo ra đến máy ghi âm phải chăng có thể thu Đạo Tổ đã nói đại đạo đích thật là không có gì nắm chắc, hơn nữa Đạo Tổ đây là một lần cuối cùng diễn giải, bỏ lỡ sẽ không có, mặc dù là về sau Tam Thanh thành thánh, cũng là không thể cùng hiện tại Đạo Tổ so sánh với, cho nên vì dùng phòng ngừa vạn nhất, Vân Trung Tử hung ác nhẫn tâm, đem trong tay mình tốt nhất tinh ngói dùng.

Cứ như vậy, thời gian tại trong lúc lơ đãng đi qua, ngàn năm về sau, Đa Bảo Nhiên Đăng hai người liền đã xuất quan, Nhiên Đăng thông qua lần này bế quan, đem tu vi tăng lên tới Thái Ất Kim Tiên Hậu Kỳ, khoảng cách Đại La Kim Tiên cảnh giới, cũng kém không xa, về phần Đa Bảo, tiến giai càng là có thể nói thần tốc, lần trước Ngô Thông Tam Thanh đã nói đại đạo về sau, tu vi tăng lên tới Kim Tiên Hậu Kỳ đỉnh phong, còn lần này, thì là trực tiếp tiến cấp tới Thái Ất Kim Tiên Trung Kỳ cảnh giới, mặc dù mới khó khăn lắm đạt tới Thái Ất Kim Tiên Trung Kỳ, bất quá bậc này thiên phú, liền Nhiên Đăng đều âm thầm hải hùng khiếp vía.

Hai người mỗi nhất lần nhau xác minh, thời gian trôi qua cũng là thoải mái, bất quá nói là xác minh, lại phần lớn là Nhiên Đăng tại giảng, Đa Bảo đang nghe, kể từ đó, Đa Bảo đối với đạo lĩnh ngộ cũng càng ngày càng nhiều, mà Nhiên Đăng thông qua cho Đa Bảo giảng giải, cũng làm cho chính mình đối với đi vắng nhận thấy ngộ đại đạo đã có càng sâu cấp độ cảm ngộ, hai người đều là có tất cả đoạt được.

Đương nhiên hai người biểu hiện ra là một bộ đồng môn, kiểm tri kỷ bộ đáng, bất quá trên thực tế là như thế nào, cái này ý vị sâu xa rồi.

Thời gian ngày từng ngày đi qua, thế nhưng mà đợi trái đợi phải, phát hiện Vân Trung Tử cũng không có xuất quan, lại để cho hai người kinh ngạc không thôi, Đa Bảo trong nội tâm một cái kinh phạm nói thầm: "Đại sư huynh tiến giai Thái Ất Kim Tiên muốn thời gian dài như vậy?" Chỉ là suy nghĩ một chút, Đa Bảo cũng cảm giác không thể tưởng tượng nổi, cái này tiến giai cũng không cần thời gian dài như vậy a!

Thời gian lần nữa trôi qua, tám ngàn năm sau Thông Thiên giáo chủ cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn nhao nhao xuất quan, nghe được Vân Trung Tử còn đang bế quan, hai người cũng là lại càng hoảng sợ, năm trăm năm về sau, lão tử nghiệp dĩ xuất quan, cái này cũng không phải là kinh ngạc, Thông Thiên giáo chủ đều ý định xông vào xem đến cùng đã xảy ra chuyện gì, hay vẫn là lão tử ôn trọng, thần niệm dò xét một phen phát hiện Vân Trung Tử đứng là bế quan, vì vậy, Vân Trung Tử rất may mắn, năm vị Đại Thần cùng một chỗ chờ hán xuất quan.

Trộn vụn năm năm qua đi, cái này một nhật, Vân Trung Tử rốt cục mở cửa ra, như trước như phía trước một loại, chỉ có điều mắt Thần Biến được thập phần thâm thúy, Vân Trung Tử đi ra ngoài liền chứng kiến Đa Bảo Nhiên Đăng hai người đón chào, cười nói: "Làm phiền Nhiên Đăng đạo hữu cùng Đa Bảo sư đệ đón chào, thật làm cho bản đạo sợ hãi."

"Đạo hữu nghiêm trọng rồi, Tam Thanh ba vị đạo hữu giờ phút này đang tại trong đại điện tương hầu, chúng ta hay vẫn là tranh thủ thời gian đi qua đi." Nhiên Đăng miễn cưỡng cười nói, thế nhưng mà hán nhưng trong lòng thì lật lên cơn sóng gió động trời, Đại La Kim Tiên sợ kỳ tu vi?

Nhìn trước mắt Vân Trung Tử, Nhiên Đăng trong nội tâm gần không được cắn răng, trong lúc đó hán phát hiện, chính mình nhiều năm như vậy hoàn toàn sống đến câu trên người, nhưng mà nhiều nhất là ghen ghét.

Mà Đa Bảo cũng ở một bên phụ họa, bất quá Đa Bảo nhưng lại nhìn không ra lúc này Vân Trung Tử tu vi mạnh như thế nào, chỉ biết mình nhìn không thấu, đương nhiên điểm này hán sớm đã có trong nội tâm chuẩn bị, dù sao đi Từ Tiêu Cung nghe đạo phía trước, Vân Trung Tử tu vi tựa đã đạt đến Kim Tiên Hậu Kỳ, trải qua lúc này đây nghe đạo về sau, lại bế quan vạn năm thời gian, tu vi cao hơn chính mình, cũng là có thể tiếp nhận.

Đồng thời Đa Bảo tại trong lòng đối với Tam Thanh ánh mắt cũng là bội phục sát đất, lúc này mới gần kề một vạn năm mà thôi, Vân Trung Tử tu vi tựa vượt qua chính mình giống như nhiều, hiện tại ngẫm lại, Vân Trung Tử hoàn toàn chính xác so với chính mình thích hợp hơn Đại sư huynh vị trí này.

Hán hai người tâm tính Vân Trung Tử tự nhiên nhìn ở trong mắt, bất quá hán cũng sẽ không nói thẳng tương đối, véo chỉ tính một cái, Vân Trung Tử cũng lại càng hoảng sợ, chính mình bế quan đã vạn năm, bất quá nhìn mình đã Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi, hay vẫn là thoả mãn cười cười, chỉ là nụ cười này lại là có chút đắng chát.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Lưỡng vân gặp nhau

Nguyên lai, tự nhiên nhật bế quan về sau, hán cũng tiêu hóa lấy Từ Tiêu Cung đoạt được, ngàn năm về sau hán liền cũng tỉnh lại, tu vi cũng tăng trưởng không ít, đạt đến Thái Ất Kim Tiên Sơ Kỳ, cái này là Từ Tiêu Cung chi hành chỗ tốt, có thể sâu sắc rút ngắn tiến giai thời gian, không cần phải lo lắng đạo hạnh theo không kịp vấn đề, sau đó hán tựa phát ra máy ghi âm, lần thứ nhất kiên trì thời gian hơi chút so tại Từ Tiêu Cung thời gian dài một điểm, tỉnh về sau tiếp tục tu luyện, tỉnh lại tiếp tục nghe, kiên trì thời gian cũng tựa chậm chậm tăng lâu một chút, tu vi cũng càng ngày càng cao, chỉ có điều về sau ngoài ý muốn đã xảy ra.

Đương lần thứ chín sau khi nghe xong, máy ghi âm không hề dấu hiệu vỡ vụn rồi, sau đó rõ ràng càng là tại một hồi rung động phía dưới biến thành bột phấn, cuối cùng tiêu tán ở không trung, sự biến hóa này lại để cho Vân Trung Tử trộn mắt há hốc mồm, ngay sau đó là vô tận thịt đau, "Ni mã... Mới nghe xong chín lần mà thôi a, rõ ràng tựa nát? Thậm chí liền cận bã đều không để cho ta chứa chút? Đây chính là Bàn Cổ móng ngón tay a, ta..."

Vân Trung Tử khí a, vốn tưởng rằng dùng Bàn Cổ móng tay chỗ tạo máy ghi âm, tuyệt đối là có thể không hạn chế dùng xuống đi, nếu không mình cũng sẽ không biết một lần bế quan chợt nghe chín lần, kết quả lại quên hơi có chút, cũng là trọng yếu nhất một điểm, chín vì cực mấy, như loại này nghịch thiên đồ vật, vốn là không ứng nên xuất hiện tại nơi này Hồng Hoang trong thế giới, cho nên khi nghe xong chín lần về sau, máy ghi âm liền nát, chính mình một lần xem như chui Thiên đạo một cái chỗ trống, nghĩ nghĩ, vì nhìn xem còn có thể hay không tiếp tục toàn Thiên đạo chỗ trống, Vân Trung Tử lấy ra một khối hạt sắc Thạch Đầu, tảng đá kia không tính trân quý, bởi vì Vân Trung Tử chỉ là dùng để khảo thí mà thôi, hán có thể không muốn xuất ra một ít quá mức vật trân quý, vạn nhất bị Thiên đạo hủy, vậy thì thật là đáng tiếc.

Vân Trung Tử đây cũng là tại đánh bạc, nếu như đánh bạc thắng, sau này mình có thể nhiều tạo mấy cái máy ghi âm, chờ Tam Thanh thành thánh về sau, Thông Thiên diễn giải thời điểm, Vân Trung Tử có thể đem Thông Thiên đã nói chi đại đạo thu xuống, rồi sau đó chính mình tu vi chẳng phải là thẳng tắp bay lên, dùng không được bao lâu có thể đạt tới Chuẩn Thánh đỉnh phong rồi hả? Thành thánh cũng có một đường cơ hội, mà nếu như thua cuộc, cũng chỉ là chính mình dùng để tạo máy ghi âm tài liệu hư hao mà thôi, cho nên Vân Trung Tử không chút do dự khai đánh bạc.

Vân Trung Tử cảm hận sắc Thạch Đầu, bắt đầu luyện chế, ý định lần nữa tạo ra một cái máy ghi âm đi ra, kết quả vừa muốn thành công thời điểm, ngoài ý muốn lần nữa phát sinh, sắp hoàn thành máy ghi âm cũng nát, không chỉ có như thế, chính mình vốn là thông qua nghe máy ghi âm chỗ phóng lần kia Đạo Tổ đã nói đại đạo, bản thân tu vi đã nước lên thì thuyền lên tiến cấp tới Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ, kết quả bởi vì này lần chọn Chiến Thiên đạo quyền uy, trực tiếp đã tạo ngộ Thiên Phật, tu vi bị suy yếu đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ, hơn nữa lúc này tu vi còn có chút bất ổn bộ dạng.

Vân Trung Tử trong nội tâm hoảng sợ, sợ tới mức hồn phách đều có chút bất ổn bộ dạng, may mắn Thiên Phật gần kề suy yếu hẳn tu vi, mà không có lại để cho hắn trực tiếp hồn phi phách tán, bằng không thì, về sau liền không còn có Vân Trung Tử nhân vật như thế.

Vân Trung Tử trong nội tâm còn có chút bất an, bởi vì Thiên đạo đã đánh xuống Thiên Phật suy yếu chính mình tu vi, cái kia Thiên đạo có lẽ cũng hội phát hiện linh hồn của mình là đôi sau xuyên việt mà đến mới đúng, thế nhưng mà Vân Trung Tử tâm tình khẩn trương đã chờ đợi nửa Thiên Hậu, Thiên Phật lại không có lần nữa đánh xuống, cái này lại để cho Vân Trung Tử thở dài một hơi đồng thời cũng là trong nội tâm tràn đầy nghi hoặc.

Cái này có chút nói không thông a, Thiên đạo như thế nào hội không có phát hiện mình đâu này? Trong nội tâm tuy nhiên nghi hoặc, bất quá Vân Trung Tử giờ phút này nhưng cũng không dám chậm trễ nữa thời gian, trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu vững chắc chính mình Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi, đồng thời tìm hiểu một lần cuối cùng nghe máy ghi âm chỗ phát ra đại đạo.

Như thế thời gian lại qua một ngàn năm, Vân Trung Tử rốt cục phá quan mà ra, đồng thời đem tu vi vững chắc tại Đại La Kim Tiên sơ kỳ, bất quá trải qua lần này sự tình về sau, Vân Trung Tử biết rõ, mình tuyệt đối không thể chọn Chiến Thiên đạo quyền uy, bằng không thì tuyệt đối hữu tử vô sinh, lúc này đây, chỉ có thể đem những mình không thể kia giải thích sự tình quy chi vi —— vận khí cứ chó!

Bởi vậy đang cùng Nhiên Đăng, Đa Bảo hai người bái kiến về sau, Vân Trung Tử cảm ứng được chính mình Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi, nhưng lại đáng chết cười cười.

Ba người cùng nhau đến đến đại điện, bái kiến Tam Thanh.

"Đúng vậy, lúc này đây các ngươi hai người riêng phần mình tu vi đều có chỗ tăng lên, đặc biệt là ngươi Vân Trung Tử, nghe qua Đạo Tổ lần thứ ba diễn giải về sau, rõ ràng bé quan vận tuổi vừa mới mới xuất quan, này thiên phú cũng không phải sai, về sau hảo hảo cố gắng tu luyện, có cái gì không hiểu liền tới hỏi chúng ta ba người." Lão tử thoả mãn nhìn một chút Vân Trung Tử, vuốt vuốt râu ria nói như vậy nói.

Về phần Nguyên Thủy Thiên Tôn, lại mặt lạnh lấy, con mắt đều không nhìn thoáng một phát Vân Trung Tử, cái này lại để cho Vân Trung Tử tâm một người trong lộ bộp, thâm nghĩ, "Cái này Tam Thanh có vấn đề a!" Hắn nhìn nhìn lại Nguyên Thủy Thiên Tôn bên cạnh trên mặt âm cười Nhiên Đăng, cảm thấy sáng tỏ, này trong đó Nhiên Đăng đạo hữu nhất định tại Nguyên Thủy Thiên Tôn trước mặt thay mình cùng Đa Bảo hảo hảo nói ngọt vài câu a!

Mà Thông Thiên giáo chủ thì là mặt mỉm cười cho nhìn xem Vân Trung Tử cùng Đa Bảo hai người, cái này lưỡng người đệ tử thiên phú đều không thấp, lần này nghe đạo, tu vi đều là phóng đại, cho mình rất là tăng thể diện, Thông Thiên giáo chủ lúc này có thể nói mở cờ trong bụng.

Rồi sau đó Nhiên Đăng cùng Đa Bảo liền rời đi đại điện, nhưng Vân Trung Tử nhưng lại giữ lại, lão tử cùng Thông Thiên giáo chủ sững sờ, lão tử lập tức liền hiểu được, cười lớn một tiếng, liền một cái lắc mình biến mất, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đi rồi, từ đầu đến cuối đều không có đã từng nói qua một câu.

Thông Thiên giáo chủ thẳng chăm chăm vào Vân Trung Tử, cũng không nói chuyện.

Vân Trung Tử ngượng ngùng cười cười, hắn phát giác, tại chính mình vị này sự phụ trước mặt, căn bản là không cần phải câu nệ, cho nên hướng Thông Thiên giáo chủ hành lễ về sau trực tiếp tự nói ra, "Lão sư, đệ tử gần đây bé quan đã có vạn năm lâu, tu vi tăng lên cũng quá mức nhanh chóng, nếu như tiếp tục bé quan xuống dưới, chẳng những không thể tăng lên tu vi, ngược lại sẽ lại để cho chính mình tâm tình bất ổn, cô đệ tử ý định ra ngoài Vân Du một phen, nhìn qua lão sư ân chuẩn."

Thông Thiên giáo chủ đồng ý gật đầu, đạo, "Àn, trải qua lần trước nghe đạo, trong hồng hoang đại thần thông người đều đã biết được ngươi chính là ta Thông Thiên đệ tử, tin tưởng không có người hội không có mất, tìm làm phiền ngươi, đi thôi." Sau khi nói xong, Thông Thiên giáo chủ cũng một cái lắc mình đã đi ra.

Vân Trung Tử không có gì có thể thu thập, trực tiếp tự ra Ngọc Hư Cung, cũng không có cùng Đa Bảo, Nhiên Đăng chào hỏi, thật sự là chính mình lần này đi ra ngoài nhưng lại có mục đích là.

Hiện tại Vân Trung Tử dĩ nhiên là Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi, cho nên tốc độ so với phía trước, nhanh lên vô số lần, Vân Trung Tử chạy tại Bát Chu sơn, một bên tìm kiếm các loại thiên tài địa bảo, hơn nữa hy vọng có thể đạt được một hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, một bên hướng về Vạn Thọ Sơn bước đi, Trần Nguyên Tử Ngũ Trang Quan liền tại Vạn Thọ Sơn ở bên trong, mà Hồng Vân cùng Trần Nguyên Tử chính là hảo hữu, Vân Trung Tử hy vọng có thể tại Vạn Thọ Sơn gặp ở ngoài đến Hồng Vân, đối với Hồng Vân vị này thiên tính thiện lương, vui với giúp người, yêu thích kết giao bằng hữu đạo nhân, Vân Trung Tử hy vọng có thể tới kết giao, tốt nhất có thể tại kiếp khó trong tương trợ hắn thoát ly tử kiếp.

Vân Trung Tử trên đường đi lộ về chơi trò chơi, thu hết các loại thiên tài địa bảo, bởi vì hắn biết rõ, hiện tại Bát Chu sơn bên trong đích những khắp nơi trên đất này được liệu, tại Vu Yêu đại chiến về sau, liền đều bị hủy, đến lúc đó tại trong hồng hoang rất khó gặp đến những được liệu này rồi, khi đó, những được liệu này là được trân phẩm, cho nên Vân Trung Tử không chút khách khí, nhìn thấy tốt được liệu toàn bộ một tia ý thức thu hết tiến ba cái trong hồ lô, dù sao ba cái hồ lô không gian cũng rất lớn.

Coi như là chính mình tương lai không biết dùng đến, cho môn hạ đích sư đệ sư muội, hoặc là đệ tử sử dụng, cũng là không tệ .

Bởi vì Bát Chu son bên trong đích được liệu thật sự là nhiều lắm, tốt cũng không ít, cho nên Vân Trung Tử cũng là không vội, hơn nữa trên đường tùy tiện thu mấy cái còn chưa Hóa Hình Yêu thú, lại để cho những Yêu thú này giúp mình thu hết những được liệu kia, mà với tư cách thù lao, chính mình thì là hội chi điểm một chút những Yêu thú này tu vi.

Bởi vì những được liệu này không có khả năng tùy tiện tiện tiện đào ra sau đó bỏ vào trong hồ lô, đây là có chú ý, đem những nhiệm vụ này giao cho cái kia mấy cái Yêu thú về sau, Vân Trung Tử lại không xong việc làm, tác tính nằm ở một khóa cao trên cây, nhếch lên chân bắt chéo, trong miệng ngâm lấy một khóa Câu Vĩ Thảo, đầu gối hai tay, "Ai, ngăn lại chính mình trước kia, tuy nhiên sinh hoạt khó một chút, bất quá cũng rất phong phú, hiện tại đâu rồi, hơn một vạn năm qua, chỉ là tập trung tinh thần tu luyện, tăng lên tu vi, một vạn năm, liền một người bạn gái đều không có giao một cái, muốn tại trước kia, chẳng phải là thân thể đều hóa thành tro rồi, còn là một xử nam?" Trong nội tâm như vậy nghĩ đến, trong miệng lại lầm bầm nói, "Tu luyện a, ai, thật sự là nhàm chán cực độ, có thể vì về sau mạng nhỏ làm muốn, rồi lại không thể không cố gắng tu luyện, thật sự là khổ thật, mệnh đấy!"

"Ha ha, đạo hữu thật sự là nhả hứng, cái này tu luyện sự tình, đích thật là nhàm chán."

Đúng lúc này, theo dưới cây đột nhiên truyền đến một giọng nói, Vân Trung Tử tại thanh âm vang lên trong nháy mắt rồi đột nhiên ngồi dậy, mà vừa dứt lời, một cái toàn thân hòa hồng chi nhân liền đứng tại trong hư không, cùng mình cân bằng, người tới một thân hỏa hồng đạo bào, bên hông treo một hồ lô.

Vừa nhìn thấy mặt là Hồng Vân, Vân Trung Tử liền lập tức thở dài một hơi, vừa rồi chính mình thật là lớn ý rồi, nếu như người đến là một cái lòng mang ác ý chi nhân, nói không chừng mình ở còn không có kịp phản ứng thời điểm liền bị người khác giết đi, nghĩ tới đây, Vân Trung Tử lại là một trận hoảng sợ.

"Nguyên lai là hồng Vân đạo hữu, thật sự là thất lễ." Vân Trung Tử lúc này cũng đứng , hướng về Hồng Vân hành lễ nói.

Hồng Vân đầy mặt hồng quang, đoán chừng là cùng hần bản thể có quan hệ, đạo, "Đâu có đâu có, đạo hữu còn đây là thực tính tình , thật sự là tiêu sái, nghĩ tới ta bồi tu luyện chi nhân, vốn là ứng tùy tâm mà làm, làm gì quan tâm thể nhân cái nhìn?" Hồng Vân phía trước tại Tử Tiêu Cung nội cũng đã thấy qua Vân Trung Tử, cũng là không tính lạ lắm.

Vân Trung Tử ha ha một tiếng cười to, "Đạo hữu lời ấy thật là, bản đạo thụ giáo."

"Đạo hữu chính là Thái Thanh thượng nhân môn hạ đại đệ tử, tại sao không có tại Ngọc Hư Cung tĩnh tu? Ngược lại đi vào Bát Chu sơn..." Nói xong, Hồng Vân nhìn phía mặt khác mấy chỗ địa phương, những địa phương kia đúng là Vân Trung Tử phải đi ra thay hần hái thuốc mấy cái Yêu thú, ý tứ rõ ràng, Vân Trung Tử bản vì Thông Thiên môn hạ đại đệ tử, càng là có thể nói là Tam Thanh môn hạ đại đệ tử, mà lão tử Luyện Đan Chi Thuật, Hồng Hoàng mọi người tất cả đều có nghe thấy, những các loại kia kỳ dị được liệu càng là ngoại giới hiếm thấy, có thể vì sao Vân Trung Tử giờ phút này cũng tại trong Bát Chu sơn này bốn phía hái thuốc đâu này? Hơn nữa những được liệu này đều không tính quá mức trân quý, cái này lại để cho Hồng Vân khó hiểu rồi.

Vân Trung Tử tự nhiên không thể đem thực bởi vì nói cho cho Hồng Vân, chỉ lời nói, "Bản đạo nhất thời tâm ngứa, muốn hướng Đại sư bá học vài môn Luyện Đan Chi Thuật, có thể Ngọc Hư Cung nội được liệu quá hi hữu, quá trân quý, ta cái này vừa học Luyện Đan Chi Thuật, tự nhiên không thể dùng như thế quý trọng được liệu luyện đan."

Hồng Vân bưng bình đại ngộ, thì ra là thế.

Vân Trung Tử lại nói, "Không biết hồng Vân đạo hữu đây là muốn tiến về trước nơi nào?"

Hồng Vân đạo, "Ta đang định đi Ngũ Trang Quan bái phỏng ta cái kia hảo hữu."

Vân Trung Tử làm bộ vội vàng nói, "Thế nhưng mà cái kia Địa Tiên chi tổ —— Trần Nguyên Tử Đại Tiên?"

"Đúng vậy." Hồng Vân đối với Vân Trung Tử thần sắc thể nhưng mà không chút nào giật mình, Địa Tiên chi tổ tại Hồng Hoàng đại năng ở bên trong, cũng là phi thường nổi danh, đối với hảo hữu như thế thanh danh, Hồng Vân chút nào cũng không ghen ghét, ngược lại làm hảo hữu cao hứng.

"Quả nhiên sinh tính thiện lương, như thể thiện lương chi nhân, lại bị Côn Bằng cùng Minh Hà tính toán, thật sự là không nên a, nhất định phải cứu thử nhất đem." Vân Trung Tử gặp Hồng Vân thần sắc, trong nội tâm nghĩ như vậy đến, rồi sau đó lại đối với Hồng Vân nói ra, "Đối với Trần Nguyên Tử Đại Tiên thanh danh, bản đạo thể nhưng mà sớm có nghe thấy, sớm muốn đi bái phỏng một phen, không biết làm sao không có người dẫn tiến, không biết hồng Vân đạo hữu có thể giúp đỡ chút?"

Hồng Vân cười lớn một tiếng, đạo, "Này có gì khó? Đạo hữu liền theo ta cùng nhau tiến đến Ngũ Trang Quan a."

Vân Trung Tử cũng là cao hứng, đạo, "Tốt, đạo hữu mà lại chờ ta gọi hỏi mấy cái Tiểu Yêu." Rồi sau đó Vân Trung Tử đem mấy cái Tiểu Yêu gọi hỏi, thu được liệu, chỉ điểm một phen sau liền cùng Hồng Vân phiêu nhiên mà đi.

Vân Trung Tử cùng Hồng Vân hai người bản thể đều là vân, hơn nữa một người là trong thiên địa đệ nhất phiến mây trắng, một người là trong thiên địa đệ nhất đoá Hồng Vân, bởi vậy hai người rất có một loại tương kiến hận muộn cảm giác.

Tiến đến Ngũ Trang Quan thời điểm, hai người trò chuyện với nhau thật vui, thật có thể nói là tính khí hợp nhau a.

Chương 11: Cùng tìm hiểu Trấn Nguyên

Hai người đối với bãi phòng Trấn Nguyên Tử sự tình hiển nhiên cũng không có gấp gáp, bởi vậy hai người một đường đều là không vội không chậm hướng về Trấn Nguyên Tử Ngũ Trang Quan bước đi.

Sau đó không lâu, hai người xuất hiện tại Vạn Thọ Sơn bên ngoài, cái này Vạn Thọ Sơn mặc dù so ra kém Côn Luân Sơn, nhưng, nhưng cũng là một chỗ tiên gia bảo địa, núi cao trùng điệp gian, Thái Vân cuộn cuộn, hiển nhiên những Thái Vân này đều là nồng đặc Thiên Địa Nguyên Khí biến thành, mà dãy núi gian cang là rồng ngâm Hồ Khiếu, hạc vũ vượn gầm, thụ thú cùng trong núi bay vút lên, thật là có Đại Khí Vạn một nơi.

"Cái này Vạn Thọ Sơn không hồ là nổi danh tiên sơn, so với Côn Luân cũng không kém nhiều lại để cho!" Vân Trung Tử phát ra từ đáy lòng nói.

Hồng Vân đạo, "Ha ha, đúng vậy a, ta cái này hảo hữu Trấn Nguyên Tử ngược lại là vận may, có thể được này một ngọn núi."

Hai người tới Ngũ Trang Quan trước, chỉ thấy hai cái đạo đồng đứng tại cửa ra vào, đứng là Thanh Phong Minh Nguyệt, cái này Thanh Phong Minh Nguyệt vừa thấy là Hồng Vân tới chơi, mặc dù không biết mặt khác một vị đạo nhân là ai, bất quá cũng không dám lãnh đạm, lập tức hướng về Hồng Vân một thi lễ, ý định đi vào thông báo.

Bất quá đúng lúc này, một tiếng cười to lại truyền ra, "Hồng Vân, từ lần trước từ biệt, ngươi nhưng lại có mấy ngàn năm không có tới ta Ngũ Trang Quan rồi, bản đạo còn tưởng rằng ngươi đem lão hữu đem quên đi."

Nghe xong lời này, Vân Trung Tử liền biết người đến là Trấn Nguyên Tử, chỉ thấy đầu của nó mang Tử Kim quan, mặc áo choàng, chân lấy thảo lý, bề ngoài giống như mặt trẻ, tay vuốt chòm râu cười lớn theo Ngũ Trang Quan đi ra, rồi sau đó lại nhìn về phía Vân Trung Tử, "Nguyên lai là Vân Trung Tử đạo hữu, đạo hữu cái này vạn năm nhưng lại đạo hạnh tinh tiến a."

Vân Trung Tử đánh cái ha ha đạo, "Đâu có đâu có, điểm ấy đạo hạnh làm sao có thể cùng Trấn Nguyên Đại Tiên so sánh với."

Hồng Vân trêu ghẹo lấy Trấn Nguyên Tử đạo, "Như thế nào? Chẳng lẽ không thỉnh chúng ta đi vào ngồi một chút?"

Trấn Nguyên Tử đạo, "Ngược lại là bản đạo không đứng, hai vị mau mau cho mời."

Ba người tiến vào Ngũ Trang Quan, đi vào một trong đình viện, Trấn Nguyên Tử phân phó Thanh Phong Minh Nguyệt tháo xuống mấy khóa trái cây đến, chỉ chớp lát sau, Thanh Phong Minh Nguyệt liền tay nâng ba cái khay ngọc đi vào Trấn Nguyên Tử phụ cận, chỉ thấy ba cái khay ngọc trong nhưng lại riêng phần mình nở rộ lấy hai miếng Nhân Sâm Quả, cái này Nhân Sâm Quả quả nhiên cùng trong truyền thuyết một loại, ngoại hình cực giống hải nhĩ, Nhân Sâm Quả tại khay ngọc trong thanh quang tách ra, hình như có linh tính.

Trấn Nguyên Tử đạo, "Ta cái này Ngũ Trang Quan không cái gì kỳ vật, chỉ có cái này Nhân Sâm Quả còn có thể xuất ra tay đến chiêu đãi hai vị đạo hữu."

Vân Trung Tử tự nhiên khách khí một tiếng, sau đó cầm lấy một quả Nhân Sâm Quả ăn vào, Nhân Sâm Quả của vào tức hóa, đồng thời một cỗ tinh tinh khiết Ất Mộc nguyên khí thẳng tuôn ra nhập Vân Trung Tử trong cơ thể.

Vân Trung Tử kinh ngạc không thôi, lập tức ngồi xếp bằng, dẫn dắt đến cái này cỗ nguyên khí tiến vào đến trong Đan Điền, rồi sau đó bắt đầu yên lặng luyện hóa.

Trộn vẹn một ngày công phu, Vân Trung Tử vừa rồi đem cái này một quả Nhân Sâm Quả nguyên khí toàn bộ luyện hóa, chỉ lần này một quả Nhân Sâm Quả, rõ ràng lại để cho chính mình tu vi lại có chỗ tinh tiến, cái này lại để cho Vân Trung Tử âm thầm kinh hãi, hiện tại Vân Trung Tử tu vi là Đại La Kim Tiên, không nghĩ tới cái này Nhân Sâm Quả đối với Đại La Kim Tiên cũng có hiệu quả như thế.

Mở mắt ra, phát hiện Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân hai người trước mặt khay ngọc ở bên trong, đã là rồng tuếch, liền cũng minh bạch, hai người này tu vi so với chính mình cường thịnh không ít, mà cơ hồ đồng thời, Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân hai người cũng trước sau tỉnh lại.

"Như thế nào? Đạo hữu đối với bản đạo Nhân Sâm Quả còn thoả mãn?" Trấn Nguyên Tử hướng Vân Trung Tử hỏi.

Vân Trung Tử ha ha cười cười, đạo, "Đạo hữu nói đùa, há lại chỉ có từng đó là thoả mãn hai chữ có thể đánh giá, đồn đãi Nhân Sâm Quả chính là Trấn Nguyên Đại Tiên trong tay một khóa Tiên Thiên Linh Căn chỗ kết, này linh căn ba ngàn năm một nở hoa, ba ngàn năm một kết quả, lại ba ngàn năm mới được thực, đoàn đầu một vạn tuổi vừa mới được ăn. Giống như cái này vạn năm, chỉ kết được ba mươi trái cây, trái cây bộ đáng, tựu như ngày thứ ba lại mặt không đầy tiểu hải từ tương tự, tứ chi đều đủ, ngũ quan gồm nhiều mặt. Người nếu có duyên được cái kia trái cây nghe một cái, tựu sống 360 tuổi; ăn một cái, tựu sống bốn vạn bảy ngàn năm. Đối với Nhân Sâm Quả đại danh, bản đạo thế nhưng mà như sấm bên tai, hôm nay bản đạo may mắn ăn được

cái này một quả trái cây, thật sự là tam sinh hữu hạnh, ngược lại là còn không có cảm tạ Trần Nguyên Đại Tiên, cái này Nhân Sâm Quả, thật có thể nói là Thiên Địa một kỳ."

Vân Trung Tử lời nói này, Trần Nguyên Tử có chút hờn dục, Vân Trung Tử là Tam Thanh thủ đồ, mà lão tử lại là luyện đan chi sĩ, Luyện Đan Chi Thuật càng là xưng bá Hồng Hoang, có thể nghĩ lão tử những thiên tài địa bảo kia có nhiều hiếm quý, hôm nay có thể có được Tam Thanh thủ đồ cao như vậy đích đánh giá, Trần Nguyên Tử cũng là âm thầm tự đắc.

Bất quá tuy là như thế, trong miệng thực sự hay vẫn là khiêm tốn nói, "Đạo hữu ngược lại là khen trật rồi, này cái Nhân Sâm Quả đạo hữu hay vẫn là thu hồi a, để đặt ở không trung lâu rồi, trong đó nguyên khí đã có thể phát huy rồi."

Vân Trung Tử cảm ơn một tiếng, cũng không sĩ diện cái lão, trực tiếp đem còn lại một quả Nhân Sâm Quả thu vào bên hông thanh trong hồ lô.

"Trần Nguyên Đại Tiên, bản đạo nhưng lại có một yêu cầu quá đáng, không biết có nên nói hay không." Vân Trung Tử thu hồi Nhân Sâm Quả về sau, nhưng lại hướng Trần Nguyên Tử nói như thế.

Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân vốn là sùng sờ, đạo, "Có gì không thể, nhưng giảng không sao!"

Vân Trung Tử đạo, "Bản đạo lâu Văn Nhân nhân sâm cây, muốn đi thăm một phen, mong rằng thành toàn."

Trần Nguyên Tử ha ha cười cười, đạo, "Bản đạo còn tưởng rằng có gì đại sự, nguyên lai là việc này, cái này có cái gì không thể, đạo hữu mà lại đi theo ta."

Hồng Vân nhưng lại thờ dài một hơi, Vân Trung Tử chính là là mình mang đến Ngũ Trang Quan, nếu như Vân Trung Tử thực muốn cái gì lại để cho Trần Nguyên Tử khó xử sự tình, mình cũng không tốt cùng Trần Nguyên Tử bàn giao.

Vân Trung Tử cũng là tức cười cười cười, chính mình còn không có triệt để dung nhập đến Hồng Hoang trong thế giới này đến, hiện nay trong hồng hoang những người này, thiện ở tâm kế nhưng lại không có mấy người, muốn cái này Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân hai người, thanh danh như thế chuyện tốt, mà lại cũng không phải có tâm cơ chi nhân, lại càng không là cái kia keo kiệt chi nhân, gần kề chi là liếc mắt nhìn Nhân Sâm Quả Thụ, loại sự tình này tại Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân trong nội tâm, lại không là chuyện gì, ngược lại là mình xem thấp hai vị này đại thần thông người, thăm nghĩ trong lòng một tiếng: Hồ thẹn!

Đồng thời Vân Trung Tử cũng là âm thầm thờ dài, chính mình đến về phần đời sau, hôm nay đã qua một vạn năm, chính mình lại vẫn không có thể hoàn toàn hòa tan vào Hồng Hoang trong thế giới, nguyên về sau thế nhân ở giữa xử thế chi đạo đến cùng người ở chung, hiển nhiên không quá phù hợp, xem ra chính mình về sau phải sửa lại chính mình đối đãi thế nhân quan niệm rồi.

Ba người một chuyến đi vào Ngũ Trang Quan trong hậu viện, chỉ thấy một khóa trăm trượng cao thấp đại thụ dựng đứng tại trong hậu viện, đứng dưới tàng cây, ngẩng đầu nhìn lên trên đi, phảng phất cái này Nhân Sâm Quả Thụ kéo dài tới chân trời, chính cây hào quang lập lòe, bích diệp phía trên, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, phảng phất người mặc một kiện hà y, xem uy thế bất phàm, khó trách Trần Nguyên Tử cầm trong tay đại địa thai mạng Địa Thụ, sẽ cùng Nhân Sâm Quả Thụ phối hợp, đơn thuần phòng ngự, chỉ ở vài món Đỉnh giai phòng ngự pháp bảo phía dưới, nếu như Trần Nguyên Tử tu vi cao thâm tới trình độ nhất định, lại dùng Địa Thụ điều động toàn bộ Hồng Hoang Đại Địa, chỉ sợ coi như là thành thánh sau đích Nguyên Thủy, cũng phá không khai cái này phòng ngự a.

"Có này Nhân Sâm Quả Thụ cùng cái kia Địa Thụ nơi tay, đạo hữu tại đây Hồng Hoang Đại Địa cũng không sợ bất luận kẻ nào." Vân Trung Tử tự đáy lòng nói.

Trần Nguyên Tử tuy nhiên tự ngạo, nhưng là lắc đầu nói, "Đạo hữu lời ấy sai rồi, Hồng Hoang Đại Địa sao mà đại, đại thần thông người vô số kẻ, bản đạo hôm nay tu vi còn thấp, tại trong Hồng Hoang này, tuy có một chỗ cấm dùi, lại cũng không dám tự cao tự đại, không dám nói không sợ bất luận kẻ nào, chỉ có thể nói, khó khăn lắm tự bảo vệ mình mà thôi."

Những lời này nói được Vân Trung Tử cả kinh, lần trước tại Tử Tiêu Cung nghe đạo, chính mình nhìn thấy ngoại trừ mấy vị Siêu cấp Chuẩn Thánh, những người khác, trên cơ bản đều là Đại La Kim Tiên tu vi, trong truyền thuyết mặt khác mấy vị Chuẩn Thánh cũng ở trong đó, nhưng là mình nhưng lại đã quên, trong những truyền thuyết kia Chuẩn Thánh tồn tại, đều là trong hồng hoang nổi danh tồn tại, nhưng là Hồng Hoang to lớn như thế, thanh danh không lộ ra, hoặc là mai danh ẩn tích Chuẩn Thánh không biết bao nhiêu, hiện tại giấu lại, chính mình nhưng lại coi thường cái này Hồng Hoang thế giới, về sau du lịch Hồng Hoang, nhất định phải mười hai lần coi chừng mới là.

Vân Trung Tử hướng Trần Nguyên Tử sâu thi lễ, đạo, "Đạo hữu nói thật là, bản đạo thụ giáo."

Trần Nguyên Tử khoát khoát tay, đạo, "Đạo hữu nghiêm trọng rồi."

Bái kiến Nhân Sâm Quả Thụ về sau, ba người cùng nhau trở lại trong đình viện, nâng ly cạn chén, rồi sau đó Vân Trung Tử vốn định rời đi, tiếc rằng Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân hai người lần nữa giữ lại, Vân Trung Tử cũng chỉ tốt lưu lại, ba người cùng nhau nghiên cứu thảo luận, xác minh đại đạo.

Ba người phảng phất tri kỷ giống như chính nhật uống rượu đàm đạo, như thế thời gian trong nháy mắt tức thì, mười năm thời gian trôi qua, Vân Trung Tử liền hướng hai người từ biệt, được rồi tính toán, hôm nay cách Vu Yêu đại chiến dĩ nhiên không xa, chính mình có thể phải nắm chặt thời gian du lịch Bất Chu sơn, thu hết các loại quý trọng dược liệu linh quả, cùng với hy vọng có thể đạt được vài món pháp bảo.

Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân cũng không hề giữ lại, đem Vân Trung Tử tiễn đưa đến Vạn Thọ Sơn phía dưới mới phản hồi.

Vân Trung Từ cáo biệt thời điểm, hướng Hồng Vân nói một câu, "Hồng Vân đạo hữu, Hồng Mông Từ Khí chính là thành thánh máu chốt, theo bản đạo xem ra, đạo hữu có lẽ nhiều hơn bề quan tu luyện, sớm nhất chứng được Hồn Nguyên, thành tựu Thánh Nhân, bằng không thì, coi chừng có lòng bất chính chi nhân nhìn xem người Hồng Mông Từ Khí."

Lại để cho Vân Trung Từ thất vọng chính là, cái này Hồng Vân rõ ràng lơ đãng, lời nói, hết thấy đều xem duyên phận, không được cưỡng cầu.

Vân Trung Từ cũng hoàn toàn chính xác không có cưỡng cầu, hạ được núi đi.

Vân Trung Từ ra Vạn Thọ Sơn về sau, trở lại cùng Hồng Vân gặp nhau địa phương, đem phía trước cái kia mấy cái Yêu thú tìm về, như trước khiến chúng nó vì chính mình thu hết Linh Dược, mà chính mình thì là yên tâm đi du lịch Bất Chu sơn, trên đường đi, chỉ có gặp phải đặc biệt trân quý kỳ dị dược liệu, vừa rồi thu nhập trong hồ lô, đối với những thứ khác dược liệu, Vân Trung Từ nhưng lại chẳng thêm ngó tới.

Ngày hôm nay, Vân Trung Từ vừa du lịch đến một khóa cự dưới cây, Vân Trung Từ nhìn xem đại thụ, trong mắt nhưng lại toát ra nghi hoặc thần sắc, bởi vì cây này không chỉ có cực lớn vô cùng, cao không thấy đỉnh, cây đường kính càng là khủng bố, Vân Trung Từ thần thức tìm tòi, trực tiếp lại càng hoảng sợ, rõ ràng có một dặm tả hữu, cái này chỉ là một thân cây, chiếm diện tích tựa to lớn như thế, muốn tại đời sau bên trong, đây là nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình, nhưng bây giờ nhưng lại chân chân thật thật xuất hiện tại trước mắt của mình, đương nhiên, hiện tại Vân Trung Từ đối với những kỳ dị này sự tình, đã có trong nội tâm chuẩn bị, cho nên cũng chỉ là lại càng hoảng sợ mà thôi.

Về phần vì sao nghi hoặc, nhưng lại cái này khóa thật lớn như thế cây, mặc dù cành lá rậm rạp, có thể thân cây nhưng có chút khô héo, mà cái này cây chung quanh nhưng lại nguyên khí nồng hậu dày đặc, hơn nữa chính cây cho người một loại như là lão nhân tuổi xế chiều cảm giác, theo lý thuyết tại trong hồng hoang, cái này cây không có lẽ sẽ như thế mới đúng.

Nghĩ nghĩ, thần thức quét về phía thân cây, lại không có bất kỳ phát hiện nào, rồi sau đó quét về phía rễ cây, đột nhiên, Vân Trung Từ hai mắt đột nhiên lưỡng đạo Kim Quang nổ tung, thẳng tắp chăm chăm vào rễ cây, trong mắt có nghi hoặc, có kinh hi, có sợ hãi chờ các loại phức tạp thần sắc.

Vân Trung Từ thở một hơi thật dài, trực tiếp biến ra bản thể, một mảnh mây trắng, rồi sau đó mây trắng dưới tàng cây áp súc, áp súc, lại áp súc, cuối cùng một mảnh mây trắng rõ ràng bị áp súc thành một căn dây nhỏ, so tóc ti còn muốn mảnh, có dài ba xích, căn này dây nhỏ là Vân Trung Từ bản thể biến thành.

Vân Trung Từ theo trên cành cây một cái nho nhỏ trong cái khe chui đi vào, tiến vào trong cái khe về sau, Vân Trung Từ liền cảm giác không thấy bất luận cái gì ánh sáng, chỉ có thể thả ra thần thức, dựa vào thần thức cảm ứng, thời gian dần qua hướng về chính mình vừa rồi phát ra hiện cái kia chỗ địa phương chui vào.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Đại chiến La Hầu

Vân Trung Từ theo sau thần trí của mình cảm ứng, hướng về rễ cây chui vào, sau nửa canh giờ, rốt cục đạt tới lúc trước hấn dùng thần thức dò thám biết cái kia chỗ chỗ thần bí.

Mà cái chỗ này lại là một cái không nhỏ không gian, phương viên trăm mét tả hữu, Vân Trung Từ vừa xuất hiện ở chỗ này liền lập tức hiện ra hình người, chăm chú đánh giá trước mắt một đoàn khối đen.

Chỗ này trong không gian, ngoại trừ chính giữa có một đoàn khối đen bên ngoài, địa phương khác nhưng lại trắng xoá một mảnh, những tất cả đều là này nguyên khí ngưng tụ mà thành, hơn nữa theo không gian bên ngoài còn không ngừng có nguyên khí tràn vào đến.

Lại nhìn khối đen cùng những sương trắng này tiếp xúc địa phương, chỉ thấy sương trắng cấp tốc nhạt nhòa, nhìn kỹ mới phát hiện, những sương trắng này lại là bị khối đen thôn phệ, cái này lại để cho Vân Trung Từ có chút kinh ngạc.

Cái này khối đen đến cùng có lai lịch ra sao, cư nhiên như thế thôn phệ nguyên khí, tại đây nguyên khí lượng thật sự là quá mức khổng lồ, coi như là Vân Trung Từ cũng không dám lớn như thế lượng hấp thu, bởi vì hấn hôm nay luyện hóa nguyên khí tốc độ cùng cái này đoàn khối đen thôn phệ nguyên khí tốc độ căn bản là không thể so sánh với.

Cái này khối đen cho Vân Trung Từ cảm giác rất không thoải mái, cảm giác rất âm lạnh, không chỉ có như thế, theo khối đen trong càng là phiêu tán ra một tia mùi tanh, tanh tươi vô cùng, thật là khó nghe, bởi vậy, Vân Trung Từ trực tiếp đã ngừng lại hô hấp, sau đó thần thức quét về phía khối đen.

Đột nhiên, ngay tại thần thức thăm dò vào khối đen lập tức, Vân Trung Từ chỉ cảm thấy đầu ông một tiếng, một cổ bối rồi xông lên đầu, Hồn Hải có chút

hồn mê, Vân Trung Tử thân hình bất ổn, có loại mơ màng muốn ngủ cảm giác.

Vân Trung Tử mặt không biểu tình đứng ở nơi đó, toàn thân khí tức vừa đầu hàng lại rơi nữa, lúc này một đạo nhân nhát bóng dáng, bóng dáng trong tay cầm một cây đoản, thực đánh về phía hắn.

Trong lúc nguy cấp, chỉ thấy Vân Trung Tử trong hồ lô, một vật tự chủ vận chuyển, một hồi mát lạnh khí tức xẹt qua trái tim, Vân Trung Tử lập tức tâm thần trở về, vô ý thức thân thể một phen, tránh thoát bóng dáng đánh giết, sau đó lập tức đứng, vỗ vỗ chính mình kích thước lưng áo bên trên thanh hồ lô, mặt sắc khó coi vô cùng.

Bóng dáng một kích không thể thành công, cũng có chút kinh ngạc, thu hồi súng đạn phi pháp, ngừng ngay tại chỗ, không có bất kỳ động tác.

Vân Trung Tử đã biết được phía trước xảy ra chuyện gì, chính mình vừa rồi lại bị cái bóng này làm ra đến một cái ảo trận cho mê hoặc, may mắn trong hồ lô Khổ Trúc tại thời khắc mấu chốt phát huy ra tính thần công hiệu, lại để cho hắn lập tức tỉnh táo lại, bằng không thì...

Vân Trung Tử chỉ là suy nghĩ một chút liền cảm thấy phía sau lưng lạnh cả người, ánh mắt âm mai đánh giá trước mắt cái bóng này.

Về phần Vân Trung Tử tại huyện trong trận đã trải qua mấy thứ gì đó, nhưng lại không là ngoại nhân đoạt được biết.

"Khắc khắc, không nghĩ tới còn có thể theo lão tổ trong huyện trận tỉnh lại, xem ra trên người của ngươi có an hồn tinh thần bảo vật." Bóng dáng phát ra một tiếng âm thanh chói tai, cảm giác liền giống bị người véo lấy cổ nói ra lời của, lại để cho Vân Trung Tử cảm giác rất khó chịu.

Vân Trung Tử nghe vậy hai mắt nhú lại, suy đoán nói, "La Hầu?"

Bóng dáng nghe thấy La Hầu hai chữ về sau, toàn thân chấn động, trong miệng diễm nhiên nói, "Hắc hắc, hiện tại Hồng Hoang còn có người nhớ rõ lão tổ sao? Bất quá lão tổ có thể không hi vọng có người nhớ thương lấy ta."

Vừa mới nói xong, La Hầu một cái lắc mình đánh giết hướng Vân Trung Tử, bất quá Vân Trung Tử cũng không sợ hãi, bởi vì giờ phút này La Hầu rõ ràng chỉ là một cái tàn hồn mà thôi, lấy ra liệt trấn ấn, muốn đánh ra, có thể ngay sau đó, chỉ thấy La Hầu trong tay xuất hiện một cây đoản, mà hắn dưới thân tắc thì xuất hiện một phương đài sen, đài sen bên trên tàn mát ra một mảnh đen kịt màn sáng, đem La Hầu bao phủ ở.

Vân Trung Tử thấy vậy kinh hãi, hoảng sợ nói, "Thí Thần Thương? Thập Nhị Phẩm diệt thế đài sen?"

Không được phép Vân Trung Tử không sợ hãi, mặc dù cái này chỉ là La Hầu một tia tàn hồn, có thể Thí Thần Thương cùng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên hung danh tại bên ngoài, Vân Trung Tử cũng sẽ không tự đại đến mình có thể đối kháng có được hai kiện chí bảo La Hầu tình trạng này, vừa rồi ở vào sợ hãi phía dưới, tại biết được bóng dáng là La Hầu tàn hồn về sau, rõ ràng không có lập tức liên tưởng đến Thí Thần Thương cùng Thập Nhị Phẩm diệt thế đài sen.

"Hừ, kiến thức cũng không phải thấp." La Hầu phát ra hừ lạnh một tiếng.

La Hầu tốc độ quá nhanh, thậm chí vượt qua Vân Trung Tử tốc độ, trốn tránh không khỏi, chỉ có thể đem trong tay liệt trấn ấn đánh hướng Thí Thần Thương.

"Bành." Hai kiện pháp bảo tương đụng vào nhau.

Liệt trấn ấn trực tiếp bị đánh bay, có thể Thí Thần Thương nhưng cũng là bị chấn trở về La Hầu trong tay, cái này lại để cho Vân Trung Tử trực tiếp ngây người, cảm giác có chút không chân thực, Thí Thần Thương, cái thanh kia hung danh hiển hách chí bảo, rõ ràng cùng liệt trấn ấn đấu cái lực lượng ngang nhau? Vô luận là ai gặp được loại sự tình này cũng sẽ không tin tưởng.

"Không thật sự Thí Thần Thương?" Vân Trung Tử chăm chăm vào La Hầu, trong mắt có Hỏa Diễm đang nhảy nhót, hắn trước kia đối với La Hầu không có có cảm giác gì, bởi vì chưa thấy qua, nhưng là bây giờ hắn lại hận không thể giết La Hầu, chính mình đáy lòng ** bị hắn dẫn đạo đi ra, vốn hết thấy đều rất tốt đẹp, có thể ảo trận nguyên do thật sự là lại để cho Vân Trung Tử thống hận La Hầu, Vân Trung Tử cảm giác phi thường phần nộ, mà bây giờ La Hầu trong tay không có chính thức Thí Thần Thương, đây là hắn chém giết La Hầu đại thời cơ tốt, hắn thậm chí đều không có phỏng đoán chính thức Thí Thần Thương ở nơi nào.

La Hầu khắc khắc cười cười, "Mặc dù không có Thí Thần Thương, muốn muốn giết ngươi, cũng không khó."

Hai người lần nữa đại chiến cùng một chỗ, tuy nhiên La Hầu trong tay không có chính thức Thí Thần Thương, thậm chí liền dưới người hắn đài sen cũng không phải thực, có thể đài sen phòng ngự lại làm cho Vân Trung Tử có chút đau đầu, mặc dù liệt trấn ấn toàn lực oanh kích tại đài sen bên trên, cũng chỉ là lại để cho đài sen có chút lắc lư mà thôi, cũng không thể lại để cho hắn bị hao tổn.

Đánh lâu không dưới, thậm chí không nghĩ qua là còn bị đâm bị thương mấy lần, cũng may này Thí Thần Thương cũng không có thí thần hiệu quả, bằng không thì Vân Trung Tử đem sẽ phi thường không dễ chịu, Vân Trung Tử có chút bức bối, chính mình đường đường một cái Đại La Kim Tiên kỳ đại thần thông người, rõ ràng liền một cái nho nhỏ tàn hồn đều bắt không được, cái này lại để cho Vân Trung Tử phần nộ.

"Hừ."

Vân Trung Tử lấy ra Như Ý Hoàn, hai cái hoàn lớn nhất công hiệu tuy là bắt người làm một mẻ, có thể đối với tàn hồn lại không có phần lớn hiệu quả, Vân Trung Tử mặt sắc có chút lúng túng, sau đó trực tiếp đem Như Ý Hoàn đương một loại pháp bảo đến sử, không ngừng đánh tới hướng La Hầu trên

ngươi đài sen.

Nhưng là hiệu quả cũng không khá lắm, Như Ý Hoàn đối với đài sen có thể nói không có chút nào tác dụng, Vân Trung Từ cũng đành chịu, chính mình hiện nay còn không có bất kỳ dễ dàng pháp bảo, tốt nhất là trong tay liệt trấn ấn, có thể liệt trấn ấn cũng phá không khai Thập Nhị Phẩm Liên Đài phòng ngự, Vân Trung Từ không khỏi có chút lo lắng.

"Khắc khắc, nho nhỏ một cái Đại La Kim Tiên cũng muốn chém giết lão tổ, thật sự là si tâm vọng tưởng."

La Hầu nhìn như phi thường nhẹ nhõm, đối với Vân Trung Từ mỗi nhất kích đều lộ ra rất tùy ý, phảng phất cũng không sử xuất bao nhiêu lực khí, còn có thừa lực.

Vân Trung Từ cũng không nói lời nào, chỉ là một cái kinh tế ra liệt trấn ấn cùng Như Ý Hoàn, theo thời gian trôi qua, Vân Trung Từ càng ngày càng nóng, đến bây giờ hán cũng mồ hôi đầm đìa, có thể La Hầu lại phảng phất không có việc gì người giống như, phi thường nhẹ nhõm, thảnh thơi ở Vân Trung Từ trên người lưu lại một đạo miệng vết thương, đồng thời còn không quên tại ngôn ngữ bên trên đã kích Vân Trung Từ, nhiều được Vân Trung Từ phi thường tâm phiền.

Trong nháy mắt hơn mười cái thời thần trôi qua, Vân Trung Từ trong cơ thể pháp lực đã tiêu hao lớn nửa, trên người càng là vết máu loang lổ, toàn thân cao thấp khắp nơi đều là miệng vết thương, có mấy đạo vết thương thương thế rất nghiêm trọng, theo miệng vết thương ần ần có thể thấy được xương cốt đầu.

Vân Trung Từ có chút nhụt chí, hán sử xuất sở hữu đích phương pháp xử lý, vẫn như trước không thể tại La Hầu trên người lưu lại một đạo nho nhỏ miệng vết thương, cái này lại để cho Vân Trung Từ nhìn không thấy chém giết La Hầu hi vọng, mặc dù là muốn chạy trốn, Vân Trung Từ cũng làm không được, bởi vì hán phát hiện cái không gian này rõ ràng nói thành một mảnh, hán căn bản là tìm không thấy bất luận cái gì đường ra.

"Người trốn không thoát, ngoan ngoãn chịu chết đi, miễn cho khổ thân." La Hầu lần nữa đã kích Vân Trung Từ tin tưởng.

Vân Trung Từ càng ngày càng bức bối, như vậy lớn lên thời gian xuống, Vân Trung Từ thậm chí nhìn không tới sinh hi vọng, trong nội tâm vốn tự có chút sợ hãi, mà La Hầu thẳng này rồi lại như một chim chóc một loại, lưu rú cái không dứt, một mực quấy nhiễu lấy hán, điều này càng làm cho hán phần nộ.

Hai mắt đỏ thắm một mảnh, trên trán gân xanh nổi lên, mặt sắc đỏ lên, Vân Trung Từ tức sùi bọt mép, đạo tâm có chút bất ổn, muốn không khống chế được.

La Hầu thấy vậy, âm xốt xa bụi người nở nụ cười một tiếng, lần nữa nói ra, "Người tự là một chỉ con sâu cái kiến, như thế nào cùng ta như vậy Ma Tổ đánh nhau?"

Quả nhiên, Vân Trung Từ nghe vậy trong lồng ngực nộ khí tăng vọt, thoáng một phát đạt tới đỉnh, Vân Trung Từ trong mắt chỉ có một mảnh huyết hồng.

Đúng lúc này, theo Vân Trung Từ bên hông thanh trong hồ lô, đột nhiên bay ra một cổ đậm đặc hương khí, mùi thơm ngào ngạt xông vào mũi, cái này có mùi thơm lập tức tiến vào Vân Trung Từ trong lỗ mũi, đồng thời một cây cây trúc xuất hiện tại đây chỗ trong không gian.

Một sát na cái kia, Vân Trung Từ liền từ không khống chế được trạng thái hạ tinh quay tới, toàn thân như rơi vào hầm băng, hàn khí đánh thẳng đạo tâm, lại để cho thứ nhất rung động, Vân Trung Từ trong mắt đỏ thắm chỉ sắc lập tức tiêu tán, khôi phục một mảnh Thanh Minh, có chút ngẩn mà sợ sệt soạng một cái mồ hôi lạnh trên trán, gương mặt dò xét đối diện La Hầu.

Chỉ thấy giờ phút này La Hầu nhưng lại cùng Vân Trung Từ kéo ra một khoảng cách, rất xa chăm chăm vào Khổ Trúc, bởi vì lúc này La Hầu chỉ là một cái tàn hồn, bởi vậy hán biểu lộ, Vân Trung Từ cũng không hiểu biết, bất quá Vân Trung Từ mơ hồ trong đó có thể đoán được, hán là sợ hãi, sợ hãi chờ thần sắc.

"Đáng chết, lại là bức này Tiên Thiên Linh Căn, lão gia hỏa, xem như ngươi lợi hại."

"Lão gia hỏa? Ai?" Vân Trung Từ trong nội tâm nghi hoặc, bất quá hiện tại quân không được nhiều như vậy, thò tay lấy ra Khổ Trúc, hít sâu một hơi, vung văng đạo tâm, sau đó cầm trong tay Khổ Trúc, liệt trấn ấn bắt đầu công kích La Hầu.

Mỗi khi Vân Trung Từ đem Khổ Trúc đương pháp bảo đánh hướng La Hầu lúc, La Hầu không thể không dùng Thí Thần Thương ngăn cản được Khổ Trúc, tùy ý liệt trấn ấn đánh vào đài sen bên trên.

Vân Trung Từ phỏng đoán ra, Khổ Trúc đối với La Hầu có áp chế tác dụng, kể từ đó, Vân Trung Từ mừng rỡ trong lòng, đã có thể đánh chết La Hầu hi vọng, Vân Trung Từ liền nhanh hơn công kích tốc độ.

Kể từ đó, tràng diện thoáng một phát ngược lại quay tới, phía trước là Vân Trung Từ bị đánh, La Hầu nhàn nhã, giờ phút này nhưng lại đến phiên La Hầu bị đánh thời điểm.

La Hầu trở nên phi thường cẩn thận cẩn thận, không chút nào lại để cho Khổ Trúc đánh trúng đài sen, mỗi nhất kích, La Hầu đều gào thét liên tục.

Mặc dù La Hầu thật là coi chừng, nhưng như cũ không thể đem Khổ Trúc công kích toàn bộ tiếp được, mỗi cái chêm khác, Khổ Trúc tổng hội đánh vào lên trên đài, lại để cho hán phát ra hắc sắc màn sáng một hồi sợ run.

Vân Trung Từ thấy vậy càng là hưng phấn, Đồ Ma có hi vọng, nhanh hơn thế công, về phần phòng ngự, bởi vì này đem Thí Thần Thương lực công kích

cũng không thể đối với Vân Trung Tử tạo thành bao nhiêu tổn thương, bởi vậy Vân Trung Tử cũng không quá nhiều chú ý, chỉ là né qua mấy chỗ trọng yếu địa phương.

Mấy canh giờ qua đi, đài sen bên trên hắc sắc màn sáng đã lung lay muốn phá, Vân Trung Tử trên mặt hiện ra mừng rỡ như điên thần sắc, hẳn biết rõ, chỉ cần đài sen phòng ngự vừa vỡ, La Hầu cách cái chết cũng liền không lâu vậy.

Lại sau một lúc lâu, đài sen cáo phá, La Hầu tàn hồn hiển lộ ra đến, Vân Trung Tử cuồng hỉ, cầm trong tay Khổ Trúc trực tiếp quét về phía La Hầu.

La Hầu bay ngược, đồng thời Thí Thần Thương đâm ra.

Mất thấy lấy Thí Thần Thương muốn đâm trúng cánh tay của mình, Vân Trung Tử không có để ý, y nguyên dùng Khổ Trúc quét về phía La Hầu.

Ngay tại Khổ Trúc cách La Hầu chỉ ven ven có một thước khoảng cách, sắp quét trúng La Hầu, Thí Thần Thương đã đâm trúng Vân Trung Tử cánh tay, vừa mới bắt đầu Vân Trung Tử hồn nhiên không thêm để ý, có thể ngay trong nháy mắt này, Vân Trung Tử đột nhiên cảm giác trong đầu của mình đau xót.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Chém giết La Hầu

"A!"

Hồn Hải bị đau, lại để cho Vân Trung Tử gào thét lên tiếng.

Hai tay ôm lấy đầu, loại này đau đớn rất không tầm thường, Vân Trung Tử thể diện trở nên dữ tợn dị thường, xem hết sức đáng sợ, toàn thân co rút, trực tiếp mới ngã xuống đất, hai chân một khúc, co rúc ở trên mặt đất, toàn thân dùng sức run rẩy, thân thể phiến cổn.

Chỉ một lát sau thời gian, Vân Trung Tử liền nhuyển sập trên mặt đất, chỉ là dùng đầu một cái kinh đánh mặt đất, như máy móc giống như, mà thân thể của hắn, hoàn toàn mềm mại vô lực, quán trên mặt đất.

La Hầu đánh ra một kích này về sau, lui cư đến một bên, khặc khặc cười qua không ngừng, cười đắc ý âm thanh không ngừng trùng kích lấy Vân Trung Tử đích ý chí, Thí Thần Thương uy lực, không có ai so với hắn hiểu rõ hơn, tuy nhiên bởi vì hắn hôm nay chỉ là một cái tàn hồn, bởi vậy không thể hoàn toàn không chế Thí Thần Thương, nhưng là y nguyên có thể sử xuất một hai lần, lúc trước hắn làm hết thấy cũng là vì lại để cho Vân Trung Tử nghĩ lầm hắn không có chính thức Thí Thần Thương, do đó đạt tới đánh lên hiệu quả, hôm nay xem ra, hết thấy đều cùng hắn lường trước không sai chút nào.

Vân Trung Tử trong Hồn Hải, một cái quang điểm đang tại mãnh liệt trùng kích lấy Vân Trung Tử thần hồn, Hồn Hải sụp xuống một mảnh lại một mảnh, thần hồn như mọc thành phiến bị quang điểm cắn nát, mất thấy thần hồn đã bị đánh nát hơn phân nửa, muốn hồn phi phách tán.

Đúng lúc này, lại là Khổ Trúc, lại một lần nữa cứu vớt Vân Trung Tử tại trong lúc nguy nan.

Chỉ thấy theo bị Vân Trung Tử ném tại một bên Khổ Trúc trên người bay ra một đoàn khí vụ, khí vụ lóe lên tức thì, lập tức không có nhập Vân Trung Tử trong đầu, Hồn Hải được khí vụ trợ giúp, cái kia quang điểm bỗng chốc bị khí vụ vây quanh, chỉ một lát sau thời gian liền tan rã không thấy.

Cái tốc độ này thật sự là quá nhanh, Vân Trung Tử chỉ cảm thấy trước một khắc còn đau đến chết đi sống lại, có thể ngay sau đó, sở hữu đau đớn cảm giác tất cả đều tiêu tán không còn, không chỉ có như thế, tại thần trí của hắn dưới sự cảm ứng, chỉ thấy mình Hồn Hải lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ cấp tốc chữa trị lấy, thậm chí liền thần hồn của hắn đều là như thế khôi phục, không cần thiết một lát, Vân Trung Tử thần hồn, Hồn Hải toàn bộ khôi phục lại.

Vân Trung Tử cảm giác có chút khó tin, Khổ Trúc công hiệu thật sự là quá lớn, khôi phục lại về sau, lập tức một mực bắt lấy Khổ Trúc, Vân Trung Tử có loại yêu thích không buông tay cảm giác, trong miệng cười ha ha, lập tức trong mắt lóe sắc vừa hiện, quét về phía La Hầu.

Xa xa La Hầu gặp Vân Trung Tử không chỉ có không có ở chính mình Thí Thần Thương công kích phía dưới chết đi, thậm chí liền một tia tổn thương cũng không thụ bộ dạng, đoán biết không tốt, đồng thời hẳn đối với Khổ Trúc cũng là hận đến hàm răng trắng cắn, nếu như không phải Vân Trung Tử có Khổ Trúc, sớm đã chết tại La Hầu trong tay đã lâu.

"La Hầu, không hổ là Ma Tổ, tâm cơ nặng như vậy, trong khoảng thời gian ngắn, bản đạo liền đưa tại đạo hữu trong tay ba lượt, bất quá ngươi tính toán cũng nên đến cuối cùng rồi, hôm nay, ta tất sát ngươi." Vân Trung Tử trong mắt hung lệ chỉ sắc càng đậm, cầm trong tay liệt trăn ấn cùng Khổ Trúc, công

hướng La Hầu.

Vân Trung Từ lúc này đây chú ý cẩn thận rất nhiều, cái gọi là sư tử vồ thỏ, cũng sử dụng toàn lực, hướng chỉ La Hầu cũng không phải là con thỏ, mà là một chỉ ẩn nấp Hồng Hoang mãnh thú, tuy nhiên bị thương, tuy nhiên có thể sử dụng chính thức Thí Thần Thương.

Phía trước là đặc ý quên hình phía dưới bị hấn đánh lên đặc thủ, thiếu chút nữa lại để cho Vân Trung Từ Mệnh Vẫn không sai, như nếu không phải có Khô Trúc nơi tay, Vân Trung Từ đã là một cỗ tử thi, hôm nay còn có thể đứng lấy cùng La Hầu đại chiến, đúng là vận khí cho phép, đương nhiên, tối tăm trong đều có Thiên Ý, vận khí, coi như là một loại khác thực lực.

Bởi vì vì sợ hãi La Hầu lần nữa sử dụng chính thức Thí Thần Thương, bởi vậy, Vân Trung Từ không có khả năng như phía trước như vậy không kiêng nể gì cả công kích La Hầu, lần này đối chiến, gần kề hơi đứng thượng phong mà thôi, bất quá theo thời gian trôi qua, La Hầu bản thể bị Khô Trúc quét trúng, mỗi quét một lần, liền sẽ phải chịu không nhẹ đích thương, như thế, chiến cuộc bắt đầu hướng Vân Trung Từ thiên về một bên.

"Đáng giận, Hồng Quân, Dương Mi, hai người các ngươi hỗn đản, ta không cam lòng a! Tiểu tử, ta không phải đã bị chết ở trong tay của ngươi, mà là đã bị chết ở tại cái này người tàn phế trên tay." Ba canh giờ về sau, theo La Hầu một tiếng không cam lòng thanh âm vang lên, La Hầu rốt cục hồn phi phách tán, biến mất tại trong thiên địa.

Vân Trung Từ thở dài một hơi, cả người lập tức thư giãn xuống, một cỗ mệt nhọc cảm giác xông lên đầu, lại để cho hắn có loại muốn buồn ngủ muốn nhìn qua, từ khi đến Hồng Hoang về sau liền không nữa cảm thấy bối rối, mặc dù là đảo Bàn Cổ móng tay thời điểm, cũng chưa từng như vậy mệt mỏi.

Bất quá Vân Trung Từ cũng không dám hiện tại cục địa mà ngủ, bởi vì lúc trước La Hầu một câu kia lời nói lại để cho hắn có chút kinh ngạc, liên tưởng đến phía trước nhìn thấy cái kia khóa không lồ vô cùng cây, Vân Trung Từ phỏng đoán cái kia có khả năng tự là La Hầu nói tàn phế, bất quá cái này chấm dứt Dương Mi chuyện gì thình?

Vân Trung Từ đem La Hầu cùng Đạo Tổ truyền thuyết, cùng La Hầu hôm nay thân ở chỗ này thần bí không gian đem kết hợp, cẩn thận một suy tư, liền đoán ra cái thất thất bát bát, thâm nghĩ, "Mười phần 1/10 là La Hầu không địch lại Đạo Tổ, chạy trốn thời điểm bị cái này đại thụ nắm lấy cơ hội, đánh lên một bả, đem hắn khốn đến nỗi này, tiến tới bị chính mình chém giết, có thể nghĩ cái này đại thụ có bao nhiêu lợi hại, hi vọng cái này đại thụ không biết đánh chủ ý của mình."

Vân Trung Từ nghĩ cách tuy nhiên không trùng lại cũng không xa, cái này đại thụ nhưng lại đại có lợi ích.

Lại nói Hồng Hoang có một vị đại thần thông người, tên là Dương Mi, chính là rồng ruột Liễu Đắc Đạo, thần thông có thể so với Đạo Tổ Hồng Quân, hạ lạc không biết kết cục ra sao, mà cái này khóa đại thụ bản vì rồng ruột Liễu phân cảnh, Dương Mi đắc đạo về sau, cái này đầu phân cảnh không biết bao nhiêu năm mình cũng mở linh trí, trưởng thành che trời đại thụ, chỉ là thần thông so với rồng ruột Liễu Đại đại không bằng, mà rơi phách La Hầu vừa vận gấp hấn, vốn định thôn phệ đại thụ, thế nhưng mà hắn nhưng lại xem thường cái này khóa đại thụ, ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, bị nhốt tại đây rồi, vô số năm không chỉ có không có một tia tiến bộ, ngược lại còn bị thương cái này ti tàn hồn bản nguyên, thẳng đến Vân Trung Từ đã đến.

Đem liệt trần ẩn cùng Như Ý Hoàn thu hồi, sau đó đem Khô Trúc để đặt tại bên cạnh, Vân Trung Từ ăn vào một khóa theo lão tử chỗ đó có được đan dược, trực tiếp bàn ngồi xuống, bắt đầu khôi phục trong cơ thể pháp lực, hôm nay trong cơ thể pháp lực đã khô kiệt, nếu như không nhanh chóng khôi phục, không chừng sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, đương nhiên, Vân Trung Từ cũng sẽ không biết đem toàn bộ tâm tư đặt ở khôi phục pháp lực bên trên, hắn còn phải âm thầm đề phòng cái này khóa đại thụ.

Nửa canh giờ thoáng qua một cái, cũng không có phát sinh bất luận cái gì ngoài ý muốn, Vân Trung Từ đem toàn bộ pháp lực khôi phục, hơn nữa toàn thân pháp lực càng thêm dày đặc, cái này lại để cho Vân Trung Từ đại hi, đại chiến một hồi, tuy nhiên bị thương rất nhiều, lại cũng không phải là không có chỗ tốt.

Cái lúc này Vân Trung Từ tâm tư vẫn sống lạc, đã La Hầu đã chết, vậy hắn Thí Thần Thương cùng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên đầu này? Hai kiện pháp bảo kia thật không đơn giản, bất luận kẻ nào nhìn thấy đều tâm động, chớ nói chi là Vân Trung Từ hay vẫn là một cái nghe Hồng Hoang Thần Thoại truyền thuyết xuyên việt tới người hiện đại.

Bất quá La Hầu phía trước một mực đều không có sử dụng chính thức Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, bằng không thì ai sinh ai chết, còn chưa biết được.

Bởi vậy, Vân Trung Từ đối với Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên là không ôm bất luận cái gì hi vọng, hắn liệu định Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên không tại La Hầu trong tay, về phần cụ thể tại trong tay ai, hắn nhưng bây giờ không tâm tư đi nghĩ nhiều như vậy.

Mặc dù đối với Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên không ôm hi vọng, nhưng là La Hầu sử dụng qua chính thức Thí Thần Thương, điểm ấy Vân Trung Từ không nói trăm phần trăm khẳng định, chỉ ít có chín thành đã ngoài năm chắc, bởi vì cái loại này phá hư Hồn Hải uy lực, ngoại trừ Thí Thần Thương, Vân Trung Từ có thể nghĩ đến cũng chỉ có Bàn Cổ Phiến, Tru Tiên kiếm cùng với Minh Hà lão tổ Nguyên Đồ, A Tỳ lưỡng kiếm, bất quá những bảo vật này hiển nhiên sẽ không xuất hiện ở chỗ này, mặt khác, muốn nói La Hầu còn có khác cái gì đối với thân hồn có công kích tính thương loại pháp bảo, Vân Trung Từ lại là có chút không quá đã tin tưởng, bằng không thì cái kia La Hầu vận khí cũng quá nghịch thiên một điểm a?

Bất luận như thế nào, Vân Trung Từ hiện tại duy nhất muốn việc cần phải làm tự là tìm kiếm Thí Thần Thương, nếu như đạt được Thí Thần Thương, cái kia thực lực của hắn khẳng định phóng đại, không nói giao đấu Chuẩn Thánh mà không rơi vào thế hạ phong, ít nhất đối mặt Đại La Kim Tiên đình phong, không hề áp lực.

La Hầu sau khi chết, ở chỗ này cũng không lưu lại bất luận cái gì vật hữu dụng, trước mắt ngoại trừ cái kia khối đen, là giả đài sen cùng giả Thí Thần Thương mãnh vỡ, Vân Trung Từ âm thầm bất định đánh giá khối đen, đồng thời cũng thâm nghĩ, "Hắn là cái kia Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên bị đại

thụ đã nhận được? Mà cái kia Thí Thần Thương thì là tại La Hầu đã chết trong nháy mắt đó bị hấn đoạt đi?"

Nghĩ đến cái này khả năng, Vân Trung Từ mặt sắc tịu khó xem, nếu thật là như vậy, cái này hai kiện bảo vật chính mình nhất định là một kiện cũng đừng nghĩ đến đến, bất quá muốn hấn tịu như vậy buông tha cho, cũng là không thể nào, đối với cái này hai kiện bảo vật, đạt được cùng không lấy được khác nhau, thật có thể nói là cách biệt một trời, Vân Trung Từ như thế nào sẽ buông tha cho? Chỉ cần có một tia khả năng, hấn liền muốn tranh thủ một phen.

Hít sâu một hơi, mắt Thần Biến được kiên định, đem toàn thân pháp lực điều đến đỉnh phong, giẫm chặn tại chỗ tiến lên, đi đến khói đen phụ cận, lấy ra liệt trấn ấn, lập tức đem hấn đánh hướng khói đen, đồng thời lấy ra Như Ý Hoàn, dùng phòng ngừa vạn nhất.

"Bành" một tiếng chấn tiếng nổ, liệt trấn ấn trực tiếp đập vào khói đen phía trên, kết quả cũng gần kề khiến cho khói đen một hồi phiên cồn mà thôi, Vân Trung Từ thấy vậy cả kinh, chuẩn bị cho tốt Như Ý Hoàn, ý định cố ý bên ngoài phát sinh thời điểm, đánh ra Như Ý Hoàn.

Kết quả chờ đợi một lát lại không có bất kỳ sự tình phát sinh, có chút vượt quá Vân Trung Từ ngoài ý muốn, bất quá thực sự âm thầm yên lòng.

Đón lấy Vân Trung Từ liền lần nữa té lên liệt trấn ấn đánh tới hướng khói đen, khói đen lại như cũ chỉ là phiên cồn, không có bất kỳ khác phản ứng, như thế thăm dò mấy lần về sau, Vân Trung Từ triệt để thả lỏng trong lòng, bắt đầu điên cuồng té ra liệt trấn ấn, đương nhiên bởi vì có phía trước giáo huấn, Vân Trung Từ hay vẫn là âm thầm đề phòng, hấn không muốn lần nữa kinh nghiệm cái loại này tàn sát từ vong cảm giác, một lần lại một lần oanh nện khói đen, đồng thời cũng xếp bằng ở chỗ này trong không gian, hấp thu lấy nồng hậu dày đặc nguyên khí, để chính mình tu luyện.

Như thế nhiều lần không ngừng, Vân Trung Từ tại trong không gian như là máy móc giống như không ngừng té ra liệt trấn ấn, theo thời gian trôi qua, khói đen càng ngày càng mỏng, đồng thời, khói đen nội tình cảnh cũng chậm chậm hiện ra mà ra.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Được bảo

Đương khói đen mỏng được chỉ còn lại một tầng màng thời điểm, khói đen bên trong đích hết thảy liền hiện ra tại Vân Trung Từ trước mắt, Vân Trung Từ nhìn thấy khói đen trong đồ vật, lập tức mặt lộ vẻ cuồng hỉ chi sắc.

"Ha ha, thật tốt quá, nếu như đạt được cái này hai dạng đồ vật, cái này Hồng Hoang đại lục, còn có gì chỗ là ta Vân Trung Từ đi không được địa phương?"

Nói xong liền gấp rút tốc độ oanh kích tầng kia màng mỏng.

Chỉ thấy tại màng mỏng ở bên trong, một phương đài sen cùng một cây súng đạn phi pháp lẳng lẳng nằm, đúng là Thí Thần Thương cùng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, vốn là Vân Trung Từ đối với đạt được Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên không ôm chút nào hi vọng, thậm chí đối với đạt được Thí Thần Thương đều không có bao nhiêu tin tưởng, nhưng bây giờ, hai kiện pháp bảo kia cứ như vậy hiện ra tại trước mắt của mình, Vân Trung Từ có chút choáng váng, cảm giác đây là Thượng Thiên ban ân, bất quá hấn không biết đắc ý quen hình, nhưng hấn là biết rõ, âm thầm còn có một khóa đại thụ.

"Lường trước cái này khói đen hấn là La Hầu dùng để bảo vệ mình hai kiện bảo vật không bị đại thụ đoạt được, có thể vì sao hấn không có sử dụng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên đâu này? Bằng không thì dùng ta hiện tại tu vi, tất nhiên phá không khai Hắc Liên phòng ngự."

Vân Trung Từ trong nội tâm tràn đầy nghi hoặc, hôm nay kinh nghiệm sự tình, có quá nhiều là hấn không biết.

Bất quá đúng lúc này, một đạo thanh âm già nua vang ở toàn bộ trong không gian, "La Hầu gần kề tàn lưu lại một tí hồn phách, cái này tí hồn phách tuân theo La Hầu hung tính, tuy nhiên có thể miễn cưỡng khống chế Thí Thần Thương bức này hung khí, nhưng là Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên vốn là vi Hỗn Độn Thanh Liên biến thành, vì Tiên Thiên Chí Bảo, có thể trấn số mệnh, hấn linh khí tại La Hầu lúc toàn thịnh bị trấn áp, hiện tại chỉ là một tia tàn hồn, tự nhiên không thể lại trấn áp, bởi vậy cũng tự không cách nào khống chế."

Vân Trung Từ kinh hãi mất sắc, cảm liệt trấn ấn cùng Như Ý Hoàn nơi tay, quét mắt chung quanh, cũng không cái gì phát hiện, mở miệng đạo, "Đạo hữu gì không đi ra vừa thấy."

Thanh âm già nua lần nữa vang lên, "Lão hủ còn chưa Hóa Hình, mà lại cũng không muốn xâm nhập Hồng Hoang, nay dẫn đạo hữu đến đây chém giết La Hầu, mặc dù kinh nghiệm một phen phong hiểm, nhưng cuối cùng là thành công rồi, đạo hữu nên được cái này lưỡng bảo rồi đi."

Vân Trung Từ nghe vậy lại không có bao nhiêu mừng rỡ chi sắc, ngược lại như ngơ ngác, đạo, "Đạo hữu chuyện đó có ý tứ gì? Dẫn bản đạo tới đây? Bản đạo tu vi nồng cận, tại đây Bất Chu sơn cũng chỉ có thể xem như trung thượng du mà thôi, đạo hữu tại sao lại lựa chọn bản đạo?"

"Bởi vì Khổ Trúc."

Vân Trung Từ lựa chọn tin tưởng, muốn nói nguyên nhân khác, hẳn có lẽ sẽ không tin tưởng, nhưng là nếu như là bởi vì Khổ Trúc, trải qua phía trước hết thảy về sau, hẳn không có lý do gì không tin, nhưng là trong miệng lại nói, "Không biết gần kề chỉ là như thế nguyên nhân a? Bản đạo cũng không tin đạo hữu đem hi vọng hoàn toàn đặt ở Khổ Trúc trên người."

"Người sai rồi, lão hủ đích thật là hoàn toàn đem hi vọng đặt ở Khổ Trúc trên người, coi như là người cũng không thành công, đã chết tại La Hầu chi thủ, cái này Khổ Trúc, La Hầu nhưng cũng là cảm không được, kỳ thật lão hủ phía trước đối với người cũng không ôm bao nhiêu hi vọng, mục đích chỉ là cho người đem Khổ Trúc mang vào đến mà thôi, đã có cái này Khổ Trúc, lão hủ có thể tái dẫn những người khác đến đây đánh chết La Hầu, nếu như lại chết, lão hủ sẽ tìm, cuối cùng có một ngày, sẽ có một người có thể đem hắc chém giết."

Vân Trung Từ nghe được mồm lạnh chảy ròng, thật là đáng sợ, chỉ là vì đem Khổ Trúc làm cho tiến chỗ này thần bí không gian, rõ ràng bỏ qua sinh tử của mình, Vân Trung Từ phi thường phẫn nộ, có thể hẳn cũng biết cái này đại thụ khẳng định không dễ chọc, nhưng là trong miệng nhưng lại không có thể ăn thiếu, đạo, "Người bây giờ như thế mình bạch nói cho bản đạo, sẽ không sợ bản đạo đánh lên chủ ý của người?"

Thanh âm già nua truyền đến, "Ha ha, lão hủ theo không biết sợ hãi là vật gì, đạo hữu hay vẫn là tranh thủ thời gian cầm hai kiện pháp bảo ly khai a, lão hủ có thể không muốn người khác một mực đợi ở chỗ này."

"Đạo hữu thật sự nguyện ý tùy ý bản đạo lấy đi cái này hai kiện bảo vật?"

...

Về sau bất luận Vân Trung Từ hỏi vấn đề gì, đại thụ đều không hề ngôn ngữ.

Vân Trung Từ không biết đại thụ nói là thật là giả, nghĩ nghĩ, khế cần môi, tiếp tục không ngừng oanh kích cái kia còn sót lại một điểm màng mỏng.

Hai ngày qua đi, màng mỏng rốt cục tại một tiếng giòn vang bên trong tan vỡ, hai kiện pháp bảo liền giống như hai cái toàn thân ** nữ một loại, lẳng lẳng nằm trên mặt đất, Vân Trung Từ giờ phút này nhưng trong lòng có chút tâm thần bất định, thờ một hồi thật dài về sau, lập tức đi đến đài sen cùng Thái Thần Thương phía trước, thờ tay liền nhặt lên hai kiện pháp bảo, hai kiện pháp bảo nhập thủ về sau, Vân Trung Từ lại cảm giác một cỗ cảm giác mát truyền khắp toàn thân, thanh linh phía dưới đánh cho lạnh run.

Rồi sau đó thần thức chậm rãi thăm dò vào hai kiện pháp bảo bên trong, phát hiện trong đó cũng không có La Hầu là bất luận cái gì ẩn ký, như thế xem ra, La Hầu đích thật là dĩ nhiên đã chết, Vân Trung Từ thờ dài một hồi, giờ phút này mới xem như toàn thân một hồi nhẹ nhõm.

Cẩn thận dò xét hai mắt trong tay bảo vật, phát hiện về này mùi tanh đúng là theo trong hai kiện pháp bảo này truyền ra, tinh tế cảm ứng, vẫn không khỏi thờ dài, "Cái này La Hầu không hổ là Ma Thần chi tổ, liền đi theo hẳn hai kiện chí bảo đều bị cuốn hút lên dày đặc huyết tinh chi khí, may mắn cái này không mấy năm qua, những mùi tanh này sớm được nguyên khí hòa tan đại bộ phận, bằng không thì hiện tại chỉ dựa vào ta Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi, khẳng định sẽ chịu không nổi cái này cỗ mùi tanh."

Vân Trung Từ tay cầm hai kiện pháp bảo, đứng tại Thần Bí Không Gian nội, đã chờ đợi một lát lại không có bất kỳ sự tình phát sinh, hẳn liền biết rõ, cái kia đại thụ nói không giả.

Sau đó Vân Trung Từ lấy ra hoàng hồ lô, đem trong không gian này sở hữu nguyên khí toàn bộ thu hồi, đón lấy đem hai kiện pháp bảo cũng thu vào hoàng trong hồ lô, hi vọng trải qua một thời gian ngắn qua đi, trong hồ lô nguyên khí có thể đem trong hai kiện pháp bảo này mùi tanh hòa tan, nếu không mình tuyệt đối là không dám sử dụng cái này đài sen cùng Thái Thần Thương, bởi vì những mùi máu tươi này có thể ăn mòn thần hồn của mình.

Vừa nghĩ tới thần hồn, Vân Trung Từ trong đầu liền một đạo lưu quang hiện lên, lập tức lấy ra Khổ Trúc, sau đó đem Khổ Trúc cũng để vào hoàng trong hồ lô, cẩn thận quan sát một lát sau kinh hi phát hiện, Khổ Trúc rõ ràng có thể nhanh hơn mùi tanh tan rã, tuy nhiên tốc độ không nhanh, thực sự so không có có hiệu quả muốn tốt, cái này lại để cho Vân Trung có một chút cao hứng, thế nhưng mà vừa nghĩ tới tan rã cái này huyết tinh chi khí cần có nguyên khí, Vân Trung Từ tự một hồi đau đầu.

Vân Trung Từ thu hồi hồ lô, thần thức lần nữa đảo qua toàn bộ không gian, cũng không có phát hiện bất luận cái gì những vật khác về sau, liền muốn trở lại mặt đất, có thể khổ nỗi không có đường ra, đang lo lắng này thời điểm, chỉ thấy nơi này không gian xuất hiện một cái lối đi, Vân Trung Từ nghĩ nghĩ, cẩn thận tiến vào thông đạo.

Một đường cũng không phát sinh bất luận cái gì ngoài ý muốn, một lát sau liền về tới trên mặt đất.

Vừa vừa về tới trên mặt đất, Vân Trung Từ liền phát hiện chính khóa đại thụ giờ phút này rõ ràng phảng phất tỏa sáng thanh xuân, xuân ý dạt dào, đồng thời, theo thân cây trong sinh ra một cỗ cường đại hấp lực, bốn phương tám hướng bằng Đại Nguyên khí như là suối chảy vào biển giống như chui vào thân cây bên trong, Vân Trung Từ triệt để kinh ngạc.

Bởi vì những nguyên khí này ngưng như nước chảy, trực tiếp theo bên cạnh của mình chảy qua, nếu như lúc trước không biết, còn tưởng rằng những chi là này một loại nước chảy, tuyệt đối không thể tưởng được này sẽ là nguyên khí ngưng tụ thành, Vân Trung Từ phi thường không có ý tứ đối với đại thụ cười cười, lập tức lấy ra ba cái hồ lô, đem hẳn phóng đại ở không trung, điên cuồng hấp thu lấy những nước chảy này, chính mình đang lo nguyên khí không đủ đâu rồi, không nghĩ tới cái này đại thụ đối với chính mình "Đáp tạ chi lễ" dày như vậy.

Đối với Vân Trung Từ làm như thế, đại thụ nhánh cây cuồng dao động vài cái, đồng thời một tiếng già nua bất mãn tiếng thở dài truyền ra, bất quá cũng

không có gì đến tiếp sau động tác, Vân Trung Từ cũng yên tâm lớn mật cũng yên tâm thoải mái tiếp tục hấp thu nguyên khí.

Theo hấp thu nguyên khí càng ngày càng nhiều, Vân Trung Từ không thể không cảm thán cái này đại thụ năng lực mạnh, như thể đi qua ba ngày, cái này cây lại còn không có chút nào muốn dừng lại ý tứ, hơn nữa càng làm cho Vân Trung Từ kinh ngạc chính là, những do kia nguyên khí ngưng tụ thành nước chảy chút nào cũng không thấy giảm bớt.

"Không hổ là Bất Chu sơn, cái này nguyên khí cũng quá nhiều đi à nha, nếu như đem Bất Chu sơn nội sở hữu nguyên khí toàn bộ ngưng tụ thành nước, nhất định là một thiên hải dương." Vân Trung Từ không thể không như vậy cảm thán, sau đó không để ý khác, tiếp tục hấp thu.

Thẳng đến hấp thu suốt chín ngày sau đó, đại thụ mới rốt cục ngừng lại, mà lúc này, Vân Trung Từ ba cái trong hồ lô cũng đã sắp xếp đại lượng do nguyên khí ngưng tụ thành nguyên khí dịch, "Nhiều như vậy nguyên khí dịch đầy đủ đem hai kiện pháp bảo huyết tinh chi khí hoàn toàn tan rã đi à nha."

Vân Trung Từ thần thức hướng hoàng trong hồ lô quét qua, phát hiện hai kiện pháp bảo hoàn toàn bị nguyên khí dịch vây quanh, liên tục không ngừng nguyên khí dịch chui vào đến hai kiện pháp bảo bên trong, mà hai kiện pháp bảo phía trên huyết tinh chi khí cũng một tia biến mất, không chỉ có như thế, Khổ Trúc cũng trực tiếp trồng tại trong hồ lô, cũng hấp thu lấy nguyên khí dịch rèn luyện bản thân.

Vân Trung Từ thu hồi hồ lô, hướng về đại thụ cúi đầu, ý định ly khai, mà khi hần lúc ngẩng đầu lên lại đột nhiên phát hiện mình trước mắt ở đâu có cái gì cái gọi là đại thụ, căn bản chính là một mảnh bình nguyên, hơn nữa trên bình nguyên này, các loại che trời cỏ thụ chỗ nào cũng có, chỉ là cùng lúc trước chứng kiến cái kia khóa đại thụ so sánh với, lại không có gì ngại gặp dân chơi thứ thiệt rồi.

Nhưng là Vân Trung Từ cũng không có chú ý những này, mà là nghĩ tới chính mình tại sao lại đột nhiên xuất hiện ở chỗ này, còn có phía trước cây kia đi đâu vậy? Chẳng lẽ vừa rồi chỉ là một cái ảo cảnh? Cũng không phải chân thật hay sao? Nghĩ tới đây, Vân Trung Từ vội vàng đem thần thức tham tiến chính mình hoàng trong hồ lô, đương phát hiện Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thi Thần Thương đều tại sau mới thở dài một hơi, đồng thời tự giễu một tiếng, thật sự là một khi bị rần rần, mười năm sợ thừng giềng.

Thế nhưng mà đón lấy tựa chau mày, nghĩ mãi mà không rõ tại sao lại như vậy, mình bây giờ thế nhưng mà Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi, như thế nào hội không hề cảm giác lại đột nhiên xuất hiện ở tại đây, hoặc là nói cây kia tại lặng yên không một tiếng động gian tựa biến mất, Vân Trung Từ cũng không biết rốt cuộc là loại nào tình huống, nhưng là bất luận là loại nào, Vân Trung Từ cũng biết, rỗng ruột liễu cái kia phân cảnh tuyệt đối bất phàm.

Vân Trung Từ đột nhiên nghĩ đến, "Chẳng lẽ nơi này có như là ta cái này hồ lô đồng dạng, bên trong có đại không gian pháp bảo? Mà cái kia khóa do phân cảnh biến thành đại thụ liền ở ở trong đó?"

Nghĩ tới đây, Vân Trung Từ triển khai thần thức, tại đây thiên bình nguyên phía trên không ngừng tìm kiếm, một lần lại một lần, đáng tiếc không có bất kỳ thu hoạch, kết quả cũng chỉ có thể thôi, "Ài, quả nó đây này, chỉ cần mình có thu hoạch, hơn nữa không có gì tổn thất, cái kia chính là tốt nhất."

Vân Trung Từ vốn là một tiêu sái chi nhân, gặp không có bất kỳ phát hiện nào về sau, liền không lại tiếp tục tìm kiếm, cười cười, quyết đoán rời đi tại đây, chỉ là đem tại đây vị trí một mực ghi tạc trong nội tâm, để chờ mình tu vi tăng lên về sau lần nữa trước đến tìm kiếm.

Bất quá Vân Trung Từ nhưng lại đã quên, Vu Yêu đại Chiến Tướng lên, Bất Chu sơn đem hủy, chờ hần lần sau đến đây thời điểm, cái chỗ này khẳng định cũng đã bị hủy diệt.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Phục Hy Chung Linh

Vân Trung vừa quan sát lấy hoàng trong hồ lô hai kiện bảo vật biến hóa, một lần tại Bất Chu sơn trung bình đẳng.

Cái này một nhật, Vân Trung Từ chính hành tẩu tại một cái trong hạp cốc, lại vô tình gặp được Nữ Oa chi huynh —— Phục Hy, Phục Hy đang lấy Bát Quái tính toán theo công thức suy diễn chi đạo.

Vân Trung Từ đãi Phục Hy suy diễn hoàn tất về sau, vừa rồi đi đến Phục Hy phụ cận, thi lễ nói, "Bần đạo Vân Trung Từ, bái kiến Phục Hy sư thúc."

Tam Thanh cùng Nữ Oa đồng môn sư huynh muội, Phục Hy lại là Nữ Oa huynh trưởng, dựa theo bối phận, Vân Trung Từ nhưng lại cần gọi Phục Hy một tiếng sư thúc.

Vân Trung Từ đối với Phục Hy vẫn tương đối tôn kính, bởi vì Phục Hy là Tam Hoàng đứng đầu, có giáo hóa nhân loại chi công, đối với nhân loại sinh tồn, sinh sôi nảy nở có không ai đại công đức.

Vân Trung Tử kiếp trước làm người, tuy nhiên xuyên việt về sau thành một mảnh mây trắng, bất quá Vân Trung Tử y nguyên đem chính mình coi như là nhân loại một thành viên, đương nhiên hiện tại trong hồng hoang vẫn chưa có người nào loại.

Phục Hy vội vàng khoát tay nói, "Bản đạo có thể chịu không nổi đạo hữu cái này thì lễ, không bằng ngươi ta dùng đạo hữu tương xứng như thế nào? Những nghi thức xã giao kia không cần quan tâm, đạo hữu cũng ở đây Bất Chu sơn du lịch sao?"

Phục Hy vẫn là rất hòa thuận, tính cách cũng coi như hiền hoà, Phục Hy mặc dù không giống Hồng Vân như vậy yêu thích bốn phía kết giao hảo hữu, bất quá Vân Trung Tử chính là Tam Thanh môn hạ thu đồ đệ, Tam Thanh hôm nay cũng đã tất cả định một thánh vị, tại Phục Hy xem ra, tương lai Vân Trung Tử sau lưng là ba vị Thánh Nhân chỗ dựa, muội muội của mình Nữ Oa cùng Tam Thanh coi như là đồng môn sư huynh muội, hôm nay gặp phải Vân Trung Tử, tự nhiên có thể dùng vì muội muội của mình cùng Tam Thanh gần hơn một chút quan hệ.

Hơn nữa còn một điều, Phục Hy tính thông suy tính chi đạo, lúc trước biết được Vân Trung Tử chính là Tam Thanh thu đồ thời điểm, liền cũng trong nội tâm khẽ động vì Vân Trung Tử đầy tính toán một cái, kết quả một phen suy tính phía dưới, gần kề biết rõ Vân Trung Tử chính là một mảnh mây trắng đặc đạo, còn có một chút che giấu đồ vật chính mình nhưng lại suy tính không đi ra, lúc ấy Phục Hy liền biết rõ, trong vân này từ tương lai tất nhiên không đơn giản, cho nên hiện tại gặp nhau sau liền nổi lên kết giao nghi cách.

Vân Trung Tử đạo, "Đạo hữu nhưng lại đã đoán đúng, bản đạo gần đây vô sự, liền đi tới nơi này Bất Chu sơn bốn phía Vân Du, nghe nói Bất Chu sơn khắp nơi trên đất là bảo, liền cũng muốn thử thời vận."

Hai người đều xếp bằng ở trên tảng đá nói chuyện với nhau, hai người trò chuyện với nhau thật vui, cuối cùng Phục Hy mời Vân Trung Tử đi hần nơi tu luyện.

Vân Trung Tử vui vẻ tiếp nhận, cùng Phục Hy cùng một chỗ tiến về trước.

Phục Hy cùng Nữ Oa ở lại chỗ khách quan tại Ngọc Hư Cung cùng Ngũ Trang Quan, có thể dùng đơn sơ hai chữ để hình dung, bởi vậy cũng có thể gặp Phục Hy không phải cái loại này ái mộ hư vinh chi nhân, bằng không thì về sau Đế Tuấn cùng quá vừa thống nhất Yêu tộc thời điểm, Phục Hy cũng sẽ không biết nghe lệnh bởi hai người này.

Phục Hy lấy ra một ít linh quả chiêu đãi Vân Trung Tử, Vân Trung Tử tu vi so với Phục Hy kém quá nhiều, liền chủ động thỉnh giáo một ít trên việc tu luyện vấn đề, như thế mấy năm trôi qua, Vân Trung Tử nhưng lại được ích lợi không nhỏ.

Hôm nay, đương thỉnh giáo hết trên việc tu luyện sự tình về sau, Vân Trung Tử không khỏi hỏi hướng Phục Hy, "Tới đây vài năm, vì sao nhưng không thấy Nữ Oa Nương Nương xuất hiện qua? Chẳng lẽ còn đang bế quan bên trong?"

Nhắc tới khỏi muội muội của mình, Phục Hy tự cười khổ, đạo, "Ai, ta cái này muội muội từ khi nghe đạo về sau, liền lao thẳng đến tâm tư phóng tại chính mình chứng đạo sự tình bên trên, cả ngày bế quan, không hỏi ngoại sự, nói ra thật xấu hổ, ta cái này đương huynh trưởng, tu vi lại còn so ra kém đương muội muội."

Vân Trung Tử nghe vậy cũng là nhện không được cười lên, Nữ Oa ngược lại là cùng sư phụ của mình, sư bá đồng dạng, đem chứng đạo sự tình đặt ở vị trí đầu não, cười đối với Phục Hy đạo, "Bởi vì cái gọi là thuật nghiệp có chuyên tấn công, như Phục Hy đạo hữu suy tính chi đạo, tại hôm nay trong hồng hoang, chỉ sợ ngoại trừ dĩ nhiên hợp đạo Đạo Tổ, cũng không có có bao nhiêu người có thể đủ so ra mà vượt đạo hữu được rồi a?"

Phục Hy nghe vậy cũng là tự đắc cười cười, đối với suy tính chi đạo, Phục Hy vô cùng nhất có tâm đắc, tại toàn bộ trong hồng hoang, mình cũng là số một số hai tồn tại.

Nói lên Phục Hy suy tính chi đạo, tự không thể không nói trong hồng hoang những đại thần thông này người được Ý Thần thông, cũng có thể gọi bốn mạng thần thông, như:

Lão tử Luyện Đan Chi Thuật.

Nguyên Thủy Thiên Tôn luyện khí chi thuật.

Thông Thiên giáo chủ trận pháp chi thuật.

Nữ Oa sinh chi đạo.

Phục Hy suy tính chi đạo.

Cùng với Trấn Nguyên Tử tự lý cần khôn đợi một chút...

Cùng những người này vừa so sánh với, Vân Trung Tử chính mình hiện nay nhưng lại cái gì Như Ý thần thông đều không có, nghĩ tới đây, Vân Trung Tử cũng âm thầm hạ nhãn tâm, tại trong lòng nghĩ đến, "Bọn hần được Ý Thần thông không phải từ nhỏ thì có, cũng là Hậu Thiên tu thành, ta Vân Trung Tử tự nhiên hiện tại không có gì được Ý Thần thông, bất quá tương lai, ai còn nói được chuẩn đâu này?"

Vân Trung Tử tin tưởng, theo dựa vào chính mình đời sau người tư tưởng, kinh nghiệm, chỗ nghe đoạt được, chính mình thành tựu tương lai tuyệt đối sẽ không so những người này thấp, không đúng, ở trong đó có mấy người muốn thành thánh, cái này, thành thánh? Có thể hết sức tranh thủ thoáng một phát.

Vân Trung Tử lại đang Phục Hy tại đây ở mấy năm, vừa rồi đưa ra cáo từ, lời nói mình muốn lần nữa du lịch Bát Chu sơn.

Phục Hy cũng không có giữ lại, đạo, "Mười năm này, bản đạo đối với suy tính chi đạo lại có chút ít mới đích lĩnh ngộ, cần bế quan một lần, bởi vậy bản đạo liền không lưu đạo hữu rồi."

Vân Trung Tử mỉm cười, sâu thi lễ, liền nhẹ lướt đi.

Ngay tại Vân Trung Tử đi rồi, Nữ Oa đột nhiên xuất hiện tại Phục Hy bên cạnh, cũng cười nói, "Huynh trưởng tựa hồ cùng Vân Trung Tử đạo hữu tính cách có chút hợp nhau."

"Vân Trung Tử sinh tính tiêu sái, có đại trí tuệ, mà trên người hắn có chút bí mật nhưng lại ngay cả ta đều chút nào suy tính không đi ra, giả dùng lúc nhất, Vân Trung Tử tất nhiên sẽ đạt tới chúng ta độ cao."

Phục Hy nhưng lại cho Vân Trung Tử một cái tương đối cao đánh giá.

Nữ Oa nghe vậy về sau, lại còn nói ra khác một phen đến, "Huynh trưởng nói là, không chỉ có người suy tính không đi ra, tin tưởng tựa là Tam Thanh sư huynh cũng không thể suy tính ra trong vân này từ trên người bí mật a, ha ha."

Nói dứt lời về sau, Nữ Oa thân thể như bọt biển giống như tiêu tán.

Phục Hy lắc đầu, không nói thêm gì, vừa xoay người trở lại gian phòng của mình, ngồi xếp bằng tại ngọc trên giường, bắt đầu bế quan tu luyện.

Vân Trung Tử từ biệt Phục Hy về sau, lần nữa tại Bát Chu sơn du đãng, bất kiến Phục Hy về sau, Vân Trung Tử liền nghĩ tới Nữ Oa tạo người sự tình, đây là một kiện đại công đức sự tình.

Chính mình đã biết rõ việc này, khẳng định phải kiểm lấy một phần công đức gia thân, mặt khác Vân Trung Tử cũng biết Nữ Oa tạo người thời điểm, sẽ dùng đến một căn tiên đăng, mặc dù không biết bây giờ cái kia căn tiên đăng phải chăng ngay tại Nữ Oa trong tay, bất quá Vân Trung Tử cũng không muốn bỏ qua căn này tương lai công đức chí bảo, bởi vậy Vân Trung Tử liền tại Bát Chu sơn phụ cận tìm kiếm cái kia căn tiên đăng.

Kỳ thật, trước đây, tuy nhiên Vân Trung Tử vẫn luôn là tại thu hết dược liệu, pháp bảo loại bảo vật, thế nhưng hoa hoi có chút tâm tư tìm kiếm tiên đăng, chỉ có điều Vân Trung Tử cũng biết cái này Bát Chu sơn thật sự là quá lớn, muốn tìm đến chính là một căn tiên đăng, cái này quá mức khó khăn.

Đến ở hiện tại vì sao phải như thế gấp gấp tìm kiếm tiên đăng, tự nhiên là bởi vì hắn hiện tại vô sự có thể làm, pháp bảo đã có, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thí Thần Thương, dược liệu chờ cũng có, có cái kia mấy cái Yêu thú tại giúp mình thu hết, hơn nữa đang tìm kiếm tiên đăng thời điểm, chính mình còn có thể thúc dục trong hồ lô nguyên khí dịch, mau chóng bồi diệt hai kiện pháp bảo huyết tính chi khí.

Như thế như vậy, Vân Trung Tử tại Bát Chu sơn nội du đãng suốt ngàn năm thời gian, vừa rồi tại một Tiểu Sơn sườn núi phía trên tìm được cái kia căn trong truyền thuyết tiên đăng, nhìn kỹ thoáng một phát, này tiên đăng phía trên có ba cái đứt gãy chỗ, hiển nhiên là căn này tiên đăng dĩ nhiên kết qua ba cái hồ lô, hơn nữa đều bị người hái đi.

Về phần là ai người chỗ hái, Vân Trung Tử trong nội tâm cũng có mấy, thứ nhất vì lão tử, chỗ lấy hồ lô vì Tử Kim Hồ Lô, dùng để thịnh đan chi dụng; thứ hai vì Hồng Vân, lấy hồ lô vì Cửu Cửu Tấn Phách Hồ Lô, là Hồng Vân đặc ý pháp bảo; thứ ba vì Đế Tuấn, hái hồ lô, bị hắn luyện chế thành Trảm Tiên Phi Dao hồ lô, sau cho mình con trai thứ mười Lục Ấp.

Giờ phút này tiên đăng phía trên cũng không có lại kết hồ lô, Vân Trung Tử cũng là lắc đầu thở dài một tiếng, vận khí của mình không tốt, vốn là còn hi vọng tiên đăng phía trên có một thành thực hồ lô đợi chờ mình đến đây hái.

Xem ra chính mình đủ lòng tham, trên người mình đã có ba cái hồ lô, dùng để thịnh vật cũng vậy là đủ rồi, về phần pháp bảo, đã có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Thí Thần Thương, Khổ Trúc, Như Ý Hoàn cùng liệt trấn ấn, còn có một chút chính mình trong khoảng thời gian này tại Bát Chu sơn nội lấy được pháp bảo, chính mình sao nhiều pháp bảo gia thân, sớm đã không cần mặt khác pháp bảo rồi, cho nên gặp tiên đăng bên trên cũng không có hồ lô về sau, Vân Trung Tử cũng chỉ là lắc đầu mà thôi, rồi sau đó đem tiên đăng thu .

"Tìm hiểu hữu, dược liệu, pháp bảo, tiên đăng, lúc này đây du lịch Bát Chu sơn, nhưng lại thu hoạch phong phú, hôm nay Vu Yêu đại chiến sắp tới, nhưng lại nên trở về Ngọc Hư Cung bế quan tu luyện rồi."

Vân Trung Tử suy nghĩ xong, dựng lên thân hình so hướng về cùng mấy cái Yêu thú hẹn nhau chi địa bay đi, nửa tháng sau, Vân Trung Tử gặp được mấy cái Yêu thú, không chỉ có như thế, lần này nhưng lại nhiều hơn hơn mười chi Yêu thú, Vân Trung Tử thấy vậy cũng là nhìn không được cười lên, xem tình hình, là cái kia mấy cái Yêu thú ý không nhanh, đem mình cùng bọn hắn ở giữa ước định nói đi ra ngoài, bởi vậy dẫn tới phần đông Yêu thú ngay ngắn hướng nơi theo, dùng cái này kỳ vọng mình có thể chỉ điểm bọn hắn một phen.

Vân Trung Tử thu sở hữu Yêu thú hiến đến trân quý dược liệu, rồi sau đó bắt đầu vì phần đông Yêu thú diễn giải, trong đó, Vân Trung Tử lao thẳng đến ánh mắt phóng ở trong đó một mục Yêu thú bên trên.

Ba năm về sau, Vân Trung Tử diễn giải hoàn tất, cho những còn chưa này Hóa Hình Yêu thú diễn giải, Vân Trung Tử cũng không cần giảng rất cao sâu đại đạo, gần kề nói một chút chính mình đối với đại đạo chút ít Hứa Kiến giải, là được lại để cho những Yêu thú này được lợi cả đời, đương nhiên, Vân Trung Tử cũng không keo kiệt, một tháng cuối cùng thời gian, hay vẫn là cho lũ yêu truyền thụ đi một tí cao thâm đạo pháp, cuối cùng, bọn này Yêu thú tất cả đều như si mê như say sưa ngã xuống đất ngất đi.

Vân Trung Tử đem bên trong một con yêu thú đánh thức, nói lên nhìn thấy cái này con yêu thú thời điểm, Vân Trung Tử cũng là chấn động, lại là đòi sau hi hữu gấu trúc, bất quá giờ phút này cái này chỉ gấu trúc nhưng lại còn không có lớn lên, chỉ có như trẻ con lớn nhỏ, nhưng là linh trí hoàn toàn mở ra, rất là thông minh, sở hữu Yêu thú chỗ giao được liệu ở bên trong, tựu mấy cái này đầu gấu trúc vì nhất, chẳng những chất lượng tốt nhất, hơn nữa số lượng cũng là tối đa, bởi vậy Vân Trung Tử liền nổi lên thu cái này đầu gấu trúc vì tọa kỵ tâm tư.

Vân Trung Tử mỉm cười chăm chăm vào có chút mơ hồ gấu trúc, mở miệng nói, "Bản đạo gặp người ý nghĩ thông minh, muốn thu người vì tọa kỵ, không biết người có bằng lòng hay không?"

Gấu trúc kịp phản ứng, một cái kinh giật đầu, trong miệng y y nha nha lẩm bẩm đạo, "Nguyên ý nguyên ý, Chung Linh bá kiến lão gia." Chung Linh thanh âm như là như trẻ con nhỏ bé yếu ớt, giờ phút này tất cung tất kính bộ dạng, thật ra khiến Vân Trung Tử có chút buồn cười.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Bế quan

Vân Trung Tử mang theo Chung Linh trở lại Ngọc Hư Cung, bá kiến Thông Thiên giáo chủ về sau liền cho Chung Linh diễn giải, cuối cùng đem Chung Linh an trí tại một căn phòng về sau, mình cũng bắt đầu bế quan.

Bế quan ngàn năm, đem trong khoảng thời gian này hành tẩu Hồng Hoang sở hữu cảm ngộ toàn bộ tiêu hóa về sau, tu vi lại có tinh tiến, đương nhiên, biến hóa không lớn.

Sau khi tỉnh lại, Vân Trung Tử cũng không có đi ra ngoài, mà là tiếp tục ngồi xếp bằng tại vân trên giường, thần thức tham tiến trong hồ lô, phát hiện Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thí Thần Thương bên trong huyết tinh chi khí đã biến mất hơn phân nửa.

Hơn nữa cái này hay vẫn là tại Vân Trung Tử không có chủ đạo, gần kề nguyên khí cùng huyết tinh chi khí giúp nhau thôn phệ kết quả, thế nhưng mà nguyên khí tiêu hao cũng là cực lớn.

Bởi vì lúc trước chính mình muốn bế quan, cũng không biết khi nào tài năng tỉnh lại, Vân Trung Tử tác tính đem một cái khác chỉ trong hồ lô nguyên khí dịch cất vào hoàng trong hồ lô, như thế, hoàng hồ lô cũng là bị trang được tràn đầy, nhưng là hôm nay, toàn bộ hoàng trong hồ lô nguyên khí dịch cũng đã khô kiệt, như vậy tiêu hao, lại để cho Vân Trung Tử âm thầm tắc lưỡi không thôi, khủng bố, quá kinh khủng.

Đương nhiên, hai kiện pháp bảo huyết tinh chi khí tan rã hơn phân nửa, hơn nữa Khô Trúc rõ ràng cũng cao lớn một điểm, điều này cũng làm cho Vân Trung Tử trong nội tâm âm thầm cao hứng.

Sau đó đem thanh trong hồ lô nguyên khí dịch cùng hạt trong hồ lô còn lại chút ít nguyên khí dịch toàn bộ chứa vào hoàng trong hồ lô, rồi sau đó tại thần thức chủ đạo phía dưới, tiêu hao huyết tinh chi khí.

Lại là năm trăm năm đi qua, hai kiện pháp bảo rốt cục triệt để đã mất đi huyết tinh chi khí, Vân Trung Tử hưng phấn chi sắc tràn tại trên thể diện, cười hắc hắc, cũng không có trước đem Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thí Thần Thương lấy ra, mà là ngay tại hoàng trong hồ lô bắt đầu luyện hóa.

May mắn hai thứ này bảo vật nguyên chủ nhân, La Hầu đã chết, không có ở lường bảo bên trong lưu lại ấn ký, bằng không thì chỉ dựa vào Vân Trung Tử hôm nay Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi, muốn tiêu diệt giết La Hầu ấn ký lại là có chút khó khăn, chỉ có thể tạm thời tiến hành áp chế.

Bất quá mặc dù hôm nay không có ấn ký, Vân Trung Tử luyện hóa cái này hai kiện tương đương với Tiên Thiên Chí Bảo pháp bảo, cũng trọn vẹn mất hết năm trăm năm phương mới thành công.

"Ha ha..."

Đương hai kiện pháp bảo luyện hóa hoàn tất về sau, Vân Trung Tử nhin không được một tiếng đại cười ra tiếng.

Hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, một công một thủ, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, hôm nay Vân Trung Tử tuy nhiên tu vi không cao, nhưng là chính thể thực lực lại cường thịnh vô cùng.

Vân Trung Tử suy đoán, bằng vào chính mình hôm nay Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi, hơn nữa trên tay cái này hai kiện Tiên Thiên bảo vật, mặc dù là Đại La Kim Tiên đỉnh phong cũng không phải là của mình đối thủ, thậm chí một ít Chuẩn Thánh cũng có thể có thể không địch chính mình.

Đương nhiên những điều này đều là tại Vân Trung Tử suy đoán bên trong, bởi vì hần cho tới bây giờ đến Hồng Hoang, cái này hơn một vạn năm qua,

ngoại trừ cùng La Hầu một trận chiến bên ngoài, còn không cùng người động đậy tay, cũng không biết Đại La Kim Tiên cùng Chuẩn Thánh chênh lệch, hẳn biết rõ hết thấy, giới hạn tại truyền thuyết.

Bất quá khi nhìn xem rồng tuếch hoàng hồ lộ lúc, Vân Trung Tử lại không khỏi đau lòng, ba cái trong hồ lộ nguyên khí dịch rõ ràng toàn bộ tiêu hao không còn, thật sự là bạo diễn Thiên Vật a.

Vân Trung Tử bàn tay một quán, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên xuất hiện trong tay, cái này Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên thật không đơn giản, chính là thai nghén Bàn Cổ Hỗn Độn Thanh Liên biến thành.

Lúc ấy Hỗn Độn Thanh Liên chung phân ra tứ phương đài sen, theo thứ tự là:

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, bị Hồng Quân đoạt được, tại lần thứ ba diễn giải về sau, nhưng lại ban thưởng Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, đến nay còn không có có đồn đãi bị ai đoạt được, bất quá theo Vân Trung Tử chính mình biết, hẳn là bị Minh Hà lão tổ đoạt được.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Thanh Liên, bị Hồng Quân đoạt được, sau đem thứ nhất hóa thành ba, phân biệt ban thưởng lão tử (biển quái), Nguyên Thủy Thiên Tôn (Ngọc Như Ý) cùng Thông Thiên giáo chủ (Thanh Bình Kiếm).

Lại một cái tựu là Vân Trung Tử trong tay Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, đối với cái này tứ phương đài sen, có một cái cộng đồng đánh giá "Ngồi ngay ngắn đài sen, không có gì có thể phá."

Có thể nghĩ cái này tứ phương đài sen phòng ngự mạnh, có này đài sen nơi tay, Vân Trung Tử tự nhiên tại trong lòng liền không sợ một loại Chuẩn Thánh.

Rồi sau đó Vân Trung Tử tay trái lại một quán, Thí Thần Thương lập tức xuất hiện trong tay, cái này Thí Thần Thương cùng Vân Trung Tử chỗ nhận thức cổ đại những trường thương kia nhưng lại có rất nhiều chỗ bất đồng.

Thí Thần Thương thương thân đen nhánh, trường bốn thước chín thốn, trên thân thương có rất nhiều đường vân, Vân Trung Tử nhưng lại xem không hiểu, bất quá xem ngược lại là huyền diệu dị thường.

Mũi thương một điểm màu đỏ tươi, yêu dị rét lạnh, bởi vì cái gọi là thí thần thí thần, có thể nghĩ điểm này màu đỏ tươi tác dụng, thí Nhân Thần hồn, Thí Thần Thương lực công kích tự không cần phải nói, mặc dù không thể so với Bàn Cổ Phiến bực này Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại cũng so Thông Thiên giáo chủ trong tay Thanh Bình Kiếm muốn cường.

Vân Trung Tử ước lượng trong tay Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, thầm nghĩ, "Cái này đài sen có thể hấp thu bạo ngược hủy diệt khí tức cũng đem hẳn hóa giải, có thể La Hầu nhưng lại Ma Tổ, rõ ràng lại để cho hai kiện bảo vật biến thành thí người hung vật, hôm nay đã đến trong tay của ta, đúng là nên chúng trở về vốn mặt mục đích lúc sau."

Vân Trung Tử đem hai kiện pháp bảo thu hồi, sau đó vươn người đứng dậy, véo chỉ tính toán đạo, "2000 năm, thời gian trôi qua thực vui vẻ a, đi vào Hồng Hoang, bất tri bất giác đã qua một vạn hơn tám nghìn năm rồi."

Vân Trung Tử sau khi xuất quan, đi thẳng tới trong đại điện, giờ phút này trên đại điện, Thông Thiên giáo chủ đang tại diễn giải, trong đại điện ngồi xếp bằng bốn người, một trong số đó là Đa Bảo, mặt khác ba vị là nữ tử.

Vân Trung Tử phỏng đoán, "Ba vị này có lẽ tựu là Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu cùng Quy Linh Thánh Mẫu đi à nha."

Nguyên lai cái này Kim Linh Thánh Mẫu và ba người nhưng lại cái này mấy ngàn năm qua, Thông Thiên giáo chủ chỗ thu ba người đệ tử, trước một lần Vân Trung Tử theo Bất Chu sơn sau khi trở về, gần kề bái kiến Thông Thiên giáo chủ một mặt, liền Đa Bảo đều chưa từng gặp qua liền vội vội vàng vàng đi, bởi vậy cũng chưa từng gặp qua ba vị này sư muội.

Lập tức cũng không quấy rầy, ngồi xếp bằng tại trong đại điện, yên lặng nghe Thông Thiên giáo chủ diễn giải.

Nếu như mấy năm qua đi, Thông Thiên giáo chủ diễn giải hoàn tất, mọi người cũng bị Thông Thiên giáo chủ tỉnh lại, lại để cho mọi người trở lại gian phòng của mình đi thể ngộ đoạt được.

Đa Bảo cùng Kim Linh Thánh Mẫu bốn người nhao nhao bái kiến Vân Trung Tử, "Bái kiến Đại sư huynh."

Trong đó Kim Linh Thánh Mẫu ba người nhưng lại bất trụ cảm mắt đánh giá Vân Trung Tử, đối với vị này chỉ ở trong truyền thuyết Đại sư huynh, ba người vẫn tương đối bội phục, du lịch Bất Chu sơn mấy ngàn năm mà không quy, trở lại Ngọc Hư Cung sau liền bế quan không xuất ra, cái này khép lại quan tựu là 2000 năm, tại trong lòng ba người, Vân Trung Tử tựu là người tu luyện cuồng.

Vân Trung Tử gần kề hướng bốn người nhẹ gật đầu, trên mặt không có chút nào biểu lộ lộ ra, đây là Vân Trung Tử cố ý chịu.

Kỳ thật Vân Trung Tử trong nội tâm rất xoắn xuýt, bởi vì tại Phong Thần cuộc chiến ở bên trong, Tiết giáo sắp sửa diệt giáo, Vân Trung Tử không muốn mình cùng Tiết giáo phản đồng đệ tử đi được thân cận quá, hẳn sợ chính mình tương lai một nhị không được liền xuất thủ cứu giúp tất cả mọi người, đây chính là nghịch thiên tiến hành, là muốn bị Thiên Khiển, không chỉ có hẳn chịu lấy khổ, toàn bộ Tiết giáo cũng không thể may mắn thoát khỏi, bởi vậy Vân Trung Tử hiện tại chỉ là nhân nhượng đối với mấy người gật gật đầu mà thôi, cũng không nói gì, thậm chí giả trang ra một bộ uy nghiêm bộ dạng.

Kim Linh Thánh Mẫu trong lòng ba người rung mình, thầm nghĩ cái này Đại sư huynh quả nhiên bắt phàm, sâu thi lễ về sau liền thối lui ra khỏi đại điện.

Ngược lại là Đa Bảo, cô nghĩ nhìn hai mắt Vân Trung Tử, không hiểu nổi Đại sư huynh của mình vì sao biến hóa lớn như vậy.

Đa Bảo bọn người đi rồi, Vân Trung Tử bước nhanh đi đến Thông Thiên giáo chủ phụ cận, bái đạo, "Đệ tử Vân Trung Tử bái kiến sư tôn, nguyện sư tôn thánh thọ vô cương."

Thông Thiên giáo chủ nhìn xem Vân Trung Tử, thần sắc có chút hoảng hốt, thầm nghĩ, "Chính mình người đệ tử này, càng ngày càng lại dễ cho người nhìn không thấu a, rõ ràng có thể có được Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thí Thần Thương, thật sự là phúc duyên thâm hậu."

Nếu để cho Vân Trung Tử biết rõ sự phụ của mình đã biết rõ chính mình được bảo sự tình, tất nhiên sẽ vô cùng giận mình, bởi vì Vân Trung Tử tự nhận là việc này phi thường che giấu, lại không nghĩ rằng Thông Thiên giáo chủ đã biết rõ, kỳ thật Thông Thiên giáo chủ cũng chỉ là không lâu mới phát hiện, thì ra là tại hai kiện bảo vật bên trong đích huyết tinh chi khí triệt để biến mất thời điểm, vừa rồi biết được.

Đương nhiên, Vân Trung Tử cũng không có tính toán dấu điểm Thông Thiên giáo chủ, dù sao tương lai hán nhất định sẽ sử dụng cái này hai kiện bảo vật.

Thông Thiên giáo chủ gật gật đầu, đạo, "Ân, ngươi tìm vì sư có chuyện gì?"

Vân Trung Tử đạo, "Đệ tử muốn mời lão sư làm đệ tử luyện hóa một vật." Nói xong, Vân Trung Tử đem trong hồ lô Khổ Trúc lấy đi ra, giao cho hán làm Thông Thiên giáo chủ.

Thông Thiên giáo chủ cũng không kinh ngạc, hiển nhiên sớm đã biết được Vân Trung Tử trong tay có này một vật, Thông Thiên giáo chủ lấy ra Khổ Trúc, đạo, "Ngươi về trước đi, trăm năm về sau vì sư diễn giải thời điểm lại đem hán giao cho ngươi."

Vân Trung Tử đồng ý, thối lui ra khỏi đại điện, cuối cùng thần thức quét qua, phát hiện Chung Linh thăng này rõ ràng không có ở trong phòng của mình, mà là chạy tới Ngọc Hư Cung được viện về sau dãy núi ở bên trong, cùng người khác thú vui đùa ẩm ỉ, Vân Trung Tử không khỏi một hồi im lặng, tiểu gia hỏa thật sự là ham chơi.

Vân Trung Tử chỉ phải đem tiểu gia hỏa triệu hoán trở lại, sau đó lại cho tiểu gia hỏa nói một lần đạo, mất hết hơn mười năm thời gian, tiểu gia hỏa thiên phú kỳ cao, cái này 2000 năm thời gian cũng là tu vi phóng đại, đạt đến Thiên Tiên cảnh giới, nhưng là cách Hóa Hình còn cách một đoạn.

Vân Trung Tử đối với Chung Linh vẫn tương đối chiều chuộng, kiếp trước trên địa cầu, gấu trúc chính là quốc gia một cấp bảo hộ động vật, nhất là chúng cái kia mập ục ục thân thể, rất là đáng yêu.

Thậm chí Vân Trung Tử ở kiếp trước đều không có thể thấy tận mắt qua gấu trúc, lúc này đây mình có thể gặp được một cái lớn gấu trúc, huống chi đem hán thu làm tọa kỵ, Vân Trung Tử cũng là vô cùng vui sướng.

Vân Trung Tử cho Chung Linh diễn giải về sau liền lại một lần nữa bế quan tu luyện đi, trong lúc chỉ là trăm năm chi kỳ sau khi tới, Vân Trung Tử xuất quan nghe đạo một lần, thuận tiện đem Khổ Trúc cầm trở lại.

Lúc này Khổ Trúc cũng đã bị Thông Thiên giáo chủ đã luyện thành Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, ngược lại là cùng đời sau đồn đãi Chuẩn Đề trong tay Lục Căn Thanh Tịnh Trúc đồng dạng, Vân Trung Tử không biết đây là trùng hợp hay vẫn là Thiên Ý, Khổ Trúc tại hai người trong tay, đều bị luyện chế thành Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, cho nên tiếp nhận Lục Căn Thanh Tịnh Trúc về sau, không khỏi tức cười cười cười.

Cầm qua Lục Căn Thanh Tịnh Trúc về sau, Vân Trung Tử liền lại một lần nữa bế quan, hán biết rõ, Vu Yêu đại chiến không lâu rồi, mà tiếp qua không lâu, Nữ Oa tạo người thời điểm, chính mình phải xuất quan, sau đó còn phải cứu Hồng Vân đợi một chút, hán sau khi biết mặt còn có một loạt sự tình chờ đợi mình đi làm, mình bây giờ duy nhất cần cần phải làm là tăng lên tu vi.

Vân Trung Tử cái này khép lại quan tự là mấy ngàn năm!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Vu Yêu khai chiến

Hồng Hoàng có nhất tộc, tên là Vu tộc, Vu tộc tộc nhân Thiên Sinh thân thể cường hoành vô cùng, thôn phệ Thiên Địa, thao túng phong thủy Lôi Điện, điền núi dời biển, mọi thứ tinh thông.

Thủ lĩnh có mười hai người:

Đế Giang: Không gian Tổ Vu, hình dáng như hoàng túi, xích như Đan Hỏa, sáu chân bốn cánh, hồn thật thà Vô Diện mục;

Cú Mang: Mộc chi Tổ Vu, thanh như Thúy Trúc, thân chim mặt người, đủ thừa lúc lưỡng long;

Nhục Thư: Kim Chi Tổ Vu, mặt người hổ thân, người mặc kim lân, giáp sinh hai cánh, tai trái mặc xà, đủ thừa lúc lưỡng long;

Cộng Công: Thủy Tổ Vu, mắng thủ lĩnh thân, người mặc Hắc Lân, chân đạp Hắc Long, tay quân thanh mắng;

Chức Dung: Hỏa chi Tổ Vu nắm thủ lĩnh thân, người mặc hồng lân, tai mặc Hóa Xà, chân đạp Hóa Long;

Thiên Ngô: Phong chi Tổ Vu, tám thủ lĩnh mặt người, hổ thân mười đuôi;

Cường Lương: Lôi chi Tổ Vu, trong miệng hàm xà, trong tay nắm xà, Hồ Đầu Nhân thân, bốn vú đủ, trường khuỷu tay;

Hấp Tư: Điện chi Tổ Vu, mặt người thân chim, tai treo rắn lục, tay cầm hồng xà;

Chức Long, thời gian Tổ Vu, chín người mặt thân rắn, toàn thân đỏ thẫm;

Xa Bi Thi, thời tiết Tổ Vu, hán mười người mặt thú thân, hai lỗ tai giống như khuyển, tai treo rắn lục;

Huyền Minh, vũ chi Tổ Vu, chính là một dữ tợn Cự Thú, toàn thân sinh ra gai xương;

Hậu Thổ, thổ Tổ Vu, mình người đuôi rắn, sau lưng bảy tay, trước ngực hai tay, hai tay nắm Đằng Xà;

Mười hai Tổ Vu tu luyện vô số năm, mặc dù không tu Nguyên Thần, thân thể lại vô cùng cường đại, lực lượng kinh người, mười hai Tổ Vu có thể nói là thân thể thành thánh, đương nhiên, tại đây thành thánh, không phải thành tựu Thánh Nhân, mà là trở thành Chuẩn Thánh, mười hai người đều là Chuẩn Thánh tu vi, có thể nghĩ Vu tộc thực lực mạnh cỡ bao nhiêu.

Mười hai Tổ Vu phân biệt đều có một bộ phận, trải qua vô số năm sinh sôi nảy nở, tuy nhiên bộ chúng gây giống năng lực không được, các bộ lạc thực sự có mấy trăm vạn chỉ chúng, từng cái thực lực mạnh mẽ, thân thể cường hãn, có thể nói Thiên Sinh thần lực, bởi vậy, Vu tộc hôm nay tại trong hồng hoang xưng vương xưng bá.

Kỳ thật tại tam tộc xưng bá Hồng Hoang thời điểm, Vu tộc cũng là một cái đại tộc, chẳng qua là khi lúc trong tộc cũng không Chuẩn Thánh, mười hai Tổ Vu cũng cũng chỉ là Đại La Kim Tiên tu vi, hơn nữa khi đó Vu tộc tộc nhân tuy nhiên tu vi không kém, tộc nhân số lượng cũng rất ít.

Bởi vậy tam tộc cũng không có đem như vậy một cái tộc đàn để ở trong mắt, y theo lúc ấy tam tộc thực lực, muốn muốn tiêu diệt Vu tộc, có thể nói dễ dàng.

Chỉ là không nghĩ tới về sau tam tộc đều diệt, ngược lại là lúc ấy còn không có có Chuẩn Thánh Vu tộc, kết quả xuất hiện mười hai tôn Chuẩn Thánh, hôm nay càng là xưng bá Hồng Hoang Đại Địa.

Vu tộc nguyên vi Bàn Cổ tinh huyết chờ biến thành, bởi vậy có Đại Khí Vận che chở, tại hôm nay Hồng Hoang đại lục, Vu tộc có thể nói là muốn gió được gió, muốn mưa được mưa.

Vu tộc không tu Nguyên Thần, nhưng là thân thể lại cường đại vô cùng, bởi vậy Vu tộc mỗi người Thị Huyết hiếu chiến, lần này nhưng lại khổ Yêu tộc, phạm là bị Vu tộc chi nhân gặp phải Yêu tộc, tất cả đều bị chém giết thực chi.

Đương nhiên cũng có thực lực cường thịnh người, dưới sự giận dữ trực tiếp đem xúc phạm chính mình Vu tộc chi nhân diệt sát, kết quả lại đưa tới càng cường đại hơn Vu tộc chi nhân.

Những đại thần thông này người cũng chỉ có thể tại trong tuyệt vọng hồn phi phách tán, trong đó càng là có mấy cái trung đẳng tộc đàn kết hợp cùng một chỗ muốn muốn phản kháng Vu tộc, hậu quả lại tương đương nghiêm trọng, cái này mấy tộc tất cả đều bị diệt, kể từ đó, lũ yêu sợ hãi, vừa thấy Vu tộc chi nhân, liền xa xa tránh đi, mặc dù như thế, mỗi ngày vẫn có đại lượng Yêu tộc chi nhân vẫn lạc.

Yêu tộc bên trong một ít đại thần thông người thấy vậy, ngửa mặt lên trời thở dài, ở trong đó liền có về sau Yêu tộc thập đại Yêu Thánh bên trong mấy người, đáng tiếc năng lực của bọn hắn quá yếu, căn bản là không thể cùng Vu tộc chống lại, như thế nào chống cự?

Vu tộc có mười hai Tổ Vu, mỗi người đều là Chuẩn Thánh tu vi, chính mình mấy người này liền Chuẩn Thánh thực lực đều không có, làm sao có thể đủ cứu vớt Yêu tộc?

Cuối cùng mấy người âm thầm thương lượng về sau, nhưng lại đem hi vọng đặt ở Thái Dương tinh bên trên Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai người trên người, mấy người kia tại Bạch Trạch dưới sự dẫn dắt đi tới Thái Dương tinh bên trên Thái Dương Cung trong.

Đế Tuấn một thân đế bào, Thái Nhất một thân hoàng bào gia thân, hai người ngồi ngay ngắn tại Thái Dương Cung nội, lắng lắng nghe Bạch Trạch đã nói Hồng Hoang Yêu tộc bị tàn sát sự tình.

Kỳ thật những sự tình này Đế Tuấn cùng Thái Nhất đều sớm đã biết được, hai người từ khi Đạo Tổ lần thứ ba diễn giải về sau, trở lại Thái Dương tinh nội liền một mực không thể tỉnh hạ tâm lai.

Hai người là người có dã tâm, có thể bảy cái Thánh Nhân vị, chính mình hai người một cái đều không có được, cái này lại để cho trong lòng hai người phi thường phẫn nộ, nhưng là bọn hắn không dám đối với Hồng Quân chỗ phần đích thánh vị có bất kỳ dị nghị gì, chỉ có thể âm thầm cảm thán chính mình hai người vận khí không tốt.

Gần đây một thời gian ngắn, đương Vu tộc đại thế đồ sát Yêu tộc thời điểm, trong lòng hai người đều là một đạo ánh sáng hiện lên.

Nếu như mình hai người có thể thống nhất Yêu tộc, cuối cùng đã diệt Vu tộc, nhất thống Hồng Hoang, cái kia mặc dù là chính mình hai người không có thành thánh, những Thánh Nhân kia cũng không dám lấy chính mình hai người như thế nào.

Kể từ đó, chẳng phải là tương đối với mình hai người là, không phải Thánh Nhân Thánh Nhân?

Có thể hai người cũng biết, thống nhất Yêu tộc chuyện này, tuyệt đối không thể chủ động đứng ra đi làm, mà là muốn cho Yêu tộc đến thỉnh chính mình hai người đi chinh hợp Yêu tộc.

Bằng không thì mặc dù chính mình hai người thống nhất Yêu tộc, bên trong cũng sẽ xuất hiện không hài hòa thanh âm, khi đó không chỉ có chính mình hai người uy tín sẽ phải chịu khiêu chiến, hơn nữa đang cùng Vu tộc đại chiến thời điểm, cũng không thể đồng tâm, đến lúc đó Yêu tộc thua không nghi ngờ.

Cho nên vì về sau ý định, hai người một mực chịu đựng gấp khó dần nổi tâm tình, mỗi ngày tại Thái Dương tinh trong chú ý trong hồng hoang sự tình.

Lại không nghĩ rằng cái này nhất đẳng, rõ ràng đợi hơn một ngàn năm, chính mình hai người đều nhanh chóng không nổi nữa, may mắn lúc này Bạch Trạch bọn người rốt cục đã đến, hai người cũng là nhìn nhau cười cười.

Cuối cùng Bạch Trạch nói trong hồng hoang Vu tộc đồ sát Yêu tộc sự tình về sau, hướng về Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai người khom người nói, "Chúng ta mấy người mong rằng Đế Tuấn đạo hữu cùng Thái Nhất Đạo hữu xem tại đều là Yêu tộc phân thượng, chinh hợp Yêu tộc, để tránh Yêu tộc gặp Vu tộc đồ sát."

Lẳng lẳng nghe xong mấy người đã nói về sau, Đế Tuấn có ý làm ra khó xử chi sắc, đạo, "Bạch Trạch đạo hữu, không phải ta cùng Thái Nhất hai người không muốn chinh hợp Yêu tộc, thật sự là... Chúng ta hai người không thể ra núi chấp chương Yêu tộc a."

Mấy người nghe xong, mặt sắc một trắng, một người trong đó càng là vội vàng nói, "Đạo hữu chỉ giáo cho?"

Đế Tuấn đạo, "Các vị đạo hữu, mấy người các ngươi có thể đại biểu toàn bộ Yêu tộc sao? Các ngươi cũng biết, ta cùng Thái Nhất hai người vốn là thanh tịnh vô vi chi nhân, không muốn chọc Vu tộc những phiền toái này, nếu như các ngươi không có thể đại biểu toàn bộ Yêu tộc, đến lúc đó ta cùng Thái Nhất rồi núi thống nhất Yêu tộc thời điểm, nhất định sẽ xuất hiện một bộ phận phản đối chi nhân, đến lúc đó..."

"Phi, hỗn đản này, hôm nay chúng ta lên một lượt môn muốn nhờ rồi, hắn rõ ràng còn như thế một bộ sắc mặt, chứa không muốn bộ dạng, hắn mẹ nó, thật sự là căm tức!"

Bạch Trạch cũng là một cái công tại tâm kế chi nhân, Đế Tuấn những lý do thoái thác này, hắn đương nhiên biết rõ là vì cái gì, cho nên da mặt nhảy lên, không đợi Đế Tuấn nói xong, nhân tiện nói, "Đạo hữu yên tâm, chúng ta mấy người mặc dù không có thể đại biểu sở hữu Yêu tộc bộ chúng, nhưng lại cũng có thể đại biểu đại bộ phận, mặt khác nếu như hai vị đạo hữu rồi núi, bằng vào hai vị đạo hữu Chuẩn Thánh tu vi, tin tưởng cũng không có ai lợi không phù hợp quy tắc phục."

Hai người người đẩy ta tựa phía dưới, Đế Tuấn rốt cục đã đáp ứng rồi núi thống nhất Yêu tộc sự tình, mà Bạch Trạch lại hận không thể bỏ Đế Tuấn, tâm một người trong kinh mẫn to hỗn đản, vương bát đản.

Đế Tuấn cùng quá vừa xuất hiện tại trong hồng hoang về sau, giống trống khua chiêng ở Bất Chu sơn đỉnh núi mờ ra một chỗ bằng phẳng chi địa, đã thành lập nên Thiên đình.

Thiên đình nội thành lập các nơi đại điện, trong đó có: Đông Thiên Môn, Tây Thiên môn, Bắc Thiên môn cùng Nam Thiên môn, tại Thiên đình trung ương vị trí, đã thành lập nên Lăng Tiêu Bảo Điện, Thiên đình bởi vì ở vào Bất Chu sơn chi đỉnh, nguyên khí dồi dào, so với Hồng Hoang còn muốn nồng đậm, thích hợp tu luyện.

Sau Đế Tuấn cùng Thái Nhất đập vào thống nhất Yêu tộc cờ hiệu, mang theo Bạch Trạch bọn người hành tẩu tại trong hồng hoang, bắt đầu chinh hợp Yêu tộc đại chúng, đối với không phù hợp quy tắc phục, trực tiếp vũ lực chấn nhiếp, hao tổn trăm năm thời gian, rốt cục thống nhất Yêu tộc.

Thống nhất Yêu tộc về sau, Đế Tuấn đem Yêu tộc bộ chúng tinh anh mang lên Thiên đình, tự số Thiên Đế, Phong đệ đệ Thái Nhất vi Đông Hoàng, càng là thỉnh Nữ Oa cùng Phục Hy lên Thiên Đình, phân bái Nữ Oa vi Oa Hoàng, Phục Hy vi Hi Hoàng.

Lại bái đều là Tử Tiêu Cung nghe đạo Côn Bằng vi Yêu Sư, sau lại lập thập đại Yêu Thánh, phân biệt là: Kế Mông, anh triệu, phi đản, Phi Liêm, Cửu Anh, thương dê, Bạch Trạch, khâm nguyên, thù thiết, xe quý.

Này mười mọi người có Đại La Kim Tiên tu vi, có khác khai sáng thú, Lục Ngô, Tắt Phương chờ đại yêu, từng Yêu Thánh dưới trướng lại có vô số Yêu tộc.

Yêu tộc thống nhất về sau, tin tưởng tăng nhiều, bất quá Đế Tuấn cùng Thái Nhất bọn người nhưng cũng không dám hiện tại cùng với Vu tộc khai chiến, mà là đại lực chinh đồn Yêu tộc chính thể thực lực, hi vọng tranh thủ nhiều thời gian hơn đến phát triển Yêu tộc thực lực, Đế Tuấn càng là để phản phó Yêu tộc không thể cùng Vu tộc đánh nhau.

Lũ yêu đối với Thiên Đế phản phó tự nhiên nghe theo, thế nhưng mà theo thời gian trôi qua, ngàn năm đã qua, Thiên đình lại cũng không có bất cứ động tĩnh gì, cũng không có vì trước kia uống mạng Yêu tộc bộ chúng báo thù.

Hơn nữa cái này ngàn năm thời gian Vu tộc nhiều lần sáo nhiễu Yêu tộc, lại để cho Yêu tộc không ít bộ chúng chết đi, Yêu tộc có ít người bắt đầu phản kích, bởi vì vì bọn hắn biết rõ, đã Thiên đình không có động tĩnh, cái kia bọn hắn liền chế tạo điểm động tĩnh đi ra, đến lúc đó động tĩnh lớn hơn, Thiên đình tất nhiên xảy ra binh.

Một lần đại quy mô chiến đấu bộc phát, tức giận đến Thiên đình Đế Tuấn lửa giận xông lên trời, hiện tại Yêu tộc thiếu chính là thời gian đến phát triển thực lực, vốn cái này ngàn năm qua, Yêu tộc lần nữa ảm đạm, Yêu tộc thực lực cũng vững vàng tăng lên.

Hôm nay Yêu tộc nếu như đồng lòng, có lẽ có thể cùng Vu tộc một trận chiến, nhưng là phản thắng tuyệt đối chưa đủ năm thành, nếu như lại cho mình một thời gian ngắn phát triển, có lẽ tại dưới dẫn đầu của mình, Yêu tộc có thể chiến thắng Vu tộc, Đế Tuấn đối với chính mình có lòng tin tuyệt đối, thế nhưng mà hôm nay cái này biến hóa, làm rối loạn kế hoạch của mình.

Đế Tuấn mang theo Thiên đình tinh anh tiến đến chiến trường, vừa đến về sau liền cùng Đế Giang chờ tám vị Tổ Vu đánh túi bụi, bọn hắn nhưng lại đã quên, Tổ Vu thế nhưng mà có mười hai vị, bởi vì chiến trường rất lớn, Đế Tuấn bọn người nhưng lại không có chú ý.

Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Côn Bằng ba người bị Đế Giang ba người ngăn chặn, mà Hình Thiên chờ mấy cái Đại Vu thì là kéo lại Phục Hy, về phần Yêu tộc mười Đại Thánh, bị mặt khác mấy cái Đại Vu ngăn chặn, trên chiến trường nhưng lại giằng co .

Không lâu chi Hậu Thiên Đình Chi thượng truyền đến tiếng kêu giết thanh âm, cái thanh âm này trực tiếp cho Đế Tuấn gọi cho một chậu nước lạnh, đều nói Vu tộc Thiên Sinh không sợ trường tính toán, không nghĩ tới chính mình hôm nay lại bị Vu tộc cho tính kế một bữa, lại để cho Vu tộc chi nhân đem hang ổ của mình cho bùng, Đế Tuấn cùng Thái Nhất cùng với Côn Bằng đều là khí cực, trực tiếp giết ra lớp lớp vòng vây, dẫn theo thủ hạ tinh anh, trực tiếp bay về phía Thiên đình.

Đế Tuấn bọn người đã đến Thiên đình về sau, lại phát hiện toàn bộ Thiên đình một lần đông bừa bọn, tứ môn đều bị đánh nát, thậm chí liền Lăng Tiêu Bảo Điện đều bị triệt để hủy hoại, tức giận đến Đế Tuấn ngựa mất lên trời gào thét, tiếng gầm gừ rung trời động địa.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Nữ Oa tạo người

Ngọc Hư Cung nội, Vân Trung Tử chỗ ở.

Vân Trung Tử mở mắt ra, véo chỉ tính toán, lẩm bẩm nói, "Không nghĩ tới cái này khép lại quan tự là mấy ngàn năm, Vu Yêu đại chiến càng là bắt đầu, hôm nay xem ra, Nữ Oa tạo người cũng không xa vậy!"

Vân Trung Tử xuất quan, đến đến trên đại điện, trong đại điện Tam Thanh ngồi ở bên trên thủ, Nhiên Đẳng Đạo Nhân đứng đại điện bên trái vị trí đầu não, mà bên phải vị trí đầu não nhưng lại không lấy, Đa Bảo đứng tại hạ phương, Vân Trung Tử thấy vậy, trực tiếp đứng ở Đa Bảo phía trước.

Vân Trung Tử đi đến Tam Thanh phụ cận, bái đạo, "Vân Trung Tử bái kiến lão sư, bái kiến Đại sư bá, Nhị sư bá."

Thông Thiên giáo chủ trên mặt đáng tươi cười chăm chăm vào Vân Trung Tử nhìn lại xem, trong nội tâm cái gì cảm giác thoải mái.

Mà lão tử mặc dù mặt mỉm cười, bất quá cho Vân Trung Tử cảm giác, nhưng lại không có lấy trước kia giống như thân thiết, Vân Trung Tử biết rõ, đây là bởi vì lão tử hành tẩu tại Hồng Quân trên đường, cuối cùng nhất sẽ trở nên vong tình.

Về phần Nguyên Thủy Thiên Tôn, đối với Vân Trung Tử bái kiến, nhưng lại phản ứng gì đều không có, cái này lại để cho Vân Trung Tử trong nội tâm mấy động, "Ai, xem ra Tam Thanh ở riêng cũng không lâu rồi."

Lần này trong đại điện, so sánh với lần lại thêm mấy vị khuôn mặt xa lạ, giờ phút này những người này tất cả đều nhìn về phía Vân Trung Tử.

Bởi vì Vân Trung Tử quanh năm bế quan, hơn nữa theo Đa Bảo nói cho bọn hắn, Vân Trung Tử một lần bế quan tự là trên mấy ngàn vạn năm, trực tiếp

đám đông chân đẫm trợn mắt há hốc mồm, đồng thời bọn hắn đối với vị đại sư này huynh cũng là phi thường tò mò.

Hôm nay cái kia người thần bí vật xuất hiện tại nhóm người mình trước mặt, tự nhiên sẽ không bỏ qua như thế cơ hội, âm thầm hảo hảo quan sát một chút, bởi vậy tất cả đều nhìn chăm chú lên Vân Trung Từ.

Thông qua Đa Bảo giới thiệu, Vân Trung Từ đã biết thân phận của những người này, Triệu Công Minh cùng Tam Tiêu, tai dài Định Quang Tiên, Bì Lô tiên, Linh Nha Tiên, Ô Vân Tiên, Kim Quang Tiên, Cầu Thủ Tiên cùng Kim Cô Tiên chờ, những người này lên một lượt trước cùng Vân Trung Từ bái kiến, Vân Trung Từ đối với phần đông sư đệ sư muội đều là gật gật đầu, cũng không có nói chuyện với nhau.

Sau đó Đa Bảo hướng Vân Trung Từ giải thích vì sao hiện tại trong đại điện hội tụ tập có nhiều người như vậy, nguyên lai là bởi vì Vu Yêu đại chiến nguyên nhân, Tam Thanh triệu tập môn nhân đệ tử đến tận đây, là vì lại để cho những đệ tử này riêng phần mình coi chừng, gần đây Hồng Hoang đại lục không quá Thái Bình, lại để cho những đệ tử này không muốn tùy ý ra ngoài.

Đương Vân Trung Từ hiểu được tình huống về sau, Tam Thanh liền lại một lần vì môn hạ các đệ tử nói một lần đạo, có thể Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng rất ít mở miệng, bọn họ hạ hôm nay tựu chỉ có một không tính đệ tử đệ tử, Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Nhiên Đăng Đạo Nhân cũng là bất đắc dĩ, hành tẩu Hồng Hoang mấy ngàn năm, lại một kiện pháp bảo đều không có được, bất đắc dĩ phía dưới, bái nhập Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ.

Hôm nay Nguyên Thủy Thiên Tôn còn không có có thu đệ tử khác, bởi vì hắn đối với Thông Thiên giáo chủ môn hạ nhóm này đệ tử có chú ý, xem thường bọn hắn sinh ra, bởi vậy cũng không muốn vì bọn hắn diễn giải, mặc dù là bây giờ đối với Vân Trung Từ, cũng là đối xử lạnh nhạt đối đãi.

Lão tử tuy nhiên càng phát ra vong tình, nhưng là cũng là phi thường rất nghiêm túc cùng Thông Thiên giáo chủ cùng một chỗ vì mọi người diễn giải.

Lần này diễn giải bởi vì Nguyên Thủy Thiên Tôn nguyên nhân, gần kề ba năm liền ngừng lại, cuối cùng Thông Thiên giáo chủ phân phát môn hạ đệ tử, ngược lại là Vân Trung Từ giữ lại, muốn cáo tri Thông Thiên giáo chủ một tiếng chính mình rất cần tiền hướng Hồng Hoang một chuyến, "Lão sư, đệ tử muốn hướng Hồng Hoang một chuyến, nhìn qua lão sư cho phép."

Thông Thiên giáo chủ vẫn không nói gì, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại trước hừ lạnh một tiếng, bởi vì lúc trước mới nói cho mọi người, lại để cho bọn hắn tại gần đây cái này đoạn mẫn cảm thời kì không muốn đi trước Hồng Hoang đại lục, hiện tại Vân Trung Từ lại công nhiên thỉnh cầu tiến về trước, tại Nguyên Thủy Thiên Tôn xem ra, đây là không tôn chính mình ba người.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đạo, "Hừ, Thông Thiên sư đệ, ngươi thật đúng là thu cái đệ tử giới a, như thế không đem chúng ta đích thoại ngữ để ở trong lòng, xem như ngỗ nghịch sư mệnh, sư đệ phải chăng có lẽ..."

Nguyên Thủy Thiên Tôn lời còn chưa dứt, Thông Thiên giáo chủ cũng là hừ lạnh một tiếng, đạo, "Hừ, Vân Trung Từ là môn hạ của ta đại đệ tử, hôm nay muốn tiến về trước Hồng Hoang, phải chăng cho phép, ở chỗ ta cái này đương sư phụ, như thế nào cùng ngỗ nghịch sư mệnh nhắc lên quan hệ? Huống hồ coi như là ngỗ nghịch sư mệnh, cũng là ngỗ nghịch ta Thông Thiên, cùng sư huynh ngươi có gì liên quan?"

Nguyên Thủy Thiên Tôn giận dữ, lập tức đứng người lên bên trên, nhìn hằm hằm Thông Thiên giáo chủ, đúng lúc này, lão tử đứng người lên bên trên, đứng tại trong hai người gian, thở dài, "Hai người các ngươi đều nói ít đi một câu, hôm nay dưới cửa đệ tử trước mặt như thế thất thất, cũng không sợ mất da mặt."

"Hừ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gặp lão tử điều giải, cũng không nên nói thêm cái gì, trực tiếp hất lên tay áo, quay người đã đi ra đại điện, sau đó lão tử lắc đầu cũng đã đi ra.

Thấy như vậy một màn, Vân Trung Từ phía sau lưng sinh mát, thầm nghĩ, "Chính mình chỉ là muốn đi Hồng Hoang một lần mà thôi, rõ ràng dẫn xuất chuyện lớn như thế tình, hiện tại xem ra, Tam Thanh ở riêng thật sự không xa, chính mình một lần coi như là vì Tam Thanh ở riêng làm ra chút xúc tác tác dụng, không biết lão sư có thể hay không đồng ý chính mình tiến đến Hồng Hoang, nếu như không đồng ý, cái kia mình cùng Nữ Oa tạo người cái này một phần công đức nhưng lại thất chi giao tí rồi, sớm biết như vậy chính mình trực tiếp đi trong hồng hoang được, cần gì phải vẽ vờ cho thêm chuyện ra, chắc hẳn lão sư cũng sẽ không biết trách tự trách mình."

Lão tử đi rồi, Vân Trung Từ vội vàng nói, "Lão sư, đệ tử..."

Vân Trung Từ lời còn chưa nói hết, Thông Thiên giáo chủ liền khoát khoát tay đạo, "Việc này cùng ngươi không quan hệ, về phần ngươi tiến về trước Hồng Hoang sự tình..."

Sau đó Thông Thiên giáo chủ véo chỉ tính toán, ngoại trừ tính ra Vân Trung Từ sẽ có thiên đại cơ duyên bên ngoài, khác bất kỳ vật gì đều không có tính ra đến, nhưng là chỉ cần Vân Trung Từ lần này đi ra ngoài không có việc gì là tốt rồi, bởi vậy Thông Thiên giáo chủ đạo, "Đi thôi, nhìn ngươi cái kia mặt sắc, đã có chút sốt ruột rồi."

Thông Thiên giáo chủ cuối cùng rõ ràng giễu cợt thoáng một phát Vân Trung Từ, rồi sau đó ha ha cười cười sau đã đi ra đại điện.

Vân Trung Từ nhưng có chút xấu hổ, nguyên lai tại Thông Thiên giáo chủ véo chỉ tính toán thời điểm, trong lòng mình có chút quỳnh lên, trên mặt cũng không khỏi lộ ra sốt ruột thần sắc đến, cũng là bị Thông Thiên giáo chủ nhìn thấy, còn bị Thông Thiên giáo chủ giễu cợt.

Vân Trung Từ mặc dù xấu hổ, bất quá trong nội tâm ngược lại là buông lỏng, hơn nữa đối với Thông Thiên giáo chủ như thế suất tính mà làm một mặt, Vân Trung Từ cảm giác hay vẫn là sư phụ của mình có tình vị, so với lão tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn, không biết muốn tốt bao nhiêu.

Vân Trung Tử ra đại điện, lại phát hiện có không ít sư đệ sư muội ở phía xa nhìn qua cửa đại điện, thấy mình đi ra, rồi lại riêng phần mình đem ánh mắt dõi.

Ngược lại là Quỳnh Tiêu, rõ ràng sôi nổi chạy tới, rất xa liền hướng lấy chính mình hô, "Đại sư huynh Đại sư huynh."

Vân Trung Tử sững sờ, cái này Quỳnh Tiêu tính cách rõ ràng như vậy hoạt bát, nhưng là lại để cho Vân Trung Tử có chút sững sờ, bởi vì hẳn trước kia tuy nhiên đối với Hồng Hoang sự tình hiểu rõ rất nhiều, nhưng lại phần lớn là một ít đại sự, đối với như Tiết giáo những môn nhân này đệ tử tính cách, lại hiểu rõ rất ít.

Về phần Tam Tiêu, ngoại trừ biết rõ ba người các nàng có hai kiện lợi hại pháp bảo, Hồn Nguyên Kim Đâu cùng kim giáo cất bỏ bên ngoài, đối với những chuyện khác, hiểu rõ thật đúng là không nhiều lắm, chớ nói chi là các nàng tính cách rồi.

Vân Trung Tử nhìn qua chạy đến chính mình phụ cận Quỳnh Tiêu mở miệng hỏi, "Sư muội tìm sư huynh có chuyện gì?"

Quỳnh Tiêu vốn là không có ý tứ thề lưỡi, rồi sau đó đạo, "Đại sư huynh, người có phải hay không muốn đi Hồng Hoang chơi đùa? Có thể hay không mang ta lên?"

Vân Trung Tử da mặt nhảy dòn dập, chơi đùa? Vân Trung Tử thật muốn nói một câu, "Nếu như là bái nhập Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ Vân Trung Tử, có lẽ còn có thời gian chơi đùa, đến với mình, mình bây giờ cũng không có dư thừa thời gian chơi trò chơi, phải mau chóng tăng lên tu vi, dùng bảo vệ tương lai có thể nhiều cứu một lượng người."

Vân Trung Tử sắc mặt một tức, nghiêm túc nói, "Hôm nay Hồng Hoang đại kiếp sắp tới, người lại nghĩ đến du ngoạn, người cũng biết như người như vậy tu vi chỉ nhân, trong hồng hoang mỗi nhật có bao nhiêu chết đi? Hiện người đã bái nhập lão sư môn hạ, đương mượn cơ hội này cố gắng tăng lên tu vi, để trên con đường lớn đi được xa hơn."

Quỳnh Tiêu bị Vân Trung Tử một phen ngữ nói được mặt sắc tối sầm lại, miệng ục ục không biết tại nói thầm mấy thứ gì đó, hiển nhiên cũng là không có đem Vân Trung Tử nghe vào đi.

Vân Trung Tử thấy vậy, không thể làm gì, một mình một người đã đi ra Ngọc Hư Cung, tiến về trước Bát Chu sơn mà đi.

Đi vào Bát Chu sơn về sau, Vân Trung Tử liền triển khai thân hình tại Bát Chu sơn bốn phía hành tẩu, bởi vì hẳn cũng không biết Nữ Oa hội ở nơi nào tạo người thành thánh.

Như thế đi qua mấy chục năm, Vân Trung Tử rốt cục tại một vùng bùn chỗ gặp chính châu mày Nữ Oa.

"Bần đạo Vân Trung Tử bái kiến Nữ Oa sư thúc." Vân Trung Tử tiến lên hành lễ.

Nữ Oa gặp Vân Trung Tử hướng chính mình hành lễ, một cái lắc mình né tránh mà đi, sau đó cười cười, đạo, "Nguyên lai là Vân Trung Tử đạo hữu, đạo hữu đã cùng ta huynh Trường Bình bồi tương giao, cùng ta đã cùng thế hệ, một tiếng này sư thúc nhưng lại thụ không dậy nổi."

Vân Trung Tử thấy vậy, cũng chỉ có thể thôi, rồi sau đó đạo, "Ta thấy đạo hữu cau mày, hẳn là có chuyện gì làm phức tạp lấy đạo hữu hay sao?"

Nữ Oa nghe vậy thần sắc tối sầm lại, đạo, "Gần nhất đến ta lòng có nhận thấy, yên lặng suy tính phía dưới, nhưng lại phát hiện ta thành thánh chỉ cơ dĩ nhiên tiến đến, nhưng là như thế mấy nhật đi qua, ta lại luôn không thể nắm chắc cái kia ti Thiên Cơ."

Vân Trung Tử đạo, "Đạo hữu nhưng lại nóng lòng, thành thánh như thế nào khó, chắc hẳn đạo hữu so bần đạo càng thêm minh bạch, người xem cái này Hồng Hoang đại lục, sinh linh vô số, nhưng là đạt tới Chuẩn Thánh người lại ít càng thêm ít, đạt tới đạo hữu cái kia chờ cảnh giới người, càng là rải rác mấy người mà thôi, mà còn chưa Hóa Hình chéngren người, không biết bao nhiêu, ngẫm lại những còn chưa kia Hóa Hình sinh linh, bọn hắn hôm nay nguyện vọng là Hóa Hình làm người, đạo hữu hôm nay dĩ nhiên là Chuẩn Thánh tu vi, thành thánh cũng không xa vậy, làm gì nóng lòng nhất thời đầu này?"

Đối với Vân Trung Tử, Nữ Oa không có trả lời, ngược lại một cái kinh lâm bầm nói, "Người, người, như thế nào người? Vì sao không thể có người? Ta hiểu được."

Sau đó cũng không kịp cùng Vân Trung Tử chào hỏi, mà là lập tức lấy ra bản thân theo Phần Bảo Nham ở bên trong lấy được Cửu Thiên Tứ Nhượng, từ đó gỡ xuống một ít khối, sau đó lại lấy ra một ít Tam Quang Thần Thủy, đem hẳn cùng cùng một chỗ, nghĩ nghĩ, chiếu vào Vân Trung Tử bộ dáng, nặn ra một tượng đất đến, Nữ Oa đem hẳn hướng trên mặt đất vừa để xuống, tượng đất sau khi rơi xuống đất nhưng lại biến thành một thanh niên, bất quá thanh niên này nhưng lại hai mắt nhắm tịt, không hề thần thái, Nữ Oa đánh giá cẩn thận một phen thanh niên, nhưng lại không có phát hiện bất luận cái gì không đúng.

Vân Trung Tử cũng là tiến lên dò xét, thậm chí nhìn không được dùng tay tại thanh niên trên người néo néo, lập tức nói, "Thanh niên này chính là tứ nhượng biến thành, hôm nay thân hình tuy là huyết nhục chi thân thể, có thể linh trí dù sao không được đầy đủ, không biết như thế nào tài năng bỏ toàn bộ hần linh trí đây này."

Nữ Oa nghe vậy nhưng lại lâm vào trong trầm tư, cuối cùng trong hai mắt tinh quang lóe lên, sau đó theo trong cơ thể của mình lấy ra một giọt tinh huyết, gia nhập thanh niên trong cơ thể, quả nhiên hữu hiệu, thanh niên ánh mắt dần dần minh sáng, lộ ra thần thái.

Nữ Oa vừa thấy có thể thực hiện, lập tức lại dùng Cửu Thiên Tứ Nhượng ngắt mấy cái, thế nhưng mà Nữ Oa lại ngại tốc độ quá chậm, nhìn chung

quanh một chút, cuối cùng hướng Vân Trung Tử đạo, "Đạo hữu, có thể hay không đem người bên hông tiên đăng mượn dư ta sử dụng?"

Vân Trung Tử theo bên hông gối xuống dùng để cái chót thanh hồ lô tiên đăng, đưa cho Nữ Oa.

Nữ Oa tiếp nhận tiên đăng, dính vào Cửu Thiên Tứ Nhưỡng về sau, hướng ra phía ngoài hất lên, sở hữu điểm một chút tức nhưỡng sau khi rơi xuống đất tất cả đều hóa thành một người, như thế như vậy, thẳng đến đem sở hữu tức nhưỡng toàn bộ sử dụng hết, trên mặt đất khoảng chừng mười vạn người chúng, hoặc nam hoặc nữ, cũng không tiểu hài tử cùng lão nhân.

Mọi người ngay ngắn hướng Nữ Oa bái đạo, "Bái kiến Thánh Mẫu nương nương!"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Tam Thanh ở riêng

Nhân tộc vừa ra, Thiên đạo có cảm giác, đánh xuống Vô Lượng công đức, trong đó tám phần đầu nhập Nữ Oa trong cơ thể, một thành bay về phía Vân Trung Tử, còn có một thành nhưng lại chui vào Nữ Oa trong tay tiên đăng bên trong.

Nữ Oa được Vô Lượng công đức về sau, sẽ cùng bản thân Hồng Mông Tử Khí hai bên kết hợp, lập tức theo Nữ Oa trên người tán phát ra trận trận uy áp.

Vân Trung Tử tại này cô uy áp phía dưới trực tiếp bị ép tới hướng lui về phía sau đi, dù sao Vân Trung Tử tu vi quá yếu, tuy nhiên trải qua những năm này tu luyện, Vân Trung Tử tu vi có chỗ tiến, thực sự không thể ngăn cản thánh uy.

Ngay tại Nữ Oa thánh uy vừa hiện thời điểm, Vân Trung Tử liền lấy ra Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, lập tức đặt ở, đem hắc liên Nhân tộc phía trên, ngăn cản theo Nữ Oa trên người tán phát ra uy áp, rồi sau đó Vân Trung Tử mình cũng lui vào đến liên dưới đài.

Một lát sau, chỉ thấy Nữ Oa trên đỉnh xuất hiện một vòng đầu đại Công Đức Kim Luân, chiếu rọi Hồng Hoàng, Nữ Oa rốt cục thành tựu Thánh Nhân vị, Hồng Quân phía dưới, đệ nhất vị Thánh Nhân.

Nữ Oa thu thánh uy, một cái lác mình liền xuất hiện tại Vân Trung Tử phụ cận, Vân Trung Tử tranh thủ thời gian thu pháp bảo, đạo, "Chúc mừng Nữ Oa Nương Nương thành tựu Thánh Nhân, Chúc nương nương thánh thọ vô cương."

Nữ Oa Nương Nương đem trong tay công đức tiên đăng giao cho Vân Trung Tử cũng lời nói, "Đạo hữu không cần đa lễ, lần này thành thánh còn nhiều hơn nói cảm ơn hữu đệ điểm."

Vân Trung Tử vội vàng khoát tay nói, "Nương nương nói quá lời, bản đạo không có cái gì làm."

Nữ Oa chỉ là cười cười, bất luận Vân Trung Tử là cố ý hay vẫn là không có ý, Nữ Oa đích thật là nhận lấy Vân Trung Tử đệ điểm, mới nhanh như vậy Ngộ Thông thành thánh chỉ cơ.

Bất quá tại Nữ Oa xem ra, đây hết thấy hắc liên là không có ý a, có lẽ là Thiên Ý, bằng không thì Vân Trung Tử như thế nào biết được chính mình thành thánh nơi mấu chốt?

Nếu quả thật biết rõ, chẳng phải là cùng lão sư đồng dạng? Nữ Oa tự nhiên không biết như vậy cho rằng, cho nên đương nhiên cho rằng Vân Trung Tử chỉ là không có ý đi qua nơi này, và không có ý đệ điểm chính mình mà thôi.

Kỳ thật Vân Trung Tử phía trước nói ra như vậy một phen đến nhưng lại cố ý gây nên, hắc liên cố ý nhiều lần nói ra "Người" cái chữ này mất, càng là nâng lên sinh linh trong quá trình tu luyện, đều không thể tránh khỏi "Hóa Hình làm người", như thế, tin tưởng Nữ Oa nhất định có thể đủ nghĩ thông suốt trong đó mấu chốt.

Cũng hoàn toàn chính xác cùng Vân Trung Tử chỗ đoán không tệ, Nữ Oa đoán được trong đó mấu chốt, cuối cùng nhất tạo ra người đến, mà bên hông cái kia căn tiên đăng, nhưng lại đi vào Bát Chu sơn phía sau mới thất ở bên hông.

Đối với ngoại nhân xem ra đều là Vân Trung Tử vận khí tốt, trùng hợp gặp Nữ Oa tạo người, không duyên cớ kiếm tiền một phần công đức, kỳ thật ở trong đó chuyện ẩn ở bên trong há lại người khác có thể biết đến?

Vân Trung Tử ngón tay trên mặt đất mọi người, hướng Nữ Oa đạo, "Nương nương, vật ấy được gọi là người tạo, kính xin nương nương vi hắc ban tên

cho!"

Nữ Oa Nương Nương không có nghĩ nhiều nhân tiện nói, "Đã đạo hữu phía trước nâng lên 'Hóa Hình làm người' bốn chữ, mà lại như người chúng ta đều được gọi là người, cái này nhất tộc từ nay về sau liền vì Nhân tộc a!"

Trên mặt đất người tất cả đều bái đạo, "Đa tạ Thánh Mẫu nương nương ban tên cho."

Nữ Oa đạo, "Ta muốn đi tầng trời ba mươi ba mở đạo tràng, cái này Nhân tộc liền giao do đạo hữu chiếu khán một hai rồi."

Vân Trung Tử mở miệng nói, "Nương nương yên tâm, bản đạo thi sẽ xử lý."

"Ta đây liền đi trước." Nữ Oa quay đầu lại nhìn thoáng qua Nhân tộc, liền quay người hướng tầng trời ba mươi ba bay đi,

"Cung kính Thánh Mẫu nương nương." Nhân tộc bái tiễn đưa Nữ Oa Nương Nương mà đi.

Nữ Oa Nương Nương sau khi rời khỏi, Vân Trung Tử liền dẫn Nhân tộc tìm kiếm chỗ an thân, theo hần biết, Nữ Oa tạo người về sau, Nhân tộc nhưng lại ở tại Thủ Dương Sơn, mà cái này Thủ Dương Sơn nhưng lại tại phía đông, bởi vậy Vân Trung Tử liền dẫn Nhân tộc hướng Đông Hành đi.

Cùng lúc đó, tại tầng trời ba mươi ba, Nữ Oa mở ra bản thân đạo tràng, gọi là: Oa Hoàng Cung, không lâu về sau, Tam Thanh cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Thái Nhất chờ lớp người già Chuẩn Thánh tất cả đều tiến đến bái phỏng.

Vân Trung Tử bỏ ra mấy năm thời gian phương mới tìm được Thủ Dương Sơn, đem Nhân tộc an trí tại Thủ Dương Sơn sau liền tại Thủ Dương Sơn ở một thời gian ngắn.

Trong lúc, hần truyền một phần tu luyện chi pháp truyền cho Nữ Oa chỗ tạo đệ nhất nhân, cũng vì hần đặt tên là hư nói.

Nhưng là Vân Trung Tử cũng không thu hần làm đồ đệ, không chỉ có như thế, Vân Trung Tử cũng không cho Hư Đạo đem tu luyện chi pháp truyền cho Nhân tộc những người khác.

Nhân tộc hiện tại vẫn không thể tu luyện, bằng không thì đương Nhân tộc đều tu luyện về sau, Ngũ Thánh còn như thế nào giáo hóa Nhân tộc? Còn như thế nào thành thánh, nếu như Vân Trung Tử thật là làm cho Nhân tộc tu luyện rồi, cái này nhân quả tựu lớn hơn, bởi vậy, Vân Trung Tử thậm chí đều không có giáo Hư Đạo Thượng Thanh đạo pháp.

Nhân tộc tại không có ước thúc dưới tình huống, sinh sôi nảy nở năng lực lại để cho Vân Trung Tử đều âm thầm tác lược, gần kề mấy trăm năm thời gian, Nhân tộc số lượng liền do phía trước mười vạn tăng vọt đến 600 vạn, suốt tăng trưởng 60 lần, cái tốc độ này lại để cho Vân Trung Tử khiếp sợ.

Đương nhiên đây là bởi vì không có hôn nhân chế độ, tùy ý giao phối kết quả, bất quá Vân Trung Tử nhưng lại không có đi giáo Nhân tộc bất kỳ vật gì, bởi vì về sau có Tam Hoàng đến giáo hóa Nhân tộc, chính mình mặc dù muốn kiếm lấy công đức, cũng không thể tại Hồng Quân mí mắt dưới mặt đất làm được như thế rõ ràng.

Mấy trăm năm về sau, Hư Đạo tại Vân Trung Tử toàn lực truyền thụ phía dưới, tu vi cũng đã tăng tới Thiên Tiên tu vi, ở trong đó không chỉ có có Vân Trung Tử toàn lực truyền thụ cho nguyên nhân, cũng bởi vì Hư Đạo trong cơ thể có Nữ Oa một giọt tinh huyết, cái kia tích tinh huyết thể nhưng mà Siêu cấp Chuẩn Thánh tinh huyết, Hư Đạo thiên phú có thể nói là phi thường nghịch thiên, bởi vậy tại mấy trăm năm thời gian đạt tới Thiên Tiên Cảnh Giới, Vân Trung Tử cũng không thấy được kinh ngạc.

"Hư Đạo, người nhất định phải nhớ kỹ, quyết không có thể đem bất luận cái gì tu luyện chi pháp giáo cùng Nhân tộc bất luận kẻ nào, bằng không thì, Nhân tộc đem có diệt tộc họa, đương nhiên, người cũng không cần phải lo lắng Nhân tộc tu luyện sự tình, không lâu về sau, tự sẽ có người đến đây truyền thụ Nhân tộc tu luyện chi pháp."

Hôm nay Nhân tộc có Hư Đạo tọa trấn, Vân Trung Tử cũng yên tâm không ít, cho nên mấy trăm năm về sau, Vân Trung Tử đối với Hư Đạo vứt bỏ như thế một đoạn lời nói về sau, liền về tới Ngọc Hư Cung.

Mà trong lúc này, Minh Hà gặp Nữ Oa tạo người thành thánh, bởi vậy cũng học theo, tạo ra Atula tộc đi ra, nhưng là kết quả lại làm cho Minh Hà không hài lòng lắm, gần kề lại để cho hần tu vi tăng lên không ít mà thôi, cách thành thánh còn kém cách xa vạn dặm, cái thanh này Minh Hà tức giận cái bị gãy vỡ, bất quá cuối cùng Minh Hà cũng đem tâm tư đặt ở Atula tộc trên người, việc này tạm thời không đề cập tới.

Vân Trung Tử trở lại Ngọc Hư Cung sau liền bắt đầu bế quan tu luyện, Vân Trung Tử hôm nay trải qua hơn ngàn năm tu luyện, tu vi đã đạt đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, lại tiến về phía trước một bước là Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Vân Trung Tử biết rõ, tại sau này Hồng Hoàng đại lục ở bên trên, Chuẩn Thánh mới là nhân vật chính, mặc dù mình thân có lưỡng ** bảo, có thể mình cùng những Chuẩn Thánh kia vẫn có chênh lệch rất lớn, cho nên vân tử không muốn bỏ qua bất luận cái gì tăng lên bản thân tu vi cơ hội.

Vân Trung Tử vỗ vỗ chính mình thanh hồ lô, bên trong có lần này kiếm lấy cái kia phần công đức, Vân Trung Tử biết rõ, phần này công đức thật không đơn giản, chính mình muốn hợp lý lợi dụng, tả hữu nghĩ nghĩ, nhưng lại nghĩ tới chính mình tương lai tiến giai Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên sao mà nhiều, có thể có thể trở thành Chuẩn Thánh lại ít càng thêm ít, có thể thấy được tiến giai Chuẩn Thánh có nhiều khó, cho nên Vân Trung Tử ý định đem phần này công đức lưu làm tương lai tiến giai Chuẩn Thánh lúc dùng.

Lắc đầu, đem những tâm tư này để trong lòng ngọn nguồn, liền bế quan .

Lần này bé Quan Vân no-tron dùng trăm năm thời gian, cùng lúc trước động một chút thì là hơn một ngàn năm so sánh với, trăm năm thời gian thật là quá ngắn, Vân Trung Tử sở dĩ xuất quan, lại là bởi vì chính mình đã đem trong khoảng thời gian này sở hữu cảm ngộ toàn bộ hiểu thấu đáo, nghĩ nghĩ, hay vẫn là xuất quan, ý định nghe một chút Tam Thanh diễn giải, sau đó lại bé quan.

Hôm nay Nữ Oa dĩ nhiên thành thánh, Tam Thanh cách thành thánh cũng đem không xa, nhưng là cái này thành thánh chỉ cơ chậm chạp không hiện, Tam Thanh thực sự không có có thể không biết làm sao, cũng không hề một mặt bé quan thể ngộ đại đạo, mà là thường xuyên vì môn hạ đệ tử giảng giải đại đạo.

Vân Trung Tử vận khí không tệ, sau khi xuất quan phát hiện Tam Thanh đang tại diễn giải, liền cũng ngồi xuống, yên lặng nghe ba người đã nói, rất nhiều hơn mình trong khoảng thời gian này không hiểu, nghe qua Tam Thanh đã nói về sau, liền lập tức giải thích nghi hoặc, đem hẳn Ngộ Thông, Vân Trung Tử thầm nghĩ, "Một mặt khổ tu xác thực là so ra kém có người diễn giải tới cũng nhanh nhanh."

Sau khi nghe xong Vân Trung Tử liền lần nữa bé quan, như thế nhiều lần, mỗi một trăm năm xuất quan một lần, nghe xong Tam Thanh diễn giải về sau liền lại lần nữa bé quan, trong nháy mắt tám trăm năm qua, Vân Trung Tử về mặt tươi cười đi ra gian phòng của mình, nguyên lai trải qua cái này mấy lần nghe đạo, bé quan về sau, trước đó không lâu nhưng lại tu vi đột phá, đạt đến Đại La Kim Tiên trung kỳ cảnh giới, cũng khó trách Vân Trung Tử như vậy cao hứng.

Vân Trung Tử bị kích động đến đến trong đại điện, lại đột nhiên cảm giác được theo trong đại điện truyền đến một cỗ áp lực hào khí, Vân Trung Tử trong nội tâm rung mình, có loại dự cảm bất hảo, rất nhanh tiến vào trong đại điện.

Tiến đại điện liền nghe một câu.

"Người thu đệ tử ta mặc kệ, nhưng là người lại nhân yêu chẳng phân biệt được, thu hết cái kia đẹp mao súc sinh, toàn bộ Ngọc Hư Cung đều bị người đám đệ tử này khiến cho chương khí mù mịt, hừ, như thế đệ tử, không thể ở lại Ngọc Hư Cung."

Vân Trung Tử nghe vậy rung mình, thầm nghĩ, "Hư mất."

Tuy nhiên trước mấy lần diễn giải thời điểm, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên giáo chủ cũng thường xuyên ồn ào, liền lão tử đều không hề khuyên bảo rồi, nhưng lúc này đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn đem lời nói được quá chết, xem ra ở riêng sắp tới.

Quả nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới nói xong, Thông Thiên giáo chủ liền lập tức đứng dậy, nộ chi Nguyên Thủy Thiên Tôn, lạnh lùng nói, "Nguyên Thủy, người khinh người quá đáng, người mắng môn hạ của ta đệ tử vì đẹp mao súc sinh, chẳng phải là cũng mắng ta vì súc sinh? Ta với người đều là Tam Thanh một trong, bản làm một thể, ta nếu là súc sinh, người Nguyên Thủy lại là vật gì? Như thế nhục mạ chúng ta Nguyên Thủy người quả nhiên không vì người từ."

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới dứt lời là hẳn biết chính mình nói lỡ, hiện tại lại bị Thông Thiên giáo chủ lớn như thế huân một châu, mặc dù cảm giác chính mình không tại lý, vốn lấy hẳn Nguyên Thủy cao ngạo tính từ, vô luận như thế nào cũng không có khả năng buông mặt mũi hướng Thông Thiên giáo chủ xin lỗi, huống chi hẳn hay vẫn là sư huynh, cho nên Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận đến toàn thân phát run, đối với Thông Thiên giáo chủ một tiếng tức giận hừ, nhưng cũng không dám động thủ, ngược lại hướng lão tử đạo, "Đại sư huynh, người ngược lại là lời nói lời nói, hôm nay Ngọc Hư Cung sớm đã hỗn loạn không chịu nổi, như thế xuống dưới, chúng ta Tam Thanh mặt mũi ở đâu?"

Hắn nhưng lại không có chú ý tới lão tử mặt sắc cũng thật không tốt xem, hiển nhiên lão tử cũng hiểu được Nguyên Thủy Thiên Tôn cái này lời nói được không ổn, thờ dài một tiếng, đang định nói chút gì đó, lại không nghĩ rằng Thông Thiên giáo chủ mở miệng.

Thông Thiên giáo chủ đạo, "Hào hảo hảo, đã cái này Ngọc Hư Cung cho không dưới ta Thông Thiên nhất mạch, ta Thông Thiên từ nay về sau liền rút khỏi Ngọc Hư Cung, khác lập môn hộ."

Nói xong hất lên tay áo, trực tiếp liền hướng lấy đại điện chi bước ra ngoài.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt không biểu tình, quay đầu nó chú ý, cũng không ngăn trở, ngược lại là lão tử khuyên can đạo, "Thông Thiên sư đệ, chuyện gì cũng từ từ, làm gì như thế khí phách làm việc?" Rồi sau đó muốn đến kéo Thông Thiên giáo chủ.

Thông Thiên giáo chủ nhưng lại cũng không quay đầu lại đạo, "Đại sư huynh không cần ngăn cản, ta ý đã quyết."

Vừa mới nói xong dĩ nhiên xuất hiện tại đại điện bên ngoài, môn hạ đệ tử cũng là hai mặt nhìn nhau, Vân Trung Tử nhưng lại dẫn đầu đi theo Thông Thiên giáo chủ rồi đi, hẳn biết rõ, Tam Thanh ở riêng là chuyện tất nhiên tình, huống hồ hẳn cũng không ngăn cản được, bởi vậy tại Thông Thiên giáo chủ rồi đi thời điểm, hẳn cũng cùng đi theo rồi, còn lại môn nhân thấy vậy, cũng nhao nhao đã đi ra đại điện.

Lão tử gặp Thông Thiên giáo chủ cũng không quay đầu lại mang theo môn hạ đệ tử đi rồi, lão tử cũng là thờ dài một tiếng, đạo, "Tam Thanh bản làm một gia, hôm nay lại nào thành như vậy, ai, như thế ta cũng khác lập sơn môn a, Ngọc Hư Cung, về sau tự giao cho sư đệ chương quản rồi."

Nguyên Thủy Thiên Tôn biểu tượng tính giữ lại thoáng một phát, nếu quả thật muốn hẳn Nguyên Thủy Thiên Tôn buông tha cho Ngọc Hư Cung, tuyệt đối không thể có thể, bằng không thì chứng kiến Ngọc Hư Cung hôm nay lần này bộ dáng, cũng sẽ không biết là lựa chọn đuổi đi Thông Thiên giáo chủ đệ tử, mà là mình phiêu nhiên đã đi ra.

Lão tử cũng đi rồi, từ đó về sau, Ngọc Hư Cung tự độc thuộc về Nguyên Thủy Thiên Tôn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Nhập trú Kim Ngao

"Đi đem người sư đệ sư muội gọi tới." Thông Thiên giáo chủ hướng Vân Trung Tử phân phó nói.

Vân Trung Tử thần thức đảo qua Ngọc Hư Cung, phát hiện có không ít đệ tử đều đi đã đến được viện phía sau quần sơn trong, tại dãy núi trong mở động phủ, cũng không có ở tại Ngọc Hư Cung Nội Đắc có trong phòng, lại xem xét dãy núi gian hoàn cảnh, cũng khó trách Nguyên Thủy Thiên Tôn hội sinh khí, đích thật là rất hỗn loạn.

Vân Trung Tử bắt đầu đi lác đác, cái này có lẽ tựu là Nguyên Thủy Thiên Tôn tại Phong Thần cuộc chiến trong đối với Tịch giáo mọi người điên cuồng ra tay nguyên nhân a.

Triệu tập môn hạ đệ tử về sau, Thông Thiên giáo chủ liền dẫn môn nhân, từng bước một đi ra Ngọc Hư Cung, rồi sau đó lại từng bước một bước ra Côn Luân Sơn.

Hắn cũng biết, chính mình một sau khi đi, chỉ sợ là vĩnh viễn cũng sẽ không biết lại trở lại rồi, bởi vậy quanh người đều tràn ngập một cỗ nồng đậm ly biệt thương cảm chi tình.

Đi ra Côn Luân Sơn về sau, Thông Thiên giáo chủ xoay người nhìn về phía Côn Luân Sơn chi đỉnh Ngọc Hư Cung, trong mắt toát ra không hiểu cảm xúc, từ nay về sau hắn tựu cùng cái này Côn Luân Sơn duyên lấy hết.

Thông Thiên giáo chủ nhìn qua Côn Luân chi đỉnh có chút xuất thần, hắn bản cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng làm một thể, vì Bàn Cổ biến thành, bản vì huynh đệ, nhưng hôm nay nhưng lại huynh đệ phản bội, một tia thống khổ chi sắc phun lên khuôn mặt.

Vân Trung Tử trong nội tâm rung mình, sư phụ của mình đích thật là thực tính tình, nhưng bây giờ có phần đông đệ tử chính nhìn xem đâu rồi, bởi vậy Vân Trung Tử tiến lên trước một bước, đạo, "Sư phó, chúng ta hôm nay nên đi nơi nào?"

Thông Thiên giáo chủ phục hồi tinh thần lại, thở dài một tiếng nói, "Vi sư cũng không biết nên tiến về trước nơi nào khác lập môn hộ, việc này giao cho người tới xử lý a."

Vân Trung Tử gặp Thông Thiên giáo chủ hào hứng không cao, trong lòng cũng là thở dài, xoay người đối với sau lưng đích sư đệ sư muội đạo, "Các vị sư đệ sư muội, hôm nay chúng ta cần một cái nơi để đi an lập môn hộ, các người có cái gì đề nghị đều nói đi."

Môn hạ đệ tử vốn là sững sờ, bọn hắn trên cơ bản đều là tại Bát Chu sơn phụ cận Hóa Hình mà thành, rồi sau đó bái nhập Thông Thiên giáo chủ môn hạ, tựu không còn có xảy ra Côn Luân Sơn, hôm nay muốn cho bọn hắn nói ra một cái có thể so với Côn Luân Sơn địa phương, cái này lại để cho một chúng đệ tử không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Vân Trung Tử thấy vậy thở dài khí, sau đó lộ ra suy tư thần sắc, dựa theo trí nhớ của hắn, tình huống nhớ rõ, về sau Tịch giáo là ở một cái tên là Kim Ngao Đảo địa phương, hắn là tại Đông Hải chi cảnh, thế nhưng mà hắn cũng chưa từng đi, càng không biết Kim Ngao Đảo cụ thể ở địa phương nào, cái này có thể lại để cho Vân Trung Tử có chút sốt ruột rồi.

Bất quá ở đây là, một giọng nói truyền đến, "Đại sư huynh, sư đệ ngược lại là có một cái đề nghị."

Vân Trung Tử xem xét, mơ hồ trong đó nhớ rõ đây là Ô Vân Tiên, sau đó trong đầu một đạo ánh sáng nổ vang, cái này Ô Vân Tiên không phải là một chi râu vàng ngao cá biến thành sao? Chẳng lẽ hắn biết rõ Kim Ngao Đảo ở nơi nào?

Bởi vậy không khỏi đầy cõi lòng hi vọng nói, "Sư đệ có Hà Kiến nghị? Nói nói xem."

Mây đen Tiên đạo, "Sư đệ còn chưa Hóa Hình phía trước, vẫn là tại Đông Hải chi cảnh tu luyện, Đông Hải ở trong có rất nhiều thần kỳ hòn đảo, trong đó có một tòa đảo tên là Kim Ngao Đảo, càng là thần kỳ, thế nhưng mà Kim Ngao Đảo lại bị trận pháp bao trùm, ngoại nhân không được đi vào, dùng sư phó đại thần thông, nhất định có thể đủ phá vỡ cái kia trận pháp, đến lúc đó sư phó có thể đem sơn môn thành lập tại trên kim ngao đảo, không biết Đại sư huynh cảm thấy như thế nào?"

Những người còn lại đều là kinh hãi, cái này Ô Vân Tiên thật là lớn nghị lực a, cầu đạo chi tâm so với Vân Trung Tử cũng còn cường, phải biết rằng Ô Vân Tiên hôm nay cũng gần kề mới Thái Ất Kim Tiên Sơ Kỳ mà thôi, hắn đi vào Ngọc Hư Cung lúc, tu vi gần kề Thái Ất Huyền Tiên trung kỳ.

Mà Đông Hải chỉ cảnh khoảng cách Côn Luân Sơn so với Vân Trung Tử Hóa Hình chỉ địa khoảng cách Bát Chu sơn còn xa, có thể nghĩ Ô Vân Tiên đã bay bao lâu mới đến Côn Luân Sơn, ít nhất cũng là mấy trăm năm hơn một ngàn năm a, cái này lại để cho tất cả mọi người âm thầm bội phục Ô Vân Tiên nghị lực.

Vân Trung Tử cũng là bội phục, khó trách Ô Vân Tiên về sau bị Chuẩn Đề trao sau khi đi, để đặt tại Công Đức Trì nhưng vẫn không có bị độ vi Phạt, hẳn nghị lực có thể thấy được lắm đấy.

Vân Trung Tử gật đầu, há lại chỉ có từng đó là thoả mãn, trong nội tâm sớm đã trong bụng nở hoa, nguyên lai Ô Vân Tiên tự là Kim Ngao Đảo phụ cận Hóa Hình, nếu không mình thật đúng là tìm không thấy Kim Ngao Đảo ở nơi nào, sau đó đem Ô Vân Tiên đề nghị nói cho Thông Thiên giáo chủ nghe.

Thông Thiên giáo chủ thu lại sa sút tâm tình, tay áo vung lên, mang theo môn hạ đệ tử liền hướng về Đông Hải chỉ cảnh Kim Ngao Đảo mà đi.

Một mực hành tẩu mấy tháng mới đạt tới Đông Hải chỉ cảnh, tìm được Ô Vân Tiên trong miệng Kim Ngao Đảo.

Quả nhiên cùng Ô Vân Tiên nói không kém, cái này Kim Ngao Đảo đích thật là chỗ khó lường tiên đảo, tuy nhiên bị đại trận bao phủ, tuy nhiên theo trong đảo truyền ra tí ti nồng đậm Thiên Địa Nguyên Khí, Thông Thiên giáo chủ vừa thấy cũng là đại hỉ, sau đó liền bắt đầu phá trận.

Thông Thiên giáo chủ trận pháp tạo nghệ tại toàn bộ trong hồng hoang cũng tìm không thấy một cái có thể so sánh, đương nhiên, Hồng Quân ngoại trừ, gần kề mất hết ba ngày công phu liền đem trận pháp phá vỡ, rồi sau đó đem trận pháp mở ra một đường vết rách.

Trận pháp vừa vỡ, Kim Ngao Đảo nội nồng đậm Thiên Địa Nguyên Khí liền mất tiền cửa hiệu mà đến, hẳn nồng đậm trình độ, mặc dù không thể so với Ngọc Hư Cung, thực sự không kém bao nhiêu, Thông Thiên giáo chủ lúc ấy liền quyết định lúc này thành lập sơn môn.

Phân phó xuống dưới về sau, mọi người theo thứ tự bay về phía Kim Ngao Đảo.

Tiến vào Kim Ngao Đảo về sau, mọi người liền xây dựng rầm rộ, thành lập cung điện phòng ốc, sở hữu địa phương đều bị quy hoạch đi rã.

Một tòa tòa nhà phòng ốc, cung điện, đột ngột từ mặt đất mọc lên, bởi vì tất cả mọi người sớm đã quen thuộc Ngọc Hư Cung phòng ốc bố trí, bởi vậy, chẳng biết tại sao, bọn hắn cũng hữu ý vô ý dựa theo Ngọc Hư Cung nội thiết lập mà quy hoạch.

Đại điện, môn hạ đệ tử ở lại chỗ, được viện, luyện đan chỗ, luyện khí chỗ đợi một chút, hết thấy đều là dựa theo Ngọc Hư Cung nội bố trí đến kiến tạo.

Thông Thiên giáo chủ thấy vậy chẳng những không có không chút nào đầy, ngược lại có chút tán dương nhẹ gật đầu, cái này lại để cho một mực chú ý Thông Thiên giáo chủ Vân Trung Tử âm thầm khó hiểu, theo lý thuyết như là đã ra Ngọc Hư Cung, vậy thì có lẽ đem về Ngọc Hư Cung hết thấy đều quen mới đúng, nhưng là bây giờ Thông Thiên giáo chủ biểu lộ lại hoàn toàn không phải có chuyện như vậy.

Đã không bỏ xuống được Ngọc Hư Cung, có thể vì sao vừa muốn trong con tức giận trốn đi Côn Luân đâu này? Chẳng lẽ ở trong đó còn có cái gì chuyện ăn ở bên trong hay sao?

Vân Trung Tử nhìn qua Thông Thiên giáo chủ lại là có chút mê hoặc, thời gian dần qua lâm vào trong trầm tư.

Thông Thiên giáo chủ hình như có nhận thấy, nhìn một cái đang tại bận rộn môn hạ đệ tử, nói một tiếng Vân Trung Tử liền hướng về Kim Ngao Đảo biên giới bay đi.

Vân Trung Tử sững sờ, lập tức trong nội tâm sáng tỏ, hiển nhiên Thông Thiên giáo chủ là muốn nói cho hắn biết một sự tình.

Vân Trung Tử đứng tại Thông Thiên giáo chủ sau lưng đạo, "Lão sư, đệ tử có một chuyện không rõ..."

Lời còn chưa nói hết, Thông Thiên giáo chủ liền xoay người lại, đạo, "Người thế nhưng mà đã cho ta ly khai Côn Luân Sơn chỉ là cho rằng dưới sự giận dữ hành động theo cảm tình mà ra cách?"

Vân Trung Tử hiện tại đã có chút xác định, khẳng định không chỉ là bởi vì này dạng một nguyên nhân, thế nhưng mà hắn lại không biết rốt cuộc là vì sao, cho nên chỉ có thể gật đầu.

Thông Thiên giáo chủ thở dài một hơi, đạo, "Nữ Oa thành thánh về sau, ta với người hai vị sư bá cộng đồng suy tính qua, nhưng lại biết rõ chúng ta thành thánh mấu chốt tại Nhân tộc trên người, trong khoảng thời gian này càng là trong lòng có cảm giác, thành thánh chỉ cơ dĩ nhiên tiến đến, bởi vậy không lâu về sau ta và người hai vị sư bá sẽ lục tục thành thánh, mà Côn Luân Yamamoto tự là trong thiên địa ít có động thiên phúc địa, nếu như ba người chúng ta đều tại Côn Luân chứng đạo, cái kia chúng ta Tam Thánh phúc duyên liền cùng lúc thêm tại Côn Luân Sơn bên trên, người ngầm lại, cái kia Côn Luân Sơn đem hội đạt tới trình độ nào? Có thể vật cực tất phản, nếu thật là như vậy, cái kia Côn Luân Sơn tất nhiên sẽ bị hủy diệt."

Thông Thiên giáo chủ dừng một chút nói tiếp, "Bởi vậy ba người chúng ta tất nhiên sẽ có người ly khai Côn Luân Sơn, người Đại sư bá vô vị, sẽ không quá quan tâm Côn Luân Sơn cuối cùng nhất quy ai, mà ta và người Nhị sư bá lại không giống với, ta có các người đám này đệ tử, đương nhiên hi vọng đạt được Côn Luân Sơn, mà người Nhị sư bá nhưng cũng là cái cao ngạo chi nhân, tất nhiên sẽ không để cho ra Côn Luân Sơn, trong khoảng thời gian này người cũng thường xuyên chứng kiến ta cùng hắn cãi lộn, kỳ thật âm thầm cũng là tại tranh đoạt Ngọc Hư Cung, trải qua đáng kể, thời gian dài tranh đoạt, vì sư nhưng lại phát hiện người Nhị sư bá vô luận như thế nào cũng là sẽ không để cho ra Côn Luân Sơn, mà làm sư lại không muốn các người tại Ngọc Hư Cung nguyên nhân bên trong vì sư mà bị khinh bỉ, hướng hờ chúng ta thành thánh chỉ cơ cũng càng ngày càng gần, bởi vậy về sau liền có phía trước một màn kia."

Vân Trung Từ nghe xong bưng bình đại ngộ, nguyên lai còn có như vậy ẩn tình, khó trách lão sư cũng không có ngăn cản sư đệ các sư muội dựa theo Ngọc Hư Cung bố trí đến kiến tạo Kim Ngao Đảo.

Sau đó Vân Trung Từ nghĩ tới chính mình, hẳn mặc dù biết chính mình cách thành thánh còn kém cách xa vạn dặm, bất quá hẳn cũng muốn vật lộn độ sức, không thành thánh, chung vì con sâu cái kiến, hẳn biết rõ đạo lý này, bằng không thì tại Phong Thần cuộc chiến trong Khổng Tuyên, Đa Bảo, cao như thế sâu tu vì cũng sẽ không biết bị Chuẩn Đề cùng lão tử chơi tại vỗ tay tầm đó rồi.

Hơn nữa nếu như mình tại Kim Ngao Đảo bên ngoài khác tìm một chỗ chỗ ở, đối với mình ra ngoài cũng là có lợi, không cần mỗi lần ra ngoài đều muốn hướng lão sư bẩm báo.

Huống chi mình cũng không muốn quá mức cùng Tiết giáo đệ tử kéo sâu quan hệ, hẳn không muốn mình ở tương lai làm ra cái kia nghịch thiên tiến hành, đến lúc đó không chỉ có cứu không được Tiết giáo mọi người, ngược lại sẽ lại để cho Tiết giáo triệt để hủy diệt, mặc dù là chính mình, cũng là hữu tử vô sinh.

Bởi vậy, Vân Trung Từ quyết định tại an định lại về sau, chính mình khác tìm một chỗ hòn đảo, làm vì tu luyện của mình chỗ, huống chi mình về sau cũng sẽ biết thu đệ tử, kể từ đó, cũng là thuận tiện.

Sau đó Vân Trung Từ nghĩ tới điều gì, lại hướng Thông Thiên giáo chủ thăm dò tính mà hỏi, "Lão sư, chẳng lẽ Đại sư bá cũng đã đi ra Ngọc Hư Cung?"

Thông Thiên giáo chủ đối với Vân Trung Từ tán thưởng cười, đạo, "Vi sư sau khi rời khỏi, người Đại sư bá cũng đã đi ra."

Vân Trung Từ âm thầm lắc đầu, Nguyên Thủy Thiên Tôn thật đúng là bá đạo, liền sư huynh của mình sư đệ đều là không chút nào lại để cho, trực tiếp chiếm đoạt Côn Luân Sơn, cái này lại để cho Vân Trung Từ âm thầm khinh bỉ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lập tức nghĩ đến sư phụ của mình, hay vẫn là sư phụ của mình có tình vị, vì đệ tử của mình không bị Nguyên Thủy Thiên Tôn khí, nhượng xuất Côn Luân Sơn, nếu như Thông Thiên giáo chủ vô tình một điểm, có lẽ nói vô sỉ một điểm, mặt dày mày dạn dừng lại ở Ngọc Hư Cung, vô luận như thế nào cũng không ly khai, cái kia cuối cùng ly khai có lẽ tự là Nguyên Thủy Thiên Tôn rồi, cũng có khả năng Nguyên Thủy Thiên Tôn đến ngọc thạch câu phủ cũng không nhất định, dù sao Vô Thủy vô tình a.

Phía trước bởi vì bá nhập Thông Thiên giáo chủ môn hạ, Vân Trung Từ một mực trong lòng còn có khúc mắc, bởi vì dựa theo chính mình kiếp trước chỗ nghe, Vân Trung Từ vốn là một phúc duyên thâm hậu chi nhân, mặc dù là tại Phong Thần cuộc chiến ở bên trong, Vân Trung Từ cũng là không dính chút nào nhân quả, mà chính mình nhưng lại bá nhập Thông Thiên giáo chủ môn hạ, nhưng lại muốn vì Phong Thần chi kiếp bốn ba một nhọc, cái này hoàn toàn tự là hai cái cực đoan, bởi vậy những năm gần đây này, hẳn vẫn luôn là bế quan, thứ nhất là vì muốn tăng lên thực lực bản thân, thứ hai nhưng cũng là một mực không thể buông chính mình bá nhập Thông Thiên giáo chủ môn hạ sự tình.

Hôm nay Vân Trung Từ nhưng lại đem đây hết thảy đều buông xuống, Vân Trung Từ chính thức đem Thông Thiên giáo chủ coi là sư phó, thậm chí là phụ thân giống như tồn tại, hẳn biết rõ, Nguyên Thủy Thiên Tôn vô tình, có lẽ theo dựa vào chính mình phúc duyên thâm hậu, có thể bình yên độ Quá Phong Thần cuộc chiến, thế nhưng mà Phong Thần cuộc chiến qua đi đâu này? Cái kia đem sẽ như thế nào? Ai có thể biết rõ!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Đề điểm

Vân Trung Từ đem những buồn này về sau, nhưng lại đột nhiên cảm giác được toàn thân một hồi nhẹ nhõm, tâm tình tươi sáng, đối với đại đạo lại có chỗ cảm ngộ, không kịp cùng sư phụ của mình lên tiếng kêu gọi, lập tức ngồi xếp bằng trên đất, tu luyện.

Thông Thiên giáo chủ gặp Vân Trung Từ đột nhiên mà bắt đầu tu luyện, thậm chí đều không có cùng mình lên tiếng kêu gọi, cũng là trong nội tâm có chút kinh ngạc, xem ra là đồn ngộ.

Thông Thiên giáo chủ không khỏi cảm thán Vân Trung Từ thiên phú, lập tức thần thức triển khai, nhưng lại vì Vân Trung Từ nói về nói tới, hơn nữa là trực tiếp đem thanh âm truyền nhập Vân Trung Từ thần hồn bên trong.

Vừa mới bắt đầu Vân Trung Từ thần hồn có chút chống cự, bất quá về sau biết rõ đây là Thông Thiên giáo chủ tại vì chính mình diễn giải, liền buông ra thần hồn lại để cho thanh âm truyền vào.

Thông Thiên giáo chủ như thế vì Vân Trung Từ diễn giải ba tháng có thừa, phương mới dừng lại, nhưng lại trên kim ngao đảo hết thảy đều đã kiến tốt, Đa

Bảo đến đây thỉnh Thông Thiên giáo chủ trở về vì mới đích đại diện đề danh.

Thông Thiên giáo chủ tùy ý Vân Trung Tử tiếp tục tu luyện, cũng phân phó một tiếng Đa Bảo chú ý nhiều hơn, sau đó liền về tới mới đích đại diện trước.

Chỉ thấy trên đại diện có một khối chỗ trống bằng hiệu, Thông Thiên giáo chủ nghĩ nghĩ, tay áo vung lên, khỏi tay chữ rơi, ba cái phong cách cổ xưa đánh chữ xuất hiện tại trên tấm bảng: Bích Du Cung!

Mặc dù xem phong cách cổ xưa, không cái gì thần kỳ chỗ, nhưng cẩn thận quan sát rồi lại phát giác trong đó ẩn chứa có Vô Thượng đạo ý, mặc dù là Đa Bảo, nhìn nhiều hơn mấy mắt cũng sẽ cảm thấy chói sáng đầu hoa mắt, lập tức trong nội tâm rung mình, lập tức giữ vững vị trí đạo tâm.

Có rất nhiều đệ tử nhưng lại đã hôn mê bất tỉnh, Thông Thiên giáo chủ quát khẽ một tiếng, vừa rồi đem hán đánh thức, rồi sau đó liền phân phát môn hạ đệ tử, lại để cho hán chính mình tuyển chọn chỗ trú ngụ của mình.

Thông Thiên giáo chủ gian phòng thì là tại đại diện về sau, là môn hạ đệ tử chuyên môn vì hán tinh tâm kiến tạo, một tòa toàn bộ dùng Bích Ngọc kiến tạo mà thành phòng ở, Thông Thiên giáo chủ cửa đối diện hạ đệ tử lần này tâm ý cũng cái gì cảm giác thoải mái, cười cười, ở nhập trong đó.

Vân Trung Tử một mực tại Kim Ngao Đảo biên giới tu luyện, mấy chục năm vừa rồi tỉnh quay tới, tu vì mặc dù có chỗ tinh tiến, bất quá cách Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ lại còn có một đoạn khoảng cách không nhỏ.

Vân Trung Tử đứng dậy trở về, gặp trên đại diện Bích Du Cung ba chữ to, có chút xem chỉ chốc lát liền thu hồi ánh mắt, rồi sau đó giẫm chặn tại chỗ tiến vào trong đại diện.

Giờ phút này trên đại diện Thông Thiên giáo chủ đang tại diễn giải, bởi vì thành thánh chỉ cơ đã đi tới, nhưng là do ở Tam Thanh cũng không có đem cảm chắt mấu chốt, cho nên một mực đều không có thành thánh, hiện Thông Thiên giáo chủ như phía trước như vậy, thường xuyên diễn giải, thật ra khiến môn hạ đệ tử mừng rỡ không thôi.

Không chỉ có như thế, Thông Thiên giáo chủ nhập trú Kim Ngao Đảo tin tức này từ lâu truyền khắp toàn bộ Đông Hải chi cảnh, năm gần đây, lại có không ít người đến bái sư, hôm nay Thông Thiên giáo chủ môn hạ có thể nói môn nhân đệ tử phần đông.

Giẫm chặn tại chỗ tiến vào trong đại diện về sau, Vân Trung Tử nhưng lại lặng lẽ ở trong khắp ngõ ngách bàn ngồi xuống, bất quá Thông Thiên giáo chủ hay vẫn là hướng hán chỗ phương hướng đã quên một mất, vui mừng cười, liền đón lấy tiếp tục diễn giải, nhưng là Vân Trung Tử nhưng lại theo Thông Thiên giáo chủ hai đầu lông mày nhìn thấy một tia sốt ruột, sầu lo.

Rất nhanh, diễn giải liền đã xong, môn hạ đệ tử lui bước, Vân Trung Tử giữ lại, đãi mọi người đi rồi, Vân Trung Tử tiến lên hướng Thông Thiên giáo chủ đạo, "Lão sư, còn có sự tình tu đệ tử làm thay?"

Thông Thiên giáo chủ lắc đầu, đạo, "Việc này ngươi nhưng lại giúp không được gì."

Vân Trung Tử biết là về thành thánh thời điểm, hiện tại gặp Thông Thiên giáo chủ vội vã như thế, cũng ý định nhắc nhở một chút, dù sao là sư phụ của mình.

Hơn nữa Thông Thiên giáo chủ thành thánh về sau, đối với Vân Trung Tử cũng có rất nhiều chỗ tốt, thứ nhất là đã nói đại đạo càng thêm thâm ảo, đối với Vân Trung Tử tăng lên tu vi cũng có trợ giúp, bởi vậy Vân Trung Tử tiếp tục nói, "Tuy nhiên đệ tử không giúp đỡ được cái gì, bất quá có lẽ có thể là lão sư tham khảo một chút, đề điểm ý kiến."

Tuy nhiên Thông Thiên giáo chủ cũng không cho rằng Vân Trung Tử có thể cho mình cái gì đề nghị, bất quá hay vẫn là nói ra, "Hôm nay khoảng cách Nữ Oa sư muội thành thánh đã qua ngàn năm tả hữu, mà chúng ta lại vẫn chưa thành thánh, trong nội tâm thật là lo lắng, ải."

Vân Trung Tử trầm nghĩ, "Quả là thế."

Sau đó liền lộ ra suy tư thần sắc, đã qua một phút đồng hồ về sau, Vân Trung Tử mới hướng Thông Thiên giáo chủ đạo, "Lão sư, đệ tử có một ít phỏng đoán chẳng biết có được không một giải lão sư chi hoặc."

Thông Thiên giáo chủ kinh ngạc, đạo, "A? Ngươi ngược lại là nói nghe một chút."

Vân Trung Tử đạo, "Đương nhật Đạo Tổ định thánh vị thời điểm, phân biệt ban thưởng hạ bảy đạo Hồng Mông Tử Khí, sau đó phân Porsche lại lời nói, Đại sư bá Thái Cực Đồ cùng Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Nhị sư bá Bàn Cổ Phiến, Tiếp Dẫn Đạo Nhân Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, này bốn dạng thứ đồ vật đều có trấn áp số mệnh hiệu quả, mà lão sư cùng hai vị sư bá cũng đã tính ra lần này thành thánh cùng Nhân tộc có quan hệ, lão sư có thể tại 'Nhân tộc' cùng 'Số mệnh' trong cả hai chúng nó này làm nhiều tham khảo."

Thông Thiên giáo chủ nghe vậy, trong miệng không khỏi lâm lâm nói, "Nhân tộc? Số mệnh? Nhân tộc? Số mệnh?"

Thông Thiên giáo chủ cảm giác mình phải bắt ở cái kia ti thời điểm mấu chốt, lại lại cảm thấy là như vậy xa xôi, nhất thời nhưng lại lâm vào trong trầm tư, lông mày chăm chú nhăn lại.

Vân Trung Tử gặp Thông Thiên giáo chủ như thế, cũng không quá rầy, thối lui ra khỏi trong đại diện, rồi sau đó liền ý định đi Nhân tộc nhìn xem, đã Tam Thanh sắp sửa thành thánh, cái kia Tây Phương hai người cũng đem thành thánh, như thế Ngũ Thánh sắp xuất hiện.

Mà Nhân tộc lại lại là này năm người thành thánh nơi mấu chốt, kỳ thật tựu là giáo hóa Nhân tộc, đương nhiên, Vân Trung Tử biết rõ, không có nghĩa là hiện tại Thông Thiên giáo chủ bọn người minh bạch, cho nên hắn hôm nay đề điểm Thông Thiên giáo chủ về sau liền ý định đi Nhân tộc nhìn một cái.

Hơn nữa hôm nay Nhân tộc lại trải qua hơn một ngàn năm thời gian sinh sôi nảy nở, cũng không biết miệng người đạt đến loại trình độ nào.

Còn có là tối trọng yếu nhất một điểm, là hắn cần mau mau đến xem Hư Đạo phải chăng tuân theo mệnh lệnh của hắn, vạn nhất Hư Đạo đem tu luyện chi pháp truyền cho Nhân tộc, cái kia chính mình tai hoạ ngập đầu đã tới rồi, đây chính là liên quan đến chính mình mạng nhỏ sự tình.

Không đúng, hắn là liên quan đến toàn bộ Hồng Hoang đại sự, Vân Trung Tử không thể không chú ý cẩn thận một điểm, lúc này, Vân Trung Tử mới phát hiện mình phía trước truyền thụ Hư Đạo tu luyện chi pháp có nhiều điều lĩnh, không khỏi phía sau lưng lạnh cả người.

Trong nội tâm quỳnh lên, lập tức dựng lên thân hình, hướng về Thủ Dương Sơn phương hướng bay đi, mấy ngày sau liền xuất hiện ở Thủ Dương Sơn, âm thầm dùng thần thức quét một vòng, tại thần trí của mình bao phủ phía dưới, phát hiện ngoại trừ Hư Đạo bên ngoài, cũng không có những người khác tu đạo, trong lòng cũng là âm buồn lòng một hồi, Vân Trung Tử phát hiện, chính mình trên trán rõ ràng toát ra mồ hôi lạnh, hô to may mắn!

Vân Trung Tử trực tiếp đi tìm Hư Đạo, hắn cần phải hiểu thoáng một phát hôm nay Nhân tộc tình huống.

"Hư Đạo báỉ kiến Vân Trung Tử tiền bối."

Hư Đạo hay vẫn là phía trước bộ dáng, thấy rõ đến cùng Vân Trung Tử tuổi tương tự, Hư Đạo đối với Vân Trung Tử phi thường cung kính, đặc biệt là nhìn xem trong tộc những bối vì kia tuổi thọ đã đến mà chết đi tộc nhân, Hư Đạo thì càng thêm cảm tạ Vân Trung Tử.

Đồng thời, trong lòng của hắn cũng rất khó chịu, muốn đem tu luyện của mình chi pháp truyền cho tộc nhân, nhưng là muốn đến Vân Trung Tử trước khi rời đi nói một phen, nhưng lại đem loại ý nghĩ này cưỡng chế tính ngăn chặn, giờ phút này nhìn thấy Vân Trung Tử, Hư Đạo hữu chút ít kích động, không biết tộc nhân phải chăng có thể tu luyện rồi, Hư Đạo rất là kỳ vọng nhìn qua Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử tự nhiên sẽ hiểu Hư Đạo tâm trong suy nghĩ, đạo, "Bản đạo nói cũng không là hư, người cứ yên tâm, không lâu về sau liền sẽ có người đến đây truyền thụ Nhân tộc tu luyện chi pháp."

Hư Đạo tâm trong thờ dài, thầm nghĩ, "Lại là không lâu về sau, trước đó lần thứ nhất theo như lời không lâu về sau, lại là quá khứ ngàn năm tá hữu, cái này ngàn năm qua, chết đi tộc nhân không biết bao nhiêu, hôm nay cũng không có nhìn thấy bất luận kẻ nào đến đây truyền thụ đạo pháp, không biết cái này một cái không lâu về sau lại sẽ là bao lâu thời gian? Sẽ có người tới sao?"

Gặp Hư Đạo mặt sắc tối sầm lại, Vân Trung Tử tự nhiên biết rõ hắn suy nghĩ cái gì, bởi vậy đạo, "Bản đạo không biết lừa người, người cứ yên tâm, nói cho ta nghe một chút đi Nhân tộc hôm nay tình huống."

Kính Hư Đạo vừa nói, Vân Trung Tử hiểu rõ đạo, hôm nay Nhân tộc số lượng rõ ràng đạt đến kinh người một trăm triệu chi chúng, bất quá ngẫm lại cũng coi như bình thường.

Thứ nhất, Nhân tộc hôm nay không có hôn nhân chế độ, tùy ý giao phối, hàng năm không biết có bao nhiêu tân sinh mệnh hàng lâm;

Thứ hai, hôm nay đã qua ngàn năm thời gian, như thế trường thời gian, miệng người đạt tới số này lượng cũng là hoàn toàn có thể lý giải, thậm chí dựa theo lẽ thường mà nói, số này lượng có chút thiếu.

Cảm thấy nhiều chủ yếu là bởi vì Vân Trung Tử hiện tại khép lại quan tựu là trăm năm, hơn nữa trong lúc nhiều lần bế quan, cái này bế quan tựa như người ngủ đông dạng, mấy lần bế quan tựu như là nghỉ ngơi mấy đêm rồi, ngủ lại, nếu như là ở kiếp trước, ngủ mấy đêm rồi về sau, đột nhiên phát hiện trên địa cầu miệng người tăng trưởng đến mấy chục tỷ, cái kia mình tuyệt đối sẽ bị khiếp sợ được trợn mắt há hốc mồm, hiện tại đối với Vân Trung Tử như vậy tu vi người đến nói, mấy trăm năm chỉ là một cái số lượng mà thôi.

"Đúng rồi tiền bối, trước đó không lâu trong tộc đã đến một vị đạo nhân, nguyên lai tưởng rằng vị này đạo nhân cũng là người tu đạo, thế nhưng mà ta lại không có từ trên người hắn cảm nhận được bất luận cái gì đạo pháp." Hư Đạo lại hướng Vân Trung Tử nói ra.

Vân Trung Tử sửng sốt, lập tức thần thức tại trong nhân tộc nhìn quét, lại không có phát hiện bất luận cái gì người tu đạo, không khỏi đạo, "Mang ta đi nhìn xem."

Nhìn thấy hư đầu đường trong cái vị kia đạo nhân về sau, Vân Trung Tử nhưng lại thiếu chút nữa chấn kinh dưới ba, nguyên lai vị này đạo nhân, rõ ràng tựu là của mình Đại sư bá —— lão tử, khó tự trách mình phát hiện không được.

Vân Trung Tử vội vàng báỉ đạo, "Đệ tử báỉ kiến Đại sư bá, nguyên Đại sư bá thánh thọ vô cương."

Lão tử gật gật gật đầu, đạo, "Đứng lên đi." Sau đó cũng không nói lời nào.

Vân Trung Tử thầm nghĩ, "Thái Thượng vọng tình quả thật không giả a, trước kia như thế một cái lão nhân hiền lành, hôm nay lại trở nên bộ dáng như vậy, vị đại đạo, thật sự giá trị sao? Hồng Quân Đạo Tổ như thế, lão tử cũng như thế, Đạo Tổ trước kia trọng thương, hoặc là có thể nói là giết chết không ai bì nổi Ma Tổ La Hầu, lão tử thực lực cũng là Lục Thánh đứng đầu, Đạo Tổ đạo, thật sự như vậy lợi hại sao? Đối lại là ta, chắc chắn sẽ không lựa chọn đạo này, bởi vì cái gọi là đại đạo 3000, đạo đạo có thể chứng nhận Hỗn Nguyên, ta tuyệt không buông tha chính mình chỗ kiên trì đồ vật."

Hư Đạo cũng vội vàng nói, "Hư Đạo báỉ kiến..." Lời còn chưa nói hết, lão tử tựu đi ra khỏi sơn động.

Lão tử đi vào một bằng phẳng chi địa, xếp bằng ở dưới một thân cây, rồi sau đó liền miệng phun đại đạo chân ngôn, đạo âm hóa thành từng đạo hào quang bay ra tứ phương, nghe thấy đạo âm người liền phẳng phát nhập ma một loại, tất cả đều hướng về lão tử tại đây vọt tới, dần dần, càng ngày càng nhiều người tụ đến lão tử quanh người.

Lão tử chỗ giảng đích đạo pháp kỳ thật cũng không cao sâu, thậm chí Hư Đạo đều có thể giảng ra, đương nhiên, đại đạo đến giản, đừng nhìn lão tử đã nói đại đạo vô cùng đơn giản, thế nhưng mà lão tử lại nói được phi thường thấu triệt.

Vân Trung Tử cũng không khỏi xếp bằng ở lão tử bên cạnh, nghe hắn diễn giải, Hư Đạo cũng đi theo Vân Trung Tử bàn ngồi xuống, hắn biết rõ, vị này lão đạo nhân là Vân Trung Tử trong miệng vì Nhân tộc truyền thụ đạo pháp chi nhân, Nhân tộc hi vọng đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Mọi người thành thánh

Tam Thập Tam Thiên về sau, lão tử đình chỉ diễn giải, rồi sau đó đứng dậy, trong tay vàng sáng lóe lên, một trương quyền trục chui vào hư không, đứng là Đạo Tổ ban tặng Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ.

Thái Cực Đồ lập vào hư không, qua trong giấy lát hóa thành một đạo Thất Thái kim kiều, hào quang lập loè, kim kiều vắt ngang ở ở giữa thiên địa, chiếu sáng Hồng Hoang Đại Địa, lão tử lách mình bay vào kim kiều phía trên, lập tức một giọng nói truyền khắp Hồng Hoang:

"Ta chính là Hồng Quân tọa hạ đại đệ tử, Tam Thanh đứng đầu Thái Thanh Thái Thượng Lão Quân, ta nay lúc này lập một giáo, viết: Người. Dùng con người làm ra bản, đi giáo hóa chi đạo, dùng Thái Cực Đồ vì trấn giáo chi bảo, Nhân Giáo, lập."

Lão tử lời còn chưa dứt, chỉ Kiến Đông trên biển một hồi đồ thoáng hiện, trận đồ bốn phía dựng đứng lấy bốn đốm Tiên Kiếm, một đạo nhân ảnh dựng ở trận đồ phía trên, dải lão tử lời vừa nói dứt, Thông Thiên giáo chủ thanh âm cũng truyền khắp Hồng Hoang Đại Địa:

"Ta chính là Hồng Quân tọa hạ đệ tử, Tam Thanh một trong Thượng Thanh Thông Thiên giáo chủ, nay ta lúc này lập một giáo, viết: Đoạn. Đoạn, chính là lấy ra Thiên đạo gian một đường sinh cơ, ta cũng đem giáo hóa Nhân tộc, dùng Tru Tiên kiếm trận vì trấn giáo chi bảo. Tiết giáo, lập."

Vân Trung Tử nghe vậy đại hỉ, hắn biết rõ, sự phụ của mình cuối cùng ngộ sáng tỏ thành thánh mẫu chốt, cơ hồ cùng lão tử đồng thời chứng đạo thành thánh.

Lão tử dựng ở kim kiều phía trên, Nhân Giáo lập, Thiên đạo có cảm giác, hàng hạ một đạo Thất Thái công đức, chui vào lão tử chi thân.

Lão tử vì Bàn Cổ Nguyên Thần biến thành, thân có Khai Thiên chi Vô Thượng công đức, bởi vậy, đương Thất Thái công đức gia thân về sau, lão tử trên người Khai Thiên công đức cũng bị dẫn phát mà ra, hai đạo công đức hợp cùng một chỗ, cộng thêm Đạo Tổ ban tặng Hồng Mông Tử Khí, khiến cho lão tử quanh thân hào quang chiếu rọi Thiên Địa, toàn thân khí tức không ngừng tăng vọt, đồng thời một cỗ kinh khủng Thánh Nhân chi uy theo hắn thân bên trên truyền ra.

Vân Trung Tử sớm đã có kinh nghiệm, trước kia liền đem Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên tế ra, bảo vệ cái này phiến địa phương nhân loại, bất quá bởi vì Vân Trung Tử tu vi không cao, bởi vậy y nguyên có không ít người bị cái này cỗ uy áp trực tiếp đè sập, bất quá lại để cho Vân Trung Tử an tâm chính là, cái này cỗ uy áp đối với Nhân tộc cũng không có chút nào tổn thương.

Lão tử thành thánh, Thánh Nhân chi uy phổ hướng khắp Hồng Hoang, đón lấy Thông Thiên giáo chủ cũng chứng được cái kia Hỗn Nguyên Đạo Quả, thành tựu Thánh Nhân vị, đồng dạng một cỗ Thánh Nhân chi uy tuân hướng Hồng Hoang đại lục.

Toàn bộ đại lục sinh linh đều đều trọn mắt há hốc mồm, một nháy ở trong, lưỡng thánh thành, cơ hồ khắp Hồng Hoang sinh linh, tất cả đều hướng về Thủ Dương Sơn cùng Đông Hải quỳ gối.

Không thành thánh, cuối cùng còn sâu cái kiến, thành tựu Hỗn Nguyên Đạo Quả, từ nay về sau Bất Tử Bất Diệt.

Lão tử thu hồi toàn thân uy áp, đáp xuống đến dưới cây, Vân Trung Tử thu hồi Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, bước nhanh tiến lên thăm viếng, đạo, "Đệ tử cung chúc Đại sư bá chứng được Hỗn Nguyên, thành tựu Thánh Nhân vị, chúc Đại sư bá thánh thọ vô cương."

Hư Đạo dựng ở Vân Trung Tử sau lưng cũng lập tức thăm viếng đạo, "Hư Đạo cung chúc Thái Thanh thượng nhân được chứng nhận Hỗn Nguyên, thành tựu Thánh Nhân vị, chúc Lão Quân thánh thọ vô cương."

Lão tử vuốt râu mà cười, đạo, "Đều đứng lên đi."

Sau đó lão tử nhìn qua Đông Hải, đạo, "Thông Thiên sư đệ ngược lại là tốt ngộ tính, gần so với ta muốn một bước mà thôi, Vân Trung Tử người hồi Đông Hải đi thôi, miễn cho Thông Thiên sư đệ không thích."

Vân Trung Tử đại hi, hẳn chính vì chuyện này phát sầu đầu rồi, hôm nay sư phụ của mình thành thánh, chính mình làm là lão sư đại đệ tử, lại không có ở bên người chúc mừng, ngược lại cùng lão tử cùng một chỗ, phải biết rằng Tam Thanh vừa ở riêng không lâu, tuy nhiên Tam Thanh ở riêng cùng lão tử không có vấn đề gì, nhưng là cái này cũng sẽ biết lại để cho Thông Thiên giáo chủ tại trước mắt người đời mất da mặt.

Phải biết rằng Thánh Nhân chính là Bất Tử Chi Thân, da mặt đối với bọn hắn mà nói, tựa như cùng Thánh Nhân phía dưới, chúng sinh linh tánh mạng một loại trọng yếu, Vân Trung Tử vô luận như thế nào cũng không dám phạt sư phụ của mình da mặt.

Hiển nhiên lão tử cũng minh bạch điểm ấy, bởi vậy lại để cho Vân Trung Tử trở về, nếu như lão tử không nói những lời này, Vân Trung Tử thật có thể lâm vào lưỡng nan chi cảnh rồi, trở về, hội phạt lão tử mặt mũi, không quay về, hội phạt lão sư mặt mũi, bởi như vậy, Vân Trung Tử có thể thực xem như kiến bò trên chảo nóng rồi.

Vân Trung Tử vội vàng chấp tay thi lễ nói, "Đa tạ Đại sư bá thông cảm, đệ tử đi đầu đi." Nói xong liền toàn lực bay về phía Kim Ngao Đảo.

Vân Trung Tử đi rồi, lão tử nhưng lại đơn vung tay lên, một đạo nhân ảnh từ trong đám người bay lên, đến đến lão tử phụ cận, người này chính mơ hồ gian, lão tử thanh âm liên vang lên, "Người có thể nguyện bái ta làm thầy?"

Người này đột nhiên bừng tỉnh, đại hi phía dưới, lập tức đã thành sư lễ, "Đệ tử Huyền Đô bái kiến lão sư, nguyện lão sư thánh thọ vô cương."

Hư Đạo tuy nhiên hâm mộ thực sự không ghen ghét, Nhân tộc trước kia chỉ có hẳn một người chèo chống, hôm nay nhiều hơn một người, trên người trọng trách cũng nhẹ nhõm không ít, vì Huyền Đô cao hứng đồng thời cũng vì Nhân tộc thờ dài một hơi.

Hôm nay có lưỡng Đại Thánh Nhân lập giáo giáo hóa Nhân tộc, như thế xem ra, Nhân tộc hi vọng thật sự đã đến, Nhân tộc sắp sửa rầm rộ, Hư Đạo bởi vì là Nữ Oa chỗ tạo đệ nhất nhân, cho nên hôm nay Nhân tộc trong mắt hắn liền giống như là của mình hậu nhân một loại, bởi vậy Nhân tộc đem hưng, hẳn cũng vui mừng, mặt sắc thậm chí xuất hiện tí ti cháo hồng chi sắc.

Lão tử cũng không có tại Nhân tộc làm nhiều dừng lại, mang theo Huyền Đô Đại Pháp Sư bay lên tầng trời ba mươi ba, mở chính mình đạo tràng, tên là Đại Xích Thiên Thái Thanh Cảnh, ở đâu kiến tạo một tòa Bát Cảnh Cung.

Sau đó không lâu, Vân Trung Tử vừa đã tìm đến Kim Ngao Đảo, theo Côn Luân Sơn phương hướng truyền ra Nguyên Thủy Thiên Tôn thanh âm, "Ta chính là Hồng Quân Đạo Tổ tọa hạ đệ tử, Tam Thanh chi Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn, nay ta tại Côn Luân Sơn cũng lập một giáo, viết: Xiển. Xiển, chính là trình bày đại đạo, thuận theo Thiên Ý chỉ ý, ta cũng đem giáo hóa Nhân tộc. Dùng Bàn Cổ Phiến vì trấn giáo chi bảo, Xiển giáo, lập."

Kể lão tử cùng Thông Thiên giáo chủ thành thánh về sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng ngộ thông Nhất Tuyến Thiên cơ, chứng được Hỗn Nguyên chi đạo, thành tựu Thánh Nhân.

Vân Trung Tử bái kiến Thông Thiên giáo chủ về sau, Thông Thiên giáo chủ liền rời đi, bay vào tầng trời ba mươi ba, mở chính mình đạo tràng, tên là, Vũ Dư Thiên Thượng Thanh Cảnh.

Tiếp qua không lâu, tiếp dẫn cùng Chuẩn Đề hai người tại Tây Phương lập giáo:

"Ta như chứng được Vô Thượng Bồ Đề, thành chính cảm giác đã, nhà Phật sát, có đủ Vô Lượng không thể tưởng tượng nổi công đức trang nghiêm. Không có Địa Ngục, Ngạ Quỷ, cầm thú, quyền phi nhúc nhích các loại. Đầy đủ mọi thứ chúng sinh, cùng với diễm Ma La giới, ba ác đạo ở bên trong, kiếp sau ta sát, thụ ta pháp hóa, tất thành a nậu nhiều La Tam miếu ba Bồ Đề. Không còn nữa càng đọa ác thú. Rất đúng nguyện, chính là làm Phật. Không được là nguyện, không lấy Vô Thượng chính cảm giác. Ta làm Phật lúc, Thập Phương thế giới, sở hữu chúng sinh, làm cho sinh ta sát. Đều cụt tìm mài chân kim sắc thân, ba mươi hai loại, đại trượng phu tương. Đoan chính sạch khiết, tất đồng nhất loại. Như hình dáng tướng mạo khác biệt, có xấu quá người, không lấy chính cảm giác ta làm Phật lúc, hạ theo địa tể, từ hư không, cung điện, lâu xem, trì lưu, hoa cây, quốc thổ đầy đủ mọi thứ vạn vật, đều dùng Vô Lượng bảo hương hợp thành. Hẳn hương phổ hun Thập Phương thế giới. Chúng sinh nghe thấy người, đều tu Phật đi. Nếu không người người, không lấy chính cảm giác. Ta làm Phật lúc, Thập Phương Phật sát. Chư Bồ Tát chúng, nghe thấy ta tên đã, đều tất bắt bố được thanh tịnh, giải thoát, phổ chờ tam muội, chư sâu tổng cảm, ở ba ma đây, về phần thành Phật. Định trung bình cung cấp Vô Lượng khôn cùng hết thảy chư Phật, không mất định ý. Nếu không người người, không lấy chính cảm giác. Ta làm Phật lúc, hẳn phương thế giới chư Bồ Tát chúng, nghe thấy ta tên người, tu Bồ Tát đi, có đủ đức bản, hợp thời không lấy được một hai ba nhẫn, tại chư Phật hiệu, không thể hiện chứng nhận không lui chuyển người, không lấy chính cảm giác."

Nguyên dùng cái này công đức, trang nghiêm Phật Tịnh Thổ.

Báo cáo tứ trọng ân, hạ tế ba đồ khổ.

Nếu có kiến thức người, tất phát Bồ Đề Tâm.

Tận này vừa báo thân, cùng sinh Cực Lạc quốc.

Phật xướng ngừng, thiên hiện Thất Thái bông hoa, địa tuôn ra vô số Kim Liên, lưỡng đạo Kim Quang nhét đầy Thiên Địa, một khóa Xá Lợi Tử cùng một khóa cây bồ đề xông lên giữa không trung, trập trập đàn hương thấm vào ruột gan, lại để cho người chưa phát giác ra say mê trong đó.

Vân Trung Tử thấy vậy, thầm nghĩ, "Tây Phương hai vị giáo chủ quả nhiên có đại nghị lực, đại trí tuệ."

Tây Phương tiếp dẫn cùng Chuẩn Đề hai người phát hạ đại nguyện, độ tận chúng sinh, lập Tây Phương Giáo mà đứng thân thành thánh.

Trong khoảng thời gian ngắn, Ngũ Thánh đều lập, bởi vậy, Vân Trung Tử âm thầm cũng phân tích ra mấy vị Thánh Nhân thực lực, lão tử là mình Ngô Thông thiên giáo chủ cơ, chứng được Hỗn Nguyên Đạo Quả, thực lực vì nhất, mà Thông Thiên giáo chủ mặc dù thông qua Vân Trung Tử đề điểm, lại như cũ so lão tử chậm hơn một bước chứng đạo thành thánh, nhưng là vì Thông Thiên giáo chủ có Tru Tiên kiếm trận nơi tay, cái kiếm trận này không phải bốn thánh không thể phá, bởi vậy tại Tam Thanh bên trong xếp hạng thứ hai.

Thông Thiên giáo chủ mở đạo tràng về sau, liền vì môn hạ đệ tử diễn giải:

Đạo khả đạo, phi thường đạo; danh khả danh, phi thường tên; một âm một dương vị chi đạo!

Có thể đạo chi đạo, có thể tên danh tiếng, chỉ sự tạo hình; không phải hấn thường. Có không thể không có đạo, không thể tên đấy!

Lập Thiên chi đạo, viết âm cùng dương. Đạp đất chi đạo, viết nhu cùng vừa. Lập nhân chi đạo, viết nhân cùng nghĩa.

...

Hỗn Độn người, hư vô vậy. Nơi này tức kia chỗ, lúc này tức minh lúc, không sắc Vô Tướng...

...

Thông Thiên giáo chủ lần này diễn giải so với dĩ vãng nhưng lại huyền diệu quá nhiều, đã nói đại đạo cao thâm mịt mịt, lại để cho Vân Trung Tử đều có một loại mê muội cảm giác, thành thánh về sau đối với Thiên đạo cảm ngộ quả nhiên không phải Chuẩn Thánh có thể so sánh với.

Thánh Nhân diễn giải, Thiên Sinh dị tượng, trên kim ngao đảo hào quang bay ra, bay vào phụ cận các nơi hòn đảo bên trong, toàn bộ Kim Ngao Đảo bị hào quang bao phủ, xem như là phê một kiện hà y, trong Bích Du Cung hiện lên tất cả sắc Liên Hoa, chạy tại chúng đệ tử tâm đó, từng đạo nguyên khí từ trong đó bay ra, chui vào chúng trong cơ thể con người.

Như thế diễn giải mấy tháng, Thông Thiên giáo chủ phương mới dừng lại, trong mấy tháng này, bởi vì mỗi nhật đại đạo chi âm hưởng triệt toàn bộ Kim Ngao Đảo phụ cận, bởi vậy, Đông Hải ở trong, không ít sinh linh tất cả đều đi vào Kim Ngao Đảo ởng tại ngoài, Thông Thiên giáo chủ thấy vậy, mở ra trận pháp, lại để cho một đám sinh linh tiến vào Kim Ngao Đảo, lại để cho hấn tại Kim Ngao Đảo nội nghe đạo.

Thông Thiên giáo chủ đem gần đây đi vào Kim Ngao Đảo một đám sinh linh, toàn bộ thu làm đệ tử, nghĩ đến chính mình Tam Thanh hôm nay tình hình, liền hướng về môn hạ đệ tử, đạo, "Bọn người gia nhập ta Tiết giáo thời gian có dài có ngắn, nhưng vì sự hội đối xử như nhau, không biết thiên vị bất luận kẻ nào, bọn người nhớ lấy, nhất định không thể đồng môn đánh nhau, nếu không hết thấy trực xuất sư môn."

"Cần tuân sư mệnh."

Thông Thiên giáo chủ đạo, "Ân, như thế rất tốt." Sau đó liền phân phát môn hạ đệ tử.

Mới nhập môn đệ tử, lại phần lớn là Ngoại Môn Đệ Tử, nhập không được nội môn.

Vân Trung Tử, Đa Bảo, Kim Linh Thánh Mẫu, Triệu Công Minh huynh muội bốn đám người, đều là Thông Thiên giáo chủ thân truyền đệ tử.

Về phần tại đài Định Quang Tiên, Kim Quang Tiên chờ, thì là bị Thông Thiên giáo chủ thu vì ký danh đệ tử, những người này tại Thông Thiên giáo chủ diễn giải thời điểm, có thể tùy thời đến đây nghe đạo, nếu như có gì không hiểu chỗ, cũng có thể hướng Thông Thiên giáo chủ hỏi thăm.

Về phần những người khác, thì là thuộc về Tiết giáo Ngoại Môn Đệ Tử, bởi vì Tiết giáo giáo lý vì có giáo không loại, chỉ cần tôn sư trọng đạo, bất đồng môn đánh nhau, đều có thể vì Tiết giáo đệ tử, bởi vậy Tiết giáo đệ tử vì tam giáo chi nhất.

Những Ngoại Môn Đệ Tử này tự nhiên không biết ở tại Kim Ngao Đảo, huống hồ bọn hấn sơn môn cách Kim Ngao Đảo cũng gần, bởi vậy nghe đạo về sau liền về tới riêng phần mình bên trong sơn môn.

Đem Ngoại Môn Đệ Tử phân phát về sau, Thông Thiên giáo chủ lại đem chính mình thân truyền đệ tử, ký danh đệ tử chờ triệu tập lại với nhau, Vân Trung Tử trong nội tâm nghi hoặc, không rõ vì sao vừa tản ra không lâu lại đem bọn hấn triệu tập.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Ban thưởng bảo, tìm đảo

"Bọn người vì môn hạ của ta đệ tử, nhiều như vậy năm qua, vì sư nhưng lại không có cho các người bất luận cái gì phòng thân chi vật, trước tại Phần Bảo Nham, vì sư đạt được không ít bảo vật, hôm nay liền ban thưởng bọn người."

Thông Thiên giáo chủ cửa đối diện hạ đệ tử nói như thế.

Mọi người đại hi, có thể bị Thông Thiên giáo chủ lấy được bảo vật khẳng định không đơn giản, nguyên một đám mắt hàm hưng phấn chi sắc chăm chăm vào Thông Thiên giáo chủ.

Ngược lại là Vân Trung Tử đối với cái này không có bất kỳ nghĩ cách, trên người hắn bảo vật có thể nói Thánh Nhân phía dưới thứ nhất, thậm chí so về Tây Phương Chuẩn Đề đạo nhân, Vân Trung Tử cũng cảm giác mình bảo vật khẳng định so Chuẩn Đề muốn tốt.

Trong đó Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thí Thần Thương nhưng lại Chuẩn Đề Hàng Ma Xử cùng cây bồ đề không so được, huống chi mình trong tay còn có vốn nên thuộc về Chuẩn Đề Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, nghĩ đến Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, Vân Trung Tử tự một hồi cười trộm, chính mình thật đúng là vận may, liền Chuẩn Đề đạo nhân bảo vật đều bị chính mình nửa đường cướp bóc rồi.

Thông Thiên giáo chủ xuất ra 24 khóa Định Hải Thần Châu, đối với Triệu Công Minh đạo, "Công minh, này 24 khóa Định Hải Thần Châu chính là Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực vô cùng lớn, có thể thu nhiếp người, vật, có thể phóng năm sắc hào quang, huyền diệu linh thức ngũ giác, uy lực cực lớn giống như Tứ Hải chi lực, mà lại một khóa hạt châu chính là một cái Tiểu Thế Giới, người đương cực kỳ tế luyện, khác cái này Phước Long Tác cũng ban cho người, bảo vật này chính là lấy Long gân chỗ luyện, uy lực cũng không nhỏ."

Triệu Công Minh vui mừng tiếp nhận Định Hải Thần Châu cùng Phước Long Tác, khom mình hành lễ đạo, "Đa tạ sư tôn ban thưởng bảo."

"Vân Tiêu, này Hồn Nguyên Kim Đẩu liền ban cho người, này đẩu Khai Thiên dài ra, nội tạng Thiên Địa theo như Tam Tài, trang tặn Càn Khôn cũng Tứ Hải, mặc hắn bảo vật thu hết tặn, uy lực cường đại vô cùng; Bích Tiêu, vì sư trong tay bảo vật cũng không cùng người hữu duyên chi vật, vì sư liền đem kiếm này ban cho người; quỳnh tiêu, này kim giáo cắt bỏ vì hai cái Thái Cổ âm dương Giao Long, hái thiên địa linh khí, thụ nhật nguyệt tinh hoa biến thành, tể lên lúc, văng lai cao thấp, Trường Vân hộ thể, đầu cũng đầu như cắt bỏ, vĩ giao phối như cổ, một áp hai đoạn, không thể ngăn cản, người mà lại cẩn thận sử dụng. Ngoài ra vì sư lại ban thưởng các người một hồi, tên là Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, trận này cùng Hồn Nguyên Kim Đẩu, kim giáo cắt bỏ xứng đôi hợp, các người ba người thực sự tự bảo vệ mình có thừa."

Tam Tiêu tiếp nhận bảo vật, khom người nói, "Vân Tiêu, Bích Tiêu, quỳnh tiêu đa tạ sư tôn ban thưởng bảo."

Sau Thông Thiên giáo chủ lại ban thưởng Kim Linh Thánh Mẫu Long Hồ Như Ý cùng Tử Tượng tháp;

Ban thưởng Quy Linh Thánh Mẫu nhật nguyệt châu;

Ban thưởng Ô Vân Tiên Hồn Nguyên chùy, đội một chút.

Môn hạ phần đông đệ tử nhưng lại nhiều có chỗ được, còn có một chút còn lại không xuất ra tên pháp bảo, nhưng lại tất cả đều giao cho Đa Bảo, Đa Bảo mừng rỡ, hân hoan hỷ nhất luyện khí, hôm nay Thông Thiên giáo chủ giao cho hắn nhiều như vậy pháp bảo với tư cách tham khảo chi vật, không biết Đa Bảo ngày sau hội luyện ra gì loại bảo vật.

Phân bảo về sau, Thông Thiên giáo chủ liền ý định rút đi, lúc này, Vân Trung Tử nhưng lại bầm báo Thông Thiên giáo chủ một tiếng, chính mình muốn tại Kim Ngao Đảo bên ngoài tìm kiếm một chỗ chỗ ở, Thông Thiên giáo chủ cho phép.

Triệu Công Minh cùng Tam Tiêu thấy vậy cũng lời nói muốn chính mình đi tìm một chỗ hòn đảo, Thông Thiên giáo chủ rất dễ nói chuyện, ít nhất đối với những đệ tử này những tiểu yêu cầu, cũng đều nhất nhất đáp ứng.

Cuối cùng Vân Trung Tử mang theo Triệu Công Minh huynh muội bốn người ra ngoài tìm đảo.

Đông Hải ở trong tùy ý có thể thấy được nguyên khí dồi dào hòn đảo, mà Kim Ngao Đảo phụ cận hòn đảo, nguyên khí càng là nồng hậu dày đặc được giống như muốn tích nước chảy đến.

Tuy nhiên Kim Ngao Đảo phụ cận hòn đảo phần đông, Tam Tiêu cùng Triệu Công Minh lại không nghĩ quá mức tới gần Kim Ngao Đảo, Triệu Công Minh huynh muội bốn người bản thể đều vi vân, mà Vân Trung Tử bản thể cũng vi vân, bởi vậy mấy người cũng là nói chuyện rất là hợp ý.

Đặc biệt là quỳnh tiêu, sinh tính hoạt bát, mặc dù là lần trước bị Vân Trung Tử nghiêm khắc khiển trách một chầu, hôm nay lại từ lâu quên, tìm kiếm hòn đảo trên đường đi, tại trong mấy người gạt nẩy mình.

Vân Trung Tử trong nội tâm thâm than, như thế hoạt bát nữ tử tại sao lại thụ cái kia Phong Thần chi kiếp?

Đông Hải chi cảnh rộng lớn bao la bát ngát, hòn đảo phần đông, bắt quá mặc dù như thế, muốn tìm được một chỗ thỏa mãn hòn đảo thực sự không rất dễ dàng.

Cuối cùng tốn hao mấy nhật thời gian, Tam Tiêu mới rốt cuộc tìm được một chỗ không tẻ hòn đảo, gọi là: Tam Tiên Đảo, Tam Tiên Đảo cách Kim Ngao Đảo rất xa, tiếp cận Hồng Hoang đại lục.

Mà Triệu Công Minh đối với những hòn đảo này nhưng lại không rất ưa thích, chờ Tam Tiêu an định lại về sau, liền từ biệt Vân Trung Tử, đi đến Hồng Hoang đại lục tìm được một ngọn núi, mở ra một cái động phủ, gọi là: La Phù động!

Vân Trung Tử cuối cùng tại khoảng cách Kim Ngao Đảo không tính gần địa phương tìm được một chỗ Linh đảo, này đảo không lớn, vẹn vẹn phương viên hơn mười dặm mà thôi, nhưng lại lại để cho Vân Trung Tử có chút thoả mãn, bởi vì này trên đảo có một tòa Tiên Thiên trận pháp, chính là Ngũ Hành trận, không chỉ có thể bảo hộ hòn đảo, càng có thể hộ tự tứ phương nguyên khí cung cấp đảo sử dụng.

Hao tốn mấy ngày công phu, đem trận pháp không chế về sau, Vân Trung Tử lại là có chút sững sờ, Ngũ Hành trận phía dưới Linh đảo rõ ràng còn có thể ẩn hình, tí ti hưng phấn chỉ sắc lập tức hiện lên trên mặt.

Tiến vào Linh đảo bên trong, chỉ thấy này ở trên đảo nguyên khí dồi dào, các loại Hồng Hoang hiếm thấy được liệu càng là nhiều vô số kể, trong đó càng là có mấy cái tu luyện thành công Bạch Hạc bay múa ở giữa.

Mấy cái Bạch Hạc hiển nhiên cũng nhìn được Vân Trung Tử, lập tức gặp một trận cuồng phong đảo qua, Bạch Hạc trực tiếp phi đến Vân Trung Tử phụ cận, miệng phun tiếng người đạo, "Vị đạo hữu này xưng hô như thế nào? Làm sao có thể đi vào hòn đảo?"

Vân Trung Tử gặp ba con Bạch Hạc tu vi còn chưa tới Tiên Tiên, bởi vậy cũng không thể Hóa Hình mà ra, liền nổi lên tâm tư, đạo, "Bản đạo chính là Thượng Thanh Thánh Nhân Thông Thiên giáo chủ ngồi xuống đại đệ tử Vân Trung Tử, hôm nay thấy vậy hòn đảo liền muốn đem này với tư cách bản đạo nơi tu luyện, vừa rồi phá trận mà vào."

"Nguyên lai là Thánh Nhân môn hạ, đạo hữu chớ trách, chúng ta từ khi ra đời liền tại trên hòn đảo này, chưa bao giờ đi ra ngoài qua, cũng không cái gì đạo nhân đi vào, bởi vậy nhìn thấy đạo hữu liền có này vừa hỏi."

Vân Trung Tử đạo, "A, hôm nay cái này đảo đã bị bản đạo chỗ khống chế, các ngươi không có ý kiến gì a?"

"Không có có hay không." Bạch Hạc vội vàng nói.

Vân Trung Tử cười cười, đạo, "Hôm nay bên cạnh ta còn thiếu khuyết mấy cái đồng tử, không biết các ngươi có bằng lòng hay không hầu hạ ta?" Cái này ba con Bạch Hạc linh tính mười phần, dùng để với tư cách đạo đồng sai sử, ngược lại cũng không tệ.

Ba con Bạch Hạc lập tức nói, "Đệ tử chờ bái kiến lão gia, bởi vì đệ tử chờ còn chưa Hóa Hình, nhìn qua lão gia tha thứ đệ tử chờ không thể toàn bộ lễ."

Vân Trung Tử khoát khoát tay, không thêm để ý đạo, "Cái này hòn đảo còn có tên?"

Bạch Hạc đạo, "Này đảo còn chưa mệnh danh."

Vân Trung Tử gật gật đầu, đạo, "Àn, như thế này đảo về sau liền gọi Ngũ Hành đảo a." Rồi sau đó lại phân biệt gọi là ba con Bạch Hạc phân biệt là kim đồng, mộc đồng, hỏa đồng.

Vân Trung Tử cũng không sợ trường dựng phòng ốc cung điện, bởi vậy liền cũng không có bây giờ đang ở Ngũ Hành ở trên đảo ở lại, mà là vì ba vị đồng tử diễn giải về sau, liền về tới Kim Ngao Đảo.

Ngũ Hành đảo, Tam Tiên Đảo cùng Kim Ngao Đảo, ba cái hòn đảo hiện lên tam giác hình dáng, mà Ngũ Hành đảo cùng Tam Tiên Đảo khoảng cách xa nhất.

Về sau Vân Trung Tử đem Chung Linh khiến sử đến Ngũ Hành đảo, lại để cho hấn tại Ngũ Hành đảo vì chính mình thành lập cung điện.

Hôm nay Chung Linh dĩ nhiên Hóa Hình, không hồ là Chung Linh, Chung Thiên địa chi thanh tú, Chung Linh hóa thành một thanh niên, làn da bạch triết non mịn, tóc nước son đen như mực, trong hai tròng mắt thường xuyên hiện lên sáng tỏ ánh mắt, xem có chút Linh Động, mặt khác đáp thượng một thân hắc sắc đạo bào, khiến cho Chung Linh cả người xem, có chút nhỏ nhẽ, một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng, lại để cho Vân Trung Tử đều âm thầm tán thưởng một tiếng.

Tại trên kim ngao đảo nghe đạo mấy lần về sau, đã qua mấy trăm năm thời gian, ngày hôm nay, Vân Trung Tử đang gõ ngồi tu luyện, đột nhiên trong nội tâm khẽ động, véo chỉ tính toán, nhưng lại không có cái gì tính ra, bất quá Vân Trung Tử trong nội tâm hơi suy nghĩ một chút cũng liền biết là chuyện gì rồi.

Không làm đa tường, lập tức dựng lên thân hình, hướng về Hồng Hoang Bất Chu sơn bay đi, hôm nay Vân Trung Tử tu vi đã đạt đến Đại La Kim Tiên trung kỳ, hơn nữa hai kiện bảo vật, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thí Thần Thương, tin tưởng mặc dù là trăm lại một thi Chuẩn Thánh cũng bất không được hấn, bởi vậy Thông Thiên giáo chủ trước sớm đã nói qua, có việc đi ra ngoài không cần hướng hấn bẩm báo.

Thông Thiên giáo chủ như thế còn có một nguyên nhân, đó chính là Vân Trung Tử rất thần bí, trên người có nhiều thứ, mặc dù hấn hôm nay đã thành thánh, rõ ràng cũng không thể tính ra mấy may, kết quả này thế nhưng mà lại để cho Thông Thiên giáo chủ chấn động, phải biết rằng hấn hôm nay đã là thánh nhân, tính toán một cái Đại La Kim Tiên trung kỳ Vân Trung Tử, rõ ràng còn có tính toán không đi ra che giấu, Thông Thiên giáo chủ biết rõ, chuyện này, có lẽ chỉ có Hồng Quân biết rõ, thậm chí liền Đại sư huynh của mình lão tử cũng không biết, cho nên cũng liền cho phép Vân Trung Tử bốn phía chạy.

Vân Trung Từ bay ra Kim Ngao Đảo về sau, liền đem hết toàn lực bay về phía Bất Chu sơn, đồng thời, cũng hướng Trần Nguyên Từ phát ra một đạo Truyền Âm Phù, bởi vì hắn biết rõ, hắn hôm nay tu vi còn chưa đủ để dùng cùng Côn Bằng, Minh Hà đánh nhau, nhưng hắn là nhớ rõ, cướp đoạt hồng Vân Hồng mộng từ khí chính là hai vị Chuẩn Thánh, hai người này có thể cũng không phải thiện chủ, bởi vậy liền thỉnh Trần Nguyên Từ đến đây cứu giúp.

Bất Chu sơn một nơi, Hồng Vân mới từ động phủ của mình đi ra, ý định đi trong hồng hoang bãi phóng khoáng một phát chính mình thật nhiều năm không thấy đích hảo hữu, kết quả vừa hành tẩu đến một chân núi chỗ, liền bị Côn Bằng ngăn chặn.

Hồng Vân nhìn thấy Côn Bằng, cười nói, "Côn Bằng đạo hữu, đạo hữu ngược lại là nhả hứng, hôm nay Vu Yêu hai tộc không hợp, Vu tộc thế nhưng mà thường xuyên đang tìm kiếm các ngươi Yêu tộc phiên toái, đạo hữu không đi trấn thủ Yêu tộc, ngược lại có tâm tư đi ra Vân Du, bản đạo thật sự là bội phục."

Hiển nhiên Hồng Vân còn không biết Côn Bằng chính là vị trên người hắn Hồng Mông Từ Khí mà đến.

Côn Bằng nghe xong mặt sắc nhưng lại âm trầm xuống, đạo, "Hồng Vân đạo hữu, lần này bản đạo nhưng lại có một chuyện muốn nhờ."

Hồng Vân hơi sững sờ, mình cùng cái này Côn Bằng không có bất kỳ quan hệ, hắn có chuyện gì muốn nhờ với mình, tuy là nghĩ như vậy, trong miệng hay vẫn là nói ra, "A? Đạo hữu có chuyện gì? Nếu như bản đạo có thể làm được, tự nhiên sẽ ra tay giúp đỡ."

Côn Bằng đạo, "Hồng Vân đạo hữu, hôm nay khác sáu đạo Hồng Mông Từ Khí chỉ chủ tất cả đều chứng được Hỗn Nguyên, trở thành Thánh Nhân, duy chỉ có đạo hữu không có đem Hồng Mông Từ Khí hiệu thấu đáo, bản đạo phỏng đoán, cái này Hồng Mông Từ Khí chỉ sợ là cùng đạo hữu vô duyên rồi, bản đạo lần này đến đây, nhưng lại hi vọng đạo hữu có thể đem cái kia Hồng Mông Từ Khí giao cho bản đạo, nếu như bản đạo thành tựu Thánh Nhân, tất nhiên sẽ không quên đạo hữu đại ân, đạo hữu cảm thấy như thế nào?"

Hồng Vân tức giận đến toàn thân phát run, Vân Trung Từ phía trước tại Ngũ Trang Quan đã nói chi lời nói, lập tức xông lên đầu, âm thầm đạo, "Quả nhiên cùng Vân Trung Từ đạo hữu nói không kém, hôm nay thật là có người nhìn xem cái này Hồng Mông Từ Khí."

Hồng Vân đạo, "Côn Bằng đạo hữu, ngươi như thế..."

Lời còn chưa nói hết, chỉ thấy Côn Bằng rõ ràng vô sỉ đến cực điểm đánh lên Hồng Vân, Hồng Vân vốn tự không có nhiều tâm phòng bị, sờ không kịp đề phòng phía dưới, chỉ phải vội vàng bỏ trí xuống mấy đạo phòng ngự tại trước người, đồng thời thân thể cấp tốc lui về phía sau, hy vọng có thể tránh thoát Côn Bằng đánh lên.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Hồng Vân chi kiếp

Hồng Vân thật không ngờ đường đường Yêu tộc Yêu Sư rõ ràng đi cái kia đánh lên sự tình, không kịp đề phòng phía dưới bị Côn Bằng đánh lên đắc thủ, Côn Bằng một chương khác ở Hồng Vân trước ngực.

Hồng Vân một ngụm máu tươi phun ra, thân hình nhanh chóng thối lui, trong miệng uống đến, "Côn Bằng, ngươi uống là Yêu Sư, vậy mà hèn hạ vô sỉ đánh lên bản đạo."

"Ha ha, đây không phải bản đạo hèn hạ, mà là ngươi Hồng Vân không nhìn được Thiên đạo, đã cùng Hồng Mông Từ Khí vô duyên, cần gì phải cường chiếm lấy không phóng? Đã ngươi không để cho, bản đạo liền chính mình tới lấy."

Hồng Vân đã bản thân bị trọng thương, Côn Bằng sẽ không bỏ qua như cơ hội này, liền tiếp ra tay, cường công Hồng Vân.

Bởi vì bản thân bị trọng thương, Hồng Vân chỉ phải bị động phòng ngự, tuy nhiên Côn Bằng không có gì tốt pháp bảo, nhưng là hắn Hồng Vân cũng giống như vậy, chỉ có một Cửu Cửu Tấn Phách Hồ Lô, hơn nữa gần kề đối với Nguyên Thần có thương hại, trừ lần đó ra, cũng không một chút lực công kích, chớ đừng nói chi là phòng ngự chi lực.

Nói ra Côn Bằng cùng Hồng Vân hai người, nhưng cũng là phúc duyên nông cạn chi nhân, sống ở Hồng Hoang đại lục, so với tam thanh người cũng chỉ là muộn sinh ra một điểm mà thôi, thế nhưng mà mấy người cơ duyên nhưng lại ngày đêm khác biệt.

Tam Thanh bởi vì có Khai Thiên chi công, cho nên Đạo Tổ ban thưởng hắn không ít Tiên Thiên Chí Bảo, tiếp dẫn cùng Chuẩn Đề, Nữ Oa, cũng bị Đạo Tổ thu làm đệ tử, được Đạo Tổ ban thưởng bảo.

Thậm chí tại Phần Bảo Nham bên trên, mấy người kia đều được đến không ít tốt nhất Linh Bảo, thế nhưng mà Hồng Vân cùng Côn Bằng hai người nhưng lại không có cái gì đạt được, Hồng Vân trên người Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô hay vẫn là tại Bất Chu sơn nội đạt được, nói, hai người này thật có thể nói là Hồng Hoang nhất thật đáng buồn hai người.

Hai người tu vi lực lượng ngang nhau, có thể Hồng Vân chịu thiệt tại bị Côn Bằng đánh lén, bản thân bị trọng thương, bởi vậy một đường đại chiến, một đường bị động, thương thế trên người tiếp tục gia tăng.

Hồng Vân phi thường phần nộ, chính mình cho tới bây giờ đều là dùng đối xử từ tế người, không nghĩ tới hôm nay lại bị người tính toán, ghê tởm hơn chính là, vừa rồi hẳn muốn hướng hảo hữu Trần Nguyên Từ phát thư cầu cứu, nhưng lại phát không xuất ra đi, cái này lại để cho Hồng Vân trong nội tâm rừng mình, hẳn biết rõ, hôm nay việc này đáng sợ không thể thiện rồi, trong nội tâm một phen tính toán, rồi sau đó đạo, "Côn Bằng, ngươi nếu thực như thế bức bách?"

Côn Bằng gặp Hồng Vân đã kiên trì không được bao lâu, cũng không đáp lời, càng nhanh hơn công hướng Hồng Vân.

Hồng Vân hét lớn một tiếng, đạo, "Tốt, Côn Bằng, đã như vậy, cùng lắm thì ngọc thạch cầu phần, đừng muốn từ bản đạo tại đây đạt được bất kỳ vật gì."

Vừa mới nói xong, Hồng Vân vận chuyển toàn thân nguyên khí, quanh thân nguyên khí bắt đầu trở nên cuồng bạo.

Sự biến hóa này lại để cho Côn Bằng mặt sắc khó xem, ngừng động tác trong tay, cắn răng nói, "Hỗn đản, rõ ràng tự bạo..."

Có thể lời còn chưa nói hết, đã thấy Hồng Vân đã dựng lên thân hình, hướng về xa xa chạy trốn mà đi, trong chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa, "Không tốt, bị lừa rồi."

Côn Bằng hỗn hển, hẳn lại không nghĩ rằng gần đây sinh tính thiện lương Hồng Vân, thực sự hiểu được tính toán người khác, Côn Bằng giận dữ, nhưng cũng không cho rằng Hồng Vân có thể trốn ra bàn tay của mình chỉ tâm, hẳn Côn Bằng tốc độ thế nhưng mà nổi tiếng toàn bộ Hồng Hoang đại lục, hẳn nhưng lại coi thường Hồng Vân, Hồng Vân chính là trong thiên địa đệ nhất đóa Hồng Vân đặc đạo biến thành, tốc độ so với Côn Bằng, nhanh hơn bên trên một đường.

Côn Bằng đuổi sau một khoảng thời gian, liền khiếp sợ phát hiện điểm này, cái này Hồng Vân tốc độ cư nhiên như thế cực nhanh, tuy nhiên đã bản thân bị trọng thương, tuy nhiên lại cũng gần kề chỉ so với chính mình chậm một đường mà thôi, nhưng là dựa theo trước mắt tình huống này, chờ mình đuổi theo Hồng Vân, Hồng Vân từ lâu bay đến Ngũ Trang Quan.

Hơn nữa hẳn còn có chút bận tâm, vạn nhất Trần Nguyên Từ khám phá chính mình giấu kín Thiên Cơ, chạy đến cứu giúp Hồng Vân, cái kia tại Trần Nguyên Từ trong tay, mình tuyệt đối có bại không thắng a, bởi vậy thời gian dần trôi qua Côn Bằng liền có rút đi ý tứ.

Hiển nhiên Hồng Vân cũng phát hiện điểm ấy, trong lòng cũng là thở dài một hơi, may mắn chính mình cái khó ló cái khôn, nếu tại dĩ vãng, hẳn là vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra cái này điểm quan trọng, gặp Côn Bằng sắp sửa rút đi, Hồng Vân càng là tăng thêm tốc độ hướng về Vạn Thọ Sơn bay đi.

"Bành."

Tới lúc gấp rút nhanh chóng phi hành Hồng Vân, bị một bả đột nhiên thoáng hiện kiếm trực tiếp trăm phi.

Hồng Vân trực tiếp từ không trung bị oanh phi đến một cái ngọn núi phía trên.

"Khục khục."

Hồng Vân mãnh liệt ho ra lồng ngực máu tươi đến, thật sự là họa vô đơn chí, liên tiếp gặp được ăn cướp chi nhân, chỉ là không biết lần này là ai.

Hồng Vân không có thời gian đa tưởng, đánh bay đỉnh núi về sau, liền trực tiếp bay ngược, ở phía xa ngừng lại, thần thức quét về phía hư không, thời gian dần trôi qua hiện ra một đạo nhân ảnh đến, Hồng Vân lập tức mặt sắc thành tím sẫm.

"Minh Hà, ngươi cũng tới đánh ta Hồng Vân chủ ý."

Minh Hà đối với đánh chết trọng thương Hồng Vân hiển nhiên rất có nắm chắc, cũng không vội mà công hướng Hồng Vân, một bên chú ý đến xa xa Côn Bằng, một bên hướng về Hồng Vân đạo, "Hồng Vân, ngươi cũng đừng trách lão tổ, lão tổ ta cũng là đi Thiên đạo sự tình, cái này Hồng Mông Từ Khí nhưng lại cùng ngươi vô duyên, nếu như ngươi đem Hồng Mông Từ Khí giao cho ta, có lẽ lão tổ có thể thả ngươi một con đường sống, ngươi cảm thấy như thế nào?"

Tuy nhiên Minh Hà đối với thực lực của mình phi thường có lòng tin, tại hẳn xem ra muốn đánh chết Hồng Vân cũng là không chuyện khó khăn lắm tình, thế nhưng mà cái này Hồng Vân chưa bao giờ cùng người đã giao thủ, Minh Hà cũng không biết Hồng Vân có chút ít thủ đoạn gì, mặc dù là Hồng Vân hôm nay đã trọng thương, Minh Hà cũng cảm không được Hồng Vân tốc độ có thể phát huy ra mấy thành.

Cho nên Minh Hà tâm có điều cố kỵ, sợ Hồng Vân đảo tảo, nếu như Hồng Vân có thể chủ động giao ra Hồng Mông Từ Khí, mình cũng miễn đi một phen tranh đấu, về phần Hồng Vân mang thù, Minh Hà lại hoàn toàn không để trong lòng, Hồng Vân không cùng hẳn Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Nguyên Đồ, A Tỳ lương kiếm cùng so sánh bảo vật, vô luận như thế nào cũng sẽ không biết là hẳn Minh Hà đối thủ.

Hồng Vân nhìn qua Minh Hà, mặt sắc một hồi âm tĩnh bất định, không biết suy nghĩ cái gì.

Minh Hà thấy vậy, cũng là không vội, chờ Hồng Vân làm quyết định, bất quá trên miệng lại hay là muốn thúc giục, "Như thế nào? Hồng Vân đạo hữu nghĩ đến thế nào?"

Hồng Vân hít sâu một hơi, đạo, "Coi như là ta đem Hồng Mông Tử Khí giao cho ngươi, Côn Bằng đạo hữu khẳng định cũng sẽ không bỏ qua ta, đến lúc đó ta giống nhau là chết, đã như vậy, chẳng lại để cho Hồng Mông Tử Khí bỏ chạy."

Minh Hà giận dữ, hắn không nghĩ tới Hồng Vân lại còn nói ra như thế một phen đến, bất quá cẩn thận ngẫm lại, cũng thấy có lý, Côn Bằng cùng Hồng Vân thực lực tương đương, hôm nay đã đem Hồng Vân cho đắc tội chết, nếu có cơ hội giết Hồng Vân, hắn Côn Bằng tuyệt đối sẽ không có bất cứ chút do dự nào, phải sẽ ra tay đánh chết Hồng Vân.

Kể từ đó, Minh Hà nhưng bây giờ khó xử rồi, xem Hồng Vân thần sắc, thật sự là hắn có khả năng làm ra chuyện như vậy đến, nhưng nếu như muốn hắn bảo hộ Hồng Vân không bị Côn Bằng sát hại, hiển nhiên hội đắc tội Côn Bằng, tuy nhiên chính là một cái Côn Bằng còn không phóng trong mắt hắn, thế nhưng mà Côn Bằng thân phận nhưng lại Yêu tộc Yêu Sư, sau lưng của hắn có Đế Tuấn, Thái Nhất, thậm chí là toàn bộ Yêu tộc vì hắn chỗ dựa, nếu đắc tội Côn Bằng, cái kia chính mình phiền toái tựu lớn hơn, cho nên Minh Hà nhất thời lâm vào lưỡng nan chi cảnh.

Đúng lúc này, Côn Bằng thanh âm truyền vào đến Minh Hà trong tai, "Minh Hà đạo hữu, không bằng hai người chúng ta đi đầu đem Hồng Vân đánh chết, về phần ai cuối cùng có thể có được Hồng Mông Tử Khí, liền xem riêng phần mình năng lực rồi, ngươi xem coi thế nào? Yên tâm, nếu như sau đó đạo hữu đã nhận được Hồng Mông Tử Khí, bản đạo tuyệt đối sẽ không bởi vì chuyện này mà tìm được hữu bất cứ phiền phức gì, nếu như Đạo hữu không tin, bản đạo có thể phát ra lời thề."

Côn Bằng hiển nhiên cũng đã nghe được Hồng Vân, trong nội tâm tính toán một phen về sau liền muốn ra như thế phương pháp, Côn Bằng tự nhận vì tốc độ của mình tuyệt đối không phải chính là Minh Hà có thể so sánh với, nếu như mình đạt được Hồng Mông Tử Khí, tuyệt đối không làm bất luận cái gì dừng lại, trực tiếp đi xa, lượng hắn Minh Hà cũng đuổi không kịp chính mình.

Nghe thấy Côn Bằng nói như vậy, Minh Hà cũng là trong nội tâm khẽ động, đã Hồng Vân có này quyết tâm, cái kia chính mình cùng Côn Bằng hai người liền hợp lực ra tay, dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế đánh chết Hồng Vân, sau đó bằng vào thực lực của mình, đoạt được Hồng Mông Tử Khí cơ hội cũng so Côn Bằng lớn hơn vài phần, như thế một phen so đo, hai người âm thầm nhưng lại đã liên lên tay.

Côn Bằng ẩn đứng dậy ảnh, thời gian dần qua hướng về Hồng Vân tới gần, mà Minh Hà thì là hấp dẫn Hồng Vân chú ý lực, đạo, "Hồng Vân đạo hữu ngươi cứ yên tâm, nếu như ngươi đem Hồng Mông Tử Khí giao cho bản đạo, bản đạo nhất định lực bảo vệ an nguy của ngươi, đem ngươi hộ tống đến Vạn Thọ Sơn, như thế nào?" Nói xong thò tay hướng Hồng Vân muốn Hồng Mông Tử Khí.

Hồng Vân thờ dài, hôm nay cũng chỉ có thể như thế, nếu như có thể giữ được một đầu tính mệnh, cái kia chính mình cũng không thể nào quan tâm Hồng Mông Tử Khí quy về ai, hắn như thế nào lại quan tâm đầu này?

Trong nội tâm chính buồng lòng một hồi, lại đột nhiên phát hiện Minh Hà khoe miệng một tia nụ cười quỷ dị, đồng thời một giọng nói nổ vang tại trong tai của mình, "Hồng Vân đạo hữu coi chừng, Côn Bằng đánh lên."

Hồng Vân trong nội tâm cả kinh, hai tay đủ vung, một đạo lại một đạo đạo pháp bố trí tại thân thể của mình chu, cơ hồ lập tức, Côn Bằng công kích đã đi tới phụ cận.

Tuy nhiên Hồng Vân phát giác được sớm, mà lại lại có Vân Trung Tử âm thầm nhắc nhở, tuy nhiên đã muộn một bước, bị Côn Bằng đánh lên đắc thủ, nửa người trực tiếp bị oanh toái, Minh Hà cũng sớm trước một bước bay về phía Hồng Vân, song Kiếm Tề xuống, muốn nhất cổ tác khí đem Hồng Vân diệt sát, bởi vì chậm thì sinh biến.

Mất thấy Nguyên Đồ, A Tỳ liền muốn oanh kích tại Hồng Vân trên người, lại không nghĩ rằng, một phương đài sen lại đột nhiên xuất hiện tại Hồng Vân trên người, theo đài sen bên trên lập tức tràn ra một đạo hắc sắc cái lồng khí, đem Hồng Vân tàn phá thân thể bao trùm.

"Bành bành" hai tiếng, Nguyên Đồ, A Tỳ lưỡng kiếm trực tiếp trăm đang giận trảo phía trên, Hồng Vân kinh hãi, đã thấy cái lồng khí một hồi vặn vẹo phía dưới, rõ ràng tiếp nhận Minh Hà công kích, cái này lại để cho Hồng Vân vừa mừng vừa sợ.

Minh Hà phi thường phần nộ, Thập Nhị Phẩm Liên Đài, cùng hắn Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hóa Hồng Liên một loại, phòng ngự năng lực mặc dù là hắn cầm trong tay Nguyên Đồ, A Tỳ, trong thời gian ngắn cũng đừng muốn phá vỡ.

Ngược lại nhìn về phía một bên, phát hiện là Vân Trung Tử, nhưng trong lòng thì thờ dài một hồi, đón lấy cùng Côn Bằng cùng một chỗ nhìn hằm hằm lấy Vân Trung Tử, nghiêng răng nghiêng lợi, chịu đựng giận dữ nói, "Vân Trung Tử đạo hữu, ngươi không tại Bích Du Cung tĩnh tu, chạy tới Bất Chu sơn làm chi?"

Vân Trung Tử đánh cái ha ha đạo, "Ha ha, bản đạo gần nhất đến lòng có nhận thấy, tính toán đến cái này Bất Chu sơn có một vật cùng bản đạo hữu duyên, tìm kiếm nhiều nhất nhưng lại không chỗ nào lấy được, vừa gặp hai vị đạo hữu cùng hồng Vân đạo hữu phát sinh hiểu lầm, bản đạo lại thì nguyện ý làm cái kia cùng sự tình lão, không bằng ba vị đạo hữu nắm tay giằng hòa như thế nào?"

Vân Trung Tử ước gì tranh thủ thêm một ít thời gian, Trấn Nguyên Tử lúc này có lẽ đã tại chạy đến trên đường, đã như vậy, Vân Trung Tử cũng vui vẻ được cùng hai người chuyện phiếm, đồng thời cũng hướng về Hồng Vân bên cạnh bay đi.

Minh Hà cùng Côn Bằng trong mắt cũng sắp phun ra lửa, Vân Trung Tử tranh liếc trông mắt nói lời bịa đặt, người sáng suốt đều có thể nhìn ra Vân Trung

Từ khi tức có chút bất ổn, hiển nhiên là thời gian dài tiêu hao nguyên khí nguyên nhân, trong vân này tử rõ ràng là chuyên môn tới cứu Hồng Vân, lại càng muốn nói là tới tìm bảo .

Đột nhiên, Minh Hà cùng Côn Bằng song song ra tay, công hướng đài sen, tất cả đều sử xuất chính mình mạnh nhất công kích.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Đại Tiên tới cứu

Vân Trung Tử giận dữ, hai người này thật đúng là quyết tâm muốn tiêu diệt giết Hồng Vân, mình cũng đã đến đây cứu giúp Hồng Vân, Trần Nguyên Tử khẳng định cũng không lâu buông xuống, huống hồ hôm nay Hồng Vân còn có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên bảo hộ, muốn giết Hồng Vân không thể nghĩ ngờ khó càng thêm khó, có thể Côn Bằng cùng Minh Hà lại cố ý ra tay, công hướng Hồng Vân.

Đồng thời Vân Trung Tử trong lòng cũng là rung mình, mình bây giờ mới gần kề Đại La Kim Tiên trung kỳ mà thôi, tuy nhiên Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên phòng ngự thuộc về thể gian số một số hai, có thể chính mình tu vi hoàn toàn chống đỡ không được Côn Bằng cùng Minh Hà hai vị này Chuẩn Thánh công kích, chắc hẳn Côn Bằng cùng Minh Hà hai người cũng là nhìn đúng chính mình một điểm, cho nên mới ra tay a.

Quả nhiên, đương Côn Bằng cùng Minh Hà công kích rơi vào Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên bên trên lúc, Vân Trung Tử tâm thần dẫn dắt phía dưới, trong cơ thể nguyên khí trì trệ, toàn thân một hồi co rút, một ngụm máu tươi liền phun tới, trên mặt thần sắc ảm đạm không ít.

Lại nhìn Hồng Vân, đài sen bên trên cái lồng khí tại một hồi chợt hiện phía dưới thiếu chút nữa phá vỡ, bất quá cuối cùng là rất đi qua, bởi vậy cũng có thể gặp đài sen phòng ngự năng lực mạnh.

Hồng Vân tuy là thờ dài một hơi, nhưng là xa xa nhìn thấy Vân Trung Tử bởi vì cứu chính mình mà bị thương, trong nội tâm không khỏi bay lên một cổ áy náy cảm giác.

Hồng Vân vốn là cả đời tính thiện lương chi nhân, thấy vậy tự nhiên muốn đem Thập Nhị Phẩm Liên Đài trả lại cho Vân Trung Tử, trong miệng cũng hô, "Vân Trung Tử đạo hữu, ngươi đem đài sen thu đứng lên đi, bản đạo cuộc đời này có thể được ngươi cùng Trần Nguyên Tử nhị vị tri kỷ, coi như là cuộc đời này may mắn, tuyệt không có thể vì bản đạo mà làm phiền hà đạo hữu."

Vân Trung Tử miễn cưỡng cười cười, đạo, "Hồng Vân đạo hữu không cần như thế, ngươi cứ yên tâm, ta sớm đã hướng Trần Nguyên Tử đạo hữu truyền tin, không lâu hẳn sẽ gặp chạy đến, đạo hữu chỉ cần chờ chống một lát."

Vân Trung Tử nói ra lời này tự nhiên có ý nghĩ của hắn, hẳn hi vọng Côn Bằng cùng Minh Hà hai người tại cổ kỵ Trần Nguyên Tử dưới tình huống, sẽ buông tha cho Hồng Vân trở ra đi.

Hiển nhiên Vân Trung Tử tính toán đánh sai rồi, Côn Bằng, Minh Hà nghe vậy tuy là cả kinh, lại càng thêm điên cuồng hướng về bảo hộ lấy Hồng Vân Thập Nhị Phẩm Liên Đài công kích, muốn tại Trần Nguyên Tử đến trước khi đến đem Hồng Vân chém giết.

Vân Trung Tử thấy vậy thảm thiết Côn Bằng hai người hỗn đản, lập tức lấy ra Thí Thần Thương, đánh úp về phía Minh Hà phía sau lưng, Vân Trung Tử lựa chọn công kích Minh Hà, cũng là tại trong lòng tính toán tốt, Minh Hà trong tay có Nguyên Đò, A Tỳ hai kiếm, lực công kích thập phần cường đại, mà Côn Bằng trong tay lại không cái gì lợi hại pháp bảo, chỉ cần hắn kiên trì trụ Minh Hà, về phần Côn Bằng, tuyệt đối công không phá được Thập Nhị Phẩm diệt thế đài sen phòng ngự.

Minh Hà lập tức trở lại, Nguyên Đò, A Tỳ trực tiếp công hướng Vân Trung Tử, một thương lưỡng kiếm tấn công cùng một chỗ, một cổ hủy diệt tính lực lượng tuôn hướng bốn phía, phụ cận ngọn núi đều bị đánh vỡ, sụp xuống, một mảnh đồng bừa bộn.

Hai người cánh tay đều là đồng thời tê rần, bất quá Minh Hà nhưng lại lập tức tự khôi phục bình thường, mà Vân Trung Tử lại hai tay sử không bên trên lực, bởi vì đem Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên tế hướng về phía Hồng Vân, bởi vậy Vân Trung Tử đã không có những thứ khác phòng ngự pháp bảo, chỉ phải một bên tránh né lấy Minh Hà công kích, một bên hướng về Hồng Vân phương hướng tới gần.

Côn Bằng gặp Minh Hà bị Vân Trung Tử ngăn chặn, liền giống như nổi điên không ngừng công kích Thập Nhị Phẩm Liên Đài, khiến cho đài sen một hồi chập chòn, đồng thời Vân Trung Tử trong cơ thể nguyên khí cũng là không ngừng tiêu hao, tránh né khỏi Minh Hà tới cũng càng phát ra cố hết sức.

Theo thời gian trôi qua, Vân Trung Tử mặt sắc sớm đã trở nên tái nhợt vô huyết, về phần Hồng Vân, bởi vì có đài sen bảo hộ, thật cũng không có bị Côn Bằng đánh trúng, không chỉ có như thế, vẫn còn đài sen nội, khôi phục không ít thực lực, gặp Vân Trung Tử đã bộ dáng như vậy, liền mở miệng đạo, "Vân Trung Tử đạo hữu, ngươi mà lại đem đài sen thu hồi, bản đạo hôm nay đã khôi phục một chút pháp lực, ngăn chặn Côn Bằng không thành vấn đề."

Vân Trung Tử lộ vẻ sầu thảm cười cười, không có nhiều lời nói, lập tức thu hồi Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, đồng thời lấy ra mấy hạt đan dược ăn vào, những đan dược này đều là do sơ tại Ngọc Hư Cung lúc, hướng lão tử đòi hỏi một chút tốt nhất đan dược.

Đương nhiên, lúc trước lão tử cũng truyền thụ qua một ít Luyện Đan Chi Thuật cho Vân Trung Tử, bất quá cuối cùng là vì Vân Trung Tử không phải hần thân truyền đệ tử, cho nên truyền thụ cho Luyện Đan Chi Thuật, phần lớn là luyện chế một ít cấp thấp đan dược Luyện Đan thuật, bởi vậy Vân Trung Tử cuối cùng liền không có tiếp tục hướng lão tử học tập, mà là bế quan tu luyện bản thân tu vi đi.

Bởi vì đã có đại sen phòng hộ, Vân Trung Tử kiểm chế Minh Hà càng thêm dễ dàng, hơn nữa đan dược cửa vào tức hóa, rất nhanh khôi phục lấy Vân Trung Tử nguyên khí, không lâu về sau, Vân Trung Tử liền mặt mày hồng hào, cầm trong tay Thí Thần Thương, đại phát thần uy, cùng Minh Hà đánh nhau cùng một chỗ.

Thế nhưng mà không lâu về sau liền lại nhận lấy áp chế, Minh Hà công có Nguyên Đò, A Tỳ, phòng có Thập Nhị Phẩm Liên Đài, mà tu vi càng là so Vân Trung Tử cao hai cái bậc thang, bởi vậy bị thua cũng nằm trong dự liệu.

Chỉ là Minh Hà tâm có điều cố kỵ, hiện tại Hồng Hoang đại năng ở bên trong, ai chẳng biết Vân Trung Tử là Thông Thiên giáo chủ đại đệ tử, Minh Hà thật muốn đem Vân Trung Tử giết, có thể nói tuyệt không còn sống khả năng, bởi vậy Minh Hà cũng không dám hạ sát thủ, chỉ hi vọng Côn Bằng không chịu thua kém một điểm, có thể mau chóng giải quyết hết Hồng Vân.

Hồng Vân bên kia cũng không chịu nổi, bởi vì lúc trước đã bị thương, tuy nhiên nguyên khí khôi phục, nhưng là thương thế cũng không có khôi phục bao nhiêu, bởi vậy cùng Côn Bằng đối chiến hay vẫn là chịu thiệt, không thời gian dài liền bị Côn Bằng nắm lấy cơ hội, trực tiếp một quyền oanh tại trên lưng.

"Ken két" tiếng vang lên, Hồng Vân lưng trực tiếp bị oanh đoạn, cả người đều đứng không vững.

Hồng Vân cấp tốc hướng mặt đất đáp xuống xuống dưới, gần kề đáp xuống thân hình như thế sự tình đơn giản, thế nhưng mà dĩ Hồng Vân xuống đến trên mặt đất về sau, toàn bộ trên mặt tràn đầy thống khổ chi sắc, hơn nữa đầu đầy Đại Hãn, có thể thấy được xương sống bị đánh gãy thống khổ sao mà đại.

Côn Bằng thấy vậy, có thể nào bỏ qua như cơ hội này, khắc khắc cười cười, đánh về phía Hồng Vân.

Vân Trung Tử kinh hãi, muốn đem Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên tế hướng Hồng Vân, nhưng vào lúc này, Nguyên Đò, A Tỳ lưỡng kiếm nhanh chóng hướng chính mình sắc đến, uy lực tuyệt đối là phía trước lúc đối chiến gấp hai đã ngoài.

Nếu như đem Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên tế ra, mặc dù mình trong tay có Thí Thần Thương, thế nhưng gần kề có thể tiếp được một kiếm mà thôi, mình ở một cái khác dưới thân kiếm, tuyệt đối hữu tử vô sinh, mà nếu như mình chẳng phải làm, Hồng Vân lại tuyệt không còn sống khả năng, Vân Trung Tử lâm vào lưỡng nan tầm đó.

Mất thấy Côn Bằng muốn nhào tới Hồng Vân, Côn Bằng trong mắt lộ vẻ hưng phấn chi sắc, Minh Hà cũng thật là mừng rỡ, mà Vân Trung Tử muốn ra sức tế ra Thí Thần Thương tập sát Côn Bằng, Hồng Vân mặt mũi tràn đầy lúc tuyệt vọng..

Đột nhiên một quyền sách xuất hiện tại Hồng Vân trước người, trực tiếp chặn Côn Bằng công kích, đồng thời một đạo thanh âm tức giận truyền vào mọi người trong tai.

"Khá lắm Côn Bằng, Minh Hà, giấu kín Thiên Cơ, cướp giết hồng Vân đạo hữu, bọn ngươi làm như thế cũng không sợ Hồng Hoang chi người chê cười."

Người này nhưng lại Trần Nguyên Tử, về phần quyền sách kia, đương nhiên tự là Trần Nguyên Tử Địa Thư.

Mọi người gặp Trần Nguyên Tử tại đây thời khắc máu chốt xuất hiện, biểu hiện trên mặt nhưng lại riêng phần mình bất đồng, Vân Trung Tử tự nhiên thần sắc buồn lòng, ít nhất đem Hồng Vân cứu, mà Côn Bằng cùng Minh Hà hai người mặt sắc phi thường khó coi, gần kề chênh lệch một chút như vậy mà thôi, rõ ràng lại để cho Trần Nguyên Tử tại đây thời khắc máu chốt cứu Hồng Vân, mặt sắc không khó xem mới là lạ.

Về phần Hồng Vân, tràn đầy thống khổ chi sắc trên mặt cũng hiện lên ra kinh hãi, hiển nhiên đối với tại đây thời khắc máu chốt, Trần Nguyên Tử xuất hiện cũng cứu chính mình, có chút kinh ngạc, đồng thời đối với mình có thể sống sót, cũng hiểu được phi thường may mắn, may mắn có hai người này, nếu không mình hôm nay tuyệt tránh khỏi ra thẳng thiên.

Côn Bằng cắn răng, cân nhắc lợi hại về sau, quyết đoán bay mất, thậm chí ngay cả chào hỏi đều không có đánh một tiếng.

Cái này lại để cho Vân Trung Tử trầm nghĩ, "Quả nhiên đủ quyết đoán, khó trách sẽ ở Vu Yêu đại chiến ở bên trong, vứt bỏ Yêu tộc tại không để ý, một mình đào tẩu, phần này quyết đoán, ít có người có thể bằng."

Minh Hà gặp Côn Bằng rút đi, cũng biết hôm nay muốn đạt được cái kia Hồng Mông Tử Khí không có có hi vọng, liền hừ lạnh một tiếng về sau cũng đã đi ra.

Lúc này, Hồng Vân mới hướng lưỡng Nhân đạo, "Lần này đại kiếp, nhưng lại đa tạ hai vị đạo hữu cứu giúp, bản đạo cảm kích khôn cùng."

Trần Nguyên Tử vịn Hồng Vân ngồi xuống, đạo, "Đạo hữu khách khí, bằng hai ta đích giao tình, vô luận như thế nào cũng là muốn cứu người."

Vân Trung Tử thu hồi pháp bảo, toàn thân nhẹ nhõm xuống, phi đến Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân phụ cận, trước cùng Trần Nguyên Tử bái kiến,

cũng bàn ngồi xuống, đạo, "Hồng Vân đạo hữu nghiêm trọng rồi, đạo hữu về sau nhưng lại phải cẩn thận rồi, hôm nay Hồng Hoang đại lục tất nhiên có không ít đại năng đang ngó chừng ngươi."

Hồng Vân lộ vẻ sầu thảm cười cười, đạo, "Kinh nghiệm việc này về sau, bản đạo dĩ nhiên biết được nên làm như thế nào rồi."

Sau đó Hồng Vân rõ ràng đem chính mình phi hành thuật giao cho Vân Trung Tử, muốn làm vì báo đáp chi vật.

"Đạo hữu vạn không được, bản đạo cũng chỉ là khiến chế trụ Minh Hà mà thôi, cái này vật bản đạo nhưng lại tuyệt đối thu không được."

Vân Trung Tử tự nhiên cự tuyệt, Hồng Vân phi hành thuật so Côn Bằng còn càng tốt hơn, có thể thấy được tốc độ kia cực nhanh, trọng yếu như vậy đạo pháp, Hồng Vân rõ ràng lấy ra đáp tạ chính mình, chính mình làm sao có thể thu?

Hồng Vân nhưng lại cố ý lại để cho Vân Trung Tử nhận lấy, cũng lời nói, "Đạo hữu nhận lấy a, ngươi ta đều vì đám mây biến thành, có thể nói đồng loại, này phi hành thuật cũng là bản đạo những năm này tâm huyết, hi vọng đạo hữu có thể đem hân truyền xuống, huống hồ đã trải qua hôm nay sự tình, bản đạo về sau chỉ sợ là sẽ không xuất hiện tại trong hồng hoang rồi."

Vân Trung Tử cùng Trần Nguyên Tử vốn là cả kinh, nhao nhao hỏi hân vì sao, Hồng Vân nhưng lại lắc đầu không nói.

Vân Trung Tử bản không có ý định nhận lấy, không biết làm sao cuối cùng liền Trần Nguyên Tử đều bang Hồng Vân tới khuyên chính mình, rơi vào đường cùng cũng chỉ tốt nhận lấy.

Hồng Vân ăn vào đan dược về sau, thân thể đã tốt hơn nhiều, hướng về Vân Trung Tử đạo, "Đạo hữu vì sao biết rõ bản đạo có này một kiếp?"

Trần Nguyên Tử nghe vậy cũng nhìn về phía Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử cười cười, đạo, "Đương nhật tại Tử Tiêu Cung, đương Đạo Tổ phân cho ngươi một đạo Hồng Mông Tử Khí thời điểm, bản đạo liền chú ý đến cái kia Côn Bằng ánh mắt không đúng, liền lưu lại tưởng tượng, cái này mới có lần kia ly khai Ngũ Trang Quan lúc lưu lại nói như vậy, về sau bản đạo một mực chú ý đạo hữu, trước đó không lâu nhưng lại đột nhiên đã mất đi đối với đạo hữu cảm ứng, bởi vậy liền biết có người đem đối với đạo hữu bắt lợi, liền từ Bích Du Cung chạy tới, trên đường, bản đạo lo lắng cái kia Côn Bằng sẽ có giúp đỡ, bởi vậy liền hướng Trần Nguyên Tử đạo hữu phát một đạo Truyền Âm Phù, vạn hạnh chính là, cứu đạo hữu."

Vân Trung Tử lại không có nói tới Minh Hà, bởi vì tại Tử Tiêu Cung, Minh Hà hoàn toàn chính xác cũng không có bất kỳ dị thường địa phương, nếu như không phải hân là đời sau người xuyên việt mà đến, hân cũng sẽ không biết Minh Hà sẽ đến cướp giết Hồng Vân.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Mọi người phản ứng

Trần Nguyên Tử như sương mù, đạo, "Vân Trung Tử đạo hữu, ngươi mới vừa nói ngươi hướng bản đạo phát một đạo Truyền Âm Phù?"

Vân Trung Tử sững sờ, lập tức suy nghĩ cẩn thận cái gì, đạo, "Như thế nào? Chẳng lẽ đạo hữu không có thu được?"

Hồng Vân cũng là chăm chăm vào Trần Nguyên Tử, vừa rồi cùng Côn Bằng, Minh Hà đối chiến thời điểm, Vân Trung Tử tự đã từng nói qua, Trần Nguyên Tử không lâu sắp sửa đi vào, hiển nhiên là bởi vì Vân Trung Tử đã hướng Trần Nguyên Tử truyền tin rồi, nhưng hôm nay Trần Nguyên Tử nói như vậy...

Trần Nguyên Tử mặt sắc có chút khó coi rồi, đạo, "Bản đạo cũng không có thu được đạo hữu truyền âm, như thế xem ra, nhất định là có người âm thầm đem Truyền Âm Phù bị phá hủy."

Vân Trung Tử cùng Hồng Vân mặt sắc đều là mãnh liệt biến đổi, muốn đưa Hồng Vân vào chỗ chết tuyệt đối không ngớt Côn Bằng cùng Minh Hà hai người mà thôi.

Vân Trung Tử hỏi, "Đạo hữu là như thế nào biết được hồng Vân đạo hữu gặp nạn hay sao?"

Trần Nguyên Tử thở dài một hơi, đạo, "Bản đạo trước chút ít thời gian bế quan tu luyện, hôm nay vừa rồi xuất quan, vốn định nhìn xem hồng Vân đạo hữu ở nơi nào, muốn đi bái phỏng một phen, kết quả lại tính toán không xuất ra hồng Vân đạo hữu tung tích, thế mới biết có người che mắt Thiên Cơ, bắt luận ta cố gắng như thế nào, lại thủy chung tính toán chỉ không xuất ra, rồi sau đó bản đạo liền bay đi hồng Vân đạo hữu động phủ chỗ, không nghĩ tới ở

chỗ này gặp phía trước chỗ chuyện đã xảy ra, bởi vậy liền cứu Hồng Vân."

Ba người liếc nhau, đều nhìn ra đối phương trong mắt khiếp sợ chi sắc, liền Trần Nguyên Tử cũng không thể tính ra Hồng Vân tung tích, hiển nhiên là có Thánh Nhân động tay chân, Hồng Vân cùng Trần Nguyên Tử đương nhiên không biết rốt cuộc là vị nào Thánh Nhân, nhưng là Vân Trung Tử lại đoán cái gì cũng không rời mồm.

Chuẩn Đề, cái này Hồng Hoang đệ nhất người vô sỉ, trừ hấn ra, không có người thứ hai, tuy nhiên Chuẩn Đề vô sỉ, nhưng là Vân Trung Tử lại là phi thường bội phục hấn, đường đường một cái Thánh Nhân, vì Tây Phương Giáo phát triển, bốn phía bên ba, thậm chí không tiếc tự hạ thân phận, cưỡng ép đem Tiết giáo bộ phận đệ tử chộp tới Tây Phương Giáo, độ hóa làm đệ tử, đổi lại là bất kỳ một cái nào Thánh Nhân, cũng là làm không xuất ra bức này sự tình.

Ba người trò chuyện với nhau một lát, lại để cho Hồng Vân thương thế khôi phục không ít về sau, liền cùng một chỗ về tới Ngũ Trang Quan trong.

Giờ phút này, toàn bộ Hồng Hoang, không ít đại năng chi sĩ tất cả đều chú ý chuyện này.

Tây Phương Linh trên núi, Chuẩn Đề mặt sắc thành gan heo sắc, khó coi vô cùng, chăm chăm vào Bất Chu sơn, cắn răng phần nộ nói, "Khá lắm Vân Trung Tử, xấu ta chuyện tốt."

Người ngược lại cái này là vì sao? Nguyên lai lúc trước Đạo Tổ diễn giải thời điểm, bởi vì Chuẩn Đề cùng tiếp dẫn hai người đến từ Tây Phương, khoảng cách Từ Tiêu Cung quá xa, bởi vậy chờ hai người tới Từ Tiêu Cung về sau, phía trước sáu cái chỗ ngồi đã bị Tam Thanh, Nữ Oa, Hồng Vân cùng Côn Bằng đã ngồi.

Cuối cùng Chuẩn Đề một bả nước mũi một bả nước mắt ở Từ Tiêu Cung nội "Thút thút ni non", sinh tính thiện lương Hồng Vân thấy vậy, đem chính mình với tư cách tặng cho Chuẩn Đề, Chuẩn Đề tự nhiên đại hi, lại để cho tiếp dẫn ngồi xuống, rồi sau đó lại thuận tay đem Côn Bằng đẩy rơi xuống cuối cùng một cái bồ đoàn bên trên, chính hấn ngồi lên.

Đây cũng là vì cái gì về sau Đạo Tổ lại để cho đem cuối cùng một đạo Hồng Mông Tử Khí ban cho Hồng Vân mà không phải Côn Bằng.

Bởi vì việc này Côn Bằng đem Hồng Vân hận đến hàm răng trắng cắn, cái này liền có Côn Bằng cắn giết Hồng Vân sự tình, mà Chuẩn Đề giấu kín Thiên Cơ nguyên nhân cũng là bởi vì Hồng Vân lại để cho hấn chỗ ngồi, tương đương với cho Tây Phương hai người một cái thánh vị, lớn như thể nhân quả, hấn Chuẩn Đề tự nhiên muốn cho hấn biến mất.

Mà biện pháp duy nhất tựu là lại để cho Hồng Vân chết đi, cho nên ngay tại Côn Bằng, Minh Hà trước sau giấu kín Thiên Cơ về sau, cũng thuận tay bỏ thêm một tầng, không nghĩ tới cuối cùng bị Vân Trung Tử từ đó phá hư, cứu Hồng Vân, như thế không chỉ có không để cho nhân quả biến mất, ngược lại càng là tăng thêm một ít nhân quả, Chuẩn Đề như thế nào không giận?

Tiếp dẫn mặt sắc cũng càng thêm khó khăn, Tây Phương vốn là căn cỗi, hôm nay hai người lại thiếu nợ Hồng Vân lớn như thể nhân quả, lần này xem như ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, tiếp dẫn khuôn mặt triệt để thành mướp đắng sắc.

Bát Cảnh Cung nội, lão tử đang tại cho Huyền Đô giảng luyện đan chi đạo, lại đột nhiên nhìn phía Bất Chu sơn, nhìn thoáng qua về sau, lại tiếp tục vì Huyền Đô diễn giải, Huyền Đô tuy nhiên nghi hoặc, nhưng là không dám hỏi nhiều, tiếp tục nghe lão tử đã nói.

Ngọc Hư Cung nội, Nguyên Thủy Thiên Tôn đang tại vì mới gần đây thu Thập Nhị Kim Tiên diễn giải, giảng đến trên đường cũng đục lỗ nhìn về phía Bất Chu sơn, bất quá việc này cùng hấn Xiển giáo không quan hệ, hấn tự nhiên sẽ không quá vượt qua kiểm tra rớt, duy nhất lại để cho hấn chú ý là Vân Trung Tử, bất quá cũng chỉ là nhướng mày nhìn thoáng qua, rồi sau đó tiếp tục diễn giải.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên giáo chủ đang gõ ngồi tìm hiểu đại đạo, đột nhiên ngẩng đầu nhìn một cái Bất Chu sơn, đạo, "Chuyện gì đều muốn chộp vào một cước, thật là một cái phiền toái tình."

Sau khi nói xong lại tiếp tục đắm vào đến tìm hiểu đại đạo bên trong.

Oa Hoàng Cung ở bên trong, Nữ Oa chăm chăm vào Bất Chu sơn, không biết suy nghĩ cái gì, trên mặt thần sắc có chút kinh ngạc, thật lâu mới lẩm bẩm nói, "Chuẩn Đề ngược lại là hảo tâm cơ, với tư cách là một cái Thánh Nhân, như thế lòng dạ ác độc, thật là không nên."

Nữ Oa âm thầm đối với Chuẩn Đề bỏ thêm tượng tượng.

Nếu như Chuẩn Đề biết rõ bởi vì này sự kiện, lại để cho Nữ Oa đối với hấn đã có cái nhìn, không biết hấn sẽ có cảm tưởng thế nào? Khẳng định ruột đều nhanh hồi hận thanh đi à nha, vốn Tây Phương Nhị Thánh đối với Tam Thanh tựu ít đi một người, vốn là còn có thể đem Nữ Oa kéo vào bọn hấn đội hình, nhưng hôm nay còn không có đi rồi, liền lại để cho việc này biến thành không có khả năng, nếu như Chuẩn Đề biết được, Vân Trung Tử đã có thể thâm rồi.

Nói sau ở trong thiên đình, Đế Tuấn, Thái Nhất nhìn thoáng qua vừa vừa trở lại Côn Bằng, nhưng trong lòng thì âm thầm cười trộm, hôm nay chuyện này xem như âm thầm lại để cho Đế Tuấn, Thái Nhất đạt được không ít chỗ tốt.

Côn Bằng có trí có mưu có dã tâm, mà lại cũng cao ngạo, lúc trước Đế Tuấn cùng Thái Nhất bá hấn Yêu Sư vị, mưu đồ lại để cho hấn gia nhập Thiên đình, kết quả Côn Bằng trực tiếp cự tuyệt, cuối cùng hai người bất đắc dĩ phía dưới, trực tiếp dùng vũ lực trấn áp, đem hấn cột vào Thiên đình trên chiến xa.

Tuy nhiên như thế, nhưng là Côn Bằng lại không muốn vì Thiên đình xuất toàn lực, gần kề ra tâm không xuất lực, hôm nay hết thấy đều thay đổi, Côn Bằng đắc tội Hồng Vân cùng Trần Nguyên Từ hai người, Côn Bằng tuy nhiên tu vi cao, nhưng là không cái gì cường đại pháp bảo, công bình đối chiến ở bên trong, thậm chí không thể lực địch Hồng Vân, hơn nữa Trần Nguyên Từ, thua không nghi ngờ.

Như thế, Côn Bằng cũng chỉ có thể trốn ở Yêu tộc bên trong, mượn Yêu tộc lực lượng đến đối kháng Hồng Vân hai người, đương nhiên, Yêu tộc có Đế Tuấn cùng Thái Nhất, Phục Hy, Trần Nguyên Từ cùng Hồng Vân tạm thời cũng sẽ không biết đến tìm Côn Bằng phiền toái.

Tuy là như thế, Côn Bằng nhưng lại không thể không vì Yêu tộc xuất toàn lực đối kháng Vu tộc, bằng không thì một khi không có Yêu tộc che chở, Hồng Vân cùng Trần Nguyên Từ còn không đem Côn Bằng đuổi giết được trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào?

Đừng nói Minh Hà, Minh Hà có trọng bảo nơi tay, căn bản là không sợ Hồng Vân cùng Trần Nguyên Từ, huống hồ hắn ở tại trong biển máu, có đồn đãi "Huyết Hải không khô, Minh Hà bắt từ", cho nên mặc dù là Minh Hà không địch lại Hồng Vân hai người, chỉ cần hướng Huyết Hải một trốn, Hồng Vân hai người cầm hắc Minh Hà cũng hết cách rồi, cho nên Côn Bằng chỉ có thể đem hi vọng đặt ở Yêu tộc trên người, chuẩn xác mà nói là đem hi vọng đặt ở Đế Tuấn, Thái Nhất trên người.

Mặt khác Vu tộc đã ở chú ý chuyện này, trong đó Đế Giang gặp Côn Bằng đắc tội Hồng Vân cùng Trần Nguyên Từ, nhưng trong lòng thì nổi lên tâm tư, hy vọng có thể đem Hồng Vân cùng Trần Nguyên Từ kéo đến chính mình đội hình đến, bất quá Vu tộc là cao ngạo, mà lại cũng là tự tin, hiện tại Vu tộc thực lực so Yêu tộc cường đại, Đế Giang cũng chỉ là đem chuyện này đặt ở trong nội tâm.

Ngũ Trang Quan ở bên trong, Vân Trung Từ ba người sau khi trở về, Hồng Vân liền đi bệ quan đường thương đi, mà Vân Trung Từ tả hữu vô sự đã ở Ngũ Trang Quan ở đây.

"Nếu như Hồng Vân thân vẫn, Hồng Hoang đại lực bên trong đích sở hữu đại năng tất nhiên sẽ ra tay cướp đoạt Hồng Mông Từ Khí, đến lúc đó thương vong nhất định rất lớn, cuối cùng Vu Yêu hai tộc lại một đại chiến, hai tộc cũng cơ hồ diệt tộc, kể từ đó, trong hồng hoang, không có gì ngoài những không xuất ra kia thể đại năng chi sĩ, còn lại đại thần thông người, xem như tất cả đều chết đi, như vậy, Nhân tộc leo lên Hồng Hoang sân khấu cũng thông thuận nhiều hơn, chẳng lẽ cái này là số trời sao?"

Vân Trung Từ tại Ngũ Trang Quan nội, một mình một người đang suy tư, đối với hắc cái này suy đoán, tuy nhiên hắc có chút tin tưởng, nhưng là Nhân tộc muốn ra Thánh Nhân, quá khó khăn, dù sao Nhân tộc xuất thế thời gian quá ngắn, giờ phút này hắc ẩn ẩn đã minh bạch Hồng Vân câu kia cách khai có ý tứ gì rồi, chắc hắc lúc này Trần Nguyên Từ cũng có thể muốn minh bạch chưa!

Vân Trung Từ cười khổ một tiếng, lắc đầu, đem những phỏng đoán này vung đến sau đầu, hôm nay Hồng Vân đã không có thân vẫn cũng quyết định đã đi ra, tuy nhiên chi tiết bị chính mình đánh vỡ, nhưng là đoán chừng hay là muốn tiếp tục nữa, giờ khắc này, hắc hiểu được : Thiên đạo đại thể không thể sửa, tiểu thể có thể sửa, điều này cũng làm cho hắc đối với tương lai đã có tin tưởng.

Vân Trung Từ đem những buồn này, bắt đầu bệ quan tu luyện .

Như thế đã qua mấy chục năm, Hồng Vân vừa mới khôi phục tới, rồi sau đó lần nữa hướng Vân Trung Từ, Trần Nguyên Từ lưỡng Nhân đạo tạ, đón lấy ba người cùng một chỗ tại Ngũ Trang Quan nội nâng cốc ngôn hoan, phẩm quả luận đạo, chút nào cũng không đề cập tới cái kia Côn Bằng, Minh Hà hai người.

Trăm năm về sau, Vân Trung Từ ý định hồi Kim Ngao Đảo rồi, hơn nữa chính mình Ngũ Hành đảo trải qua những năm này Chung Linh chuẩn bị, cũng không biết như thế nào, thật sự của mình là cần phải đi về nhìn một chút, bởi vậy liền hướng về hai người từ biệt.

Không nghĩ tới Hồng Vân cũng hướng Trần Nguyên Từ từ biệt rồi, về sau tại sở hữu đại thần thông người khó hiểu trong ánh mắt, thẳng tắp bay vào tầng trời ba mươi ba Hồn Độn bên trong, từ nay về sau Hồng Vân người này liền biến mất ở Hồng Hoang đại lực ở bên trên, dần dần, mọi người cũng liền đem Hồng Vân quên.

Vân Trung Từ về tới Kim Ngao Đảo, bài kiến Thông Thiên giáo chủ về sau, Thông Thiên giáo chủ cũng không nói thêm gì, chỉ là nhắc nhở Vân Trung Từ về sau chính mình xuất hành cần thận một chút, đừng để bên ngoài người cho lừa được, ẩn ẩn chỉ hướng Tây Phương Chuẩn Đề đạo nhân.

Vân Trung Từ là người nào, đầu óc đi lòng vòng cũng tự hiểu được, hắc thân có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thí Thần Thương cái này hai kiện bảo vật, bất luận cái gì Hồng Hoang đại thần thông người đều trông mà thèm, nếu như mình không phải Tịch giáo đại đệ tử, tin tưởng dùng mình bây giờ gần kề Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi, tại theo Vạn Thọ Sơn trở lại trên đường, tự khẳng định có người hội đối với chính mình động thủ.

Nghĩ tới đây, Vân Trung Từ cũng âm thầm cảm thán có một tốt chỗ dựa hoàn toàn chính xác có thể giảm bớt không ít phiền toái, thậm chí liền mạng sống cơ hội đều tăng nhiều không ít, bất quá đối với tu vi tăng lên, Vân Trung Từ cũng cảm giác có chút lửa sém lông mày.

Bài kiến Thông Thiên giáo chủ về sau, Vân Trung Từ liền rời đi Kim Ngao Đảo, đi đã đến chỗ ở của mình, Ngũ Hành đảo!

Vừa vừa về tới Ngũ Hành đảo, Vân Trung Từ liền gặp toàn bộ Ngũ Hành đảo sớm đã rực rỡ hắc lên, toàn bộ Ngũ Hành đảo thiết kế, bố trí, thiếu chút nữa đem Vân Trung Từ cái cảm kinh roi xuống!

Chương 27: Vu Yêu khai chiến

Vân Trung Tử có chút trợn mắt há hốc mồm chăm chăm lên trước mắt hòn đảo, hẳn thậm chí suy nghĩ, cái này hay vẫn là phía trước bái kiến Ngũ Hành đảo sao? Hoàn toàn đại biến dạng.

Chỉ thấy Ngũ Hành đảo đại trận lối vào thành lập lấy một đạo đại môn, cao có vài chục trượng, trên ghi ba chữ to, Ngũ Hành môn.

Lại sau đó liền cửu tòa kiêu, mỗi một tòa kiêu đều mấy trăm mét trường, cửu tòa kiêu hiện lên hoàn hình dáng, theo Ngũ Hành môn thông hướng xa xa, mà ở cửu tòa dưới cầu, tại đây vốn là không có sông, nhưng là giờ phút này nhưng lại nhiều ra một đầu sông đến, nước sông thanh tịnh, khi thì cuộn cuộn mà chảy, khi thì tĩnh như xử nữ.

Vân Trung Tử nhưng lại nhìn bạch sông nước này biến hóa chính là trong sông có mấy cái tu đạo con rùa đen, hiển nhiên là Chung Linh trào trở lại, cái này lại để cho Vân Trung Tử im lặng.

Không chỉ có như thế, tại Vân Trung Tử xuất hiện tại trên cầu thời điểm, theo trong nước sông đột nhiên phiêu khởi thành từng mảnh do nguyên khí ngưng tụ mà thành đám mây, Vân Trung Tử thần thức quét qua, dù có mấy vạn đoá, thăm nghĩ, "Thật sự là phá gia chi tử, bạo diễn Thiên Vật a."

Đám mây phiêu tán tại chín trên cầu xuống, lại để cho cửu tòa kiêu phảng phất nếu là ở bầu trời, Vân Trung Tử đứng tại trên cầu, cũng không khỏi cảm giác mình là phi tại vân bên trên, loại cảm giác này thật ra khiến Vân Trung Tử rất là hưởng thụ, dù sao chính hắn bản thể cũng là một đám mây.

Chín kiêu về sau là một mảng lớn cung điện, khắp cung điện lại là phiêu nổi giữa không trung, tuy nhiên quy mô bên trên so ra kém Ngọc Hư Cung, Bích Du Cung, nhưng là bề ngoài bên trên, lại chỉ có hơn chứ không kém.

Nguyên lai sở hữu cung điện, tất cả đều là dùng trong hồng hoang ít có quý trọng tài liệu tu kiến, hiển nhiên những năm gần đây này, Chung Linh không ít xâm nhập trong hồng hoang, bằng không thì chỉ dựa vào hắn Chung Linh trước kia sưu tầm những tài liệu kia, làm sao có thể đủ thành lập ra như thế cung điện?

Khắp cung điện hào quang phóng ra ngoài, thành từng mảnh năm sắc hào quang có quy luật từ cung điện trong tán phát ra, lại để cho khắp cung điện xem thần thánh vô cùng, trong đó một tòa cung điện dựng ở chính cung điện phía trước, trên tám bảng nhưng lại không có bất kỳ chữ viết, hiển nhiên Chung Linh là ở chờ Vân Trung Tử trở lại viết lưu niệm.

Mà ở cung điện phía dưới, thì là bị Chung Linh trồng đầy Linh Dược, tiên thảo, thậm chí liền một tia khe hở đều không có, về phần cung điện cùng cung điện ở giữa con đường, cũng là bị Chung Linh thiết kế thành từng đạo cầu vượt, những cầu vượt này tất cả đều là do Bạch Ngọc xây thành, tại ánh mặt trời chiếu rọi xuống, tán phát ra Bạch Trạch hào quang, nhu hòa mà theo có mỹ cảm.

Lúc này Chung Linh theo một chỗ trong cung điện chạy ra, nhìn thấy Vân Trung Tử vội vàng bái đạo, "Chung Linh bái kiến lão gia."

Vân Trung Tử không biết mình nên cái gì biểu lộ, Chung Linh rõ ràng đem Ngũ Hành đảo thiết kế thành như vậy, tuy nhiên bởi vì Ngũ Hành đảo không lớn nguyên nhân, bởi vậy những cung điện này quy mô đều rất nhỏ, thế nhưng mà cũng quá xa hoa đi à nha? Vân Trung Tử vừa trông thấy cái này phiến cung điện thời điểm, đều cho là mình đã đến Thiên đình, tuy nhiên hắn chưa từng đi Thiên đình.

Nhìn xem Chung Linh, đạo, "Những điều này đều là ngươi làm ra đến hay sao?"

Trong giọng nói không có trách cứ, ngược lại là có chút khen ngợi, tuy nhiên hẳn hôm nay tu vi đã là một cái Đại La Kim Tiên trung kỳ, nhưng là lòng của hắn vẫn là một cái người hiện đại, tại có điều kiện dưới tình huống, đem chỗ ở của mình làm cho tốt một chút cũng không gì đáng trách, huống chi đây là đang Hồng Hoang thế giới, những cung điện này sở dụng tài liệu tuy nhiên cũng so sánh quý trọng, bất quá ngay cả Chung Linh tốn hao một ít thời gian đều có thể tìm được, huống chi Vân Trung Tử.

Chung Linh có chút ngại ngùng nói, "Vâng, không có trải qua lão gia cho phép liền tự tiện đem cung điện tu thành như vậy, mong rằng lão gia thứ lỗi."

Vân Trung Tử cười cười, thẳng này, tu vi đều tăng lên nhiều như vậy rồi, còn như thế ngại ngùng, không hổ là gấu trúc.

"Ngươi cái tiểu gia hỏa, bất quá tìm kiếm những tài liệu này khẳng định hao tổn không thiếu thời gian a?"

Vân Trung Tử theo miệng hỏi, mặc dù mình có thể đoán được, nhưng là đã Chung Linh cố tình, liền cũng quan tâm một phen, chính mình cũng không phải là cái kia Vô Thủy như vậy vô tình.

Chung Linh gãi gãi đầu, đạo, "Không có, đáy biển những tài liệu này rất nhiều, những chỉ là của ta này cùng kim đồng bọn hắn tiện tay tại đáy biển kiếm."

Vân Trung Tử sững sờ, hiển nhiên hẳn thật không ngờ đáy biển còn có nhiều như vậy quý trọng tài liệu, bất quá ngắm lại cũng bình thường, Đông Hải sao

mà đại, mặc dù không thể so với Hồng Hoang đại lục, nhưng là kỳ trân tiếc tài liệu tuyệt đối sẽ không so Hồng Hoang đại lục thiếu đi đến nơi nào, đương nhiên, hôm nay Vân Trung Tử đối với những quý trọng này tài liệu cũng không có để bụng, tuy nói là trân quý, nhưng là đối với hôm nay Vân Trung Tử mà nói, cùng bình thường Thạch Đầu không có gì khác biệt.

Lúc này, kim đồng, mộc đồng cùng hòa đồng đang từ đảo bên ngoài trở lại, nhìn thấy Vân Trung Tử lập tức bái đạo, "Đồng nhi bái kiến lão gia."

Vân Trung Tử gật gật đầu, cũng mặc kệ cái này mấy cái gia hỏa như thế nào quy hoạch toàn bộ Ngũ Hành đảo, thần thức quét qua liền sáng tỏ toàn bộ hòn đảo bộ dạng.

Cung điện phía sau có khác một mảng lớn được viện, cũng phiêu nổi giữa không trung, bên trong trồng lấy các loại trân quý Linh Dược, những dược liệu này tất cả đều là Chung Linh chính mình ngắt lấy Linh Dược ở bên trong, phẩm chất tốt nhất, bất quá cùng Vân Trung Tử trong hồ lô Linh Dược so sánh với, nhưng lại lại mấy cấp bậc.

Toàn bộ dược viện đều bị trên vải đại trận, đương nhiên, Chung Linh trận pháp tạo nghệ có thể nào cùng Vân Trung Tử so sánh với?

Mà ở cung điện phía dưới dược viện đằng sau thì là một mảnh hồ nước, trong hồ loại có các loại thủy sinh dược liệu, đồng thời toàn bộ trong hồ đều trồng lấy các loại Liên Hoa, Vân Trung Tử thậm chí cảm thấy được, cái này hồ nước cùng trong truyền thuyết Tây Phương Công Đức Trì tương tự, âm thầm cũng tán thưởng một tiếng Chung Linh thông minh.

Lại đằng sau tựa là một mảng lớn rừng rậm, các loại che trời cổ thụ, nhưng là cả Ngũ Hành ở trên đảo ngoại trừ Vân Trung Tử, Chung Linh cùng ba cái còn chưa Hóa Hình đồng tử, cùng với bị Chung Linh chờ chộp tới những tu đạo kia con rùa đen, cũng không có những thứ khác sinh linh, Vân Trung Tử âm thầm nghĩ tới, "Phải chăng muốn thu mấy người đệ tử?" Nghĩ tới đây, Vân Trung Tử nhưng trong lòng thì có chút quyết định.

Vân Trung Tử đi vào đệ một tòa cung điện, cũng nói ra, "Đây cung điện tạm thời không thủ danh tự, đặt tên, bọn ngươi đến trong đại điện, lão gia vì các ngươi diễn giải."

Hôm nay ba cái đồng tử còn chưa Hóa Hình, xuất hành cũng bất tiện, gần đây dù sao vô sự, mình có thể một bên vì mấy người diễn giải, một bên cũng có thể chính mình tìm hiểu đại đạo, khi thì còn có thể trở về Kim Ngao Đảo nghe Thông Thiên giáo chủ diễn giải, như thế ngược lại cũng không tệ.

Mấy ngàn năm về sau, trong hồng hoang, Vu Yêu hai tộc rốt cục đã có mối động tĩnh.

Thì ra là thế nhiều năm, Yêu tộc bởi vì đã có lần trước thảm bại, đã có giáo huấn, hôm nay chỉ cần Vu tộc khiêu khích liền trực tiếp tránh lui, vừa mới bắt đầu, ngoại trừ Hậu Thổ bên ngoài khác mười một vị Tổ Vu nhao nhao cho rằng đây là bởi vì Yêu tộc sợ nguyên nhân, Hậu Thổ lần nữa khuyên bảo mặt khác Tổ Vu coi chừng Yêu tộc có âm mưu quỷ kế, kết quả mười một vị Tổ Vu lơ đãng, Hậu Thổ rơi vào đường cùng cũng không hề khuyên bảo.

Có thể về sau, theo thời gian trôi qua, hôm nay đã qua mấy ngàn năm, Tổ Vu bên trong đích Đế Giang rốt cục cũng phát hiện không đúng, quá mức khác thường rồi, nếu như là vừa mới bắt đầu một ngàn năm, còn có thể nói là bởi vì lần trước thảm bại, Vu tộc chán nhiep rồi Yêu tộc.

Thế nhưng mà nhiều như vậy năm qua đi, Yêu tộc vẫn là né tránh, cái này cùng Yêu tộc dĩ vãng làm việc phương thức hoàn toàn bất đồng, sự tình ra khác thường tất có yêu a.

Bởi vậy Đế Giang liền âm thầm triệu tập lên Vu tộc bộ chúng, cũng không đùa nghịch bất luận cái gì âm mưu quỷ kế, muốn dùng Vu tộc thực lực tuyệt đối đánh lên Thiên Đình, đem Yêu tộc diệt sạch, từ đó về sau Vu tộc liền chính thức xưng bá Hồng Hoang rồi.

Không hề dấu hiệu, Vu tộc tại mười hai Tổ Vu dưới sự dẫn dắt, trực tiếp giết lên Thiên Đình, lại để cho Yêu tộc một hồi đại loạn, thẳng đến Vu tộc đánh tới Nam Thiên môn bên ngoài, Yêu tộc mới kịp phản ứng.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất phần nộ đồng thời cũng là khiếp sợ, không nghĩ tới Vu tộc lại có thể biết ở thời điểm này đánh đến tận cửa đến, sở hữu Yêu tộc tất cả mọi người cảm giác được biệt khuất, Vu tộc đều đánh tới Nam Thiên môn đã đến, cái này chẳng phải là đánh tới cửa nhà rồi hả? Cái này lại để cho Yêu tộc còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Yêu tộc phản khởi, cùng Vu tộc đại chiến, một trận chiến này thắng đánh cho Thiên Bồng Địa Liệt, đem trọn cái Thiên đình đều thiếu chút nữa đánh nát.

Vu tộc cao thủ quá nhiều, mười hai Tổ Vu cụ đều là Chuẩn Thánh tu vi, mà toàn bộ Yêu tộc, cũng chỉ có Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy cùng Côn Bằng là Chuẩn Thánh tu vi, Đế Giang mang theo Cường Lương, Nã Tư, Huyền Minh ba người đại chiến Đế Tuấn, Nhục Thu, Cú Mang, Cộng Công, Chúc Dung, Thiên Ngô, Xa Bì Thi sáu cái Tổ Vu vây quanh Thái Nhất, bởi vì Thái Nhất có Đông Hoàng Chung, bất kỳ một cái nào Tổ Vu cũng không phải hấn đối thủ, Hậu Thổ thì là chống lại Phục Hy, mà đèn cầy chín âm chống lại Côn Bằng.

Vu tộc thập đại vu giao đấu Yêu tộc thập đại Yêu Thánh.

Trên chiến trường thân nhau một mảnh, trong đó nhất tinh màu nhưng lại Thái Nhất cái này chiến đoàn.

Đông Hoàng Thái Nhất cầm trong tay Đông Hoàng Chung, đại chiến Lục Đại Tổ Vu mà chút nào không rơi vào thế hạ phong, ngược lại làm cho Lục Đại Tổ Vu một hồi lúng cuống tay chân, vốn là Đông Hoàng Thái Nhất tu vi cũng gần kề so cái này Lục Đại Tổ Vu cao một điểm mà thôi, có thể là do ở trong tay hấn Đông Hoàng Chung lực công kích cùng lực phòng ngự đều quá mạnh mẽ, bởi vậy đại chiến sáu người mà bất bại, kết quả này không chỉ có lại để cho Vu tộc một đám Tổ Vu giật mình không thôi, coi như là toàn bộ trong hồng hoang đại thần thông người cũng đều là âm thầm kinh hãi, cái này Thái Nhất quả nhiên là cái Mãnh Nhân a.

Lục Đại Thánh Nhân cũng đều tại chú ý cái này trận này đại chiến, đối với Đông Hoàng Chung cái này Tiên Thiên Chí Bảo, Lục Đại thánh nhân cũng có riêng phần mình tâm tư, Nữ Oa tự nhiên không cần phải nói, chỉ cần Đông Hoàng Chung tại Yêu tộc bên trong, về phần đang trong tay ai, năng nhưng lại không quá quan tâm.

Lão tử trong tay có Thái Cực Đồ cùng Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, cũng sẽ không nhìn trộm cái này Đông Hoàng Chung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn có Bàn Cổ Phiên nơi tay, lực công kích chí cường, mà lại có thể trấn áp số mệnh, đối với Đông Hoàng Chung tuy nhiên trong lòng có chút nghĩ cách, lại cũng sẽ không biết đi tranh giành.

Thông Thiên giáo chủ, tuy nhiên Tru Tiên kiếm trận lực công kích có thể nói Hồng Hoàng thứ nhất, không phải bốn thánh không thể phá, duy nhất chưa đủ là không thể trấn áp số mệnh, thế nhưng mà đối với Đông Hoàng Chung, hắn cũng chỉ là ngấm lại mà thôi.

Vốn hấn Tru Tiên kiếm trận cũng đã đủ nghịch thiên được rồi, nếu như hấn lần nữa đến Đông Hoàng Chung, không có gì bất ngờ xảy ra, mặt khác mấy vị Thánh Nhân tuyệt đối sẽ ra tay đưa hấn phong ấn, đến lúc đó hấn chẳng những phải không đến Đông Hoàng Chung, ngược lại sẽ lại để cho Tiết giáo đệ tử chịu khổ.

Huống hồ hấn đại đệ tử Vân Trung Tử, trong tay còn có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cái này trấn áp số mệnh chí bảo, mấy vị Thánh Nhân tự nhiên càng không khả năng lại để cho hấn đạt được Đông Hoàng Chung rồi, bởi vậy đối với Đông Hoàng Chung, hấn cũng không có ý kiến gì.

Tiếp dẫn trong tay có Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, hơn nữa hấn cũng bắt thiện tại đi tranh đoạt những bảo vật này.

Ngược lại là Chuẩn Đề, trong tay cũng không có bất kỳ tốt bảo vật, tốt nhất cũng tự Hàng Ma Xử cùng Thất Bảo Diệu Thụ mà thôi, đối với Đông Hoàng Chung cái này Tiên Thiên Chí Bảo, tự nhiên trong nội tâm ngửa.

Vân Trung Tử cũng âm thầm quan sát toàn bộ chiến cuộc, Kiến Đông hoàng Thái Nhất như thế chi mãnh liệt, lại để cho hấn đối với Đông Hoàng Chung cũng là trong lòng ngửa, Đông Hoàng Chung tự lực công kích cùng lực phòng ngự tại một thân, mặc cho ai đều mơ tưởng đạt được, đương nhiên cái này vẹn vẹn là ở Vân Trung Tử xem ra.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Chiến

Lại nói bên kia, Đông Hoàng Thái Nhất cùng Lục Đại Tổ Vu đánh nhau, đánh cho thiên hôn địa ám, nhật nguyệt không ánh sáng, Đông Hoàng Thái Nhất một thân hoàng bào gia thân, tăng thêm lúc này đại phát thần uy, xem so với Đế Tuấn càng có vài phần Thiên Đế bộ dáng, đích thật là một cái Thiên Sinh Chiến Thần.

Đế Tuấn cùng Đế Giang bọn người mấy cái chiến trường cũng thân nhau một mảnh, các loại đạo pháp mạn thiên phi vũ, chiếu rọi Hồng Hoàng, các loại pháp bảo cũng là hủy tinh tời thạch, Tiên Thiên pháp bảo uy áp lại để cho Hồng Hoàng đại lực ở bên trên không ít đại thần thông người đều kinh hãi không thôi.

Cái này mấy chỗ chiến trường đều là Chuẩn Thánh tu vi người, bởi vậy muốn trong thời gian ngắn phân ra thắng bại thực sự không quá sự thật.

Ngược lại là thập đại Yêu Thánh cùng thập đại vu cái này mấy đối chiến tràng trước sau phân ra thắng bại đến, Hình Thiên cầm trong tay Hình Thiên Phủ, đem đối thủ đánh cho không hề chống đỡ chỉ lực, còn có Trương Liễu, đây cũng là thập đại vu bên trong thực lực siêu cường tồn tại, cũng đem cái khác đại yêu đánh cho chỉ có chạy trốn phần.

Đương nhiên, thập đại Yêu Thánh bên này cũng có dùng thực lực xuất chúng chi nhân, hấn Trung Bạch trạch là một cái Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ tu vi đại yêu, cách trở thành Chuẩn Thánh cũng không xa vậy, đem đối diện Vũ Sư đánh cho đại bại mà trốn.

Mặt khác một ít Tiểu Yêu, tiểu vu cũng là đánh cho khí thế ngất trời, riêng phần mình pháp thuật sử xuất, mưa gió Lôi Điện không ngừng trên không trung thoáng hiện, dùng thanh âm vang vọng toàn bộ Thiên đình.

Yêu tộc cùng Vu tộc, Thiên Sinh thị sát khát máu hiếu chiến, hôm nay hai tộc tương chiến, đem hai tộc huyết tính triệt để dẫn phát ra, thời gian dần trôi qua toàn bộ đều đem ra hết toàn lực, theo thời gian trôi qua, vô số Yêu tộc, Vu tộc tộc nhân chết đi, lăn xuống hạ Thiên đình, ngã vào Bát Chu sơn về sau liền ngã thành một mảnh nhục.

Ở trong thiên đình bốn phía đều tràn ngập tiếng kêu giết thanh âm, huyết cùng thịt phiêu tán rơi rụng, Thiên đình không còn là một cái thần thánh địa

phương, phản giống như là Địa Ngục một loại.

Dần dần, theo Thiên đình phía trên, tàn mát ra một cổ nồng đậm huyết tinh chi khí, phiêu tán hạ Bất Chu sơn, toàn bộ Bất Chu sơn đều bị huyết vụ bao phủ, vốn là xem thần thánh vô cùng Thánh Sơn, lúc này lại cho người một loại lạnh lạnh cảm giác, một cổ cảm giác mát không khỏi theo chúng sinh linh đáy lòng bay lên.

Đối với những biến hóa này, chỗ ở chiến trường bên trong đích hai tộc chi nhân hoàn toàn không có có tâm tư đi chú ý, tất cả đều toàn lực đại chiến đối thủ của mình.

Thiên đình dù sao không có chút nào chuẩn bị, bởi vậy Yêu tộc phi thường chịu thiệt, huống chi Thiên đình chỉ là Yêu tộc bộ phận tinh anh mà thôi, có khác rất nhiều Yêu tộc chi nhân cũng không có ở tại Thiên đình, bởi vậy Thiên đình nội Yêu tộc chi nhân không ngừng vẫn lạc, mặc dù là về sau Hồng Hoàng đại lục ở bên trên không ngừng có Yêu tộc hướng về Thiên đình chạy đến, nhưng cũng là như muối bỏ biển, căn bản là không thể giải cứu Thiên đình chi nguy.

Mà Vu tộc lại đến có chuẩn bị, mà lại Vu tộc mỗi người thân lực kinh người, tại khoảng cách gần như vậy tác chiến xuống, càng là như cá gặp nước, một người đại chiến hai ba người đều không rơi vào thế hạ phong, tuy nhiên Yêu tộc khí lực cũng cường, nhưng lại không thể cùng Vu tộc đánh đồng, bởi vậy chiến cuộc bắt đầu hướng về Vu tộc nghiêng.

Về phần thập đại vu, trong đó cũng cũng chỉ có Bạch Trạch tu vi cao một chút mà thôi, nhưng là cùng Hình Thiên so lại vẫn có chênh lệch, bởi vậy, gặp Vũ Sư chiến bại, Hình Thiên trực tiếp chống lại Bạch Trạch.

Không lâu về sau, Bạch Trạch liền chống đỡ không nổi, rơi sợ mà trốn, khác mấy cái Đại Vu thì càng không phải Hình Thiên, Tương Liễu bọn người đối thủ, những này đại yêu cũng tận đều bị thua.

Đồng Hoàng Thái Nhất đại chiến Lục Đại Tổ Vu, tuy nhiên không sẽ bị thua, nhưng là muốn chiến thắng Lục Đại Tổ Vu cũng là không thể, bởi vậy chỉ có thể mất thấy Yêu tộc bộ chúng bị Vu tộc chi nhân sát hại.

Bên kia Đế Tuấn, bởi vì tu vi so với Đế Giang bọn người cao hơn bên trên một đường, bởi vậy lúc mới bắt đầu cùng Đế Giang bốn vị Tổ Vu đánh nhau, tiến thoái tự động, có công có thủ, thế nhưng mà cái này đối với hắn nguyên khí tiêu hao cũng đồng dạng cực lớn, bởi vậy theo thời gian trôi qua, Đế Tuấn nhưng lại thủ nhiều công ít, cuối cùng càng là chỉ có chống đỡ chi lực, cái này lại để cho Đế Tuấn trong lòng có chút lo lắng.

Thoải mái nhất nhưng lại Côn Bằng cùng đèn cây chín âm, Hậu Thổ cùng Phục Hy cái này hai cái chiến trường, Côn Bằng không có gì tốt pháp bảo, bởi vậy đại chiến đèn cây chín âm lúc cũng chỉ có thể bằng vào tốc độ của mình vây quanh đèn cây chín âm công kích.

Tuy nhiên như thế, muốn đánh bại đèn cây chín âm cũng là không thể, trong nội tâm âm thầm thế nhất định phải tìm được một kiện tốt pháp bảo.

Đèn cây chín âm cũng biết chính mình căn bản là theo không kịp Côn Bằng, nếu muốn đánh bại Côn Bằng cần phải có người hỗ trợ, nhưng hôm nay căn bản cũng không có bất luận cái gì Tổ Vu có thể dọn ra tay đến, cho nên đèn cây chín âm cũng chỉ có thể ngăn chặn Côn Bằng, không cho hắn đi giúp Đế Tuấn, Thái Nhất hoặc là Phục Hy.

Về phần Phục Hy cùng Hậu Thổ hai người, hai người này đều là tâm địa thiện lương thế hệ, bọn hắn tu vi tương đương, giữa hai người chiến đấu lộ ra có chút sức tương trợ, căn bản cũng không có bao nhiêu thực chất tính công kích, kỳ thật bọn hắn riêng phần mình trong nội tâm cũng đều minh bạch, hai người thực lực lực lượng ngang nhau, nhiệm vụ của bọn hắn cũng chỉ là ngăn chặn đối phương mà thôi.

Đế Tuấn đem đây hết thảy nhìn ở trong mắt, gấp trong lòng, chiếu tình huống trước mắt xem ra, Yêu tộc cách bại vong đã không xa.

Bởi vậy Đế Tuấn trực tiếp lấy ra Hà Đồ Lạc Thư, pháp lực rót vào Hà Đồ Lạc Thư bên trong, đem hai kiện pháp bảo đánh hướng bốn vị Tổ Vu, Hà Đồ Lạc Thư là hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, Đế Giang bốn trong tay người không có phòng Ngự Linh bảo, chỉ phải có chút lóe lên, né qua hai kiện bảo vật.

Đế Tuấn bắt lấy cái này khe hở, một cái lách mình thoát ly bốn người vây quanh, đứng ở đằng xa mặt sắc âm trầm chăm chăm vào chiến trường.

Đế Giang phảng phất nắm chắc thắng lợi trong tay, cũng không truy kích, mà là lớn tiếng quát đến, "Đế Tuấn, còn không đầu hàng? Chẳng lẽ ngươi nhẫn tâm xem ta Vu tộc triệt để tiêu diệt ngươi Yêu tộc sao?"

Đạo này thanh âm trực tiếp nổ vang tại toàn bộ Thiên đình phía trên, tất cả mọi người nghe thấy được đạo này thanh âm.

Đế Giang cùng Hậu Thổ hai người xem như mười hai Tổ Vu trung tâm tư nhất cẩn thận chi nhân, Đế Giang như thế hét lớn một tiếng, lại để cho Yêu tộc mọi người ngay ngắn hướng cả kinh, vừa rồi những Tiểu Yêu này tất cả đều lâm vào điên cuồng bên trong, căn bản cũng không có nhiều chú ý trên chiến trường tình huống.

Giờ phút này xem xét, lập tức kinh hãi mất sắc, Yêu tộc rõ ràng tổn thất thảm trọng, tái chiến xuống dưới, chỉ có diệt vong, bởi vậy những Tiểu Yêu này trong lòng phát lạnh, tâm thần có chút bất ổn, thoáng thất thần, trên chiến trường, cái đó tha cho ngươi thất thần? Cái này cùng muốn chết có gì khác nhau?

Quả nhiên Vu tộc một đám tiểu vu bắt lấy cơ hội này, phát ra công kích mãnh liệt, gần kề mấy hơi tầm đó, Yêu tộc tử thương vô số.

Đế Tuấn tức giận đến Tam Thi bạo khiếu, nộ chỉ vào Đế Giang đạo, "Đế Giang, ngươi khinh người quá đáng, ngươi đây là đang bức ta!"

Đế Giang cười ha ha, tiếng cười vang vọng toàn bộ chiến trường. "Bức ngươi? Không. Đế Tuấn, ngươi sai rồi, ta đây là muốn giết ngươi." Đế Giang phi thường tự tin, giống như Đế Tuấn hẳn phải chết không thể nghi ngờ giống như được.

Đế Tuấn giận quá thành cười, "Hừ, Đế Giang, ngươi khẩu khí thật lớn, đã như vậy, ta liền cho ngươi biết một chút về ta Đế Tuấn lợi hại."

Tại Đế Giang còn không có kịp phản ứng thời điểm, Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng bọn người nghe thấy Đế Tuấn nói, lập tức ngay ngắn hướng phát lực bức lui đối thủ của mình, lách mình đứng ở Đế Tuấn sau lưng, Đế Giang khẽ chau mày, hẳn thật sự là nghĩ không ra Đế Tuấn còn thủ đoạn nào nữa.

Đúng lúc này, Đế Tuấn hét lớn một tiếng, "Lũ yêu nghe lệnh, bổ Chu Thiên Tinh Đấu đại trận."

Cái này Chu Thiên Tinh Đấu đại trận có thể nói là Đế Tuấn đòn sát thủ, trận này là hắn tìm hiểu Hà Đồ Lạc Thư đoạt được, phối hợp 360 Ngũ Tinh thần chỉ lực, uy lực cực lớn, Đế Tuấn đối với hắn có lòng tin tuyệt đối.

Mười hai Tổ Vu nhưng không có đem cái này chưa từng nghe nói qua đại trận để ở trong lòng, chính là một cái đại trận làm sao có thể đủ đánh bại bọn hắn mười hai Tổ Vu, vẫn hỏi Yêu tộc bại cục? Huống hồ bọn hắn cũng còn là tự nhiên mình đòn sát thủ không có sử xuất.

Thân ở đại trong chiến đấu chúng Tiểu Yêu nghe vậy lập tức thay hình đổi vị, động tác thuần thực, phảng phất diễn luyện qua một loại, sự biến hóa này lại để cho Vu tộc mọi người cả kinh.

Vừa kịp phản ứng, muốn đi đánh chết những Tiểu Yêu kia thời điểm, đã thấy Đế Tuấn đem trong tay Hà Đồ Lạc Thư về phía trước ném đi, đồng thời, trong tay pháp quyết đánh ra, rống to một tiếng, "Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, lên."

"Ồng" một tiếng, Vu tộc mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, liền đã mất đi Yêu tộc mọi người thân ảnh, mười hai Tổ Vu cùng thập đại vu khá tốt, tương đối trấn định, nhưng là những cái kia tiểu vu nhưng lại trong nội tâm có chút hoảng hốt, không biết chuyện gì xảy ra.

Đúng lúc này, Đế Tuấn thanh âm truyền vào đến Vu tộc trong tai, "Ha ha, Đế Giang, bọn ngươi đã thân ở Chu Thiên Tinh Đấu trong đại trận, xem ta như thế nào tiêu diệt các ngươi."

Đế Tuấn vừa mới nói xong, Chu Thiên Tinh Đấu trong đại trận liền liên tiếp truyền ra có tiếng kêu thảm thiết, hiển nhiên lúc này có Vu tộc chi nhân tại trong trận bị giết, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, lại để cho mười hai Tổ Vu tức giận đến mặt sắc phát tím, mười hai Tổ Vu chia nhau cứu giúp, thế nhưng mà cái này y nguyên không giải quyết được vấn đề, hay vẫn là không ngừng có tộc nhân chết đi.

Mười hai Tổ Vu bắt đầu ra tay, công hướng đại trận bên trên ngôi sao, nhưng nơi này ngôi sao vừa diệt, cái khác ngôi sao lại đang trận bên trên sáng, cái này căn bản là trị phần ngọn không trừ gốc rễ, Vu tộc không tu Nguyên Thần, cũng không có thần thức, bởi vậy cũng không thể dùng thần thức dò xét mất trận chỗ.

Đúng lúc này, một đạo cự đại chấn động truyền ra, đồng thời Đế Giang nổi giận thanh âm truyền ra, "Đế Tuấn, ngươi cái tiểu nhân hèn hạ, rõ ràng đi cái kia đánh lên sự tình."

Không cần nghĩ cũng biết xảy ra chuyện gì, Đế Giang bị Đế Tuấn mấy người đánh lên, bị thương.

"Phi, đánh lên? Là chính ngươi không có mắt, nhìn không thấy chúng ta bị chúng ta kích thương, cái này cũng có thể gọi đánh lên?"

Đế Tuấn nhàn nhạt thanh âm truyền ra, lại để cho trong trận Vu tộc chi nhân kinh hãi, Đế Giang bị thương? Đây chính là cao cao lại bên trên Tổ Vu a, Vu tộc mọi người cũng có chút sốt ruột, hoảng hốt.

Mặt khác mười một Tổ Vu tất cả đều tụ hướng Đế Giang, chỉ thấy lúc này Đế Giang, khoe môi nhếch lên tí tí vết máu, mà trên cánh tay trái tay áo đã biến mất không thấy gì nữa, "Đại ca, ngươi không sao chứ?" Mười một Tổ Vu tất cả đều quan tâm mà hỏi.

Đế Giang lắc đầu, bất quá mặt sắc phi thường khó coi, cái này Đế Tuấn đánh lên mình rõ ràng còn có thể nói thành là mình nhìn không thấy, Đế Giang thật muốn bạo một câu nói tục, "Vương bát đản."

Cũng không cùng Đế Tuấn cãi lộn, sau đó trên mặt một hồi âm tĩnh bất định, không biết đang suy tư cái gì, một lát sau, coi như hạ quyết tâm, ngẩng đầu, hướng về mặt khác mười một người từng cái nhìn lại, phảng phất tại hỏi đến cái gì.

Mà mười một Tổ Vu thấy vậy, mặt sắc cũng là một hồi biến hóa, bất quá cuối cùng mười một người đều gật đầu đáp lại Đế Giang.

Đế Giang hít sâu một hơi, mười hai người hiện ra bản thể, ngồi xếp bằng tại trong hư không, trong miệng bắt đầu nhớ kỹ chú ngữ, từng đạo tối nghĩa khó hiểu chú ngữ vang vọng toàn bộ Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.

Sau đó liền gặp theo mười hai Tổ Vu trong cơ thể, riêng phần mình lao ra một đạo hắc khí, mười hai đạo hắc khí trên không trung một hồi bốc lên biến hóa, cuối cùng hóa thành mười hai tôn Ma Thần, sở dĩ xưng là Ma Thần, là vì bọn hắn quá mức khủng bố, lại để cho chương trận Đế Tuấn nhìn qua chỉ cũng không khỏi cả kinh.

Cái này mười hai tôn Ma Thần là Bàn Cổ còn sót lại tại mười hai Tổ Vu trong cơ thể mười hai tích tinh huyết biến thành, không nói khác, chỉ là "Bàn Cổ tinh huyết" bốn chữ này cũng đủ để để cho người biết rõ cái này mười hai tôn Ma Thần khủng bố rồi.

Yêu tộc tất cả mọi người trong nội tâm khiếp sợ, mười hai Tổ Vu làm ra khủng bố như thế mười hai tôn Ma Thần, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận có thể

đem hấn áp chế sao?

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Bàn Cổ chi uy

Mười hai tôn Ma Thần vừa hiện, lập tức một cỗ kinh khủng hung lệ khí tức tràn ngập ra đến, tràn ngập toàn bộ Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, bất luận là trong trận ngoài trận, tất cả mọi người cảm ứng được về này lại để cho người toàn thân phát lạnh khí tức, không có gì ngoài Thánh Nhân bên ngoài, mặc dù là Chuẩn Thánh cũng chịu không được cỗ hơi thở này.

Đúng lúc này, mười hai tôn Ma Thần cùng kêu lên điên cuồng gào thét, tiếng kêu gào Toái Kim thạch, phá Thiên Địa, làm cho cả Bát Chu sơn đều yên tĩnh trở lại, tất cả đều chú ý Vu Yêu đại chiến, một ít tu vi thấp người tuy nhiên không thể dùng lập tức cách nhìn, nhưng lại cũng có thể cảm ứng được toàn bộ Bát Chu sơn, yên tĩnh đến làm cho người đáng sợ, coi như là điều trùng tất cả đều không rên một tiếng, bị cỗ hơi thở này, tiếng kêu gào, sợ tới mức tất cả đều nằm sấp trên mặt đất, không dám nhúc nhích mây may, bởi vậy có thể thấy được cái này mười hai tôn Ma Thần uy thế.

Mặc dù là Thiên Địa đều chịu mất sắc, toàn bộ trong thiên địa, sấm sét vang dội, cuồng phong gào thét, vô số mây đen phiêu tán tại Thiên đình phía trên, một cỗ khủng bố khí tức lại để cho khắp Hồng Hoang Đại Địa lộ ra phi thường áp lực, loại cảm giác này lại để cho mọi người phi thường khó chịu, mặc dù là Thái Ất Kim Tiên tu vi cũng sẽ biết cảm thấy ngực khó chịu.

Cái này mười hai tôn Ma Thần phảng phất có như vậy một tia linh trí, trên người bọn họ uy áp hơn nữa là áp hướng Yêu tộc, mà Vu tộc mọi người tại này cỗ uy áp phía dưới không chỉ có không có chút nào ảnh hưởng, ngược lại cảm giác toàn thân thoải mái, phảng phất có dùng không hết sức lực giống như được.

"Rống..."

Sở hữu Vu tộc người tất cả đều điên cuồng hét lên, dùng cái này phát tiết trong lòng biệt khuất, rồi sau đó ngay ngắn hướng công hướng đại trận bốn phía.

"Đương..."

Nhưng vào lúc này, một tiếng tiếng chuông vang vọng toàn bộ Bát Chu sơn phụ cận, cái kia mười hai tôn Ma Thần uy áp lập tức dừng một chút, lại để cho Yêu tộc trong lòng mọi người ngay ngắn hướng buông lỏng, không ít Yêu tộc càng là một ngụm máu tươi phun ra, tất cả đều hoảng sợ chăm chăm vào trong đại trận cái kia mười hai đạo thân ảnh, cảm giác là như thể khủng bố.

Ma Thần uy thế bị Đồng Hoàng Chung chấn động, giảm yếu rất nhiều, bất quá qua trong giây lát, mười hai tôn Ma Thần liền thoát một phát đình chỉ tiếng kêu gào, đồng thời mười hai Tổ Vu cũng vây lại với nhau, vị trí của bọn hắn, xem khởi đi có chút giống một cái trận pháp, mười hai người tất cả đều nhỏ giọng bắt đầu đọc chú ngữ.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất kinh hãi, cái này mười hai tôn Ma Thần đã khủng bố như thế, nhưng hôm nay mười hai Tổ Vu rõ ràng lần nữa đọc chú ngữ, Vu tộc chẳng lẽ còn có cái gì càng tăng kinh khủng đích thủ đoạn hay sao? Cái này lại để cho Yêu tộc cao tăng trong nội tâm đều là đã có một tia bất an.

Quả nhiên, tại Đế Tuấn bọn người còn không có bất kỳ động tác lúc, chỉ thấy mười hai Tổ Vu ngay ngắn hướng rống to một tiếng, "Kỳ thiên chi hữu, Bàn Cổ chân thân, hiện!"

Mười hai tôn Ma Thần nghe vậy, tất cả đều toàn thân chấn động, lập tức bay vào đến mười hai Tổ Vu tứ phương, đem mười hai Tổ Vu vây quanh, sau đó liền gặp mười hai Tổ Vu chính giữa bay ra một cái trận pháp, trận pháp lập tức đem mười hai tôn Ma Thần cùng mười hai Tổ Vu bao trùm, rồi sau đó liền rất nhanh xoay tròn, trong chớp lát, Tổ Vu cùng Ma Thần phương tiện chỉ còn lại có một cái quang đoàn, bên trong cái gì đều nhìn không thấy.

Mà Đế Tuấn cùng Thái Nhất chờ nghe thấy mười hai Tổ Vu rống to thanh âm, lại càng hoảng sợ, Bàn Cổ chân thân? Là một cái như vậy thanh âm thiếu chút nữa đem Đế Tuấn cùng Thái Nhất sợ tới mức hồn phi phách tán, tuyệt đối không thể để cho mười hai Tổ Vu đem Bàn Cổ chân thân làm ra đến, bằng không thì chỉ dựa vào cái này không hoàn chỉnh Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, làm sao có thể đủ ngăn cản được.

Bởi vậy không cần suy nghĩ nhiều, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy cùng Côn Bằng tất cả đều phát toàn lực hướng về trong trận quang đoàn công kích mà đi.

Kỳ thật Côn Bằng nhưng trong lòng thì tại âm thầm kêu khổ, nếu như không phải thân ở trong đại trận, hắn tuyệt đối trước tiên chạy trốn, đây là không hề nghi ngờ, đáng tiếc hôm nay thân ở trong đại trận, nếu như chạy trốn, không cần chờ Vu tộc ngăn cản, Đế Tuấn cùng Thái Nhất tuyệt đối sẽ dẫn đầu giết mình, bởi vậy Côn Bằng cũng chỉ có thể cùng Đế Tuấn, Thái Nhất cùng một chỗ công hướng quang đoàn.

"Bành bành bành" thanh âm không ngừng vang lên, Côn Bằng cùng Phục Hy công kích đánh vào quang đoàn phía trên, căn bản cũng không có phát ra nổi bất cứ tác dụng gì, chỉ có Đế Tuấn Hà Đồ Lạc Thư lại để cho quang đoàn thoáng hơi chậm lại, mặt khác Thái Nhất Đông Hoàng Chung kích tại quang đoàn bên trên lúc, toàn bộ quang đoàn nhưng lại run lên, nhưng là cách nứt vỡ còn kém được quá xa.

Cái này lại để cho mấy người mặt sắc càng phát ra khó coi, muốn lần nữa công kích thời điểm, chỉ thấy theo toàn bộ quang đoàn bên trong tản mát ra một cỗ kinh khủng khí tức, cái này Đạo khí tức trực tiếp đem Đế Tuấn, Thái Nhất bốn người áp hướng về phía phương xa, căn bản là không thể tới gần quang đoàn mấy may.

Không chỉ có như thế, toàn bộ Hồng Hoang phía trên, bất kỳ một cái nào sinh linh đều có thể tình huống cảm ứng được đạo này lại để cho người khủng bố khí tức, mặc dù là phía trước Lục Thánh thành thánh thời điểm, cái kia uy áp cũng là không thể cùng đạo này uy áp so sánh với, cái này khí tức vừa ra, toàn bộ Chu Thiên Tinh Đấu trong đại trận Yêu tộc liền toàn thân phát lạnh, thậm chí liền Đế Tuấn cùng Thái Nhất mấy người đều miệng đắng lưỡi khô, trong miệng run rẩy, hàm răng run lên đạo, "Bản Cổ?"

Đế Tuấn bốn người vừa dứt lời, phảng phất là vì xác minh mấy người suy đoán, quang đoàn tản ra, từ bên trong đứng lên một cự nhân đến, này cự nhân diện mục thô cuồng, toàn thân cơ bắp như Cầu Long đôi chiều, khỏe mạnh hữu lực, toàn thân Bá Khí lượn lờ, phảng phất là cái kia cỗ thân thể không thể thu nạp một loại, quanh thân càng là xuất hiện từng đạo Hồn Độn nguyên khí.

Cự nhân phảng phất đối với thân thể của mình có chút không thích ứng, dùng sức nắm tay, lập tức cự trong tay người cái kia phiến không gian trực tiếp vỡ vụn, sụp xuống, cái này lại để cho Đế Tuấn, Thái Nhất chờ trực tiếp trợn mắt há hốc mồm, cái này còn như thế nào đấu?

Đối với Bản Cổ loại này tồn tại trong truyền thuyết, mấy người theo đáy lòng kính nể, trên tâm lý liền cho Bản Cổ đánh lên tuyệt đối không thể có thể chiến thắng nhãn hiệu, mấy người căn bản cũng không có chút nào tin tưởng, hoặc là nói đừng khi đi cùng Bản Cổ đại chiến, người khác Bản Cổ có thể khai thiên tích địa, chính mình đâu này? Liền hủy thiên diệt địa cũng không thể.

Lúc này đừng nói là Đế Tuấn, Thái Nhất, coi như là toàn bộ Hồng Hoang đại thần thông người đều hoảng sợ đến cực điểm, mặt khác, Hồng Hoang đại lực ở bên trên, Minh Hà, Trần Nguyên Tử chờ cũng đều là khiếp sợ nhìn xem Bản Cổ chân thân.

Cái này là Bản Cổ a, cái này phiến Thiên Địa đều là hấn mớ, chỉ bằng cái này cự nhân lúc này chỗ bày ra lực lượng, tựa lại để cho những người này đánh trong tưởng tượng bội phục, không hổ là Bản Cổ, khó trách có thể mở ra cái này phương Thiên Địa.

Vân Trung Tử tại trong khoảng thời gian này sớm đã đi tới Kim Ngao Đảo, giờ phút này Thông Thiên giáo chủ chính đem thiên **, trong đại trận tình cảnh cho môn hạ các đệ tử bày ra.

Vân Trung Tử lộ ra rất kích động, cái này là Bản Cổ a, hấn từ nhỏ tựa nghe nói Bản Cổ Khai Thiên, Nữ Oa tạo người chờ câu chuyện, đây chính là theo chính mình hay vẫn là tiêu thí hài thời điểm tựa nghe nói truyền thuyết, trước kia đã gặp Nữ Oa Nương Nương, nhưng lại không có cho mình bắt luận cái gì rung động cảm giác.

Nhưng là bây giờ nhìn gặp Bản Cổ lại bất đồng, cái loại này rung động, thật sự quá cường liệt rồi, lại để cho Vân Trung Tử cũng không khỏi mặt sắc đỏ lên, hấn không thể lập tức bay về phía Bất Chu sơn, tận mắt nhìn thấy một phen Bản Cổ đích hình dáng, đương nhiên cái này cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, coi như mình hiện tại muốn đi, Thông Thiên giáo chủ cũng không có khả năng đáp ứng.

Bất quá lúc này Vân Trung Tử lại phát hiện Thông Thiên giáo chủ mặt sắc có chút không bình thường, ngẫm lại cũng liền đã minh bạch, Tam Thanh chính là Bản Cổ Nguyên Thần biến thành, hôm nay nhìn thấy Bản Cổ chân thân, đây còn không phải là như là thấy Quý Nhất giống như? Nếu như cái này thật sự là Bản Cổ chân thân, cái kia Tam Thanh phải chăng muốn gây dựng lại cùng một chỗ? Nếu thật là như vậy, đây chẳng phải là đồng đẳng với Tam Thanh từ nay về sau liền trở thành đi qua?

Bất quá một lát sau Thông Thiên giáo chủ thần sắc buông lỏng, Thông Thiên giáo chủ trong nội tâm càng là hô to đạo, "May mắn không phải chân chánh Bản Cổ chân thân, chỉ là Bản Cổ thân thể một bộ phận, tuy nhiên là cái kia hạch tâm bộ phận, bất quá không thể để cho Tam Thanh trở về, tạo thành hấn Nguyên Thần, may mà a, cái này Vu tộc rõ ràng còn có bức này thủ đoạn, ngược lại là coi thường Vu tộc, giờ phút này cái này Bản Cổ chỉ thân là mười hai Tổ Vu tại chủ đạo ý thức, như thế xem ra, nếu như không có người ngăn cản, Yêu tộc sẽ gặp diệt tộc, có thể là chúng ta Lục Thánh tu vi so với lúc này Bản Cổ kém quá nhiều a, ai, không biết làm sao."

Về phần lão tử cùng Nguyên Thủy Tôn cũng cùng Thông Thiên giáo chủ một loại, vốn là sợ bóng sợ gió một hồi, nhưng là bọn hấn cũng không dám đối với Bản Cổ ra tay, hơn nữa bọn hấn cũng không có thực lực kia.

Mặt khác Tây Phương Nhị Thánh cũng là phi thường khiếp sợ, trông thấy Bản Cổ liền dẫn đầu nghĩ tới Tam Thanh, tự định giá một phen về sau, liền lác đầu, việc này bọn hấn nhưng lại không thể xuất thủ, nói như thế nào Tam Thanh cùng Bản Cổ coi như là đồng nhất thể, chính mình hai người ra tay đối phó lúc này Bản Cổ, chẳng phải là tương đương với đối phó Tam Thanh, huống chi, bọn hấn cũng không có thực lực kia.

Nói sau Nữ Oa, tuy nhiên khiếp sợ, nhưng lại ý định xuất thủ, đương nhiên, nàng không phải đối với Bản Cổ ra tay, mà là muốn cứu huynh trưởng của mình, Phục Hy, mặt khác còn ý định đem Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng cùng nhau cứu, nếu như hai người này chết đi, Yêu tộc coi như là triệt để đã xong.

Mặt khác, Hồn Độn ở chỗ sâu trong, Hồng Vân giật mình nhìn thoáng qua Bản Cổ chân thân, liền tiếp tục tu luyện, từ lần trước từ biệt Vân Trung Tử cùng Trần Nguyên Tử về sau, Hồng Vân liền ở chỗ này tu luyện, không bao giờ để ý tới Hồng Hoang phía trên là bất luận cái gì sự tình.

Mà Hồn Độn một chỗ khác, Hồng Quân trông thấy Bản Cổ chân thân xuất hiện, không có bất kỳ kinh ngạc biểu lộ, phảng phất sớm đã biết Bản Cổ sẽ

xuất hiện giống như được, bắt đầu đi lắc lắc đầu nói, "So Lục Thánh tu vi cao không ít, xem ra chỉ có thể ta xuất thủ."

Bàn Cổ chân thân hiện ra về sau, toàn bộ trong đại trận Yêu tộc đệ tử liền đồng loạt hướng về dưới chân núi Bất Chu Sơn rơi xuống, hết cách rồi, bọn hắn bất luận như thế nào cũng ngăn cản không nổi lúc này Bàn Cổ trên người cái kia cổ kinh khủng khí tức, có thể bảo trụ một đầu tính mệnh đã xem như vạn hạnh rồi.

Bàn Cổ lắc có chút không Thái Linh sống đại nào, đón lấy một quyền oanh hướng Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận phía trên ngôi sao.

"Xôn xao..." Một tiếng vang nhỏ, ngay tại Bàn Cổ đánh ra một quyền về sau, lại đột nhiên theo Bàn Cổ phía trước đánh ra một cái nắm đấm, hai cái nắm đấm chạm vào nhau tại trong đại trận.

"Bành..." Một tiếng, cái kia nắm đấm trực tiếp nghiền nát, mà Bàn Cổ nắm đấm cũng chỉ là thoáng dừng một chút mà thôi, liền tiếp theo hướng lên đánh tới.

"Bành bành bành" thế nhưng mà ngay sau đó, liền tiếp ba cái nắm đấm theo trong đại trận đột nhiên xuất hiện, rõ ràng đem Bàn Cổ nắm đấm ngăn cản được rồi, đồng thời Bàn Cổ thân hình cũng là một cái lao đảo.

Do mười hai Tổ Vu chủ đạo Bàn Cổ chân thân một cái hừ lạnh, rồi sau đó nhìn về phía đại trận một chỗ, vô cùng đơn giản bạo lực, trực tiếp một quyền liền đảo tới.

"Oanh..."

Lần này không hề có nắm đấm xuất hiện, mà Bàn Cổ nắm đấm cũng trực tiếp nổ nát trong trận một chỗ.

"Đương..."

Đồng thời, một tiếng chung tiếng vang lên, mất trận chỗ Thái Nhất cùng Đế Tuấn hai người trực tiếp bị chấn đi ra.

Chỉ thấy Đế Tuấn đỉnh đầu Đông Hoàng Chung, mà Thái Nhất lại mặt sắc trắng bệch, từng ngum từng ngum hướng ra phía ngoài phụt lên máu tươi, nửa người cũng đã nghiền nát, Đế Tuấn kêu thảm, "Thái Nhất..."

Đế Tuấn nhưng lại nói không ra lời, hiển nhiên tại thời khắc nguy cơ, Thái Nhất đem Đông Hoàng Chung tế lên, bảo vệ Đế Tuấn, chính mình nhưng lại không có bất kỳ bảo hộ...

... ..

Vân Phong lần thứ hai cầu phiếu đề cử, đi đầu tạ ơn các vị thư hữu!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Hồng Quân ra tay

Đế Tuấn cùng Thái Nhất bị chấn xuất trận mất, song song bị thương, chỉ là Đế Tuấn có Đông Hoàng Chung lập cách đỉnh đầu, bởi vậy bị thương cũng không nặng lắm.

"Giết!"

Đế Tuấn đem Thái Nhất ôm vào trong ngực, rồi sau đó chăm chăm vào xa xa Bàn Cổ thân ảnh, mắt Thần Huyết hồng một mảnh, hét lớn một tiếng.

Đồng thời đem Hà Đồ Lạc Thư ném ở không trung, hai tay không ngừng kết ấn, cơ hồ trong chớp lát, không chỉ có là Thiên đình phía trên, toàn bộ Hồng Hoang bên trên Tinh Thần Chi Lực cơ hồ có một nửa lực lượng mưa như trút nước mà xuống, rơi vào Chu Thiên Tinh Đẩu trong đại trận, toàn bộ đại trận lập tức sáng.

Xa xa nhìn về phía Bất Chu sơn chi đỉnh, phảng phất một vòng kiêu dương huyền tại phía trên, chiếu sáng toàn bộ Hồng Hoang đại lục, hàng tỉ sinh linh, tất cả đều có thể trông thấy, đều bị khiếp sợ cùng sợ hãi.

Bàn Cổ chân thân đứng ở trong đại trận, gặp đại trận không chỉ có không có ở công kích của mình phía dưới sụp đổ, hôm nay uy thế ngược lại càng lớn,

vô cùng phần nộ.

Nhưng là Bàn Cổ là ai? Gầm lên giận dữ, không cần bất luận cái gì sức tưởng tượng chiêu thức, trực tiếp dùng nắm đấm tương nện.

Bàn Cổ không có công kích đại trận phía trên ngôi sao đầy trời, mà là tiếp tục công kích tới Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận mất trận, hiển nhiên tại trong mất trận khác có đồ vật gì đó.

Một đám xuất ra, hư không toái, rung động hiển hiện.

Như thế một quyền, uy thế kinh thiên động địa, thế nhưng mà đạt được hàng tỉ Tinh Thần Chi Lực rót vào Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận hiển nhiên cũng không đơn giản, theo mất trận chỗ, đột nhiên bay ra một đao một kiếm, lập tức kích tại Bàn Cổ trên nắm tay, "Ầm ầm" tiếng nổ lớn, nắm đấm cùng đao kiếm cơ hồ đồng thời mất đi.

"Hừ, Đế Tuấn, ta Vu tộc ngược lại là xem nhẹ ngươi rồi, không nghĩ tới còn có lớn như thế trận, hoàn toàn chính xác không tệ, thế nhưng mà nếu như gần kề như thế, lại hay vẫn là không đủ."

Đế Giang thanh âm theo Bàn Cổ chân thân bên trên truyền ra, nghe hẩn ngử khí, Bàn Cổ chân thân coi như còn không có có phát xuất toàn lực.

Đế Tuấn chờ Yêu tộc chi nhân nghe thấy lời này, lập tức cả kinh, trong nội tâm đều ở trong tối tự tự định giá Đế Giang lời này thiệt giả.

Bất quá kế tiếp một màn nhưng lại lại để cho Đế Tuấn biết rõ Đế Giang quả nhiên không giả.

Chỉ thấy Bàn Cổ chân thân hai nắm đấm nắm chặt, ngưng lực một lát, sau đó nắm tay phải lập tức đánh ra, lại để cho người kỳ quái chính là, Bàn Cổ thân thể cũng không có động, chỉ là nắm đấm về phía trước đánh tới.

Kết quả vừa đánh ra, nắm đấm phía trước không gian liền vỡ vụn rồi, đón lấy nắm đấm trực tiếp lọt vào trong không gian, từng đạo vết nứt không gian theo Bàn Cổ chân thân cánh tay chỗ hướng ra phía ngoài lan tràn, một cỗ cuồng bạo lực cắn nuốt từ trong đó khuếch tán đi ra, thế nhưng mà Đế Tuấn chờ ánh mắt của người nhưng lại nhìn phía mất trận chỗ, cũng đồng thời rống to, "Toàn lực xuất kích."

Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận mất trận chỗ, ngoại nhân nhìn không thấy, giờ phút này tại đây ngồi xếp bằng 365 vị Yêu Thần, tất cả đều có Đại La Kim Tiên thực lực, trong đó phần lớn vì Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi, có người khác có Đại La Kim Tiên trung hậu kỳ thực lực.

365 vị Yêu Thần tất cả đều hết sức chăm chú ngự sử lấy trước người một đoàn Tinh Thần Chi Lực, chỉ thấy chúng Yêu Thần đem trước người Tinh Thần Chi Lực áp súc thành một đoàn, sau đó ngay ngắn hướng đánh hướng chính giữa từng đạo môn bên trong, sở hữu Tinh Thần Chi Lực tất cả đều tụ tập tại Đạo Môn bên trong, rồi sau đó hóa thành một cây thương, lóe lên rồi biến mất.

Cơ hồ đồng thời, cách mất trận cách đó không xa trong hư không, đã xảy ra nổ lớn, hỗn loạn lực lượng bốn phía thổ lộ, mất trận chỗ 365 vị Yêu Thần ngay ngắn hướng phun ra một ngum máu tươi, không chỉ có như thế, Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận tại này cỗ cuồng bạo lực lượng phía dưới, cũng một hồi vụn vụn, rồi sau đó nổ bùng, đại trận phá.

May mắn Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận cản trở cỗ lực lượng này, bằng không thì toàn bộ Bát Chu sơn khả năng đều muốn tại cỗ lực lượng này Phong Bạo hạ nghiền nát.

Đồng thời, tại trong đại trận vừa mới phát sinh nổ lớn lúc, Đế Tuấn kinh hãi lợi dùng trong tay Hà Đồ Lạc Thư đem trong trận chi nhân toàn bộ dời trừ ngoài trận, không chỉ Yêu tộc chi nhân, còn có Vu tộc chi nhân, điều này cũng không có thể nói Đế Tuấn phát thiện tâm, mà là tại như vậy ngắn ngủi thời gian ở trong, hẩn căn bản là không kịp phân chia Yêu tộc cùng Vu tộc, chỉ có thể vội vàng đem tất cả mọi người dời đi ra, đồng thời mang theo quá trong nháy mắt bay ra đại trận.

Đại trận bạo tạc địa phương, trong hư không xuất hiện một cái động lớn, những lực lượng này tất cả đều bị hẩn thôn phệ, rồi sau đó chậm rãi khép lại.

Đãi các loại mảnh vỡ tán ra về sau, chỉ thấy Thiên đình phía trên y nguyên đứng vững một cái thân hình cao lớn, đó là Bàn Cổ, Bàn Cổ nhìn về phía trên phảng phất không có bất kỳ tổn thương, mọi người tất cả đều hít vào khí lạnh, trong nội tâm tất cả đều chỉ có một nghĩ cách, "Bàn Cổ quá mạnh mẽ."

Xa xa, Đế Tuấn mặt sắc tái nhợt nhìn xem Bàn Cổ, hướng về Thái Nhất Đạo, "Không nghĩ tới Vu tộc có thể ngưng tụ thành Bàn Cổ chân thân, chúng ta không phải thua ở Vu tộc trong tay, mà là thua ở Bàn Cổ trên tay."

Thái Nhất toàn thân vô lực, tựa ở Đế Tuấn trên người, ngạo nghễ nói, "Nếu như không có Bàn Cổ chân thân, hẩn Vu tộc tuyệt đối không phải ta Yêu tộc đối thủ."

Bàn Cổ chân thân cao cao tại thượng, rất xa liền nhìn thấy Đế Tuấn cùng Thái Nhất, khí cơ tập trung, giẫm chặn tại chỗ tiến lên, muốn đem hai người đánh chết.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất nhìn nhau cười cười, cũng là tiêu sái, cho tới bây giờ, hai người ngược lại không sợ, huống hồ bọn hẩn vì Yêu tộc đứng đầu, làm sao có thể trốn? Thật muốn chạy thoát, về sau cũng không mặt mũi tại Hồng Hoang lộ diện.

Nữ Oa cũng đã xuất hiện ở Thiên đình phía trên, gặp Bàn Cổ chạy về phía Đế Tuấn cùng Thái Nhất, đang định ra tay, lại đột nhiên nghe thấy một đạo đậm đặc thanh âm, "Dừng tay."

Rồi sau đó Hồng Quân thân ảnh liền xuất hiện tại Bàn Cổ chân thân phía trước, trên mặt không mang theo chút nào cảm tình sắc màu nhìn xem Bàn Cổ chân thân, trong đôi mắt thần quang lưu chuyển, phảng phất có thể xem thấu Bàn Cổ chân thân, thẳng trong mắt mười hai Tổ Vu tựa như.

"Hồng Quân, người cái này là ý gì?"

Đế Giang thanh âm truyền ra, hân âm thanh tràn đầy phẫn nộ, càng là gọi thẳng Đạo Tổ danh tự, chút nào đều chưa nói tới tôn kính hai chữ.

Chú ý trận này đại chiến Hồng Hoàng đại năng tất cả đều chấn kinh dưới ba, cái này Đế Giang phải chăng quá kiêu ngạo hơi có chút, rõ ràng gọi thẳng Đạo Tổ tục danh, phải biết rằng Đạo Tổ thế nhưng mà dĩ nhiên hợp đạo tồn tại, muốn tiêu diệt Vu tộc cũng chỉ là phất phất tay sự tình mà thôi.

Hồng Quân biểu lộ như trước không có bất kỳ biến hóa nào, thần nhiên nói, "Vu Yêu hai tộc Thiên Sinh thị sát khát máu hiếu chiến, có vi Thiên Hòa, đặc mệnh bọn người dừng tay."

Đế Giang nhưng lại không để mình bị đẩy vòng vòng, phẫn nộ nói, "Hừ, dựa vào cái gì? Ta Vu tộc lập tức cũng có thể diệt Yêu tộc, từ nay về sau xưng bá Hồng Hoàng, hiện tại người một câu 'Có vi Thiên Hòa, đặc mệnh bọn người dừng tay' ta Vu tộc tự dừng tay? Chẳng lẽ chỉ dựa vào người Đạo Tổ một câu, ta Vu tộc muốn vứt bỏ cái này dễ như trở bàn tay xưng bá Hồng Hoàng cơ hội?"

Hồng Quân đạo, "Đã như vậy, lão đạo liền cho bọn người một cái cơ hội, chỉ cần bọn người đã bại lão đạo, việc này lão đạo liền không quan tâm."

"Tốt." Đế Giang có chút hưng phấn, phảng phất sớm tự đợi đến Hồng Quân chuyện đó, kỳ thật ngẫm lại cũng bình thường, Bàn Cổ là ai? Khai thiên tích địa đích nhân vật, so Hồng Quân không biết mạnh hơn bao nhiêu lần, Bàn Cổ là chứng nhận đại đạo, Thiên đạo tại hân trong mắt đều xem như con sâu cái kiến giống như tồn tại, mà Hồng Quân gần kề mới hợp đạo dễ dàng.

Đế Giang cũng không nhiều lời nói, trực tiếp lại để cho Bàn Cổ chân thân hướng Hồng Quân công tới, Bàn Cổ là lấy lực làm đạo, một thân cường đại đứng thẳng có thể nói cơ hồ đều tại trên thân thể hân, về phần đạo pháp, căn bản là không thể phát huy ra Bàn Cổ một thành thực lực, bởi vậy Bàn Cổ sở hữu chiến lực tự thể hiện tại một đôi trên nắm tay, đương nhiên, nếu như Bàn Cổ Khai Thiên thân phủ vẫn còn, cũng sẽ không biết dựa vào cái này hai đám đầu cùng Hồng Quân đánh nhau.

Lần này đối mặt Hồng Quân, Đế Giang chỉ phải đem hết toàn lực, đem Bàn Cổ chân thân toàn bộ lực lượng toàn bộ ngưng tụ tại hai đám phía trên, rồi sau đó đánh tới hướng Hồng Quân.

Đừng nhìn chiêu thức đơn giản, không hề sức tưởng tượng, thế nhưng mà trong đó uy năng nhưng lại ngay cả Lục Đại thánh nhân cũng âm thầm run sợ, có thể nói bất luận cái gì một người đối mặt như vậy Bàn Cổ cũng không thể tiếp được một chiêu, mặc dù là có được Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cùng Thái Cực Đồ lão tử cũng không được.

Đối mặt khí thế hung hung Bàn Cổ, Hồng Quân lộ ra mặt sắc y nguyên không có có thay đổi gì, thật sự là giếng cổ như sóng a, mắt thấy Bàn Cổ nắm đầm như trước đã đến Hồng Quân phụ cận, Hồng Quân vừa rồi duỗi ra tay phải, nhẹ nhàng vung lên, một đạo thanh sắc chương án trực tiếp chống đỡ Bàn Cổ nắm tay phải, rồi sau đó có chút hướng về sau đẩy, Bàn Cổ thân hình trực tiếp rút lui vài bước.

Đế Giang không có khả năng như thế tự thỏa hiệp, lần nữa tiến lên, nhưng là lại để cho hân tuyệt vọng chính là, mặc dù là toàn lực ra tay, như trước không địch lại Hồng Quân, không chỉ có như thế, tại Bàn Cổ như thế công kích phía dưới, Hồng Quân rõ ràng thân hình ổn như bàn thạch, chút nào cũng không động đậy.

Cuối cùng bởi vì mười hai Tổ Vu kiệt lực, Bàn Cổ chân thân trực tiếp tán loạn, lộ ra bên trong mười hai Tổ Vu, lúc này mười hai Tổ Vu nhìn về phía Hồng Quân ánh mắt có chút sợ hãi.

Vốn là tại Đế Giang xem ra, Bàn Cổ thực lực tuyệt đối so với Hồng Quân cường đại vô số lần, mặc dù là hiện tại này là chân thân không phải Bàn Cổ chính thức thân thể, nhưng là muốn đã bại Hồng Quân, có lẽ cũng không khó, thế nhưng mà không nghĩ tới, kết quả lại là...

Hồng Quân một mực tại phòng thủ, chưa từng chủ động tiến công, thế nhưng mà dù vậy, Bàn Cổ liền Hồng Quân góc áo đều không có đụng phải thoáng một phát.

Hồng Quân là cao cao tại thượng Đạo Tổ, chính mình mười hai Tổ Vu đối với hân như thế bất kính, mười hai Tổ Vu không biết Hồng Quân đem sẽ như thế nào xử phạt bọn hân, đối với cái này, chúng Tổ Vu trong nội tâm đều là bất ổn, tâm hoảng hốt.

Đế Giang lúc này sớm đã không có phía trước hăng hái, nhưng là với tư cách tộc trưởng, đương nhiên không thể đem trong lòng bối rối biểu lộ tại trên mặt, bởi vậy, một hiện ra thân hình liền dẫn dắt mười một Tổ Vu hướng Hồng Quân bái đạo, "Mười hai Tổ Vu bái kiến Đạo Tổ."

Lúc này, xa xa Nữ Oa cũng mang theo Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy cùng Côn Bằng bốn người tiến lên, Nữ Oa dẫn đầu hướng Hồng Quân hành lễ nói, "Đệ tử bái kiến lão sư."

Rồi sau đó Đế Tuấn bọn người cũng hướng Đạo Tổ hành lễ, "Bái kiến Đạo Tổ."

Trước kia Hồng Quân biểu hiện đem Đế Tuấn bọn người kinh ngạc trọn mắt há hốc mồm, đừng nói Đế Tuấn bọn người, mặc dù là Lục Đại Thánh Nhân cũng là âm thầm kinh hãi, không nghĩ tới Hồng Quân chiến bại Bàn Cổ chân thân cư nhiên như thế nhẹ nhõm, thế nhưng mà chỉ có Hồng Quân chính mình minh bạch, chính mình chiến thắng Bàn Cổ là mượn Thiên đạo lực lượng, hơn nữa này là cái gọi là Bàn Cổ chân thân cùng chính thức Bàn Cổ so sánh với, gặp dần chơi thứ thiệt? Không, hạt cát cùng ngôi sao chênh lệch.

Hồng Quân không có nhiều lời nói, gằn kè một câu, "Bọn ngươi cũng biết tội?"

Đế Tuấn cùng Đế Giang hai người tự nhiên biết rõ lần này đại chiến ảnh hưởng quá nhiều, Bất Chu sơn phụ cận không ít sinh linh tất cả đều bị lần này đại chiến liên quan đến, thân vẫn đạo tiêu, bởi vậy đều ngay ngắn hướng đạo, "Chúng ta biết tội, cam thụ Đạo Tổ trừng phạt."

Kỳ thật cái này trong lòng hai người đều ở trong tối tự cao hứng, Đế Tuấn vốn là đối với mạng sống đã không ôm bất luận cái gì hi vọng, hôm nay không chỉ có thể bảo trụ chính mình một đầu tính mệnh, nhưng lại bảo toàn Yêu tộc không bị diệt tộc, trận này đại chiến phát triển cho tới bây giờ tình trạng này, hoàn toàn vượt ra khỏi Đế Tuấn đoán trước, bởi vậy cũng vui vẻ được ngưng chiến.

Mà Đế Giang cao hứng tắc thì là vì tại bọn hắn xem ra, mười hai Tỏ Vu như thế đắc tội Đạo Tổ, nhóm người mình tuyệt đối không có mạng sống cơ hội, không nghĩ tới hôm nay chỉ là giáng tội mà thôi.

Đạo Tổ đãi hai phe tỏ thái độ về sau đạo, "Sau này yêu quân thiên, vu quân đất, song phương ngàn năm ở trong không được ra tay."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Hậu Thổ hóa Luân Hồi

Vu Yêu hai tộc tại Đạo Tổ Hồng Quân ra tay ngăn lại về sau liền riêng phần mình tán đi.

Đương nhiên, cách trước khi đi, Vu tộc tại Yêu tộc trước mặt nhưng lại điều võ dương oai một phen, đem trong nội tâm đối với Đạo Tổ bất mãn, toàn bộ dùng ngôn ngữ phát tiết vào Yêu tộc trên người.

Cái thanh này Đế Tuấn, Thái Nhất chờ tức giận đến gân xanh bạo khiêu, mặt Hồng Nhĩ xích, có thể lại không dám đối với Đế Giang bọn người ra tay, nếu như ra tay đó chính là phạt Đạo Tổ mặt mũi.

Vừa rồi Đạo Tổ chỗ bày ra thực lực, lại để cho Đế Tuấn bây giờ còn có chút ít hải hùng khiếp vía, cho nên chỉ có thể nhịn, Thái Nhất cũng hiểu biết điểm này, nhưng là Thái Nhất cũng không phải cái thích ăn thiếu người, tự nhiên cũng dùng ngôn ngữ đánh trả Đế Giang bọn người.

Có thể là do ở phía trước Yêu tộc đại bại, nếu như không phải Đạo Tổ kịp thời ngăn cản, Yêu tộc có thể nói đã bị Vu tộc đã diệt, bởi vậy, giờ phút này Thái Nhất phản kích lộ ra có chút lực lượng chưa đủ, tăng thêm chê cười mà thôi, cuối cùng tức giận đến Thái Nhất, trực tiếp phát tay áo rồi đi.

Tự như vậy, oanh oanh liệt liệt Vu Yêu đại chiến dùng như vậy làm cho lòng người tóc rụng phurong thức chấm dứt, ai cũng không biết trận này đại chiến kết quả hội là như thế này, tuy nhiên là đã xong, bất quá Hồng Hoang bên trên hơi có chút ý nghĩ người cũng biết, cái này chỉ là Vu Yêu đại chiến mở màn, bắt đầu mà thôi.

Vu Yêu đại chiến về sau, Vân Trung Tử liền rời đi Kim Ngao Đảo, về tới Ngũ Hành ở trên đảo, một bên tu luyện, một bên vì Chung Linh mấy người diễn giải, lại phân ra một phần tâm tư chú ý Vu Yêu hai tộc động tĩnh.

Trong chớp mắt, hai trăm năm thoáng qua một cái, Vân Trung Tử véo chỉ tính toán, cái gì cũng không có tính ra, không chỉ có không nào, ngược lại lộ ra vẻ tươi cười, triệu hoán đến Chung Linh đạo, "Chung Linh, bọn ngươi thủ hộ tốt hòn đảo, lão gia ta có việc phải đi ra ngoài một bận."

Trong khoảng thời gian này, Vân Trung Tử đem chính mình thanh trong hồ lô, tại Bất Chu sơn bắt được sở hữu thiên tài địa bảo tất cả đều giao cho Chung Linh, lại để cho hắn trông tại Ngũ Hành đảo bồi thuốc viên ở trong.

Mặt khác, Vân Trung Tử từ khi đạt được Hồng Vân phi cầu vòng chi thuật về sau, liền bắt đầu bắt tay vào làm đem phi cầu vòng chi thuật dung nhập đến trong phi hành thuật của mình, thông qua những năm này cố gắng, tại trước đó không lâu, Vân Trung Tử rốt cục thành công.

Hôm nay Vân Trung Tử, tốc độ phi hành tuy nhiên so ra kém Chuẩn Thánh tu vi Côn Bằng, nhưng là nếu như Vân Trung Tử có ý hướng một nhát tiến giai đến Chuẩn Thánh tu vi, tốc độ của hắn tuyệt đối so với cùng cảnh giới Côn Bằng phải nhanh, Vân Trung Tử có cái này tự tin.

Vân Trung Tử đem chính mình dung hợp sau đích phi hành thuật cũng dạy cho Chung Linh, lại để cho hắn tu luyện, đã là tọa kỵ của mình, Vân Trung Tử tự nhiên không biết bạc đãi Chung Linh.

Vân Trung Tử đem tốc độ tăng lên đến cực điểm gây nên, trong chớp mắt liền biến mất ở Ngũ Hành đảo, sau đó không lâu xuất hiện ở Hồng Hoang đại lục ở bên trên.

"Tốc độ so với trước cơ hồ nhanh hơn gấp đôi, tốc độ bây giờ có lẽ so hồng Vân đạo hữu phi cầu vòng chỉ thuật phải nhanh hơn một đường đi à nha."

Vân Trung Tử không có dừng lại thêm, triển khai thân hình, bay về phía Bát Chu sơn.

Đến một lần đến Bát Chu sơn, Vân Trung Tử liền lòng mảy thật sâu nhẩn lại, chỉ thấy toàn bộ Bát Chu sơn phụ cận trên bầu trời, lộ vẻ cái kia vô số tàn hồn tán phách, những hồn phách này tất cả đều mang theo tí ti hắc khí, chắc là trước khi chết lòng có oán niệm, hôm nay sau khi chết cũng vẫn không có hóa giải khai trong lòng chấp niệm.

Vân Trung Tử thần thức quét qua, tàn hồn vô số, mệnh mông không thấy giới hạn, trong lòng có chút hoảng sợ, cũng có chút trầm trọng, mặt sắc không thật là tốt xem, Vân Trung Tử tuy nhiên đi vào Hồng Hoang nhiều như vậy năm, có thể linh hồn của hắn nhưng lại một cái người hiện đại linh hồn, người tính bản thiện, nhìn thấy nhiều như vậy tàn hồn phiêu đảng, Vân Trung Tử ngực có chút khó chịu.

Có lẽ là cảm xúc quá lớn, Vân Trung Tử trong mắt có sương mù hiện lên, nhìn qua hội tụ cùng một chỗ, phảng phất như mây một loại tàn phá hồn phách, Vân Trung Tử có chút phát mộng, toàn thân phát lạnh, lạnh triệt nội tâm, những tất cả đều là này hồn phách, không phải một hai cái sinh linh, hoặc trăm ngàn cái sinh linh, mà là hơn vạn, mấy chục, mấy trăm, thậm chí là mấy ngàn vạn sinh linh hồn phách, cái số này là cỡ nào khổng lồ.

Phía trước Vu Yêu đại chiến về sau, Vân Trung Tử liền chưa từng có hơn chú ý Bát Chu sơn, gần kề đem chú ý lực đặt ở Hậu Thổ cùng mười Đại Kim ô phía trên, bởi vậy đối với những tàn hồn này thì là không để ý đến, giờ phút này nhìn thấy như thế như mọc thành phiên oan hồn, trong nội tâm giống như ngũ vị bình quật ngã, cái gì không phải tư vị, mũi có chút mũi nhức cay mũi, ngoác nhìn qua những tàn hồn này, lại không thể giúp bất luận cái gì bề bộn.

"Không nghĩ tới Vân Trung Tử đạo hữu cũng là một thiện tâm chi nhân."

Đột nhiên, theo Bát Chu sơn nội truyền ra một người con gái thanh âm.

Vân Trung Tử thu lại tâm tình, đục lỗ nhìn lại, một lát sau, theo một cái sườn núi chỗ đi ra một cung trang nữ tử, đúng là mười hai Tỏ Vu chi nhân Hậu Thổ.

"Bản đạo bá kiến Hậu Thổ Tỏ Vu." Vân Trung Tử đối với Hậu Thổ thật là cung kính.

Hậu Thổ trên mặt tràn đầy khuôn mặt u sầu, miễn cưỡng đối với Vân Trung Tử cười cười, đạo, "Đạo hữu hữu lễ, đạo hữu tại sao không có tại Kim Ngao Đảo khổ tu, ngược lại xuất hiện ở Bát Chu sơn? Người cũng biết có bao nhiêu người tại đánh chủ ý của người?"

Vân Trung Tử tự nhiên sẽ hiểu Hậu Thổ nói vì sao, mỉm cười, không thêm để ý đạo, "Bản đạo khổ tu về sau cũng không cái gì thu hoạch, hôm nay đi ra du lịch du lịch, để ma luyện tâm cảnh của mình, về phần những bọn chuột nhắt kia, bản đạo còn không để vào mắt."

Vân Trung Tử chắc chắn sẽ không trắng ra nói cho Hậu Thổ chính mình tới đây chính là vì người mà đến, chỉ có thể tìm lý do.

Hậu Thổ cũng không thăm cứu, quay đầu nhìn về phía không trung, hỏi hướng Vân Trung Tử đạo, "Đạo hữu đối với cái này thấy thế nào?"

Vân Trung Tử cũng lần nữa nhìn về phía những tàn hồn kia, cảm thán nói, "Ai, hôm nay Hồng Hoang mới đi qua bao nhiêu năm, trước có Long Hán sơ kiếp, từ thương vô số, tàn hồn phiêu đảng tại toàn bộ trong hồng hoang, sau có Vu Yêu đại chiến tại Bát Chu sơn, những hồn phách này đều tụ mà không tiêu tan, hôm nay toàn bộ trong hồng hoang, chết đi sinh linh vô số kẻ, đáng thương khi còn sống tu luyện vô số năm, là yêu vi Vương, sau khi chết lại không có một cái nào rơi căn chỗ, nếu như có một chỗ hồn phách An gia chỗ, những tàn hồn này cũng không trở thành rơi vào như thế."

Hậu Thổ nghe vậy, trong mắt thoáng hiện tinh quang, mà lại càng ngày càng sáng, rồi sau đó càng là lâm vào trong trầm tư, trực tiếp tại Vân Trung Tử bên cạnh khổ tư.

Vân Trung Tử quay đầu nhìn lại, thấy vậy không khỏi cười cười, chính mình vừa rồi chỉ là lòng có nhận thấy mà phát, cũng không có tận lực đề điểm Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi sự tình, không nghĩ tới gián tiếp làm ra đề điểm tác dụng, thật có thể nói là vô tâm chọc vào Liễu Liễu thành ám.

Cũng không quá rầy, tùy ý Hậu Thổ một mình một người suy nghĩ, Vân Trung Tử lẳng lặng đứng tại nguyên chỗ, như trước gương mặt nhìn lấy như mọc thành phiên tàn hồn, cái kia như nhiều đóa vân một loại tàn hồn.

Sau một lúc lâu, Hậu Thổ tỉnh lại, đối với Vân Trung Tử đạo, "Đa tạ đạo hữu đề điểm, bản đạo đạo nhưng lại dĩ nhiên sáng tỏ."

Vân Trung Tử cười cười, Hậu Thổ ngộ tính lại để cho Vân Trung Tử bội phục, đạo, "Đạo hữu nói quá lời, bản đạo cũng không có đề điểm đạo hữu, chỉ là đem chính mình ý nghĩ trong lòng nói ra mà thôi."

Hậu Thổ cười cười, cũng không nói thêm gì, đạo, "Không biết Vân Trung Tử đạo hữu có thể có chuyện quan trọng? Nếu không có, có thể theo bản đạo tiến về trước U Minh Huyết Hải một chuyến?"

Vân Trung Tử sớm đã ngờ tới Hậu Thổ sẽ đi U Minh Huyết Hải, lại thật không ngờ Hậu Thổ hội tương mời chính mình cùng một chỗ tiến về trước U Minh Huyết Hải, bất quá Vân Trung Tử tự nhiên sẽ không cự tuyệt, bởi vậy, nghe vậy rồi nói ra, "Bản đạo hôm nay cũng không cái gì chuyện quan trọng, liền theo đạo hữu đi chỗ đó U Minh Huyết Hải."

Vân Trung Tử cũng biết Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi về sau, Minh Hà nhất định sẽ trông mà thêm Lục Đạo Luân Hồi, đến lúc đó còn cần hắn thủ hộ Lục Đạo Luân Hồi.

Sau đó Vân Trung Tử cùng Hậu Thổ cùng nhau bay về phía Huyết Hải chi địa, trên đường Vân Trung Tử cũng thông qua cùng Hậu Thổ trò chuyện với nhau biết được, người chết Luân Hồi, đương hiện ra thiên lý sáng tỏ, nhân quả báo ứng chỉ lý, Hậu Thổ ý định thân hóa Luân Hồi, trợ một đám tàn hồn tiêu trừ kiếp trước nghiệp lực, nếu không có như thế, đây dựa tại kiếp trước nhân quả sợ dẫn phát Thiên đạo hỗn loạn.

Vân Trung Tử biết được về sau, phi thường bội phục Hậu Thổ năng lực, nếu như không phải hấn là đời sau chi nhân, tuyệt đối sẽ không nghĩ đến Lục Đạo Luân Hồi, hưởng chi, mặc dù là hấn hiện tại biết rõ Lục Đạo Luân Hồi, thực sự không biết nên như thế nào đi thân hóa Luân Hồi, như thế nào đi vi tàn hồn tiêu trừ kiếp trước nghiệp lực đợi một chút.

Bởi vậy, trên đường đi, Vân Trung Tử đều là trên mặt cung kính chỉ sắc đi theo tại Hậu Thổ sau lưng, đây là một vị đối với đời sau có công lớn đức "Thánh Nhân", loáng thoáng, Vân Trung Tử thậm chí đem Hậu Thổ đang tại Thánh Nhân mà đối đãi.

Không lâu về sau hai người liền đi tới U Minh Huyết Hải, chỉ thấy cái kia U Minh Huyết Hải phương viên mấy vạn dặm, huyết sóng cuộn cuộn, tôm cá không thịnh hành, điều trùng không đến, phảng phất trong thiên địa sở hữu lệ khí tất cả đều tụ tại nơi này.

Đứng tại U Minh Huyết Hải phía trên, cảm thụ được toàn bộ U Minh trong biển máu âm hàn chi khí, Vân Trung Tử chỉ cảm thấy toàn thân một đạo băng hàn chi khí chảy qua, nhìn không được gạt nẩy mình rùng mình một cái, da đầu có chút run lên, "Nương nương có thể nghĩ kỹ?"

Dọc theo con đường này, Vân Trung Tử từ lâu đổi tên Hậu Thổ vì Hậu Thổ nương nương.

Hậu Thổ trên mặt kiên nghị chỉ sắc hiện lên, đạo, "Đây là một kiện tạo phúc toàn bộ Hồng Hoang sự tình, bản đạo không cần đa tương? Ngược lại là bản đạo có một chuyện cần đạo hữu hỗ trợ!"

Vân Trung Tử sững sờ, chính sắc đạo, "Nương nương có việc nhưng xin phân phó, chỉ cần bản đạo đủ khả năng, định không phụ sứ mạng."

Hậu Thổ ha ha cười cười, rồi sau đó thần sắc một thăm nghĩ, "Làm phiền đạo hữu cho ta mấy vị ca ca mang một câu, 'Hậu Thổ lại để cho các vị ca ca thất vọng rồi, Hậu Thổ xin lỗi các vị ca ca.' "

Vân Trung Tử gật gật đầu, đạo, "Nương nương yên tâm, bản đạo nhất định đưa đến."

Hậu Thổ lần nữa cười cười, thở một hơi thật dài, rồi sau đó tự phải có điều động tác...

Đúng lúc này, toàn bộ Huyết Hải lập tức huyết sóng cuộn cuộn, một đạo thân ảnh nhưng lại thời gian dần qua theo trong biển máu đã bay đi lên, đứng là Minh Hà, "Bản đạo bái kiến Hậu Thổ đạo hữu."

Minh Hà vốn là hướng về Hậu Thổ lên tiếng kêu gọi, rồi sau đó lại hung dữ chăm chăm vào Vân Trung Tử đạo, "Vân Trung Tử, lão tổ còn chưa có đi tìm người, người ngược lại là đưa tới cửa đã đến."

Vân Trung Tử đánh cái ha ha, cũng không nói nhiều, nay Thiên Hậu Thổ hóa Luân Hồi so bất cứ chuyện gì đều trọng yếu, bởi vậy Vân Trung Tử cũng tự nhường cho Minh Hà ăn điểm trên miệng tiện nghi.

Minh Hà gặp Vân Trung Tử không nói, có chút kinh ngạc, bất quá đồng thời cũng cảm giác có chút không thú vị, hấn cũng biết lần này Hậu Thổ đến Huyết Hải chi địa có một đại sự muốn làm, mà lại là một kiện đại công đức sự tình, cho nên hấn cũng không có hiện tại tìm Vân Trung Tử phiền toái, rồi sau đó quay đầu nhìn qua hướng về sau Thổ đạo, "Hậu Thổ đạo hữu, không biết đạo hữu đến ta Huyết Hải có chuyện gì quan trọng?"

Hậu Thổ đạo, "Hôm nay có một chuyện quan trọng cần được mượn đạo hữu Huyết Hải, vạn mong đạo hữu không muốn ngăn trở."

Minh Hà ha ha cười cười, đạo, "Đạo hữu không cần khách khí như thế, người dùng là."

Không phải Minh Hà đại khí, mà là hấn cũng âm thầm bấm đốt ngón tay qua, Hậu Thổ đem việc cần phải làm chính là thuận theo Thiên đạo, đúng thời cơ mà sinh, thế nhưng mà hấn cũng không biết đến cùng là vì chuyện gì, giờ phút này gặp Hậu Thổ cũng không rõ nói, liền cũng không nhiều hỏi, trực tiếp lại để cho Hậu Thổ mượn Huyết Hải là, hưởng hồ nếu như hấn thật sự ngăn cản, Minh Hà cũng biết, Thiên đạo không biết cho phép hấn như thế xằng bậy .

Rồi sau đó Hậu Thổ cất cao giọng nói:

"Ta dư xả thân, hóa Lục Đạo Luân Hồi, dẫn khôn cùng Nhục Thủy."

"Ta dư xả thân, thụ vô tận nỗi khổ, trừ vạn linh oán niệm."

"Ta dư xả thân, đi Luân Hồi sinh tử chỉ trách, tạo phúc vực nội."

"Ta dư xả thân, hóa thân Lục Đạo Luân Hồi, dùng toàn bộ ngày mảy."

"Lục Đạo Luân Hồi, lập."

... ..

Chúc các vị thư hữu Trung thu khoái hoạt, cả nhà đoàn viên!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Chiến Minh Hà

Hậu Thổ phát xong chí nguyện to lớn, Thiên đạo có cảm giác, đánh xuống Vô Lượng công đức, Vân Trung Tử được nưòi trong một trong

Vân Trung Tử cười khổ một tiếng, kỳ thật hắn còn không có có chính thức để điểm Hậu Thổ, những lời kia cũng chỉ là hắn tùy tâm mà nói, lại không nghĩ rằng cũng phải một thành công đức, bề bộn dùng hồ lô thu công đức.

"Phần này công đức so với theo Nữ Oa tạo người kiếm lấy công đức còn nhiều hơn, có thể thấy được Hậu Thổ nương nương lần này công đức có bao nhiêu, tạo phúc toàn bộ Hồng Hoang sinh linh, lại không thể thành thánh, ai!"

Minh Hà đồng dạng cũng đã nhận được một thành công đức, cái này lại để cho Minh Hà có chút hưng phấn, cái này một thành công đức thể nhưng mà không nhỏ, đủ lại để cho hắn tu vi tiến nhanh rồi.

Hậu Thổ được trời giáng công đức, quanh thân phóng sắc vạn trượng hào quang, lộ ra phi thường thần thánh.

Hậu Thổ đối với Vân Trung Tử mỉm cười, Vân Trung Tử thậm chí từ trong đó thấy được hài đồng một loại hồn nhiên mừng rỡ chi sắc.

Dần dần, Hậu Thổ thân ảnh biến mất, đài hào quang tán đi, Vân Trung Tử trước mắt Hậu Thổ không thấy rồi, lấy mà thay chi chính là một cái Lục Đạo Luân Hồi cùng với một cái cùng Hậu Thổ rất là tương tự chính là nữ tử, cô gái này là Hậu Thổ một tia Chân Linh kết hợp đại công đức, chuyển thành hóa thành Hoàng Thiên Hậu Thổ bình tâm nương nưòi.

Cùng lúc đó, Hậu Thổ thanh âm truyền khắp Hồng Hoang, Hồng Hoang chúng sinh linh vốn là quỳ xuống đất cúng bái, vì Hậu Thổ cầu nguyện.

Hậu Thổ đại yêu khôn cùng, đại công vô tư, là Yêu tộc người trong cũng là bội phục không thôi, thiết tình cầu nguyện, cái kia nguyên một đám thanh âm hình thành một cỗ niệm lực hướng Lục Đạo Chuyển Luân quang sắc mà đi, liền thấy kia ô quay càng chuyển càng nhanh, chung quanh cô hồn đã quỹ đều bị hút vào.

Theo Lục Đạo Luân Hồi chuyển động, một cái thể giới chậm rãi ẩn hiện, có nước chảy thanh âm truyền ra, Vân Trung Tử biết rõ đó là Hoàng Tuyền nước, rồi sau đó lại thấy một kiều vượt qua trên của hắn, đó là cầu Nại Hà, đợi một chút, một vật lại một vật ngay sau đó xuất hiện, thời gian dần qua Địa phủ hình thành.

Minh Hà nhìn xem trong biển máu những tàn hồn kia, âm hồn tất cả đều đầu nhập Lục Đạo Luân Hồi, cũng không nói thêm gì, tuy nhiên những điều này đều là Atula nhất tộc đại bổ chi vật, nhưng là lần này Hậu Thổ hóa Luân Hồi, hắn cũng biết là mình ngăn cản không được, liền tùy ý những hồn phách này, Chân Linh quang vào luân hồi bên trong, dù sao tương lai sẽ có tàn hồn, âm hồn sinh ra.

Mà khi những tàn hồn này đầu nhập Lục Đạo Luân Hồi về sau, lại từ trong biển máu, đi ra nguyên một đám Atula tộc tộc nhân, không chút do dự, tất cả đều vui đầu vào Lục Đạo Luân Hồi bên trong.

Sự biến hóa này lại để cho Minh Hà tức giận đến thần hồn bạo khiếu, những Atula này tộc là Minh Hà căn cứ Nữ Oa tạo người mà y dạng họa hồ lô tạo ra đến, về sau Thiên đạo cũng là có cảm giác, đánh xuống Vô Lượng công đức, đáng tiếc phần này công đức hoàn toàn không thể cùng Nữ Oa tạo người công đức so sánh với, bởi vậy Minh Hà ngoại trừ tu vi có chỗ tăng lên bên ngoài, cũng không khác bất luận cái gì đoạt được.

Có thể Atula nhất tộc dù sao cũng là hắn tạo ra đến, tương đương với con cháu của hắn, làm sao có thể đủ lại để cho bọn hắn tất cả đều đầu nhập Lục Đạo Luân Hồi bên trong?

Minh Hà rống to một tiếng, chấn đắc toàn bộ Huyết Hải một hồi phiên cồn, không ít muốn đầu nhập Lục Đạo Luân Hồi bên trong Atula tộc tộc nhân đều là một cái lão đảo, bất quá đứng thẳng thân thể về sau, lại quang hướng Lục Đạo Luân Hồi bên trong.

Minh Hà thấy vậy, cũng là sáng tỏ, những Atula này tộc tộc nhân cũng là thuận theo Thiên đạo, nên Luân Hồi, liền cũng không hề ngăn cản, có thể ánh mắt lại phi thường âm lệ.

Một lát sau, Atula nhất tộc những nên kia Luân Hồi tộc nhân tất cả đều vui đầu vào Lục Đạo Luân Hồi bên trong.

"Sáu đạo người một, Thiên đạo; hai, Tu La Đạo; ba, Nhân Gian đạo; bốn, Súc Sinh đạo; năm, Nga Quỷ đạo; sáu, Địa Ngục đạo; trong cái này bên trên ba đạo, vì ba thiện đạo, bởi vì bài tập so sánh tốt đẹp cổ; hạ ba đạo vì ba ác đạo, bởi vì bài tập so sánh thảm trọng cổ hết thấy trăm luân tại phân đoạn

sinh từ chúng sinh, hấn Luân Hồi cách, không xuất ra sáu đạo. Cái gọi là Luân Hồi người: Là miêu tả hấn tình trạng, đi lui tới phục, giống như xa luân vòng qua vòng lại, tại trong sáu đạo này vòng đi vòng lại, không có không lượt, tên cổ Lục Đạo Luân Hồi."

Thanh âm uy nghiêm vang lên, truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang, ngay sau đó Hồng Quân thân ảnh xuất hiện tại Huyết Hải phía trên.

Vân Trung Từ cùng Minh Hà cùng với bình tâm nương nương tất cả đều bái đạo, "Bái kiến Đạo Tổ."

"Không cần đa lễ, này điện vì ngươi nhà chi địa, hai cái lượng kiếp không cho phép ra."

Sau đó Hồng Quân vung tay lên, một phong cách cổ xưa cung điện xuất hiện, trên ghi "Bình tâm điện" ba chữ to.

"Cần tuân Đạo Tổ pháp du." Bình tâm nương nương thân hình lóe lên, trực tiếp chui vào đến bình tâm trong điện.

Hồng Quân thấy vậy, đơn vung tay lên, bình tâm điện liền rơi vào Lục Đạo Luân Hồi phía dưới, mà Lục Đạo Luân Hồi cũng chui vào đã đến trong biển máu, cuối cùng Đạo Tổ nhìn về phía Vân Trung Từ cùng Minh Hà hai người, không có nhiều lời nói, trực tiếp một cái lắc mình, theo hai người trước mắt biến mất.

Vân Trung Từ trầm nghĩ, "Quả nhiên đủ vong tình."

Lúc này, Minh Hà mới đưa mắt nhìn sang Vân Trung Từ, ánh mắt phi thường âm mai, khắc khắc cười cười, "Vân Trung Từ, hôm nay đã đến giải quyết giữa chúng ta ân oán lúc sau."

Vân Trung Từ thờ dài, vốn là hấn cho rằng Minh Hà hội ngăn cản Hậu Thổ hóa Luân Hồi, lại không nghĩ rằng, Minh Hà cũng không ngăn trở, mà lại còn bởi vì tương trợ Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi mà kiếm được một phần công đức.

Hấn cũng cân nhắc đến Minh Hà tại sau nhập thân hóa Luân Hồi về sau hội ham Lục Đạo Luân Hồi, nhưng là lại để cho Vân Trung Từ lần nữa tính sai, Minh Hà cũng là một cái ngày mai mấy chi nhân, hấn biết rõ như Lục Đạo Luân Hồi loại này đại công đức bảo vật, không phải mình chính là một cái Chuẩn Thánh có thể không chế, thậm chí là thánh nhân cũng không thể không chế, nhắc tới trong thiên địa có thể không chế Lục Đạo Luân Hồi, tại Minh Hà xem ra, cũng cũng chỉ có Đạo Tổ Hồng Quân rồi.

Sớm biết như vậy những sự tình này, Vân Trung Từ liền cũng không cần đi tới nơi này Huyết Hải chi địa rồi, hiện tại ngược lại tốt, Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi về sau căn bản là không nên chính mình thủ hộ, ngược lại còn lại để cho chính mình lâm vào khốn cảnh.

Bất quá Vân Trung Từ cũng không sợ Minh Hà, tuy nói Minh Hà có Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hòa Hồng Liên cùng Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm, nhưng là Vân Trung Từ cũng có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thí Thần Thương.

Tuy nhiên không có khả năng chiến thắng Minh Hà, nhưng là Minh Hà muốn cầm xuống Vân Trung Từ cũng là không thể nào, bởi vì Vân Trung Từ tốc độ không phải chính là Minh Hà có thể so sánh với.

Vân Trung Từ ha ha một tiếng cười to, hấn biết rõ bằng vào tốc độ của mình, cho dù bị thua, cũng không trở thành thân vẫn đến tận đây, bởi vậy liền không nói hai lời, lấy ra đài sen cùng Thí Thần Thương, dẫn đầu hướng về Minh Hà đoạt công mà đi.

Minh Hà thấy vậy giận quá thành cười, "Tốt, rất tốt, Vân Trung Từ ngươi không nhìn được cấp bậc lễ nghĩa, hôm nay bản đạo liền đại thầy của ngươi giáo huấn ngươi một phen."

Nói xong cũng là lấy ra Nguyên Đồ, A Tỳ đâm về Vân Trung Từ.

Tại phía xa Kim Ngao Đảo Thông Thiên giáo chủ từ khi Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, trời giáng đại công đức về sau, liền một mực chú ý Vân Trung Từ, bởi vì Vân Trung Từ thật sự là lại để cho Thông Thiên giáo chủ có chút nhìn không thấu, Nữ Oa thành thánh cùng hấn có quan hệ, Thông Thiên giáo chủ chính mình thành thánh cũng là trải qua Vân Trung Từ đề điểm, tiếp theo cứu giúp Hồng Vân, đến bây giờ Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, cái đó một sự kiện không phải đại sự? Lại tất cả đều cùng Vân Trung Từ có tí ti từng sợi quan hệ, cái này lại để cho Thông Thiên giáo chủ có chút kinh hãi, hấn phi thường nghĩ mãi mà không rõ, vì sao những sự tình này tất cả đều cùng Vân Trung Từ có quan hệ? Âm thầm bấm đốt ngón tay, Vân Trung Từ trên người những bí mật kia y nguyên tính toán không xuất ra mấy mảy, Thông Thiên giáo chủ cũng là bất đắc dĩ.

Lúc này nghe nói Minh Hà muốn đại chính mình giáo huấn Vân Trung Từ, cũng là giận dữ, hừ lạnh một tiếng, bất quá cái này âm thanh hừ lạnh gần kề vang ở Bích Du Cung mà thôi.

Vân Trung Từ cầm trong tay Thí Thần Thương, trực tiếp ra sức một thương đâm về Minh Hà, trên thân thương pháp lực bắt đầu khởi động, mũi thương tí ti màu đỏ tươi quần quanh, lại để cho hấn xem thật là yêu dị, thần uy.

Minh Hà Nguyên Đồ, A Tỳ hai kiếm, chém giết sinh linh mà không dính nhân quả, có thể muốn cái này hai kiện bảo vật cũng là Tiên Thiên Linh Bảo trong bài danh trước mấy vị, mặc dù so với Thí Thần Thương muốn thiếu một ít, bất quá không sai biệt nhiều, bởi vậy Minh Hà cũng không lo lắng pháp bảo của mình không bằng người, trực tiếp dùng lưỡng kiếm cùng Vân Trung Từ trong tay Thí Thần Thương cứng đối cứng.

Hai người đều là dùng tới toàn lực, bất quá Minh Hà nhưng lại còn không có có đem chính mình đài sen sử xuất, hiển nhiên là có chút xem thường Vân Trung Từ Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi.

Hai người đánh nhau một lát, Vân Trung Từ nhưng lại rơi xuống hạ phong, bất quá Minh Hà cũng có nhiều lần thiếu chút nữa bị Vân Trung Từ vết cắt áo

bào, nhưng là Minh Hà lại đơn giản chỉ cần không có đem đài sen sử xuất, trên mặt thậm chí không che dấu chút nào đối với Vân Trung Tử coi rẻ.

Cái này lại để cho Vân Trung Tử mặt sắc rất khó coi, hai người trận chiến đầu này, âm thầm tuyệt đối có không ít người tại quan sát, hôm nay Minh Hà cư nhiên như thế nhục nhã Vân Trung Tử, nếu như Vân Trung Tử không cho Minh Hà ăn chút ít thiếu, sau này còn như thế nào để cho người khác tôn trọng hẳn.

Trong hồng hoang, đối với những đại thần thông này người, da mặt là trọng yếu phi thường, có thể nhẫn nại không có thể nhẫn nhục, Vân Trung Tử nổi giận.

Vân Trung Tử tức giận hừ một tiếng, tốc độ lập tức bạo tăng, thoáng một phát biến mất tại Minh Hà trước mắt, đột nhiên xuất hiện tại Minh Hà bên cạnh, chiếu vào Minh Hà cánh tay, một thương tự đâm tới.

Minh Hà nguyên nhân chính là Vân Trung Tử đột nhiên biến mất mà giật mình, lại không nghĩ rằng bên phải truyền đến một tia pháp lực chấn động, không chút suy nghĩ, trực tiếp xoay người một cái, tránh thoát Vân Trung Tử Thí Thần Thương.

Đáng tiếc mặc dù là hấn tốc độ mau nữa, hay vẫn là kém Vân Trung Tử một đường, Thí Thần Thương như trước đã đâm trúng Minh Hà cánh tay, mà ở Minh Hà quay người trong quá trình, Thí Thần Thương tại Minh Hà trên quần áo lòi ra một đầu dài lớn lên lỗ hồng.

Minh Hà trong Hồn Hải, một tia màu đỏ tươi sắc quang điểm đang tại tùy ý phá hư, lại để cho Minh Hà Hồn Hải sụp xuống một mảnh lại một mảnh.

Minh Hà gầm lên giận dữ, toàn thân pháp lực bắt đầu khởi động, hai tay cầm Nguyên Đò, A Tỳ cuồng loạn múa, không có quy luật chút nào, dùng cái này ngăn cản Vân Trung Tử lần nữa công kích.

Một phút đồng hồ về sau, Minh Hà rốt cục ngừng lại, thần sắc uể oải, dùng một đôi Thị Huyết con người thẳng chăm chăm vào Vân Trung Tử, mặt sắc dữ tợn, nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Vân Trung Tử, rất tốt, lão tổ từ nhỏ còn không có ném qua lớn như vậy thiệt thòi, hôm nay, tự cho người kiến thức kiến thức lão tổ lợi hại."

Minh Hà thanh âm phi thường trầm thấp, cả người nhìn về phía trên như là một chỉ đem muốn bộc phát mãnh thú một loại.

Cũng đúng là như thế, Minh Hà không hề vô lễ, té ra đài sen, cầm trong tay song kiếm, toàn lực công kích Vân Trung Tử, không hề chút nào chủ quan, hấn chuyên chú thái độ, lại để cho Vân Trung Tử đều là rất là giật mình, cùng phía trước bộ dáng, hoàn toàn không thể so sánh với.

Vân Trung Tử hiện tại tự nhiên không biết đào tẩu, đài sen toàn lực phòng thủ, lại để cho Nguyên Đò, A Tỳ không thể công tiến đến, mà Thí Thần Thương cũng là toàn lực tiến công, tuy nói phần lớn công kích là rơi vào Minh Hà hai thanh trên thân kiếm, nhưng là cũng có không thiếu công kích là đã rơi vào Minh Hà liên trên đài, đương nhiên, hiện tại còn muốn công kích được Minh Hà thân thể, lại là có chút không quá sự thật.

Minh Hà hoàn toàn chính xác không hổ là Chuẩn Thánh tu vi, hơn nữa hay vẫn là chênh lệch một đường liền chém tới lưỡng thi Chuẩn Thánh, toàn lực phía dưới, lại để cho Vân Trung Tử cảm thấy không chịu đựng nổi, mỗi một lần công kích chạm vào nhau, Vân Trung Tử đều có một loại thật sâu cảm giác vô lực, giờ khắc này, hấn hiểu được cái gì là Chuẩn Thánh.

Từ vừa mới bắt đầu Vân Trung Tử liền đã rơi vào hạ phong, chỉ sợ qua không được bao lâu chính mình tự không hề chống đỡ chi lực.

Dần dần, Vân Trung Tử pháp lực khô kiệt, hấn biết rõ, mình tuyệt đối không thể lại tiếp tục cùng Minh Hà chiến xuống dưới, bằng không thì lập tức không chỉ là chiến bại sự tình, mặc dù có Thông Thiên giáo chủ tại, chính mình còn không đến mức vứt bỏ tính mệnh, nhưng là hấn lại không muốn làm phiền Thông Thiên giáo chủ.

Bởi vậy Vân Trung Tử lần nữa toàn lực hướng về Minh Hà đâm một thương về sau, lập tức triển khai tốc độ, lách mình ly khai Minh Hà phạm vi công kích, ở phía xa chăm chăm vào Minh Hà, đang định nói chút gì đó tràng diện lời nói lúc, đã thấy xa xa bay tới mấy người, nhìn kỹ, đúng là Vu tộc còn lại mười một Tổ Vu.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Hoàn thiện sáu đạo

Hậu Thổ hóa Luân Hồi như vậy chuyện đại sự, toàn bộ Hồng Hoang đại thần thông người cũng biết rồi, mười một Tổ Vu mặc dù không có có thể véo hội tính toán bốn sự, nhưng là có một bộ phương pháp của mình.

Cho nên giờ phút này nhìn thấy mười một Tổ Vu xuất hiện tại Huyết Hải trên không, Vân Trung Tử cũng không kinh hãi, hướng về mười một Tổ Vu chấp tay nói, "Bái kiến các vị Tổ Vu."

Các vị Tổ Vu đều hướng về Vân Trung Tử gật đầu ý bảo, tuy nhiên Vân Trung Tử tu vi gần kề Đại La Kim Tiên trung kỳ, nhưng dù sao cũng là Tiết giáo thù địch, riêng này cái thân phận, tự đầy đủ mười một Tổ Vu chính diện đối đãi rồi.

"Khắc khắc, không biết các vị đến ta Huyết Hải có chuyện gì quan trọng?"

Minh Hà gặp mười một Tổ Vu đều tới, trong lòng có chút giật mình, những Tổ Vu này đều là nguyên một đám tên điên, điên cuồng, toàn bộ Hồng Hoang đều không có mấy người chống đỡ được, Minh Hà có thể có chút bận tâm những cái thứ này tại trong Huyết Hải của mình lung tung quấy một phen.

Đế Giang cười hắc hắc, đạo, "Hậu Thổ chính là ta Vu tộc Tổ Vu, hôm nay thân hóa Luân Hồi, cái này Lục Đạo Luân Hồi tự nhiên cần chúng ta Tổ Vu tương trợ Hậu Thổ muội tử chương quản, như thế nào? Minh Hà đạo hữu có ý kiến?"

Khác mười vị Tổ Vu nghe vậy, đều đều mắt lộ ra hung quang chăm chăm vào Minh Hà.

Minh Hà muốn khóc không nước mắt a, chính mình vẫn luôn là tại tương trợ Hậu Thổ hóa Luân Hồi, coi như là Hậu Thổ hóa thân Luân Hồi về sau, mình cũng không có chút nào tâm tư muốn không chế Lục Đạo Luân Hồi ý tứ.

Nhưng hôm nay cái này Đế Giang vậy mà vì hiển uy, chán nể, rõ ràng đem chính mình coi là cái kia chim đầu đàn, Minh Hà trong nội tâm thẳng kêu oan, đạo, "Đế Giang đạo hữu nói đùa, ta Minh Hà đã chương quản A Tu La đạo, hôm nay cái đó còn có tâm tư đi chương quản khác năm đạo."

Tuy là nói như thế, có thể Minh Hà nhưng trong lòng thì phi thường khó chịu, cái này Đế Giang cũng quá kiêu ngạo rồi, chính mình dầu gì cũng là một đường đường Chuẩn Thánh, đám này mọi rợ cũng quá không cho mình mặt mũi, không tự giác liền đem chính mình đáy lòng bất mãn ghi trên mặt.

Cộng Công cùng Chúc Dung hai người này là cái gấp tính tử, thấy vậy nói thẳng, "Còn dám cho chúng ta sử mặt sắc? Đánh." Vừa mới nói xong, hai đám nắm chặt, trực tiếp cử động quyền liền hướng lấy Minh Hà đánh tới.

Cái này lưỡng Tổ Vu một đầu võ, mặt khác không có gì ngoài Đế Giang bên ngoài tám cái Tổ Vu cũng khai đánh.

"Oanh."

"Bành."

"Phốc."

"Hỗn đản."

Thập đại Vu tộc tất cả đều là Chuẩn Thánh tu vi, cho dù Minh Hà có các kiểu kỹ năng, tại thập đại Tổ Vu không gián đoạn công kích phía dưới, cũng là chút nào sử không đi ra, bên này vừa bị đánh, bên kia quyền phong đã sát trúng thân thể của mình.

Minh Hà phần nộ không thôi, chính mình thật vất vả một lần không có lòng tham, có thể kết quả so dĩ vãng là bất luận cái gì một lần đều bị Minh Hà phát điên, thật sự là tức chết người.

Có thể Minh Hà cũng hết cách rồi, thập đại vu trực tiếp đưa hấn vây quanh, mặc dù Minh Hà muốn chạy trốn, cũng căn bản không có một tia cơ hội, dần dần, Minh Hà bị đánh được mặt mũi bầm dập, trên người không ít chỗ đều bị thương rồi, máu tươi chảy ròng, thấy Vân Trung Tử da mặt một hồi run rẩy, cái này thập đại Tổ Vu quá... Sinh mãnh liệt!

Vân Trung Tử ngừng lại cũng liền mình bạch vì sao thập đại Tổ Vu sẽ đối Minh Hà ra tay, tự nhiên không phải gây nên sử mặt sắc, mà là về Tu La Đạo, Lục Đạo Luân Hồi chính là Hậu Thổ biến thành, Minh Hà chút nào khí lực không xuất ra lại thành Tu La Đạo chi chủ, mười một Tổ Vu tự nhiên trong lòng có con tức giận, bởi vậy Minh Hà giờ phút này thành nơi trút giận.

May mắn Minh Hà có phòng ngự chí bảo Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hóa Hồng Liên, bằng không thì tự không chỉ là bị thương như vậy sự tình đơn giản rồi, ít nhất sẽ bị đánh bại thân thể, đương nhiên Minh Hà cho dù bị đánh bạo thân thể, cũng sẽ không biết vẫn lạc, bởi vì Huyết Hải không khô, Minh Hà bất tử.

"Thoải mái a."

Cộng Công kêu to một tiếng, đạo này thanh âm lại để cho Hồng Hoang không ít đại thần thông người tất cả đều nghe thấy, da mặt cũng là bất trụ nhảy lên, tất cả đều đem Tổ Vu đánh lên nguy hiểm nhãn hiệu, không thể trên chọc a.

Minh Hà bất lấy Cộng Công lộ ra một tia khe hở, lập tức đào thoát, cũng không quay đầu lại trực tiếp trồng nhập trong biển máu, thậm chí liền một điểm tràng diện lời nói đều không có để lại, lần này Minh Hà xem như ném quả nạt mặt rồi, càng chủ yếu chính là, hay vẫn là tại nhà của mình cửa ra vào bị đánh, có thể tính nạt mặt ném đến gia rồi, Minh Hà giờ phút này phối đều thiếu chút nữa tức điên.

Lúc này, Đế Giang mới quay đầu hướng Vân Trung Tử đạo, "Ta bọn này huynh đệ có chút hiếu chiến, đều là chút ít người thô kệch, làm cho đạo hữu chế cười, bản đạo có một chuyện cần phải mời giáo đạo hữu."

Vân Trung Tử bạo hân, chỉ là hiểu chiến sao? Nghĩ đến vừa rồi Minh Hà bị mười cái Tổ Vu đánh toi bởi tràng cảnh, Vân Trung Tử tự không khỏi một hồi Đại Hân, cái này Vu tộc quá cường đại, chỉ là Chuẩn Thánh tự hơn mười cái, nếu như Vu tộc Bất Diệt tộc, Nhân tộc hoàn toàn chính xác cũng đáng nhập không được Hồng Hoang sân khấu, mặc dù là có năm Đại Thánh Nhân tương trợ cũng không được.

Vân Trung Tử đạo, "Đạo hữu khách khí, không biết đạo hữu có chuyện gì cần bản đạo hỗ trợ?"

Đế Giang cũng không khách khí, trực tiếp hỏi, "Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi phía trước là cùng đạo hữu cùng một chỗ, không biết Hậu Thổ trước khi vẫn lạc có cái gì bàn giao?"

Vân Trung Tử sững sờ, lập tức cười cười, đạo, "Đế Giang đạo hữu lời ấy sai rồi, Hậu Thổ đạo hữu tuy nhiên thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, nhưng cũng không vẫn lạc, mà là một tia Chân Linh mượn nhờ vô tận công đức biến thành bình tâm nương nương."

Đế Giang nghe vậy đại hi, đạo, "Đạo hữu lời ấy làm thật?"

Mặt khác thập đại Tổ Vu nghe vậy cũng tất cả đều nhìn chăm chăm Vân Trung Tử, hân sáng quắc ánh mắt, lại để cho Vân Trung Tử có chút không dễ chịu, hân gần kề mới Đại La Kim Tiên trung kỳ mà thôi, còn đối với mặt nhưng lại mười một cái Chuẩn Thánh, loại này áp lực, lại để cho Vân Trung Tử mặt sắc có hơi trắng bệch.

Đế Giang hiển nhiên cũng chú ý tới tình huống này, xấu hổ cười cười, hét lớn một tiếng, "Làm gì? Thu hồi các ngươi cái kia cực nóng ánh mắt."

Mặt khác Tổ Vu nghe vậy, cũng là xấu hổ cười, nhóm người mình quá kích động rồi, không tự chủ được phóng ra ngoài chính mình Chuẩn Thánh uy thế, mười một Tổ Vu uy áp điệp gia cùng một chỗ, Vân Trung Tử làm sao có thể đủ ngăn cản?

Ngược lại là Chúc Dung, một người thầm nói, "Đại ca ngươi cũng không đồng dạng sao?"

Dứt lời vừa dứt liền cảm giác một đạo hung lệ chùm tia sáng đang nhìn mình, mắt lé xem xét, đại ca của mình Đế Giang đang lờm chuông đồng giống như đại con mắt nhìn mình chăm chăm, Chúc Dung cổ co rút lại, trực tiếp quay đầu, lách mình ly khai, cách Đế Giang rất xa.

Vân Trung Tử nhìn xem muốn cười, Vu tộc chi nhân sinh tính chất phác, thẳng thắn sáng sủa, thực tính tình, không có có bao nhiêu tâm kế, đương nhiên, Đế Giang được ngoại trừ.

Vân Trung Tử đạo, "Lời ấy đương nhiên làm thật, bình tâm nương nương hôm nay sẽ ngụ ở Lục Đạo Luân Hồi ở dưới bình tâm trong điện, bất quá Đạo Tổ có nói, bình tâm nương nương hai cái lượng kiếp nội không cho phép ra."

Đế Giang nghe xong, nhìn không được cười ha ha, mặt khác Tổ Vu vốn là cười to, thậm chí có hai người đều cười ra nước mắt, có thể gặp bọn họ cùng Hậu Thổ cảm tình nhiều bao nhiêu.

"Hậu Thổ không chết, ha ha, Hậu Thổ muội tử y nguyên còn sống."

"Thật tốt quá, Hậu Thổ không chết."

...

Một lúc sau, Đế Giang bọn người mới đình chỉ tru lên, Đế Giang đạo, "Làm cho đạo hữu chê cười, thật sự là chúng ta quá mức kích động, ngược lại là thất thố rồi."

Vân Trung Tử cười cười, đạo, "Đạo hữu không cần như thế, các vị suất tính mà làm, thực tính tình, lại để cho bản đạo bội phục, như thế nào lại chê cười?"

Ngay sau đó Vân Trung Tử tiếp tục nói, "Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi phía trước từng lại để cho bản đạo cho các vị tiện thể nhắc, nói 'Hậu Thổ lại để cho các vị ca ca thất vọng rồi, Hậu Thổ xin lỗi các vị ca ca.'."

Đế Giang bọn người nghe vậy, mặt sắc vốn là tối sầm lại, bất quá nghĩ đến Hậu Thổ cũng không thân vẫn, thần sắc liền tốt lên rất nhiều, ngay ngắn hướng hướng về Vân Trung Tử khom người nói, "Đa tạ đạo hữu."

Vân Trung Tử sợ hãi kêu lên một cái, vội vàng nghiêng người tránh thoát, hân làm sao có thể thụ bức này đại lễ?

Đế Giang bọn người gặp Vân Trung Tử né tránh, cũng không miễn cưỡng, rồi sau đó mười một người nhìn nhau, phảng phất phúc lâm tâm đến giống như, cùng kêu lên đạo, "Nay ta Đế Giang, Nhục Thu, Cú Mang, Cộng Công, Chúc Dung, Thiên Ngô, Xa Bi Thi, Cường Lương, Nã Tư, đèn cây chín âm nguyện lúc này trợ Hậu Thổ chương quản Luân Hồi, lên."

Chỉ thấy mười vị Tổ Vu toàn thân vàng sáng tăng vọt, mười người tầm đó nhao nhao phát ra một đạo hắc khí đầu nhập trong hư không, hư không ở trong chậm rãi hình thành một đạo nhân ảnh, uy áp không ngừng bay lên, Thiên Tiên, Chân Tiên, mỗi đầu nhập một đạo, hư ảnh tu vi tự làm sâu sắc một tầng, thẳng đến mười đạo hắc khí toàn bộ gặp nhau, lúc này hư ảnh uy áp dĩ nhiên là Chuẩn Thánh Đại viên mãn chỉ cảnh, đón lấy, hư ảnh một tiếng rống, phân tán ra đến, hóa thành mười đạo nhân ảnh, nói: "Ta vì Tàn Quang Vương, Sở Giang Vương, Tống đế vương, Diêm La Vương, ngũ quan Vương, biện thành Vương, Thái Sơn Vương, đô thị Vương, Bình Đẳng Vương, Chuyển Luân Vương, Thập Điện Địa Ngục, hiện."

Ngay sau đó, sáu đạo chi Thiên đạo, Nhân Gian đạo, Súc Sinh đạo, Nga Quý đạo, Địa Ngục đạo, nhao nhao hiện lên lưỡng tòa cung điện, Tàn Quang

Vương điện cùng Sở Giang Vương điện tại Thiên đạo nội, Tổng đế vương điện cùng Diêm La Vương điện tại Nhân Gian đạo nội, ngũ quan Vương điện cùng biến thành Vương tại Súc Sinh đạo nội, Thái Sơn Vương điện cùng đô thị Vương điện tại Nga Quý đạo nội, Bình Đẳng Vương điện cùng Chuyển Luân Vương điện tại Địa Ngục đạo nội.

Thập Điện Diêm Vương hiện, Thiên đạo có cảm giác, một lá thư một số từ trên trời bay tới, đầu nhập Diêm La Vương trong tay, bút vi Phán Quan Bút, đoạn thể gian sinh tử, sách vi Sinh Tử Bộ, không nhảy ra Ngũ Hành người, đều ở trong đó.

Bởi vì Diêm La Vương chương quản Nhân Gian đạo, người sau khi chết đều muốn tới Nhân Gian đạo đi đưa tin, tiếp nhận Diêm Vương Thẩm Phán, khi còn sống làm việc thiện người, có thể thăng Thiên Đường, hưởng phú quý, khi còn sống làm ác người, hội thụ trừng phạt, xuống Địa ngục, này đây Diêm Vương ở nhân gian thanh danh rất lớn.

"Nay ta Huyền Minh lúc này phân hoá Mạnh bà, người am hiểu thể trăm sinh trí nhớ, Mạnh bà, hiện."

Huyền Minh vừa dứt lời, theo bản thân bay ra một đạo mặt sắc già nua lão bà bà, là vi Mạnh bà, Mạnh bà vừa ra, một mình bay đến cầu Nại Hà bên cạnh, dựng lên nôi, thu thập hai bên bờ sông hoa cỏ, luyện chế ra một loại súp --** súp, nhân hồn uống xong này súp về sau, quên khi còn sống sở hữu trí nhớ, đầu thai chuyển thế, hết thảy cùng kiếp trước không cái gì quan hệ.

Thập Điện Diêm Vương cùng Mạnh bà hiện ra, hoàn thiện sáu đạo, Thiên đạo có cảm giác, đánh xuống Vô Lượng công đức, chia ra làm mười một, mười một Tổ Vu được Vô Lượng công đức, toàn thân khí thể tăng một mảng lớn.

Mười một Tổ Vu nhìn qua Lục Đạo Luân Hồi, ngay ngắn hướng thờ dài, Đế Giang càng là đạo, "Số khổ Hậu Thổ a, ai." Mặt khác mười vị Tổ Vu cũng đều là mặt tuôn ra bi ý.

Vân Trung Tử an ủi, "Các vị đạo hữu không cần thương cảm, hai cái lượng kiếp về sau, Hậu Thổ nương nương thì sẽ được tự do chi thân."

"Ha ha, đúng vậy a, hai cái lượng kiếp đối với chúng ta mà nói, cũng không tính đã lâu, nơi đây sự tình rồi, nơi này đã không có chúng ta sự tình, như thế, liền cáo từ." Đế Giang hướng về Vân Trung Tử vừa chấp tay, liền dẫn đầu bay mất.

Mặt khác thập đại Tổ Vu cũng nhao nhao hướng Vân Trung Tử chấp tay ý bảo, theo sau Đế Giang mà đi.

Vân Trung Tử nhìn qua mọi người đi xa bóng lưng, lắc đầu, âm thầm thở dài, như thế thực tính tình đàn ông, thực sự thoát đi không được thân từ đạo tiêu kết cục, Thiên đạo bất công thực sự tự công a!

Không nhiều lắm lắm dừng lại, triển khai thân hình, hướng về Kim Ngao Đảo phương hướng bay đi.

Tuy nhiên Lục Đạo Luân Hồi sự tình xong rồi, nhưng lại cho sở hữu đại thần thông người trong nội tâm để lại một cái sâu sắc nghi vấn, Nhân tộc xuất thế, Lục Đạo Luân Hồi chờ, vì cái gì Vân Trung Tử mỗi lần đều như vậy vừa đứng đến rồi, trùng hợp sao?

Đương nhiên, không có người sẽ đi trực tiếp hỏi Vân Trung Tử, mà Thông Thiên giáo chủ càng là không biết.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Kim Ô ra

Vân Trung Tử một đường cấp tốc phi hành, trên đường cũng không có người ngăn trở, không lâu về sau liền trở về Kim Ngao Đảo.

"Đa Bảo bá kiến Đại sư huynh." Tiến Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung đại điện ngoài cửa Đa Bảo liền chạy ra đón chào.

Vân Trung Tử khách khí nói, "Sư đệ khách khí, sư đệ thật sự là thiên phú dị bẩm, trong khoảng thời gian ngắn, tu vi liền đạt đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ cảnh giới."

Vân Trung Tử mặc dù có chút kinh ngạc, bắt quả lại cũng hiểu được lẽ ra như thế mới đúng, Đa Bảo thiên phú tuyệt đối không kém, hôm nay lại thường xuyên nghe Thông Thiên giáo chủ diễn giải, nếu như tu vi tăng lên không ngoài, Vân Trung Tử ngược lại cảm thấy kì quái.

Đa Bảo cười khở một tiếng đạo, "Sao có thể cùng Đại sư huynh so sánh với?"

Đa Bảo trong nội tâm đối với Vân Trung Tử có thể nói bội phục vô cùng, Vân Trung Tử tu vi sớm thì đến được Đại La Kim Tiên, hiện tại thậm chí đạt

đến Đại La Kim Tiên trung kỳ, mà hần Đa Bảo, nhưng lại gần đây mới đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh giới, tiến giai đến Đại La Kim Tiên, nhớ tới trước kia vừa nhìn thấy Vân Trung Tử lúc, Đa Bảo tu vi vẫn còn so sánh Vân Trung Tử cao một đường, hôm nay ngược lại tại đuổi theo Vân Trung Tử, Đa Bảo trong nội tâm cũng chỉ có thể cười khổ.

Đa Bảo những tiểu tâm tư này, Vân Trung Tử đương nhiên minh bạch, trong lòng cũng là tại cảm thán, "Nhu nếu không phải có mấy ghi âm, đại khái mình bây giờ nhiều lắm là tị Thái Ất Kim Tiên Hậu Kỳ tu vi a?"

Hai người cùng nhau tiến vào đại điện, chỉ thấy Thông Thiên giáo chủ ngồi cao vân trên giương, mỉm cười chăm chăm vào Vân Trung Tử.

"Đệ tử Vân Trung Tử, Đa Bảo bái kiến lão sư." Hai người ngay ngắn hướng bái nói.

Thông Thiên giáo chủ gật gù đầu, sau đó đối với Vân Trung Tử đạo, "Lần này thu hoạch cũng không nhỏ, lớn như vậy công đức, ngươi cũng có thể kiếm được một phần, coi như là ngươi phúc duyên thâm hậu, hôm nay ngươi tu vi cũng nhanh đến Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ rồi, hảo hảo tu luyện, nhanh chóng đem tu vi tăng lên tới Chuẩn Thánh cảnh giới."

Vân Trung Tử khom người nói, "Vâng, đa tạ sư tôn dạy bảo, đệ tử ờn thỏa khắc trong tâm khảm "

Đa Bảo ở một bên lại là có chút trợn mắt há hốc mồm, nhanh đến Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ rồi hả? Như thế nào nhanh như vậy? Mình mới vừa mới tiến giai đến Đại La Kim Tiên a, đột nhiên Đa Bảo phát hiện mình cùng Đại sư huynh khoảng cách càng ngày càng xa, không khỏi cười khổ, bất quá Đa Bảo cũng không nhụt chí, tại trong lòng kiên định đạo, "Cố gắng tu luyện, tăng lên tu vi."

Thông Thiên giáo chủ cùng Vân Trung Tử đều muốn Đa Bảo thần sắc nhìn ở trong mắt, bất quá lại không nói thêm gì, Đa Bảo kinh ngạc cũng thuộc bình thường, tị là Thông Thiên giáo chủ đối với Vân Trung Tử tốc độ tu luyện đều có chút kinh ngạc, chớ nói chi là Đa Bảo rồi.

"Àn, đi thôi, trở về hảo hảo tu luyện." Thông Thiên giáo chủ hướng Vân Trung Tử khoát khoát tay, nói.

"Vâng, đệ tử cáo lui."

...

Vân Trung Tử một lát sau liền về tới Ngũ Hành đảo, triệu hoán đến Chung Linh cùng ba cái đồng tử, vì hần diễn giải một lần, sau đó liền bắt đầu bế quan.

Gần đây Vân Trung Tử kiến thức quá nhiều Chuẩn Thánh, mười hai Tổ Vu, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Minh Hà, thậm chí còn có Hồng Vân, Trần Nguyên Tử những người này, tất cả đều là Chuẩn Thánh tu vi.

Vân Trung Tử phát hiện mặc dù chính mình có được hai đại bảo vật, cùng những Chuẩn Thánh này tầm đó cũng vẫn có chênh lệch, cho nên hôm nay Vân Trung Tử bức thiết hy vọng có thể tại trong thời gian ngắn đạt tới Chuẩn Thánh tu vi, bởi vậy vì Chung Linh chờ diễn giải về sau trực tiếp tị bế quan tu luyện.

Thời gian như thời gian qua nhanh, trong chớp mắt mấy trăm năm lóe lên tức thì, hôm nay cách Đạo Tổ nói ngàn năm chỉ kỳ dĩ nhiên không lâu, lúc này Vu Yêu hai tộc vốn là tại vì hai tộc đại chiến làm chuẩn bị, hai tộc tất cả đều hy vọng có thể một lần tính giải quyết đối thủ, độc bá Hồng Hoang.

Cái này mấy trăm năm trong lúc, hai tộc ám đấu, Hồng Hoang cũng lâm vào một đoạn đáng kể, thời gian dài trong bình tĩnh, các tộc đều mượn cơ hội phát triển, nhất thời có thể nói vạn tộc hưng thịnh, đương nhiên, thời gian quá ngắn, cái gọi là hưng thịnh cũng chỉ là các tộc tộc nhân số lượng gia tăng.

Lại nói cực thứ đồ vật rù xuống chi địa, Hồng Hoang cùng Thiên Giới giáp giới chỗ, có một đảo, viết Doanh Châu.

Yêu tộc Thiên đình sơ lập thời điểm, quảng chiếm nơi đóng quân, Doanh Châu cũng bởi vậy thành Yêu tộc một chỗ phủ đệ, Doanh Châu bên trên có một Cự Mộc, cây cao ngàn trượng, chi chít Đông Hải, phương viên vạn dặm đều là này cây rễ cây chạm đến chi địa, cực lớn vô cùng, thân cây phân có mười cành, uốn lượn duỗi ra gần có trăm trượng chi trường, cái này Cự Mộc chính là Hồng Hoang nổi danh thần thụ, tên viết Phù Tang.

Phù Tang thân cây kiên vô cùng, đao kiếm khó làm thương tổn, Thủy Hỏa khó phá, từ khi Phù Tang cây bàn căn Doanh Châu, liền có vô số đại năng chi sĩ chạy tới Doanh Châu, muốn đạt được Phù Tang cây một cành cây, thậm chí là có người muốn trực tiếp đem Phù Tang cây dời đi, có thể không người như nguyện, nhất Hậu Thiên đình chiếm lĩnh nơi đây, cái này Phù Tang cây là được Thiên đình chi vật.

Thiên Đế Đế Tuấn, có mười tử, này mười tử đều là Tam Túc Kim Ô, Tam Túc Kim Ô bình mặt trời tinh hỏa mà sinh, một thân Thái Dương Chân Hỏa đủ Phần Thiên diệt địa.

Có thể mười chi Kim Ô quá mức còn nhỏ, cũng không thể khống chế trong cơ thể Thái Dương Chân Hỏa, tại Thiên đình ở qua một thời gian ngắn, lại đốt cháy không ít cung điện, rơi vào đường cùng, Đế Tuấn đành phải đem hần mười tử phóng đến Doanh Châu Phù Tang trên cây, mệnh hần cực kỳ tu luyện, đề sớm nhất có thể khống chế trong cơ thể Thái Dương Chân Hỏa, về sớm Thiên đình, cũng cảm mười người tiến về trước Hồng Hoang đại lục.

Tam Túc Kim Ô Thái Dương Chân Hỏa lợi hại vô cùng, nhưng đối với Phù Tang cây thực sự không thể hư hao mấy may, Tam Túc Kim Ô thấy vậy, tại Doanh Châu phía trên liền không hề tận lực thu nạp bản thân Thái Dương Chân Hỏa, đứng ở Phù Tang trên cây, một lòng chỉ chú ý cố gắng tu luyện, nhưng là vì mười người Thái Dương Chân Hỏa tất cả đều phóng ra ngoài, khiến cho Doanh Châu phụ cận vùng biển một mảnh khô héo, vạn dặm ở trong chút nào sinh cơ đều không, nơi này chim thú không đến, tôm cá không thịnh hành, trở thành một mảnh tánh mạng tuyệt địa.

Tam Túc Kim Ô đối với cái này lại không có cảm giác nào, chỉ lo tu luyện, cần tuân chính mình mệnh lệnh của phụ thân, mười Kim Ô ai cũng có thể

không sợ, nhưng duy chỉ có không dám làm tức giận phụ thân của hần Đế Tuấn, Đế Tuấn bất luận là đối với ai, vĩnh viễn đều là một bộ uy nghiêm bộ dạng, bởi vậy mấy ngàn năm qua, mười chi Kim Ô chịu khổ chịu khó tu luyện, cũng không ngoài ra, thế cho nên Hồng Hoang phía trên đều không có người biết được có mười chi Kim Ô ở tại Doanh Châu bên trên.

Vân Trung Từ kỳ thật biết rõ, có thể những năm gần đây này hần bởi vì bề bộn nhiều việc những chuyện khác, đem việc này cho ném chi tại sau đầu rồi, từ khi đi vào Hồng Hoang, Vân Trung Từ không phải tu luyện, là bề bộn nhiều việc kiếm lấy công đức, mặt khác tự là tâm bảo, cứu đám người, cho nên về mười chi Kim Ô sự tình, nhưng lại không nghĩ lên.

Ngày hôm nay, cách Doanh Châu không xa trên mặt biển đột nhiên bay tới một người, người này dáng người khôi ngô, trên thân **, toàn thân cơ bắp nổi cục mạnh mẽ, đường cong rõ ràng, cho người một cổ bạo tạc cảm giác, người tới một bộ tán mạn bộ dạng, trên vai chống đỡ một bả đại Khoát Dao, không vội không chậm bay về phía Doanh Châu.

"Ồ, có người đến." Mười chi Kim Ô bên trong đích lão Đại đột nhiên một tiếng nhẹ kêu, đem đang tại tu luyện khác chín chi Kim Ô gọi tỉnh lại.

"Ồ, thật sự là, lại có thể biết có người đi chúng ta Doanh Châu đến, mấy ngàn năm nay, còn chưa từng có người nào đã tới." Lão mười phần chút ít kinh ngạc nói.

Người tới tuy nhiên bộ dáng tán mạn, bất quá tốc độ nhưng lại không chậm, không thời gian dài liền đi tới Phù Tang trước cây, nhìn qua Phù Tang cây trên nhánh cây mười cái như mặt trời một loại chói mắt Kim Ô, đang nhìn xem phụ cận trong Hải Vực, từ thương hầu như không còn sinh linh, lập tức giận dữ, quát to, "Các ngươi những súc sinh này, tàn sát sinh linh vô số, nên Luân Hồi!"

Mười Kim Ô tuy nhiên không biết Luân Hồi là có ý gì, nhưng là người này rõ ràng chửi mình mười huynh đệ vì súc sinh, phải biết rằng Yêu tộc kiêng kỵ nhất đúng là điểm này, bởi vậy mười Kim Ô giận dữ, nhao nhao bay xuống Phù Tang cây, biến ảo chéngren hình, lão Đại mặt sắc âm trầm chăm chăm vào người tới, âm thanh lạnh lùng nói, "Ngươi vì sao người? Lại dám răn dạy chúng ta ngươi cũng biết chúng ta thân phận? Chúng ta chính là Thiên đình Thái tử, còn không quỳ xuống?"

Người tới nghe vậy cười to nói, "Ha ha, Thiên đình? Thiên đình tính toán cái gì? Nếu như ta Vu tộc nguyện ý, phất phất tay cũng có thể diệt Thiên đình."

Mười chi Kim Ô nghe vậy tất cả đều tức sùi bọt mép, người tới quá mức khoa trương, còn có đối phương nói mình là Vu tộc chi nhân?

Tuy nhiên mười chi Kim Ô không có cùng Vu tộc đánh qua bàn giao, hơn nữa từ khi ra đời đến nay liền chỉ ở Thiên đình đãi qua rất ngắn một thời gian ngắn, nhưng là bọn hần cũng biết, Yêu tộc cùng Vu tộc là đối thủ một mất một còn, bởi vậy chúng Kim Ô cũng không nói nhiều, trực tiếp cùng tiến lên trước vây công cái kia khôi ngô đại hán.

"Uổng!"

"Giết!"

"Cùng tiến lên!"

Khôi ngô đại hán thấy vậy cũng không úy kỵ, trực tiếp vung vẩy bắt tay vào làm bên trong đích đại đao, hướng phía mười chi Kim Ô liền một hồi mãnh liệt chém, cái kia tư thế, làm cho lòng người trong không hiểu sợ hãi.

Mười chi Kim Ô cũng không sợ, toàn thân Thái Dương Chân Hóa bắt đầu khởi động, từng đạo chân hóa hướng về khôi ngô đại hán công tới, nhưng là mười chi Kim Ô trong tay lại không có pháp bảo, cho nên trong thời gian ngắn, mười chi Kim Ô cũng không có khả năng cầm xuống đại hán.

Bất quá mười chi Kim Ô cũng không nóng nảy, bọn hần nhất không thiếu là thời gian, bởi vậy cũng tự cùng khôi ngô đại hán hao tổn.

Mấy canh giờ về sau, khôi ngô đại hán có chút kiệt lực, mồ hôi đầm đìa, thờ không thôi, đại hán tả hữu xem xét, bắt đầu tìm kiếm trốn lộ cơ hội, không lâu về sau, đại hán thừa lúc lão mười một cái sơ sẩy, mãnh liệt một đao bổ về phía lão mười, bên cạnh mấy cái Kim Ô thấy thế kinh hãi, lão mười tu vi là trong mười người thấp nhất, ngăn cản không nổi đại hán như thế một kích, bởi vậy mấy người tất cả đều trong nội tâm hoảng hốt, không chút suy nghĩ liền cứu giúp lão mười.

Đại hán cười hắc hắc, nắm lấy cơ hội, theo mặt khác mấy người lộ ra trong khe hở thoát ly ra mười người vây công, cũng không quay đầu lại bay ra Doanh Châu, hơn nữa trong miệng còn hô lớn, "Các ngươi đám này súc sinh, ta Vu tộc sớm muộn đã diệt các ngươi."

Gặp đại hán chạy trốn, mười chi Kim Ô vốn định đuổi theo, có thể vừa nghĩ tới nghiêm khắc phụ thân, liền cũng đều ngừng lại.

Lúc này, lão mười căn răng nói, "Các vị ca ca, chẳng lẽ chúng ta như thế nên giận sao? Các ngươi có thể nuốt xuống cái này khẩu khí sao?"

Lão Ngũ đạo, "Thập đệ, chúng ta cũng không muốn như vậy, nhưng lại không có cách nào, chẳng lẽ ngươi đem mệnh lệnh của phụ thân vứt tới không để ý sao?"

Mặt khác mấy cái Kim Ô cũng đều là than thở, tuy nhiên phi thường không xóa, nhưng cũng không thể tránh được.

Lão mười lần nữa đạo, "Đại hán kia nguyên khí đã chưa đủ, khẳng định trốn không xa sẽ gặp dừng lại khôi phục pháp lực, như thế chúng ta cũng không cần tiến về trước Hồng Hoang, khoảng chừng trên biển liền có thể đem hần đánh chết."

Mặt khác mấy cái Kim Ô nghe vậy, trong mắt sáng ngời, ý kiến hay, lập tức nhao nhao tỏ vẻ đồng ý, mười chi Kim Ô cũng không trì hoãn nữa, miễn cưỡng dùng bản thân Thái Dương Chân Hỏa, triển khai thân hình hướng về đại hán thoát đi phương hướng truy xuống dưới.

Mà giờ khắc này, tại phía xa không biết bao nhiêu vạn dặm bên ngoài trên mặt biển, đại hán nhưng lại mặt sắc vui vẻ, lộ ra vẻ tươi cười đến, cười hắc hắc, lầm bầm nói, "Thành!"

Lập tức một cái lắc mình, từ trên biển biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Khoa Phụ từng ngày

Mười chi Kim Ô hướng phía đại hán chạy trốn phương hướng đuổi theo.

Cái này một truy, nhưng lại đuổi mấy ngày, cũng không thể đuổi theo đại hán kia, thậm chí liền đại hán thân ảnh đều chưa từng trông thấy, mười chi Kim Ô đều đều phần nộ không thôi, cũng không buông bỏ, một mực đuổi theo.

Sau đó không lâu, mười chi Kim Ô ra Đại Hải, bay vào Hồng Hoang đại lục ở bên trên, lão Đại có chút lo lắng nói, "Hôm nay đã bay vào đến Hồng Hoang đại lục ở bên trên, có thể còn không có tìm được đại hán kia, chúng ta hay vẫn là trở về đi, bằng không thì bị phụ thân biết rõ, tránh không được một chầu nghiêm trị."

Có mấy cái Kim Ô cũng đều phụ họa, hiển nhiên những Kim Ô này đều so sánh sợ hãi Đế Tuấn.

Lão mười nghe vậy, lời nói, "Đại ca, chúng ta tại Doanh Châu đã ở mấy ngàn năm rồi, hôm nay thật vất vả có cơ hội ra tới một lần, sao có thể đủ cứ như vậy trở về? Cái kia Vu tộc đại hán như thế khi nhục chúng ta chẳng lẽ chúng ta tự không tìm hồi da mặt sao? Nếu để cho ngoại nhân biết được, chúng ta về sau còn như thế nào Hồng Hoang dừng chân? Nghe nói Vu tộc trải rộng toàn bộ Hồng Hoang, chúng ta không bằng tại cách biển gần đây địa phương tìm được một Vu tộc bộ lạc, đại sát một phen, sau đó lại bay trở về Doanh Châu, như thế cũng dùng không được bao dài thời gian."

Chúng Kim Ô nghe vậy mặt sắc một hồi biến ảo, hiển nhiên đều đang suy tư trong đó lợi hại quan hệ, lão Thất đạo, "Thập đệ nói không sai, chúng ta không thể cứ như vậy trở về, vô luận như thế nào cũng muốn diệt tất một cái hán Vu tộc uy phong, coi như là phụ thân cuối cùng biết rõ, chúng ta cũng có thể nói là Vu tộc chi nhân khiêu khích trước đây, tin tưởng phụ thân cũng sẽ không biết như thế nào trách quái chúng ta."

Mặt khác mấy cái cầm bắt định chú ý Kim Ô nghe xong chợt cảm thấy có lý, liền đồng ý lão mười đề nghị, rồi sau đó mười chi Kim Ô liền cùng đi tìm kiếm Vu tộc bộ lạc.

Vốn là dùng mười chi Kim Ô tu vi, miễn cưỡng có thể khống chế bản thân Thái Dương Chân Hỏa, có thể trải qua như thế trường thời gian phi hành, sớm đã đem toàn thân pháp lực tiêu hao không ít, hôm nay dĩ nhiên không thể khống chế bản thân Thái Dương Chân Hỏa, bởi vậy mười chi Kim Ô toàn thân hỏa hồng một mảnh, cực nóng Thái Dương Chân Hỏa đốt được hư không một hồi xuy xuy rung động.

Mười chi Kim Ô bởi vì thời gian đang gấp, cũng không sao cả chú ý bản thân Thái Dương Chân Hỏa, hơn nữa bọn hán tại Doanh Châu phía trên, gần kề đem tinh lực dùng tại trên việc tu luyện, căn bản cũng không có thu nạp qua bản thân Thái Dương Chân Hỏa, phía trước một mực áp chế toàn thân chân hỏa, vốn là lại để cho bọn hán không quá thoải mái, hôm nay một khi phóng xuất ra, biết vậy nên sáng khoái, bởi vậy cũng sẽ không có lại tiến hành áp chế.

Mười chi Kim Ô những nơi đi qua, dòng sông khô cạn, sinh linh diệt hết, dãy núi đều bị chân hỏa nhen nhóm, ngập trời Hỏa Diễm đốt hết mọi, trong hồng hoang, vô số Nhân tộc, Vu tộc chi nhân đã chết tại cái này một trong tai nạn.

Chúng Kim Ô cấp tốc phi hành, không lâu về sau liền tới đến một cái Vu tộc trong bộ lạc, mười chi Kim Ô thấy vậy, chẳng những không có thu nạp toàn thân chân hỏa, càng là pháp lực bắt đầu khởi động, toàn lực thúc dục lấy toàn thân chân hỏa, mười chi Kim Ô trong thời gian ngắn bay qua Vu tộc bộ lạc, kể từ đó, trong bộ lạc lều vải, phòng ốc chờ tất cả đều bị điểm đốt, càng là có vô số Vu tộc chi nhân tại chân hỏa bên trong bị đốt vì bột phấn, có tiếng kêu thảm thiết vang vọng toàn bộ bộ lạc.

Mười chi Kim Ô chính là Đế Tuấn chi tử, từ khi ra đời liền một mực vì Thiên đình Thái tử, cao cao lại bên trên, dùng nói là những không có này tu luyện Nhân tộc, Vu tộc chi nhân, coi như là Thiên đình trong những Thần Tiên kia, mười chi Kim Ô cũng không để tại mắt ở bên trong, bởi vậy, đương sát hại nhiều như thế Nhân tộc, Vu tộc chi nhân lúc, mười chi Kim Ô chẳng những không có chút nào ý hối hận, ngược lại có loại đại thù được báo, tâm tình khoan khoái dễ chịu cảm giác.

Kim Ô tốc độ quá nhanh, tới tới lui lui ở Vu tộc trong bộ lạc bay qua, toàn bộ bộ lạc lâm vào một cái biển lửa bên trong, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, nhiều tiếng đặc tai, lại để cho Thiên Địa chịu động dung.

Tổ Vu Hậu Thổ thân hóa Lục Đạo Luân Hồi về sau, cái này Hậu Thổ bộ lạc liền giao do Hậu Thổ bộ lạc hai vị Đại Vu Khoa Phụ, Hậu Nghệ lãnh đạo.

Cái này một nhật, Khoa Phụ tại trong trường bỗng muốn sự tình đang muốn được nhập thần, đột nhiên một hồi tiếng kêu thảm thiết truyền lọt vào trong tai, hơn nữa không trung tràn ngập tí ti khét lẹt hương vị, Khoa Phụ cả kinh, lập tức ra lều trại, lại trông thấy toàn bộ bộ lạc lâm vào một cái biển lửa bên trong, không ít tộc nhân đã biến thành một đồng than cốc.

Một ít tu vi cao, thân thể mạnh tộc nhân tại giây dựa lấy, khác có mấy cái Đại Vu bốn phía bồn tẩu, chậm chễ cứu chữa tộc nhân, mà trên bầu trời, mười cái hỏa đoàn vắng lại bay múa, từ đó truyền ra trận trận vui cười thanh âm, đem Khoa Phụ khí toàn thân run rẩy, tròn mắt đều nứt, lập tức găm lên giận dữ, "A, các ngươi những đẹp này mao súc sinh, nạp mạng đi, ta Khoa Phụ tuyệt không lại để cho các ngươi tiến vào luân hồi."

Sau đó Khoa Phụ liền hiện ra bản thể đến, chỉ thấy một thân cao mấy trăm trượng hai tai tất cả mặc một đầu hoàng xà, lưỡng trên cánh tay cũng tất cả quấn một đầu hoàng xà, tay cầm Đào Mộc trượng cự nhân lập tại ở giữa thiên địa.

Khoa Phụ hiện ra bản thể về sau, huy động trong tay Đào Mộc trượng liền hướng về không trung Kim Ô đánh tới, chỉ nghe hai tiếng oa oa kêu đau, một chỉ Kim Ô bị Đào Mộc trượng đánh bay, rơi xuống mấy cây lông vũ cùng vài giọt chân huyết, những lông vũ này cùng chân huyết rơi xuống đất tức đốt, dẫn phát đại hỏa, mấy cây đại thụ lập tức bị đốt cháy thành than cốc, ngược lại sụp đổ xuống, nên thương mấy tên Vu tộc chi nhân.

Vốn là tại trên không trung chơi phải cao hứng mấy cái Kim Ô đột nhiên bị Khoa Phụ đánh rớt xuống một chỉ, lập tức phẫn nộ, nhao nhao chửi bậy, càng là miệng phun Thái Dương Chân Hỏa, đốt được không ít Vu tộc chi nhân oa oa kêu thảm thiết.

Khoa Phụ hai mắt sung huyết, gân xanh nổi lên, chẳng quan tâm, ra sức một trượng lần nữa đánh hướng chúng Kim Ô.

"Bành bành" lại là hai tiếng, hai cái Kim Ô bị đánh trúng, tung bay hướng phương xa, rơi xuống vô số lông vũ cùng chân huyết, bất quá Khoa Phụ không có để ý, hẳn hiện tại muốn chỉ là trước đem những súc sinh này đuổi ra bộ lạc của mình, sau đó lại hạ sát thủ, bằng không thì bộ lạc của mình tuyệt đối sẽ tử thương vô số.

"Khoa Phụ, người Vu tộc khinh người quá đáng, rõ ràng chạy đến ta Doanh Châu đến vũ nhục chúng ta hôm nay tự lại để cho các ngươi biết rõ chúng ta sư huynh đệ lợi hại."

Lão Đại kêu to, cũng phẫn nộ, ngăn ngăn một lát, ba cái huynh đệ liền bị thương, tuy nhiên là ở dưới sự khinh thường, thực sự đủ để thấy Khoa Phụ chi uy.

Khoa Phụ nghe vậy lập tức nổi giận, hận không thể ăn sống nuốt tươi những Kim Ô này, đừng nói Vu tộc sẽ không đi Doanh Châu vũ nhục những Kim Ô này, coi như là đi, cũng không cần phải sử xuất như vậy tàn nhẫn đích thủ đoạn, tàn sát tộc nhân của mình, tại Khoa Phụ xem ra, cái này thuần túy là lấy cớ.

Khoa Phụ không rên một tiếng, hai chân dùng sức đạp một cái, đằng thiên mà lên, Đào Mộc trượng bay múa, xẹt qua hư không, như một đạo kim Lôi Thiểm qua, ba một tiếng, quật tại lão Đại trên người.

"Phốc "

Lão Đại một ngụm máu tươi phun ra, bên cánh đều cơ hồ bị Khoa Phụ cỡi xuống dưới.

Lúc này, mấy cái Kim Ô mới đoàn kết cùng một chỗ, không dám khinh thường chút nào, mười người tiến thoái tự động, cùng Khoa Phụ dây dưa cùng một chỗ, trong thời gian ngắn, rõ ràng cùng Khoa Phụ đánh cho cái lực lượng ngang nhau.

Khoa Phụ cuối cùng là Đại Vu, tại Vu tộc ở trong cũng là tính ra thượng đẳng cao thủ, kinh nghiệm tất cả lớn nhỏ chiến đấu, vô số kẻ, kinh nghiệm chiến đấu như thế nào là những sống an nhàn sung sướng này, nuông chiều từ bé Kim Ô có thể so sánh?

Bởi vậy tại không lâu về sau, chúng Kim Ô liền đã rơi vào hạ phong, trong đó mấy cái Kim Ô càng là bị thương không nhỏ.

Theo thời gian trôi qua, mấy cái Kim Ô nhưng lại sắp không kiên trì nổi, lão mười phi đến lão Đại bên người, gấp giọng nói, "Đại ca, như thế xuống dưới chúng ta thua không nghi ngờ, đến lúc đó tự hữu từ vô sinh rồi, chúng ta không bằng đem Khoa Phụ dẫn đến cực điểm tây chi địa, đó là một mảnh hoang mạc, nguyên khí mỏng manh, mà lại Thái Dương chi lực tràn đầy, đến lúc đó đối với chúng ta có lợi, chúng ta có thể mượn này một lần hành động đem Khoa Phụ diệt sát."

Lão Đại cũng không có làm qua nhiều do dự, hẳn cũng hiểu biết trước mắt tình thế, chậm trễ nữa xuống dưới, bọn hắn tuyệt đối sẽ ở tại chỗ này, đúng lúc này, lão Thất lại bị Khoa Phụ đánh trúng, lão Đại vội vàng nói, "Các huynh đệ, đi theo chúng ta, rút lui!"

Vừa mới nói xong, liền hộ tống lão mười, dẫn đầu hướng về Tây Phương bay đi.

Mấy cái Kim Ô cũng không ngu ngốc, nghe vậy về sau, nhao nhao miệng phun Thái Dương Chân Hỏa, phun hướng Khoa Phụ, Khoa Phụ vội vàng dùng Đào Mộc trượng ngăn cản, có thể trong lúc này, mấy cái Kim Ô mượn cơ hội nhưng lại trốn đi nhà.

Khoa Phụ giận dữ, đường đường một cái Đại Vu, rõ ràng liền mấy cái đẹp mao súc sinh cũng không thể lưu lại, lại để cho hắn như thế nào còn có thể

trong bộ lạc dừng chân, lập tức phát đủ chạy như điên.

Khoa Phụ tốc độ làm sao có thể đuổi cùng những Kim Ô này so sánh với, trên đường đi, Khoa Phụ chỉ có thể rất xa theo sau Kim Ô, cũng không thể đuổi theo Kim Ô.

Theo thời gian trôi qua, Khoa Phụ biết được hẳn cũng không thể đuổi theo Kim Ô, liền định buông tha cho, nhưng vào lúc này, phía trước Kim Ô rõ ràng tốc độ chậm lại, Khoa Phụ vừa thấy đại hỉ, lần nữa điên cuồng đuổi theo, mắt thấy lấy nhanh muốn đuổi kịp, chúng Kim Ô cũng là lần nữa gia tốc, kéo ra một điểm khoảng cách về sau tốc độ lại là chậm lại, như thể người truy ta trốn, nhưng lại vượt qua hơn phân nửa Hồng Hoang chi địa.

Khoa Phụ toàn thân lửa cháy, khát khao khó nhin, trên đường đi, gặp nước liền hấp, trên đường, gặp Trường Giang, Khoa Phụ một ngụm liền đem hẳn uống cái sạch sẽ, lại vẫn đang không thể giải khát.

Sau đó lại gặp phải Hoàng Hà, lập tức đem hẳn uống cạn, nhưng y nguyên không đủ, Khoa Phụ một đường đều ở vào khát khao trạng thái, nhưng vẫn kiên trì, hẳn biết rõ, chỉ cần hẳn kiên trì, nói không chừng sau một khắc liền có thể đánh chết những súc sinh này.

Chúng Kim Ô lao thẳng đến Khoa Phụ dẫn đến hoang mạc ở chỗ sâu trong, xem chừng cho dù hiện tại Khoa Phụ quay người chạy trốn cũng trốn không thoát hoang mạc về sau, chúng Kim Ô liền đình chỉ thân hình, rồi sau đó quay người ngay ngắn hướng công hướng Khoa Phụ.

Khoa Phụ đoạn đường này xuống, toàn thân nguyên khí sớm đã tiêu hao hầu như không còn, mà trong hoang mạc này, lại vừa rồi không có bao nhiêu nguyên khí cung cấp hẳn hấp thu, hơn nữa khát khao khó nhin, sớm đã không còn nữa lúc trước chỉ dừng, động tác trong tay không khỏi chậm lại, mà chúng Kim Ô nhưng lại năm người một tổ, cái này một tổ công kích, một cái khác tổ liền hấp thu Thái Dương chi lực khôi phục toàn thân Chân Nguyên.

Công kích một tổ, trong cơ thể Thái Dương Chân Hỏa không muốn sống hướng về Khoa Phụ phun đi, không thời gian dài về sau, Khoa Phụ toàn thân bộ lông liền biến hoàng, biến khô, biến tiêu, Khoa Phụ trên người bốn đầu hoàng xà cũng sinh cơ yếu ớt, đã không có chút nào sức sống.

Khoa Phụ phần nộ, đến lúc này, hẳn cái đó vẫn không thể biết được chính mình bị những súc sinh này tính kế, cái lúc này, Khoa Phụ cũng biết, nếu như không có kỳ tích phát sinh, chính mình hôm nay là hữu tử vô sinh rồi, lập tức gào thét liên tục, trong tay Đào Mộc trượng cuồng vũ, có thể hẳn thật là một mối, toàn thân vô lực, làm sao có thể đủ đánh trúng những Kim Ô này đâu này?

Tình trạng kiệt sức Khoa Phụ ánh mắt có chút hoảng hốt, một cái sơ sẩy xuống, bị một chỉ Kim Ô nắm lấy cơ hội, tại Khoa Phụ trên người lưu lại vài đạo vết trảo, đồng thời một đạo Thái Dương Chân Hỏa cũng đã rơi vào Khoa Phụ trên người, thẳng đầu đến Khoa Phụ ngửa mặt lên trời bi rống, muốn hẳn đường đường Vu tộc Đại Vu, hôm nay lại lạc được kết quả như vậy, lại để cho người sứt sứt không thôi.

Khoa Phụ bi rống cũng không thể lại để cho hẳn thống khổ giảm bớt, ngược lại lại để cho chúng Kim Ô nắm lấy cơ hội, tại hẳn trên người lưu lại mấy đạo vết thương, thời gian dần qua Khoa Phụ gầm rú thanh âm chậm lại, nhẹ xuống dưới, mà đồng thời, động tác trong tay cũng ngừng lại.

"Phốc "

Lão mười xem thời cơ, tốc độ phát huy đến cực điểm gây nên, một cái lắc mình lẩn thân đến Khoa Phụ trước người, một trảo liền đem Khoa Phụ trái tim đào xuống dưới.

"Oanh" một tiếng, Khoa Phụ té xuống, trong tay Đào Mộc trượng cháy xuống, sau khi rơi xuống đất liền biến thành một mảnh rừng đào, hậu nhân xưng là Đặng lâm.

Khoa Phụ đã chết, chúng Kim Ô thu Khoa Phụ toàn thân tinh huyết, liền định lúc này hỏi Doanh Châu đường thương, nhưng vào lúc này, "Huru" một tiếng, một đạo tiếng xé gió vang lên, phi tại cuối cùng lão Ngũ ngực đau xót...

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 36: Hậu Nghệ Xạ Nhật

Lại nói Hậu Thổ bộ lạc có hai vị đại danh鼎鼎 Đại Vu, thứ nhất chính là Khoa Phụ, thứ hai là Hậu Nghệ.

Vu tộc chi nhân Thiên Sinh liền thân có thần lực, mà Hậu Nghệ tự vừa ra đời liền khắc khổ nghiên cứu tiên thuật, hẳn tiên thuật đã đạt kinh Thiên Địa quý thần khiếp tình trạng, có thể nói thiên hạ vô song.

Hậu Nghệ bởi vì một lòng chìm đắm tại nghiên cứu tiên thuật ở bên trong, bởi vậy liền đường thành trăm mặc ít nói tính cách, tính từ có chút quái gở, tại

Vu tộc ở trong thiếu có bằng hữu.

Mà Khoa Phụ cùng Hình Thiên hoàn toàn nhưng lại một vị tính cách người hào sảng, như thế tính cách đương nhiên rất dễ dàng thắng được người hào cảm, Hậu Nghệ liền cùng Khoa Phụ, Hình Thiên đã trở thành bằng hữu, hảo huynh đệ.

Bởi vì Hình Thiên không phải Hậu Thổ bộ lạc người, bởi vậy liền không có cùng Khoa Phụ, Hậu Nghệ ở cùng một chỗ.

Khoa Phụ cùng Hậu Nghệ hai người thường xuyên tỷ thí, dùng cái này đến để thắng chính mình khí lực.

Mà ở trước đó không lâu, Hậu Nghệ lại đang trong nhân tộc nhận thức một vị nữ tử, cô gái này tên là Hằng Nga, Hằng Nga xinh đẹp không gì sánh được, hiền lành mà lại hồn nhiên, trên mặt thường xuyên treo nhân nhật đáng tươi cười, năng cười, lại để cho Hậu Nghệ sinh lòng tình cảm âm áp, vừa thấy nàng này, Hậu Nghệ liền chìm vào hấn trong tươi cười mà không thể tự kiềm chế.

Từ nay về sau, hai người nhật lâu sinh tình, Hậu Nghệ liền đem Hằng Nga lấy trở về Vu tộc, mà trùng hợp tại mười Kim Ô xuất hiện tại trong bộ lạc thời điểm, Hậu Nghệ nhưng lại cùng Hằng Nga cùng một chỗ về tới Nhân tộc ở trong, bởi vậy Hậu Nghệ cũng không hiểu biết Khoa Phụ đuổi theo đuổi Kim Ô sự tình.

Ngay tại Khoa Phụ đuổi theo đuổi Kim Ô thời điểm, Vu tộc bên trong một cái vu người lập tức chạy tới Nhân tộc, tiến đến thông tri Hậu Nghệ.

Hậu Nghệ biết được Khoa Phụ đã đuổi theo đuổi Kim Ô có một thời gian ngắn về sau, không nói hai lời, cầm lấy cung tiễn, trực tiếp hướng về Khoa Phụ chờ bay đi phương hướng bay đi, sau lưng chỉ truyền đến một tiếng, "Coi chừng, ta chờ ngươi trở lại."

Hậu Nghệ quay người cười cười, không có nhiều lời, lập tức thi triển ra thân hình, lập tức toàn lực bay về phía Tây Phương.

Sau đó không lâu, Hậu Nghệ xuất hiện tại Khoa Phụ thân vẫn địa phương, rất xa liền trông thấy Khoa Phụ đã đã chết, không chỉ có như thế, Khoa Phụ toàn thân tinh khí cũng đã bị hút khô, Hậu Nghệ bị phản không thôi, mắt thấy lấy những Kim Ô kia liền muốn bay đi, phần nộ Hậu Nghệ trực tiếp lấy mũi tên kéo cung, "Huru." Một mũi tên liền sắc hướng về phía phi tại mặt sau cùng cái kia một chi Kim Ô.

Cái kia cung tiễn này đây Tỳ Hưu xương sống lưng vì cánh tay, tu xà chủ gân vì dây cung, này cung uy lực vô cùng, sắc trình khôn cùng, phát tiễn như tia chớp, không người có thể trốn, tên viết rung trời.

Luyện chế thời điểm chính trực Vu Yêu đại chiến, cho nên cái kia mũi tên liền đặt tên là sắc nhật, mũi tên thân là Hậu Nghệ xâm nhập Bắc Hải dưới đáy, đạt được một khối vạn năm không thay đổi Huyền Băng tinh anh, gia nhập Huyền Thiết vàng cát, Thái Ất tinh kim, thù núi Xích Đồng chờ vật chỗ chế, mũi tên vũ là dị điều gió lớn lông đuôi, mũi tên chính là một loại Yêu thú Tịnh Phong răng nanh, cái kia gió lớn chỉ vũ tụ tập gió lớn tinh khí, có thể sử cây tên phi hành càng thêm nhanh chóng, Tịnh Phong chi răng lợi hại vô cùng, cắn thạch đồng tâm, vô kiên bất tòng.

Mười chi Kim Ô bên trong đích lão Ngũ bởi vì cùng Khoa Phụ đánh nhau lúc bị rút trúng mấy trọng, dĩ nhiên thân chịu trọng thương cổ phi tại cuối cùng, đang suy nghĩ trở về dưỡng tốt thương sau như thế nào trả thù Vu tộc, chợt thấy ngực đau xót, cúi đầu xem lúc chỉ thấy một mũi tên đầu lộ tại trước ngực, lại nghe gặp mấy vị huynh đệ giống như tại hô hào cái gì, há mồm muốn cùng các huynh đệ nói chuyện, lại chỉ phát ra hét thảm một tiếng liền đã ngã xuống đầy đất, Chân Linh không còn.

Mà lúc này đang ở Thiên đình, đang tại tu luyện Đế Tuấn, đột nhiên trong nội tâm không khỏi đau xót, trái tim cơ rút nhanh, lại để cho hấn thể diện có chút dữ tợn, ngay sau đó là cả kinh, biết được nhất định là đã xảy ra đại sự, nếu không mình như thế nào sẽ cảm thấy đau lòng?

Vội vàng véo chỉ suy tính, nhưng đột nhiên phát hiện Thiên Cơ rõ ràng bị người giấu kín, Đế Tuấn lập tức mặt sắc khó xem, thâm nghĩ trong lòng một tiếng không tốt, dùng chính mình Siêu cấp Chuẩn Thánh tu vi rõ ràng cũng không thể suy tính ra Thiên Cơ, Đế Tuấn biết rõ, đây là có Thánh Nhân nhúng tay, hoặc là tự là Vu tộc Đế Giang bọn người, thế nhưng mà Đế Giang bọn hấn căn bản là không am hiểu những này, bởi vậy Đế Tuấn tin tưởng là Thánh Nhân động tay chân, không dám chậm trễ, vội vàng chạy về phía Thái Nhất chỗ ở.

Phi ở phía trước chín chi Kim Ô đang tại thảo luận lần này đại chiến được mất, chỉ nghe "Vèo" một tiếng, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phi tại cuối cùng lão Ngũ dĩ nhiên trúng tên, vừa - kêu một tiếng "Ngũ ca", "Ngũ đệ" liền gặp lão Ngũ dĩ nhiên ngã xuống đầy đất, còn không kịp bị thương chỉ nghe "Vèo" "Vèo" "Vèo" ba tiếng tiếng nổ, lại có ba con Kim Ô trúng tên rơi xuống đất mà vong.

"Nhị ca, Ngũ ca, Lục ca, Cửu ca, đều là ta hại các ngươi, a!" Mười Thái tử hô lớn.

Nói xong ngẩng đầu nhìn thấy Tam thái tử chính phúc hướng về sau Nghệ, Tam thái tử hô lớn: "Hỗn đản, ta muốn giết..." Còn không kịp nói xong liền cũng trúng tên rơi xuống đất.

Đại Thái tử xem xét hô một tiếng "Lão Tam!", lại quay đầu đối với còn lại ba con Kim Ô hô, "Tứ đệ, Thất đệ, Thập đệ chạy mau, lại để cho phụ hoàng vì chúng ta báo thù."

Nói xong liền hướng về sau Nghệ đánh tới, muốn ngăn chặn Hậu Nghệ, vì ba cái đệ đệ thắng được cơ hội chạy trốn, bất quá nhưng lại không địch lại Hậu Nghệ thần sắc, bị Hậu Nghệ một mũi tên sắc rơi.

Chúng Kim Ô trước kia cùng Khoa Phụ đánh nhau thời điểm cũng đã riêng phần mình bị thương, hôm nay thì như thế nào là Hậu Nghệ đối thủ, bởi vậy ngắn ngủn trong chớp lát liền bị sắc rơi vài con Kim Ô.

Lúc này lão Tứ lôi kéo lão Thất cùng lão mười dốc sức liều mạng hướng Thiên đình bay đi, đột nhiên cảm thấy trước mắt tối sầm lại, một cái lưới lớn dĩ

nhiên đem chạy trốn chỉ lộ ngăn trở, chính mình Thái Dương Chân Hỏa cũng không cách nào đem hấn thiêu hủy.

Nguyên lai là Hậu Nghệ gặp còn lại Kim Ô muốn trốn hướng Thiên đình, liền đem Hàn Băng quỹ nước tráo tể lên ngăn trở ba con Kim Ô đường đi.

Như cái này Hàn Băng quỹ nước tráo chỉ dùng hàn tợ tằm dệt tợ, cũng thì không cách nào ngăn trở ba con Kim Ô, nhưng này Hàn Băng quỹ nước tráo trong hết lần này tới lần khác bị Hậu Nghệ gia nhập chế tạo mũi tên lúc còn lại Canh Kim chi anh, lại bị Cộng Công gia nhập một giọt Tỏ Vu tinh huyết, dùng Kim sinh Thủy, bị Cộng Công địa Tỏ Vu tinh huyết vô hạn phóng đại, như thế lại không phải mấy cái Kim Ô cái kia chưa thuần thực địa Thái Dương Chân Hỏa có khả năng rách nát.

Lão Tứ gặp có pháp bảo chặn đường, chính mình lại không có pháp phá vỡ, liền lôi kéo hai cái đệ đệ muốn né tránh vật ấy, không ngờ bọn hấn bay đến cái đó, cái con kia lưới liền theo tới cái đó, nhưng lại càng lúc càng lớn.

Đang tại lo lắng trong lại nghe gặp "Vèo" địa một tiếng lão Thất cũng trúng tên rơi xuống đất, hấn chỉ địa và hô một tiếng "Thất đệ" tợ lại nghe gặp dây cung "Băng" địa một thanh âm vang lên, không chút suy nghĩ, liền nhào vào lão mười trên người, dùng thân thể của mình ngăn trở sắc hướng lão thập địa mũi tên.

Lão Tứ cũng thân chết rồi, độc lưu lão mười còn ngu ngơ tại nguyên chỗ, sững sờ không biết làm sao, nước mắt sớm đã mờ hồ hai mắt, một lần đề nghị lại cướp đi chín cái huynh đệ tính mệnh, lại để cho lão mười lòng tham đau nhức, hiện tại tợ độc lưu chính mình một người, không biết nên làm sao bây giờ, trốn cũng trốn không thoát, trừ phi có kỳ tích phát sinh.

Lúc này, Thiên đình ở bên trong, Đế Tuấn chính hai chân ngồi xếp bằng tại vân trên giường, hai tay cầm Hà Đồ Lạc Thư, trên mặt Đại Hân rậm rạp, "Phốc", đột nhiên, Đế Tuấn một ngụm máu tươi phun tới.

"Đại ca, làm sao vậy?" Dựng ở một bên Thái Nhất cùng Hi Hòa kinh hãi, không biết Đế Tuấn vì sao miệng phun máu tươi, nhưng là trong lòng hai người lại riêng phần mình đã có một tia bất an.

"A, Vu tộc tiểu nhi, giết ta ái tử, định không cùng các ngươi bỏ qua!"

Nguyên lai Đế Tuấn cưỡng ép dùng Hà Đồ Lạc Thư suy tính bị giấu kín Thiên Cơ, mặc dù nói phụ tử liên tâm, đây tính toán cũng muốn thuận tiện mau lẹ, mà dù sao là Thánh Nhân ra tay, bởi vậy Đế Tuấn cũng là hao tổn một phen công phu, mà lại cũng bị nội thương vừa rồi suy tính đi ra, có thể suy tính kết quả lại làm cho Đế Tuấn nổi giận, chính mình mười con trai rõ ràng đã chết chín cái.

Hi Hòa cùng Thái Nhất nghe vậy, cái đó còn không biết là chuyện gì xảy ra, Hi Hòa càng là một cái lão đảo, thiếu chút nữa té xỉu, Đế Tuấn không kịp nhiều lời, trực tiếp kéo Hi Hòa, mang theo Thái Nhất một cái lắc mình liền ra Thiên đình...

Nói sau bên kia, tuy nhiên đã sắc giết chín chi Kim Ô, nhưng là Hậu Nghệ lại không có chút nào mừng rỡ thần sắc, ngược lại càng thêm phần nộ, hảo huynh đệ của mình, đường đường Đại Vu, rõ ràng bị cái này mấy cái súc sinh tính toán, chôn cất sinh tại đây, cái này lại để cho Hậu Nghệ tâm trong phi thường khó chịu, giương cung lắp tên, "Hưu", như chết vong bài hát ru con vang lên, mũi tên vũ như tia chớp một loại lướt qua, sắc hướng lão mười.

Lão mười trở mắt chăm chăm vào đạo này tử vong mũi tên vũ cách mình càng ngày càng gần, tại trong cảm giác của hấn, cái này mũi tên là như thế chậm, một tắc một tắc bay về phía chính mình, có thể hấn thân thể của mình rồi lại giống như không bị khống chế của mình, muốn dịch chuyển khỏi cũng làm không được, mắt thấy lấy mũi tên vũ cũng sắp sắc trong chính mình.

"Hưu làm tổn thương ta nhi." Đùng lúc này, "Đương" một tiếng chung tiếng vang lên, tiếng chuông vang vọng toàn bộ Hồng Hoàng, thậm chí là tầng trời ba mươi ba chư thánh, cũng nghe được tiếng chuông.

Hậu Nghệ chấn động toàn thân, mãnh liệt một ngụm máu tươi phun tới, đón lấy thân thể bay ngược, trọn vẹn bay ra ngoài vài dặm phương xa mới trụ lạc trên mặt đất.

Mà một ngụm chuông lớn nhưng lại đứng ở lão mười trước mặt, đúng là Đông Hoàng Chung, "Đương" mũi tên vũ đụng vào Đông Hoàng Chung bên trên, Đông Hoàng Chung không có chút nào hư hao, mũi tên vũ rơi xuống phía dưới, nguyên lai giữa đường, Đế Tuấn theo Thái Nhất chỗ đó mang tới Đông Hoàng Chung ném xuống, cứu lão mười.

Đón lấy, Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hi Hòa ba người thân ảnh liền đáp xuống lão mười trước người, Đế Tuấn mặt sắc tái nhợt, vận vẹo, toàn thân mặt trời tinh hóa nhảy lên, hiển nhiên hôm nay Đế Tuấn đã triệt để phần nộ; Hi Hòa cũng giống như vậy, mặt vô huyết sắc, dung nhan tiêu tụy, phảng phất thoảng cái liền già rồi mấy chục tuổi một loại; về phần Thái Nhất, cũng là mặt sắc phát xanh, mặt sắc khó coi vô cùng, hấn cùng Đế Tuấn là huynh đệ, cái này mười chi Kim Ô là hấn nhìn xem lớn lên, hôm nay lại mười đi thứ chín, độc tồn thứ nhất, như thế nào không cho hấn phần nộ? Đây chính là hấn chất nhi.

"Mẫu thân, chín cái ca ca bọn hấn... Ô ô... Toàn bộ đều tại ta..." Lão mười nhào vào Hi Hòa trong ngực khóc rống, âm thầm trách tự trách mình.

Hi Hòa cũng là đại thánh thiết, mười con trai, hôm nay cũng chỉ còn lại có một cái, Hi Hòa ôm chính mình hôm nay con độc nhất, nước mắt cũng là bất trụ ra bên ngoài lưu.

Đế Tuấn nhìn qua bị thống mẫu tử, cũng không khỏi lão Lê chúng hoành, đường đường Thiên Đế, lại liền con của mình đều bảo hộ không được, như thế nào còn có thể bảo hộ toàn bộ Yêu tộc?

Như nếu không thể hảo hảo xử lý chuyện này, Yêu tộc chắc chắn nội chiến, đến lúc đó ngàn năm chi kỳ vừa đến, Yêu tộc diệt tộc cũng không xa.

Thái Nhất gặp Đế Tuấn chỉ là cực kỳ bi ai, cũng không động tác khác, nhưng lại quýnh lên, trực tiếp nhặt lên Đông Hoàng Chung liền muốn ném hương về sau Nghê, đem Hậu Nghê diệt sát, lại bị Đế Tuấn chế trụ, Thái Nhất khó hiểu, "Đại ca, ngươi..."

Đế Tuấn không nói gì, mà là thể diện dữ tợn, nghiêng răng nghiêng lợi hướng về Hậu Nghê đạo, "Hậu Nghê, ngươi sắc giết ta chín cái hài nhi, chẳng lẽ sẽ không sợ khiến cho Vu Yêu đại chiến sao?"

Hậu Nghê một tiếng cười to, trong mắt có nước mắt hiện lên, lại đơn giản chỉ cần không có chảy ra, chỉ vào xa xa nằm Khoa Phụ thi thể, đạo, "Nhìn xem vậy là ai, ta Vu tộc Đại Vu, bị ngươi mười cái tiểu súc sanh tính toán sát hại, phía trước càng là sát hại ta Vu tộc vô số người, bọn hán đáng chết, coi như là bởi vậy dẫn phát Vu Yêu đại chiến, đó cũng là ngươi Yêu tộc mười chỉ súc sinh, mà không phải ta Hậu Nghê."

Đế Tuấn nghe vậy không khỏi nhất thời chán nản, có thể Hậu Nghê một câu một cái súc sinh, lại để cho Đế Tuấn mặt sắc biến tím, toàn thân run rẩy.

Thái Nhất là cái gấp tính tử, nghe vậy muốn lần nữa té lên Đông Hoàng Chung, giết Hậu Nghê, vẫn như trước bị Đế Tuấn cản trở, Thái Nhất có chút tức giận, bị hán giết Hậu Nghê vốn chính là vì Đế Tuấn báo mối thù giết con, có thể kết quả Đế Tuấn lại một hai lại ngăn cản, "Đại ca, ngươi làm cái gì vậy?" Thái Nhất thanh âm có chút lạnh, thậm chí có chút ít phát lạnh.

Hi Hòa cũng sốt ruột, mở miệng đạo, "Phu quân, vì sao không cho Thái Nhất giết cái này tiểu nhân."

Đế Tuấn đạo, "Hán hiện tại, giết không được."

Đế Tuấn đã biết được chuyện này trước trước sau sau, hiện tại Hậu Nghê thân có Vô Lượng công đức, không thể nhẹ giết, rồi sau đó mặt sắc âm lạnh hướng về Hậu Nghê đạo, "Hậu Nghê, ngươi giết ta hài nhi, ta muốn cho ngươi sống không bằng chết."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Hi Hòa trả thù

Lúc này Đại Xích Thiên Thái Thanh Cảnh Bát Cảnh Cung nội, truyền ra một giọng nói, "Đại kiếp tương khởi, ngàn vạn sinh Linh Đồ tu vô mấy nguyên hội."

Thanh Vi Thiên Ngọc Thanh Cảnh Ngọc Hư Cung nội gần kề hừ lạnh một tiếng.

Vũ Dư Thiên Thượng Thanh Cảnh trong Bích Du Cung, truyền ra Thông Thiên giáo chủ thanh âm, "Đại kiếp lên, ta Đạo Môn rầm rộ thời điểm."

Tây Phương thế giới cực lạc truyền ra thờ dài một tiếng, hừ lạnh một tiếng.

Tầng trời ba mươi ba Oa Hoàng Cung nội, Nữ Oa lo lắng âm thanh truyền ra, "Chẳng lẽ ta Yêu tộc đem diệt sao? Khá lắm Chuẩn Đề, giấu kín Thiên Cơ, thật sự là giỏi tính toán, mười vị Thái tử trốn đi Doanh Châu chẳng lẽ cũng là bởi vì hán?"

Nói sau cực Tây Hoang mạc chi địa.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất mang theo Hi Hòa mẫu tử cùng với Hậu Nghê, cùng một chỗ đã đi ra cực Tây Hoang mạc, quay lại Thiên đình phía trên.

Yêu tộc mọi người đi rồi, Đế Giang mang theo Hình Thiên chờ mấy cái Đại Vu cũng khó khăn lắm chạy đến, bất quá lại chỉ có thấy được đã bị tháo nước tinh nguyên Khoa Phụ thi thể, mà Hậu Nghê lại không biết tung tích, lòng trước mười phần 1/10 đã gấp bắt trặc.

Đế Giang bọn người giận dữ, bất quá Đế Giang cũng không phải người lỗ mãng, hán cũng hiểu biết việc này có chút kỳ quặc, nghĩ đến không lâu về sau Đạo Tổ nói ngàn năm chi kỳ liền đến, bởi vậy liền phân phó Hình Thiên bọn người trước ăn nhẫn lấy, chờ ngàn năm chi kỳ vừa đến, nhất định đã diệt Yêu tộc vì Khoa Phụ cùng Hậu Nghê báo thù.

Hình Thiên tuy nhiên phần nộ, bất quá thực sự nghe theo Đế Giang phân phó, không nói gì, trực tiếp thu hồi Khoa Phụ thi thể, cùng Đế Giang bọn người về tới Vu tộc trong bộ lạc.

Yêu tộc mười Thái tử, hôm nay chỉ còn lại một cái lão mười, thì ra là về sau Lục Áp, nếu như không phải cái này Lục Áp đề nghị hán chín cái ca ca đều xuất hiện, đi tìm đại hán báo thù, thì như thế nào sẽ phát sinh sự tình phía sau đến.

Lục Áp nắm đấm nắm chặt, cắn răng nói, "Phụ hoàng, kính xin vì chín cái ca ca báo thù, giết cái này Hậu Nghê, cái kia Vu tộc chi nhân đều đáng chết, Vu

tộc nên diệt."

Lục Áp nhìn qua một bên hôn mê Hậu Nghệ, trong mắt tràn đầy ác hận chi sắc, hận không thể lập tức đem hắn chém giết, nhằm báo thù trong nội tâm đại thù.

Đế Tuấn nghe vậy hai mắt tinh quang hiện ra, như lưỡng đạo thiểm điện xẹt qua, tích lập một tiếng đem Lục Áp trước người Bạch Ngọc sàn nhà đánh trũng nát bấy, Lục Áp kinh hãi, đặt mông ngồi trên mặt đất, trên mặt tí ti mồ hôi lạnh chảy ròng, tác tác phát run, không dám nói nữa lời nói.

"Nghiệp chướng, vì phụ nhiều lần khuyên bảo các ngươi, lại để cho các ngươi hão hão dừng lại ở Doanh Châu, chăm chú tu luyện, không muốn đi ra, để tránh gặp rắc rối, hôm nay như thế nào? Nếu không phải ngươi cái này nghiệp chướng, ngươi chín cái ca ca sẽ chết sao? Đồ hỗn trưởng, cắt cho ta!"

Đế Tuấn càng nói càng phần nộ, một chưởng đánh ra, bên người mặt đất trực tiếp bị đục lỗ một cái động lớn, tuy nhiên tí ti hơi thở nóng bỏng từ đó tán phát ra, có thể giờ phút này mọi người chỉ cảm thấy toàn thân có chút phát lạnh.

Hi Hòa thấy thế, một tay lấy Lục Áp kéo lại sau lưng, đau nhức âm thanh đạo, "Phu quân, việc này tuyệt không có thể cứ như vậy được rồi, ta muốn Vu tộc cho ta chín cái hài nhi chôn cùng."

Hi Hòa xinh đẹp như hoa, nhưng lúc này nhưng có chút dữ tợn, nhìn qua hướng về sau Nghệ ánh mắt cũng tràn đầy oán hận, thân thể phát run, có chút không chế không nổi tâm tình của mình.

Đế Tuấn nghe vậy hừ lạnh một tiếng, đạo, "Hừ, chín cái nghiệp chướng đáng đời thân vẫn, lớn như thế thể tàn sát sinh linh, khiến Hồng Hoang vạn tộc gặp nạn, vô số sinh linh chết đi, mặc dù cái này Hậu Nghệ không giết bọn hắn, Thiên đạo cũng sẽ không biết cho phép bọn hắn tiếp tục sống sót."

Hi Hòa sau lưng Lục Áp nghe vậy nhưng lại toàn thân chấn động, trong hai mắt sợ hãi chi sắc thoáng hiện, khẽ cắn môi, âm thầm vì tương lai của mình kế hoạch lấy.

Thái Nhất đối với Đế Tuấn lời nói, "Đại ca không cần như thế sinh khí, chuyện lần này rõ ràng cho thấy có Thánh Nhân gian lận, bằng không thì chín cái chất nhi cũng sẽ không biết phạm phải lớn như thế sai, gây nên sự bọn hắn hoành hành gặp kiếp nạn, tựa là không biết là vị nào Thánh Nhân ở sau lưng giờ trò quỷ?"

Đế Tuấn hai mắt cơ hồ phóng hỏa, giọng căm hận nói, "Muốn khiến cho Vu Yếu đại chiến, để ngồi thu ngư ông thủ lợi, vốn là ta Yếu tộc cùng Vu tộc cũng đã là thủy hỏa bất dung cục diện, chờ Đạo Tổ ngàn năm chỉ kỳ vừa đến, ta Yếu tộc cùng Vu tộc sớm muộn muốn đại chiến một hồi, hôm nay lại tăng thêm như vậy một mối lửa, đích thật là giới tính toán, nghĩ đến không có gì ngoài Nữ Oa Nương Nương, còn lại Ngũ Thánh vốn là hi vọng ta Yếu tộc gặp trọng thương a, dù sao ta Yếu tộc quá mức cường đại, nếu như tiếp tục cường thịnh xuống dưới, cái này đối với bọn hắn truyền giáo đem sẽ phi thường bất lợi."

Thái Nhất thần sắc có chút dữ tợn, nhanh dắt lấy nắm đấm, tức giận nói, "Không thành thánh, chung vì con sâu cái kiến, liền sinh tồn đều nắm giữ trong tay người khác, ta Yếu tộc hôm nay cũng chỉ có một vị Thánh Nhân, bất luận là chống lại Đạo Môn hoặc là Tây Phương Giáo, đều đang ở hạ phong."

Đế Tuấn thần sắc cũng là tối sầm lại, bất quá nghĩ đến Vu tộc cũng không có Thánh Nhân, trên mặt thư trì hoãn không ít, tuy nhiên Vu tộc có Thập Nhị Đồ Thiên Thần Sát Đại Trận, có thể tạo thành Bàn Cổ chân thân, nhưng là hôm nay Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, Thập Nhị Đồ Thiên Thần Sát liền không thể tạo thành, tức mà có thể tạo thành, cái kia Bàn Cổ chân thân cũng có thể không có phía trước Bàn Cổ chân thân lợi hại, huống chi mình cái này một ngàn năm xuống, đã đem Hà Đồ Lạc Thư hoàn toàn hiểu được, có thể bố trí ra nguyên vẹn Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, đến lúc đó đối phó Vu tộc mặc dù sẽ phí chút ít tay chân, nhưng là cảm xuống Vu tộc có lẽ không thành vấn đề.

Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận lợi hại, Đế Tuấn đối với hắn là hoàn toàn có lòng tin, thậm chí là cho dù cùng Thánh Nhân đại chiến, Đế Tuấn cũng có một tia nắm chắc đem hắn chiến thắng, nhưng là Thánh Nhân là Bất Tử Bất Diệt tồn tại, mà Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận nhưng lại tử vật, cần đại lượng Yếu Thần đến vận chuyển, bằng không thì, Đế Tuấn vừa lại không cần ngại những Thánh Nhân này?

Đế Tuấn suy tư một phen về sau mới hướng Thái Nhất nói ra, "Thánh Nhân sự tình, tạm thời không muốn nhiều như vậy, hiện nay duy nhất sự tình là diệt sát Vu tộc, lần này cường ép suy tính Thiên Cơ, để cho ta bị thụ bị thương, cần bề quan một hồi, trong khoảng thời gian này, Yếu tộc sự tình tự giao cho hiền đệ rồi."

Thái Nhất Đạo, "Đại ca yên tâm bề quan là được, Yếu tộc sự tình, ta nhất định cực kỳ an bài, bất quá cái này Hậu Nghệ, đại ca ý định xử lý như thế nào?"

Đế Tuấn mắt liếc nhìn thoáng qua Hậu Nghệ, âm thanh lạnh lùng nói, "Hậu Nghệ hiện tại thân có đại công đức, đơn giản giết không được, chờ đem Vu tộc sự tình giải quyết qua đi, ta đi thêm xử lý."

Bất quá Đế Tuấn vừa dứt lời, Hi Hòa đã nói đạo, "Phu quân, việc này liền giao để ta làm xử lý a."

Đế Tuấn sững sờ, nhìn về phía Hi Hòa, phát hiện Hi Hòa thần sắc cũng dĩ vãng khác hẳn bất đồng, có chút lo lắng nói, "Phu nhân, ngươi không sao chứ?"

Hi Hòa không có gì biểu lộ, nhắc lại đạo, "Khá tốt, chỗ này lý Hậu Nghệ sự tình liền giao cho ta đến đây đi."

Đế Tuấn cùng Thái Nhất vốn là nương mảy, Hi Hòa hiện tại thần sắc lại để cho hai người cảm giác có chút lạ lẫm, bất quá Đế Tuấn cũng không có làm quá mức cân nhắc liền gật gật đầu, "Vậy làm phiền phu nhân."

Hi Hòa gần kề nhẹ gật đầu, không nói gì, nhắc tới Hậu Nghệ, lôi kéo Lục Áp liền rời đi.

Thái Nhất cùng Đế Tuấn liếc nhau, rồi sau đó Thái Nhất cũng đi rồi, độc lưu Đế Tuấn một người, Đế Tuấn hít sâu một hơi, ánh mắt thâm thúy, nhìn qua Vu tộc đại bản doanh, ánh mắt càng phát sâu lạnh, hừ lạnh một tiếng, sau đó liền nhắm mắt đánh ngồi.

Nói sau bên kia, Hằng Nga tại Nhân tộc khổ đợi Hậu Nghệ, có thể liên tiếp mấy ngày đều không có Hậu Nghệ chút nào tin tức truyền đến, Hằng Nga liền biết không tốt, có thể nàng chỉ là gặp được Hậu Nghệ về sau mới bắt đầu tu luyện, hôm nay tu vi liền một mình phi hành đều làm không được, thì như thế nào đi Vu tộc bộ lạc tìm hiểu tin tức, bởi vậy chỉ có thể một mực tại Nhân tộc đau khổ chờ đợi.

Mấy ngày sau, Nhân tộc đã đến một người trung niên phụ nữ, bất quá mặt sắc lại dị thường tiêu tụy, hai mắt vô thần, người này là Hi Hòa.

Hi Hòa nhìn thấy Hằng Nga về sau liền nói cho Hằng Nga, "Hậu Nghệ bản thân bị trọng thương, hôm nay tại một bí mật địa phương dưỡng thương, không thể trở lại, vì ngươi miễn bị yêu... Tộc hãm hại, hẳn để cho ta tới tiếp ngươi đi một chỗ, chờ hẳn trở về."

Bởi vì cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn, nghe xong Hậu Nghệ bản thân bị trọng thương, Hằng Nga liền rối loạn đứng mực, không có nghĩ nhiều liền đi theo Hi Hòa đi.

Hi Hòa trực tiếp đem Hằng Nga mang đến quá âm tinh, cái này quá âm tinh bên trên có một quá âm cung, quá âm tinh quanh năm âm hàn, hàn khí lạnh triệt nội tâm, dùng Hằng Nga hôm nay vừa tu luyện thân thể, làm sao có thể đủ ngăn cản được bức này hàn khí, bởi vậy Hi Hòa liền cho Hằng Nga ăn vào một viên thuốc, từ nay về sau, cái này quá âm tinh bên trên hàn khí liền không thể đối với Hằng Nga có chút tổn thương, "Hằng Nga, Hậu Nghệ liền để cho ngươi tại bậc này hẳn thương càng trở về, quên rồi tu luyện, chỉ có ngươi tu vi đầy đủ, mới có thể có được Hậu Nghệ trở về." Nói xong đơn giản chỉ cần bài trừ đi ra vài giọt nước mắt.

Hằng Nga trên mặt tràn đầy thống khổ chỉ sắc, một cái kinh gật đầu, lại để cho người thương cảm, rồi sau đó nói lời cảm tạ một tiếng, cũng không quay đầu lại tiến nhập quá âm cung trong.

Sau đó Hi Hòa liền gọi tới Đế Tuấn cùng Thái Nhất, lại để cho hai người đem quá âm cung phong ấn.

Đế Tuấn lâm bẩm nói, "Hằng Nga, ngươi bản vì Nhân tộc nữ tử, ta Đế Tuấn chính là đường đường Thiên Đế, vốn không nên làm khó dễ ngươi, nhưng Hậu Nghệ giết ta hài nhi, thù này bất cộng đại thiên, bất ngươi báo thù có lẽ là bản Đế khí độ không đủ, nhưng ngươi chớ có trách ta, muốn trách thì trách ngươi là Hậu Nghệ thế tử."

Vừa mới nói xong, Đế Tuấn cùng Thái Nhất liền đồng loạt động thủ phong ấn toàn bộ quá âm cung.

"Đem Hậu Nghệ dẫn tới." Hi Hòa thanh âm càng phát lạnh như băng, so quá âm tinh bên trên âm hàn chỉ khí còn lại để cho người rét run.

Một lát sau, một vị Yêu Thần liền đem Hậu Nghệ dẫn tới Đế Tuấn bọn người phụ cận.

Hậu Nghệ không có chút nào thỏa hiệp chi ý, vẫn là như vậy bướng bỉnh, nhìn thấy Đế Tuấn, Hậu Nghệ ngạo nghễ nói, "Đế Tuấn, có gì thủ đoạn liền như một đàn ông đồng dạng sử đi ra a, đừng như một tiểu nhân giống như được sợ hãi rụt rè, như thế sợ hãi chi nhân, làm sao có thể làm ta Vu tộc địch thủ? Ha ha..."

Đế Tuấn tức giận đến mặt sắc phát xanh, hừ lạnh một tiếng, xoay người, cũng không nói chuyện.

Mà Hi Hòa nhưng lại đối với Hậu Nghệ nói ra, "Hậu Nghệ, ngươi xem ai vậy?"

Hậu Nghệ quay đầu nhìn lại, lại toàn thân chấn động, trong mắt tràn đầy sợ hãi chỉ sắc, về phía trước chạy trốn, muốn đi vào quá âm cung trong, có thể một gốc cây hoa quế cây lại chắn trước người của hắn, bất luận hắn như thế nào la lên, đạo kia bóng hình xinh đẹp thủy chung bối đối với mình, không có bất kỳ phản ứng, Hậu Nghệ phần nộ rít gào nói, "Đế Tuấn, ngươi đem Hằng Nga làm sao vậy? Uông ngươi còn tự xưng Thiên Đế, ta nhỏ vào, như thế khó xử một nữ tử, thật sự là hèn hạ vô sỉ, ngươi cái vương bát đần, ta muốn xé rách ngươi."

Nói xong liền phóng tới Đế Tuấn, có thể hẳn toàn thân tu vi sớm được phong ấn, làm sao có thể đủ động Đế Tuấn mấy may?

Đế Tuấn một tay lấy Hậu Nghệ đẩy ra, đang định nói cái gì đó, lúc này, Hi Hòa lại chỉ vào hoa quế cây nói ra, "Chỉ cần ngươi có thể đem cái này cây chém đứt, ngươi có thể mang đi Hằng Nga, chúng ta tuyệt không ngăn trở."

Đế Tuấn chờ nghe vậy sững sờ, bất quá cũng không nói thêm gì, nghĩ nghĩ liền hiểu được, đối với Hậu Nghệ mà nói, là tối trọng yếu nhất không ai qua được Vu tộc cùng vợ của hắn, mà Vu tộc, hiện tại hiển nhiên bọn hắn không thể cầm hắn như thế nào, bởi vậy Hi Hòa liền đem mục tiêu đặt ở Hằng Nga trên người, nàng muốn cho Hậu Nghệ sống không bằng chết, đau nhức không muốn sinh.

Không thể không nói, độc nhất là lòng dạ đàn bà những lời này là có một điểm đạo lý.

Chương 38: Yêu tộc động tác

"Lời ấy thật đúng?"

Hậu Nghệ con mắt chăm chú nhìn qua Hi Hòa, hẳn biết được, hiện ở chỗ này quyền nói chuyện nặng nhất chính là trước mắt cái này lập lại chưa từng gặp qua phu nhân.

Hi Hòa tự nhiên gật đầu, đạo, "Thật đúng, chỉ cần ngươi có thể đem hoa quế cây chém đứt, ngươi có thể mang đi Hằng Nga, ta Yêu tộc chỉ nhân từ trước đến nay một lời Cửu Đình, một lời ra, tứ mã nan truy."

Đối với Hi Hòa nói cái gì một lời Cửu Đình đích thoại ngữ, Hậu Nghệ xi mũi coi thường, bất quá hiện tại hẳn nhưng lại lý tính lựa chọn tin tưởng những lời này, đạo, "Tốt, đem ta sắc nhật cung thần lấy ra."

Đế Tuấn đơn tay khê vẫy, Hậu Nghệ sắc nhật cung liền xuất hiện tại hán trong tay, rồi sau đó Đế Tuấn đem hán ném cho Hậu Nghệ, đồng thời một ngón tay bắn ra, Hậu Nghệ bị phong ấn tu vi liền khôi phục như lúc ban đầu.

Hậu Nghệ sững sờ, bất quá lập tức liền kịp phản ứng, hẳn cũng có tự mình hiểu lấy, hẳn hôm nay chỉ là cái Đại Vu mà thôi, coi như là tu vi khôi phục, tại Đế Tuấn cùng Thái Nhất mí mắt dưới đáy, cũng trở mình không ra cái gì gọn sóng đi ra.

Hậu Nghệ tiếp nhận sắc nhật cung, hận không thể lập tức cho Hi Hòa đến một mũi tên, đem cái này ác độc phu nhân sắc giết, có thể lập tức liền bỏ đi ý nghĩ này, nếu như thật như vậy làm, Đế Tuấn tuyệt đối sẽ không chút do dự giết Hằng Nga cùng hán, huống hồ có thể hay không thành công đánh chết Hi Hòa, hẳn cũng cảm không được.

Tay cầm sắc nhật cung, nhẹ nhàng vuốt ve, rồi sau đó một tay một vòng, trong tay sắc nhật cung liền vàng sáng lóe lên, lập tức biến ảo thành một bả phong cách cổ xưa búa, Hậu Nghệ không nói hai lời, giơ lên búa liền bỏ bỏ về phía hoa quế cây.

"Răng rắc" một tiếng, tại Hậu Nghệ ra sức một kích phía dưới, hoa quế trên cây xuất hiện một đạo lỗ hồng, không lớn, nhưng là lại để cho Hậu Nghệ một hồi mừng rỡ, bởi vì dựa theo suy đoán của hán, như thế xuống dưới, dùng không được bao lâu liền có thể đem cái này khóa hoa quế cây chém đứt, cứu ra Hằng Nga.

Có thể kể tiếp biến hóa tự lại để cho Hậu Nghệ có chút trợn mắt hốc mồm, chỉ thấy cái kia hoa quế trên cây vàng sáng lưu động, qua trong giây lát, hoa quế trên cây lỗ hồng liền lấp đầy rồi, không có chút nào dấu vết, Hậu Nghệ lập tức liền hiểu được, cái này Hi Hòa thật sự là ác độc, nghĩ ra như thế phương pháp đến tra tấn chính mình, bất quá Hậu Nghệ cũng không thể tránh được, chính mình là tuyệt đối không thể vứt bỏ Hằng Nga.

Hậu Nghệ hét lớn một tiếng, "Hằng Nga, chờ ta, ta nhất định phải đem ngươi cứu ra, cây quế không ngừng, Hậu Nghệ không hiện."

Rồi sau đó Hậu Nghệ thân hình một chuyển, biến thành một diện mục bình thường thanh niên, tự xưng Ngô Cương, Ngô Cương giơ lên búa, một búa lại một búa hướng về hoa quế cây chém tới, vòng đi vòng lại, vĩnh viễn không dừng lại...

Cuối cùng, Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai người hợp lực đem trọn cái quá âm cung phương viên vụn dậm ở trong toàn bộ phong ấn, ngăn cách hết thủy Vu tộc khí tức, lại để cho bất luận kẻ nào đều cảm ứng không đến Hậu Nghệ khí tức, đem hán cùng Hằng Nga phong ấn tại quá âm tinh bên trên.

Từ đó, Hồng Hoang phía trên, đến buổi tối, mọi người đều có thể trông thấy quá âm tinh bên trên, có một thanh niên, vì vừa thấy cái kia đưa lưng về phía chúng sinh nữ tử, không ngừng bỏ chém cái kia khóa ngăn cản ở trước mặt hán hoa quế cây, có thể bất luận hán như thế nào bỏ chém, cái kia hoa quế cây nhưng như cũ như cũ, không có chút nào biến hóa, từ nay về sau, một đoạn vui buồn lẫn lộn tình yêu câu chuyện liền truyền lưu tại trong hồng hoang, bất quá lúc này Hồng Hoang chỉ nhân tạm thời cũng không hiểu biết quá âm tinh bên trên hai người kia vì sao người.

Thiên đình, Yêu Hoàng Cung nội, Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hi Hòa mẫu tử bốn người tận đều ở đây.

Thái Nhất hướng Đế Tuấn hỏi, "Đại ca, hôm nay Hậu Nghệ sự tình đã giải quyết, ngươi khi nào bế quan?"

Đế Tuấn thờ dài một tiếng nói, "Việc này trước không vội, chờ ta đi qua Oa Hoàng Cung, bá kiến Nữ Oa Nương Nương nói sau."

Đế Tuấn quay đầu đối với Hi Hòa đạo, "Phu nhân ngươi trước đi về nghỉ ngơi đi, trong khoảng thời gian này ngươi quá mức căng lao, thân thể không được tốt."

Dung nhan có chút tiêu tụy Hi Hòa nghe vậy, trong mắt bí ý có một lần vọt tới, yên lặng gật đầu, không rên một tiếng xoay người đã đi ra.

Đế Tuấn nhìn qua thất hồn lạc phách Lục Áp, trong nội tâm không khỏi đau xót, chính mình mười con trai, hôm nay vẹn vẹn chỉ còn lại như vậy một cái, hiện tại còn không có từ phía trước đã kích trong trì hoãn qua thần đến.

Mang theo Thái Nhất cùng Lục Áp, Đế Tuấn ba người nhắm Oa Hoàng Cung mà đi, đã đến Oa Hoàng Cung, đã thấy Nữ Oa đã lấy đồng tử đến đây nghênh đón nhóm người mình.

Nữ Oa đối với Đế Tuấn ý đồ đến sớm đã biết được, bởi vậy Đế Tuấn đến một lần đến Oa Hoàng Cung liền đi thẳng vào vấn đề nói, "Nữ Oa Nương Nương, Đạo Tổ ngàn năm chỉ kỳ nhanh đến, không biết Nữ Oa đối với ta Yêu tộc có Hà Kiến nghị?"

Nữ Oa thờ dài một tiếng nói, "Vu Yêu đại chiến chính là số trời, ta mặc dù đã chứng đạo, thành tựu Thánh Nhân quả vị, thực sự không thể nhúng tay ngăn trở, bởi vậy hết thảy tựu đều xem các ngươi tạo hóa nữa, bất quá ngươi có thể đem mười Thái tử đặt ở ta ở đây, ta có thể bảo vệ hần an nguy."

Đế Tuấn cùng Thái Nhất cụ đều chấp tay nói tạ, Đế Tuấn nhìn nhìn không yên lòng, mắt hờn mắt vía Lục Áp, thần sắc có chút âm đạm

Mặc dù chính mình hôm nay đã là Siêu cấp Chuẩn Thánh tu vi, có thể ngay cả mình thân sanh con cũng không thể bảo toàn, tuy nói là Thánh Nhân động tay chân, thực sự theo bên cạnh nói rõ chính mình đối với chính mình mười đứa bé có chút không để bụng, hiện tại chỉ còn lại có như vậy một căn dòng độc đỉnh, vô luận như thế nào cũng muốn bảo toàn hần tính mệnh, mà hôm nay đối với hần Yêu tộc mà nói, chỗ an toàn nhất cũng tựu cũng chỉ có cái này Oa Hoàng Cung rồi, bởi vậy Đế Tuấn đem Lục Áp đã mang đến Oa Hoàng Cung

Đế Tuấn đi qua, nắm cả Lục Áp đầu vai, vỗ vỗ hần bả vai nói, "Ngươi cũng không cần như thế thương tâm, thiên mệnh như thế, ai cũng không cải biến được, đem chuyện này để xuống đi, vì ngươi chín cái ca ca hào hào còn sống."

Lúc này Đế Tuấn, rốt cục đã có một tia phụ thân hương vị

Lục Áp có chút sững sờ nhìn trước mắt cái này tinh thần chán nản trung niên nam tử, hần thần sắc tiêu tụy, sợi tóc trở nên trắng, nghiêm nhiên đã có một tia lão thái, không khỏi tại trong lòng đặt câu hỏi, "Cái này hay vẫn là chính mình cái kia gần đây nghiêm khắc, Bá Khí phụ thân sao?"

Lục Áp cảm giác mũi mũi như cay mũi, thoáng một phát nhào vào Đế Tuấn trong ngực, thân thể có chút nhún, nức nở nói, "Phụ hoàng, đều là hài nhi sai, nếu như không phải hài nhi, chín vị ca ca cũng sẽ không biết rơi vào đã chết kết cục, đều là lỗi của ta, đều là ta..."

Lục Áp thủy chung không thể tiêu tan, một mực trách tội chính mình.

Đế Tuấn nghe vậy không khỏi là chã rơi lệ, da mặt phát cương, yết hầu cổ động, lại cái gì đều nói không nên lời, cuối cùng nhẹ nhàng một chương vỗ vào Lục Áp sau trên lưng, lại để cho Lục Áp bất tỉnh đã ngủ, rồi sau đó Nữ Oa gọi qua đồng tử, Đế Tuấn đem Lục Áp giao cho đồng tử, liền cùng quá vừa ly khai Oa Hoàng Cung

Trở lại Thiên đình về sau, Thái Nhất liền một mực thúc giục Đế Tuấn đi bệ quan dưỡng thương, bất quá Đế Tuấn lại lắc đầu, đạo, "Trước truyền lệnh lại để cho chúng Yêu Thần đến Lăng Tiêu điện nghị sự, đợi hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, ta lại bệ quan."

Thái Nhất bất đắc dĩ, chỉ phải sai người truyền lệnh.

Sau đó không lâu, chúng Yêu Thần cụ đều tề tụ Lăng Tiêu điện, bên trên thủ ngồi Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai người, bên cạnh phương tắc thì là đang ngồi Côn Bằng, về phần Phục Hy nhưng lại không có trình diện, đương nhiên Phục Hy một loại cũng là không đề cập tới ý kiến, bởi vậy không thấy Phục Hy xuất hiện, Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng không cảm thấy bất ngờ.

Lũ yêu tề tụ, Đế Tuấn còn chưa có bắt đầu nói chuyện, thập đại yêu đứng đầu Bạch Trạch liền suất trước khi nói ra, "Bệ hạ, Vu tộc khinh người quá đáng, rõ ràng hiển nhiên tru sát ta Thiên đình chín vị Thái tử, như thế đại thù không thể không báo, hôm nay toàn bộ Yêu tộc đều đối với Vu tộc phản hận không thôi, nguyện bệ hạ hàng chi, tề tụ Yêu Thần, tru diệt Vu tộc."

Côn Bằng nghe vậy cũng là đứng dậy chấp tay nói, "Bạch Trạch nói thật là, hôm nay Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, Đại Vu bên trong, Khoa Phụ đã chết, Hậu Nghệ không biết tung tích, Vu tộc thực lực đại tổn, đúng là Vu tộc suy yếu thời điểm, ta Yêu tộc có thể mượn cơ hội này, một lần hành động tiêu diệt toàn bộ Vu tộc."

Côn Bằng cũng không hiểu biết Hậu Nghệ là bị Đế Tuấn bọn người phong ấn tại quá âm tình bên trên sự tình, không chỉ có Côn Bằng không biết, toàn bộ Hồng Hoàng, cũng không có mấy người biết rõ.

"Đại ca, hạ chi a, ngàn năm chỉ kỳ cũng không lâu vậy." Thái Nhất cũng gấp giọng nói.

Điện hạ chúng đại yêu tất cả đều cùng kêu lên đạo, "Thỉnh bệ hạ hàng chi!"

Đế Tuấn gấp sở hữu Yêu Thần tất cả đều một bộ cùng chung mối thù thần sắc, hít sâu một hơi, đạo, "Tốt, truyền chỉ, tức nhật lên, chinh đốn Yêu tộc sở hữu yêu chúng, đợi ngàn năm chỉ kỳ vừa đến, liền cùng Vu tộc quyết nhất tử chiến!"

"Bệ hạ anh minh." Lũ yêu tất cả đều bái nói.

Lúc này, Côn Bằng lần nữa đứng dậy, khom người nói, "Khởi bẩm Yêu Hoàng, bản đạo có khác một ít đề nghị."

Côn Bằng bởi vì đều là Chuẩn Thánh cảnh giới, bởi vậy gọi Đế Tuấn cũng không gọi thẳng bệ hạ, mà là xưng hô Yêu Hoàng, cũng không xưng thần.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng đều biết được như Côn Bằng bức này cao ngạo chi nhân tuyệt không muốn ở người xuống, bởi vậy cũng không bắt buộc, chỉ cần hần không có nhị tâm là được.

"Yêu Sư có Hà Kiến nghị? Nhưng giảng không sao!" Đê Tuấn nói.

Côn Bằng cũng không quanh co lòng vòng, nói thẳng, "Lúc trước Từ Tiêu Cung kẻ nghe đạo lấy ngàn mà tính, nếu như ta Yêu tộc có thể tương mời một hai, đối với ta Yêu tộc mà nói, không thể nghi ngờ như hổ thêm cánh."

Đê Tuấn trong mắt tinh quang lóe lên, bất quá lập tức tự nhượng mảy, đạo, "Những người này phần lớn là khổ tu chi sĩ, đơn giản bất nhiễm nhân quả, mặc dù chúng ta tương mời, bọn hắn cũng sẽ không dễ dàng đáp ứng."

Côn Bằng cười hắc hắc, tàn nhẫn nói, "Nếu như không theo, giết không tha, bằng không thì bọn hắn nếu như tương trợ Vu tộc, đối với ta Yêu tộc chẳng phải là rất đối bất lợi."

Đê Tuấn có chút đau đầu, việc này thật đúng là không dễ làm, như nếu như đối phương đáp ứng vẫn còn tốt, nếu không đáp ứng, y theo Côn Bằng ý tứ là giết, kể từ đó, chẳng phải là gây được lòng người bằng hoàng? Nói không chừng trực tiếp đem mặt khác người bức đến Vu tộc một phương, vậy thì có chút cái được không bù đắp đủ cái mất.

Nhưng cũng có cái khác chỗ tốt, mạnh như thế lực, tàn nhẫn đích thủ đoạn, cũng có thể cưỡng ép đem một nhóm người kéo vào Yêu tộc trận doanh, mặc dù bọn hắn không toàn lực ra tay đối phó Vu tộc, ít nhất cũng sẽ không biết trở thành Vu tộc trợ lực.

Đê Tuấn nghĩ đến cái này hai cái hậu quả được mất, cảm bất định chủ ý, cuối cùng nghĩ nghĩ, thăm than một tiếng, đạo, "Cũng tốt, việc này liền giao do Yêu Sư đi làm a, Yêu Sư phí tâm"

"Đây là bản Yêu Sư phải làm, Yêu Hoàng yên tâm, bản Yêu Sư định không phụ sứ mạng." Côn Bằng lĩnh mệnh mà đi.

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ Hồng Hoàng đại lục khói lửa nổi lên bốn phía, tùy ý có thể thấy được đáng sợ tranh đấu, ngăn ngừa mấy tháng thời gian, Yêu tộc liền "Mời" đến mấy trăm người đến Yêu tộc trợ trận, mà đối thành có bộ phận bưng binh chi nhân tất cả đều bị giết, còn có bộ phận người chịu không nổi Yêu tộc hãm hại, tự chủ gia nhập vào Vu tộc đội hình trong.

Còn có một nhóm người không muốn tham dự đến Vu Yêu đại trong chiến đấu, tại Yêu tộc vừa tương mời Từ Tiêu khách thời điểm liền lặng lẽ chuyển đi chỗ ở, chạy tới Hồng Hoàng càng thêm che giấu địa phương, định lúc này ẩn tu, kinh này một chuyện, có thể nói toàn bộ Hồng Hoàng đại lục ở bên trên đại thần thống người, bị đại rửa sạch một phen.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tam Tiêu gặp nạn

Trong khoảng thời gian này, toàn bộ Hồng Hoàng tương đối mà nói tương đối bình tĩnh, Vu Yêu hai tộc đều đang âm thầm chuẩn bị.

Tộc khác bây giờ cũng đều là âm thầm phát triển, để tại Vu Yêu đại chiến về sau, ngồi thu ngư ông thủ lợi, về phần Nhân tộc, đã ở Ngũ Thánh âm thầm tương trợ xuống, chậm chạp phát triển.

Nhân tộc số lượng quá lớn, Ngũ Thánh cũng tạm thời không dám từng có đại động tác, đều là thoảng truyền xuống một ít đạo pháp, lại để cho bộ phận tư chất ưu tú bắt đầu tu luyện.

Ngũ Hành đảo, Vân Trung Từ trải qua cái này mấy trăm năm tu luyện, mà lại thường xuyên đi Kim Ngao Đảo nghe đạo, hôm nay cũng đã đem tu vi tăng lên đến Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ, đương nhiên, cũng chỉ là khó khăn lắm đạt tới Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ mà thôi, cách Chuẩn Thánh cảnh giới còn kém cách xa vạn dặm.

Mấy trăm năm qua, Vân Trung Từ cũng chỉ là ngẫu nhiên chú ý thoảng một phát Hồng Hoàng đại lục ở bên trên Vu Yêu hai tộc, về phần những thứ khác, cũng không quá nhiều chú ý, mà đối với mười chi Kim Ô xuất thế, Khoa Phụ trực nhật, Hậu Nghệ sắc nhật chờ sự tình, Vân Trung Từ cũng không chú ý, chỉ là thông qua Đa Bảo biết được một ít tin tức.

Bởi vì hắn cũng minh bạch, những điều này đều là số trời, hơn nữa hắn căn cứ đời sau theo như lời cùng với đi vào Hồng Hoàng sau chứng kiến, chỗ nghe thấy, tổng hợp đầy trác, cũng liền biết rõ ở trong đó chắc chắn Thánh Nhân nhúng tay, bởi vậy mặc dù là hắn ra tay ngăn cản, cũng không tạo nên bất cứ tác dụng gì.

Thậm chí sẽ khiến có chút Thánh Nhân phản cảm, huống hồ Vu Yêu hai tộc nếu như Bất Diệt, Nhân tộc liền không thể leo lên Hồng Hoàng cái này đại

sân khấu, đến lúc đó Ngũ Thánh đạo thống liền không cách nào truyền xuống.

Khi đó Vân Trung Tử đắc tội tặc không chỉ là một hai cái thánh nhân, mà là trừ Nữ Oa Nương Nương bên ngoài năm cái thánh nhân.

Tuy nhiên Thông Thiên giáo chủ không biết đối với Vân Trung Tử thế nào, nhưng là khẳng định cũng sẽ không cho hắn hoà nhấ sắc xem, chỉ là suy nghĩ một chút thường xuyên có bốn cái Thánh Nhân nhìn mình chăm chăm, Vân Trung Tử tặc phía sau lưng một hồi lạnh cả người.

Bởi vì cái gọi là việc không liên quan đến mình cao cao treo lên, bởi vậy đối với những sự tình này, Vân Trung Tử đều muốn hất ném chi sau đầu, chỉ là một tia ý thức tu luyện, tăng lên tu vi,

Bất quá nhân sinh không Như Ý sự tình mười phần /\jũ, Vân Trung Tử không muốn chọn rộn tiền Vu Yêu hai tộc trong sự tình đi, có thể phiền toái lại hết lần này tới lần khác tìm tới hắn.

Ngày hôm nay, Vân Trung Tử đang tại Ngũ Hành trong đảo tu luyện, một Đạo Linh phù lại truyền tới, lại là Đa Bảo truyền đến, lời nói Tam Tiêu gặp được phiền toái.

Vân Trung Tử ám thở dài một hơi, cười khổ một tiếng, nguyên vốn không muốn nhúng tay Vu Yêu hai tộc sự tình, nhưng hôm nay phiền toái lại chính mình tìm tới tận cửa rồi.

Đương một giáo Đại sư huynh có tốt có xấu, chỗ tốt tự nhiên là người người đều cấp Thánh Nhân mặt mũi, không dám đắc tội chính mình một Tịch giáo Đại sư huynh, có thể chỗ hỏng tặc là Tịch giáo đệ tử có cái sự tình liên đầu tiên là hướng Đại sư huynh cầu cứu, cũng không thể bởi vì một chút chuyện nhỏ tặc phiền toái Thánh Nhân a?

Vân Trung Tử suy nghĩ một chút cũng liền minh bạch, từ khi chính mình tìm được Ngũ Hành đảo thứ nhất, còn không cùng Tam Tiêu đã gặp mặt, mấy lần nghe đạo đều không có nhìn thấy ba người này.

Bởi vậy Tam Tiêu cũng không biết Vân Trung Tử ở địa phương nào, liền chỉ có thể truyền cho Kim Ngao Đảo Đa Bảo, mà Đa Bảo nhưng lại biết được Ngũ Hành đảo, bởi vậy cái này phong thư cầu cứu liền do Đa Bảo truyền cho Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử một cái lắc mình liền rời đi Ngũ Hành đảo, đồng thời một giọng nói vang vọng toàn bộ Ngũ Hành đảo, "Chung Linh, lão gia ta phải đi ra ngoài một bận, cực kỳ chăm sóc Ngũ Hành đảo."

Tam Tiêu Đào bên trên, lúc này Tam Tiêu đang cùng mấy cái Yêu tộc chi nhân đánh cho khí thế ngất trời, Tam Tiêu mặc dù có Hỗn Nguyên Kim Đầu cùng kim giáo cất bỏ hai bảo, đáng tiếc dù sao ba người tu vi quá thấp, còn đối phương Yêu tộc mấy cái Yêu Thần đều là có Đại La Kim Tiên trung hậu kỳ thực lực, trong đó thậm chí có một người là Đại La Kim Tiên đỉnh phong tu vi, mà lại trong tay cũng có dị bảo, cũng khó trách Tam Tiêu chỉ điểm Đa Bảo, Vân Trung Tử cầu cứu.

Tam Tiêu dựa trong tay hai kiện pháp bảo chống cự một thời gian ngắn sau liền đã rơi vào hạ phong, hiện tại gặp Vân Trung Tử còn không có có xuất hiện, trong nội tâm không khỏi có chút lo lắng.

Yêu tộc chi nhân thấy vậy, trong đó vị kia tu vi cao nhất chi nhân, làm một đại hán, lập tức lời nói, "Ba vị Tiên Tử làm gì đồ làm vô vị chống cự, sao không cân nhắc thoáng một phát tại hạ đề nghị, gia nhập ta Yêu tộc trận doanh, đến lúc đó đã diệt Vu tộc, ba vị Tiên Tử cũng cũng tìm được vô tận chỗ tốt."

Quỳnh tiêu tức giận hừ, đạo, "Hừ, chúng ta chính là Tịch giáo đệ tử, ngươi một cái nhỏ nhỏ Yêu Thần cũng dám đến trêu chọc, đợi lát nữa đại sư huynh của ta đã đến, nhất định phải cho ngươi đẹp mắt."

Đại hán cười to, "Ha ha, Tịch giáo đệ tử? Tiên Tử làm gì tìm này lấy có? Hôm nay Tịch giáo, đệ tử đích thật là lấy ngàn mà tính, cũng phần lớn là yêu tu chi nhân, bất quá bọn hắn cơ hồ đều ở tại Kim Ngao Đảo, Hồng Hoang ai không biết? Dùng ba vị Tiên Tử tu vi, như nếu thật là Tịch giáo đệ tử, tất nhiên sẽ ở tại Kim Ngao Đảo, cho nên muốn nói các ngươi là Tịch giáo đệ tử, thật sự là không thể để cho chúng ta tin phục."

Mấy vị khác yêu tu cũng đều là cười nhạo.

Tam Tiêu giận dữ, đồng thời âm thầm có chút nóng vội, chính mình thư cầu cứu đã phát ra lâu như thế, có thể sư môn người lại còn không có có xuất hiện, hôm nay ba người tình thế không thể lạc quan, hoàn toàn bị áp chế, chỉ có tự bảo vệ mình chi lực.

Tam Tiêu một bên chống cự một bên đọc lỗ bốn nhìn, có thể chậm chạp không có nhìn thấy đồng môn thân ảnh, trên mặt dần dần lộ ra bối rối chi sắc.

Yêu Thần thấy vậy, càng thêm khẳng định Tam Tiêu không phải Thánh Nhân môn hạ, tuy nhiên phía trước một mực ngôn từ chuẩn xác công bố Tam Tiêu không phải Thánh Nhân môn hạ, có thể trong lòng của hắn y nguyên có chút bần chồn, ra trước khi đến Côn Bằng liền đã phân phó bọn hắn, ngàn vạn không nên trêu chọc Thánh Nhân môn hạ, bởi vậy một mực không có ra tay độc ác, giờ phút này vừa thấy Tam Tiêu bộ dáng liền biết, chính mình bị lừa, trong nội tâm thở dài một hơi đồng thời cũng là giận dữ.

"Uống"

Nổi giận gầm lên một tiếng, nhanh hơn thế công, mặt khác mấy cái yêu tu thấy vậy cũng là đối với Tam Tiêu một hồi tấn công mạnh.

Kể từ đó, Tam Tiêu càng thêm bất lực, chỉ có thể một đường lui về phía sau, chút nào sức hoàn thủ đều không, ba người đồ mồ hôi đầm đìa, thân thể run

rầy, từng ngum từng ngum thở hổn hển, mắt thấy mấy vị Yêu Thần lại một lần nữa phát động mãnh liệt thể công, trong lòng ba người đều phát khổ, như thể xuống dưới, ba người chắc chắn thân vẫn không sai.

"Ông."

Đột nhiên, đúng lúc này, một cái tháp từ xuất hiện tại Tam Tiêu phụ cận, chặn sở hữu Yêu Thần thể công, làm cho Tam Tiêu đại hỉ, trong nội tâm đồng thời thở dài một hơi, khá tốt Nhị sư huynh kịp thời đuổi tới.

Cái này tháp từ tự nhiên là Đa Bảo tháp, thân tháp hiện, ngay sau đó một đạo mập mạp thân ảnh xuất hiện tại Đa Bảo tháp phía trước, đúng là Đa Bảo.

Đại hán dừng lại công kích, chân mày hơi nhíu lại, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm trước mắt Đa Bảo tháp, hán biết rõ cái này tháp từ không đơn giản, bằng không thì cũng không thể chống cự ở chính mình mấy người hợp lực công kích mà chút nào tổn thương đều không rồi.

Đa Bảo vẻ mặt lạnh nhạt, đánh giá trước mắt Yêu Thần, ngay sau đó con mắt là bỗng nhiên nhảy dựng, trong nội tâm cũng bắt đầu phát khổ.

Năm cái Yêu Thần tất cả đều là Đại La Kim Tiên tu vi, hơn nữa tu vi thấp nhất đều là Đại La Kim Tiên trung kỳ, cao nhất càng là đạt đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong, cái này lại dễ cho hán cái này vừa mới đạt tới Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu sĩ như thế nào cùng bọn hán đánh nhau, trong nội tâm bắt đầu cầu nguyện Đại sư huynh của mình có thể nhanh lên chạy đến.

"Yêu tộc, thật to gan, rõ ràng dám khi dễ ta ba vị sư muội."

Đa Bảo chứa phi thường trấn định bộ dáng, trong miệng giậm dừ mắng mỏ lấy năm cái Yêu Thần.

Đại hán xem xét Đa Bảo tu vi mới Đại La Kim Tiên sơ kỳ, phía trước Tam Tiêu còn nói đợi các nàng Đại sư huynh đến đây, như thế xem ra người này là Tam Tiêu Đại sư huynh.

Khả cư hán biết, Tiết giáo đại đệ tử tu vi hán là Đại La Kim Tiên trung kỳ, bởi vậy đại hán liệu định Đa Bảo không phải Tiết giáo đại đệ tử, như vậy Tam Tiêu tự nhiên cũng không phải Tiết giáo chi nhân, hiện tại Đa Bảo rõ ràng còn một bộ trấn định bộ dạng giậm dừ mắng mỏ chính mình mấy người, trong nội tâm phần nộ, hết lớn, "Giết cho ta." Nói xong dẫn đầu hướng về Đa Bảo phóng đi.

Đa Bảo giả bộ không được nữa rồi, hán hoàn toàn không ngờ rằng cái này đại hán rõ ràng một câu không nói trực tiếp tựu đầu võ, gặp đại hán hướng chính mình công tới, lập tức cả kinh, lấy ra Đa Bảo tháp, cùng đại hán đánh nhau cùng một chỗ.

Vừa buông lỏng một hơi Tam Tiêu cũng là cười khổ, có loại muốn khóc không nước mắt cảm giác, còn chưa kịp nghỉ ngơi một lát, lại lần nữa cùng mặt khác bốn cái Yêu Thần triển đấu.

Đương nhiên, hiện tại Tam Tiêu dễ dàng không ít, ba trong tay người Hỗn Nguyên Kim Đầu cùng kim giáo cắt bỏ có thể không phải bình thường pháp bảo, mặt khác bốn người tuy nhiên tu vi so bọn hán cao, nhưng là pháp bảo lại không kịp ba người, hơn nữa Tam Tiêu vốn là Thái Ất Kim Tiên Hậu Kỳ đỉnh phong tồn tại, cách Đại La Kim Tiên cũng gần kề kém một bước mà thôi, bởi vậy hai phe đội ngũ cũng chỉ là liều mạng cái lực lượng ngang nhau.

Mấu chốt ở chỗ Đa Bảo cùng đại hán hai người chiến đấu, đương nhiên người sáng suốt xem xét liền biết rõ, dùng không được bao lâu, Đa Bảo liền sẽ bị thua.

Quả nhiên, một lúc lâu sau, Đa Bảo liền không địch lại đại hán, một cái sơ sẩy phía dưới, bị đại hán nắm lấy cơ hội, một chương khắc ở đầu vai, trực tiếp bị oanh phi, đồng thời đại hán một đạo đem Đa Bảo tháp bỏ về phía một bên.

Thừa lúc hán bệnh muốn hán mệnh, đại hán tự nhiên sẽ không bỏ qua như cơ hội này, lập tức theo vào, trong tay đại đao một đạo chặt bỏ, phải ngồi cơ hội này một lần hành động đem Đa Bảo chém giết, lúc này Đa Bảo, Đa Bảo tháp không ở trong tay, chỉ có thể tùy tiện lấy ra bản thân luyện chế vài món phòng chế pháp bảo đánh hướng đại hán.

Có thể đại hán trong tay đại đao hiển nhiên cũng không phải bình thường pháp bảo, Đa Bảo ném ra vài kiện pháp bảo căn bản cũng không có phát huy bất cứ tác dụng gì liền bị đại hán chém thành mảnh vỡ, mắt thấy đại đao cách mình càng ngày càng gần, Đa Bảo cực lực hướng về sau rút lui.

"Sư huynh..."

Tam Tiêu cũng đã chú ý tới Đa Bảo bên này tình cảnh, lập tức ngay ngắn hướng kinh hô.

Ngay tại đại đao sắp chém tới Đa Bảo thời điểm, một phương đài sen đột nhiên xuất hiện, đem Đa Bảo bao phủ, đại hán đại đao chém vào liền trên đài cái lồng khí bên trên, lại chỉ là lại dễ cho hán thoáng lồm mà thôi, cũng không thể phá hư mây may.

Cái này lại dễ cho đại hán trừng lớn hai mắt, lập tức thu đao lui về phía sau, sau đó cảnh kính sợ đánh giá bốn phía, ngữ khí có chút mất tự nhiên quát, "Là ai? Đi ra, không muốn lên lên lút lút."

"Bàn đạo Vân Trung Tử."

Vân Trung Tử thân ảnh chậm rãi hiện lộ ra đến, hán vốn là đám mây Hóa Hình, đối với ẩn tàng thân hình tự nhiên dễ dàng, bất quá Vân Trung Tử cũng mới vừa vận đuổi tới mà thôi, gặp Đa Bảo gặp nạn, liền đánh trước ra đài sen đem hán cứu.

"Đa Bảo bái kiến Đại sư huynh, đa tạ Đại sư huynh ân cứu mạng."

Đa Bảo âm thầm lau một cái mồ hôi lạnh, vội vàng hướng Vân Trung Từ khom người nói.

"Sư đệ không cần đa lễ, tiện tay mà thôi mà thôi."

Vân Trung Từ cười nhạt một tiếng, không thèm để ý khoát khoát tay, kỳ thật cũng không thể nói Đa Bảo thực lực kém, dù sao Đa Bảo tu vi cùng đối với Phụng Trương chênh lệch nhiều lắm, như thế dưới tình hình còn có thể cùng đối phương chém giết một canh giờ, cũng đủ để thấy Đa Bảo thực lực mạnh.

"Vân Tiêu, Bích Tiêu, quỳnh tiêu bái kiến Đại sư huynh."

Tam Tiêu lúc này cũng buông tha đối thủ, đi vào Vân Trung Từ trước người, lúc này, Tam Tiêu mới xem như chính thức thở dài một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Giết

"Đại sư huynh, cái này Yêu tộc chi nhân cực kỳ đáng giận, không chỉ có khi dễ tỷ muội chúng ta ba người, còn kém điểm giết Đa Bảo sư huynh, Đại sư huynh nhất định phải vì chúng ta báo thù."

Quỳnh tiêu bắt đầu hướng Vân Trung Từ nhà nước đắng.

Vân Trung Từ cười nhạt một tiếng đạo, "Ai gọi các ngươi không cố gắng tu luyện? Bằng không thì cũng sẽ không biết bị người như thế khi dễ rồi."

Quỳnh tiêu nhăn nhăn quỳnh tị, có chút bất mãn, chạy đi về sau, lôi kéo Vân Tiêu cánh tay lắc, mắt lé nó chú ý, không để ý tới Vân Trung Từ giễu cợt.

"Nguyên lai là Vân Trung Từ đạo hữu, tại hạ có mắt không trông, mạo phạm ba vị Tiên Từ, còn quên đạo hữu thứ lỗi."

Đại hán kia cũng là một cơ được dẫn được chi nhân, hẳn đương nhiên biết được Vân Trung Từ lợi hại, một phụng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng một cây Thí Thần Thương, lại để cho Minh Hà bực này Chuẩn Thánh đều chịu thiệt, chớ nói chi là hẳn cái này còn không phải Chuẩn Thánh yêu tu rồi.

Hơn nữa phía trước đồn đãi là, Vân Trung Từ mới Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi, nhưng hôm nay lại là Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ, cái này lại để cho đại hán trong lòng có chút khiếp sợ, lúc này mới quá nhiều lâu?

Mấy trăm năm mà thôi, rõ ràng đột phá, đại hán liệu định mình không phải là Vân Trung Từ đối thủ, bởi vậy liền có chút ít thấp giọng nói như thế.

"Hừ!"

Vân Trung Từ còn chưa nói lời nói, sau lưng Đa Bảo nhưng lại hừ lạnh một tiếng, vừa rồi thiếu chút nữa liền đem hắn giết đi, giờ phút này rõ ràng liền đều không đề cập tới, cái này tự nhiên lại để cho Đa Bảo trong nội tâm phần nộ.

Vân Trung Từ nhìn nhìn Đa Bảo, rồi sau đó đạo, "Đa Bảo sư đệ, người nói người này xử trí như thế nào?"

Đa Bảo khẽ gạt mình, lập tức nói, "Hết thấy do Đại sư huynh làm chủ."

Vân Trung Từ gật gật đầu, quay đầu nhìn về phía đại hán, đạo, "Người không nên đối với ta sư đệ ra tay độc ác, như thế, liền xin lỗi rồi."

Tiếng nói vừa dứt, đơn tay khẽ vẩy, Thí Thần Thương lập tức xuất hiện trong tay, xách thương liền hướng về đại hán đánh tới, toàn thân lăng lệ ác liệt khí thế cùng lúc trước lạnh nhạt quả thực là cách biệt một trời.

Đại hán thầm nghĩ một tiếng không tốt, trong lòng có chút phần nộ, mình đã ăn nói khép nép xin lỗi rồi, không nghĩ tới Vân Trung Từ rõ ràng còn hạ này hung ác tay, muốn chém giết chính mình, đồng thời cũng vì chính mình phía trước lỗ mãng cảm thấy có chút hối hận.

Đương nhiên bây giờ không phải là cân nhắc những điều này thời điểm, Vân Trung Từ tu vi vẫn còn so sánh hắn thấp một ít, bởi vậy đại hán trong nội tâm cũng không phải rất lo lắng, lường trước chính mình mặc dù là không địch lại Vân Trung Từ, chạy trốn có lẽ cũng không thành vấn đề, bởi vậy liền cùng Vân Trung Từ đại chiến cùng một chỗ.

Hai người này khê động, mấy người khác tự nhiên cũng sẽ không biết nhân rồi, đặc biệt là cái kia bốn vị Yêu Thần, bọn hán biết rõ, Vân Trung Tử muốn hạ sát thủ, nhóm người mình nếu như không dốc sức liều mạng, một tia mạng sống cơ hội đều không có.

Tam Tiêu chống lại hai cái Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ cùng một cái Đại La Kim Tiên trung kỳ Yêu Thần, mà Đa Bảo thì là chống lại còn lại một cái Đại La Kim Tiên trung kỳ Yêu Thần.

Tam Tiêu giờ phút này dị thường nhẹ nhõm, bởi vì công có Hỗn Nguyên Kim Đẩu cùng kim giáo cắt bỏ, Thủ Hữu Vân Trung Tử Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, thời gian dần trôi qua ba người bắt đầu chiếm cứ lấy thượng phong, mà bên kia, Đa Bảo cũng chiếm thượng phong, tuy nhiên tu vi so ra kém đối phương, nhưng là Đa Bảo thấp là một kiện cao phẩm chất Tiên Thiên Linh Bảo, bởi vậy đối phương không địch lại Đa Bảo.

Vân Trung Tử chống lại đại hán, mặc dù không có phòng ngự chí bảo, bất quá chỉ dựa vào trong tay Thí Thần Thương, Vân Trung Tử cũng làm cho đại hán một hồi luống cuống tay chân, đại hán trong tay đại đao chính là một kiện Linh Bảo, có thể so sánh Thí Thần Thương nhưng lại kém nhiều cái cấp bậc, vền vẹn chỉ một lát sau, đại đao bên trên liền xuất hiện vài đạo lỗ hổng, cái này lại để cho đại hán trong nội tâm tại chỗ nhỏ máu, gian phòng này Linh Bảo thế nhưng mà hán những năm này tại trong hồng hoang tìm được duy nhất một kiện vừa tay pháp bảo.

Tái chiến một lát sau, đại hán rốt cục có chút luống cuống, trong tay đại đao đã xuất hiện từng đạo khe hở, tái chiến xuống dưới, chắc chắn đứt gãy, bởi vậy đại hán cũng không ham chiến, đối với Vân Trung Tử một hồi giải quyết dứt khoát, bức lui Vân Trung Tử về sau, lập tức một cái lắc mình, hướng lên trời bên cạnh bỏ trốn mất dạng.

Vân Trung Tử hừ lạnh một tiếng, trên mặt lộ ra một tia nghiền ngẫm đáng tươi cười, cũng là một cái lắc mình.

"Bá." Một tiếng, lập tức liền vượt qua đại hán, đồng thời Thí Thần Thương về phía trước một lần lượt.

Đại hán có cảm giác, thần thức quét qua, lập tức sợ tới mức hồn phi phách tán, Vân Trung Tử tốc độ hoàn toàn vượt ra khỏi dự liệu của hán, không kịp né tránh, chỉ phải đem trong tay đại đao trở tay vô, đồng thời thân hình cực lực độ lệch phương hướng.

"Bành." Một tiếng, đại đao khó khăn lắm vỡ vào Thí Thần Thương mũi thương phía trên, thương thân có chút một nghiêng, lau đại hán bả vai mà qua, đâm rơi xuống một mảnh áo bào, bất quá cũng không làm bị thương đại hán.

Vân Trung Tử thoáng kinh ngạc, cái này đại hán phản ứng cực nhanh cũng vượt qua Vân Trung Tử đoán trước, bất quá cũng không trì hoãn, tiếp tục công hướng đại hán.

"Rầm rầm rầm."

"Bình bình pằng pằng."

Thí Thần Thương cùng đại đao tấn công thanh âm không ngừng nổ vang, từng đạo huyền rực rỡ đạo pháp như khói hoa giống như trên không trung nổ tung, hai người tất cả đều tất cả đem hết toàn lực, một cái hi vọng tại trong thời gian ngắn đem đối thủ chém giết, một cái hy vọng có thể bắt lấy một tia cơ hội chạy trốn, lưu được một đầu tính mệnh.

Bên kia, bốn cái Yêu Thần đem đại hán chạy trốn, trong nội tâm hoảng hốt, cũng là bị Tam Tiêu cùng Đa Bảo nắm lấy cơ hội, thừa lúc một người không chú ý, Quỳnh Tiêu tiếp dùng kim giáo cắt bỏ đem thứ nhất đầu cánh tay cắt bỏ thành hai đoạn, mà Bích Tiêu tắc thì chỉ dùng kiếm đã đâm trúng tên còn lại đuôi, lại để cho hán máu tươi chảy ròng, sức chiến đấu hạ thấp, kể từ đó, Tam Tiêu toàn diện ngăn chặn ba cái Yêu Thần.

Cùng Đa Bảo đối chiến Yêu Thần đồng dạng hoảng hốt, bị Đa Bảo nắm lấy cơ hội, dùng Đa Bảo tháp đập trúng thân thể, một cái lao đảo xuống, thiếu chút nữa ngã quỵ xuống đất.

Bất quá dầu gì cũng là Đại La Kim Tiên trung kỳ Yêu Thần, ổn định thân thể về sau, liền quét mắt chung quanh, trong nội tâm lập tức kinh hãi, trông mắt nhanh như chớp chuyển động, đập vào chính mình tính toán, bắt đầu một bên cùng Đa Bảo đánh nhau chết sống, một bên hướng về xa xa chuyển di chiến trường, rất xa tránh đi Vân Trung Tử cùng Tam Tiêu.

Đại hán mấy lần chạy trốn đều bị Vân Trung Tử lập tức vượt qua, đại hán trong lòng có chút tuyệt vọng, hán tuyệt đối không ngờ rằng Vân Trung Tử tốc độ nhanh như vậy, thời gian một chén trà công phu về sau, đại hán trong tay đại đao rốt cục không chịu nổi gánh nặng, phá vỡ đi ra, mà đại hán cũng bị Thí Thần Thương quét trúng.

"Bành." Một tiếng, thân hình bị nện tiến vào một tòa trong núi lớn.

Vân Trung Tử thân hình theo vào, Thí Thần Thương phía trước, toàn lực công kích.

"Oanh."

Đúng lúc này, đại hán rơi thân địa phương, đột nhiên sắc ra vài kiện pháp bảo, rồi sau đó tại Vân Trung Tử kinh hãi thần sắc trong lập tức bạo liệt ra đến.

Cái này vài món pháp bảo tuy nhiên không phải Linh Bảo, nhưng là hợp cùng một chỗ, bạo tạc uy lực cũng đầy đủ cường đại, đem trọn tòa Đại Sơn đều san thành bình địa.

Vân Trung Tử không có phòng ngự chí bảo, chỉ phải tạm thời tránh đi, bạo tạc về sau, Vân Trung Tử thần thức quét qua, trong núi lớn đã không có đại

hán thân ảnh, lập tức thần thức phô thiên cái địa hướng về tứ phương quét tới, đột nhiên Vân Trung Từ cả kinh, quát to, "Đa Bảo coi chừng."

Nguyên lai cái này đại hán rõ ràng thừa lúc bạo tạc chi uy, Vân Trung Từ không chú ý dưới tình huống, lén thân tiến Đa Bảo sau lưng, ý định đánh lén Đa Bảo.

Không thể không nói đại hán lá gan khá lớn, tâm Tư Mẫn nhanh, hán cũng minh bạch tốc độ của mình xa xa không kịp Vân Trung Từ, mặc dù là thừa lúc bạo tạc thời điểm chạy trốn, cũng trốn không xa, sớm muộn cũng bị Vân Trung Từ bắt lấy, bởi vậy liền ý định đánh lén Đa Bảo, đem Đa Bảo bắt giữ, đến lúc đó dùng Đa Bảo đổi lấy chính mình một đầu tính mệnh.

Ngay tại đại hán nắm đầm khó khăn lắm đến Đa Bảo sau lưng thời điểm, Vân Trung Từ tiếng la liền truyền vào Đa Bảo trong tai, Đa Bảo toàn thân một cái run rẩy, không chút suy nghĩ, trực tiếp dùng Đa Bảo tháp bảo hộ ở chính mình.

"Bành."

Cơ hồ cùng lúc đó, đại hán nắm đầm thoáng một phát oanh trúng Đa Bảo tháp.

"Hừ."

Đa Bảo tuy nhiên té ra Đa Bảo tháp bảo vệ mình, mà dù sao là cuống quýt bên trong té ra, bởi vậy cũng không thể hoàn toàn bảo vệ chính mình, Đa Bảo tính cả Đa Bảo tháp trực tiếp bị đại hán một quyền oanh phi, mơ hồ trong đó có thể thấy được Đa Bảo trong miệng máu tươi cuồn cuộn phun, bên cánh tay một mảnh huyết hồng.

Vân Trung Từ phẫn nộ, đại hán rõ ràng tại hán mí mắt dưới mặt đất thiếu chút nữa giết Đa Bảo, nếu như Đa Bảo thật sự đã xảy ra chuyện gì, hán cái này làm Đại sư huynh, như thế nào hướng Thông Thiên giáo chủ bàn giao.

Tốc độ phát huy đến cực điểm gây nên, toàn thân Chân Nguyên bắt đầu khởi động, Thí Thần Thương bên trên pháp lực quán quanh, Vân Trung Từ lập tức liền xuất hiện tại đại hán sau lưng, ra tay nhanh như thiểm điện, không để cho đại hán chút nào thở dốc cơ hội, một thương liền đâm về hán trái tim vị trí.

Đại hán đã sớm tại Vân Trung Từ hô xuất ra thanh âm thời điểm liền biết không tốt, bất quá gặp Đa Bảo y nguyên bị chính mình đánh cho trọng thương, liền muốn truy cản kịp Đa Bảo, đem hán bắt giữ.

Vừa vận hình vừa mới khẽ động, liền phát hiện Vân Trung Từ đột nhiên xuất hiện tại phía sau của mình, lập tức kinh hãi, trực tiếp đã đến cái như con lật đật lười lãn lãn.

Đáng tiếc Vân Trung Từ ra tay thật sự là quá nhanh, bất luận đại hán phản ứng như thế nào mau lẹ, y nguyên không có thể tránh thoát Thí Thần Thương, vừa đánh một cái lãn, liền bị Thí Thần Thương đâm trúng trái tim, đã đến cái xuyên tim.

Đồng thời Thí Thần Thương mũi thương bên trên cái kia ti màu đỏ tươi quang điểm trực tiếp tiến vào đến lớn hán trong Hồn Hải.

Vân Trung Từ tại Đại La Kim Tiên trung kỳ thời điểm sử dụng Thí Thần Thương liền lại để cho Minh Hà bị tổn thất nặng, hôm nay tu vi tăng lên, toàn lực sử dụng Thí Thần Thương, cái kia sợi bóng điểm so với trước lại lớn một điểm.

Mà cái này đại hán so Minh Hà tu vi nhưng lại kém quá nhiều, hán thì như thế nào có thể ngăn cản được Thí Thần Thương uy lực, không cần thiết một lát, đại hán thân hồn liền bị cái kia ti màu đỏ tươi quang điểm quấy toái, rồi sau đó bị Thí Thần Thương hấp thu.

Nói lên phức tạp, kỳ thật những điều này đều là tại trong nháy mắt phát sinh, những người khác còn không có kịp phản ứng, đại hán cũng đã thân vẫn hồn tán.

Mặt khác bốn cái Yêu Thần vừa thấy đại hán đã chết, trên mặt sợ hãi chi sắc thoáng hiện, liền nhao nhao chạy trốn.

Có thể Vân Trung Từ triệt để phẫn nộ rồi, sao có thể lại để cho bọn hán chạy trốn, huống hồ Vân Trung Từ vốn không có ý định lại để cho dưới những người sống này đi.

Hừ lạnh một tiếng, thân hình rất nhanh chớp động, trên không trung lưu lại mấy đạo hư ảnh.

"Phốc", "Phốc", "Phốc" thanh âm liên tiếp vang lên, phảng phất cắt như dưa hấu, còn lại bốn cái Yêu Thần tại Vân Trung Từ toàn lực phía dưới, lập tức liền bị Thí Thần Thương đâm xuyên qua thân thể, hai mắt trống tròn, chết không nhắm mắt.

Cũng là bốn người này tâm hoảng ý loạn, bằng không thì chỉ dựa vào Vân Trung Từ hiện tại Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ tu vi, muốn giết chết bốn người này cũng muốn phí một phen công phu, đáng tiếc bốn người này sớm được dọa bể mật, chỉ biết chạy trốn, bởi vậy liền lại để cho Vân Trung Từ bắt được cơ hội, lập tức niều sát bốn người.

Giết chết bốn người về sau, Vân Trung Từ mặt sắc rất khó coi, cũng mặc kệ sớm đã trợn mắt há hốc mồm Tam Tiêu, lập tức phi đến Đa Bảo phụ cận, xem xét Đa Bảo thương thế.

Lúc này Đa Bảo, toàn thân là huyết, cánh tay phải chỗ huyết nhục mơ hồ, thậm chí có thể từ đó trông thấy một ít xương cốt cấn bã, có thể thấy được thương thế có nhiều nghiêm trọng, mà Đa Bảo tháp cũng hào quang ảm đạm nằm ở một bên.

"Đại sư huynh, ta... Không có việc gì..." Đa Bảo gian nan mở hai mắt ra, mồm miệng không rõ nói.

Vân Trung Tử thở dài một hơi, rồi sau đó theo thanh trong hồ lô lấy ra mấy hạt đan dược cho Đa Bảo ăn vào, những đan dược này đều lúc trước hướng lão tử đòi hỏi, những năm gần đây này, hắn cũng chưa dùng tới, bởi vậy liền một mực được lưu giữ trong hồ lô, lúc này ngược lại là một giải khẩn cấp!

;

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Đại chiến trước giờ

Lão tử đan dược quả nhiên bất phàm, một canh giờ về sau Đa Bảo thương thế liền khôi phục được không sai biệt lắm.

"Đa tạ Đại sư huynh cứu giúp."

Đa Bảo đã không biết nên nói những gì, trong khoảng thời gian ngắn, Vân Trung Tử liền tương đương với cứu được hắn hai lần, hơn nữa phía trước một lần, tính toán, Vân Trung Tử đã cứu được Đa Bảo ba lượt, phần ân tình này, nhân quả tựa lớn hơn, Đa Bảo cũng không biết mình lúc nào tài năng còn xong.

Vân Trung Tử lắc đầu, đạo, "Đừng đem trên những đề trong lòng này, người ta đều là Tiết giáo đệ tử, lẽ ra giúp đỡ cho nhau, bất quá sư đệ cũng hoàn toàn chính xác muốn cố gắng, nếu không về sau ta Tiết giáo tên tuổi hưởng cái đó phỏng."

Vân Trung Tử nói là lời nói thật, Đa Bảo tuy nhiên chỉ có Đại La Kim Tiên sơ kỳ tu vi, nhưng là thân là Thông Thiên giáo chủ nhị đệ tử, bản đề chiến đấu lực không nên chỉ có như vậy điểm.

Nhưng là không biết làm sao hắn một mực tại khổ tu, cùng người tranh đấu số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, kinh nghiệm so về đại hán kia chênh lệch càng nhiều, bằng không cũng sẽ không biết không chịu được như thế.

Quỳnh tiêu lập tức phụ họa nói, "Đúng vậy đúng vậy, Đại sư huynh nói đúng, không cần đề ở trong lòng."

Vân Tiêu nghe vậy trờng, quỳnh tiêu cổ co rút lại, nhả nhả chiếc lưỡi thom tho, không nói thêm gì nữa, lúc này Vân Tiêu mới quay đầu hướng Vân Trung Tử đạo, "Còn không có cảm tạ Đại sư huynh cứu giúp chỉ ân."

Vân Trung Tử khoát khoát tay, lại đề cho mọi người không cần như thế, đạo, "Hôm nay có thể nói đã đắc tội Yêu tộc, Tam Tiên Đảo ba vị sư muội tạm thời cũng không thể ở, miễn cho Yêu tộc đến tìm phiền toái, tuy nhiên ta Tiết giáo không sợ hấn Yêu tộc, nhưng không ngừng tìm sự tình, cũng làm cho lòng người phiền, ba vị sư muội khác tìm một nơi ở lại a."

Vân Tiêu ba người còn không nói chuyện, một đạo lo lắng thanh âm nhưng lại từ đằng xa truyền đến, "Ba vị muội muội, các ngươi không có sao chứ?"

Mọi người vừa thấy, nhưng lại Triệu Công Minh, nguyên lai Tam Tiêu vốn là hướng Đa Bảo cầu cứu, sau đó lại hướng Triệu Công Minh truyền đi linh phù, bất quá Triệu Công Minh tu vi so với Đa Bảo cùng Vân Trung Tử kém nhiều lắm, hơn nữa hắn gần đây một mực tại bên ngoài du lịch, không tại La Phù động, bởi vậy lúc này mới khó khăn lắm đã tìm đến.

"Đại ca, chúng ta không có việc gì." Tam Tiêu cùng kêu lên nói.

Triệu Công Minh an tâm xuống, nhìn nhìn tình hình trong sân, đại khái có thể đoán ra xảy ra chuyện gì, sau đó lập tức chấp tay hướng Vân Trung Tử cùng Đa Bảo đạo, "Triệu Công Minh bái kiến Đại sư huynh, Nhị sư huynh."

Vân Trung Tử cùng Đa Bảo đều đều gật đầu, cũng không nói thêm gì, Đa Bảo mở miệng đạo, "Ba vị sư muội, Đại sư huynh nói có lý, các ngươi liền bàn hồi Kim Ngao Đảo a."

Tam Tiêu mặt lộ vẻ chán chờ chi sắc, ba người các nàng bản thể đều vi vân, không thích quá mức ồn ào hoàn cảnh, lúc trước ly khai Kim Ngao Đảo cũng là bởi vì Kim Ngao Đảo đệ tử quá nhiều, quá ồn náo, bởi vậy mới ra ngoài tìm kiếm ở lại chỗ, hôm nay vừa muốn các nàng trở về, ba người có chút không muốn.

Vân Trung Tử bản thể cũng vì vân, tự nhiên có thể đoán ra một ít Tam Tiêu tâm tư, bởi vậy đạo, "Nếu không như vậy, ta cái kia Ngũ Hành ở trên đảo hiện tại cũng không có có bao nhiêu người, không có gì ngoài ta bên ngoài, còn có Chung Linh cùng ba cái đồng tử, nếu như ba vị sư muội không chê, liền tạm thời đi Ngũ Hành đảo ở a."

"Ngũ Hành đảo?"

Tam Tiêu cùng Triệu Công Minh đều có chút nghi hoặc, cái kia là địa phương nào? Chính mình chưa bao giờ nghe nói qua.

Đa Bảo tại Kim Ngao Đảo tu luyện ngoài, cũng là đi qua Ngũ Hành đảo hai lần, bởi vậy đối với Ngũ Hành đảo cũng coi như quen thuộc, liền bắt đầu vì Tam Tiêu cùng Triệu Công Minh giới thiệu Ngũ Hành đảo, Tam Tiêu càng nghe càng vui mừng, nói thẳng, "Lúc trước chúng ta tại sao không có tìm được địa phương tốt như thế? Ngược lại là tiện nghi Đại sư huynh, nếu như chúng ta dẫn đầu tìm được, tuyệt đối sẽ không tặng cho Đại sư huynh."

Vân Trung Tử nghe vậy chỉ có thể cười khổ, sờ lên mũi, không nói thêm gì.

Rồi sau đó Vân Trung Tử liền dẫn mấy người hướng về Ngũ Hành đảo tiến đến, Đa Bảo cũng tạm thời đi Ngũ Hành đảo dưỡng thương, chưa có trở về Kim Ngao Đảo.

Vân Trung Tử chém giết năm vị Yêu Thần sự tình mặc dù không có bao nhiêu người biết rõ, bất quá loại sự tình này sao có thể đủ giấu diếm được Yêu tộc, rất nhanh Yêu Sư Côn Bằng liền hiểu được cả kiện sự tình từ đầu đến cuối, thậm chí đại hán kia ngu xuẩn đồng thời, cũng đúng Vân Trung Tử tràn đầy oán hận.

Năm cái Đại La Kim Tiên kỳ Yêu Thần, hơn nữa trong đó còn có một là tiếp cận Chuẩn Thánh Yêu Thần, như thế Yêu Thần đối với Yêu tộc mà nói cũng là hiếm có chiến lực, tương đương với một cái đại yêu, tuy nhiên lại bị Vân Trung Tử trực tiếp chém giết, cái này lại để cho Côn Bằng đối với Vân Trung Tử hận đến hàm răng thẳng cắn, khả đồng lúc Côn Bằng cũng âm thầm kinh hãi, bởi vì hắn hiểu rõ đến khác một cái tin tức, Vân Trung Tử tu vi đã đến Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ.

Trước kia Vân Trung Tử hay vẫn là Đại La Kim Tiên trung kỳ thời điểm, hắn chống lại Vân Trung Tử liền không chiếm ưu thế, hôm nay Vân Trung Tử tu vi lại tăng lên, lần sau gặp mặt nói không chừng chính mình cũng chỉ có thể bại vong một đường rồi.

Nghĩ đến Vân Trung Tử trong tay hai kiện chí bảo, Côn Bằng tự một hồi hâm mộ, càng nghĩ càng là tức giận, chính mình đường đường một cái Yêu Sư, rõ ràng liền một kiện như dạng pháp bảo đều không có, cùng Đế Tuấn, Thái Nhất, Minh Hả, Trần Nguyên Tử chờ những Chuẩn Thánh này so sánh với, Côn Bằng tự nhiên muốn được muốn ỏi huyết.

Không sánh bằng những Chuẩn Thánh này, Côn Bằng cũng tự nhận biết, có thể Liên Vân nương cái này mới Đại La Kim Tiên kỳ gia hỏa cũng không so bằng, Côn Bằng chỉ có thể ngửa mặt lên trời bó tay rồi.

Đối với Vân Trung Tử lần này chém giết Yêu Thần sự tình, Côn Bằng cũng có thể đoán ra hắn dụng ý, chán nản, cảnh cáo!

Vân Trung Tử cử động lần này tự là ý tứ này, hắn hi vọng dùng cái này chán nản ở Yêu tộc, lại để cho bọn hắn không tìm kiếm Tiết giáo phiên toái, cách Tiết giáo đệ tử xa xa, bằng không thì, chỉ cần trên chọc phải Tiết giáo đệ tử, không có chuyện gì để nói, một chữ, giết!

Vân Trung Tử đối với Yêu tộc chỉ nhân không quá để tâm, ngoại trừ Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng Yêu Sư Côn Bằng, những người khác, hắn căn bản là không lo lắng.

Về phần Phục Hy, hắn cùng Phục Hy có chút giao tình, hơn nữa Phục Hy một loại mặc kệ Yêu tộc sự tình, bởi vậy Phục Hy sẽ không tới tìm Vân Trung Tử phiên toái.

Mà Đế Tuấn, Thái Nhất hai người, bởi vì Thánh Nhân nguyên nhân, cũng không dám đến tìm Vân Trung Tử, về phần Côn Bằng, Vân Trung Tử hiện tại thậm chí có chút ít chờ mong cùng Côn Bằng một trận chiến, dùng cái này đến kiểm tra đo lường thoát một phát thực lực của mình tăng lên bao nhiêu.

Côn Bằng tuy nhiên phẫn nộ, nhưng là chuyện này ảnh hưởng quá lớn, hắn không thể không bẩm báo cho Đế Tuấn.

"Yêu Hoàng, việc này là ta Côn Bằng thất trách, Côn Bằng nguyện bị phạt."

Côn Bằng tuy nhiên ngao mạn, nhưng cái lúc này lại không thể không cúi đầu, Yêu tộc lúc này đây trực tiếp tổn thất năm vị Đại La Kim Tiên, cái này tổn thất cũng không nhỏ, không được phép hắn Côn Bằng không cẩn thận ứng phó Đế Tuấn.

Đế Tuấn đạo, "Yêu Sư không nên tự trách, việc này tội không tại Yêu Sư, Yêu Sư cho ta Yêu tộc sự tình tận chức tận trách, há có thể bị phạt, việc này ta thì sẽ xử lý."

Côn Bằng nghe vậy có chút vui vẻ, đạo, "Tạ Yêu Hoàng khoan dung, Côn Bằng cáo lui."

"Ân, đi thôi." Đế Tuấn khoát tay.

Một bên Thái Nhất trong lúc này một mực đều rất yên tĩnh, thẳng đến lúc này mới vừa nói đạo, "Trải qua lần trước Hồng Vân sự tình, hiện tại Côn Bằng đã thu liễm không ít, ít nhất là toàn tâm cho ta Yêu tộc làm việc, này cũng là một chuyện tốt, ngược lại là trong vân kia tử, hừ, nhỏ nhỏ một cái Đại La Kim Tiên mà thôi, rõ ràng cũng dám không đem ta Yêu tộc để vào mắt, một điểm tình cảm không lưu, mặc dù hắn là Thánh Nhân môn hạ, chúng ta cũng muốn lại để cho hắn đẹp mắt."

Đế Tuấn lúc đầu nói, "Hiện đệ ngươi đem chuyện này thấy quá nhẹ rồi, Vân Trung Tử làm như thế là cảnh cáo ta Yêu tộc, chó treu chọc hấn Tiết giáo đệ tử, hiện nay chúng ta Yêu tộc cùng Vu tộc đều tại vì đại chiến làm chuẩn bị, bất luận cái gì một phần chiến lực, chúng ta đều tại hết sức tranh thủ, kể từ đó tránh không được có ít người đem mục tiêu đặt ở Tiết giáo đệ tử trên người, hấn làm như thế, cũng chỉ là vì bảo hộ Tiết giáo đệ tử mà thôi, hấn cảm Đại La Kim Tiên đình phong tồn tại lập uy, ý tứ cũng rất rõ ràng, ta Yêu tộc trừ mấy người chúng ta Chuẩn Thánh, ai cũng cảm hấn hết cách rồi, mà chúng ta lại không dám trực tiếp đối với hấn ra tay, huống hồ hấn vốn tựu cùng Côn Bằng có cừu oán, nếu như chúng ta tiếp tục đi tìm Tiết giáo đệ tử phiền toái, Vân Trung Tử dưới sự giận dữ trợ giúp Vu tộc để đối phó ta Yêu tộc, đến lúc đó đối với ta Yêu tộc thế nhưng mà đại bất lợi a, bởi vậy chuyện này không chỉ có không thể trách tội Vân Trung Tử, còn muốn khuyên bảo tộc nhân, tuyệt đối không thể đi treu chọc Tiết giáo đệ tử."

Đế Tuấn nhưng lại trực tiếp đem trọn sự kiện ảnh hưởng cùng Vân Trung Tử nghĩ cách nói ra, có thể thấy được Đế Tuấn người này tâm tư cẩn thận.

Thái Nhất cũng không ngu ngốc, kinh Đế Tuấn nói như vậy cũng hiểu được, đạo, "Hết thấy đều là Thánh Nhân, nếu như ta Yêu tộc có hai vị Thánh Nhân, chúng ta làm việc thì như thế nào sẽ như thế căn tay đầu này?"

Đế Tuấn đối với cái này lúc cũng là không thể làm gì, Thánh Nhân không phải muốn muốn thì có, nếu như Hồng Vân vẫn còn, hấn ngược lại còn có thể cân nhắc thoáng một phát Hồng Vân đạo kia Hồng Mông Tử Khí, đáng tiếc Hồng Vân biến mất, mà thế thì Hồng Mông Tử Khí, cũng đã biến mất.

Yêu tộc chỉ có thể ăn cái này người cảm thiếu, từ nay về sau, Yêu tộc chỉ nhân liền không còn có bất luận kẻ nào treu chọc phải Tiết giáo đệ tử, thậm chí là mặt khác Thánh Nhân môn nhân đệ tử cũng đều không có đi treu chọc, Thánh Nhân môn hạ một mảnh Thái Bình, bất quá toàn bộ Hồng Hoang phía trên lại náo lật trời.

Trong đó có một cái khác tán tu, rõ ràng không muốn da mặt đập vào Thánh Nhân môn hạ lá cờ, để tránh thoát Yêu tộc bức bách, có thể một ít yêu tu cũng là ngu dốt cực kỳ, rõ ràng chính mình lớn lên một bộ hung thần ác sát bộ dáng, lại càng muốn nói là Xiển giáo, Nhân Giáo đệ tử, kết quả tự nhiên không thể may mắn thoát khỏi, bị đánh cái hồn phi phách tán.

Về sau những tán tu này liền đã có kinh nghiệm, vớ không nói mình là Xiển giáo, Nhân Giáo cùng Tây Phương Giáo đệ tử, chỉ nói mình là Tiết giáo đệ tử, kể từ đó, Yêu tộc liền không dễ phân biệt rồi, chỉ có thể đem hấn buông tha, chuyện như vậy nhiều hơn, cuối cùng Vu Yêu hai tộc chỉ có thể thôi, không hề tìm kiếm Tử Tiêu khách, riêng phần mình quay lại đối phương đại bản doanh, chuẩn bị đại chiến công việc.

Chuyện này qua đi, Hồng Hoang đại lục liền lần nữa bình tĩnh lại, đương nhiên, tất cả mọi người biết rõ, đây chỉ là bảo tổ tiến đến trước ngăn ngừa bình tĩnh, một cỗ mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, cơ hồ tất cả mọi người cảm ứng được toàn bộ Hồng Hoang bên trên cái kia áp lực hào khí.

Yêu tộc, Đế Tuấn bế quan, lần trước đi về phía trước suy tính Thiên Cơ, bị thụ chút ít thương, về sau quá bận rộn Yêu tộc sự tình, chưa kịp bế quan, hiện tại hết thấy đều an định lại, chỉ chờ Đạo Tổ ngàn năm chỉ kỳ đã đến, bởi vậy liền bế quan khôi phục thương thế, đồng thời đem trạng thái điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất.

Mà tổ Vu Điện bên ngoài, tất cả Đại Vu, tiểu vu tất cả đều vây quanh tổ Vu Điện mà ngồi, đều tại tu luyện, về phần mười một Tổ Vu cùng Hình Thiên Đại Vu, nhưng lại tại tổ Vu Điện nội, không biết đang làm những gì.

Sơn Vũ muốn đến Phong Mãn Lâu, toàn bộ Hồng Hoang đại lục đều lâm vào một loại quỷ dị trong không khí, cái lúc này, không có gì ngoài một ít tâm trí cứng cỏi, định lực cường đại chi nhân, ai cũng không thể an tâm tu luyện, loại này áp lực hào khí lại để cho người thật không tốt thụ, đều biết hiểu đại phong bạo tương lai tiến đến.

Ngũ Hành trong đảo, Vân Trung Tử cũng không có tu luyện, cả ngày không phải cho Chung Linh cùng mấy cái đồng tử diễn giải, là cùng Tam Tiêu du lịch Đông Hải, hấn ngược lại là lộ ra rất thích ý, chưa từng có hơn chú ý hai tộc sự tình, như thế, thời gian cũng là trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt, Đạo Tổ ngàn năm chỉ kỳ liền đến.

Nay Thiên Vân phong sinh nhật, mây dạn mặt dày cầu điểm phiếu đề cử, mặt khác nói một sự kiện, gần đây một thời gian ngắn, đổi mới đoán chừng đều đã khuya, đại khái đều tại /√jiũ điểm bộ dạng!

;

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Kịch chiến (một)

Ngàn năm chỉ kỳ vừa đến, ánh mắt mọi người tất cả đều đặt ở Vu Yêu hai tộc phía trên.

Tổ Vu Điện trước trên đài cao, mười một Tổ Vu ngồi ngay ngắn bên trên, nhìn xem dưới đài xoa tay, mỗi người đầy đỏ mặt lên tộc nhân, mười một Tổ Vu cũng không có thể khống chế chính mình, cảm giác mình nhiệt huyết sôi trào, diệt Yêu tộc, xưng bá Hồng Hoang thời gian đã đến, Vu tộc tự nhiên cao hứng.

Đế Giang một tay lẳng không ấn xuống, đài mọi người im lặng xuống về sau, Đế Giang lớn tiếng nói, "Yêu tộc cùng ta Vu tộc thế thành Thủy Hỏa, lần trước bởi vì Đạo Tổ ngăn cản, ta Vu tộc không có thể một lần hành động tiêu diệt Yêu tộc, cái này ngàn năm qua, mặc dù có Đạo Tổ ngàn năm chi kỳ, bất quá thực sự một mực phân tranh không ngừng, trước đó không lâu, Yêu tộc càng là giết ta Vu tộc kiệt xuất hai vị Đại Vu, Khoa Phụ cùng Hậu Nghệ, hiện tại, Đạo Tổ ngàn năm chi kỳ đã đến, ta Đế Giang cùng mười vị Tổ Vu quyết định, cùng nhau mang lĩnh các người tiến đến tru diệt Yêu tộc, xưng bá Hồng Hoang!"

Khoa Phụ đã chết, sở hữu Vu tộc chi nhân cũng đã biết rõ, bởi vì Khoa Phụ thi thể bị chúng Tổ Vu mang về tổ Vu Điện, mà đối với Hậu Nghệ, bọn hắn tuy nhiên không biết Hậu Nghệ sinh tử, nhưng là nhiều như vậy năm qua đi, Hậu Nghệ lại không có chút nào tin tức, bọn hắn chỉ đương Hậu Nghệ bị Đế Tuấn bọn người sát hại, thậm chí liền thi thể cũng không lưu lại, hôm nay Đế Giang ở trước mặt mọi người nói như thế ra, đây càng thêm làm sâu sắc Vu tộc chi nhân đối với Yêu tộc cừu hận.

Sở hữu tụ tập tại tổ Vu Điện phía trước Vu tộc chi nhân tất cả đều hai mắt đỏ thẫm, muốn thì người một loại, trong miệng phát ra dã thú giống như tiếng rống giận dữ, "Tru sát Yêu tộc, xưng bá Hồng Hoang; tru sát Yêu tộc, xưng bá Hồng Hoang!"

Từng tiếng hò hét bay thẳng trời cao, chấn động người màng tai đau nhức, có thể ở vào hưng phấn, đầy ngập đều là cừu hận Vu tộc tộc nhân cũng không có chút nào cảm giác, chỉ là một cái kinh hò hét, hận không thể lập tức giết lên Thiên Đình, đem Yêu tộc chúng tướng đều diệt sát.

Nhìn qua điện trước tình cảm quần chúng phần hận tộc nhân, Đế Giang cũng không có ngăn cản bọn hắn hò hét, một lát sau vừa rồi hai tay ve vẩy, tộc nhân an tĩnh lại, bất quá theo trong ánh mắt của bọn hắn, Đế Giang thấy được ngập trời chiến ý, đây chính là hận cừu.

"Vu Yêu hai tộc oán hận chất chứa đã sâu, là triệt để giải quyết lúc sau, trận chiến này, ta Vu tộc chắc chắn toàn bộ Yêu tộc theo Hồng Hoang đại lục ở bên trên xóa tên, cái này phiến Thiên Địa, chỉ có thể là chúng ta Bàn Cổ chính tông chúa tể, tru diệt Yêu tộc, chúa tể Hồng Hoang!"

Cuối cùng Đế Giang rống to một tiếng, triệt để đem Vu tộc kích tình mang.

"Tru diệt Yêu tộc, chúa tể Hồng Hoang! Tru diệt Yêu tộc, chúa tể Hồng Hoang!"

Tiếng hò hét liên tiếp, thật lâu không thôi, vang vọng toàn bộ Hồng Hoang, lại để cho Hồng Hoang sinh linh tất cả đều sợ run, tất cả đều sợ hãi nhìn về phía Vu tộc đại bản doanh.

"Tốt, trận chiến này ta Vu tộc tất thắng, các huynh đệ, Vu tộc xưng bá Hồng Hoang nguyện vọng tự xem các người được rồi, xuất phát."

Đế Giang vung tay lên, dẫn đầu hướng về Bất Chu sơn phía trên Thiên đình bay đi.

"Giết, giết, giết!"

Vô số Vu tộc chi nhân tất cả đều hưng phấn phóng tới Thiên đình, trên đường đi, những nơi đi qua, Bất Chu sơn nội núi rừng hủy hết.

Toàn bộ Hồng Hoang sinh linh đều là thân thể phát run, mặt sắc trắng bệch, như thể đại động tĩnh, có thể nói Long Hán sơ kiếp đến nay lớn nhất một lần, Bất Chu sơn phụ cận sinh linh càng là sớm đã bỏ trốn mất dạng, rất xa tránh đi Vu tộc chi nhân, sợ hãi tào ngộ tai bay vạ gió.

Hồng Hoang phía trên, ngay tại Vu tộc xuất động thời điểm, Tam Thanh cùng Tây Phương lưỡng thánh không mưu mà họp, ngay ngắn hướng bay về phía Oa Hoàng Cung.

Mặt khác đại thần thông người cũng tất cả đều chú ý hai tộc động tĩnh, Văn Trung Tử tự nhiên cũng không ngoại lệ, tuy là đang ở Ngũ Hành đảo, vừa ý sớm đã bay đến Thiên đình phía trên.

"Đáng giận Đế Giang, ngàn năm chi kỳ khó khăn lắm đã đến biến như thế gấp vội vàng thẳng hướng ta Thiên đình, chẳng lẽ thực cho rằng đoán chừng ta Yêu tộc sao? Hừ!"

Thiên đình phía trên, Đế Tuấn mặt sắc phát xanh, Thái Nhất cũng là mặt mũi tràn đầy nộ sắc, tuy nhiên bọn hắn Yêu tộc từ lâu tại bắt tay vào làm chuẩn bị cùng Vu tộc quyết nhất tử chiến, lại thật không ngờ Vu tộc như thế gấp khó dần nổi, sĩ khí bên trên, Yêu tộc giờ phút này nhưng lại đã rơi vào hạ phong.

"Đại ca, hạ lệnh a, giết hắn Vu tộc."

Thái Nhất toàn thân khí thế vừa tăng, một chương chụp toái cái ghế tay cầm, đứng dậy, một cỗ Bá Khí chấn ra, đồng thời trong miệng càng là vô cùng Bá Khí nói như thế.

Đế Tuấn lại khề chau mày, đạo, "Thái Nhất, lần này đại chiến tuy nhiên không biết kết quả như thế nào, có thể ta mơ hồ cảm giác được một tia bất an."

Thái Nhất Đạo, "Đại ca, người quá lo lắng, hôm nay Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, Tổ Vu thiếu khuyết một vị, kể từ đó, Tổ Vu liền không thể tạo thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, mà đại ca người lại đem Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận hiểu được, này tiêu so sánh phía dưới, ta Yêu tộc trận chiến này nhất định kỳ khai đắc thắng *thắng ngay từ trận đầu."

Đế Tuấn nghe vậy tuy nhiên hay vẫn là lo lắng, nhưng lòng mảy mòi cũng giãn ra, đạo, "Hiện đệ nói đúng, hôm nay chính là ta Yêu tộc diệt Vu tộc đại thời cơ tốt, tuyệt đối không thể bỏ qua, hừ, khá lắm Đế Giang, không trước khai chiến, cũng đã áp đảo bên ta khí thế, truyền Yêu Sư, mười Đại Thánh đến đây Lăng Tiêu Bảo Điện."

Vừa qua khỏi một lát, Yêu Sư Côn Bằng, Phục Hy tính cả thập đại Yêu Thánh tất cả đều tụ tập tại Lăng Tiêu Bảo Điện, tốc độ cực nhanh lại dễ cho người sợ hãi thán phục, có thể nghĩ bọn hắn cũng sốt ruột rồi, hiện tại Vu tộc chính chạy tới Thiên đình, không được phép bọn hắn trì hoãn mảy may.

Đế Tuấn đạo, "Mọi người cũng cũng biết, hiện tại Vu tộc chính do mười một Tổ Vu dẫn đầu, công hướng ta Thiên đình, lần này đại Chiến Tướng quyết định ai có thể đủ xưng bá Hồng Hoang đại lục, ta Yêu tộc mới là Hồng Hoang đại lục nhân vật chính, truyền lệnh chúng Yêu Thần, Nam Thiên môn tập hợp, Nam Thiên môn là Vu tộc nơi táng thân."

Chỉ chớp lát sau, mấy ngàn vạn yêu tu toàn bộ tụ tập tại Nam Thiên môn bên ngoài, lặng chờ Vu tộc mọi người đến.

Tuy nhiên hai tộc còn chưa gặp nhau, còn chưa khai chiến, có thể một cổ khắc nghiệt chi khí tràn ngập đầy toàn bộ Bất Chu sơn, thậm chí liên tại phía xa Ngũ Hành đảo Vân Trung Từ cũng có thể mơ hồ trong đó cảm ứng được, mặt sắc có chút hoảng sợ, ngắm nhìn Bất Chu sơn phương hướng, lầm bầm nói, "Vu Yêu hai tộc Bất Diệt, Nhân tộc hoàn toàn chính xác không có chút nào ưu thế leo lên Hồng Hoang sân khấu."

"Đại sư huynh, người nói thâm cái gì đầu này?"

Quỳnh tiêu ở một bên mặt lộ vẻ kỳ dị chỉ sắc nhìn qua Vân Trung Từ, mắt to nháy nha nháy.

Vu tộc một đường đi nhanh, bởi vì Vu tộc chi nhân quá nhiều, mười một Tổ Vu cũng không có ý định đánh lên Thiên đình, mà là muốn đường đường chính chính đã diệt Yêu tộc, bởi vậy một đường cũng không có chút nào che dấu, vừa thấy Yêu tộc chi nhân, cũng không nói nhảm, trực tiếp chém giết, Yêu tộc chi nhân thật sự là quá nhiều, Vu tộc dưới đường đi đến, chém giết vô số yêu tu, bọn hắn sở hành chỗ, thành một đầu đường máu.

"Ha ha, Đế Tuấn, người đây là đang chờ chết sao?"

Đế Giang đem Đế Tuấn sớm đã dẫn đầu mấy ngàn vạn yêu tu tại Nam Thiên môn trận địa sẵn sàng đón quân địch, trong miệng cười ha ha một tiếng, đồng dạng nói, không chút nào đem Đế Tuấn bọn người để vào mắt.

Đế Tuấn mặt sắc vô cùng khó coi, tại hắn xem ra, Đế Giang tự là cái vô lại, nổi giận nói, "Đế Giang, hãy bớt sàm ngôn đi, hôm nay không phải ngươi chết chính là ta sống."

"Ha ha, Đế Tuấn, đầu óc ngươi hư mất à? Ngươi không có cảm thấy ngươi nói những lời này mâu thuẫn lẫn nhau sao? Không phải ngươi chết chính là ta sống? Ha ha, thật sự là đồng dạng, một chỉ đẹp mao Kim Ô mà thôi, có loại hiện tại bên trên tới giết ta mười một huynh đệ à? Xem chúng ta không lấy hết ngươi đẹp mao."

Nói lời này nhưng lại Cộng Công, hắn cảm giác mình nói không có chút nào không đúng, mặc dù là sở hữu yêu tu nhìn về phía ánh mắt của hắn đều phảng phất liếc si một loại, hắn cũng hồn nhiên không có cảm thấy không ổn.

Lúc này, Chúc Dung cũng phụ họa nói, "Cộng Công nói đúng, xem xét Đế Tuấn tướng mạo đã biết rõ cái thằng này không có lẽ có gan, đáng tiếc lúc trước Hậu Nghệ không có thể đem cái kia mười chỉ Kim Ô diệt cái sạch sẽ."

Cộng Công nghe vậy cũng là một hồi lắc đầu, "Ai, đáng tiếc đáng tiếc a."

Vu tộc mọi người cũng ồn ào, nhao nhao cười nhạo Đế Tuấn.

Thái Nhất không có hài tử, bởi vậy đem Đế Tuấn mười con trai coi là mình ra, hôm nay không chỉ có đã chết đi chín cái chất nhi bị Vu tộc lấy ra cười nhạo, thậm chí liên Đế Tuấn đều bị lòng gạt, Thái Nhất là cái gấp tính tử, như thế nào chịu được Vu tộc như vậy cười nhạo, giận dữ nói, "Muốn chết."

Đế Tuấn bản thân tự nhiên mặt sắc phát tím, thành gan heo sắc, bất quá lại cũng không có không để ý hình tượng chửi ầm lên, ngược lại đạo, "Hừ, ta cũng không cùng các ngươi tranh giành mệnh lười lợi hại, hôm nay, các ngươi toàn bộ đều phải chết, không chỉ có là vì của ta chín cái hài nhi, cũng là vì cho chết thảm ở ngươi Vu tộc trong tay chúng Yêu Thần một cái công đạo."

Đế Tuấn một câu mặc dù nói được rất nhẹ, có thể hiệu quả nhưng lại cực lớn, phía sau chúng Yêu Thần cùng kêu lên hò hét, sa sút khí thế lập tức tăng vọt, có thể xưng Vương xưng Đế Giả, hoàn toàn chính xác không phải dễ dàng tới bởi.

Thái Nhất cùng Đế Tuấn hai người đứng chung một chỗ, Thái Nhất té lên Đông Hoàng Chung, Hỗn Độn Khí tràn ngập, rủ xuống rơi xuống, bao phủ ở hai người, đồng thời, Đế Tuấn té ra Hà Đồ Lạc Thư hóa thành Hắc Bạch nhị khí vờn quanh tại hai người bên người.

Thái Nhất toàn lực vận chuyển Đông Hoàng Chung, từng đạo Hỗn Độn Khí tự Đông Hoàng Chung dâng ra, hóa thành khôn cùng Hỗn Độn Kiếm Khí, ánh đao, chém hướng mười một Tổ Vu, đồng thời hai người toàn thân Thái Dương Chân Hỏa bắt đầu khởi động, thiêu đốt được quanh người hư không vạn vật, xuất hiện tí ti khe hở, từng đạo Hỗn Độn từ trong đó chảy ra, bị Đông Hoàng Chung hấp thu dùng để đối địch.

Mà Hà Đồ Lạc Thư biến thành Hắc Bạch nhị khí cũng huyền hóa thành nhiều loại Thần Thú, Thần Long, Phượng Hoàng, Kỳ Lân chờ, bí mật mang theo lấy Địa Hòa Phong Thủy công hướng chúng Tổ Vu.

Hai người vừa ra tay biến như thể trận thế, ngoan lệ phi thường, lại để cho người sợ hãi thán phục, hai người bá đạo, ngạo khí triển lộ không bỏ sót, lại để cho vô số Yêu Thần điên cuồng.

Côn Bằng tự nhiên không biết làm nhìn xem, chỉ thấy Côn Bằng thoáng một phát lộ ra ra bản thân bản thể, một chỉ Côn Bằng hiển hiện tại Nam Thiên môn trên không, tốc độ phát huy đến cực điểm gây nên, mọi người thấy đi, chỉ có thể nhìn thấy mấy đạo hư ảnh, đồng thời Côn Bằng kích hạ một đạo Thiên Yêu Thần Lôi, lại để cho mười một Tổ Vu cũng không dám khinh thường.

Phục Hy cũng không nhàn rỗi, trực tiếp bay về phía không trung, ngồi xếp bằng, đem Phục Hy cầm đặt ở trên đùi, hai tay như niêm hoa giống như tại trên đàn kích thích, huyền diệu khó giải thích âm luật theo cầm trong phát ra, lại để cho Vu tộc chúng Tổ Vu nghe thấy chỉ ý nghĩ phát trường.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Kịch chiến (hai)

Đối mặt bốn người nóng này công kích, mười một Tổ Vu cũng sử xuất tất cả vốn liếng, ngăn cản được bốn người công kích.

Đồng Hoàng vô cùng nhất dừng mảnh, một mình một người giao đấu năm cái Tổ Vu, còn chiếm cứ lấy thượng phong.

Đế Tuấn chống lại ba cái Tổ Vu, bốn người đánh cho lực lượng ngang nhau.

Bên kia, Phục Hy đại chiến một cái Tổ Vu, chút nào không rơi vào thế hạ phong, về phần Côn Bằng, tại hai cái Tổ Vu vây công phía dưới lại hiển lộ ra bại dấu vết.

Một đám Tổ Vu không có pháp bảo, chỉ có thể dựa vào chính mình thao khống Thiên Địa Nguyên Khí chờ năng lực cùng Yêu tộc bốn cái Chuẩn Thánh đại chiến, mặc dù có mười một người, lại không thể chiếm cứ thượng phong.

Mà Yêu tộc tuy nhiên chỉ có bốn người, nhưng là trong tay có Tiên Thiên Chí Bảo Đồng Hoàng Chung, còn có Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, mặt khác Phục Hy trong tay Phục Hy cầm cũng là khó lường pháp bảo, Vu tộc chịu thiệt tại pháp bảo bên trên, mà Yêu tộc thì là chịu thiệt tại Chuẩn Thánh số lượng bên trên.

Thái Nhất tuy nhiên chiếm cứ thượng phong, nhưng lại không thể hoàn toàn ngăn chặn đối thủ, trong thời gian ngắn cũng là không thể phân ra thắng bại, mà đối thành bên ngoài ba khu chiến trường, Yêu tộc bên này đều chiếm không đến chút nào tiện nghi.

Hơn mười vị Chuẩn Thánh đại chiến, trong thiên địa Hỗn Độn nguyên khí triệt để cuồng bạo, các loại tùy ý lực lượng nát bấy lấy Nam Thiên môn, bởi vậy các vị Chuẩn Thánh tất cả đều có ý thức đem chiến trường dời lên không trung, tránh cho liên quan đến đến đối phương tộc nhân.

P phía dưới, Yêu tộc cùng Vu tộc hai phe đội ngũ tất cả đều hai mắt đỏ ngầu, lập tức chém giết cùng một chỗ, mưa to gió lớn, sấm sét vang dội, toàn bộ Nam Thiên môn tại các loại hủy diệt tính lực lượng hạ triệt để hóa thành bột phấn.

Pháp bảo bay múa, còn không có đánh trúng địch nhân, liền trên không trung như huyền rực rỡ pháo hoa giống như muốn nổ tung lên, mảnh vỡ tiềm mà ngạnh, phong mà lợi, xuyên qua không ít Yêu tộc, Vu tộc tộc nhân thân thể, tử thương một mảnh.

Ngũ Hành đảo, Vân Trung Tử ngồi ở trên đại điện, chú ý Thiên đình phương hướng, đột nhiên hé mồm nói, "Ba vị sư muội, đến đây đại điện, cùng sư huynh tiến đến Kim Ngao Đảo."

Đồng thời, Vân Trung Tử đánh ra một Đạo Linh phù, linh phù thoáng một phát biến mất tại Ngũ Hành đảo, không biết đi nơi nào.

Tam Tiêu tuy nhiên đối với Vân Trung Tử cái lúc này mang các nàng đi Kim Ngao Đảo có chút nghi hoặc, bắt quá thực sự vội vội vàng vàng chạy tới đại điện.

Vân Trung Tử cũng không nói nhảm, trực tiếp mang theo Tam Tiêu hướng phía Kim Ngao Đảo bay đi, trong lúc không nói một lời, chỉ là một cái kính trong đầu buồn bực chạy đi.

Không lâu về sau, bốn người liền đi tới Kim Ngao Đảo, tiến vào Kim Ngao Đảo về sau, Đa Bảo cáo tri Thông Thiên giáo chủ không tại, Vân Trung Tử thăm nghĩ, "Quả là thế, Ngũ Thánh tiến đến chặn đường Nữ Oa Nương Nương rồi."

Sau đó Vân Trung Tử hướng Đa Bảo đạo, "Đem ở trên đảo nội đệ tử toàn bộ triệu tập."

"Đại sư huynh, sư tôn trước khi rời đi lại để cho chúng ta không thể đơn giản ra đảo, hôm nay người lại..." Đa Bảo khó hiểu, nghi hoặc nhìn qua Vân Trung Từ.

"Yên tâm, ta tự có chừng mực, đến lúc đó ta sẽ Hướng lão sư báo cáo hết thảy." Vân Trung Từ khoát khoát tay, lại để cho hắn đi triệu tập đệ tử, cũng không nói nhiều.

Cái này lại để cho Tam Tiêu cùng Đa Bảo càng thêm khó hiểu, nhưng là thấy Vân Trung Từ cũng không muốn nhiều lời, bởi vậy cũng tự thức thời không có hỏi nhiều, Đa Bảo đi triệu tập đệ tử, mà Tam Tiêu thì là lẳng lặng đứng ở trên đại điện, cùng đợi.

Nửa cái thời điểm về sau, trong đảo sở hữu đệ tử biến toàn bộ được vùi tập đến trong đại điện, Đa Bảo đạo, "Đại sư huynh, các đệ tử tận đều ở đây."

Vân Trung Từ gật gật đầu, đạo, "Phàm là tu vi đạt tới Thái Ất Kim Tiên kỳ, tất cả đều cùng ta tiến về trước Thủ Dương Sơn, đệ tử còn lại, chăm chú chăm sóc Kim Ngao Đảo đại trận, không được sai sót."

Vân Trung Từ nói dứt lời sau trực tiếp tự bay ra Kim Ngao Đảo, khiến cho trong đại điện một đám sư đệ sư muội có chút như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu.

"Còn đứng ngây đó làm gì? Tu vi đạt tới Thái Ất Kim Tiên kỳ đích sư đệ sư muội, đuổi kịp Đại sư huynh."

Đa Bảo tuy nhiên trong nội tâm dị thường khó hiểu, không biết Vân Trung Từ cử động lần này là ý gì, nhưng là hắn biết rõ, Đại sư huynh của mình gần đây làm việc đều rất thần bí, hơn nữa đều rất không tầm thường, không biết lần này lại sẽ làm ra cái gì làm cho người ta sợ hãi cử động.

Đồng thời, Đa Bảo trong nội tâm cũng có chút lo lắng, dù sao phía trước bất luận làm một chuyện gì, Vân Trung Từ đều là một mình một người, có thể lần này lại mang lên Tiết giáo tính anh, nếu như xảy ra điều gì ngoài ý muốn, Đa Bảo cũng không dám muốn kết quả kia.

Một đám người tại Vân Trung Từ dưới sự dẫn dắt, hạo hạo đằng đằng bay về phía Thủ Dương Sơn, trên đường đi, gặp người tất cả đều mặt lộ vẻ dị sắc, đương nhiên cũng đều phi thường thức thời, không có trêu chọc Tiết giáo những đệ tử này.

Tại phía xa tầng trời ba mươi ba Thông Thiên giáo chủ mặt sắc biến đổi, bất quá khi biết được Vân Trung Từ là mang theo Tiết giáo chúng đệ tử chạy tới Thủ Dương Sơn lúc, liền mặt lộ vẻ thoải mái chỉ sắc, đối với Vân Trung Từ cũng là càng thêm thương thức, đồng thời cũng càng ngày càng nhìn không thấu chính mình người đệ tử này.

Một bên Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, hừ lạnh một tiếng, cũng không có bất kỳ động tác, lão tử nhưng lại phát ra một Đạo Linh phù, về phần Tây Phương Nhị Thánh, tiếp dẫn phảng phất chuyện gì cũng không thể khiến cho hắn chú ý giống như, chỉ là xếp bằng ở trên bờ đoàn ngồi xuống, cũng không nói chuyện.

Ngược lại là Chuẩn Đề, hướng về Thông Thiên giáo chủ đạo, "Hắc hắc, Thông Thiên giáo chủ đạo hữu ngược lại là thu cái đệ tử giỏi, phúc đức gia thân, có Đại Vận Khí, được chỉ bảo, thậm chí liên Nữ Oa cùng Hậu Thổ công đức đều riêng phần mình được một phần, bức này phúc đức thật là khiến người ao ước sát."

Thông Thiên giáo chủ ha ha cười cười, cũng không nói gì, ngược lại là một bên Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe vậy, không hiểu thấu hừ lạnh một tiếng, cái này hừ lạnh một tiếng lại để cho Chuẩn Đề trong mắt dị sắc liên tục.

Nói sau bên kia, tuy nhiên bằng vào trong tay dị bảo, tạm thời ngăn cản được Vu tộc mười một vị Tổ Vu, có thể một người độc đối với hai người, thậm chí ba người bốn người, cái này đối với Đế Tuấn bọn người pháp lực tiêu hao cũng là cực lớn, có lẽ nhất thời bán hội không biết rơi vào hạ phong, có thể theo thời gian xói mòn, Đế Tuấn bọn người nhưng lại cố hết sức, mà Thái Nhất cũng không hề như phía trước như vậy nhẹ nhàng thoải mái.

Đế Tuấn bọn bốn người thời gian dần qua hướng chính giữa dựa sát vào, muốn dựa vào Đông Hoàng Chung phòng ngự lại để cho bốn người trì hoãn một hồi, bất quá ý nghĩ này cũng là bị Đế Giang nhìn thấu, quát to, "Không cần lưu dư lực, toàn lực ra tay, giết."

Nói xong dẫn đầu hướng về Đế Tuấn điên cuồng đánh tới, bên người hai vị Tổ Vu cũng cùng nhau thẳng hướng Đế Tuấn, ngăn chặn hắn cùng Thái Nhất tụ họp đường đi.

Khác hai nơi địa phương cũng đồng dạng, Phục Hy cùng Côn Bằng đều bị khiến chế trụ, Côn Bằng thậm chí chỉ có thể bị động phòng ngự, hoàn toàn không có sức hoàn thủ, đương nhiên dù vậy, hắn cũng khiến chế trụ hai vị Tổ Vu.

Đông Hoàng Thái Nhất đối với bốn người hôm nay tình cảnh lại tinh tường bất quá, hắn biết rõ, như thế xuống dưới, Yêu tộc thua không nghi ngờ, nhất định phải sở hữu cải biến mới được.

Hít sâu một hơi, toàn thân pháp lực bắt đầu khởi động, rót vào Đông Hoàng Chung, dâng ra từng đạo tử khí, ngăn cản được trước người năm cái Tổ Vu công kích, rồi sau đó cấp tốc phi đến Đế Tuấn trước người, đạo, "Đại ca, không thể trì hoãn nữa đi xuống."

Đế Tuấn nghe vậy nhẹ gật đầu, thừa lúc Đông Hoàng Thái Nhất thay hắn ngăn cản được Đế Giang bọn người khoảng cách, đem trong tay Hà Đồ Lạc Thư hướng lên ném đi, đồng thời quát to, "Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, hiện!"

Thiên đình phía trên ngôi sao phảng phất nhận lấy triệu hoán, đều động, từng đạo Tinh Thần Chi Lực bỏ ra, tại chỗ rất xa, vô tận ngôi sao đan vào thành sông, vô số ngôi sao sắc ra từng đạo cầu vòng, xò xuyên qua phía chân trời, mang theo thành từng mảnh nòng đặc Tinh Thần Chi Lực, sắc hướng Thiên

đỉnh, đầu nhập Chu Thiên Tinh Đẩu trong đại trận.

Toàn bộ Hồng Hoang bên trên sinh linh tất cả đều bị không trung cảnh tượng sợ ngây người, chỉ thấy cái kia không trung, một mảnh dài hẹp rực rỡ tươi đẹp, sáng chói đeo ruybăng theo xa xôi phía chân trời tốc hành Thiên đỉnh, tạo thành một mảnh xinh đẹp Tinh Hà, từng khóa lóe sáng ngôi sao ở vào trong tinh hà, lên xuống chìm nổi, như từng khóa bảo thạch, diệu người nhìn cầu.

"Oa, thật xinh đẹp a, bầu trời rõ ràng có một đầu màu sắc sông."

Chính bay về phía Thủ Dương Sơn quỳnh tiêu ngẩng đầu trông thấy không trung cảnh tượng, trực tiếp sợ ngây người, nhìn không được lên tiếng kinh hô.

Tiết giáo chúng đệ tử tất cả đều ngừng lại, nhìn về phía bầu trời, cái kia cảnh đẹp, là bọn hắn theo sinh ra đến bây giờ bá kiến đẹp nhất hình ảnh.

Vân Trung Tử cũng bị chấn động rồi, lẩm bẩm nói, "Chẳng lẽ cái này là Ngân Hà tồn tại?"

Sau đó tức cười cười cười, những sự tình này đối với Hồng Hoang mà nói lại không trọng yếu, bởi vậy gặp mọi người dừng lại thưởng thức cảnh đẹp, không khỏi trách mắng, "Còn không nắm chặt chạy đi, dừng lại tới làm gì?"

Chúng đệ tử nghe vậy, toàn bộ cũng không dám lên tiếng, chỉ phải đi theo Vân Trung Tử, bất quá quỳnh tiêu nhưng lại lâu bầu đạo, "Đại sư huynh không phải cũng ngừng chỉ chốc lát sao? Hừ!"

Nồng đặc được gần như hoá lỏng Tinh Thần Chi Lực dừng mãnh vào Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, toàn bộ Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận đều bị Tinh Thần Chi Lực tràn ngập được tràn đầy, Đế Tuấn cùng Thái Nhất đại hỉ, hợp lực vận chuyển đại trận, đồng thời, từng cái Yêu Thần tại trong đại trận tìm được vị trí của mình, bắt đầu lợi dụng đại trận đuổi giết Vu tộc chi nhân.

Tinh Thần Chi Lực uy lực cực lớn, rất nhiều vu người bị thứ nhất đụng, liền toàn thân phảng phất lấy như lửa, thiêu đốt, trong chốc lát liền biến thành tro bụi.

Chu Thiên Tinh Đẩu trong đại trận, Yêu tộc lưu lo cười quái dị, Vu tộc phản nộ gào thét, sền sệt Tinh Quang, vô tận sát khí, lại để cho khắp Tinh Không đều tràn đầy vô cùng vô tận khắc nghiệt chi khí.

Mười một Tổ Vu không thể không hiện ra chân thân, tại trong đại trận mạnh mẽ đâm tới, gào thét liên tục, tiếng gầm gừ điếc tai muốn điếc, lần này Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận uy lực vượt quá mười một Tổ Vu đoán trước, mười một Tổ Vu đều toàn lực ra tay, mỗi nhất kích đều đánh nát một khóa ngôi sao, trong đó Yêu Thần hoặc là chết ở Tổ Vu trong tay, hoặc là mượn nhờ đại trận uy lực, bỏ trốn đến nơi khác.

"Đang!"

Một tiếng thanh thúy chung tiếng vang lên, toàn bộ Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận cấp tốc vận chuyển, vô số Vu tộc tại trong đại trận hóa thành bột mịn, cái này lại để cho mười một Tổ Vu tròn mắt đều nứt.

Còn không đợi chúng Tổ Vu có gì động tác, Đông Hoàng Chung liền lần nữa vang lên, đồng thời Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận mang theo Hồng Hoang đại lực ở bên trên Hỗn Độn nguyên khí chui vào trong đại trận, Hỗn Độn nguyên khí cùng Tinh Thần Chi Lực gặp nhau, va chạm ra vô tận vàng sáng, tứ tán năng lượng lại để cho xa xa Tinh Không trực tiếp sụp xuống một mảng lớn, Đông Hoàng Chung một mực không ngừng, mà lại càng ngày càng gấp.

Trong đại trận tự thành một片片 không gian, không biết khoảng cách vu nhiều người xa trong tinh không, Đế Tuấn cùng quá một hai vị Yêu tộc hoàng giả đứng thẳng tại trong hư không, Đông Hoàng Thái Nhất trên đỉnh đầu có một mẫu vân quang, trong trẻo như nước, vẫn trên ánh sáng nâng cái kia khẩu Đông Hoàng Chung, lúc này Đông Hoàng Chung nhưng lại không ngừng lắc lư, từng đợt rồi lại từng đợt tiếng chuông hướng bốn phía khuếch tán.

Đế Tuấn trên đầu thì là tuôn ra hai đạo Hỗn Độn Khí lưu, một đạo ngưng tụ thành một đầu Long Mã, Long Mã vác trên lưng lấy một Trương Hà đồ, một đạo tụ thành một đầu thần quy, vác trên lưng lấy Lạc Thư, đứng là cái kia Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư.

Đã thấy trên Hà Đồ kia vô số đồ ảnh biến ảo bất định, một trương ảo vô số ảo diệu Huyền Cơ đồ hình lông lánh, Lạc trên sách thì là ngũ thái tân phân Yêu tộc văn tự, rậm rạp chằng chịt, nhìn qua chỉ lại để cho người đầu vàng mắt hoa.

Hai đạo Hỗn Độn Khí lưu trong chốc lát giao hội, kết thành Hỗn Nguyên sông Lạc xu thế, vô tận đồ hình văn tự tràn ngập toàn bộ Tinh Không, đem Vu tộc hàng tỉ tộc chúng bao khóa ở giữa, cái này đồ hình văn tự trong chữ có Đại Thiên Thế Giới, nhiều loại biến ảo, lại để cho người trầm mê trong đó.

Vu tộc mọi người bị tượng trưng chỗ hoặc, quanh thân tinh huyết bốc lên không ngớt, chỉ một lát sau công phu, liền có mấy vạn vu người bởi vì tinh huyết sôi trào bành trướng, tại trong tinh không nổ ra, tính cả bên người vu người cùng nhau ảnh hưởng đến, chết oan chết uổng.

Tổ Vu gào thét càng lớn, mười một vị Tổ Vu phân hướng đứng lại, đã thấy từ phía sau vu chúng bên trong đi ra một người, đứng ở Tổ Vu bên cạnh thân, đúng là Đại Vu Hình Thiên.

Tự Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, mười một vị Tổ Vu lợi dụng bí pháp sử Hình Thiên thay thế Hậu Thổ, mười một vị Tổ Vu cùng Hình Thiên trên người bắt đầu khởi động ra vô tận hắc khí, phô thiên cái địa, kết thành một mảnh mây đen, liền khắp Tinh Không đều to khắp lấy đen kịt đám mây.

Mười hai người tại mây đen bên trong chìm nổi bất định, tiếng gầm như cũ chấn kinh Thiên Địa, mây đen cuộn cuộn, sát khí bốc lên, vô cùng vô tận Hỗn Độn nguyên khí ở trong đó lưu chuyển, hóa thành che bầu trời khôn cùng ma hóa, bốc lên không ngớt.

Cái kia mười hai người chậm rãi ngưng tụ, nhưng lại muốn thành tựu cái kia Bàn Cổ chân thân.

Hình Thiên cuối cùng chỉ là bị mười một Tổ Vũ cưỡng ép tạo nên, lúc này mặt sắc một mảnh trắng bệch, tựa hồ là nỗ lực duy trì, còn lại mười một vị Tổ Vũ lại là một hồi gào thét, sau lưng vu người phảng phất thiêu thân lao đầu vào lửa một loại đưng vào vô tận mây đen bên trong, toàn thân tinh huyết nhô lên cao cuồng loạn nhảy múa, những Đại Vũ kia tinh huyết tại mây đen bên trong ngưng tụ thành một đầu dài lớn lên Huyết Hà, Hình Thiên mở cái miệng rộng, phảng phất giống như một cái lỗ đen, cái kia Huyết Hà biến bị hấp nuốt trôi nuốt chửng một loại hút vào trong bụng.

Chỉ thấy Hình Thiên quanh thân huyết quang đại thịnh, tiếp theo hóa thành vô tận mây đen lượn lờ, thân hình tăng vọt, cùng cái kia Tổ Vũ nhưng lại tương xứng.

Mọi chuyện cần thiết nói đến phiên toái, chỉ có điều tại một cái hồ hấp tằm đó đã hoàn thành, cuộn cuộn bốc lên mây đen tại trong hư không hình thành hàng tỉ trọng cao thấp Bàn Cổ chân thân, cái kia Bàn Cổ chân thân trên tay còn vác lên một thanh không lồ hắc búa, chỉ là cái kia hắc búa phía trên nhưng lại ẩn ẩn có huyết quang quán quanh, rất là quý dị.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Kịch chiến (ba)

Bàn Cổ chân thân quá mức cực lớn, trực tiếp xỏ xuyên qua toàn bộ đại trận, bao quát lấy Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.

"Không tốt, Bàn Cổ chân thân lại hiện ra..."

"Cái gì? Bàn Cổ chân thân?"

"Làm sao có thể? Không có Hậu Thổ cũng có thể tạo thành Bàn Cổ chân thân?"

...

Yêu tộc mọi người khiếp sợ, ai cũng thật không ngờ, Vu tộc tại thiếu khuyết Hậu Thổ vị này Tổ Vũ dưới tình huống, rõ ràng cũng có thể đem Bàn Cổ chân thân tổ lên, cái này lại để cho Đế Tuấn cùng Thái Nhất bọn người mặt sắc khó coi vô cùng, trước đó lần thứ nhất đại chiến thời điểm, Bàn Cổ uy thế rõ mồn một trước mắt, mọi người tâm thần đều rung động.

"Chúng Yêu Thần nghe lệnh, toàn lực vận chuyển đại trận, cho ta đuổi giết Bàn Cổ chân thân."

Đế Tuấn rống to một tiếng, vang vọng toàn bộ đại trận, không chỉ có như thế, mặc dù là Bất Chu sơn nội sở hữu sinh linh, tất cả đều nghe thấy, sở hữu sinh linh trong nội tâm rung mình, sợ hãi tự nhiên sinh ra, rốt cuộc bất chấp khác, tất cả đều bỏ qua động phủ của mình, nổi điên giống như bay ra Bất Chu sơn, để tránh tao ngộ tại bay vạ gió.

"Uống!"

Bàn Cổ chân thân một tiếng quát nhẹ, lại giống như một đạo kiêu tiếng sấm rền nổ vang tại trong đại trận, lại để cho Yêu tộc mọi người nghe thấy Ngọn Tâm thần bất ổn, một ít nhỏ yếu yếu tu, thậm chí trực tiếp tại đây đạo tiếng quát xuống, chân thân bạo liệt, hóa thành bột mịn.

Bàn Cổ giờ tay lên trong cực lớn thần búa, ra sức hướng phía tinh đấu đại trận bổ chém mà xuống.

"Oanh!"

Cự Phù kích tại đại trận phía trên, lực lượng khổng lồ oanh kích tại đại trận bên trên, lại để cho tinh đấu đại trận một hồi run rẩy, cuồng bạo Hỗn Độn nguyên khí phảng phất nước sôi một loại nóng hổi, lập tức dừng mảnh vào trong đại trận, vô số Yêu Thần vu người chết vào trong đó, hóa thành tro bụi, liền Luân Hồi cơ hội đều không có.

Lúc này đây Bàn Cổ chân thân quá mức đáng sợ, không chỉ có ngưng tụ thành chân thân, thậm chí liền thần búa đều ngưng tụ mà thành, hơn nữa Bàn Cổ chân thân lần này toàn lực ra tay, ý tại mau chóng diệt sát Đế Tuấn bọn người, gần kề một kích, liền lại để cho Chu Thiên Tinh Đấu đại trận vỡ ra mấy đạo thật nhỏ khe hở, mặc dù có hàng tỉ Tinh Thần Chi Lực ngăn cản, cũng ngăn cản không nổi Bàn Cổ uy thế.

Bàn Cổ không ngừng chém ra Cự Phù, mà Đông Hoàng Thái Nhất thì là không ngừng lay động Đông Hoàng Chung, hiệp trợ Đế Tuấn vận chuyển toàn bộ đại trận, Đế Tuấn đỉnh đầu Hà Đồ Lạc Thư tại Bàn Cổ mỗi một lần trọng kích phía dưới đều nhin không được run, cao thấp di động, đồng thời, hần

Đại trận tự bạo, Đông Hoàng Thái Nhất định đầu Đông Hoàng Chung đã bị cuồng bạo lực lượng oanh kích, một hồi lay động, tử khí âm đạm, Đông Hoàng Thái Nhất thì là từng ngum từng ngum hướng ra phía ngoài không muốn sống phún huyết.

Một bên Đệ Tuấn càng không dễ chịu, đỉnh đầu Hà Đồ Lạc Thư sớm đã đã mất đi vàng sáng, ngã xuống nhập Đệ Tuấn trong tay, mà Đệ Tuấn chính mình thì là toàn thân thê thảm, để bảo sớm đã rách mướp, một cánh tay huyết nhục mơ hồ, xương cốt hiện ra, cho người một đám lạnh lạnh cảm giác.

Bên kia, Bàn Cổ chân thân cũng trực tiếp tán loạn, biến thành mười một Tổ Vu cùng Hình Thiên, Hình Thiên cuối cùng không phải Hậu Thổ, mặc dù có bí pháp lại để cho hắn có thể tạm thời phát huy ra Tổ Vu năng lực, tạo thành Bàn Cổ chân thân, tuy nhiên so Hậu Thổ kém không ít, bằng không thì hiện tại Đệ Tuấn bọn người cái đó còn có thể sống được.

Mười một Tổ Vu tất cả đều miệng phun máu tươi, mặt sắc tái nhợt, trên mặt cuồng ngạo chi sắc không hề, Hình Thiên càng là bất lực, không chỉ có mặt vô huyết sắc, nửa người đều rách rưới ra.

Bởi vì đại trận tự bạo, cuồng bạo lực lượng như hồng thủy chảy nước áp mà ra, dừng mãnh vào Hồng Hoang đại lực, bởi vì Bàn Cổ chân thân phía trước vẫn đứng đứng ở Bất Chu sơn bên trên, bởi vậy dừng mãnh vào Bất Chu sơn hủy diệt tính lực lượng đều bị Bàn Cổ tiếp được, tuy nhiên như thế, nhưng Bất Chu sơn y nguyên hủy hoại, Bất Chu sơn bên trên Vu Yêu hai tộc, càng là từ thương hầu như không còn.

Dừng mãnh vào Hồng Hoang đại lực lực lượng nhưng lại không có Bàn Cổ ngăn cản, toàn bộ Hồng Hoang phá thành mảnh nhỏ, vô số sinh linh tại còn không có có kịp phản ứng thời điểm liền bị ảnh hưởng đến, hình thần câu diệt, không được vào luân hồi.

Thủ Dương Sơn, Vân Trung Tử bọn người vừa đã tìm đến Nhân tộc không lâu, gần kề nghỉ ngơi một lát, một tiếng vang thật lớn liền vang lên, Vân Trung Tử mặt sắc biến đổi, lập tức té lên Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, một đạo màng bảo hộ xuất hiện, bao phủ ở toàn bộ Thủ Dương Sơn, "Nhanh bảo vệ Nhân tộc, đem hết toàn lực." Hết lớn một tiếng, đem còn đang ngăn người đích sư đệ sư muội đánh thức.

Mọi người kịp phản ứng, không chút nghĩ ngợi, lập tức toàn thân pháp lực huy động, tất cả đều đánh hướng không trung màng bảo hộ, theo Tiết giáo chúng đệ tử pháp lực rót vào, màng bảo hộ càng ngày càng ngưng thực.

"Vân Trung Tử đạo hữu, bản đạo đến trợ!" Đồng thời, từ đằng xa bay tới một đạo thân ảnh, đúng là Trần Nguyên Tử, chỉ thấy Trần Nguyên Tử đem Địa Thư đánh ra, bảo vệ Nhân tộc.

Vân Trung Tử có chút thở dài một hơi, phía trước cái kia Đạo Linh phù đúng là Vân Trung Tử dùng để thông tri Trần Nguyên Tử, bảo hắn biết có một hồi đại cơ duyên.

Trần Nguyên Tử đến không lâu sau, đón lấy, theo Thủ Dương Sơn bên ngoài lại bay tới một người, Vân Trung Tử bọn người xem xét, là Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Huyền Đô cũng nhìn thấy Vân Trung Tử, không đến không kịp lên tiếng kêu gọi, lập tức đánh ra một Tử Kim lô, dung nhập màng bảo hộ bên trong, pháp lực như từng đạo Trường Hà giống như chui vào trong lò, Vân Trung Tử thấy vậy cũng không ngăn cản, hắn biết rõ Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng là vì bảo hộ Nhân tộc mà đến.

Từng đợt rồi lại từng đợt lực lượng vọt tới, đụng vào màng bảo hộ bên trên, gần kề mấy lần, cơ hồ các đệ tử tất cả đều ngã xuống đất, mặt sắc trắng bệch, nhìn xem lung lay muốn rách nát màng bảo hộ, Vân Trung Tử mặt sắc phát khổ, hủy diệt tính lực lượng quá mức cường đại rồi, bất quá hắn cũng không có cách nào, hắn đã vận dụng Tiết giáo sở hữu lực lượng, mặt khác Tiết giáo đệ tử tu vi không đủ, căn bản là không thể kịp thời đuổi tới Thủ Dương Sơn đến, bởi vậy Vân Trung Tử cũng không kêu lên Thái Ất Kim Tiên kỳ phía dưới người.

Không có được nhiều như vậy, lần nữa quát to, "Có đan dược tranh thủ thời gian phục dụng đan dược, toàn lực duy trì ở Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, nhất định phải bảo vệ Nhân tộc."

Đồng thời đem chính mình thanh trong hồ lô nhiều loại khôi phục pháp lực đan dược đem ra, giao cho sư đệ của mình sư muội.

Lúc này, Huyền Đô Đại Pháp Sư đạo, "Đại sư huynh, bản đạo nơi này có một chút khôi phục pháp lực đan dược, có lẽ có thể giúp đỡ nổi." Nói xong ném tới mấy cái cái chai, đồng thời cũng ném đi một cái bình nhỏ cho Trần Nguyên Tử.

"Đa tạ Huyền Đô sư đệ." Vân Trung Tử cũng không sĩ diện cãi láo, hiện tại chính cần đan dược, tiếp nhận cái chai, nói lời cảm tạ một tiếng, sau đó lại để cho Tiết giáo chúng đệ tử ăn vào, lần nữa toàn lực duy trì lấy màng bảo hộ.

Trần Nguyên Tử ha ha cười cười, nói lời cảm tạ một tiếng, tiếp nhận cái chai, trực tiếp phục dụng trong đó đan dược, huy động pháp lực, lại để cho Địa Thư bảo hộ ở Nhân tộc.

Huyền Đô không hổ là lão tử đắc ý môn đồ, hắn luyện đan tạo nghệ quả nhiên bất phàm.

Ăn vào đan dược về sau, vền vẹn chỉ một lát sau, Tiết giáo đệ tử liền toàn thân pháp lực tràn đầy, nguyên một đám tinh thần vô cùng phấn chấn, lần nữa pháp lực Cuồng tuôn, rót vào màng bảo hộ bên trong.

Đạt được cái này cổ so với trước càng thêm không hề pháp lực, màng bảo hộ rốt cục ổn định.

Nhân tộc có Tiết giáo đệ tử, Trần Nguyên Tử cùng với Huyền Đô thủ hộ, những hủy diệt kia tính lực lượng bị ngăn cản tuyệt tại bên ngoài, Nhân tộc bởi vậy không có tổn thương.

Bất quá Xiển giáo cũng không để từ đến đây tương trợ Nhân tộc, cái này lại để cho Vân Trung Tử có chút nghi hoặc, đồng thời cũng có chút tiếc nuối,

bởi vì Nguyên Thủy Thiên Tôn thành thánh về sau, thu một cái cửa người, tên là Vân Linh tử, nhưng lại thay thế Vân Trung Tử vị trí, Vân Trung Tử một mực đều muốn biết vị này thay thế mình Vân Linh tử là người phương nào, hẳn biết rõ, hẳn cùng Vân Linh tử sớm muộn là có một trận chiến, chấm dứt bọn hắn ở giữa nhân quả.

Lúc này Oa Hoàng Cung, Nữ Oa mặt sắc thật không tốt xem, nàng không ngờ rằng, hai tộc còn chưa khai chiến, năm cái Thánh Nhân tựa như cùng thương lượng tốt một loại, ngay ngắn hướng đã đến nàng Oa Hoàng Cung, đem hắn ngăn chặn, mặc dù là nàng muốn cứu trợ Yêu tộc, đều khó có khả năng.

Nữ Oa một tiếng than nhẹ, nàng cũng biết, Vu Yêu hai tộc diệt vong, Nhân tộc hưng thịnh, còn đây là số trời, làm trái không được, nhưng nàng cuối cùng là Yêu tộc chi nhân, cũng không cam lòng Yêu tộc như vậy hủy diệt, nhưng hôm nay có Ngũ Thánh ngăn cản, Nữ Oa cũng chỉ có thể thôi, bất quá cũng bởi vậy, nàng không có khả năng đối với Ngũ Thánh có bất kỳ hoà nhã sắc xem.

Ngũ Thánh lại phảng phất cũng không trông thấy, nguyên một đám ngồi nghiêm chỉnh, nhắm mắt ngồi xuống, phảng phất hồn nhiên không thêm để ý Vu Yêu hai tộc sự tình, càng là như là không có trông thấy Nữ Oa mặt sắc, Oa Hoàng Cung đồng tử cũng là cảm như hèn, nguyên một đám không dám lên tiếng, cúi đầu một bên.

Toàn bộ Oa Hoàng Cung yên tĩnh được đáng sợ, một cỗ áp lực hào khí tràn ngập đầy Oa Hoàng Cung, nhưng là năm cái Thánh Nhân lại không có có cảm giác gì, cuối cùng Nữ Oa bất đắc dĩ, cũng nhắm mắt ngồi xuống, đồng thời chú ý huyênh trường của mình, Phục Hy.

;

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Kịch chiến (bốn)

Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận tự bạo, lại để cho mười một Tổ Vu trong nội tâm phần nộ đồng thời cũng rất cảm thấy phiền muộn, nếu như không phải cái kia Địa Hóa Phong Thủy dừng mãnh vào trong đại trận, tăng lớn đại trận tự bạo uy lực, bằng vào Bàn Cổ chân thân cường độ, như thế nào sẽ bị tự bạo đánh cho tán loạn?

Phiền muộn quy phiền muộn, mười một Tổ Vu Kiến Đông hoàng Thái Nhất cùng Đế Tuấn hai người dĩ nhiên bản thân bị trọng thương, Đế Giang cạc cạc cười cười, đạo, "Bên trên, giết cái này hai cái đẹp mao Kim Ô."

Một câu tức giận đến Đế Tuấn cùng Thái Nhất lần nữa thổ huyết, cái này Đế Giang quá ghê tởm.

Đông Hoàng Thái Nhất đỉnh đầu Đông Hoàng Chung, lần nữa chống lại sáu cái Tổ Vu, mà Đế Tuấn thì là chống lại năm cái Tổ Vu, thân ở hạ phong, vốn thực lực của hắn tựa gần kề có thể so với bốn cái Tổ Vu, hôm nay chẳng những Hà Đồ Lạc Thư bị hao tổn, càng là nhiều hơn một cái Tổ Vu, gọi hắn như thế nào đại chiến?

Đúng lúc này, dưới chân núi Bất Chu Sơn Phục Hy đã bay đi lên, nguyên lai mấy cái đại yêu đuổi tới, ngăn chặn dây dưa ở Phục Hy mấy cái Đại Vu, lại để cho Phục Hy dọn ra tay đến, gặp Đế Tuấn bị nguy, không kịp chém giết những Đại Vu này, trực tiếp chạy tới Thiên đình phía trên.

Phục Hy đối với một cái đang trước Đại Vu, lại để cho Đế Tuấn áp lực lập tức buông lỏng, có thể dù vậy, hắn cũng phi thường không dễ chịu, phía trước còn có thể dựa vào pháp bảo chống đỡ bốn cái Tổ Vu, nhưng bây giờ pháp bảo uy thế yếu bớt, hơn nữa chính hắn cũng bản thân bị trọng thương, như thế nào ngăn cản đối diện bốn người?

Dưới chân núi Bất Chu Sơn, hằng hà quải dị vu người, cùng vô số Yêu tộc bản thân Pháp Tướng tất cả đều vắng lai xung đột, không thể đo thiên Lô Điện hỏa, vòi rồng băng kiếm, thoáng hiện tại chém giết trong đội ngũ.

Mây đen cuộn cuộn, ma hỏa ngập trời, Hỗn Độn nguyên khí cùng Tinh Thần Chi Lực lẫn nhau va chạm, nổ bùng thành sáng chói vàng sáng, xa xa nhìn lại nhưng lại điểm lệ dị thường, phảng phất Nhược Yên hoa, nhưng chỉ có như thế hoa mỹ vàng sáng, lại mang đi một mảnh lại một mảnh vu Yêu tộc người.

Chỉ thấy tại chém giết trong đám người, Đại Vu Hình Thiên chẳng biết lúc nào xuất hiện, toàn thân đỏ sậm, một tay nhấc một bả đen kịt đại búa, một tay cầm một mặt thú văn thanh sắc cổ thuẫn, tại bày yêu bên trong mạnh mẽ đâm tới.

Trong tay đại búa tại trong hư không liên tiếp chém ra, từng đạo đen kịt vết rạn xuất hiện, cũng không biết giáo sát bao nhiêu Yêu Thần, chết Yêu Thần Nguyên Thần đều đào thoát không được, đều bị hút vào cái kia đại búa bên trong, đen kịt đại búa trên đầu, một tia huyết quang thoáng hiện trong đó, chạy bất định.

Không lẽ Địa Hỏa Phong Thủy đựng vào Hình Thiên trong tay cự thuẫn phía trên, cũng đều bị cự thuẫn ngăn cản được, số ít xuyên thấu qua cự thuẫn, oanh kích tại Hình Thiên trên người, cũng chỉ là tại hấn trên thân thể lưu lại một đạo đạo nhàn nhạt dấu vết.

Trên chiến trường, còn có cái kia Cộng Công bộ lạc Tương Liễu, chín cái cự đại đầu lâu lắc lư bất định, trường xà chi thân coi như một đầu Cự Long, không ngừng phun nọc độc, tanh hôi vô cùng, chuyên môn dơ bẩn pháp bảo, thương Nhân Nguyên thân, ác độc tàn nhẫn, vô số Yêu Thần tất cả đều bị hấn đồ sát.

Có khác Huyền Minh bộ lạc Cửu Phượng, triển khai cự đại cánh, chín chi điều đầu lâu lo quái gọi, đâm người màng tai, vô tận U Minh địa sát khí tại trong hư không ngưng kết thành một tòa cự đại cốt núi, cốt trên núi một cự lớn do sương trắng biển ảo mà thành Bạch Cốt cự nhân hai tay vung vẩy, vô số kê gai xương phăng phát lưu tinh sắc hướng một đám Yêu Thần.

Yêu tộc bên này cũng là khí thế hùng vĩ, vô tận Lôi Quang Địa Hỏa, hừng hà pháp bảo bị té lên trên không trung, vàng sáng chói, không lồ nguyên khí chấn động, đồng thời tác động ngôi sao Nguyên lực, đựng vào Vu tộc trên người.

Trong đó anh chiêu, Kế Mông thật lùi mà chiến, rêu rao viết, thương dương đao phăng phát cầu vòng, trong đám người xen kẽ, mỗi lần dừng lại, liền có một cái vu người bạo liệt ra đến, trong khoảng thời gian ngắn, đã chết tại hấn trong tay Vu tộc chi nhân không thể đo.

Thao Thiết, Cùng Kỳ, Đồ Sơn, lộc Thực, hoạt 裹, đều thể không thể đỡ, quét ngang chư vu người.

Thù Dương Sơn, Vân Trung Tử tại tiếp được Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận tự bạo uy thế về sau, liền đem Thập Nhị Phẩm diệt thế đài sen giao cho Đa Bảo, lại để cho hấn tạm thời khống chế, đồng thời cùng Huyền Đồ, Trần Nguyên Tử cáo từ một tiếng, lời nói chính mình có việc, sau đó liền triển khai thân hình, toàn lực bay về phía Bất Chu sơn.

Đại chiến trình độ kịch liệt xa xa không phải lần trước có thể so sánh, một đám Tiểu Yêu tiểu vu cũng giết đỏ cả mắt rồi, tất cả đều đem hết toàn lực, chém giết địch thủ.

Liền những Yêu Thần này vu người đều chiến đấu đến như thế, huống chi mười một Tổ Vu cùng Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Phục Hy mọi người đại chiến?

Bất quá Đế Tuấn mặt sắc lại rất khó coi, bởi vì đã qua như vậy lớn lên thời gian, Côn Bằng rõ ràng còn không xuất hiện, vốn là còn hi vọng Côn Bằng có thể tới trợ chính mình, khiến chế trụ hai cái Tổ Vu, kể từ đó, chính mình toàn lực phía dưới, cũng có thể tại trong thời gian ngắn diệt sát một cái Tổ Vu, nhưng hôm nay hiện trạng lại để cho Đế Tuấn có chút phát điên.

Thái Nhất thời gian dần qua cũng đã rơi vào hạ phong, dù sao cũng là giao đấu sáu cái Tổ Vu, hơn nữa Thái Nhất còn bản thân bị trọng thương.

Tuy nhiên sáu cái Tổ Vu cũng đều người bị bất đồng trình độ thương, nhưng xa xa không có Thái Nhất chỗ bị thương thế trọng, bởi vậy chống lại Thái Nhất, sáu người lộ ra thành thạo, bất quá cũng không đắc ý quên hình, tất cả đều đem hết toàn lực, hi vọng tại trong thời gian ngắn chém giết Thái Nhất, tránh cho phức tạp, bởi vì Yêu tộc có một cái Thánh Nhân.

Đã hiện tại Thánh Nhân không có xuất hiện, hiển nhiên là bị người khiên chế trụ rồi, như thế sáu cái Tổ Vu càng là nhanh hơn công kích tốc độ.

Chúng Tổ Vu tuy nhiên trong tay không có pháp bảo, nhưng là bọn hấn lại riêng phần mình có được chính mình thân thông, ngay ngắn hướng triệu hoán đến ngọn núi không lồ, ngập trời hồng thủy, như mọc thành phiên Lôi Hải chờ, tất cả đều oanh hướng Đế Tuấn bọn người.

Theo thời gian trôi qua, Đế Tuấn bọn người càng ngày càng chống đỡ không được, cũng chỉ có Phục Hy có thể tạm thời chiếm cứ thượng phong, thế nhưng mà nhất thời bán hội cũng là đừng muốn chia ra thắng bại, chớ nói chi là chém giết đối thủ.

Đế Tuấn thấy âm thầm lo lắng, trong nội tâm sớm đã nguyên rửa Côn Bằng vô số lần, nếu như không phải Côn Bằng làm trận bỏ chạy, bọn hấn như thế nào hội rơi vào như thế trạng thái?

Sáu chân bốn cánh Đế Giang quanh thân đồ thăm một mảnh, bắt trụ ở Đế Tuấn bên tai lú lo cười quái dị, giương động hai cánh tại trong hư không cao thấp tung bay, trào trào không rời Đế Tuấn mặt, lại để cho Đế Tuấn một môi ngăn cản.

Huyền Minh ngửa mặt lên trời gào thét, vô tận sát khí nhập vào cơ thể mà ra, tràn ngập toàn bộ hư không, quanh thân gai xương bén nhọn sắc bén, toàn thân đại chấn, vô cùng vô tận gai xương tất cả đều đâm về Đông Hoàng Thái Nhất.

Mãng thủ linh thân, chân đạp hai cái Hắc Long Cộng Công trong tay lại phăng phát giống như cầm một mảnh Tinh Hà, vũng nước đục hóa thành đại kích mang theo vô cùng chi uy đuổi giết hướng Thái Nhất.

Thái Nhất tại sáu vị Tổ Vu không công kích liều mạng phía dưới, mặt sắc càng phát tái nhợt, Đông Hoàng Chung cũng là lắc lư bất định, từ khí vàng sáng âm đạm, sớm đã không có thân uy, Đế Tuấn càng là bất lực, bị bốn cái Tổ Vu đánh cho không hề chống đỡ chỉ lực, Phục Hy muốn tốt thụ một ít, thậm chí còn chiếm thượng phong.

Đột nhiên, đang tại vậy công Đế Tuấn Đế Giang một cái lắc mình, lập tức biến mất tại Đế Tuấn trước mắt, Đế Tuấn sững sờ, tùy cơ hội kinh hãi, vừa định nhắc nhở Phục Hy cùng Thái Nhất, liền nghe Phục Hy truyền đến hết thảy một tiếng.

Chỉ thấy Đế Giang một tay thẳng tắp cắm vào Phục Hy lồng ngực, ánh mắt lộ ra Thị Huyết ánh mắt, khắc khắc cười quái dị.

Đế Giang tay chân động, Phục Hy thân thể biến biến thành nát bấy, Đế Giang đang định bơi diệt Phục Hy lưu lại một tia Chân Linh.

Đúng lúc này, tại phía xa tầng trời ba mươi ba Nữ Oa mặt sắc giận dữ, tựa muốn liều lĩnh ngăn trở bay đi Thiên đình phía trên, chỉ thấy lão tử vung tay lên, một đạo quyền trục lập tức bay ra, sau một khắc liền xuất hiện tại Thiên đình phía trên, trực tiếp xoáy lên Phục Hy còn sót lại một tia Chân Linh, bay về phía tầng trời ba mươi ba.

Đế Giang ngừng đầu quan sát hư không, đem trong lòng ngực đầy ngập lửa giận đè xuống, quay đầu cạc cạc cười cười, cùng lúc trước cùng Phục Hy đại chiến Chúc Dung cùng một chỗ bay về phía Đế Tuấn, năm cái Tổ Vu hợp lực vây công Đế Tuấn, cái này lại để cho Đế Tuấn tình thế càng thêm bất lợi.

Đế Tuấn có chút tuyệt vọng, hắn không ngờ rằng chính mình tìm hiểu thấu Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận về sau y nguyên không địch lại Vu tộc, mắt thấy tình thế muốn thành thiên về một bên, cảm thấy quét ngang, đỉnh đầu xuất hiện một vòng liệt nhật, trong đó có một chi Tam Túc Kim Ô, thân sắc có chút uể oải.

"Thái Nhất, Yêu tộc về sau liền giao cho ngươi rồi."

Đế Tuấn đem toàn thân pháp lực rót vào liệt nhật bên trong, Tam Túc Kim Ô phảng phất ăn hết thuốc bỏ một loại, lập tức cao lớn, ngửa mặt lên trời một tiếng gào thét, thân hình trong chớp lát muốn nổ tung lên.

Đồng thời, Đế Tuấn đem trong tay Hà Đồ Lạc Thư ném ra ngoài, đem hắn phóng đại, bao phủ ở mình cùng Đế Giang chờ năm cái Tổ Vu.

Thái Nhất kinh hãi, "Đại ca, không thể..."

Lời còn chưa nói hết, liệt nhật liền muốn nổ tung lên, như một vòng kiêu dương ngang trời, Thiên đình phía trên một mảnh ánh sáng, chiếu rọi được toàn bộ Hồng Hoang đều thông sáng.

Siêu cấp Chuẩn Thánh tự bạo, thật không đơn giản, bạo tạc lực lượng bao phủ Hà Đồ Lạc Thư nơi bao bọc hết thầy địa phương, không chỉ có như thế, cái kia hủy diệt tính lực lượng còn từ trong đó tiết ra, dừng mảnh vào dưới chân núi Bất Chu Sơn, lại để cho vô số Yêu tộc, Vu tộc chỉ nhân hóa thành bột phấn.

Không lồ nguyên khí hủy diệt hết thầy, bốn phía hư không sụp xuống một mảnh, quy vi Hỗn Độn, vô số Địa Hóa Phong Thủy xuất hiện, mang tất cả hướng dưới chân núi Bất Chu Sơn, lập tức một mảnh tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Đãi hết thầy bình tĩnh trở lại, Đế Tuấn cùng Đế Giang bọn người thân ảnh đã biến mất không thấy gì nữa, biến thành bột mịn.

Hà Đồ Lạc Thư vàng sáng chói, hóa thành một con rồng hình ngọc thạch cùng một khối mai rùa rơi xuống, Thái Nhất thấy tròn mắt đều nứt, đại ca của mình, vô số nguyên hội huynh đệ, cứ như vậy tại trước mắt của mình chết đi, Thái Nhất giận dữ, muốn đi đoạt được Hà Đồ Lạc Thư, có thể bị sáu cái Tổ Vu vây quanh, thoát thân không ra, bởi vậy, Đông Hoàng Thái Nhất liền nổi điên giống như công kích sáu cái Tổ Vu.

Sáu cái Tổ Vu đồng dạng hung quang đại thịnh, tuy nhiên sáu người sinh tính lỗ mãng, nhưng là trước mắt chính mình năm cái huynh đệ cứ như vậy chết đi, cái này lại để cho sáu người cảm giác trái tim của mình thật giống như bị người mãnh liệt bắt một bả, bởi vậy, sáu người tất cả đều hai mắt sung huyết, không để ý chính mình thương thế, dốc sức liều mạng giống như công thẳng hướng Thái Nhất.

Ngay tại Hà Đồ Lạc Thư rơi xuống đến Bất Chu sơn lúc, một đạo thâm lục vàng sáng xuất hiện, thò tay phải bắt qua hai kiện pháp bảo, nhưng vào lúc này, theo bên cạnh đột nhiên đâm ra một cây súng đạn phi pháp, mũi thương một tia màu đỏ tươi lại để cho biết được hắn lại lịch người tức giận.

Thân ảnh không dám anh hấn phong, lập tức một cái lách mình sai khai súng đạn phi pháp, cũng bởi vậy, bóng người không thể không tạm thời buông tha cho Hà Đồ Lạc Thư hai kiện pháp bảo.

Thân ảnh ở phía xa hiện ra thân hình, đúng là Côn Bằng, giờ phút này Côn Bằng có thể nói trong nội tâm tức giận dị thường, còn kém một chút như vậy điểm chính mình có thể đạt được cái này hai kiện uy lực vô cùng lớn pháp bảo rồi, có thể cuối cùng lại bị người chen chân, đục lỗ nhìn về phía một bên, đồng thời trong miệng hung dữ đạo, "Vân Trung Tử!"

Hà Đồ Lạc Thư bên cạnh, Vân Trung Tử thân ảnh xuất hiện, bất quá có chút khí tức bất ổn, hiển nhiên vừa vừa đuổi tới, Vân Trung Tử cầm trong tay Thí Thần Thương, thuận tay tiếp nhận Hà Đồ Lạc Thư, trên mặt rốt cục lộ ra tia tiếu ý, không uổng công chính mình như thế cố sức một đường chạy như điên, thoả mãn đem hai kiện pháp bảo thu vào thanh hồ lô, đồng thời nói, "Côn Bằng đạo hữu, ngươi không đi bang Thái Nhất Đạo hữu đối địch, trốn ở chỗ này làm gì?"

Côn Bằng giận dữ, bất quá khi phát hiện Vân Trung Tử tu vi rõ ràng đạt đến Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ thời điểm, trong nội tâm thì là rung mình, tuy nhiên muốn cường đoạt Hà Đồ Lạc Thư, có thể Vân Trung Tử trong tay có Thí Thần Thương cùng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, hắn căn bản cũng không có một tia hi vọng đạt được, khê căn môi, không nói câu nào, trực tiếp bay mất.

Đông Hoàng Thái Nhất phần nộ, đối với Côn Bằng hận hằm răng trắng cấn, Côn Bằng tại thời khắc mấu chốt không chỉ có không có tương trợ Đế Tuấn bọn người đối kháng Vu tộc, ngược lại vẫn còn Đế Tuấn sau khi chết muốn cướp đi Hà Đồ Lạc Thư, mặc dù là giờ phút này bị sáu cái Tổ Vu vây ở, Thái Nhất cũng hận không thể lập tức đuổi theo Côn Bằng, đem hắn chém giết.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Kịch chiến (năm)

"Vân Trung Tử đạo hữu, cử động lần này là ý gì?"

Tuy nhiên giờ phút này chính đang tiến hành sinh tử đại chiến, bất quá Thái Nhất đối với Vân Trung Tử đột nhiên xuất hiện, cùng với cướp đi Hà Đồ Lạc Thư, cũng là mặt sắc khó coi, hẳn đoán nghĩ không ra Vân Trung Tử có tính toán gì không.

Vân Trung Tử đánh cái ha ha, đạo, "Đạo hữu yên tâm, bản đạo chỉ là không quen nhìn cái kia Côn Bằng làm người, bởi vậy đem hấn sợ quá chạy mất, đoạt được Hà Đồ Lạc Thư, này lưỡng bảo, bản đạo thì sẽ giao cho ngươi, bất quá bản đạo cũng không muốn đắc tội Vu tộc đạo hữu, bởi vậy, giờ phút này bản đạo nhưng lại không thể đem Hà Đồ Lạc Thư giao cho ngươi, đợi các ngươi đại chiến về sau, bản đạo tự nhiên sẽ đem bảo vật này giao cho đạo hữu, Thái Nhất Đạo hữu ngươi xem coi thế nào?"

Vân Trung Tử cử động lần này có thể nói đại diệu, thứ nhất, cử động lần này đối với Vu Yêu hai tộc, hẳn đều không đắc tội;

Thứ hai, tuy nhiên hẳn nói đại chiến về sau hội đem Hà Đồ Lạc Thư giao cho Thái Nhất, có thể Thái Nhất trận chiến này tất nhiên sẽ thân vẫn.

Kể từ đó, Hà Đồ Lạc Thư là được Vân Trung Tử vật trong bàn tay, Nữ Oa nhất định là không bỏ xuống được thể diện hướng Vân Trung Tử muốn Hà Đồ Lạc Thư, dù sao đến lúc đó Thái Nhất cùng Đế Tuấn đều vong, mà Yêu tộc vừa rồi không có chính thức đại năng chi sĩ, về phần Côn Bằng, đoán chừng Nữ Oa giờ phút này đối với Côn Bằng cũng có chút tức giận a.

Như thế đã không đắc tội Vu Yêu hai tộc, mà lại lại có thể không duyên cớ đạt được Hà Đồ Lạc Thư, Vân Trung Tử trong nội tâm đã trong bụng nở hoa.

Yêu tộc sáu cái Tổ Vu khi nghe thấy Vân Trung Tử nói muốn đem Hà Đồ Lạc Thư giao cho Thái Nhất lúc, mặt sắc lập tức biến đổi, bất quá ngay sau đó Vân Trung Tử nhân tiện nói muốn đại chiến về sau mới giao cho Thái Nhất, trong nội tâm đều có chút thở dài một hơi.

Thái Nhất nghe vậy, cũng là bất đắc dĩ, nếu như là hấn thân ở Vân Trung Tử vị trí, cũng sẽ như thế làm, bởi vậy, Thái Nhất Đạo, "Tốt, như thế liền đa tạ đạo hữu rồi, đợi bản đạo giết Vu tộc tiểu nhi về sau, sẽ cùng đạo hữu nâng cốc ngôn hoan."

Thái Nhất trải qua Đế Tuấn thảm sau khi chết, đầu óc nhưng lại trở nên linh hoạt, hiện ở thời điểm này rõ ràng còn muốn Vân Trung Tử kéo vào Yêu tộc chiến xa, đáng tiếc hẳn lựa chọn đối tượng chọn sai rồi.

Vân Trung Tử từ chối cho ý kiến ha ha cười cười, cũng không nói lời nào, quay người ra Bát Chu sơn, trên đường đi cũng không có bất kỳ Yêu tộc, Vu tộc chỉ nhân ngăn trở.

Thái Nhất tùy ý Vân Trung Tử ly khai, toàn lực đại chiến sáu cái Tổ Vu.

Đông Hoàng Chung vang vọng Thiên Địa, từng đạo tử khí vây quanh Đông Hoàng Chung chạy, đem Đông Hoàng Thái Nhất bao phủ trong đó, bảo vệ Thái Nhất, có thể Thái Nhất đối mặt cuối cùng là sáu cái Tổ Vu, bởi vậy Đông Hoàng Chung tại Thái Nhất đầu chịu không được lay động, như muốn rút xuống một loại.

Sau nửa canh giờ, Đông Hoàng Thái Nhất một cái sơ sẩy, gặp trọng kích, niệng phun máu tươi.

"A!"

Thái Nhất phần nộ, từ hấn sinh ra, còn không có có tao ngộ qua như thế khổ cảnh, mặc dù là trước đó lần thứ nhất, bị Bàn Cổ chân thân một kích cũng chưa từng rơi vào tình trạng như thế.

Thái Nhất toàn thân co rút, run rẩy, trong cơ thể pháp lực khô kiệt, Nguyên Thần cũng đã tao ngộ trọng thương, âm đạm không ánh sáng.

Thái Nhất biết rõ như thế xuống dưới, không lâu mình cũng hội bước lên đại ca của mình theo gót, như thế Yêu tộc cũng sẽ bị Vu tộc đồ diệt giết hết, Thái Nhất trong nội tâm nảy sinh ác độc, Đông Hoàng Chung lần nữa chấn động, thoáng bức lui sáu vị Tổ Vu, sau đó đem toàn thân tinh huyết bức ra bên ngoài cơ thể, đem hấn toàn bộ đầu nhập Đông Hoàng Chung, sau đó chính mình Nguyên Thần xuất khiếu, cũng phủ tại Đông Hoàng Chung bên trên.

Như thế, Thái Nhất cả người lập tức khô quắt xuống, tại sáu vị Tổ Vu công kích phía dưới, trong chốc lát biến thành bột mịn, bất quá đúng lúc này, kèm ở Đông Hoàng Chung phía trên Thái Nhất một tiếng gầm lên, Đông Hoàng Chung đại chấn, tiếng chuông so với trước vô số lần đều phải mạnh mẽ, chấn đắc sáu vị Tổ Vu thân hình bất ổn.

Thừa lúc cơ hội này, Đông Hoàng Chung lóe lên, trên không trung lập tức phóng đại không chỉ gấp mười lần, chung khẩu thả ra vô số từ khí, rồi sau đó bay thẳng đến sáu cái Tổ Vu đầy xuống dưới.

Phảng phất lóe đến một loại chung khẩu đem sáu cái Tổ Vu không lồ chân thân đều thu đi vào, sáu cái Tổ Vu tất cả đều gào thét, từng tiếng điếc tai muốn điếc thanh âm truyền ra, chấn đặc chúng Yêu tộc khí huyết cuộn cuộn.

Đông Hoàng Chung cấp tốc xoay tròn, lúc lớn lúc nhỏ, tiếng chuông không ngừng vang lên, đồng thời từng đạo Hỗn Độn nguyên khí như thủy triều giống như tuôn hướng Đông Hoàng Chung, theo Đông Hoàng Chung mỗi một lần vang lên, Đông Hoàng Chung vạn dặm ở trong hư không đều nghiền nát, quay về Hỗn Nguyên, tiếp theo hóa thành Địa Hóa Phong Thủy, theo trong hư không tuôn ra, lại chui vào Đông Hoàng Chung nội.

"Đương đương đương!"

Theo Đông Hoàng Chung nội, không ngừng truyền ra từng tiếng trầm đục, lại để cho người trái tim cũng nhện không được theo sau nó tiết tấu mà nhảy lên, đồng thời chỉ Kiến Đông hoàng chung tại trong hư không không ngừng nhảy lên, phảng phất một cái lực lạc chuông, không có quy luật chút nào đong đưa.

Đột nhiên, Đông Hoàng Chung chấn động, toàn bộ Bất Chu sơn phụ cận Hỗn Độn nguyên khí, tất cả đều không bị khống chế tuôn hướng hư không, chui vào Đông Hoàng Chung, không lồ Hỗn Độn nguyên khí, tạo thành một mảnh dài hẹp nguyên khí dòng sông, đi thông Đông Hoàng Chung, cảnh này lại để cho người rung động, cái kia ngưng thực được như là nước chảy một loại nguyên khí, huyền rực rỡ vô cùng, diệu biết dùng người mở mắt không ra.

Sở hữu nguyên khí toàn bộ chui vào Đông Hoàng Chung về sau, Đông Hoàng Chung nội nặng nề va chạm thanh âm càng nhanh hơn, Đông Hoàng Chung vạn dặm ở trong sớm đã không có một cái sinh linh.

"A..."

Đột nhiên, theo Đông Hoàng Chung nội truyền ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, ngay sau đó mấy đạo tiếng rống giận dữ truyền ra, hiển nhiên Vu tộc một vị Tổ Vu gặp trọng thương, hoặc là thân vẫn.

Hằng hà sa số lượng Hỗn Độn nguyên khí tất cả đều chui vào Đông Hoàng Chung, Đông Hoàng Chung tại trong hư không không ngừng xoay tròn, một tia cũng không ngừng lại, có thể theo thời gian xói mòn, Hỗn Độn nguyên khí dĩ nhiên không thể thỏa mãn Đông Hoàng Chung tiêu hao, lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất liền đem mục tiêu đặt ở vô tận trong tình không.

Đông Hoàng Chung đảo ngược, đem chung khẩu đối với hướng vô tận hư không, từ trong đó truyền ra một cỗ không lồ cực kỳ hấp lực, Đông Hoàng Chung như nuốt trôi nuốt chửng giống như đem trọn cái trên trời sao vô số Tinh Thần Chi Lực đều hấp thu, theo Hồng Hoàng đại lực ở bên trên nhìn lại, Đông Hoàng Chung tựa như là một chỉ Man Hoang mãnh thú, mở ra miệng lớn dính máu, cắn nuốt khắp Tinh Không Tinh Thần Chi Lực.

Cái này tràng cảnh, lại để cho Hồng Hoàng sinh linh da đầu run lên, quá mức khủng bố rồi, rất nhiều người đều瑟瑟 ở tại nguyên chỗ, ngơ ngác nhìn xem hư không bên trên Đông Hoàng Chung.

Tại phía xa không biết bao nhiêu vạn dặm bên ngoài Vân Trung Tử cũng là nghẹn họng nhìn trần trời nhìn qua Đông Hoàng Chung, lâm lâm nói, "Đông Hoàng Chung không hổ là ba đại Tiên Thiên Chí Bảo một trong, uy thế khủng bố đến thế, lại để cho người sợ hãi thần phục a."

Đông Hoàng Chung đạt được hằng hà sa số lượng Tinh Thần Chi Lực, lập tức uy lực bạo tăng, đồng thời còn không quên hấp thu Hồng Hoàng bên trên Hỗn Độn nguyên khí, kể từ đó, Đông Hoàng Chung uy thế mạnh hơn.

Hồng Hoàng chúng sinh linh chỉ nghe theo Đông Hoàng Chung nội không ngừng truyền ra từng tiếng tiếng rống giận dữ, tiếng kêu thảm thiết.

Cũng không biết đã qua bao lâu thời gian, Đông Hoàng Chung phụ cận vô số ở bên trong hư không sớm đã sụp xuống mảng lớn, quay về Hỗn Độn, mà Đông Hoàng Chung cũng biến ảo thành một cái xinh xắn lục lạc chuông, huyền vào hư không phía trên, mà ở Đông Hoàng Chung đối diện, thì là cong cong thân thể, chính há miệng thờ đóc Cộng Công.

Lúc này Cộng Công, sớm đã không có một cái nào Tổ Vu uy thế, chân thân rách mướp, toàn thân lân phiến tróc ra, vô tận máu đen rơi xuống, trong tay thanh sắc Đại Mãng sớm đã hấp hối, mà hần vốn là ở vào dưới chân hai cái Hắc Long cũng đã biến mất không thấy gì nữa, chân thân bên trên, từng đạo khủng bố miệng vết thương lại để cho hi vọng của mọi người chỉ khắp cả người phát lạnh, Cộng Công hai mắt đỏ thắm một mảnh.

Lúc này, Đông Hoàng Chung thượng lưu quang thoáng hiện, một hồi nhúc nhích về sau, hóa làm một cái để bào nam tử, đúng là Thái Nhất, có thể giờ phút này Thái Nhất gần kề lưu lại một tia Chân Linh.

Nguyên lai trước đây Đông Hoàng Thái Nhất lợi dụng Đông Hoàng Chung đem sáu vị Tổ Vu vây khốn, rồi sau đó muốn lợi dụng Đông Hoàng Chung ưu thế, một lần hành động đem sở hữu Tổ Vu chém giết, có thể hần cuối cùng kiệt lực, ngăn cản không nổi chúng Tổ Vu cường công, chém giết năm vị Tổ Vu, trọng thương Cộng Công về sau liền rút cuộc không kiên trì nổi, bị Cộng Công đánh nát hồn phách, vền vẹn lưu một tia Chân Linh Bất Diệt.

Cộng Công hai mắt sung huyết, chăm chăm lên trước mắt Thái Nhất, lửa giận tràn đầy, lập tức huyền hóa ra một thanh dài đao, đột nhiên bỏ bỏ về phía Thái Nhất.

Thái Nhất giờ phút này chỉ là một tia Chân Linh, tuy nhiên ra sức vận chuyển Đông Hoàng Chung ngăn cản, lại cuối cùng là không thể may mắn thoát khỏi, đã chết tại Cộng Công thủ hạ.

Xa xôi Yêu tộc mọi người thấy vậy, tròn mắt đều nứt, hận không thể lập tức giết đến tận hư không, giết Cộng Công.

Lúc này Cộng Công, đánh chết Thái Nhất về sau, toàn thân một hồi nhẹ nhõm, thế nhưng mà vừa nghĩ tới bởi vì trận chiến này mà chết đi mười vị huynh đệ, Cộng Công liền hai mắt toát ra khí vụ, nhin không được bi thống lên tiếng, "A, Đế Tuấn, Thái Nhất đã chết, các huynh đệ, giết cho ta! !!"

"Giết!"

Vu tộc mọi người cùng kêu lên hò hét, khí thế trực tiếp áp đảo Yêu tộc, ngay sau đó hai tộc liền lần nữa đánh nhau cùng một chỗ, giờ phút này hai tộc, tộc nhân đã giảm bớt chín thành, tàn lưu lại lại phần lớn là một ít Tiểu Yêu, tiểu vu, thập đại yêu ở bên trong, chết mấy vị, mà thập đại vu ở bên trong, cũng chỉ vụn vụn có mấy vị còn sống.

Hai tộc có thể nói chính thức lưỡng bại câu thương.

Cộng Công tại trong hư không cong cong thân thể, bi âm thanh nói: "Đã đều chết hết, ta còn sống làm cái gì."

Xa xa liền trông thấy vẫn không có hủy hoại Thiên đình, lập tức lửa giận ngút trời, sau đó mở ra miệng lớn dính máu, cuồng hút mấy cái Hỗn Độn nguyên khí, đài trong cơ thể xuất hiện một tia pháp lực về sau, trực tiếp triển khai thân hình, như Kinh Thiên trụ lớn một loại thân thể lập tức xuất hiện tại Hồng Hoàng trên đại lục, sau đó liền gặp Cộng Công cực đại đầu lâu như là lưu tinh xẹt qua Tinh Không một loại, thoáng một phát đụng vào Bất Chu sơn bên trên.

"Răng rắc!"

Đứt gãy tiếng vang lên, do Bàn Cổ Đại Thần lưng biến thành Bất Chu sơn từ trung gian ngăn ra, Hồng Hoàng chấn động, thiên thiếu Tây Bắc, đất sụt Đông Nam, Bất Chu sơn bên trên Thiên Không đột nhiên xuất hiện một cái động lớn, cuộn cuộn không ngừng Cửu Thiên vùng nước đục, liên tục không ngừng lao nhanh mà xuống.

Cửu Thiên vùng nước đục lập tức bao phủ Bất Chu sơn, vô số sinh linh đã chết tại Cửu Thiên hồn dưới nước.

Tàn phá Thiên đình sớm đã không có một cái nào Yêu tộc chi nhân, toàn bộ Thiên đình hướng phía dưới trụ lạc, rồi sau đó lại bị theo trên chín tầng trời thổ lộ mà ở dưới Cửu Thiên vùng nước đục ném một bên, sau bị Đạo Tổ Hồng Quân đem hấn một lần nữa dựng ở tại chỗ.

Cửu Thiên vùng nước đục sao mà nhiều, lao nhanh phía dưới, cơ hồ trong chớp lát liền bao phủ toàn bộ Hồng Hoàng đại lục.

Hồng Hoàng đại lục bị đánh được phá thành mảnh nhỏ, sau chia làm bốn khối, một là Tây Phương Nhị Thánh thủ hộ Tây Phương đại lục; một là Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ thủ hộ Đông Phương đại lục; mặt khác hai khối đại lục phân tại phía nam cùng phương bắc.

Về sau Hồng Hoàng sinh linh căn cứ phương vị đem bốn khối đại lục phân biệt mệnh danh là: Đông Thắng Thần Châu, Nam Chiêm Bộ Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, cùng với Bắc Câu Lô Châu.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Nữ Oa Bổ Thiên

"Không tốt!"

Tại phía xa tầng trời ba mươi ba sáu vị Thánh Nhân ngay ngắn hướng một tiếng thét kinh hãi!

Bất Chu sơn chính là Bàn Cổ lưng biến thành, phát ra nỗi chèo chống Thiên Địa tác dụng, hôm nay bị Cộng Công đụng gãy, Cửu Thiên vùng nước đục cuộn cuộn mà xuống, cơ hồ trong chớp lát liền bao phủ toàn bộ Hồng Hoàng đại lục, nếu như tiếp tục như vậy xuống dưới, từ nay về sau liền đã không có Hồng Hoàng.

Sáu cái thánh nhân cũng không trì hoãn nữa, ngay ngắn hướng một cái lắc mình, ra Oa Hoàng Cung.

Toàn bộ Hồng Hoàng bên trên, vô số sinh linh đã chết tại cái này trường kiếp nạn, chỉ có một chút tu vi cao cường đại thần thông người có thể miễn cưỡng né qua Cửu Thiên vùng nước đục.

Tại phía xa Bất Chu sơn mấy vạn dặm bên ngoài Vân Trung Từ, xa xa liền nhìn thấy Bất Chu sơn ngã xuống.

"Ba!"

Trong nội tâm một đạo thanh thúy tiếng vỡ vụn vang lên, Vân Trung Tử trong nội tâm khẽ giật mình, lập tức liền cảm thấy mình đạo tâm thông thấu cạo bạch, cứ như vậy trong nháy mắt, hẳn rõ ràng đối với đại đạo đã có một tia hiểu ra.

Vân Trung Tử lúc này mới nhớ tới lúc trước lần đầu nhìn thấy Bất Chu sơn lúc phát sinh ở trên người mình sự tình, nghĩ nghĩ liền hiểu được.

Lúc trước chính mình đối với Bất Chu sơn cảm thấy rung động, sợ hãi, đạo tâm bị long đong, hôm nay Bất Chu sơn ngã xuống, đạo tâm như thích, bởi vậy cảm ngộ đại đạo cũng liền rất nhanh nhiều hơn, trong nội tâm tuy nhiên thờ dài một hồi, nhưng lại không có bao nhiêu mừng rỡ cảm giác.

Bởi vì hôm nay toàn bộ Hồng Hoang đều gặp kiếp nạn, Vân Trung Tử không phải người có tâm địa sắt đá, với tư cách là một cái người hiện đại, không nói toàn bộ Hồng Hoang sinh linh gặp đồ thần, mặc dù là hơn mười người, mấy trăm người chết đi, hẳn đều sẽ cảm giác được trong nội tâm khó chịu.

Chỉ là hôm nay tại Hồng Hoang đã qua nhiều năm như vậy, trước kia bá kiến Yêu tộc lần thứ nhất đại chiến, tử thương vô số, sau lại gặp được vô số hồn phách đầu nhập Lục Đạo Luân Hồi, bất quá phía trước Vu Yêu quyết chiến, trong nội tâm đối với Hồng Hoang lớn như vậy thương vong đã có chút thói quen, thậm chí có thể nói là chết lặng, bởi vậy Vu Yêu quyết chiến thời điểm, Vân Trung Tử cũng không biểu hiện được cỡ nào bị thương.

Nhưng hôm nay là cả Hồng Hoang gặp, hàng tỉ số lượng không đủ để ôm quát toàn bộ Hồng Hoang sinh linh số lượng, so với chính mình kiếp trước chỗ sinh hoạt địa cầu sinh linh, Hồng Hoang không biết nhiều hơn gấp bao nhiêu lần, cho nên hôm nay nhìn thấy như vậy một bộ diệt thế cảnh tượng, mặt sắc không khỏi trắng bệch, thân thể run run rẩy rẩy.

Tuy nhiên hôm nay Vân Trung Tử tu vi thăng bức Chuẩn Thánh, có thể một người quan niệm muốn cải biến, thật sự rất khó, hẳn còn làm không được nếu như hẳn đại thần thông người như vậy xem chúng sinh linh như cọng rơm cái rác.

Lúc này, Vân Trung Tử có chút lo lắng tại phía xa Thủ Dương Sơn Nhân tộc, bất quá cân nhắc đến Nhân tộc hôm nay có Trần Nguyên Tử, Huyền Đô cùng với Đa Bảo bốn người tương hộ, có lẽ không có vấn đề gì, về phần Kim Ngao Đảo cùng Ngũ Hành đảo, ngăn cản những Cửu Thiên này vùng nước đục cũng không có bất kỳ độ khó.

Không làm quá nhiều dừng lại, một cái lác mình, triển khai thân hình, bay về phía Bất Chu sơn.

Mà lúc này Bất Chu sơn, Vu Yêu hai tộc tổn thương thảm trọng, Vu tộc chỉ còn lại bản thân bị trọng thương Cộng Công Tổ Vu một vị, Đại Vu vền vền dư Hình Thiên, Trương Liễu, Cửu Phương chờ mấy người, mỗi người đều đã là nỏ mạnh hết đà, còn lại Vu tộc chi nhân, lại cơ hồ tử thương hầu như không còn, gần kề lưu lại mấy vạn chi chúng mà thôi.

Xa muốn đại chiến phía trước, mấy ngàn vạn, hơn trăm triệu tộc nhân, Cộng Công một hồi hoảng hốt, bị theo tâm đến, thấp giọng thống khổ đạo, "Tộc của ta bị Thiên đạo vứt bỏ a!"

Hình Thiên bốn người nghe vậy, đều bị rơi lệ, đường đường xưng bá Hồng Hoang Vu tộc, hôm nay tộc nhân cũng chỉ có điểm ấy, cái này còn nói gì chúa tể Hồng Hoang đại lục? Không chỉ có là những này tiểu vu tử thương vô số, mặc dù là Tổ Vu, cũng chỉ có Cộng Công một người, nhưng lại bản thân bị trọng thương, chẳng biết lúc nào tài năng khôi phục lại, sở hữu Vu tộc chi nhân cũng biết, thuộc về Vu tộc thời đại chung kết rồi.

Vu tộc tuy nhiên tử thương vô số, nhưng là như Hình Thiên Đại Vu bốn người còn có lưu mấy vị, mà Yêu tộc tương đối mà nói thì càng thảm rồi, Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, hai người đồng đều đã chết tại trận chiến này, thân hồn câu diệt, liền tiến vào luân hồi cơ hội đều không có, Phục Hy cũng là chết thảm, tuy nhiên có lưu một tia Chân Linh, có thể những Tiểu Yêu này nhưng lại không biết, về phần Côn Bằng, Yêu tộc mọi người không bao giờ nữa đem Côn Bằng coi như là Yêu tộc chi nhân, một cái làm trận bỏ chạy người, không đáng bọn hắn đi tôn trọng, huống chi, Yêu tộc là tôn trọng cường giả, Côn Bằng biểu hiện, cùng kẻ yếu không thể nghi ngờ.

Thập đại Yêu Thánh cũng gần kề chỉ còn lại có Bạch Trạch cùng Phi Liêm hai người, đương nhiên còn có khác một ít đại yêu, như Thao Thiết, Tất Phương chờ.

Tuy nhiên hai tộc hôm nay rơi vào như vậy kết cục, có thể hai tộc chiến đấu còn chưa kết thúc, bởi vậy, tại Bất Chu sơn bên trên, Hình Thiên dẫn đầu Vu tộc mọi người cùng do Bạch Trạch dẫn đầu Yêu tộc mọi người giằng co, hai tộc chi nhân tất cả đều trọn mắt nhìn, phảng phất hận không thể ăn hết đối phương giống như, nhìn trận thế, hai tộc sắp sửa lần nữa đại chiến.

Vân Trung Tử đuổi tới Bất Chu sơn về sau, gặp tình hình này, có chút im lặng, hai tộc đều bộ dáng như vậy rồi, rõ ràng còn muốn đại chiến, thật muốn làm cho cái hai tộc đều diệt sao?

Đương nhiên, Vân Trung Tử giờ phút này có thể không có bất kỳ tâm tình cùng hai tộc chi nhân nói thêm cái gì, trực tiếp xuất hiện tại thiên động phía dưới, lập tức đem Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên tế ra, thoáng một phát bổ tại Bất Chu sơn phía trên đại động phía dưới.

Tuy nhiên Cửu Thiên vùng nước đục không hề rơi xuống, có thể hiển nhiên Vân Trung Tử cũng coi thường Cửu Thiên vùng nước đục lợi hại, gần kề lập tức công phu, Vân Trung Tử liền cảm giác mình trong cơ thể pháp lực khô kiệt, cười khổ một tiếng, trực tiếp ăn vào vài viên đan dược, một bên khôi phục trong cơ thể pháp lực, một bên dùng Hắc Liên ngăn chặn đại động, tuy nhiên Vân Trung Tử cảm giác rất khó chịu, bất quá hẳn lại cũng không là cỡ nào lo lắng an nguy của mình, bởi vì hẳn biết rõ Nữ Oa sẽ đến Bồ Thiên.

Quả nhiên, chỉ một lát sau thời gian về sau, sáu vị Thánh Nhân ngay ngắn hướng đi vào thiên động phía dưới, nhìn thấy Vân Trung Tử đã đem thiên động bổ sung, đều cái gì cảm giác đáng tiếc, đồng thời đối với Vân Trung Tử cũng có chút im lặng, tại bọn hắn xem ra, bất luận bất luận cái gì đại sự, đều không thể thiếu Vân Trung Tử phần, đặc biệt là Thông Thiên giáo chủ, đối với chính mình người đệ tử này, cảm giác có chút đau đầu, từ khi Vân Trung

Từ bái nhập môn hạ của hắn về sau, trong hồng hoang vài món đại sự, tất cả đều cùng Vân Trung Tử có chút liên quan, đương nhiên, ở trong đó Vân Trung Tử cũng là kiếm lấy không ít công đức, cũng tỷ như lần này, lại là hai kiện đại công đức sự tình.

Thông Thiên giáo chủ bắt đắc dĩ, nhưng là đối với Vân Trung Tử nhưng lại cái gì cảm giác thoả mãn, đặc biệt là mắt thấy Vân Trung Tử hôm nay đã là Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ tu vi, dùng không được bao dài thời gian liền có thể tiến giai Chuẩn Thánh, Thông Thiên giáo chủ liền không khỏi trên mặt lộ ra đắc ý thần sắc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt sắc có chút lúng túng, dù sao lúc trước là chính bản thân hắn đem Vân Trung Tử cự chi môn bên ngoài ;

Nữ Oa có chút cảm thấy ngoài ý muốn, đối với Vân Trung Tử cười cười;

Mà tiếp dẫn trên mặt khổ sắc càng thấy khó khăn, Chuẩn Đề mặt sắc cũng không nên xem, trong mắt có ghen ghét chi sắc, càng có cảm hận xen lẫn bên trong, cái này tự nhiên là lần trước Vân Trung Tử cứu giúp Hồng Vân nguyên nhân.

Lão tử chỉ là nhủ mảy, gặp Vân Trung Tử cổ hết sức, tại cái khác người còn chưa kịp phản ứng thời điểm, lập tức phát tay, đánh ra Thái Cực Đồ, đạo, "Giao cho bản đạo a!"

"Đa tạ Đại sư bá!" Vân Trung Tử thu hồi Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên về sau, vốn là hướng lão tử khom người thi cái lễ, rồi sau đó lại hướng mặt khác Thánh Nhân thi lễ nói, "Bái kiến lão sư, Nhị sư bá..."

Mặt khác năm vị Thánh Nhân thấy vậy, mặt sắc thì là xuất hiện bất đắc dĩ thần sắc, quả nhiên không hổ là Đại sư huynh, mọi sự đều so mọi người sớm một bước, tuy nhiên phía trước Vân Trung Tử đã chặn Cửu Thiên vũng nước đục, mà dù sao mới ngăn cản một lát mà thôi, một chút như vậy chút thời gian, có thể được chia bao nhiêu công đức đâu này?

Vân Trung Tử đều thấy qua mấy vị Thánh Nhân sau liền đứng ở Thông Thiên giáo chủ sau lưng, chuyện kể tiếp nhưng lại cùng hắn không quan hệ, bất quá Vân Trung Tử nhưng lại đem ánh mắt nhìn phía Vu Yêu hai tộc, giờ phút này hai tộc cũng đều an tĩnh lại, tất cả đều nhìn chăm chú lên mấy vị Thánh Nhân, Vân Trung Tử chú ý tới, Cộng Công trên mặt có chút ít nghĩ mà sợ thần sắc, hiển nhiên hắn giờ phút này cũng đã biết hiểu chính mình xông thiên đại tai họa, vốn hắn là muốn Thiên đình đặng hạ Bát Chu sơn, chưa từng nghĩ kết quả đem thiên cho đứt cái lỗ thùng.

Lão tử đạo, "Thiên trụ sụp đổ, Thiên Địa bất ổn, chúng ta hay vẫn là đem hôm nay bỏ sung a!" Tuy nhiên Thái Cực Đồ có thể ngăn trở Cửu Thiên vũng nước đục không hề rơi xuống, mà nếu này cũng không phải kẻ lâu dài, chỉ có đem hôm nay bỏ sung mới được, lão tử có thể không muốn đem chính mình Thái Cực Đồ một mực phóng ở chỗ này.

"Ân, Đại sư huynh nói thật là, chỉ là cái này Bỏ Thiên chi vật nhưng lại không dễ tìm cho lắm." Nguyên Thủy Thiên Tôn phụ họa nói, đồng thời nói ra nơi mấu chốt.

Mấy vị khác thánh nhân cũng là mặt lộ vẻ khó sắc, tu bỏ thiên động, hoàn toàn chính xác không phải bình thường tài liệu liền có thể .

Lúc này, Nữ Oa đạo, "Trong tay của ta có theo Phần Bảo Nham bên trên lấy được năm sắc thạch, đây là tốt nhất Bỏ Thiên chi vật, đáng tiếc không có luyện chế năm sắc thạch đỉnh lô."

Năm sắc thạch chính là Tiên Thiên chi vật, đỉnh lô không thể luyện chế hẳn may, muốn muốn luyện chế năm sắc thạch, ít nhất cũng cần đều là Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh lô, có thể Ngũ Thánh trong cũng năm như thể đỉnh lô.

Cuối cùng lão tử bất đắc dĩ nói, "Như thế xem ra chỉ có đi tìm lão sư rồi."

Mọi người còn chưa có hành động, chỉ thấy từ trên trời bay tới một vật, hạ xuống Nữ Oa trong tay, đồng thời, Hồng Quân thanh âm cũng vang lên, "Này đỉnh tạm giao do ngươi đảm bảo!"

Nữ Oa mừng rỡ, tiếp nhận đỉnh lô về sau, trực tiếp đem năm sắc thạch ném vào đỉnh lô ở bên trong, bắt đầu luyện chế Bỏ Thiên chi vật.

Mà mấy vị khác Thánh Nhân trên mặt biểu lộ thì là tất cả không giống nhau, lão tử biểu lộ lạnh nhạt, phảng phất việc không liên quan đến mình giống như được;

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong mắt hiện lên một tia không làm, mặt sắc âm trầm đứng ở một bên;

Tiếp dẫn mặt sắc so với trước càng thêm khó khăn, Vân Trung Tử nhìn qua chi cũng không khỏi thương cảm chi tâm xông lên đầu;

Chuẩn Đề thì là cho đã mắt ghen ghét, một đôi mắt đỏ lên;

Mà Thông Thiên giáo chủ thì là mặt mũi tràn đầy đáng tiếc chi sắc, ngược lại là không có gì không làm, ghen ghét thần sắc, nhìn nhìn Nữ Oa, rồi sau đó lại quan sát Vân Trung Tử, bất đắc dĩ lắc đầu, không nói gì.

Suốt chín chín tám mươi mốt ngày qua đi, Nữ Oa rốt cục đem năm sắc thạch luyện chế thành năm sắc Thần Thạch, dùng hắn đem bầu trời lỗ thùng bỏ sung, cuối cùng trong tay còn thừa một khối năm sắc Thần Thạch, Nữ Oa tiện tay đem thứ nhất ném, cũng không biết đem hắn ném vào nơi nào, lại không nghĩ rằng bởi vậy đưa tới một đoạn nhân quả.

Mấy người khác đều không để ý, ngược lại là Chuẩn Đề, trông mắt nhanh như chớp một hồi chuyển động, không biết tại đập vào cái gì chủ ý.

Vân Trung Tử tại Nữ Oa ném ra cái kia khối năm sắc Thần Thạch lúc, hơi sững sờ, hẳn biết được Tây Du bên trong đích Tôn Ngộ Không là Nữ Oa luyện chế một khối năm sắc Thần Thạch biến thành, cho nên âm thầm cũng đem cái này khối năm sắc thạch đại khái phương hướng nhớ kỹ, sau đó nhìn về phía mấy vị Thánh Nhân.

Cứ như vậy, Vân Trung Tử đem Chuẩn Đề thần sắc nhìn ở trong mắt, hai mắt nhú lại, trên mặt mỉm cười, không tri tâm trong suy nghĩ cái gì.

Tuy nhiên thiên đã bỏ sung, lão tử lại nhú mày, đạo, "Thiên mặc dù đã bỏ, nhưng thiếu khuyết chống đỡ thiên chi vật, Thiên Địa như trước bất ổn."

Nữ Oa đạo, "Bắc Hải có một Huyền Quy, hẳn tứ chi có thể làm chống đỡ thiên chi vật, ta đi đem chi mang tới."

Nữ Oa vốn thuộc Yêu tộc, đối với Yêu tộc tự nhiên hiểu rõ, bởi vậy liền biết Bắc Hải Huyền Quy sự tình, mấy vị khác Thánh Nhân nhưng lại không có chú ý qua, bởi vậy phần này công đức cũng xứng đáng Nữ Oa đoạt được.

Nữ Oa tiến về trước Bắc Hải, đem Huyền Quy chém giết, cuối cùng lưu thứ nhất ti Chân Linh tiến vào luân hồi, Nữ Oa lấy được tứ chi, đem chi phân phóng Thiên Địa tứ phương, chèo chống Thiên Địa bốn cực.

Cái kia Huyền Quy thi thể bị Nữ Oa lưu tại phương bắc, ngày sau hư thối, lại để cho cái kia một châu chi địa đều đã bị độc Vụ Chướng khí ô nhiễm.

Bổ Thiên hoàn tất, chư thánh tất cả được một ít công đức, trong đó Nữ Oa vì nhất, lão tử lấy được công đức thoáng so Nữ Oa ít một chút điểm, mà bốn vị khác Thánh Nhân lấy được lại cũng chỉ có một điểm mà thôi, thậm chí Liên Vân no-tron lấy được công đức đều so ra kém.

Mà ở trong nhân tộc, bởi vì bảo hộ Nhân tộc có công, Trấn Nguyên Tử, Huyền Đô cùng với Đa Bảo chờ Tịch giáo một chúng đệ tử đều là đạt được một phần công đức, đương nhiên phần này công đức, tự nhiên không thể thiếu Vân Trung Tử.

Bởi vậy, Vân Trung Tử tại Bát Chu sơn bên trên, nhưng lại có hai phần công đức bị hấp thu hồi, thấy Chuẩn Đề da mặt trực nhảy, cái kia thật đúng là hâm mộ ghen ghét hận a!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Chuẩn Đề bị lừa gạt

Bổ Thiên sự tình đã hoàn tất, có thể chứng thánh nhưng lại không có lập tức tự ly khai.

Bởi vì vừa thấy Thiên Địa đã bỏ, Vu Yêu hai tộc rõ ràng lại muốn khai chiến, ngoại trừ Nữ Oa bên ngoài, mấy vị khác Thánh Nhân thấy vậy đều là trong nội tâm cười lạnh, "Thực là một đám không biết sống chết đồ vật!"

Hoàn toàn chính xác cũng thế, kinh này đại chiến về sau, Vu Yêu hai tộc đã nguyên khí đại thương, nhưng bây giờ hai tộc rõ ràng còn không được đến giáo huấn, còn muốn tiếp tục tác chiến, chứng thánh đều là lắc đầu không thôi, không gì hơn cái này đến một lần cũng tốt, lại để cho hai tộc đều diệt, tránh khỏi về sau tại Hồng Hoang nào xảy ra chuyện gì đến.

Đương nhiên, bọn họ là Thánh Nhân, có một số việc không thể coi như không có trông thấy, việc này nhưng lại còn phải quản bên trên một ống.

"Vu Yêu hai tộc không nhìn được số trời, bất kính Thượng Thiên, chỉ biết thị sát khát máu hiếu chiến, làm loạn Hồng Hoang, đáng đời vẫn lạc, hiện nay bọn người hai tộc đã bị giáo huấn, nhìn qua bọn người ngày sau cực kỳ tu luyện."

Lão tử thân là Đại sư huynh, lúc này tự nhiên việc đáng làm thì phải làm nói như thế.

Chuẩn Đề lập tức gật đầu phụ họa nói, "Đại sư huynh nói thậm chí, Vu Yêu hai tộc làm loạn Hồng Hoang đại lục, vô tận sinh linh đã chết tại hai tộc chi thù, đầy người tội ác, ta Tây Phương nguyện độ bọn hần tu thành chính quả."

Chuẩn Đề một bộ ra vẻ đạo mạo bộ dạng, lại để cho không biết hẳn làm người người trông thấy, chắc chắn tán thưởng một tiếng.

Vân Trung Tử nghe vậy, thiếu chút nữa không cười lên tiếng, cái này Chuẩn Đề bị hậu nhân xưng là Hồng Hoang đệ nhất người vô si, quả nhiên không phải là dùng để trưng cho đẹp.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, âm thanh lạnh lùng nói, "Chuẩn Đề đạo hữu lời ấy sai rồi, ta phương đông sự tình, cũng không nhọc đến đạo

hữu quan tâm rồi."

Thông Thiên giáo chủ cũng đồng ý, đạo, "Nhị sư huynh nói không kém, Vu Yêu hai tộc sự tình chính là ta phương đồng sự tình, Chuẩn Đề đạo hữu hay vẫn là không muốn vượt qua thì tốt hơn."

Chuẩn Đề lập tức giận dữ, muốn phản bác, đúng lúc này, một bên tiếp dẫn đạo, "Nguyên Thủy đạo hữu lấy tương rồi, đều là Hồng Hoang sinh linh, tại sao thứ đồ vật chi phân?"

Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh ngạc, không biết nên như thế nào phản bác, lão tử đột nhiên nói, "Việc này chúng ta tạm thời nghe một chút Vu Yêu hai tộc ý kiến a."

Bạch Trạch dẫn đầu đạo, "Bái kiến các vị Thánh Nhân, ta Yêu tộc hôm nay tuy nhiên xuống dốc, nhưng là không muốn do người khác khống chế, hướng hô tộc của ta có Nữ Oa Nương Nương vị này trong thiên địa đệ nhất vị Thánh Nhân, chúng ta Yêu tộc chỉ nhân tự nhiên nghe hán phân phó làm việc."

Bạch Trạch cũng không phải ăn chay chi nhân, hán biết rõ, chỉ có đem Yêu tộc cột vào Nữ Oa trên người, mới có một đường sinh cơ.

Nữ Oa thân là Yêu tộc Thánh Nhân, lúc này tự nhiên mở miệng nói, "Bạch Trạch nói không tệ, ta Yêu tộc tự nhiên do ta chương quản, không nhọc người khác nhúng tay."

Chuẩn Đề không cam lòng, dẫn đầu lên tiếng nói, "Không thể, Yêu tộc chi nhân nghiệp chương nặng nề, há có thể tiếp tục phóng dâm nhiệm bọn hán làm xằng làm bậy?"

"Yêu tộc có ta chương quản, tự nhiên không biết lại lại để cho bọn hán làm hại Hồng Hoang."

Trông thấy Chuẩn Đề vừa muốn nói chuyện, Nữ Oa mặt sắc lập tức lạnh xuống, trong nội tâm khê động, đạo, "Hừ, Chuẩn Đề đạo hữu, ngươi cũng đừng quên Doanh Châu mười Thái tử là như thế nào xuất hiện tại Hồng Hoang đại lục ở bên trên."

Chuẩn Đề không chút nghĩ ngợi, mặt không thay đổi sắc nói, "Còn đây là số trời cho phép, chiều hướng phát triển, mặc dù là bản đạo không đùa nghịch thủ đoạn, việc này cũng sẽ phát sinh, hưởng chi trong đại kiếp, tất cả bằng thủ đoạn, cái này cũng trách không được bản đạo."

Nữ Oa mặt sắc lập tức trở nên dị thường khó coi, trên mặt sát khí vừa hiện, âm thanh lạnh lùng nói, "Tốt ngươi cái Chuẩn Đề, quả nhiên là ngươi, ta sớm đã cảm thấy đương nhật mười vị Thái tử đột nhiên ra cách Doanh Châu có vấn đề, không nghĩ tới sau lưng là ngươi đang giờ trò."

Thông Thiên giáo chủ cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là phi thường kinh ngạc, hiển nhiên hai người cũng không ngờ tới còn giống như này sự tình, ngược lại là lão tử thần sắc không thay đổi, phảng phất sớm đã biết được việc này giống như được.

Chuẩn Đề kịp phản ứng, mặt sắc dị thường âm trầm, đạo, "Đáng giận, Nữ Oa, ngươi lừa gạt ta!"

Phía trước Nữ Oa nói ra mười Thái tử ra cách Doanh Châu sự tình lúc, hán còn tưởng rằng Nữ Oa đã biết được chính mình dụ dỗ mười chỉ Kim Ô sự tình, hiện tại mới kịp phản ứng, từ khi mười chỉ Kim Ô xuất hiện tại Hồng Hoang đại lục về sau, hán liền lao thẳng đến Thiên Cơ giấu kín, tính toán đợi Vu Yêu đại chiến về sau liền không hề giấu kín, hiện tại rõ ràng bị Nữ Oa lừa gạt rồi, Chuẩn Đề khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng, tiếp dẫn mặt sắc cũng dị thường khó coi, nếp nhăn trên mặt lại bỏ thêm mấy cái.

Lúc này, Chuẩn Đề cũng không hề giấu kín Thiên Cơ, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên giáo chủ riêng phần mình véo chỉ tính toán, bưng tình đại ngộ, bọn hán phía trước cũng không có chú ý qua mười chỉ Kim Ô xuất thế sự tình, tại bọn hán xem ra, mười cái tiểu hài tử không hiểu chuyện, ra ngoài du ngoạn, mà Yêu tộc vốn tự cùng Vu tộc có cừ oán, bởi vậy sát hại Vu tộc chi nhân cũng thuộc bình thường.

Kỳ thật Nữ Oa phía trước cũng không có quá mức chú ý mười chỉ Kim Ô sự tình, bất quá ngay tại vừa rồi, nàng nhớ tới trước kia Chuẩn Đề giấu kín Hồng Vân gặp nạn Thiên Cơ, bởi vậy liền trong nội tâm khê động, nói như thế, không nghĩ tới thật đúng là có như vậy một sự việc, Nữ Oa lần này hướng chỉ đem Chuẩn Đề hung hăng ghi nhớ, đánh lên âm hiểm nhãn hiệu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cười hắc hắc, trêu ghẹo nói, "Chuẩn Đề đạo hữu, cái này Yêu tộc sự tình, ngươi còn muốn xen vào sao?"

Thông Thiên giáo chủ ở một bên cười ha ha, vốn cho dù về sau chúng thánh bấm đốt ngón tay ra là Chuẩn Đề làm cũng không có gì, mấu chốt là nhưng bây giờ là bị Nữ Oa lừa gạt, chính mình đem việc này nói ra, lần này Chuẩn Đề xem như tại mấy thánh phía trước đem da mặt ném đến sạch sẽ.

Vân Trung Tử cũng có chút muốn cười, bất quá hán dù sao mới Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ mà thôi, nếu quả thật dám cười nhạo Chuẩn Đề, không thể nghĩ ngờ sẽ trở thành vì Chuẩn Đề noi trút giận.

Chuẩn Đề ác hung hăng trợn mắt nhìn một mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn, hừ lạnh một tiếng, xoay người không nói thêm gì nữa, trên mặt sát khí hiện lên.

Nữ Oa cũng không truy cứu, dù sao việc này sớm đã đi qua, hơn nữa tựa như Chuẩn Đề theo như lời, việc này là chiều hướng phát triển, số trời cho phép.

Mọi người sau đó đem ánh mắt nhìn về phía Vu tộc, Hình Thiên trực tiếp ngạo nghễ nói, "Ta Vu tộc không bị bất luận kẻ nào quản chế, ai cũng đừng muốn lấy thế áp ta Vu tộc."

Vân Trung Tử nghe vậy trực tiếp lắc đầu thờ dài, thầm nghĩ, "Thật sự là không biết sống chết a, lúc này Chuẩn Đề đang tại nổi nóng, ngươi đây không

phải hướng hòng súng đưng lên sao?"

Mấy vị khác Thánh Nhân cũng đều là cười lạnh, năm vị thánh nhân cũng không nói lời nào, cũng không có cái gì động tác, yên lặng chờ Chuẩn Đề phát tác.

Quả nhiên, Chuẩn Đề lúc này thế nhưng mà nhẫn nhịn nổi giận trong bụng, chính không có chỗ phát tác, không nghĩ tới Hình Thiên chính mình càng muốn đi làm cái kia nơi trút giận.

Chuẩn Đề toàn thân khí thế bộc phát đến đỉnh điểm, lửa giận ngút trời, trực tiếp đem Hình Thiên áp nằm rạp trên mặt đất, "Làm càn, ngươi cái này không biết trời cao đất rộng đồ vật, như thế nào an trí các ngươi chính là là chúng ta Thánh Nhân sự tình, há lại ngươi cái này loài bò sát có thể quyết định."

Hình Thiên giận dữ, đường đường Đại Vu rõ ràng bị chửi vì loài bò sát, bất quá hắn cũng biết, không thành thánh, chung vì con sâu cái kiến, cho nên tuy nhiên lửa giận trong lòng ngập trời, bất quá lại không có phát tác.

Nhưng là hắn không biết thỏa hiệp, y nguyên đạo, "Ta... Vu tộc... Không dung... Người khác... Chưong quản!"

Tuy nhiên Hình Thiên nói chuyện đứt quãng, bất quá hắn thần sắc kiên nghị, trên người ngạo khí không chút nào giảm, đây không phải hắn cố ý như thế, mà là Thiên Sinh tự thân có một cỗ ngạo khí.

Chuẩn Đề mở ra quạt hương bồ giống như đại bàn tay trực tiếp một bàn tay phiến tại Hình Thiên trên người, lập tức lại để cho Hình Thiên da tróc thịt bong, đau đến mặt đều bóp méo, có thể hắn lại không có phát ra chút nào thống khổ thanh âm, điểm này thật ra khiến Vân Trung Từ có chút bội phục, tại hắn xem ra, Hình Thiên là đầu đàn ông.

Gặp Hình Thiên như thế, Chuẩn Đề lần nữa giang hai tay chưởng, muốn đánh ra, lúc này, lão tử ngăn cản nói, "Tốt rồi, theo bản đạo xem, về sau Vu Yêu hai tộc tựu ở lại Bắc Câu Lô Châu a, không có việc gì không được đến khác Tam đại châu đi."

Đồng thời, lão tử toàn thân khí thế một phát, bao phủ ở toàn bộ Bát Chu sơn.

Thông Thiên giáo chủ cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đều đạo, "Đại sư huynh nói thật là."

Nữ Oa tại lão tử hai mắt nhìn chăm chú phía dưới, cũng không khỏi không đồng ý, mà Tây Phương Nhị Thánh cũng biết chính mình hai người chủ ý nhất định không thể thực hiện, bởi vậy cũng đồng ý xuống.

Lão tử một câu, trực tiếp đem hai tộc cùng nhau lưu tại Bắc Câu Lô Châu, về phần sau này hai tộc có thể hay không tiếp tục đại chiến, đây cũng không phải là chuyện của bọn hắn rồi.

Mọi việc hoàn tất, chúng thánh ý định riêng phần mình trở về, nhưng vào lúc này, sáu vị Thánh Nhân nhưng lại đã nhận được Đạo Tổ triệu hoán, lại để cho bọn hắn tiến đến Từ Tiêu Cung, vì vậy chúng thánh liền mang nghi hoặc tâm tình chạy tới Từ Tiêu Cung.

Gặp chúng thánh đi rồi, Vân Trung Từ mỉm cười, muốn chạy về Kim Ngao Đảo, đúng lúc này, Bạch Trạch bay đến Vân Trung Từ phụ cận, "Bái kiến Vân Trung Từ đạo hữu, không biết..."

Vân Trung Từ tự nhiên sẽ hiểu Bạch Trạch cần làm chuyện gì, bất quá hắn cũng sẽ không đem thật vất vả lấy được hai kiện bảo vật giao ra đi, ha ha cười cười, đánh gãy Bạch Trạch, nói ra, "Nguyên lai là Bạch Trạch đạo hữu, đạo hữu hôm nay chính là Yêu tộc người cầm đầu, cần phải cực kỳ trông giữ lấy Yêu tộc a, Thánh Nhân uy nghiêm, không dung khinh nhờn, bản đạo còn có chuyện quan trọng, liền cáo từ trước."

Vân Trung Từ không để cho Bạch Trạch cơ hội nói chuyện, trực tiếp một cái lắc mình bay khỏi Bát Chu sơn.

Bạch Trạch bắt đầu dĩ, hắn đầu óc không ngu ngốc, tự nhiên minh bạch Vân Trung Từ là ý định đem Hà Đồ Lạc Thư độc thôn, về sau này hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, tự nhiên không hề thuộc về hắn Yêu tộc rồi, thở dài một tiếng, nhìn qua Vu tộc mọi người hừ lạnh một tiếng, trực tiếp mang theo Yêu tộc mọi người đã đi ra Bát Chu sơn.

Mà bên kia, Cộng Công, Hình Thiên đám người nhìn thấy Vân Trung Từ cũng không đem Hà Đồ Lạc Thư giao cho Yêu tộc, nhưng lại ngay ngắn hướng thờ dài một hồi, nhìn qua Yêu tộc mọi người bay đi phương hướng, mặt sắc một hồi âm tình bất định, cuối cùng khẽ cắn môi, cũng mang theo Vu tộc chỉ nhân hướng phía một phương hướng khác bay đi.

Hai tộc kinh này một trận chiến, một số gần như song song đủ diệt, lại để cho Hồng Hoang một đám sinh linh ý nghĩ phát lạnh, một cỗ lạnh triệt nội tâm hàn khí lại để cho mọi người phát run, thực lực cường đại như thế hai tộc, cuối cùng rõ ràng ghép thành bộ dáng như vậy, lại để cho tất cả mọi người là cảm thán không thôi, rồi sau đó ngay ngắn hướng bề quan cố gắng tu luyện, chỉ có thực lực cường, tại trong đại kiếp tài năng đứng thẳng bảo vệ tánh mạng.

Nhân tộc, đại kiếp về sau, mọi người mặc dù mỗi người bị thương, nhưng lại đều riêng phần mình đạt được một phần hoặc nhiều hoặc ít công đức, bởi vậy, mọi người cũng đều là cảm thấy mỹ mãn, mặt mày hơn hớn.

Rồi sau đó Trần Nguyên Từ cùng Huyền Đô đã đi ra Thủ Dương Sơn, Đa Bảo bọn người cũng không ngừng lại, tuân theo Vân Trung Từ phân phó, sự tình xong sau liền trực tiếp ly khai, về tới Kim Ngao Đảo.

Sau đó không lâu, Vân Trung Từ trở lại Kim Ngao Đảo, theo Đa Bảo chỗ đó thu hồi Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, rồi sau đó liền dẫn Tam Tiêu về

tới Ngũ Hành đảo, đều đều bế quan tu luyện.

Vân Trung Tử lần này đạt được không ít công đức, mà hần hiện tại tu vi cũng đã đạt đến Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ, cách Chuẩn Thánh cũng đã không xa, Vân Trung Tử tự nhiên hy vọng có thể sớm nhất tiến giai Chuẩn Thánh cảnh giới, bởi vì Phong Thần chỉ kiếp dĩ nhiên không xa vậy!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Thiên đình sáu ngự

Từ Tiêu Cung

Đi vào Từ Tiêu Cung về sau, chúng thánh ngay ngắn hướng bái đạo, "Bái kiến lão sư!"

"Ân, ngồi đi!"

Từ Tiêu Cung đạo trên đài, vô thanh vô tức gian, Hồng Quân thân ảnh xuất hiện tại hần bên trên, rồi sau đó lần nữa nói ra, "Lần này Vu Yêu cuộc chiến, là vì Khai Thiên về sau thứ hai lưỡng kiếp, hôm nay đại kiếp đã xong, coi như là giải quyết xong Khai Thiên về sau chỗ còn sót lại Thiên Địa nhân quả, Vu Yêu hai tộc cũng có lưu một đường sinh cơ, mà Hồng Hoang thì là chính thức tiến vào phồn thịnh thời điểm, Lão Quân ngươi đem Vu Yêu hai tộc an trí tại Bắc Câu Lô Châu, thật là đại thiện."

"Xin hỏi lão sư, hôm nay Vu Yêu hai tộc thất thế, Hồng Hoang đương như thế nào?" Lão tử đứng dậy hỏi.

"Vu Yêu đại chiến, Thiên Địa bị hao tổn, Vu Yêu bại vong, Hồng Hoang không còn, cho nên Nhân tộc đương làm chủ giác, Vu Yêu từ đó rời khỏi Thiên Địa chủ lưu."

Hồng Quân nhìn Nữ Oa một mắt, tiếp tục nói: "Lần này Vu Yêu hai tộc lưỡng bại câu thương, nhưng lại cản trở Lập Thiên đình, khôi phục trong thiên địa trật tự, tiến tới giáo hóa vạn linh."

Ngoại trừ Nữ Oa, mọi người nghe Hồng Quân nói lại Lập Thiên đình đều là trong nội tâm khẽ động, nếu là mình môn nhân có thể khống chế Thiên đình, về sau chính mình truyền giáo chẳng phải là dễ dàng rất nhiều.

"Xin hỏi lão sư, người phương nào có thể vì Thiên Đế?" Chuẩn Đề đối với cái này sự tình nóng lòng nhất, Hồng Quân lời nói vừa ra, liền vội vàng mở miệng hỏi.

Hồng Quân nhận nhậ nhìn thoáng qua Chuẩn Đề, lời nói, "Có đức người cư chi!"

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe thấy Ngôn Tâm trong khẽ động, đứng dậy khom người nói, "Lão sư, dám đệ tử hạ Quảng Thành Tử phẩm đức cao thượng, có thể vì Thiên Đế."

"Lão sư, dám đệ tử hạ Di Lặc cũng là đại nghị lực chi nhân, cũng có thể vì Thiên Đế."

Chuẩn Đề giận dữ, chính mình đem việc này dẫn đầu nói ra, lại không nghĩ rằng lại để cho Nguyên Thủy Thiên Tôn chiếm được trước.

Lão tử không nói gì, bọn họ hạ lúc này cũng chỉ có Huyền Đô một người, nếu như đem Huyền Đô đưa đi cùng ngày đế, lão tử nói cái gì cũng là không đồng ý;

Nữ Oa cũng không nói lời nói, bởi vì lúc trước Thiên đình tự là Yêu tộc chương quản, hôm nay Yêu tộc bại vong, Yêu tộc tự nhiên không có khả năng lần nữa chương quản Thiên đình;

Thông Thiên giáo chủ cũng không nói gì, hần Tiết giáo giáo lý vốn là chú ý tùy ý, tự do, hơn nữa nếu như nói Tiết giáo có ai có thể cùng ngày đế, cũng chỉ có Vân Trung Tử cùng Đa Bảo hai người có thể đảm nhiệm.

Đáng tiếc Vân Trung Tử gần đây "Yêu thích" chạy khắp nơi, tự nhiên không có khả năng dừng lại ở Thiên đình, mà Đa Bảo nhưng lại một mực chìm đắm tại tu luyện cùng luyện khí bên trên, coi như là Kim Ngao Đảo nội đệ tử, Đa Bảo với tư cách Nhị sư huynh trên cơ bản đều không có như thế nào quản lý, giao do môn hạ mặt khác sư đệ sư muội.

Về phần Tiếp Dẫn Đạo Nhân, có Chuẩn Đề mở miệng, hần chỉ cần ở một bên nhìn xem, thời khắc mấu chốt thay Chuẩn Đề nói hai câu là được.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Chuẩn Đề hai người tại Tử Tiêu Cung nội ngoại tranh ta đoạt, đều đều hi vọng đem Thiên Đế vị trí này tranh thủ đến môn hạ của mình, trong khoảng thời gian ngắn, Tử Tiêu Cung bên trong có chút ít ồn ào.

"Về phần người phương nào có thể vi Thiên Đế, bản đạo cảm thấy việc này do lão sư quyết định càng thêm phù hợp."

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Chuẩn Đề hai người ồn ào không ngớt, hoàn toàn không có chú ý tới Hồng Quân mặt sắc có chút bất mãn, bất quá Thông Thiên giáo chủ nhưng lại không có ý tâm đó nhìn thấy, bởi vậy không chút suy nghĩ liền mở miệng nói như thế.

Thông Thiên giáo chủ làm người ngay thẳng, không có nghĩ nhiều như vậy, chỉ biết đem chính mình muốn nói nói ra, lại không nghĩ rằng một câu như vậy lời nói lại để cho mấy vị Thánh Nhân lông mày đều hơi hơi nhíu một cái, chỉ có Nữ Oa âm thầm cười lạnh, "Hừ, tranh đi, tốt nhất tranh giành phá da mặt."

Cũng khó trách Nữ Oa nghĩ như vậy, Yêu tộc bại vong việc này, không có gì ngoài nàng bên ngoài, mặt khác năm vị Thánh Nhân hoặc nhiều hoặc ít đều nhúng tay trong đó, đều hận không thể Yêu tộc cùng Vu tộc sớm đi diệt tộc.

Hơn nữa Đạo Môn Tam Thánh, Tây Phương Giáo cũng có hai vị Thánh Nhân, duy chỉ có Nữ Oa gần kề một người, nàng ngược lại là hận không thể cái này hai phe tranh được cái mặt Hồng Nhĩ xích, chính mình mừng rỡ ở một bên chế giễu.

"Nhiều chuyện." Đối với Thông Thiên giáo chủ chỗ nói, Nguyên Thủy Thiên Tôn Chuẩn Đề đều là như thế tại trong lòng nói ra.

Tuy nhiên lời ấy lại để cho tiếp dẫn nhũ mầy, bất quá nhưng trong nháy mắt thư tri hoãn tới, trong nội tâm cười lạnh, nếu như Tam Thanh đồng tâm, Thiên Đế vị trí trên căn bản là đã rơi vào Đạo Môn trong tay, đáng tiếc hôm nay xem ra, nhưng lại bằng không thì, thầm nghĩ hôm nay để vị trí hơn phân nửa không biết rơi vào hai phe trong tay, bởi vậy, tiếp dẫn mở miệng đạo, "Thông Thiên đạo hữu lời ấy thật là, hết thảy nhưng bằng lão sư định đoạt."

Lão tử cũng là bất đắc dĩ, nhìn thoáng qua Thông Thiên giáo chủ, rồi sau đó đạo, "Thỉnh lão sư định đoạt."

Mấy người khác đều là không nói, Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm nghiêm mặt nhìn thoáng qua Thông Thiên giáo chủ, mà Chuẩn Đề cùng Nữ Oa thì là cười lạnh nhìn nhìn Thông Thiên giáo chủ, Thông Thiên giáo chủ cũng không ngu dốt, lập tức cũng tự hiểu được, trong nội tâm thở dài, bất quá trên mặt nhưng lại khinh thường, thầm nghĩ, "Tam Thanh mặc dù không cùng tâm, cũng làm theo so Tây Phương Giáo cường."

Hồng Quân nhìn qua tọa hạ mấy vị Thánh Nhân, gật gật đầu, đạo, "Hạo Thiên, Dao Trì, hai người các ngươi tiến lên đây."

"Hạo Thiên. Dao Trì, bái kiến lão gia." Một lát sau, hai cái đồng tử đi tiến lên đây, đúng là một mực hầu hạ Hồng Quân hai cái đồng tử.

Hồng Quân không nói, một tay hướng về hai cái đồng tử một điểm, chỉ thấy hai cái đồng tử thân hình một hồi biến ảo, trong chớp lát về sau, biến thành hai cái tuổi trẻ nam nữ, rồi sau đó Hồng Quân đạo, "Lần này trọng Lập Thiên đình, bọn ngươi hai người cơ duyên nhưng lại đã đến, Hạo Thiên đương vi Thiên đình chi chủ Ngọc đế, mà Dao Trì, ngươi liền với tư cách Hạo Thiên chi vợ, vi Thiên đình Vương Mẫu, này vài món Tiên Thiên Linh Bảo cùng bọn ngươi hữu duyên, liền ban cho bọn ngươi."

Tiếng nói rơi, Hồng Quân đơn vung tay lên, mấy Đạo Quang hoa sắc hướng Hạo Thiên hai người.

Hai người tiếp được, đài vàng sáng tán đi, chỉ thấy một cái gương nằm ở Hạo Thiên trong tay, mà Dao Trì trong tay thì là một khóa ba thước cao cây đào cùng một mặt tổ sắc lá cờ.

Hồng Quân đạo, "Bảo vật này đã ban cho ngươi, liền do ngươi danh tiếng vi hấn đặt tên là Hạo Thiên kính, Hạo Thiên kính bên trên xem Cửu Thiên, hạ chiếu Cửu U, cũng có thể định Nhân Nguyên thần, phá người biến hóa, vi ngươi trông nom tam giới sở dụng; này kỳ vi Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ bên trong đích tổ sắc Vân Giới Kỳ, ban cho ngươi triệu tập giám thị Thiên Giới Tiên Nhân sở dụng, cũng có thể làm phòng ngự pháp bảo sử dụng; khác, này cây chính là Tiên Thiên Linh Căn bên trong đích bàn đào cây, cũng cùng nhau ban cho bọn ngươi."

Hạo Thiên cùng Dao Trì nghe vậy, nắm chắc tay bên trong đích bảo vật, cùng kêu lên bái đạo, "Đa tạ lão gia ban thưởng bảo."

"Chúc mừng Ngọc đế, nhật Hậu Thiên đình quản hạt tứ phương, nếu như có việc, chỉ cần phân phó ta Tây Phương Giáo là."

Chuẩn Đề nhưng lại vội vội vàng vàng nói, không có được Thiên Đế vị trí, vậy thì chỉ có thể cùng Thiên Đế gần hơn quan hệ.

Tây Phương Giáo trải qua những năm này phát triển, từ lâu hoàn thiện giáo lý, Tây Phương Giáo quy mô hôm nay cũng là không nhỏ, bất quá Tây Phương dù sao căn cốt, nguyên khí chưa đủ, mà Thiên đình đứng ở phương đông, Chuẩn Đề như thế cùng Ngọc đế lời kéo làm quen, rõ ràng là ý định đồng tiến vào.

"Đa tạ hai vị Thánh Nhân."

Lúc này hai người thụ phong, trong nội tâm chính kích động không thôi, gặp Chuẩn Đề như thế đối với chính mình khách khí, cũng là vẻ mặt tươi cười, đồng thời cũng không quên nói, nói tiếp dẫn nói lời cảm tạ, hiển nhiên bọn hắn cũng là biết được, tiếp dẫn cùng Chuẩn Đề hai người là mặc quần liền đứng .

"Chúc mừng Ngọc đế, môn hạ của ta đệ tử rất thưa thớt, về sau nhưng lại cần Ngọc đế nhiều hơn trông nom một hai."

Nguyên Thủy Thiên Tôn ý tứ nói rất rõ ràng, môn hạ của ta đệ tử thiếu, Thiên đình có việc cũng là không giúp đỡ được cái gì, cho nên cũng đừng tới tìm

ta Xiển giáo môn hạ, mặt khác Thiên đình quản hạt Thiên Địa tứ phương, nếu như môn hạ của ta có việc, người Thiên đình cũng phải giúp đỡ chút.

Nguyên Thủy Thiên Tôn làm như thế nhưng lại rất ngạo mạn, bất quá Hạo Thiên cùng Dao Trì lại cũng chỉ có thể dè xuống tức giận trong lòng, bọn hắn cũng hiểu biết, không thể tùy tiện đắc tội một vị Thánh Nhân, bởi vậy cũng là miệng đầy đồng ý.

Lão tử lời nói, "Ta Nhân Giáo môn hạ hôm nay chỉ vụn vụn có một vị đệ tử, tu vi thấp, không tốt cung cấp Ngọc đế phái đi, Nhân Giáo ngày sau ổn thỏa rầm rộ, ta tất nhiên là ủng hộ Ngọc đế."

Đối với lão tử nói như thế, Hạo Thiên cùng Dao Trì cũng là minh bạch, Nhân Giáo chỉ có một Huyền Đô, Thiên đình có việc cũng không thể đi phiên toái lão tử duy nhất một người đệ tử à? Huống hồ Huyền Đô thân vi Nhân tộc chỉ nhân, mới tu luyện bao nhiêu năm? Lại có thể giúp đỡ gấp cái gì? Bởi vậy Hạo Thiên cùng Dao Trì cũng là nói lời cảm tạ một tiếng.

Thông Thiên giáo chủ cũng không lạc hậu, đạo, "Ta Tiệt giáo đệ tử phần đông, ngày sau như Thiên đình có việc, Tiệt giáo thì sẽ tương trợ."

Thông Thiên giáo chủ nhưng lại hiển lộ ra một loại đại khí, Bá Khí, bất quá Thông Thiên giáo chủ lời ấy cũng không giả, Tiệt giáo đệ tử phần đông không nói, thực lực cũng là mấy trong giáo mạnh nhất.

Hạo Thiên hai người tuy nhiên đối với Thông Thiên giáo chủ lời ấy có chút bất mãn, bất quá bọn hắn cũng là có chút ít hiểu rõ Thông Thiên giáo chủ tính cách, bởi vậy cũng không có gì phản nản, chấp tay cảm ơn.

Chỉ có Nữ Oa ở một bên, lẳng lặng nhìn.

Hạo Thiên hai người cùng Nữ Oa đều là minh bạch, lão tử chờ năm cái Thánh Nhân đơn giản tựu là hi vọng đáp lên Thiên Đình, dùng thuận tiện tương lai truyền giáo.

Mấy Nhân đạo hạ về sau liền yên tĩnh trở lại, Hồng Quân gật gật đầu, sau đó nói, "Thiên đình mới lập, ta muốn thiết hạ sáu ngự, cái này sáu ngự đứng đầu vi 'Thống ngự vạn thiên kim khuyết Vô Thượng Chí Tôn tự nhiên diệu có Di La đến thực Ngọc Hoàng Thượng Đế', Ngọc Hoàng Thượng Đế hạ chi, có năm ngự phụ tá, theo thứ tự là: Thống ngự vạn lời Câu Trần bên trên cung Thiên Hoàng Đại Đế, thống ngự vạn tinh trong thiên Từ Vi Bắc Cực Đại Đế, thống ngự vạn loại Đông Cực thanh hóa Đại Đế, thống ngự vạn linh Nam Cực Trường Sinh Đại Đế, thống ngự vạn địa Thừa Thiên dày Thổ Hoàng; này sáu ngự chỉ nhân tuyển, Hạo Thiên có thể vi vạn thiên kim khuyết Vô Thượng Chí Tôn tự nhiên diệu có Di La đến thực Ngọc Hoàng Thượng Đế, thống ngự vạn địa Thừa Thiên dày Thổ Hoàng do Hậu Thổ đảm nhiệm, mặt khác bốn ngự người chọn lựa các người tự hành thương nghị, bọn người chọn lựa ra đến sau lại cùng Hạo Thiên thương nghị."

Rồi sau đó Hồng Quân liền một cái lắc mình biến mất tại đạo trên đài.

Mấy cái Thánh Nhân nghe vậy, tâm tư lần nữa lung lay, không có được Ngọc đế vị trí, có thể có được cái này bốn ngự vị trí cũng là không tệ, ít nhất tương lai truyền giáo thời điểm, so hiện tại thuận tiện rất nhiều.

Sáu cái Thánh Nhân đều là tranh chấp, không hề nhượng bộ chút nào, cuối cùng lão tử nói thẳng, "Nữ Oa sư muội chính là Thánh Nhân, phía trước Yêu tộc lại chiếm giữ Thiên đình, bởi vậy này bốn ngự muốn lưu một cái cho Nữ Oa, về phần người chọn lựa, liền do Nữ Oa tự làm quyết định, mà tiếp dẫn cùng Chuẩn Đề chung lập Tây Phương Giáo, bởi vậy nên được một ngự vị trí, về phần chúng ta Tam Thanh, liền ăn chút thiệt thòi, chỉ phải lưỡng cái vị trí a."

Lão tử lời vừa nói ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên giáo chủ lập tức phụ họa đồng ý, mà Nữ Oa bởi vì cũng được tiện nghi, bởi vậy cũng đồng ý xuống, bất quá Chuẩn Đề nhưng lại tức giận, cho rằng đây là Tam Thanh lấy thể dè người, bất quá há hốc mồm, lại đơn giản chỉ cần cũng không nói đến một câu đến, bởi vì hắn trông thấy Thông Thiên giáo chủ cầm Tru Tiên kiếm ở một bên cạo móng tay, mà lão tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là mắt lộ hung quang theo dõi hắn, hắn cũng chỉ tốt đem lời nói nuốt vào trong bụng, ăn người cảm thiếu.

Thiên đình sự tình đã xong, mọi người tự nhiên không hề dừng lại, nhao nhao cáo từ mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Thương nghị

"Đến Bát Cảnh Cung một chuyến!"

Thông Thiên giáo chủ thanh âm vang lên tại Vân Trung Từ trong tai.

Vân Trung Tử sững sờ, bất quá suy tư một lát cũng liền hiểu được, đích thị là trọng Lập Thiên đình sự tình, bất quá trọng Lập Thiên đình cùng hắn có chuyện gì? Vân Trung Tử nhưng lại thật không ngờ.

Mang theo nghi hoặc, lập tức bay về phía Bát Cảnh Cung.

Xuyên việt trùng trùng điệp điệp Hỗn Độn, không lâu về sau, Vân Trung Tử xuất hiện tại Bát Cảnh Cung trước.

"Huyền Đô cung nghênh Đại sư huynh."

Đứng tại Bát Cảnh Cung trước Huyền Đô tựa hồ sớm đã biết được Vân Trung Tử sắp sửa đến đây, bởi vậy vừa thấy Vân Trung Tử cũng không có chút nào kinh ngạc chỉ sắc, cung kính thi lễ nói.

"Sư đệ hữu lễ, lần trước gặp mặt vội vàng chia tay, đã lâu không thấy, sư đệ ngời nhưng lại tu vi tiến nhanh a!"

Vân Trung Tử cũng không sĩ diện cãi lão, thừa cái này lễ, cũng tán thưởng nói như thế.

Huyền Đô cười khỏ một tiếng, lắc lắc đầu nói, "Đại sư huynh nói đùa, bản đạo hôm nay tu vi làm sao có thể cùng Đại sư huynh so sánh với."

Vân Trung Tử cười cười, cũng không nói nhiều, Huyền Đô tuy nhiên tu hành lúc nhật không nhiều lắm, nhưng là hôm nay tu vi nhưng lại không thấp, có thể thấy được lão tử cũng là tại Huyền Đô trên thân đã hạ một phen công phu.

"Đại sư huynh thỉnh, sư tôn cùng nhị vị sư bá sớm đã ở bên trong chờ."

Một lát sau hai người đi vào Bát Cảnh Cung, Vân Trung Tử bước nhanh tiến lên, khom người nói, "Đệ tử Vân Trung Tử bái kiến sư tôn, Đại sư bá, Nhị sư bá."

Thông Thiên giáo chủ trên mặt hiện ra vẻ tươi cười, "Đứng lên đi."

"Tạ sư tôn."

Lão tử mặc dù không nói gì, nhưng là trên mặt nhưng lại lộ ra một tia tán thưởng chỉ sắc, bên kia, Nguyên Thủy thì là mặt không biểu tình.

"Vân Trung Tử lần này thủ hộ Nhân tộc không bị Vu Yêu cuộc chiến ảnh hưởng đến, nhưng lại công đức Vô Lượng a, cử động lần này cái gì thiện, sư đệ ngược lại là thu cái đệ tử giỏi."

Lão tử nhàn nhàn nhìn một cái Vân Trung Tử, ánh mắt thâm thúy, phảng phất là động mãi mãi không đáy, lại để cho Vân Trung Tử toàn thân chấn động.

Một bên Nguyên Thủy nghe vậy, thỉnh linh tức giận hừ một tiếng.

Vân Trung Tử trong lòng mãnh liệt chấn, trên trán thiếu chút nữa chảy ra mồ hôi, trong miệng gấp nói gấp, "Đều là sư tôn dạy bảo có phương pháp."

Thông Thiên khoát khoát tay, đạo, "Với tư cách Đạo Môn đại đệ tử, những tự nhiên là này hắn việc nằm trong phận sự, Huyền Đô cũng là không tệ, trong khoảng thời gian ngắn tu vi liền đạt đến tinh cảnh như thế."

...

Sau đó không lâu, lão tử đối với Huyền Đô đạo, "Huyền Đô, ngời Nam Cực sư đệ đã đến, ngời đi nghênh đón tiến đến."

"Vâng."

Một lát sau, Huyền Đô mang theo một người tiến đến, người này khuôn mặt già nua, mặt mũi hiền lành, hòa ái dễ gần, lại để cho hi vọng của mọi người chi tỏa ra hảo cảm, hắn chống một căn quải trượng, quải trượng rất kỳ lạ, phảng phất một căn rễ cây, hiện lên bùn đất sắc.

Người này là Nam Cực Tiên Ông, Vân Trung Tử nhìn qua Nam Cực Tiên Ông không khỏi âm thầm gật đầu, ít nhất chỉ từ biểu hiện ra xem, Vân Trung Tử ngược lại là cảm thấy cái này Nam Cực Tiên Ông không tệ.

Nam Cực Tiên Ông giờ phút này mặt sắc có chút tái nhợt, thân thể có chút cong xuống, từng ngum từng ngum thở hổn hển.

Bát Cảnh Cung nội tất cả mọi người gặp chi cũng không khỏi mỉm cười, Nam Cực Tiên Ông tu vi không tính cao, có thể tại Hỗn Độn trong một mình một người hành tẩu đến Bát Cảnh Cung, cũng có thể thấy vậy người bất phàm.

Tiến Bát Cảnh Cung, Nam Cực Tiên Ông không kịp khôi phục toàn thân pháp lực liền dẫn đầu hướng về Nguyên Thủy Thiên Tôn khom mình hành lễ đạo, "Đệ tử Nam Cực bái kiến sư tôn."

Rồi sau đó lại quay người hướng lão tử, Thông Thiên giáo chủ hành lễ nói, "Bái kiến Đại sư bá, tam sư bá."

Cuối cùng lại hướng Vân Trung Tử thi cái lễ, "Bái kiến Đại sư huynh."

Vân Trung Tử gật gù đầu, cảm giác có chút quái dị, Nam Cực xem phảng phất trăm tuổi lão nhân, giờ phút này lại cung kính có gia gọi Nguyên Thủy Thiên Tôn vì sư tôn, gọi Thông Thiên giáo chủ vì sư bá, càng là gọi Vân Trung Tử vì Đại sư huynh, phải biết rằng bọn hắn ba người này xem tuổi cũng không lớn, lớn nhất tự mấy Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đương nhiên, không có gì ngoài Vân Trung Tử bên ngoài, những người khác không có cảm giác bất luận cái gì không ổn, kỳ thật tại Hồng Hoang, bất luận tuổi lớn nhỏ, chỉ luận tu vi cao thấp,

"Tọa hạ điều tức a." Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt sắc uy nghiêm, không thích không bị, thần nhiên nói.

"Tạ sư tôn." Sau đó trực tiếp xếp bằng ở Nguyên Thủy Thiên Tôn sau lưng điều tức .

Bát Cảnh Cung là lão tử đạo tràng, Hỗn Độn nguyên khí nồng đậm, đối với tu luyện có điểm rất tốt chỗ, bởi vậy một lát sau, Nam Cực mặt sắc liền thời gian dần trôi qua hồng nhuận phon phớt, không lâu về sau càng là toàn thân pháp lực tràn đầy, đầy mặt hồng quang, đứng dậy về sau, đứng tại Nguyên Thủy Thiên Tôn bên cạnh, lắng lắng nghe Tam Thanh nói.

Một lát sau, lão tử lời nói, "Hai vị sư đệ, các ngươi cứ dựa theo chúng ta phía trước thương nghị giảng cho hắn hai người nghe đi." Rồi sau đó liền nhắm mắt .

Lão tử vừa dứt lời, Thông Thiên giáo chủ liền hướng Vân Trung Tử đạo, "Phía trước tại Tử Tiêu Cung lúc, Đạo Tổ lập Hạo Thiên vi Thiên Đế, lập Dao Trì vi Vương Mẫu, rồi sau đó lại lập sáu ngự, Hạo Thiên chiếm một ngự, Hậu Thổ chiếm một ngự, mặt khác Nữ Oa sư muội được một ngự..."

Thông Thiên giáo chủ đem tại Tử Tiêu Cung nội chuyện đã xảy ra từng cái nói cho Vân Trung Tử nghe.

Bên kia, bởi vì Thông Thiên giáo chủ tại giảng, bởi vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn liền ngậm miệng không nói, Nam Cực tự nhiên cũng là dựng thẳng lấy lỗ tai cẩn thận nghe.

"Đạo giáo được lưỡng ngự đã có tam giáo, bởi vậy chúng ta thương nghị, cuối cùng ngươi Đại sư bá lui một bước, lại để cho chúng ta Tiết giáo, Xiển giáo tất cả được một ngự, mà ngươi Đại sư bá tắc thì là mình phải một hóa thân nhập trú Thiên đình." Thông Thiên giáo chủ nói tới chỗ này liền ngừng lại.

Mà bên kia, Nguyên Thủy Thiên Tôn tắc thì hướng Nam Cực đạo, "Ta Xiển giáo được Nam Cực Trường Sinh Đại Đế vị, lúc này cùng Nam Cực ngươi không bàn mà hợp ý nhau số trời, coi như là cơ duyên của ngươi, đúng là có thể ngộ nhưng không thể cầu, nếu như ngươi nguyện ý, có thể vì Nam Cực Trường Sinh Đại Đế."

Nam Cực Tiên Ông có chút trở mắt, tròng lớn chuông đồng giống như hai mắt, có chút sợ run, lớn như vậy cơ duyên thẳng nện đến Nam Cực Tiên Ông phát mộng, bất quá dù sao cũng là tu vi cao thâm chi nhân, lập tức liền kịp phản ứng, dần xuống kích động trong lòng, hít sâu một hơi, khom người nói, "Đa tạ sư tôn ưu ái, đệ từ nguyện ý tiếp chương Nam Cực Trường Sinh Đại Đế vị."

Nguyên Thủy Thiên Tôn trên mặt lộ ra mỉm cười, gật gù đầu, "Đứng lên đi, không nhậm ngươi liền đi Thiên đình đưa tin a."

"Là." Nam Cực dựng ở Nguyên Thủy Thiên Tôn sau lưng, mặt sắc có chút chao hồng, hiển nhiên nội tâm phi thường kích động.

Đồng thời, Thông Thiên giáo chủ đã ở hướng Vân Trung Tử nói ra, "Chúng ta Tiết giáo lấy được là Tử Vi Đại Đế vị, vì sư vốn là muốn cho ngươi đi tiếp chương cái này Tử Vi Đại Đế, có thể ngươi lại không quá ưa thích quản lý, bởi vậy... Ngươi nói xem, phải ai đi thích hợp nhất?"

Vân Trung Tử trong nội tâm kinh hoàng, trầm nghĩ, "Yêu tộc tất một cái, Tây Phương Giáo cùng Đạo giáo liền tranh chấp, lần này tranh đoạt nhưng lại Thiên đình, Đạo giáo chiếm được lưỡng ngự, hơn nữa Đại sư bá còn phái ra một cái hóa thân nhập trú Thiên đình, mà Tây Phương Giáo chỉ vẹn vẹn có một ngự, như thế, lần này tranh chấp, nhưng lại Đạo giáo chiếm được thượng phong."

Vân Trung Tử nghĩ nghĩ mới lên tiếng, "Ta trong giáo tạm thời còn không người có thể tiếp chương Tử Vi Đại Đế vị, việc này cũng không vội ở nhất thời, sư tôn yên tâm, việc này liền giao do đệ từ đến xử lý a."

Thông Thiên giáo chủ từ chối cho ý kiến gật đầu, đạo, "Cái kia tốt, việc này liền giao do ngươi tới xử lý, vì sư liền không hề hỏi tới."

...

Sự tình thương nghị hoàn tất, Nguyên Thủy Thiên Tôn mang theo Nam Cực Tiên Ông, Thông Thiên giáo chủ mang theo Vân Trung Tử liền rời đi Bát Cảnh Cung.

Vân Trung Tử cùng Thông Thiên giáo chủ cùng một chỗ trở lại Kim Ngao Đảo về sau, nhưng lại nhắm lại quan đến, tạm thời đem Tử Vi Đại Đế sự tình ném chi sau đầu.

Bởi vì Bát Chu sơn đứt gãy, Vân Trung Tử đạo tâm như thích, tìm hiểu đại đạo càng thêm mau lẹ, đạo tâm vừa thích, như Mãnh Hồ Hạ Sơn, Giao Long nhập biển, đối với đại đạo thể ngộ, đạt đến một cái trước nay chưa có độ cao, đối với trước kia một ít không rõ chỗ, gần kề thoáng suy tư liền một trận trăm thông, Vân Trung Tử đối với đại đạo thể ngộ, cũng là thăng cấp bay lên.

Qua trong giây lát 300 năm thoáng qua một cái, Vân Trung Tử theo bề quan trong tĩnh lại, cảm giác được trong cơ thể tràn đầy vô cùng pháp lực, lập tức nhin không được cười ha ha, rồi sau đó lẩm bẩm nói, "Không thể tưởng được lần này bề quan thu hoạch to lớn như thế, cách Chuẩn Thánh cũng gần kề

một bước ngắn rồi, như thế, ta có hi vọng tại Phong Thần chi kiếp đã đến thời điểm đem tu vi tăng lên đến Chuẩn Thánh cảnh giới."

Lần này tu vi tăng lên, không chỉ có là bởi vì Văn Trung Tử đạo tâm đạt được phóng thích, tu luyện càng thêm dễ dàng, còn có một nguyên nhân là Thông Thiên giáo chủ trong lúc này, tại Kim Ngao Đảo nói qua ba lượt đạo, bởi vậy Văn Trung Tử tu vi mới tăng lên được nhanh như vậy.

Văn Trung Tử tâm tình khoan khoái dễ chịu, vầy vầy thêu bào, ra bể quan chỗ, có thể mới vừa ra tới, vốn là tốt tâm tình liền lập tức không còn sót lại chút gì, nguyên nhân không nó, nhưng lại Kim Ngao Đảo nội Tiết giáo đệ tử còn thừa không có mấy.

Thấy vậy, Văn Trung Tử chỉ phải ngửa mặt lên trời một tiếng thở dài, Tiết giáo đệ tử chỉ biết tu luyện bản thân pháp lực, đối với tu hành lại không quá chú trọng, bởi vậy tâm tính theo không kịp, cũng khó trách tại Phong Thần chi kiếp trong tao ngộ kiếp nạn, lên Phong Thần bảng.

Văn Trung Tử thật là bất đắc dĩ, lắc đầu, quay người ra Kim Ngao Đảo.

...

Thiên đình, Hạo Thiên cùng Dao Trì chính ngồi cùng một chỗ thưởng thức trà, hai người mặt sắc cũng không phải nhìn rất đẹp, trọng Lập Thiên đình đã 300 năm, trải qua cái này 300 năm thời gian, Thiên đình tại Hồng Hoang cũng tuyển nhận một nhóm lớn Tiên Nhân, hôm nay cũng đơn giản quy mô, có thể lại để cho hai người tức giận chính là, ăn uống miễn phí cũng không phải thiếu, chính thức có đại thần thông lại ít càng thêm ít.

Mà Tây Phương Giáo cùng Đạo giáo hai giáo tuy nói là phái người đến đây hiệp trợ Thiên đình, chương quân Hồng Hoang, có thể những người này không người nào là tâm cao khí ngạo chỉ nhân? Căn bản là không đem Hạo Thiên đề vào mắt, huống chi Nhân Giáo đến chính là lão tử hóa thân, không chỉ có không thể đem ra sử dụng mấy may, càng là còn phải đem hân cung cấp lên.

Duy nhất lại để cho Hạo Thiên cùng Dao Trì dễ chịu một điểm là Tiết giáo Từ Vi Đại Đế vị một mực không có người trước tiếp nhận, hai người cũng vui vẻ được như thế, miễn cho thụ nhiều một phần khí.

Đúng lúc này, Thái Bạch Kim Tinh vội vội vàng vàng chạy tiến đến, đạo, "Bẩm báo bệ hạ, bên ngoài có một đạo người muốn gặp bệ hạ."

Hạo Thiên cùng nhan vui mừng sắc đối với Thái Bạch Kim Tinh đạo, "Thái Bạch a, những sự tình này ngươi tự giao cho mặt khác Tiểu Tiên đến xử lý a, những năm gần đây này, ngươi vì Thiên đình đông chạy tây chạy, cũng nên nghỉ ngơi một chút rồi."

Thái Bạch Kim Tinh sợ hãi, cảm kích nói, "Đa tạ bệ hạ quan tâm, Tiểu Tiên không phiền lụy."

Hạo Thiên cười cười, cũng không miễn cưỡng, sau đó không đếm xỉa tới mà hỏi, "Là ai muốn gặp ta?"

Thái Bạch Kim Tinh đạo, "Bẩm bệ hạ, là Văn Trung Tử."

Hạo Thiên cùng Dao Trì hai người nghe vậy đều là giận dữ, Thái Bạch Kim Tinh mặt sắc cũng là khó coi, hiển nhiên Thiên đình người đối với Đạo giáo cùng Tây Phương Giáo môn nhân đều không ưa.

Hạo Thiên bình phục thoáng một phát phần nộ tâm tình, thần nhiên nói, "Mời hắn vào a."

"Sớm muộn cũng là muốn đến, sớm tới chậm đến đều đồng dạng!" Dao Trì tại Hạo Thiên sau lưng an ủi.

--

Tạm 50 Chương Khai Vị Nhé Mọi Người, Ai Thấy Đọc Được Thì Tới Mai Minh Làm Tiếp Nhé Mọi người

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: An bài

Văn Trung Tử theo Thái Bạch Kim Tinh tiến vào Nam Thiên môn.

Lướt qua Nam Thiên môn, Văn Trung Tử phảng phất đi tới một cái thế giới khác, Nam Thiên môn về sau, một mảnh Kim Quang, cung khuyết thành đàn, thần hi đầy trời, thần hạc Đẳng Văn trên chín tầng trời, toàn bộ Thiên đình một mảnh tường hòa.

"Thiên đình quả nhiên là một chỗ phúc địa."

Vân Trung Tử phát ra từ đáy lòng lắm bả nói, Thiên đình nội, không chỉ có có nòng đậm Hồn Độn nguyên khí, càng là có khổng lồ Tinh Thần Chi Lực, đây càng thêm có thể làm cho Thiên đình chúng tiên tu vi cấp tốc bay lên.

"Đạo hữu bên này thỉnh."

Thái Bạch Kim Tinh phía trước dẫn đường, chuyển qua mấy cái hành lang, hai người liền đi tới Lăng Tiêu Bảo Điện.

Bảo điện nội, kim đồng chấp phiên tràng, Ngọc Nữ nâng Như Ý, chia làm hai bên, lò vàng thùy ai, ngân đèn cây huy hoàng, chiếu rọi được toàn bộ bảo điện một mảnh sáng sủa, thùy quang lập loè, mặt đất tràn ngập thành từng mảnh nhàn nhạt mây mù, những mây mù này, tất cả đều là Hồn Độn nguyên khí tụ thành.

Hạo Thiên cùng Dao Trì hai người ngồi ở bên trên thủ, trong điện chỉ vện vện có mấy vị này, trừ lần đó ra, nhưng lại không nữa mặt khác bất luận kẻ nào.

"Bần đạo Vân Trung Tử bái kiến Ngọc đế." Vân Trung Tử một chấp tay đạo, đồng thời thầm nghĩ trong lòng, "Không hổ là Đạo Tổ bên cạnh đồng tử, rõ ràng có Chuẩn Thánh tu vi, không đơn giản a."

"Đạo hữu không cần phải khách khí, trăm tuy là Ngọc đế, nhưng cũng là người tu đạo, người ta đạo hữu tương xứng là được." Hạo Thiên nói như thế.

Kỳ thật vốn là Hạo Thiên là có chút khinh thường Vân Trung Tử cái này Đạo giáo đại đệ tử, nhưng hôm nay vừa thấy Vân Trung Tử, nhưng trong lòng thì rung mình, "Trong vân này từ quả nhiên bất phàm, lúc này mới bao lâu thời gian, tu vi rõ ràng đạt đến Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền vào giai Chuẩn Thánh cảnh giới, như thế ngang hàng tương giao, cũng sẽ không biết rơi xuống mặt mũi của ta."

Hạo Thiên cũng đành chịu, Vân Trung Tử tuy nhiên gần kề chỉ là Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ đỉnh phong tu vi, có thể trong tay đã có hai kiện bảo vật, có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thái Thần Thương nơi tay, Vân Trung Tử không sợ một loại Chuẩn Thánh, mà Vân Trung Tử một khi tiến giai Chuẩn Thánh, kỳ thật thực lực không thể nghi ngờ là đột nhiên tăng mạnh, tại toàn bộ Hồng Hoàng, cũng là tính ra bên trên cao thủ.

"Đã đạo hữu nói như thế, cái kia bần đạo liền không khách khí." Vân Trung Tử cũng là nhanh muốn tiến giai Chuẩn Thánh người rồi, tự nhiên cũng không muốn luôn mồm gọi Hạo Thiên vi Ngọc đế.

Hạo Thiên mỉm cười, cũng không quan tâm, "Người tới, ban thưởng ghế ngồi!"

Đãi Vân Trung Tử sau khi ngồi xuống, lại có thị nữ vi hấn ngâm vào nước trà.

Vân Trung Tử cũng không nói nhiều, bùng lên trà trà, nhắm nháp, trà vừa vào bụng, lập tức một cỗ thanh thuần nguyên khí liền khuếch tán ra, lại để cho người toàn thân vô cùng thoải mái, Vân Trung Tử không khỏi thốt ra, "Trà ngon!"

"Ha ha, trà này thiếp thân tại đây còn có rất nhiều, đạo hữu muốn là ưa thích, thời điểm ra đi có thể mang lên một ít." Dao Trì mỉm cười nói.

Vân Trung Tử cũng không cự tuyệt tuyệt, đạo, "Như thế liền đa tạ rồi."

"Không biết đạo hữu tới đây cái gọi là chuyện gì?" Hạo Thiên mở miệng hỏi.

Vân Trung Tử nghe vậy, đem chén trà buông, rồi sau đó đạo, "Hai vị đạo hữu tuân theo Đạo Tổ ý chỉ chấp chương Thiên đình, giáo hóa chúng sinh, đồng thời Đạo Tổ thiết lập sáu ngự, mà ta Tiết giáo nhưng lại được Từ Vi Đại Đế cái này một ngự." Nói đến tại đây, Vân Trung Tử có chút dừng dừng.

"Ai, quả nhiên là vì Từ Vi Đại Đế vị trí mà đến." Hạo Thiên trong nội tâm khe khẽ thở dài, tuy nhiên tâm trong phi thường không dễ chịu, bất quá lại chỉ có thể nhịn lấy.

Vân Trung Tử tiếp tục nói, "Bất quá ta sư tôn lại nói người tu đạo nên vứt bỏ quyền lực, toàn tâm tu hành ngộ đạo, bởi vậy cái này Từ Vi Đại Đế vị, tạm thời liền giao do đạo hữu chấp chương."

Sau khi nói xong, Vân Trung Tử lần nữa cầm lấy chén trà, nhắm nháp, cũng mặc kệ sớm đã có chút ít thất thố Hạo Thiên, Dao Trì bọn người.

Nửa ngày về sau, Hạo Thiên mới kịp phản ứng, mặc dù biết rõ chính mình dĩ nhiên thất thố, thực sự không có được như vậy nhiều, có chút không quá xác định mà hỏi, "Đạo hữu lời ấy làm thật?"

Vân Trung Tử đạo, "Đạo hữu cho rằng bần đạo hội chuyên theo Kim Ngao Đảo đến Thiên đình cùng người đùa giỡn hay sao?"

"Đạo hữu chớ trách, trăm nhất thời nói lỡ."

"Ha ha!" Vân Trung Tử từ chối cho ý kiến cười cười, hần sớm đã ngờ tới Hạo Thiên hội giật mình, lại thật không ngờ sẽ như thế thất thố, đương nhiên, theo bên cạnh cũng có thể nhìn ra, khác giáo tại chuyện này bên trên, sớm đã lại để cho Hạo Thiên tâm phiền rồi, bởi vậy, hiện tại đột nhiên nghe nói Tiết giáo muốn đem Từ Vi Đại Đế cái này một vị đưa tạm thời giao do hần chương quản, Hạo Thiên mới sẽ như thế thất thố.

Hạo Thiên thấy thế, nhưng lại minh bạch, Vân Trung Tử nói không kém, trong nội tâm lập tức đại hi, hần sớm đã chuẩn bị lại để cho Vân Trung Tử tiếp nhận Từ Vi Đại Đế, thật không nghĩ đến lại có thể biết là như thế này.

"Đạo hữu cũng đừng quá quá cao hung, Tử Vi Đại Đế cái này một vị đưa, chờ ta dạy dỗ hiện thích hợp đám người, tự nhiên sẽ tới đón đảm nhiệm." Văn Trung Tử ở một bên thỉnh thoảng nói như thế.

Hạo Thiên sững sờ, kịp phản ứng, khẽ chau mày, đạo, "Không biết quý giáo hội từ lúc nào tiếp nhận?"

Văn Trung Tử nghĩ nghĩ, đạo, "2000 năm tá hữu a."

Hạo Thiên nghe vậy âm thầm gật gật đầu, 2000 năm thời gian cũng là không ngắn, hướng chỉ hiện tại Thiên đình sơ lập, đúng là cần đại thể xây dựng thêm, nếu như có thể khống chế Tử Vi Đại Đế vị trí, toàn bộ Hồng Hoang trên không ngôi sao liền do hắn khống chế, như thế càng khả năng hấp dẫn Hồng Hoang đại năng đầu nhập vào Thiên đình.

"Ân, như thế liền đa tạ rồi." Hạo Thiên giờ phút này đối với Văn Trung Tử nhưng lại khách khí rất nhiều, đồng thời trong nội tâm đối với Tam Thanh cũng là thiên hướng Thông Thiên giáo chủ.

Văn Trung Tử khoát khoát tay, đạo, "Đạo hữu khách khí, bất quá bản đạo nhưng lại có một yêu cầu quá đáng, mong rằng đạo hữu thành toàn."

"Đạo hữu nhưng giảng không sao." Hạo Thiên giờ phút này cũng ngay thẳng, có chút xa hoa nói.

"Cái kia tốt, bản đạo liền không khách khí, Tử Vi Đại Đế khống chế ngôi sao, mà Tinh Thần Chi Lực đối với tu luyện có điểm rất tốt chỗ, bởi vậy bản đạo hi vọng đạo hữu có thể đem một phần Tinh Thần Chi Lực đầu nhập bản đạo trên đảo nhỏ, không biết đạo hữu có thể một theo bản đạo chi nguyện?" Văn Trung Tử trực tiếp đem thỉnh cầu của mình (kỳ thật có thể nói là yêu cầu) nói ra.

Hạo Thiên ám thở dài một hơi, là hắn biết việc này không có đơn giản như vậy, bất quá Văn Trung Tử yêu cầu này cũng không không hợp lý chỗ, hướng hồ ức vạn ngôi sao đều do hắn khống chế rồi, mặc dù phân ra một phần cho Văn Trung Tử cũng không sao.

Hướng chỉ, hiện tại cùng Văn Trung Tử kéo tốt quan hệ, về sau coi như là Tiết giáo thu hồi Tử Vi Đại Đế vị, Hạo Thiên cũng có thể may mắn mặt dày lại để cho Văn Trung Tử phân hán một phần Tinh Thần Chi Lực, cho nên, Hạo Thiên không có nghĩ nhiều trực tiếp tựu đáp ứng xuống.

Đương nhiên bởi vì Ngũ Hành đảo có thể ẩn hình, bởi vậy hiện tại biết rõ Ngũ Hành đảo vị trí cụ thể cũng không có nhiều người, cuối cùng Văn Trung Tử đem Ngũ Hành đảo vị trí giao cho Hạo Thiên, lại tại Thiên đình dạo qua một lát sau, liền cáo từ rồi đi, trước khi rời đi, Dao Trì nhưng lại lại để cho Văn Trung Tử mang đi một phần linh trà.

"Trong vân này tử là cái không thiết thời chủ a." Mất thấy lấy Văn Trung Tử bóng lưng biến mất, Hạo Thiên nói như thế.

Một bên Thái Bạch Kim Tinh cùng Dao Trì đều là gật đầu đồng ý.

Dao Trì đạo, "Lần này thừa Tiết giáo lớn như thế nhân tình, sau này nhưng lại sẽ đối Tiết giáo đệ tử nhiều hơn trông nom rồi."

Hạo Thiên lắc đầu nói, "Tiết giáo thế đại, không có thực lực, không có có chỗ dựa, ai cũng không dám đi trêu chọc Tiết giáo đệ tử, mà dám trêu chọc Tiết giáo đệ tử, đều là có đại bối cảnh, những người này tự nhiên là khác mấy giáo đệ tử, đối với bọn hắn chúng giáo tranh đoạt, ta Thiên đình nhưng lại không tốt tham dự trong đó, bởi vậy đối với Tiết giáo, tại không đắc tội khác giáo dưới tình huống, khả năng giúp đỡ tắc thì bang, không thể giúp dễ tính."

Hạo Thiên nhưng lại đem Hồng Hoang chứng thế lực đem so với so sánh thấu triệt.

Dao Trì ngẫm lại, gật gật đầu, không có nhiều lời.

Hạo Thiên hướng Thái Bạch Kim Tinh đạo, "Thái Bạch, ngươi tìm người tiếp chưởng Tử Vi Đại Đế, mặt khác đem một nửa Tinh Thần Chi Lực ném đến Văn Trung Tử Ngũ Hành ở trên đảo."

Thái Bạch Kim Tinh gật đầu, quay người liền rời đi Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Ngũ Hành đảo như thế tiểu một cái hòn đảo, ném một nửa Tinh Thần Chi Lực, phải chăng quá nhiều rồi há? Quá lãng phí rồi." Dao Trì mày nhăn lại, hướng Hạo Thiên nói.

Hạo Thiên lắc đầu nói, "Không nhiều không ít, vừa mới tốt!"

...

Văn Trung Tử một đường không vội không chậm bay về phía Ngũ Hành đảo, tâm tình thật tốt, đồng thời tại trong lòng cũng là nghĩ đến sau này sự tình, Vu Yêu đại chiến cáo một giai đoạn, một đoạn, khả thi gian đối với Văn Trung Tử mà nói lại càng ngày càng khẩn bách, dù sao khoảng cách Phong Thần cuộc chiến dĩ nhiên không xa vậy.

Văn Trung Tử thỉnh thoảng nhìn lên phía chân trời, không biết suy nghĩ cái gì, trên mặt thỉnh thoảng xuất hiện nhớ lại, tưởng niệm thần sắc, hai tay để sau lưng, thân hình cấp tốc phi hướng Đông Hải chi cảnh, quần áo liệt liệt lấy tiếng nổ, dãy núi vạn khe lóe lên tức thì, Văn Trung Tử tuy nhiên thân đang phi hành, vừa ý lại sớm đã không biết bay đến nơi nào.

Chưa phát giác ra Văn Trung Tử đã bay đến Ngũ Hành đảo, thở dài một tiếng, hít sâu một hơi, đem ý nghĩ trong lòng đề xuống, phiêu nhiên vào khỏi Ngũ

Hành trong đảo.

Mà đúng lúc này, đột nhiên theo Hồng Hoang trên không, sắc hạ vô tận Tinh Thần Chi Lực, nồng đặc được như là chất lỏng một loại Tinh Thần Chi Lực, giống như một đầu màu sắc Thần Long, hướng phía Ngũ Hành đảo lao nhanh mà xuống.

Toàn bộ Hồng Hoang sinh linh đều bị kinh động, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn về phía Thiên đình phương hướng, chỉ thấy một đầu quanh thân hiện lên màu sắc kim kiều, theo Thiên đình phương hướng cấp tốc hướng về Đông Hải chi cảnh lan tràn, tại tất cả mọi người nghen hống nhìn trần trối xuống, kim kiều một mực lan tràn đến Ngũ Hành đảo, Ngũ Hành đảo tương đối với Đông Hải chi cảnh khác hòn đảo, thật sự là quá nhỏ rồi, toàn bộ hòn đảo hoàn toàn bị kim kiều bao trùm.

Hồng Hoang hơn mấy ở không có bao nhiêu người biết rõ Ngũ Hành đảo tồn tại, mặc dù là như Minh Hà bức này Chuẩn Thánh cũng không biết Ngũ Hành đảo, bởi vậy, giờ phút này gặp do vô tận Tinh Thần Chi Lực tụ thành kim kiều nổi thẳng cái này tiểu đảo nhỏ tự, Hồng Hoang một đám đại thần thông người, ai cũng kinh nghi bất định, toàn bộ đều có chút không rõ ràng cho lắm.

Cơ hồ tất cả mọi người ở trong tối tự suy đoán chỗ này hòn đảo đến cùng thuộc về ai.

"Trời ạ, đây là Tinh Thần Chi Lực, quá mức nồng đậm rồi."

"Cái này đảo nhỏ là ai hay sao? Rõ ràng lại để cho Thiên đình ném hạ lớn như thế lượng Tinh Thần Chi Lực."

"Đảo nhỏ tại Đông Hải chi cảnh, hẳn là Tịch giáo đệ tử một chỗ chỗ ở a, nghe nói Tịch giáo đại đệ tử cũng không ở tại Kim Ngao Đảo, lường trước chỗ này đảo nhỏ hẳn là thuộc về Tịch giáo đại đệ tử a."

"Mười phần 1/10 là hẳn, bằng không thì không ai có thể lại để cho Thiên đình làm như thế, bất quá nghe nói kỳ tài Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ mà thôi, Thiên đình có tất yếu như thế coi trọng sao? Chẳng lẽ đột phá Đại La Kim Tiên kỳ, đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới?"

...

Rất nhiều người đều đang suy đoán, đương nhiên cái này cũng rất dễ dàng suy đoán, dù sao Tịch giáo chúng đệ tử ở bên trong, có thể làm cho Thiên đình như thế cũng chỉ có Vân Trung Tử cái này một vị rồi, mặc dù là Đa Bảo, tin tưởng Hạo Thiên hiện tại cũng sẽ không biết đem hắn để vào mắt.

Vân Trung Tử vừa mới tiến được Ngũ Hành đảo, tựu cảm ứng được một cỗ khổng lồ cực kỳ Tinh Thần Chi Lực hướng về Ngũ Hành đảo rơi xuống.

Một lát sau, Tinh Thần Chi Lực dừng hẳn vào Ngũ Hành trong đảo, toàn bộ hòn đảo lập tức minh sáng, hòn đảo bên trên sở hữu sinh linh tất cả đều tham lam hít thở thích lấy cái này cỗ Tinh Thần Chi Lực.

"Đại sư huynh, đây là có chuyện gì?"

Lập tức, Tam Tiêu chờ liền xuất hiện tại Vân Trung Tử trước người, trên mặt tràn đầy khiếp sợ chi sắc, kinh nghi mà hỏi.

Vân Trung Tử nhàn nhạt cười, cũng không nói lời nào, một cái lắc mình xuất hiện tại Ngũ Hành đảo bên ngoài, rồi sau đó liền trong tay không ngừng đánh ra pháp quyết, đem sở hữu Tinh Thần Chi Lực dẫn vào đến trong đảo, không lãng phí mây may.

Bất quá Vân Trung Tử cũng có chút buồn rầu, dù sao nếu như một mực như vậy, vậy thì quá rêu rao rồi, sẽ để cho những người khác trong nội tâm bất mãn.

Đương nhiên, Vân Trung Tử lo lắng là dư thừa, ngay tại Tinh Thần Chi Lực rơi vào Ngũ Hành trong đảo không lâu, kim kiều liền chậm rãi biến mất, nhưng là về này Tinh Thần Chi Lực lại không có chút nào yếu bớt, như trước liên tục không ngừng đầu nhập Ngũ Hành trong đảo.

Kim kiều biến mất, Hồng Hoang chúng sinh linh cũng liền không hề chú ý, mà Ngũ Hành đảo cũng lần nữa biến mất hành tung, Vân Trung Tử, Tam Tiêu bọn người cũng mượn cơ hội này, bắt đầu bế quan!

...

Quyển thứ nhất đã xong, kế tiếp tự là Quyển 2: Rồi, đổi mới được có chút thiếu, có thể sẽ lại để cho có chút đạo hữu bất mãn, Văn Phong lúc này nói tiếng xin lỗi, nhưng là thỉnh các vị đạo hữu yên tâm, cuốn sách này tuyệt không đoạn càng, mỗi ngày ít nhất đều có một chương đổi mới!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Phục Hy đến thế gian

Thời gian như bạch ký qua ke hồ, trong nháy mắt tức thì, thoáng chớp mắt, Nhân tộc xuất thế đã gần vạn năm!

Nhân tộc tại trải qua như thế lâu dài sinh sôi nảy nở về sau, miệng người đạt đến một cái khủng bố con số, đủ có mấy trăm ức nhân số.

Vừa mới bắt đầu, Văn Trung Tử biết được sau còn âm thầm tắc lưỡi, quả thực bị chấn kinh rồi một bữa, bất quá cẩn thận ngẫm lại, Hồng Hoang sao mà đại, so với trước kia sinh hoạt địa cầu, không thể nghĩ ngờ tại một mảnh mệnh mong Tinh Không.

Nhân tộc nhiều như vậy miệng người, tự nhiên không có khả năng tất cả đều sinh hoạt tại Thủ Dương Sơn, bởi vậy, chậm rãi, Nhân tộc liền bắt đầu không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch tán, di chuyển, sau đó lại hình thành bộ lạc.

Hiện nay, toàn bộ Hồng Hoang đại lục, không có gì ngoài một ít vắng vẻ địa phương, trên cơ bản tùy ý đều có Nhân tộc bóng dáng.

Lại nói tại Đông Thắng Thần Châu, khoảng cách Lạc Thủy trăm dặm chỗ có một bộ lạc tên là phong cồn, này bộ lạc chính là sớm nhất một đám theo Thủ Dương Sơn trong dời ra Nhân tộc, hôm nay quy mô đã có vài chục vạn chỉ chúng, là chừng nổi tiếng đại bộ lạc.

Bộ lạc có một người con gái, tên là Hoa Tư, Hoa Tư tâm địa thiện lương, có chút hiếu động, thường xuyên trợ giúp trong bộ lạc mẹ goá con côi lão ấu chi nhân.

Hồng Hoang đại lục linh khí đầy đủ, Linh Dược vô số, Nhân tộc miệng người phần đông, tự nhiên sẽ đạt được không ít Linh Dược, mà phong cồn là một đại bộ lạc, Hoa Tư nàng này tâm địa thiện lương, bởi vậy cũng nhận được một ít Linh Dược ăn, thể trạng đạt được cải thiện, hai tay mở ra, chừng 200~300 cân lực, so với rất nhiều trưởng thành nam tử, cũng không chút nào遜 sắc.

Một nhật, Hoa Tư lên núi đi săn, làm cho nàng tức giận chính là, liên tiếp mấy canh giờ đều chưa từng có một con dã thú xuất hiện, cuối cùng Hoa Tư leo đến đỉnh núi, lại khiếp sợ phát hiện, trên đỉnh núi, có một kim kiều, kim kiều huyền rực rỡ, thụy quang ngàn vạn, trên núi sở hữu linh khí đều đều hướng hân hội tụ.

"Trên đỉnh núi tại sao có thể có như vậy một tòa kim kiều đâu này? Trước kia tại sao không có xuất hiện qua."

Hoa Tư tự nói, chân mày hơi nhíu lại, cẩn thận từng li từng tí đến gần kim kiều, muốn đi chạm đến.

"Hi!"

Đúng lúc này, một tiếng vang nhỏ vang lên, như xà hổ tín giống như, lại để cho người khắp cả người phát lạnh.

Cùng lúc đó, kim kiều phía trên đột nhiên xuất hiện một đạo hư ảnh, một cái đầu người thân rắn nam tử, hân khuôn mặt dữ tợn, coi như đang tại kinh nghiệm tất cả kiếp nạn.

Hoa Tư đã bị kinh hãi, "Đạp đạp đạp." Cấp tốc hướng về sau rút lui, một cái sơ sẩy, té ngã trên đất, hoảng sợ nhìn xem kim kiều.

Đột nhiên, kim kiều Kim Quang đại phóng, lập tức bao phủ ở toàn bộ đỉnh núi, đồng thời, theo kim kiều bên trên truyền ra trợn trợn tiếng kêu thảm thiết.

Chỉ thấy kim kiều phía trên nam tử tại kim kiều Kim Quang bao phủ xuống, một lát sau, hân thân rắn liền triệt để biến thành thân người, đồng thời, nam tử ánh mắt tán loạn, sau đó ngất đi qua.

Nam tử tại kim trên cầu chìm nổi, chậm rãi, nam tử thân thể phảng phất kinh Phật lịch thời gian đường hầm, rõ ràng tại chậm rãi nhỏ đi, thiếu niên, tiểu hài tử, hài nhi, thẳng đến hóa thành một đoàn lông bài tay lớn nhỏ quang đoàn mới dừng lại đến.

Hoa Tư rất là sợ hãi, muốn rời khỏi tại đây, thế nhưng mà tại Kim Quang bao phủ xuống, Hoa Tư không thể như nguyện.

"Hư!" Một tiếng, kim kiều phía trên quang đoàn lóc lên phía dưới xuất hiện tại Hoa Tư phụ cận, rồi sau đó tại Hoa Tư hoảng sợ trong ánh mắt, quang đoàn chui vào trong bụng của nàng.

Cái này đột nhiên biến hóa lại để cho Hoa Tư đã bị kinh hãi, hai mắt một phen, trực tiếp ngất đi.

Kim Quang biến mất, kim kiều hóa thành một bức quyền trục, bay về phía tầng trời ba mươi ba.

Oa Hoàng Cung, Nữ Oa có cảm giác, nhìn xa nơi này, trên mặt thần sắc có chút khó coi, lập tức hừ lạnh một tiếng, rồi sau đó nhắm mắt dưỡng thần đi.

Mấy canh giờ về sau, phong cồn bộ lạc tộc nhân tại đỉnh núi đem hôn mê Hoa Tư công trở về.

Hoa Tư sau khi tỉnh lại phát hiện hết thảy như thường, thân thể của mình cũng không có bất kỳ biến hóa nào, lại để cho hân an tâm không ít, về sau sinh hoạt trước sau như một, đỉnh núi sự tình, nàng cũng không trước bất kỳ ai nhắc tới.

Có thể cũng không lâu lắm, Hoa Tư liền phát hiện bụng của mình trưởng thành, hơn nữa càng ngày càng hơn đại, Hoa Tư kinh hoàng, nàng biết rõ, chính mình mang thai, nghĩ đến đỉnh núi chuyện đã xảy ra, Hoa Tư mặt sắc một mảnh trắng bệch, đầu người thân rắn, đây chính là yêu a.

Chưa kết hôn mà có con, Hoa Tur là trăm miệng khó trả lời, cuối cùng chỉ phải đem phát sinh ở đỉnh núi sự tình giảng ra, tộc nhân nghe xong, tất cả cảm ý kiến, có người chủ trương giết Hoa Tur, có thể lại có người kiên trì lại để cho Hoa Tur đem hài tử sinh hạ đến.

Phong côn bộ lạc thủ lĩnh là một thiện tâm lão nhân, hẳn vốn là cũng kiên trì lại để cho Hoa Tur đem hài tử sinh hạ, dù sao việc này bất thường, có lẽ sẽ cho bộ lạc mang đến kỳ ngộ, có thể trong bộ lạc, ủng hộ người của hắn lại không nhiều, phần lớn người đều hi vọng đem Hoa Tur giết chết, đem Hoa Tur trong bụng hài tử bóp chết.

"Hoa Tur, ta cũng không giúp được, từ nay về sau ngươi liền rời đi phong côn bộ lạc a, nếu như ngươi trong bụng hài tử đại có lai lịch, đều có Tiên Nhân tương trợ, như nếu không, chính ngươi cẩn thận một chút a!" Lão thủ lĩnh bắt đầu đi, cuối cùng chỉ phải đem Hoa Tur đuổi ra phong côn bộ lạc, lại để cho hắn tự sinh tự diệt.

Ngũ Hành đảo, Vân Trung Tử gần đây mặc dù thường xuyên bề quan, bắt quá mỗi lần bề quan thời gian đều phi thường đoản, cái này một nhật, Vân Trung Tử vừa cho mấy vị đồng tử cùng Chung Linh chờ đợi giải hoàn tất, như thường ngày giống như, tùy ý véo chỉ tính toán.

"Ồ, xem ra là đã đến Nhân tộc rầm rộ thời điểm."

Mấy cái đồng tử cùng Tam Tiêu chờ đợi đều có chút như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu, bắt quá Vân Trung Tử cũng không nói nhiều, ha ha cười cười, một cái lắc mình liền biến mất ở Ngũ Hành đảo.

Hoa Tur thương tâm muốn tuyệt, nàng theo không nghĩ tới có một ngày, chính mình sẽ bị đuổi ra phong côn bộ lạc, Hoa Tur cho tới bây giờ đều không có lý khai phong côn bộ lạc quá xa, bởi vậy nhất thời cũng không biết nên đi hướng nơi nào, huống hồ nàng hiện tại bụng càng ngày càng hơn đại, hành động cũng bất tiện, chớ nói chi là đi sản rồi.

"Vì cái gì ông trời muốn đối với ta như vậy?"

Hoa Tur bị thống, nàng vốn là một thiện tâm chi nhân, lại thật không ngờ sẽ có này tao ngộ, cuối cùng Hoa Tur đi vào đỉnh núi, do dự thật lâu, nước mắt lăn xuống, cắn răng một cái, hai mắt nhắm lại, hướng về chân núi liền thả người nhảy lên.

Liệt Phong gào thét, theo bên tai thổi qua, Hoa Tur nhắm hai mắt, giờ khắc này, nàng cảm giác rất mâu thuẫn, chính mình có lẽ cảm thấy sợ hãi, sợ hãi mới đúng, thế nhưng mà nội tâm tại thời khắc này nhưng lại như là nay bình tĩnh, nhưng là tiếp theo mà đến là vô tận hối hận, xấu hổ ý, sờ lên bụng của mình, cảm giác đặc biệt thực xin lỗi chính mình còn chưa xuất thể hài tử.

Phong ngừng lại, Hoa Tur cũng sờ, trong tưởng tượng đau đớn cảm giác cũng không xuất hiện, vội vàng mở mắt ra, phát hiện mình thân ở một trong sơn động, mà trước mặt mình lúc này đang đứng một đạo nhân, người này đúng là Vân Trung Tử.

"Hoa Tur bái kiến tiên trưởng." Hoa Tur hơi suy nghĩ một chút cũng liền hiểu được, nhớ tới phía trước Tộc trưởng nói, lập tức hướng về Vân Trung Tử cúi đầu.

"Không cần phải khách khí." Vân Trung Tử trưởng bảo có chút một Phật, Hoa Tur liền bái không đi xuống, rồi sau đó tiếp tục lời nói, "Hoa Tur, ngươi tại sao tự sát?"

Hoa Tur nghẹn ngào, chậm rãi đem sự tình nguyên do nói tới.

Vân Trung Tử sau khi nghe xong, đạo, "Ngươi có thể yên tâm, ngươi trong bụng hài tử, chính là Tiên Nhân chuyển thể tái sinh, tương lai sẽ có một phen với tư cách."

Hoa Tur rất là kích động, rung giọng nói, "Tiên trưởng nói làm thật?"

Vân Trung Tử cười cười, đạo, "Tự nhiên làm thật, từ nay về sau ngươi liền ở tại núi này động, bản đạo nơi này có một ít tiên đan, ngươi chỉ cần mỗi tháng ăn một hạt, đủ bảo vệ ngươi không lo."

"Hoa Tur đại hài nhi tạ ơn tiên trưởng, dám Tiên trưởng vì sao tên? Ở đâu chỗ tu hành?" Hoa Tur sờ lên bụng của mình, trên mặt toát ra một tia cảm kích.

"Bản đạo Vân Trung Tử, tại Ngũ Hành đảo tu hành, bản đạo đi đây!" Về sau Vân Trung Tử liền rời đi, không có ở này qua dừng lại thêm.

Bát Cảnh Cung, lão tử xếp bằng ở vân trên giường, lúc này lại đột nhiên khẽ chau mày, rồi sau đó liền giãn ra, nhẹ gật đầu, nhắm mắt đánh ngáy.

Qua trong giây lát, cách Hoa Tur tại đỉnh núi tao ngộ đã qua chín năm linh chín tháng lại Cửu Thiên.

Ngày hôm nay, nâng cao phình bụng Hoa Tur đột cảm giác chính mình trong bụng truyền đến trận trận tê tâm liệt phế đau đớn cảm giác, sau đó không lâu Hoa Tur liền sinh hạ một bé trai nhỏ.

Bé trai nhỏ vừa ra sinh, Hoa Tur chỗ trên sơn động không liền hào quang đại phóng, màu ngọc bích ngàn đầu, rồng ngâm Phượng Minh, một đầu Ngũ Trảo Kim Long cùng một đầu Thái Phượng tại trên bầu trời ngay ngắn hướng bay múa.

"Hài tử, con của ta rốt cục sinh ra rồi." Hoa Tur rơi lệ, suốt hơn chín năm, đem gần mười năm hoài thai, nếu không có Vân Trung Tử nhắc nhở, Hoa Tur

còn cho là mình hoài chính là một cái yêu quái.

"Mẫu thân, ta gọi Phục Hy." Bé trai nhỏ sinh mà có thể nói, rõ ràng mở miệng kêu một tiếng mẫu thân, còn gọi ra tên của mình, sau đó rúc vào Hoa Tư trong ngực.

Đúng lúc này, một Long Nhất Phượng đột nhiên xông vào son động ở bên trong, hai thú trực tiếp vọt vào trộn lẫn há hốc mồm tiểu Phục Hy trong thân thể, nguyên lai cái này hai thú rõ ràng đều là do tinh khí hội tụ mà thành.

Phong cồn trong bộ lạc, không ít người đều trông thấy cách bộ lạc tại chỗ rất xa Thiên Địa dị tượng, tất cả đều khiếp sợ phi thường, lập tức bẩm báo cho bộ lạc thủ lĩnh.

Sở hữu tộc nhân đều bị kinh động, tất cả đều nhìn xa viễn không, một cái tuổi chừng trăm tuổi lão nhân lắm bả, "Theo ghi lại, Thánh Nhân sinh ra lúc đều nương theo lấy Thiên Địa dị tượng, như thế Long Phượng đều xuất hiện cảnh tượng, thật sự là trước đó chưa từng có, chẳng lẽ lại giống như Toại Nhân Thị, Hữu Sào thị bực này Thánh Nhân xuất thế hay sao?"

Bộ lạc mới thủ lĩnh nghe vậy lập tức lấp bắp kinh hãi, đạo, "Kỳ quái, cái kia chỗ núi rừng có lẽ không có ta bộ lạc người qua lại, tại sao có thể có Thánh Nhân xuất thế tại chỗ nào? Chẳng lẽ là khác bộ lạc hay sao? Đi, đi xem."

Đương thủ lĩnh mang theo mấy người đã tìm đến Hoa Tư chỗ son động thời điểm, vừa vận trông thấy Hoa Tư ôm tiểu Phục Hy đi ra son động.

"Hoa Tư? Tiểu hài này là?" Thủ lĩnh giật mình, trong mắt dị sắc liên tục, chăm chăm vào tiểu Phục Hy xem qua không ngừng.

Cuối cùng, Hoa Tư cùng tiểu Phục Hy bị thủ lĩnh mang về phong cồn bộ lạc, Hoa Tư những năm gần đây này cũng không tính là chịu khổ, chỉ là có chút cô tịch mà thôi, bởi vậy Hoa Tư tha thứ trước kia đuổi đi những tộc nhân kia của nàng, bất quá cũng bởi vậy, Hoa Tư trở nên có chút trầm mặc ít nói, từ đó về sau chỉ toàn tâm toàn ý chiều cố Phục Hy.

Phục Hy chính là thiên định Nhân Hoàng, tự tiểu Thông tuệ, thể trạng so với Yêu thú thú con cũng không chút nào tổn sắc, tuổi còn nhỏ liền hiểu được như thế nào sẵn bả.

Qua trong giây lát, Phục Hy đã mười tám tuổi rồi, lúc này Phục Hy sớm đã chừng nổi tiếng, có thể càng dài đại, Phục Hy lại cảm giác mình trên người trọng trách càng nặng.

"Tiểu hữu, chuyện gì như thế khôn nào lấy ngươi?"

Cái này một nhật, Phục Hy một mình một người tại trong rừng cây suy tư, lông mày chăm chú nhăn lại, đã thấy một đạo người phiêu nhiên nhi lai, nhưng lại lão tử đệ tử, Huyền Đô!

"Hồi tiên trưởng, ta bộ lạc hiện nay tuy nhiên lấy được đồ ăn càng ngày càng nhiều, có thể mỗi nhật y nguyên có không ít người chết đói, tiên trưởng, ngươi có thể dạy ta như thế nào mới có thể để cho tộc nhân ăn chán chê?" Phục Hy vừa nhìn thấy mặt liền biết người này là là Tiên Nhân, bởi vậy Phục Hy bao hàm chờ mong, ánh mắt sáng quắc chăm chăm vào Huyền Đô.

"Ha ha, bản đạo này đến tựu là chuyên vì ngươi mà đến, không biết ngươi có thể nguyện vì đệ tử ta?" Huyền Đô mặt chứa ý cười chăm chăm vào Phục Hy.

"Phục Hy bá kiến sư tôn." Phục Hy nghe vậy, trực tiếp bá nói.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Giáo hóa Nhân tộc

Huyền Đô thu Phục Hy làm đệ tử về sau, liền tại phong cồn bộ lạc giáo Phục Hy đạo pháp.

Như thế đã qua mấy năm, Phục Hy tập được Huyền Đô chỗ thụ đạo pháp, Huyền Đô không hề dừng lại, nhẹ lướt đi.

Phong cồn bộ lạc thủ lĩnh biết được Phục Hy tại đi theo Tiên Nhân tu đạo, hướng hồ Phục Hy những năm gần đây này một mực đã bị tộc nhân tôn sùng, bởi vậy trực tiếp đem thủ lĩnh của mình vị trí truyền cho Phục Hy.

Phong côn bộ lạc tuy nhiên càng phát ra cường thịnh, nhưng hôm nay như cũ là mỗi nhật săn giết dã thú đến duy trì sinh kế, hơn nữa tại săn giết dã thú trong quá trình, thường xuyên có tộc nhân bởi vậy táng thân dã thú trong bụng, chuyện này một mực khốn nào lấy Phục Hy.

Một nhật, Phục Hy phiền muộn, một mình một người nhìn lên phía chân trời, hân khát vọng mình có thể như sư phó như vậy Phi Thiên Độn Địa, có thể hân tu hành lúc nhật quá ngắn, mặc dù tiến bộ rất lớn, có thể cuối cùng còn không có có đạt tới Đẳng Đường Nhập Thất tình trạng.

Đúng lúc này, Phục Hy xem thấy phía trước trên một thân cây có một trương mạng nhện, mà một chỉ con sâu nhỏ không cần thận phía dưới, trực tiếp trồng nhập mạng nhện ở bên trong, kết quả bất luận con sâu nhỏ như thế nào gãy dựa, lại thủy chung không thể trốn thoát.

Phục Hy thấy vậy, trong nội tâm một tiếng Kinh Lôi nổ vang, trên mặt xuất hiện hưng phấn chi sắc.

Cuối cùng Phục Hy liền triệu tập đến tộc nhân, lại để cho bọn hắn bỏ tới rắn chắc dây leo, sau đó đem hắn bện thành lưới, dùng để bắt giết dã thú.

Lần đầu sử dụng liền lại để cho Phục Hy đại hỉ, tộc nhân dùng lưới bắt giết dã thú, cơ hồ không có phí cái gì kinh, chớ nói chi là bị thương, sau đó Phục Hy lần nữa suy nghĩ sâu xa, nghiên cứu, cuối cùng Phục Hy lại để cho tộc nhân dùng lưới đến bắt cá.

Theo tộc nhân biên chế ra càng ngày càng nhiều lưới, tộc thực vật cũng càng phát ra phong phú, trong bộ lạc tộc nhân không còn có xuất hiện chết đói tình huống.

Đồ ăn có còn thừa, Phục Hy liền lại để cho tộc nhân đem một ít dã thú phục tùng, sau đó chăn nuôi.

Trước kia tộc nhân mỗi nhật đoạt được đồ ăn đều cần dùng trên sợi dây thắt phương thức đến ghi chép, nhưng hôm nay đồ ăn càng ngày càng nhiều, dùng dây thắt phương thức đã không rất thích hợp, cuối cùng Phục Hy phát minh một loại đơn giản ký hiệu để thay thế, Phục Hy đem hắn xưng là chữ viết.

Đồ ăn vấn đề giải quyết, có thể khi đó mọi người chỉ là dùng cây cành lá đơn giản vây tại trên thân thể, mỗi đến rét lạnh thời điểm, liền có rất nhiều lão nhân, tiểu hài tử cùng thương bệnh hoạn người không chịu nổi giá lạnh mà chết cứng, Phục Hy liền lại dùng động vật xương cốt đã làm ra cốt châm, dùng động vật gân làm tuyến đem con mồi da làm thành quần áo, dùng để cao tộc nhân chống lạnh năng lực, sử tộc nhân, miễn ở chết cứng.

Phong côn bộ lạc tên tiếng nổ lớn, mà Phục Hy danh dự tại phong côn bộ lạc cũng đạt tới một cái trước nay chưa có độ cao, bộ lạc phụ cận khác một ít tiểu bộ lạc cũng nhao nhao đầu nhập phong côn trong bộ lạc.

Phong côn bộ lạc quy mô càng lúc càng lớn, Phục Hy tùy cơ hội lại phát hiện một vấn đề, tiền mặt trong bộ lạc, cơ hồ tất cả mọi người là tùy ý giao phối, hài tử sau khi sanh đều không biết mình có phụ thân là ai.

Trước kia Nhân tộc săn bắn thương vong quá nhiều, bởi vậy cần phải không ngừng sinh dục, dùng cái này đến triệt tiêu miệng người tiêu hao, hôm nay đồ ăn sung túc, không bao giờ nữa cần như thế, bởi vậy, cuối cùng Phục Hy định ra không có thể tùy ý giao phối chế độ, nếu như hai người tình đầu ý hợp, liền cư ở cùng một chỗ, an định lại.

Đã làm tránh cho tái xuất hiện tình huống trước kia, Phục Hy lại để cho tộc nhân lũy Thổ vi tường, kiến tạo phòng ốc, đem hắn xưng là gia, người một nhà cư ở cùng một chỗ.

Sau đó không lâu, Nữ Oa lại sử Huyền Đô đem Phục Hy cầm đưa tới, Phục Hy dựa vào Phục Hy cảm lại phát minh đào huân, cảm sát nhạc khí.

Phong côn bộ lạc quy mô càng lớn, sự tình cũng tự nhiên, Phục Hy một người căn bản là bận không qua nổi, cuối cùng Phục Hy lại bổ nhiệm một ít danh dự cao con người làm ra đại biểu, đại lý hắn quản lý phong côn bộ lạc, rồi sau đó lại sáng tác lịch pháp, ghi chép một năm bốn mùa.

Hôm nay, phong côn bộ lạc đã an ổn rất nhiều, tộc nhân cũng có thể theo dựa vào bản lãnh của mình săn được dã thú, ăn mặc đều không buồn.

Phục Hy sinh hoạt cũng khó được bình tĩnh lại, thế nhưng mà đột nhiên có một ngày, vốn là trời quang vạn dặm Thiên Không, đột nhiên sấm sét vang dội, hạ nổi lên mưa to mưa to, đã xảy ra lũ bất ngờ.

Tại lũ bất ngờ trùng kích phía dưới, phong côn bộ lạc một ít đơn sơ phòng ốc trực tiếp bị xói lở, không ít người bị lũ bất ngờ cuốn đi, không biết sinh tử.

Lũ bất ngờ qua đi, toàn bộ phong côn bộ lạc một mảnh khốc rống thanh âm, về sau toàn bộ bộ lạc người đều đi tìm tộc nhân, đem tộc nhân tìm về về sau, nhất thống mà tính, bởi vì này lần lũ bất ngờ sự tình, chết đi tộc nhân rõ ràng đạt đến trên vạn người, cái này lại để cho Phục Hy rất là bi thống.

Từ nơi này thiên lên, kiến tạo phòng ốc, săn bắn chờ sự tình, Phục Hy tất cả đều giao cho những người khác, mà Phục Hy thì là một mình một người cuối cùng nhật xếp bằng ở Lạc Thủy bên cạnh, tĩnh xem thiên tượng, muốn từ phía trên giống như trong quan sát ra một tia lũ bất ngờ, mưa to quỹ tích đến.

Liên tiếp nửa tháng, Phục Hy nhưng lại không thu hoạch được gì, nhưng là Phục Hy cũng là một kiên nghị chi nhân, cũng không nhụt chí.

Ngũ Hành đảo, Vân Trung Từ từ khi cứu Hoa Từ về sau, liền về tới Ngũ Hành đảo, chỉ ở Phục Hy tiếng đồng hồ đi gặp qua vài lần, về sau liền một mực âm thầm chú ý Phục Hy, hôm nay gặp Phục Hy ngồi xếp bằng tại Lạc Thủy bên cạnh, xem thiên tượng, dòm Thiên Cơ, Vân Trung Từ mỉm cười, đứng dậy đi ra đại điện, qua trong giây lát liền biến mất ở Ngũ Hành đảo.

"Hư Đạo bá kiến tiền bối." Qua trong giây lát, Vân Trung Từ xuất hiện tại Nhân tộc thủy địa —— Thủ Dương Sơn.

Vân Trung Tử mỉm cười, đạo, "Ân, không tệ, tu vi tăng lên rất nhanh, tu hành cũng là khắc khổ, hôm nay Hư Đạo cơ duyên của ngươi đã đến."

Lạc Thủy bên cạnh, Phục Hy chính xem thiên nhập thần, đột nhiên hai tiếng tiếng gầm vang lên.

Phục Hy bị bùng tỉnh, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy theo Lạc Thủy trong hiện lên một cái lớn quy, mai rùa bên trên chở đi một quyển sách, mà theo Lạc Thủy đối diện trong sơn động chạy ra một thốt xích văn lục sắc, cao tám thước năm thốn, loại lạc có cánh, đạo nước không chứa, thân ngà mà Long Lân Dị thú, này Dị thú đúng là Long Mã, Long Mã trên lưng để đó một trương cuốn đồ, này hai Thú Tướng trên lưng chi vật đặt ở Phục Hy trước người liền biến mất không thấy gì nữa, vật ấy đúng là cái kia Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư.

Hà Đồ Lạc Thư bên trên linh khí lưu chuyển, tí ti từng sợi, màu ngọc bích tràn ngập, Phục Hy tự nhiên sẽ hiểu này hai kiện bảo vật có chút bất phàm, có thể hẳn không thể tưởng được vì sao nơi này lại đột nhiên xuất hiện hai kiện bảo vật.

Nhưng vào lúc này, viễn không một mảnh Tường Vân cấp tốc hướng về Lạc Thủy nơi đây bay tới, qua trong giây lát liền đáp xuống Phục Hy trước mặt.

"Phục Hy bá kiến Đại sư bá." Phục Hy vừa nhìn thấy mặt, lập tức đại hỉ, vội vàng bá nói.

Vân Trung Tử một cái lắc mình né qua, đạo, "Bản đạo có thể chịu không nổi ngươi phần này đại lễ, ngươi hay vẫn là gọi bản đạo một tiếng tiên trưởng a."

Vân Trung Tử tuy nhiên biết được Phục Hy đã bá sư Huyền Đô, mà Huyền Đô còn gọi là hẳn một tiếng Đại sư huynh, bởi vậy Phục Hy gọi Vân Trung Tử Đại sư bá cũng không đủ.

Có thể Phục Hy tương lai là có thể so với Thánh Nhân giống như tồn tại, Bất Tử Bất Diệt, hơn nữa Phục Hy hay vẫn là Nữ Oa huynh trưởng, trước kia hai người đều là dùng cùng thể hệ tương giao, về sau chờ Phục Hy công đi viên mãn thời điểm, cũng sẽ biết khôi phục trí nhớ, Vân Trung Tử tự nhiên không biết thực thừa cái này lễ.

"Cái này, được rồi, tiên trưởng có vài chục năm không có tới phong cồn bộ lạc, gia mẫu lại là có chút tưởng niệm tiên trưởng rồi." Phục Hy đành phải dựa theo Vân Trung Tử nói, gọi thứ nhất âm thanh tiên trưởng.

"Ha ha, Hoa Tư thị có thể vẫn mạnh khỏe?" Vân Trung Tử đánh cái ha ha, lập tức hỏi.

Phục Hy đạo, "Gia mẫu khá tốt, không biết tiên trưởng lần này đến đây có thể có chuyện quan trọng?"

Nói xong quan sát trong tay hai kiện bảo vật, ám tự suy đoán này lưỡng bảo phải chăng cùng Vân Trung Tử có quan hệ.

Vân Trung Tử dẫn đầu hướng phong cồn bộ lạc bước đi, đồng thời nói, "Này hai bảo cùng ngươi giáo hóa Nhân tộc có quan hệ, bản đạo tạm mượn cùng ngươi."

"Đa tạ tiên trưởng." Phục Hy giật mình, đồng thời vui mừng quá đổi.

"Tiên trưởng mời ngồi."

Hoa Tư hôm nay tuy nhiên đã có hơn 40 tuổi, bất quá hiển nhiên Phục Hy đem chính mình đạo pháp cũng truyền cho gia mẫu, bởi vậy hôm nay Hoa Tư xem lại như là hơn ba mươi tuổi phụ nhân một loại, Hoa Tư vừa thấy Vân Trung Tử, liền có chút kích động, nhớ ngày đó nếu như không phải Vân Trung Tử, có lẽ hẳn cùng với Phục Hy đã chết đi, hơn nữa về sau Vân Trung Tử cũng xuất hiện tại phong cồn bộ lạc mấy lần, dạy bảo tiểu Phục Hy một tiếng thứ đồ vật, Hoa Tư vẫn nhớ phần ân tình này.

"Hoa Tư thị người khách khí."

Vân Trung Tử tại phong cồn bộ lạc đãi xuống dưới, âm thầm quan sát đến Phục Hy nghiên cứu Hà Đồ Lạc Thư.

Từ khi đạt được Hà Đồ Lạc Thư đến nay, Vân Trung Tử liền không có đình chỉ qua đối với Hà Đồ Lạc Thư tìm hiểu, Vu Yêu đại chiến ở bên trong, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận uy lực, Hồng Hoang chủng sinh linh là rõ như ban ngày, Vân Trung Tử tự nhiên hy vọng có thể đem trận này ngộ ra, chỉ là những năm gần đây này tuy có thu hoạch, lại cũng không lớn.

Trở lại phong cồn bộ lạc về sau, Phục Hy liền bế quan tìm hiểu Hà Đồ Lạc Thư, cái này khép lại quan tự là tám tám sáu tư thiên, bế quan sau khi tỉnh lại, Phục Hy trên mặt tràn đầy hưng phấn chi sắc, lẩm bẩm nói, "Như thế tộc nhân là được an ổn độ nhật."

Nói xong liền thò tay trên mặt đất họa rơi xuống một Thái Cực Bát Quái Đồ, cần một, đoái hai, cách ba, chấn bốn, tốn năm, khảm sáu, cấn bảy, khôn tám, tám cái ký hiệu vây quanh ở Thái Cực Đồ chung quanh, cái này tám cái ký hiệu nhìn như đơn giản rồi lại ẩn chứa đại đạo, có thể dùng đến suy tính vạn vật, hơn nữa hẳn kỳ diệu nhất chỗ ở chỗ, coi như là không có một điểm pháp lực phạm nhân, chỉ cần đem này đồ chỗ đại biểu hàm nghĩa nhớ lại, cũng có thể dùng suy tính.

"Không có pháp lực cũng có thể suy tính, như thế rất hay, tộc nhân cũng có thể dùng hẳn xu cát tị hung."

Về sau Phục Hy tốn hao mấy năm thời gian, đem Thái Cực Bát Quái Đồ truyền thụ cho trong tộc mấy cái thông minh tộc nhân, mà ở cái này mấy năm trong lúc, phong cồn bộ lạc trải qua Phục Hy nhắc nhở, mấy lần tránh thoát thiên tai, như thế Phục Hy danh vọng càng là lan xa, dần dần, hơn mười năm về sau, Phục Hy danh tiếng sớm đã truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang đại lục Nhân tộc, mà hẳn dạy cho phong cồn bộ lạc đồ vật, cũng truyền đến khác bộ lạc.

Nhân tộc có cảm giác Phục Hy vì Nhân tộc làm công hiến, đề cử Phục Hy vì Nhân tộc chung chủ.

Hôm nay Nhân tộc ăn mặc không lo, áo cơm không lo, một ít nhật thường quản lý, cũng không nên Phục Hy tự mình ra mặt xử lý, đem hân giao cho một ít người có danh vọng.

Mấy chục năm qua, Phục Hy tu vi nhật dần dần thâm hậu, hân biết được chính mình ở lại Nhân tộc thời gian đã không nhiều lắm rồi, đối với mẹ của mình, Hoa Tư thị, Phục Hy so sánh yên tâm, dù sao Hoa Tư thị đã ở tu hành, thế nhưng mà đối với Nhân tộc, hân lại phóng chi không dưới.

Bởi vì những năm gần đây này, hân cũng biết toàn bộ Hồng Hoang tình thế, Nhân tộc xuất thế thời gian quá ngắn, tuy nhiên miệng người phản đông, nhưng lại cơ bản không có bao nhiêu người có thể tu hành, bởi vậy muốn tại Nhân tộc nội tìm có cái đức người tài, tiếp thay vị trí của mình, đến chiếu khán Nhân tộc.

Có thể Nhân tộc to lớn như thế, có đức chi nhân sao mà nhiều, nhưng là muốn tìm ra một cái chính thức có thể tiếp nhận Phục Hy vị trí người chọn lựa lại không thể nghi ngờ mò kim đáy biển.

Như thế, Phục Hy tốn hao mấy năm thời gian, phương mới tìm được một cái có thể có thể đương trách nhiệm người chọn lựa —— Liệt Sơn thị! ;

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Thần Nông

Liệt Sơn thị, sống ở vị dòng sông vực một cái khương họ bộ lạc, mẹ hân tên đảm nhiệm tự.

Đảm nhiệm tự một nhật du Hoa Sơn, trông thấy một đầu Thần Long, rất là sợ hãi thán phục, kết quả Thần Long một cái vẩy đuôi, hướng về đảm nhiệm tự tụt đáp xuống, lập tức chui vào đảm nhiệm tự trong bụng, đảm nhiệm tự thân thể có cảm giác, bụng có chút hờ ra, sau khi trở về, không lâu tự sinh ra Liệt Sơn thị.

Liệt Sơn thị thiếu mà thông minh, ba nhật có thể nói, năm nhật sẽ đi.

Liệt Sơn thị từ nhỏ học tập Bát Quái suy diễn chi thuật, Thiên Sinh thông minh hân, so với tộc nhân học trông canh một nhanh.

Khi đó tất cả bộ tộc bởi vì Phục Hy dạy bảo càng ngày càng nhiều người học xong Bát Quái suy tính chi pháp, có thể tránh thoát tai hoạ càng ngày càng nhiều, Nhân tộc thương vong thiếu đi, bất quá miệng người nhưng lại nhật dần dần tăng nhiều, mà Nhân tộc có khả năng đánh tới bầu trời loài chim bay cùng trên núi đã thú càng ngày càng ít, ngắt lấy trái cây cũng đã không thể thỏa mãn bộ tộc cần.

Liệt Sơn thị sau khi lớn lên, trở thành bộ lạc thủ lĩnh, mỗi ngày đều muốn như thế nào giải quyết tộc nhân vấn đề ăn cơm.

Một ngày, một chỉ quanh thân đỏ bùng chim chóc, ngậm lấy một gốc cây năm màu chín tuế cốc, phi tại Thiên Không, xẹt qua Liệt Sơn thị đỉnh đầu lúc, chín tuế cốc rơi trên mặt đất, Liệt Sơn thị thấy, nhật chôn ở thổ nương ở bên trong, về sau lại trưởng thành một mảnh.

Hân đem cốc tuế trong tay xoa nắn sau đặt ở trong miệng, cảm thấy ăn thật ngon, vì vậy hân dạy người chém ngã cây cối, cắt mất cỏ dại, dùng búa, cái cuốc chờ công cụ sản xuất, khai khẩn thổ địa, loại nổi lên hạt kê.

Hân phát hiện hạt kê hàng năm đều thành thực một lần, cho nên hân lãnh đạo bộ tộc của mình đốt núi vi điền, đem hạt kê loại trong đất, hàng năm chờ thu hoạch hạt kê.

Thời gian dần qua bộ lạc dùng ngũ cốc làm chủ thực mà chăn nuôi chi thuật tắc thì trở thành phụ trợ chi nghiệp, chung quanh tiểu bộ lạc được nghe Liệt Sơn bộ lạc người không cần mạo hiểm săn bắn, không cần bốn phía đi ngắt lấy trái cây, chỉ cần vất vả một điểm cố gắng canh tác đồng ruộng có thể ăn no bụng, nhất thời không ít không cách nào nuôi sống tộc nhân tiểu bộ lạc ngay ngắn hướng đi vào Liệt Sơn bộ lạc, gia nhập trong đó.

Liệt Sơn thị giáo sư tộc nhân trồng tọt sự tình một truyền mười truyền một trăm, cuối cùng truyền đến Phục Hy trong tai, Phục Hy nghe vậy về sau, có chút cao hứng, bề bộn tìm người đem Liệt Sơn thị gọi tới.

Liệt Sơn thị đã đến về sau, Phục Hy khảo thí dạy hân rất nhiều vấn đề, Liệt Sơn thị cơ bản đều có thể đáp bên trên, Phục Hy hết sức cao hứng, liền đem Liệt Sơn thị giữ ở bên người, làm vi trợ thủ của mình xử lý một ít sự vật, mấy năm sau, Phục Hy cảm giác thời cơ chín muồi, liền đem hết thảy tất cả sự vật, tất cả đều giao cho Liệt Sơn thị đến quản lý.

Cái này một nhật, Huyền Đô đột nhiên đã đến, Phục Hy vừa thấy, lập tức bái đạo, "Đồ nhi bái kiến sư tôn."

Huyền Đô bị thụ bán lễ, rồi sau đó đạo, "Lão sư để cho ta đến đây nói cho người biết, người dĩ nhiên công đức viên mãn, đương đem Nhân Hoàng vị truyền cấp, công thành lui thân, đến Hòa Vân Động tĩnh tu."

Phục Hy nghe được lời ấy đại hỉ, bề bộn lại để cho người chuẩn bị truyền ngôi sự tình.

Phục Hy đem Liệt Sơn thị gọi đến nói ra: "Ta không nhật muốn thoái vị đến Hòa Vân Động tĩnh tu, những năm gần đây này, người đem hết thầy đều quản lý được ngay ngắn rõ ràng, trong nhân tộc người là cực kỳ có tài hoa một cái, ta chuẩn bị đem Nhân Hoàng vị truyền cho người, người đi chuẩn bị một chút a." Nói xong liền lại để cho Liệt Sơn thị đi chuẩn bị tiếp vị sự tình.

Mấy nhật về sau, Huyền Đô theo tầng trời ba mươi ba bay tới, đối với Phục Hy nói ra: "Nhanh bài hương án, lão sư muốn tới rồi."

Phục Hy bề bộn lại để cho người bày hảo hương án chuẩn bị nghênh đón Thánh Nhân.

Chỉ chớp lát bầu trời đánh xuống khí lạnh ngàn đầu, bay tới một đóa Tử Vân, Thái Thanh Thánh Nhân Thái Thượng Lão Quân cười tê giác ngư, do Kim Giác đồng tử nắm dây thừng đáp mây bay mà đến.

Mọi người bề bộn quỳ lạy nghênh đón Thánh Nhân, Phục Hy dẫn đầu nói ra: "Phục Hy suất Nhân tộc tất cả đầu lĩnh tham kiến Thái Thanh Thánh Nhân."

Lão tử nói ra: "Không cần đa lễ, đứng lên đi."

Lúc này, theo đám người phía sau đi tới một người, hướng lão tử bái đạo, "Vân Trung Tử bái kiến Đại sư bá."

Nhưng lại Vân Trung Tử những năm gần đây này một mực đều ở tại trong nhân tộc, hôm nay gặp Phục Hy công đức viên mãn, lão tử đến đây nghênh đón, hẳn tự nhiên đi ra bái kiến lão tử.

Lão tử gật gật đầu, đạo, "Ân, không tệ."

Về sau, tại Thái Thanh Thánh Nhân dưới sự chủ trì, mọi người chứng kiến Phục Hy cùng Liệt Sơn thị ngôi vị hoàng đế giao tiếp nghi thức.

Ngay tại Phục Hy đem ngôi vị hoàng đế truyền cho Liệt Sơn thị lập tức, bầu trời đánh xuống hào quang chiếu vào Phục Hy trên người, trong chớp lát, hào quang tán đi, Phục Hy đối với Thái Thượng Lão Quân nói ra: "Làm phiền sư huynh đến đây tiếp ta."

Nguyên lai ngay tại trời giáng công đức gia thân thời điểm, Phục Hy liền dĩ nhiên khôi phục trí nhớ của kiếp trước, hơn nữa chứng được Thiên Hoàng vị, mà Vân Trung Tử cùng Huyền Đô cũng đều được đến một phần công đức.

Lão tử khẽ gật đầu, cũng không nói gì.

Phục Hy cũng không nói nhiều, xoay người đối với Vân Trung Tử thi lễ, đạo, "Đa tạ đạo hữu những năm gần đây này chiếu cố." Nói xong đem Hà Đồ Lạc Thư trả cho Vân Trung Tử.

"Đạo hữu khách khí." Vân Trung Tử cũng không sĩ diện cãi lão, thừa cái này lễ, tiếp nhận Hà Đồ Lạc Thư.

"Bản đạo còn có một chuyện sợ được làm phiền đạo hữu." Phục Hy đột nhiên nói như vậy nói.

Vân Trung Tử sững sờ, đạo, "Chuyện gì?"

Phục Hy đạo, "Bản đạo sắp đi Hòa Vân Động tĩnh tu, gia mẫu nhưng lại không người chiếu cố, kính xin đạo hữu thay chiếu cố." Sau khi nói xong lần nữa hướng Vân Trung Tử thi cái lễ.

Vân Trung Tử tức cười, hẳn trước kia cũng tự chỉ biết là Phục Hy sẽ đi Hòa Vân Động tu luyện, nhưng lại không biết Phục Hy sẽ đem mẹ của mình an trí ở nơi nào, không nghĩ tới, hôm nay nhưng lại như vậy, cười khổ một tiếng, chỉ phải gật đầu nhận lời xuống.

"Như thế, đa tạ đạo hữu rồi." Phục Hy thở dài một hơi, quay người đối với Liệt Sơn nói ra, "Hoàng đế, vì huynh tại Hòa Vân Động chờ người."

Về sau Phục Hy liền đi theo lão tử hướng Hòa Vân Động bước đi.

Phục Hy rời đi, Liệt Sơn thị thành làm Nhân Hoàng.

Liệt Sơn thị tại tiếp nhận Phục Hy thành làm Nhân Hoàng về sau, bắt đầu ở toàn bộ Nhân tộc mở rộng canh tác chi thuật, Nhân tộc bởi vì giáo sư mọi người canh tác chi thuật, hơn nữa lúc trước mẹ hẳn hoài thai chính là Thần Long nhập vào cơ thể, bởi vậy liền đem hẳn tôn xưng vì "Thần Nông", lại bởi vì Liệt Sơn thị đốt núi vì điện có Hóa Đức, cổ cũng được xưng là "Viêm Đế".

Thần Nông thị giáo dân loại ngũ cốc về sau, cũng không đơn giản dựa vào thiên mà thu, còn dạy dân đánh tính cấp nước, đối với cây nông nghiệp tiến hành tưới tiêu.

Đồng thời, hắn còn phát minh đồ gốm, giải quyết cuộc sống của con người dụng cụ —— dụng cụ cùng đào bôn, đào bình chờ.

Nông nghiệp xuất hiện, nhân loại thành quả lao động đã có còn thừa, lúc này, Thần Nông thị thiết lập phiên chợ, lại để cho mọi người đem ăn không hết, không dùng được đồ ăn cùng thứ đồ vật, mỗi ngày giữa trưa lấy được trên chợ đi trao đổi, theo mà xuất hiện Nguyên Thủy thương phẩm giao dịch.

Còn tri chấp choạng vì bố, sử dân lấy xiêm y, cang gọt mộc vì cung, dùng uy thiên hạ.

Thần Nông chi giáo viết: "Trượng phu tráng đinh mà không canh, thiên hạ hữu thụ hần cơ người, phu nhân năm đó mà không dệt thiên hạ hữu thụ hần hàn người, cố thân tự canh vợ thân tâm cho rằng thiên hạ trước."

Thần Nông quản lý bộ lạc, thống trị thiên hạ ngay ngắn rõ ràng; hắn không nhìn qua hần báo, không tham thiên hạ chi tài, mà thiên hạ chung phú chi; trí quý tại người, thiên hạ cùng tôn vinh chi; hắn dùng đức dùng nghĩa, không phần thưởng mà dân cần, không phạt mà tà chính, không cam lòng tranh giành mà tài đủ, không chế làm cho mà dân theo, uy lệ mà không giết, pháp tính mà không phiền, nhân dân đều bị kính mang.

Lúc này Nhân tộc đối với trong núi rừng thực vật nhưng lại không hiểu nhiều lắm, thường có người vì vậy mà bị độc chết, Thần Nông nghe thấy chi không đành lòng, liền thể đi khắp thiên hạ, nếm lượt bách thảo, sử mọi người biết rõ cái gì tham ăn, cái gì không có thể ăn, nào ăn hết có hại, nào ăn hết hữu ích, Thần Nông quyết định sau liền rời đi bộ lạc tại Hồng Hoang các nơi du đăng, mưu đồ nếm lượt bách thảo.

Như thế mấy năm thời gian Thần Nông tìm ra rất nhiều có thể dùng ăn thực vật, cũng nhiều lần trúng độc, tối đa thời điểm từng một nhật trúng mấy mươi lần độc, tuy nhiên mỗi lần đều dựa vào lấy chính mình cường kiện thân thể cùng phong phú dược thảo tri thức rất tới, nhưng là độc vật dĩ nhiên đem thân thể của hần chơi đùa, hơn nữa độc tố cũng tiềm phục tại trong cơ thể của hần, đã không cách nào tại chịu đựng độc dược xâm nhập.

Cái này một nhật, Thần Nông không cẩn thận bị một con rắn cắn một cái, rắn này chi độc thật là lợi hại, trực tiếp đem tích lũy tại Thần Nông trong cơ thể độc tố dẫn động, độc tố như Hồng tiết áp, lập tức chạy Thần Nông cả người, trong chốc lát Thần Nông liền toàn thân đen nhánh một mảnh, thần trí mơ hồ, cuối cùng ngất đi qua.

Đúng lúc này, từ phía trên bên cạnh bay tới một mảnh Tường Vân, Tường Vân đánh xuống, đúng là hư nói.

Hư Đạo vì Thần Nông ăn một hạt đan dược, sau đó không lâu Thần Nông trên người độc tố liền tất cả đều tán đi, Thần Nông tỉnh táo lại, gặp trước mắt một đạo người, đoán biết là người trước mắt cứu chính mình, bởi vậy Thần Nông lập tức nói, "Đa tạ tiên trưởng cứu giúp chi ân, xin hỏi đạo trưởng ở nơi nào tu hành? Đệ tử ngày sau tất đến nhà bái tạ."

Hư Đạo ha ha cười cười, đạo, "Như ngươi như vậy nếm bách thảo, mỗi nhật trúng độc, mặc dù ngươi thể trạng cường thịnh trở lại kiện, cũng chịu không được, không chừng cái đó lúc liền lạng yên không một tiếng động chết đi, còn nói gì đến nhà bái tạ?"

Thần Nông cực kỳ lúng túng, lập tức thần sắc tối sầm lại, thán âm thanh đạo, "Đúng vậy a, thế nhưng mà tộc nhân thịnh thoả có người vì vậy mà chết đi, đệ tử chỉ có thể nếm lượt bách thảo, dùng khuyên bảo tộc nhân, không nghĩ tới động liên tục vật cũng là có độc, hôm nay đệ tử không chỉ có muốn tiếp tục nếm lượt bách thảo, còn muốn tìm ra các loại giải độc phương pháp."

Hư Đạo nghe vậy âm thầm gật đầu, đạo, "Thế nhưng mà ngươi phải biết rằng, Hồng Hoang sao mà đại? Có chút độc liền Tiên Nhân trúng đều đã chết, huống chi ngươi một phàm nhân, hơn nữa Hồng Hoang có độc chi vật sao mà nhiều, chỉ dựa vào ngươi lực lượng một người, làm sao có thể đủ nếm tận?"

Thần Nông về mặt kiên nghị chi sắc, đạo, "Này lý đệ tử tự nhiên minh bạch, bất quá coi như là chỉ phân biệt rõ ra một loại độc vật đi ra, cũng sẽ có vô số tộc nhân vì vậy mà được lợi, như thế, đệ tử cũng chết cũng không tiếc rồi."

"Đưa chi sinh tử tại ngoài suy xét, không hồ là làm Nhân Hoàng." Hư Đạo tán thưởng một tiếng, ngay sau đó nói, "Bản đạo Hư Đạo, cũng là Nhân tộc chi nhân, chính là Nữ Oa chỗ tạo đệ nhất nhân, bản đạo ý định thu ngươi làm đồ đệ, ngươi có bằng lòng hay không?"

Thần Nông giắt mình, trừng lớn hai mắt, "Hư Đạo?" Hư Đạo cái tên này tại trong nhân tộc có thể nói tương đương vang dội, dù sao lúc trước Nhân tộc tại Thủ Dương Sơn lúc, Hư Đạo cũng đã là một người tu sĩ, hơn nữa một mực chiếu cố Nhân tộc an nguy, mặc dù là hôm nay đại bộ phận Nhân tộc cũng đã di chuyển ra Thủ Dương Sơn, bất quá vẫn có đại lượng tộc nhân biết rõ Hư Đạo tồn tại.

"Đệ tử Thần Nông bái kiến sư tôn." Thần Nông lập tức liền kịp phản ứng, lập tức bái nói.

"Ân, đứng lên đi, về trước bộ lạc của ngươi, đem ngươi những năm gần đây này đoạt được đều dạy cho tộc nhân, sau đó lại tu hành một đoạn lúc nhật, về sau ngươi liền lại đi nếm bách thảo a." Hư Đạo nâng dậy Thần Nông, nói như thế.

Thần Nông đại hỉ, đạo, "Tạ sư tôn, hết thầy nhưng bằng sư tôn làm chủ."

Hư Đạo gật gật đầu, rồi sau đó mang theo Thần Nông liền đạp không mà đi.

Chương 55: Nữ Oa

Thần Nông trở lại bộ lạc về sau, đem chính mình trong khoảng thời gian này thu hoạch toàn bộ truyền cho tộc nhân, rồi sau đó liền đi theo Hư Đạo tu hành.

Chưa phát giác ra hơn mười năm qua đi, Thần Nông đối với tu hành cũng có thiên tư thông minh, ngắn ngủn hơn mười năm liền tu vi phóng đại.

Ngày hôm nay, Thần Nông đang tại tu luyện, đột nhiên đạt được Hư Đạo triệu hoán, Thần Nông liền vội vã chạy tới Hư Đạo chỗ ở.

Hư Đạo đối với Thần Nông nói ra, "Hôm nay ngươi tu vi cũng là không thấp, có thể tiếp tục đi nếm bách thảo, biện độc vật rồi."

Thần Nông đại hỉ, đạo, "Tạ sư tôn dạy bảo, đệ tử cái này ra đi."

Hư Đạo khoát khoát tay đạo, "Không vội."

Sau đó xuất ra một quyển sách cùng một đầu cây roi giao cho Thần Nông, cũng nói ra, "Cuốn sách này chính là một bản đan thư, ngươi dựa theo hần bên trên Luyện Đan Chi Thuật luyện đan, có thể giải bách độc, mà cái này đầu thần tiên tên là Giả Tiên, có thể phân biệt ngàn vạn thảo vật, chỉ cần dùng này Giả Tiên đánh qua liền biết vật kia có độc không độc, để ngươi phân biệt rõ bách thảo, bất quá ngươi đương ghi nhớ, Hồng Hoang quá lớn, độc vật vô số, có chút độc vật mặc dù là vi sư cũng là không dám chạm phải, ngươi đương coi chừng."

Thần Nông trùng trùng điệp điệp gật đầu, tiếp nhận đan thư cùng thần tiên, lần nữa hướng về Hư Đạo khom người nói, "Đa tạ sư tôn."

Hư Đạo gật gật đầu, "Ân, đi thôi."

Thần Nông từ biệt Hư Đạo, ra bộ lạc, lần nữa đạp vào nếm bách thảo, biện bách độc con đường.

Thần Nông đạt được Hư Đạo tặng cùng thần tiên sau liền một đường hướng Đại Sơn ở chỗ sâu trong bước đi, trên đường đi phàm là nhìn thấy trước kia chưa từng hái kiến cỏ cây, liền dùng Giả Tiên đánh thoáng một phát, xem hần có độc không độc, cũng đem bọn hần ghi chép lại.

Nếu như có độc, Thần Nông chuẩn bị một phen về sau, liền đem những độc thảo kia ăn vào, kiểm nghiệm hần độc tính mãnh liệt.

Thời gian dần qua Thần Nông phát hiện các loại độc được đều có đều có Ngũ Hành thuộc tính, có chút lợi hại độc được càng là hỗn ngâm nhiều loại Ngũ Hành chi lực, cho nên mới độc tính kịch liệt.

Thần Nông xem xét hần hần, ôn, bình, nhiệt chi tính, phân biệt hần quân, thần, tá, sử chi nghĩa, thời gian dần qua liền có thể dùng giải độc, còn có thể chữa bệnh.

Một Thiên Thần nông tại khe đá trong tìm được một chi khai hoa vàng đẳng hình dáng thực vật, Thần Nông dùng Giả Tiên đánh một cái, phát hiện trong đó ẩn chứa kịch độc, liền đem hoa cùng hành ăn.

Không có bao lâu, Thần Nông tự cảm thấy bụng toàn tâm địa đau nhức, ruột coi như muốn đứt gãy một loại, vội vàng dụng công đem độc tính hóa giải, một hồi Thần Nông đứng dậy lau thoáng một phát trên đầu hần nói ra: "May mắn ta có đạo pháp hộ thân, bằng không thì sẽ chết ở chỗ này rồi, nhất định phải đem loài cỏ này nhớ kỹ nói cho tộc dân, để tránh tộc dân lầm thực mà chết, loài cỏ này ăn về sau, phảng phất ruột muốn đã đoạn một loại, vậy thì vi hần gọi là 'Đoạn Trường thảo' a."

Trải qua hơn mười năm biện nếm, Thần Nông phát hiện cam thảo có thể trị liệu ho khan, Đại Hoàng có thể trị liệu táo bón, hoàng liên có thể tiêu sưng đợi một chút.

Cái này mấy chục năm qua, Thần Nông cơ hồ đem sở hữu cỏ cây đều nếm lần, còn viết xuống một quyển sách 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》, 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》 trình bày được vật Tam phẩm phân loại cực kỳ tính có thể ý nghĩa, được vật quân thần tá sử và tại đơn thuốc pha thuốc bên trong đích địa vị cùng tác dụng, được vật âm dương phối hợp, thất tình hợp hòa, bốn khí (nóng lạnh ôn mát) ngũ vị (tân cam chua xót mặn), có độc không độc, được vật hái tạo, được vật sắc thuốc nấu pháp, được vật cùng bệnh chứng nhận quan hệ đợi một chút.

Đương quyển sách này ghi cho tới khi nào xong thôi bầu trời đánh xuống công đức hạ xuống Thần Nông trên người, đồng thời tại Thủ Dương Sơn, cũng có một đoàn công đức đánh xuống hạ xuống Hư Đạo trên người khác tại Ngũ Hành ở trên đảo, cũng có một phần công đức hạ xuống Văn Trung Tử trên người.

Thần Nông trở lại bộ lạc liền bắt đầu giáo sư tộc nhân y được chi thuật, Thần Nông như thế lao lực, lại không khỏi lạnh nhạt người nhà.

Lại nói Thần Nông đã có con gái, tên là Nữ Oa, Nữ Oa thuở nhỏ lanh lợi, hoạt bát, như cùng một cái tiểu tinh linh giống như, rất được mọi người yêu thích.

Nữ Oa thông minh, gặp phụ thân chính nhậ vì dân lao lực, cũng không quấy rầy, thường xuyên một người cùng tộc bọn cùng nhau chơi đùa đùa nghịch, tiểu Nữ Oa ngày thường đáng yêu, như một đào búp bê, sở hữu hài tử đều ưa thích cùng thứ nhất khởi vui đùa âm ỉ.

Một nhật, Nữ Oa hai tay nâng cầm lên, nhìn qua mới lên mặt trời, trong mắt dị sắc liên tục, như một cái hiệu kỳ Bảo Bảo giống như bắt trụ nhìn ra xa mặt trời mọc phương hướng.

"Nữ Oa, suy nghĩ cái gì đâu này?" Thần Nông theo trong phòng đi ra, gặp Nữ Oa ngẩn người, trên mặt lộ ra yêu thương chi sắc, sờ lên Nữ Oa cái đầu nhỏ hỏi.

Nữ Oa cũng không quay đầu lại giờn âm thanh hỏi, "Phụ thân, mới lên mặt trời thật xinh đẹp a, nó là từ chỗ nào thăng lên?"

Thần Nông ha ha cười cười, đạo, "Phương đông, phụ thân muốn đi bề bọn rồi, một mình ngươi chính mình đi chơi đi, nhớ rõ muốn nghe lời nha."

Thần Nông cùng nữ nhi của mình cùng một chỗ, phảng phất thoáng một phát tuổi trẻ mười tuổi một loại.

"Ân, Nữ Oa thật biết điều ." Nữ Oa trả lời.

Nhìn qua Thần Nông đi xa bóng lưng, Nữ Oa cũng sờ xuất thần, một lát sau đứng dậy, nghiêng cái đầu nhìn qua mặt trời, lẩm bầm nói, "Ta muốn đi phương đông xem mặt trời."

Nữ Oa nói xong cũng triển khai hành động, một đường hướng Đông Hành đi, bởi vì đáng yêu, trên đường đi, sở hữu bộ lạc người đều đối với Nữ Oa càng thêm, bất luận đã đến nơi nào, Nữ Oa đều có thể mang đến một mảnh hoan thanh tiểu ngữ.

Nữ Oa một mực đã tìm đến Đông Hải, cái này một nhật, mặt trời vừa mới bay lên, tiểu Nữ Oa liền rời đi bộ lạc, chạy đến Đông Hải bên cạnh, nhìn ra xa chân trời, "Oa, đẹp quá a, thế nhưng mà mặt trời tại biển bên kia, ta như thế nào đi qua à?" Tiểu Nữ Oa sầu muộn rồi, nhú lại đáng yêu cái mũi nhỏ, không biết nên làm sao bây giờ.

Lúc này, đột nhiên theo một phương hướng khác truyền đến trận trận cười vui thanh âm, tiểu Nữ Oa nghe xong, lập tức đem ưu sầu ném chi sau đầu, sôi nổi chạy tới.

Chỉ thấy một khối đất bằng bên trên, một cái mười hai mười ba tuổi hài tử chính đem một cái bảy tám tuổi hài tử đang tại cười ngửa, giờ phút này cái kia bảy tám tuổi hài tử đã một mối nằm sấp, cả người nằm sấp trên mặt đất, mà cái kia mười hai mười ba tuổi hài tử lại phảng phất không biết, một bên dùng tay phát, còn một bên tại bảy tám tuổi hài tử trên người kỵ động, còn bên cạnh thì là một ít đều là mười mấy tuổi tả hữu hài tử, đều là tại cười vui.

"Hơi quá đáng, hẳn cũng đã không có tí sức lực nào rồi, ngươi còn không ." Tiểu Nữ Oa rất giận phẫn, đi qua, đẩy ra năm đó tuổi đại hài tử, đem đứa bé kia kéo .

Năm đó tuổi đại hài tử giận dữ, quát, "Chỗ nào làm được tiểu nha đầu, thật sự là không có mắt, rõ ràng dám quân bốn thiếu gia sự tình? Ngươi cũng biết bốn thiếu gia là ai?"

Nữ Oa xoay người, đạo, "Ta chẳng cần biết ngươi là ai, ta chỉ biết là ngươi thật quá mức, khi dễ tiểu hài tử tính toán cái gì bốn sự, có bản lĩnh đi săn giết Yêu thú a, hừ."

"Ha ha, săn giết Yêu thú? Bốn thiếu gia dùng được lấy đi làm chuyện loại này? Bốn thiếu gia nói cho ngươi biết, bốn thiếu gia chính là Đông Hải Long Thái tử, tiểu nha đầu, tranh thủ thời gian cho bốn thiếu gia xin lỗi, bằng không thì bốn thiếu gia đối với không không khách khí."

Nguyên lai người nọ là cái kia Đông Hải Long Vương Ngao Quảng con út, tên là Ngao Bính.

Nữ Oa nghe vậy, hai tay chống nạnh, đạo, "Hừ, ta hay vẫn là Thần Nông con gái đâu rồi, việc này vốn chính là ngươi không đúng, tại sao phải ta nói xin lỗi, về sau không cho phép ngươi lại để khi phụ tộc nhân của ta."

Ngao Bính giận dữ, "Xem ta như thế nào giáo huấn ngươi." Nói xong Ngao Bính liền hiện ra chân thân, hóa thành một Ngũ Trảo Kim Long, rung đùi đắc ý liền xông về Nữ Oa.

Nữ Oa giật mình, phi thân lui về phía sau, Ngao Bính một kích không trúng, nhưng lại đem mặt khác mấy người hài tử tung bay, mỗi người đều rơi mặt mũi bầm dập.

Tiểu Nữ Oa khuôn mặt nhỏ nhắn khó coi, quay người bay về phía xa xa, Ngao Bính một đường đi theo, kè bên này, bất luận tiểu Nữ Oa phi đến nơi nào, luôn luôn tộc nhân gặp tai bay vạ gió mà bị thương, tiểu Nữ Oa không đành lòng, cuối cùng chỉ phải bay về phía trên mặt biển, rồi sau đó Nữ Oa liền tại trên biển cùng Ngao Bính chiến cùng một chỗ.

Nữ Oa tuy nhiên đi theo Thần Nông tu hành, mà dù sao tuổi nhỏ, làm sao có thể là Ngũ Trảo Kim Long bực này thiên địa linh vật đối thủ, giao thủ một lát liền một cái sơ sẩy bị đánh rơi xuống biển.

Sóng biển đánh tới, trực tiếp đem Nữ Oa bao phủ, tiểu Nữ Oa chưa từng có trải qua những này, tại trên biển lung tung giãy dụa, lập tức đã bị uống mấy ngụm nước biển, cuối cùng thời gian dần qua hôn mê rồi.

Đúng lúc này, một đạo thanh sắc vàng sáng có chút lóe lên, Nữ Oa thân thể bị một đạo màng mỏng bao phủ, cái kia màng mỏng như một đạo bình

chương, đem nước biển ngăn cách, đồng thời một đạo thân ảnh xuất hiện tại Nữ Oa bên cạnh, đúng là Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử nhìn qua Nữ Oa, lắc đầu, rồi sau đó theo thỉnh trong hồ lô lấy ra một hạt đan dược, vì Nữ Oa ăn vào.

Một lát sau, Nữ Oa tỉnh lại, thấy mình y nguyên thân ở trên biển, chấn động, bất quá lại cảm giác rất vững vàng, mà lại hô hấp cũng thông thuận, Nữ Oa lập tức khuôn mặt nhỏ nhắn một khổ, thấp giọng nói, "Ta đã bị chết sao?"

Tiểu Nữ Oa về mặt đau khổ, trái xem phải xem, đột nhiên nhìn thấy Vân Trung Tử, lập tức vui vẻ, bất quá lập tức lại nhìn hướng Vân Trung Tử sau lưng hét lớn, "Đại ca ca, ác quỷ đã đến, chạy mau."

"Ách..." Vân Trung Tử đang buồn cười, bất quá lập tức tự ngạc nhiên rồi, đại... Đại ca ca? Xung hô này, bao nhiêu năm chưa từng nghe qua rồi.

Theo Nữ Oa ánh mắt hướng về sau nhìn lại, đã thấy một đầu đại bạch tuộc đang tại cách đó không xa ăn uống.

"Ô ô, đại ác quỷ đã đến, Đại ca ca, ta như thế nào chạy bắt động à? Chúng ta có thể hay không bị ác quỷ ăn hết à?" Nữ Oa dùng sức muốn bay đi, không biết làm sao bị màng mỏng bao phủ, lúc này không khỏi gấp đến độ khóc .

Vân Trung Tử sờ lên mũi, đạo, "Nữ Oa đừng khóc, xem Đại ca ca như thế nào thu thập cái này chỉ ác quỷ."

Vân Trung Tử cũng là nổi lên tính trẻ con, về sau tại Nữ Oa hoan trong tiếng cười, đem đầu kia đại bạch tuộc như là đá banh giống như, cuồn cuộn đá một châu, cuối cùng Vân Trung Tử lại để cho hấn xám xịt bỏ chạy.

"Oa, Đại ca ca thật là lợi hại." Tiểu Nữ Oa rất là cao hứng, tại trên biển nhảy đáp, còn một bên vỗ tay ủng hộ.

Vân Trung Tử nhìn xem Nữ Oa cái kia hồn nhiên đáng tươi cười, cũng không khỏi nở nụ cười, kéo Nữ Oa bàn tay nhỏ bé, đạo, "Đại ca ca mang ngươi ngao du Đông Hải được không?"

"Tốt tốt." Nữ Oa nghe vậy vô cùng hưng phấn.

Vân Trung Tử đem Nữ Oa mang lên Đông Hải, vốn là muốn như vậy mang theo Nữ Oa ngao du Đông Hải, có thể lại nghĩ tới đời sau truyền lại tình vệ điển biến sự tình, cuối cùng nghĩ nghĩ, Vân Trung Tử theo Nữ Oa trên đầu giặt xuống một sợi tóc đến.

Nữ Oa bị đau, nghiêng đầu qua, nhìn lên lấy Vân Trung Tử đạo, "Đại ca ca, ngươi kéo đầu ta phát làm gì?"

Vân Trung Tử thần bí cười, đạo, "Xem Đại ca ca cho ngươi biến cái ảo thuật."

Duỗi tay nhẹ vậy, trong tay cái kia cọng tóc liền nhẹ nhàng phiêu khởi, cuối cùng Vân Trung Tử lại cong ngón búng ra, một đạo diệp sạch lóe lên tức thì, không trung một hồi hào quang lập loè, cái kia cọng tóc lập tức biến ảo thành một chú chim nhỏ, văn thủ, mỏ trắng, chân trần, tinh vệ điều một tiếng nhẹ mình, trực tiếp bay về phía lục địa, rồi sau đó kim đến một khối hòn đá nhỏ, đem hấn đầu nhập Đông Hải, cuối cùng lại bay về phía lục địa, như thế nhiều lần không ngừng.

...

Cảm tạ 【 đừng nghe bọn hấn nói bậy 】 khen thưởng, đây đã là đạo hữu lần thứ hai khen thưởng rồi, Vân Phong lúc này tạ ơn!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Gặp Long Vương

"Ta muốn nhìn mặt trời mọc địa phương."

Tiểu bắt điểm ồn ào lấy muốn đuổi theo mặt trời, Vân Trung Tử bắt đắc dĩ, nghĩ nghĩ, gần đây cũng không có cái gì chuyện quan trọng, tu hành trì hoãn vài ngày cũng không có gì, hơn nữa mang theo tiểu bắt điểm đi Doanh Châu coi như là một loại tu hành, cuối cùng Vân Trung Tử đánh ra một Đạo Linh phù, qua trong giây lát liền bay về phía phương xa.

"Oa, đó là cái gì yêu quái? Thật là uy vũ a."

Đột nhiên, xa xa trên mặt biển, một đầu Giao Long cànng biển mà ra, sóng biển kích thiên, Giao Long rung đùi đắc ý, Thần Võ bắt phàm

Vân Trung Tử ha ha cười cười, hỏi, "Đại ca ca đem nó thu phục, cho người đương tọa ký như thế nào?"

Nữ Oa lập tức mở to hai mắt, vô cùng hưng phấn, "Thật vậy chăng? Tốt tốt, Đại ca ca mau đem nó thu phục, cho ta đương tọa ký, ta muốn cười nó đuổi theo mặt trời."

Dùng Vân Trung Tử hôm nay tu vi, thu phục một đầu Giao Long còn không phải chuyện dễ dàng?

Căn bản là không uống phí một tia khí lực, Vân Trung Tử sẽ đem đầu có chút bắt phàm Giao Long hàng phục.

Vô cùng mệnh môn xanh thẳm Đại Hải, từng đạo gọn sóng không ngừng vọt tới, Dao Dao nhìn lại, nhưng lại cùng thiên nối thành một mảnh, bởi vì cái gọi là: Sương mù khóa đỉnh núi núi khóa sương mù, thiên liên nước vĩ Thủy Liên Thiên, thật sự là biển trời một đường.

Trời quang vạn dặm, Bích Hải như hồ, vốn là bình tĩnh trên đại dương bao la, trên đường chân trời lại đột nhiên xuất hiện từng đạo Tề Thiên sóng lớn, sóng lớn mang theo ngập trời uy thế mà đến, "Ầm ầm" thanh âm vang vọng toàn bộ Đại Hải, trên biển vô số sinh linh gặp chỉ không không kinh hoàng trốn chạy để khỏi chết.

Đáy biển Long cung, lớn như thế động tĩnh, tự nhiên sớm đã kinh động đến Đông Hải Long Vương, Long Vương Ngao Quảng giận dữ, từ khi tam tộc đại chiến, ba bại câu thương về sau, hần Ngao Quảng liền chiếm cứ Đông Hải xưng vương xưng bá, nhất thời cũng là tiêu điều tự tại, Đông Hải ở trong không người dám trêu chọc hần Long tộc.

Có thể từ khi Thông Thiên giáo chủ chuyển đến Kim Ngao Đảo về sau, hần Ngao Quảng tốt thời gian sẽ chăm chút, những năm gần đây này, trong đông hải có không ít sinh linh bá nhập Tịch giáo, mà Tịch giáo đệ tử càng là đại thế tại Đông Hải vui đùa ầm ĩ, đùa bỡn, Đông Hải đáy biển rất nhiều trân quý tài liệu đều là bị Tịch giáo đệ tử thu hết hầu như không còn.

Bình thường làm ra một ít tiểu động tĩnh, hần Đông Hải Long Vương cũng tự mở một con mắt nhắm một con mắt, coi như không phát hiện, nhưng hôm nay rõ ràng làm ra lớn như thế động tĩnh, hần tự nhiên không tốt lại ngồi yên không lý đến.

Ngao Quảng mang theo tôm binh tôm đem lập tức xuất hiện tại trên biển, nhìn qua chính đánh ra tới con sóng gió động trời, Ngao Quảng nhướng mày, "Người tới tu vi không thấp a, tại Tịch giáo trong coi như là tính ra bên trên cao thủ."

Bên kia, sóng lớn phía sau, một đầu Giao Long chính ra sức đong đưa lấy thân thể, đem vô số nước biển kích cao hơn không, mà ở Giao Long trên người giờ phút này đang đứng một đạo người, đúng là Vân Trung Tử, về phần Nữ Oa, thì là bị một đạo diệt sạch bao lại, phiêu ở giữa không trung, tại sóng lớn trong ta hữu bay múa, vui đùa ầm ĩ, khiến cho chết đi được.

Nhìn qua vui mừng Nữ Oa, Vân Trung Tử tâm tư lại bay đến xa xa, thầm nghĩ, "Nếu như ta không có bị xuyên việt tới, phải chăng kết hôn sinh con? Cũng có như thế một cái đáng yêu con gái đâu này?"

Vân Trung Tử có chút xuất thần, trên mặt xuất hiện nhớ lại, tưởng niệm thần sắc, trên người đạo pháp tán ra, mặc cho nước biển sa sút tại trên người của hần, dù vậy, hần cũng y nguyên vững vàng đứng tại Giao Long phía trên.

"Đại ca ca, phía trước thật nhiều người nha." Đúng lúc này, Nữ Oa đột nhiên kêu lên.

Vân Trung Tử phục hồi tinh thần lại, nắm thật chặt nắm đấm, dưới chân có chút vừa dùng lực, lập tức lại để cho Giao Long ngừng lại, đồng thời trên người đạo pháp vừa hiện, trên người nước biển lập tức bị bốc hơi sạch sẽ.

Quảng mặt sắc chính hắc, bởi vì sóng lớn cách bọn hần càng ngày càng gần, nhưng như cũ không có chút nào muốn dừng lại ý tứ, chính muốn phát tác, đột nhiên nghe thấy một tiếng nữ đồng thanh âm, liền lại nhịn xuống, ngay sau đó liền thấy kia sóng lớn rơi xuống.

Sóng lớn rơi xuống, Ngao Quảng giương mắt nhìn lên, đã thấy một thanh niên đạo nhân cùng một tiểu nữ hài ngay ngắn hướng đứng tại một đầu Giao Long phía trên, cũng đang hướng bên này trông lại.

Ngao Quảng cả kinh, hần thân là Đông Hải Long Vương, mà Vân Trung Tử uy danh càng là truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang, hơn nữa hần cùng Vân Trung Tử coi như là hàng xóm rồi, như thế nào không nhìn được?

Vừa thấy Vân Trung Tử, Ngao Quảng lập tức nói, "Nguyên lai là Vân Trung Tử đạo hữu, bản Long Vương nhưng lại thật không ngờ Vân Trung Tử đạo hữu rõ ràng có này nhã hứng."

Ngao Quảng buồn bực, Vân Trung Tử gần đây đều so sánh thần bí, toàn bộ Hồng Hoang tất cả mọi người là biết rõ, lại thật không ngờ hôm nay như một đứa bé con giống như cùng một cái tiểu cô nương tại trên biển như thế vui đùa ầm ĩ, lại để cho hần rất là khó hiểu.

Vân Trung Tử đánh cái ha ha, cẩn thận đánh giá một phen Ngao Quảng, cảm thấy giật mình, đạo, "Nguyên lai là Đông Hải Long Vương, bản đạo nhất thời hưng khởi, không nghĩ tới kinh động đến Long Vương, nhưng lại bản đạo không phải, đúng là không nên a, mong rằng Long Vương thông cảm a."

Ngao Quảng giật mình, theo hần biết, Vân Trung Tử thế nhưng mà một cái ngoan lệ nhân vật, liền Côn Bằng bực này Chuẩn Thánh đều cảm hần không có cách nào, lại không nghĩ rằng cư nhiên như thế dễ nói chuyện, đạo, "Đạo hữu nói đùa, không biết đạo hữu tiến về trước nơi nào?"

Ngao Quảng có thể không tin Vân Trung Tử chỉ là nhất thời hưng khởi, cái này nói ra, không có người sẽ tin tưởng.

Có thể lại để cho Ngao Quảng thất vọng chính là, Vân Trung Tử đích thật là nhất thời hưng khởi, Vân Trung Tử đạo, "Bản đạo hôm nay vô sự, mang tiểu nha đầu đi ra du Đông Hải."

Nữ Oa lại tức giận, con mắt đều không nhìn một mắt Long Vương, nghiêng thân thể, lôi kéo Vân Trung Tử tay áo quay đầu nó chú ý.

Sau đó Ngao Quảng cùng Vân Trung Tử tùy ý giật vài câu liền dẫn tôm binh tôm đem rời đi.

Mà Vân Trung Tử nhìn qua Ngao Quảng bóng lưng rời đi, nhưng trong lòng thì sáng ngời.

"Tiểu nha đầu, như thế nào? Tuổi còn nhỏ mà bắt đầu mang thù rồi hả?" Vân Trung Tử tự nhiên biết rõ Nữ Oa vì sao như thế thái độ đối với Ngao Quảng, tất nhiên là vì Long Vương Tam thái tử Ngao Bình nguyên do.

Nữ Oa le lưỡi, bày cái mặt quỷ, sau đó thúc giục Giao Long đạo, "Tiểu Giao Long, nhanh đi a."

Giao Long phiền muộn, rõ ràng sớm đã một bó to tuổi rồi, lại thật không ngờ bị Nữ Oa xưng là tiểu Giao Long, bất quá nó cũng không thể tránh được, chỉ phải hướng xa xa bơi đi.

Đương nhiên, từ nay về sau, Vân Trung Tử không nữa lại để cho Giao Long như phía trước như vậy với tư cách, chỉ làm cho thứ nhất lộ hướng chỗ mục đích bơi đi.

Giao Long vốn là thoát thai tại Long, nước tính vô cùng tốt, tốc độ trên biển có thể nói cực tốc, sao nhện Giao Long tu vi quá thấp, tổn hao mấy nhật quang cảnh, vừa rồi đã tìm đến Doanh Châu đảo nhỏ.

Doanh Châu sớm đã không là trước kia như vậy sinh linh tuyệt tích bộ dáng, trải qua cái này mấy trăm năm khôi phục, Doanh Châu cũng xuất hiện không ít sinh linh.

Doanh Châu bên trên nhất đặc biệt không thể nghi ngờ chính là khóa Phù Tang cây, Phù Tang cây từng thiên : cao chọc trời chi tứ, mười chi cành như mười đầu dây leo, thẳng tắp cắm vào vòm trời.

Vân Trung Tử sợ hãi thần phục, Phù Tang cây có thể nói là Vân Trung Tử bái kiến thứ hai đại cây cối, về phần thứ nhất, không hề nghi ngờ, chính là khóa hắc theo hắc rêu cây cuối cùng đạt được hai kiện bảo vật đại thụ.

"Oa, Đại ca ca, cái này khóa cây tên gọi là gì a, thật lớn a, nó là từ phía trên bên trên rơi xuống đấy sao?" Nữ Oa giật mình trừng lớn hai mắt, mang cái đầu nhỏ, nhìn lên lấy ngọn cây.

Vân Trung Tử nghe vậy hơi sững sờ, đạo, "Nó gọi Phù Tang, hắc là từ phía trên bên trên đến rơi xuống a, ngươi xem, cái kia ngọn cây chỗ không phải mặt trời sao?"

"Đúng vậy a, hi hi, ta cuối cùng đã tới mặt trời mới lên, Áu a." Tiểu gia hỏa rất là cao hứng.

"Hừ." Tiểu bắt điểm triển khai thân hình, nhảy lên một cành cây, trực tiếp nằm ở phía trên, chơi đùa .

"Tiểu gia hỏa, hiện tại mặt trời cũng nhìn được, chúng ta cần phải trở về."

"Ân, ta lại chơi trong một giây lát, nha, Đại ca ca, nơi này có một căn xinh đẹp lông vũ."

Tiểu bắt điểm trong tay cầm một căn Kim Ô lông vũ, Vân Trung Tử thấy vậy đem hắc cầm đến trong tay, thoáng cảm ứng, phát hiện trong đó rõ ràng còn có Kim Ô chân huyết, lập tức đánh ra pháp quyết, đem bên trong chân huyết luyện hóa mà ra, sau đó thu .

Cuối cùng, tiểu bắt điểm tại Doanh Châu bên trên chơi chán rồi, theo lấy Vân Trung Tử về tới Ngũ Hành ở trên đảo.

Tiểu bắt điểm tại Ngũ Hành đảo rất được hoan nghênh, tất cả mọi người rất yêu thích tiểu cô nương này, đặc biệt là Tam Tiêu cùng Hoa Tư thị (Phục Hy đem mẹ hắc phó thác cho Vân Trung Tử chiếu cố).

Nữ Oa gặp chuyện không may, Thần Nông có cảm giác, mà ở trong bộ lạc có một ít lão tộc nhân tinh thông suy diễn chi thuật, tính ra Nữ Oa gặp chuyện không may chỉ địa tại Đông Hải chi cảnh.

Thần Nông vội vội vàng vàng bay về phía Đông Hải, sau khi tới lại không có nhìn thấy trong lòng quả niệm Nữ Oa, mà là gặp được một chú chim nhỏ, trong miệng hồ hoàn "Tinh vệ", chim con chấp nhất kim đến hòn đá, nhánh cây chờ, thể phải lập đây Đông Hải.

Thần Nông thấy thế buồn phiền, kêu đau viết: "Tinh vệ mình này, Thiên Địa động dung! Núi mọc thụy này, con người làm ra cá trùng! Kiêu nữ không thể nói này, phụ đến bi thông! Biển tại sao bất bình này, sóng cả mãnh liệt! Nguyên hậu thế này, chớ nhập trên biển! Nguyên ta dân tộc này, vĩnh viễn đừng đại lục về vang!"

Thần Nông bởi vì ấu nữ nịch biển mà vong, không cách nào chuyên sự tình, nhan cho nhật dần dần tiêu tụy, vô luận người phương nào an ủi, lại không tạo nên bất cứ tác dụng gì, mọi người đều là vô cùng sốt ruột, lại cũng không thể tránh được.

Cái này một nhật, Thần Nông chính ngồi yên phòng ốc trước, ngẩng đầu nhìn lên phía chân trời, nhìn mới lên Triều Dương, giống như hoài niệm Nữ Oa, lập tức bi theo tâm đến, "Nữ Oa, vì phụ thực xin lỗi người a."

Thần Nông hai mắt khí vị tràn ngập, đau nhức triệt nội tâm, thỉnh thoảng lấy tay đấm ngực, dùng cái này tự trừng phạt.

Xa xa một ít tộc nhân thấy thế đều bị thờ dài, đều là lắc đầu, Nữ Oa hoạt bát đáng yêu, thăm thục mọi người yêu thích, lại thật không ngờ rơi vào kết quả như vậy, mọi người đều vì Thần Nông đau lòng.

Đúng lúc này, viễn không cấp tốc bay tới một đám mây màu, tộc nhân thấy thế rất là giật mình, có chút quý lạ, "Bái kiến tiên trưởng."

Thái Vân rơi xuống, hiện ra một đạo thân ảnh đến, nhưng lại hư nói.

Thần Nông thu lại sa sút tâm tình, bước nhanh tiến lên bái đạo, "Đệ tử bái kiến sư tôn."

Hư Đạo gặp Thần Nông về mặt vô cùng đau đớn bộ dáng, gật gật đầu, đạo, "Vi sư lần này đến đây là vì cáo tri người một sự kiện, Nữ Oa trúng mục tiêu có này một kiếp, chờ kiếp số đầy, tự nhiên thoát thân."

Thần Nông hóa bi vì hi, đạo, "Sư tôn cũng biết Nữ Oa khi nào cướp đây?"

Hư Đạo lời nói, "Còn đây là Thiên Cơ, không thể tiết lộ, bất quá đối với Nữ Oa an nguy, người nhưng lại cứ yên tâm đi."

Kỳ thật Hư Đạo đã ở buồn bực, hần căn bản cũng không biết Nữ Oa việc này, vốn là hần đang tại Thủ Dương Sơn tu luyện, lại nhận được một Đạo Linh phù, đúng là Vân Trung Tử đánh ra cái kia Đạo Linh phù, lại để cho hần nói cho Thần Nông Nữ Oa sự tình.

Thần Nông tuy nhiên như trước bi thương, có thể vừa nghĩ tới Nữ Oa có thoát khỏi thời điểm, liền yên tâm không ít, "Tạ sư tôn cáo tri việc này."

Hư Đạo gật đầu nói, "Àn, Nữ Oa sự tình không cần phải lo lắng, người có thể đem tâm tư đặt ở Nhân tộc trên người."

"Vâng, căn tuân sư tôn dạy bảo." Thần Nông khom mình hành lễ.

Thần Nông bởi vì Nữ Oa sự tình, hoang phế không ít lúc nhật, khôi phục lại về sau, thăm nghĩ một tiếng hồ thẹn, sau đó liền một lòng nghiên cứu Luyện Đan Chi Thuật.

Hư Đạo giao cho Thần Nông đan thư nhưng lại luyện chế một ít tâm thường đan dược, căn bản là không thể cùng tiên đan so sánh với, bất quá dù vậy, Thần Nông cũng là hao tổn mấy năm thời gian, mới vừa có đoạt được, Thần Nông đại hi, đem chính mình học hội Luyện Đan Chi Thuật đều dạy cho tộc nhân.

Thần Nông tu vi không cao, bởi vậy nghiên tập những Luyện Đan Chi Thuật này lại cảm giác rất là cổ hết sức, hơn nữa hần không chỉ có muốn học tập những Luyện Đan Chi Thuật này, còn muốn đem hần cải thiện, bởi vì vì Nhân tộc trên cơ bản đều không có tu hành, tự nhiên không thể như tu sĩ như vậy đến luyện đan, như thế lại tăng lớn độ khó.

Cuối cùng, Thần Nông hao tổn mấy chục năm thời gian, vừa rồi đem trọn bộ đan trên sách Luyện Đan Chi Thuật đều học hội, sau đó đem hần cải thiện, đem cải thiện sau dịch luyện đan phương pháp, để lại cho tộc nhân, mà trải qua những năm này sửa sang lại, hần 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》 cũng rốt cục hoàn thành, Thần Nông công thành đem lui thân.

Vì vậy Thần Nông đạt được Thái Thượng Lão Quân phù chiếu, nói hần công đức đã đủ, lại để cho hần đem Nhân Hoàng vị truyền cho người khác, chính mình theo Phục Hy đi Hòa Vân Động thanh tu.

Vì vậy Thần Nông noi theo Phục Hy, sai người tại trong nhân tộc tìm kiếm đại hiền, tại trong biển người mê mông, Thần Nông đã tìm được một cái tài đức vẹn toàn đại hiền chỉ tài —— Hiền Viên thị.

;

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Hiền Viên

Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt sắc khó coi, âm trầm nghiêm mặt ngồi ở bên trên thủ, không biết đang suy tư cái gì.

Một lát sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền ra một đạo thần niệm, "Các đệ tử đến Ngọc Hư Cung đến."

Chỉ chốc lát sau, Thập Nhị Kim Tiên, Nhiên Đăng Đạo Nhân cùng với Linh Vân tử, một đến Ngọc Hư Cung, về phần Nam Cực Tiên Ông, tự nhiên là tại Thiên đình đương cái kia Nam Cực Trường Sinh Đại Đế.

Linh Vân tử, vốn là tại Xiển giáo hẳn là có Vân Trung Tử, có thể cuối cùng Vân Trung Tử lại không hiểu thấu bái nhập Tiệt giáo ở bên trong, cuối cùng lại lại xuất hiện một cái Linh Vân thể hệ con cháu thay Vân Trung Tử vị trí.

Linh Vân tử cùng nhân loại độc nhất vô nhị, một thân áo bào trắng gia thân, một đầu phiêu dật tóc dài tùy ý khoác trên vai đáp trên vai, cả người xem rất là linh khí, giờ phút này chính cung kính đứng tại trong đại điện, lẳng lặng cùng đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn nói chuyện.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn xem môn hạ chúng đệ tử, nhưng trong lòng thì thở dài, hẳn Nguyên Thủy Thiên Tôn là cao ngạo, mặc dù là lão tử tu vi so với hẳn cao, hẳn cũng nhận vi thiên phú của mình tuyệt đối là Tam Thanh đệ nhất.

Có thể đối với môn hạ đệ tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cảm giác rất là thất vọng, đặc biệt là đối lập Tiệt giáo chúng đệ tử, không nói mặt khác, gần kề một cái Vân Trung Tử tựu lại để cho Xiển giáo chúng đệ tử khó có thể nhìn qua hẳn bóng lưng, không chỉ có như thế, coi như là Đa Bảo bọn người, cũng quãng Thập Nhị Kim Tiên một đầu phở.

Nói gần điếm, tựu nói Nhân Giáo Huyền Đô Đại Pháp Sư, Nhân tộc xuất thế gần kề vạn năm, Huyền Đô đi theo tại lão tử bên người tu hành, tu hành tốc độ cũng là nhanh được thần kỳ, hơn nữa trước đó không lâu càng là trở thành Thiên Hoàng Phục Hy sư tôn, đã công đức viên mãn, đạt được một phần công đức.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn qua môn hạ đệ tử, thở dài một hơi, đạo, "Hôm nay triệu tập bọn người tới đây không là khác, làm như vậy là để không lâu sắp sửa xuất thế Nhân Hoàng."

Vừa nói như vậy xong, toàn bộ trong đại điện đệ tử, hô hấp không khỏi thoáng một phát dồn dập, đối với Huyền Đô cùng Hư Đạo hai người thu Nhân Hoàng làm đồ đệ sự tình, Xiển giáo những đệ tử này tự nhiên cũng cũng biết, thu Nhân Hoàng làm đồ đệ, không cần ra quá nhiều lực, tựu có thể đạt được một phần công đức, các đệ tử đều hi vọng vị trí này mình có thể đạt được.

Nhiên Đăng hai mắt sáng, hôm nay toàn bộ Xiển giáo trong hàng đệ tử, muốn nói tu vi cao nhất, khẳng định không hề nghi ngờ là hẳn Nhiên Đăng, tại hẳn xem ra, lần này người chọn lựa mười phần 1/10 là hẳn Nhiên Đăng, bởi vậy Nhiên Đăng ánh mắt sáng quắc chăm chăm vào Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn có cảm giác, nhìn về phía Nhiên Đăng Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn nguyên vốn cũng là ý định phái Nhiên Đăng tiến về trước, có thể giờ phút này đón Nhiên Đăng cái kia cực nóng ánh mắt, nhưng lại đẩy lòng tối sầm lại, cảm thấy đạo, "Ai, Nhiên Đăng, vốn định cho người tiến về trước, nhưng hôm nay biểu hiện của người, ai, tâm tính thủy chung không đủ a, đối mặt phần này công đức, rõ ràng phát lên lòng tham lam, hay vẫn là khác tuyển một người a."

Lập tức Nguyên Thủy Thiên Tôn đưa mắt nhìn sang Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử nghe Nguyên Thủy nói muốn phái đệ tử xuống núi thu Nhân Hoàng làm đồ đệ, trong lòng cũng là khẽ động, bất quá lập tức hẳn liền nghĩ tới lần này tốt nhất người chọn lựa, không hề nghi ngờ là Nhiên Đăng Đạo Nhân, bởi vậy Quảng Thành Tử cũng là bình tĩnh khí, hẳn biết rõ cơ hội của mình không lớn, cho nên trên mặt cũng không có bất kỳ biểu lộ toát ra đến, chỉ là gần kề cùng đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn quyết định.

Nhưng vào lúc này, hẳn đột nhiên cảm ứng được sư tôn của mình đem ánh mắt nhìn phía hẳn, Quảng Thành Tử tự nhiên cũng sờ, lập tức nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chỉ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn cười gật đầu nói, "Quảng Thành Tử, lập tức xuất phát, tiến về trước có gấu bộ lạc, thu Nhân Hoàng làm đồ đệ."

Quảng Thành Tử khiếp sợ được trợn mắt há hốc mồm, hẳn có chút không tin lỗ tai của mình, hẳn vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới sư tôn của mình lại có thể biết phái chính mình đi, trong lòng hẳn, hẳn là Nhiên Đăng tiến về trước mới đúng, hơn nữa cho dù không phái Nhiên Đăng, cái kia cũng có thể là Linh Vân tử.

Tuy nhiên khiếp sợ, bất quá Quảng Thành Tử nguyên khom người nói, "Vâng, đệ tử tuân mệnh."

Nguyên Thủy Thiên Tôn gật gật đầu, sau đó lập tức lấy ra một quả ấn, nói tiếp, "Lần này ấn tên là Phiến Thiên Ấn, là vi sư thu Bất Chu sơn ngược lại liệt sau đích một nửa Bất Chu sơn luyện chế mà thành, Bất Chu sơn chính là Bàn Cổ Đại Thần lưng biến thành, vì vậy Phiến Thiên Ấn uy lực vô cùng lớn, vi sư hôm nay đem hẳn ban cho người, để người dùng phòng thân."

Quảng Thành Tử mở cò trong bụng, cái này thật có thể nói là là song hỷ lâm môn, Nguyên Thủy Thiên Tôn không chỉ có đem thu Nhân Hoàng như thế cơ duyên phân cho hẳn, nhưng lại ban thưởng hạ như bảo vật này, sao không cho hẳn kính hi, Quảng Thành Tử cung kính tiếp nhận Phiến Thiên Ấn, bái đạo, "Tạ sư tôn, đệ tử tuyệt không lại để cho sư tôn thất vọng."

"Ấn, đi thôi." Nguyên Thủy Thiên Tôn gật gật đầu, lộ ra mỉm cười, rồi sau đó một cái lắc mình, biến mất tại Ngọc Hư Cung trong.

Tất cả mọi người hâm mộ nhìn qua Quảng Thành Tử, trong đó Nhiên Đăng vi nhất, mặt sắc rất là khó coi, không chỉ có hâm mộ, càng là ghen ghét, trong mắt có hận hào quang thoáng hiện, Nhiên Đăng lòng dạ hẹp hòi, bất quá thực sự vô cùng nhất có thể nhẫn nhịn, bởi vậy qua trong giây lát liền thay đổi một

bộ khuôn mặt tươi cười, "Chúc mừng sư đệ."

Cũng khó trách Nhiên Đăng như thế, những năm gần đây này, Nhiên Đăng tại Xiển giáo có thể nói cẩn trọng, có thể tại Nhiên Đăng xem ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn thủy chung không có đem hắn coi như là thực thật sự Xiển giáo đệ tử, bất luận bất luận cái gì chuyện tốt đều không tới phiên hắn Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng lúc này đã đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn hết hy vọng rồi, nhớ tới lúc trước bá sư Nguyên Thủy Thiên Tôn thời điểm hưng phấn nhiệt tình, Nhiên Đăng cảm giác là như thể châm chọc, Nhiên Đăng cho rằng đã tìm được một cái tốt chỗ dựa, lại không nghĩ rằng kết quả sẽ là như vậy, cảm thấy thâm nghĩ, "Nguyên Thủy, đã nguoi như thế không đem ta Nhiên Đăng đương Xiển giáo chi nhân, ta đây Nhiên Đăng cũng không hề đem chính mình đương Xiển giáo đệ tử."

"Đa tạ sư thúc." Quảng Thành Từ cười tạ ơn, rồi sau đó từ biệt các vị sư đệ, ra Ngọc Hư Cung, tiến về trước có gấu bộ lạc.

Lại nói có Hùng thị bộ lạc thủ lĩnh, họ Cơ, tên Thiếu Điện, hắn vợ Phụ Bảo.

Một lúc trời tối, Phụ Bảo gặp một đạo điện quang vờn quanh lấy Bắc Đẩu trụ cột tinh, lập tức, cái kia khóa trụ cột tinh tự mất rơi xuống, Phụ Bảo bởi vậy cảm ứng mà chữa, hoài thai 24 nguyệt về sau, mới sinh hạ Hiên Viên.

Hiên Viên vừa ra sinh, liền sôi nổi, thể trạng khác hẳn với thường nhân, thân có tuệ căn, một đôi mắt thật là Linh Động, mặc dù vừa sinh ra, thực sự rất có một phen khí thế.

"Sư tôn để cho ta tới thu Nhân Hoàng làm đồ đệ, nhưng hôm nay đã qua hai năm, Nhân Hoàng vẫn không có bất luận cái gì tung tích." Một trong sơn động, Quảng Thành Từ có chút bất đắc dĩ lắc đầu.

Quảng Thành Từ hai năm trước liền đi tới có gấu bộ lạc, một mực tìm kiếm Nhân Hoàng, chỉ cần có gấu bộ lạc có cái hài tử sinh ra, Quảng Thành Từ liền muốn đi thăm dò xem một phen, có thể lường năm qua đi, nhưng lại không có bất kỳ phát hiện nào.

Quảng Thành Từ đứng dậy, lần nữa hướng về có gấu bộ lạc bước đi.

"Nghe nói không? Phụ Bảo hoài thai hai năm, rốt cục sinh ra."

"Đúng vậy a, nghe nói tiểu gia hỏa mới vừa xuất hiện liền có thể đi đường, sôi nổi."

Ven đường nói chuyện dẫn tới Quảng Thành Từ chú ý, Quảng Thành Từ nghe xong, lập tức đại định, "Nhân Hoàng xuất thế."

Quảng Thành Từ sốt ruột, lập tức một cái lách mình liền bay về phía Thiếu Điện chỗ ở.

Thiếu Điện cùng Phụ Bảo nhìn qua vô cùng Hiên Viên, đang cao hứng, đột nhiên có người truyền báo, "Tộc trưởng, bên ngoài có một đạo người đến gặp."

"A? Đạo nhân? Đến ta có gấu bộ lạc làm chi?" Thiếu Điện nghi hoặc, bất quá nhưng cũng biết, những đạo nhân này đều là thân có đại thần thông người, đi vào bộ lạc, hẳn là chuyện tốt hàng lắm.

Trở ra phòng đến, chỉ thấy giữa không trung, một người mặc thanh sắc đạo bào đạo nhân, chính treo trên bầu trời mà đứng, Thiếu Điện nhìn lại, rõ ràng người này tự tại trước mắt của mình, có thể nhìn kỹ lại rồi lại giống như người này căn bản là không tồn tại một loại, giống như hắn đã dung nhập Thiên Địa, cảm giác huyền diệu khó giải thích.

Thiếu Điện biết rõ đạo này người có chút bất phàm, bởi vậy, vội vàng chấp tay nói, "Có gấu bộ lạc thủ lĩnh Thiếu Điện bái kiến đạo trưởng, không biết đại nhân này có thể có chuyện quan trọng?"

Quảng Thành Từ ha ha cười cười, đạo, "Bản đạo chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa hạ đại đệ tử Quảng Thành Từ, nay dâng tặng sư tôn chi mệnh, đến đây thu Nhân Hoàng làm đồ đệ."

Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa hạ đại đệ tử? Nghe xong Quảng Thành Từ tự giới thiệu, Thiếu Điện liền chấn động, Nguyên Thủy Thiên Tôn, đây chính là cao cao tại thượng Thánh Nhân, không nghĩ tới trước mắt vị này lại là Thánh Nhân đệ tử.

Ngay sau đó, Quảng Thành Từ hạ một câu nói ra, Thiếu Điện lập tức trừng lớn hai mắt, thu Nhân Hoàng làm đồ đệ? Nhân Hoàng? Ai là Nhân Hoàng? Nhân Hoàng cùng ta Thiếu Điện có chuyện gì?

Vừa nghĩ tới đây, Thiếu Điện liền chấn kinh rồi, hắn nghĩ tới chính mình vừa sinh ra nhi tử từ Hiên Viên, "Đạo trưởng, chẳng lẽ của ta hài nhi tương lai sẽ là Nhân Hoàng?"

Quảng Thành Từ mỉm cười gật đầu, đạo, "Bản đạo đúng là đến đây thu nguoi nhi làm đồ đệ, không biết nguoi có bằng lòng hay không?"

Thiếu Điện cảm giác đầu của mình có chút choáng váng, hắn chưa bao giờ nghĩ tới chính mình hài nhi lại bị Thánh Nhân đệ tử thu làm đồ đệ, tuy nhiên Nhân tộc hôm nay cũng có bộ phận người tu luyện đạo pháp, có thể thế nào có thể cùng Thánh Nhân đạo Pháp Tương so, Thiếu Điện căn bản là không cần suy nghĩ nhiều, trực tiếp đáp ứng, "Đương nhiên nguyện ý, đạo trưởng mời đến."

Quảng Thành Từ đi vào phòng đến, lập tức đã nhìn thấy một cái còi bỏ bàn chân chính nghịch ngợm gây sự Tiểu Hiên viên, mà Tiểu Hiên viên cũng liếc mắt liền nhìn thấy Quảng Thành Từ, tiểu gia hỏa hai mắt tỏa ánh sáng, trực tiếp nhảy hướng về phía Quảng Thành Từ.

Quảng Thành Từ đem tiểu gia hỏa ôm, trái xem phải xem, thật là thoải mái, đạo, "Ba người số lượng, người chỉ làm một, Thiên đạo định thường, người đương vì hoàng."

Tiểu gia hỏa nghe xong lời ấy, lập tức khanh khách cười, trong phòng lập tức một mảnh hoan thanh tiểu ngữ.

Hiên Viên thân có tuệ căn, thông minh hiểu học, thuở nhỏ lại có Quảng Thành Từ dạy bảo, gần gũi hai mươi năm liền tu vi thành công, về sau tiếp nhận phụ thân Thiếu Điện vị trí, trở thành có gấu bộ lạc thủ lĩnh.

Hiên Viên sau lưng có Xiển giáo ủng hộ, phát triển, tự nhiên rất nhanh, trong khoảng thời gian ngắn, Hiên Viên thanh danh liền truyền bá tại Nhân tộc nội.

Sau Hiên Viên lại lấy Tây Lăng bộ lạc loa tổ làm vợ, truyền bá trăm cây kê mộc, phát triển mạnh sản xuất, thủy chế y quan, kiến tạo tàu xe, định chắc chắn, chế âm luật, chế y học, thành tựu phi phàm.

Hắn vợ loa tổ trồng cây dâu dưỡng tằm, giáo dân dệt, càng có Thương Hiệt sáng tạo văn tự, Nhân tộc hưng thịnh, nhất thời vô lượng, bầy tộc bộ lạc dần dần mở rộng, mưa thuận gió hoà, vạn vật cù dân gian nghiệp.

Hiên Viên sự tích tự nhiên cũng truyền đến Thần Nông trong tai, Thần Nông âm thầm quan sát, đối với Hiên Viên phi thường hài lòng, hơn nữa Hiên Viên vì Quảng Thành Từ đệ tử, Thần Nông đối với hắn cũng so sánh yên tâm, bởi vậy Thần Nông liền ý định đem Nhân Hoàng vị truyền cho Hiên Viên.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Hành trình

Thần Nông truyền Nhân Hoàng vị tại Hiên Viên.

Nhân Hoàng truyền ngôi đây là đại sự, Nhân Giáo chi chủ lão tử tự nhiên muốn trình diện, Hư Đạo vì Thần Nông chi sư tự nhiên cũng đã đến, mà Hiên Viên chính là Quảng Thành Từ đồ đệ, bởi vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Quảng Thành Từ đều là đã đến.

Mặt khác Phục Hy chính là Thiên Hoàng, tu tới đón dẫn Thần Nông đi Hòa Vân Động tĩnh tu, cho nên Phục Hy cũng đã đến.

Tại những đại nhân vật này chứng kiến xuống, Thần Nông đem Nhân Hoàng vị truyền cho Hiên Viên, Thần Nông đạt được một phần so với Phục Hy cái kia phần công đức còn muốn lớn hơn nhiều lắm công đức, công đức gia thân, Thần Nông tu vi thẳng tắp tăng vọt, một đường hát vang tiến mạnh đến Chuẩn Thánh trung kỳ phương mới dừng lại.

Mà Hư Đạo cũng phải một phần công đức, tại phía xa Ngũ Hành đảo Vân Trung Từ, cũng phải một phần công đức, người đạo vì sao? Nguyên lai Hư Đạo giao cho Thần Nông cái kia đan thư cùng với thần tiên đều là Vân Trung Từ giao cho Hư Đạo, bởi vậy được cái này một phần công đức cũng là chuyện đương nhiên.

Thần Nông truyền ngôi Hiên Viên, từ đó tiến vào Hiên Viên thời đại.

Hiên Viên tiếp quản Nhân tộc về sau, một mực cẩn trọng, dị thường cẩn thận, không dám khinh thường chút nào, nhưng hắn là minh bạch Thiên Hoàng Phục Hy cùng Địa Hoàng Thần Nông đối với Nhân tộc công hiến, Hiên Viên cũng không muốn đẩy hết trách nhiệm tại trong tay của mình.

Hôm nay Nhân tộc, đã có Phục Hy cùng Thần Nông làm cố gắng, bởi vì bệnh hoặc táng thân đã thú trong bụng mà chết tình huống rất là giảm bớt, toàn bộ Nhân tộc phát triển thuận lợi, miệng người số lượng cũng gấp gia tăng mãnh liệt thêm.

Hiên Viên đại lực mở rộng Thần Nông trồng trọt chi đạo cùng với dự trữ nuôi dưỡng lục súc chò, cũng đem chi cải tiến, mở rộng đến toàn bộ Nhân tộc.

Đồ ăn càng nhiều, mà một ít mới đích đồ ăn, sự vật liên tiếp xuất hiện, cuối cùng Hiên Viên mở rộng tiền thuận tiện giao dịch, rồi sau đó lại thống nhất đo lường, Nhân tộc phát triển nhất thời vô lượng.

Có thể theo thời gian biến thiên, vấn đề mới xuất hiện, trải qua Phục Hy cùng Thần Nông hai cái lúc thay chi về sau, Nhân tộc rất nhiều người đã trở nên giàu có, hơn nữa ngoại giới uy hiếp cũng đã yếu bớt, kể từ đó, người liền không hề giống như lấy trước kia giống như thuần phác, đã có dã tâm.

Người một khi đã có dã tâm, tự tránh không được tranh đấu, tiểu tranh đấu đương nhiên sẽ không khiến cho bất luận cái gì gọn sóng, mà khi tranh đấu quy mô biến lớn thời điểm, vậy thì thành chiến tranh.

Nhân tộc có vô số cái bộ lạc, người đã có dã tâm, tự nhiên cũng tự muốn làm thủ lĩnh, mà khi thủ lĩnh về sau tự muốn chiếm đoạt khác bộ lạc.

Như thế, chiến tranh bắt đầu.

Vừa mới bắt đầu, chiến tranh quy mô chưa đủ lớn, không có khiến cho Hiên Viên chú ý, có thể sau đó không lâu, đương càng ngày càng nhiều chiến tranh sau khi xuất hiện, Hiên Viên lòng mảy mảy sâu sắc lại, bởi vì chiến tranh mang cho Nhân tộc nguy hại quá lớn.

Một hồi chiến tranh xuống, tử vong Nhân tộc số lượng quá mức khổng lồ, lại để cho Hiên Viên lo lắng Nhân tộc tương lai, không lâu về sau, Hiên Viên nghĩ đến phải thống nhất toàn bộ Nhân tộc, tập trung quyền lực, như thế tại hần uy thế phía dưới, Nhân tộc mới không biết tái xuất hiện chiến tranh.

Hiên Viên bởi vì là Địa Hoàng Thần Nông truyền ngôi Nhân Hoàng, uy danh truyền khắp toàn bộ Nhân tộc, không người không biết không người không hiểu.

Hiên Viên thống nhất Nhân tộc hành trình, vừa mới bắt đầu, bởi vì có Thần Nông dư uy, một đường thông thuận, rất nhanh liền thống nhất mấy chục cái bộ lạc.

Lại nói Thần Nông bộ lạc —— có khương bộ lạc, có khương bộ lạc bởi vì ra Thần Nông mà thật sâu tự hào, bởi vậy có khương bộ lạc người đều có một loại cảm giác về sự ưu việt, tại trong lòng của bọn hắn, khác bất luận cái gì bộ lạc cũng không thể cùng Thần Nông bộ lạc đánh đồng, bọn hắn căn bản là xem thường khác bộ lạc.

Có khương bộ lạc người là kiêu ngạo ngang ngược, đương Thần Nông vẫn còn vị thời điểm, có hần áp chế khá tốt, mà khi Thần Nông chứng đạo, đem Nhân Hoàng vị truyền cho Hiên Viên về sau, có khương bộ lạc liền do Thần Nông nhi tử du vãng dẫn đầu.

Du vãng người này từ nhỏ hiếu học, tập văn học võ, có thể nói thiên võ, tại du vãng trong nội tâm, chính mình hần là Nhân Hoàng tốt nhất người chọn lựa, bởi vậy đối với Thần Nông đem Nhân Hoàng về sau truyền cho Hiên Viên, du vãng một mực cảm thấy bất mãn.

Tại du vãng dưới sự dẫn dắt, có khương bộ lạc dân chúng càng phát ra kiêu ngạo, ngang ngược, càng ngày càng xem thường khác bộ lạc người.

Một lần Đông Di bộ lạc người cùng có khương bộ lạc phát sinh mâu thuẫn, bởi vậy Đông Di bộ lạc xâm phạm, du vãng trực tiếp dẫn đầu có khương bộ lạc quân đội, nhiều lần đại bại Đông Di bộ lạc.

Kinh này về sau, du vãng tại có khương bộ lạc thanh danh càng thêm vang dội, mà lúc này, Hiên Viên đã thống nhất mấy chục cái bộ lạc, bất quá Hiên Viên thống nhất những bộ lạc này đều không có dã bị bất luận cái gì chống cự, bởi vậy du vãng nghe nói sau nhưng lại đối với Hiên Viên cực kỳ khinh thường.

Có khương bộ lạc mấy vị trưởng lão đối với Thần Nông đem Nhân Hoàng vị truyền cho Hiên Viên cũng có chút bất mãn, bất quá dù sao cũng là Thần Nông làm ra quyết định, bởi vậy những trưởng lão này cũng không dám lên tiếng, có thể trải qua những năm sau này, Thần Nông tại bọn hắn trong lòng uy tín càng ngày càng thấp, mà du vãng vừa lớn bại Đông Di bộ lạc, hiện nay du vãng tại bọn hắn trong lòng uy tín dĩ nhiên vượt qua Thần Nông.

Hiên Viên thống nhất lần lượt bộ lạc tin tức không ngừng truyền vào có khương trong bộ lạc, vừa mới bắt đầu khá tốt, có khương bộ lạc còn có thể nhận được, có thể theo thời gian trôi qua, Hiên Viên rõ ràng căn bản cũng không có trải qua bất luận cái gì đại chiến tự thống nhất mấy chục cái bộ lạc, cái này lại để cho có khương bộ lạc tộc nhân có chút xem thường, càng ngày càng nhiều tộc nhân cho rằng du vãng mới hần là Nhân Hoàng.

Du vãng tại trong loại không khí này, dã tâm bành trướng, đang cùng mấy vị trưởng lão thương lượng về sau, du vãng quyết định xuất chinh, chinh chiến Hiên Viên, đoạt được Nhân Hoàng vị.

Này quyết định thoáng một phát, du vãng cơ hồ đã nhận được sở hữu có khương bộ lạc tộc nhân ủng hộ, mà du vãng cũng đối với chính mình càng phát ra tự tin, du vãng tại tộc nhân ở bên trong, tính chọn mãnh tuyến, tổ kiến cường đại nhất quân đội, nhật dạ cao luyện, cuối cùng càng là lấy trộm Thần Nông danh nghĩa, tự số "Viêm Đế", sau đó liền đánh hướng về phía Hiên Viên.

Có khương bộ lạc đánh Hiên Viên, như thế cử động có thể nói chấn động toàn bộ Nhân tộc, một ít bộ lạc có cảm giác Thần Nông công đức, gia nhập có khương bộ lạc đang hành động.

Mà có bộ lạc cảm thấy Hiên Viên là Địa Hoàng khâm định Nhân Hoàng, Hiên Viên càng là tại Thánh Nhân chứng kiến hạ leo lên Nhân Hoàng vị, có thể nói danh chính ngôn thuận, bởi vậy có chút bộ lạc gia nhập Hiên Viên trong đội ngũ.

Mà đối thành có một ít bộ lạc thủ lĩnh lại là có thêm khác tâm tư, đều đều án binh bất động, tọa sơn quan hổ đấu, muốn ngồi thu ngư ông thủ lợi.

Du vãng binh sĩ đều là trải qua du vãng tinh tâm huấn luyện qua, trên đường đi tuy nhiên đã bị không ít bộ lạc ngăn cản, có thể những bộ lạc này quân đội làm sao có thể đủ cùng có khương bộ lạc quân đội so sánh với, du vãng một đường thế như chẻ tre, Trục Đảo Hoàng Long, không thời gian dài tự đánh tới dốc núi tuyên chỉ địa.

Du vãng gặp quân đội của mình Sở Hướng bề bề, mừng rỡ trong lòng, nhận định lần này xuất binh chắc chắn đoạt được Nhân Hoàng vị, chương thiên hạ quyền thế.

Hiên Viên nghe nói thủ hạ báo xưng du võng xuất binh làm loạn, một đường đánh tới dốc núi tuyết, trong nội tâm giận dữ, thống nhất mấy chục cái bộ lạc thời điểm, Hiên Viên đều đều chiêu hiền đãi sĩ, lấy đức thu phục người, kinh nghiệm tất cả gian nan vừa rồi tại bất động binh dưới tình huống thu phục những bộ lạc này, không nghĩ tới bây giờ du võng rõ ràng trực tiếp xuất binh đánh chính mình, Hiên Viên tự nhiên vô cùng phẫn nộ.

Hiên Viên ngửa mặt lên trời thở dài, nên đến cuối cùng hay vẫn là đã đến, tại hán chuẩn bị thống nhất Nhân tộc thời điểm đã minh bạch, thống nhất Nhân tộc hành trình ở bên trong, tuyệt đối tránh không được chiến tranh, tránh không được đổ máu, thực sự không nghĩ tới hội đến mức như thế nhanh, hơn nữa hay vẫn là du võng cái này có khương bộ lạc thủ lĩnh dẫn đầu khởi binh.

Hiên Viên bắt đầu dĩ, chỉ phải tập kết quân đội, hướng dốc núi tuyết mà đi, trải qua ba ngày ba đêm, quân đội rốt cục đã tới dốc núi tuyết, sau đó liền an trại hạ trại, dưỡng tinh sức duệ, yên lặng chờ có khương bộ lạc quân đội.

Cơ hồ mấy canh giờ về sau, có khương bộ lạc cũng đã đến dốc núi tuyết, tại dốc núi tuyết bên kia nghỉ ngơi, vốn là cái lúc này Hiên Viên hoàn toàn có thể cho quân đội công du võng một trời tay không kịp, có thể Hiên Viên cũng không đi cái kia đánh lên sự tình.

Đối với Hiên Viên quân đội sớm đã ngăn cản dốc núi tuyết sự tình, du võng tự nhiên cũng đã biết hiểu, hán nguyên bản đã chuẩn bị kỹ càng, ngăn cản Hiên Viên đánh lên, lại không nghĩ rằng Hiên Viên cũng không xuất binh, thăm nghĩ trong lòng, "Cơ hội tốt như vậy, hán Hiên Viên rõ ràng chưa có tới đánh lên, người này cũng là cái quân tử, bất quá cho dù hán đánh lên, quân đội của ta cũng sẽ không có nhiều tổn thất lớn."

Dực nhật, tinh kỳ pháp phối, nổi trống tề minh, song phương tướng sĩ tất cả cầm binh khí, đứng trang nghiêm tại dốc núi tuyết chi dã, một cổ khắc nghiệt chỉ khí tràn ngập toàn bộ chiến trường, các loại chim bay cá nhảy nhao nhao chạy thực mạng.

"Du võng, ngươi vì sao xuất binh làm loạn?" Hiên Viên quát.

Du võng hừ lạnh một tiếng, đạo, "Hiên Viên, nhiều như vậy năm, ngươi lại đối với Nhân tộc cũng không công hiến, ngươi có hà đức hà năng, đương cái kia Nhân tộc chung chủ?"

Hiên Viên mặt sắc khó coi, hán đối với Nhân tộc làm hết thảy, Nhân tộc là rõ như ban ngày, hán thủy chế y quan, kiến tàu xe, chế âm luật, chế y học chờ, những chẳng lẽ không phải này đối với Nhân tộc công hiến sao? Du võng cái này rõ ràng cho thấy lấy cớ.

Hiên Viên nhìn qua du võng đạo, "Du võng, Địa Hoàng vì Nhân tộc khỏi bị thống khổ, tử vong, làm hết thảy công hiến, toàn bộ Nhân tộc đều là biết được, ngươi bản vì Địa Hoàng chi tử, nhưng mà làm bản thân chi tử, vọng động nạn binh hỏa, họa và dân chúng, đưa dân chúng sinh tử tại trong chiến loạn, đưa tộc của ta phồn Thịnh Đại nghiệp tại không để ý, ngươi uống là Địa Hoàng chi tử."

Du võng mặt sắc âm trầm xuống, cũng không nói nhảm, nói thẳng, "Hừ, Hiên Viên, thiếu sinh mệnh lừa lợi hại, chúng ta trên chiến trường đã tới, chúng ta nghe lệnh, giết!"

Lập tức, từng đợt tiếng kêu rung trời động địa, binh qua phát ra cùng một lúc, du võng quân đội khí thế rộng rãi, như Hồng Hoang mãnh thú giống như, bay thẳng đến Hiên Viên một phương phốc giết đi qua.

Hiên Viên không đành lòng nhưng cũng không cách nào, vung tay lên, "Giết!"

Hai chi đội ngũ lập tức chém giết cùng một chỗ, tương giao lập tức, tự có vô số binh sĩ ngã xuống.

Nhìn qua vô số tộc nhân chết đi, Hiên Viên trên mặt lộ ra thảm thiết khóc chi sắc, những điều này đều là tộc nhân của mình a, không phải là vì sinh tồn cùng đã thủ chém giết, chỉ là vì Nhân Hoàng vị mà thôi, thật có thể nói là cùng thất cao thương.

Mặc dù không đành lòng, lại cũng đành chịu, nếu để cho hán Hiên Viên đem ngôi vị hoàng đế giao ra, Hiên Viên tự nhiên không sẽ đồng ý, không phải Hiên Viên ích kỷ, mà là đem ngôi vị hoàng đế giao cho du võng trong tay, không biết Nhân tộc hội phát triển trở thành bộ đáng gì nữa, chỉ bằng du võng vì bản thân chi tử tự vọng động nạn binh hỏa, hán tự tuyệt đối lo lắng đem ngôi vị hoàng đế giao cho du võng.

Này một trận chiến, bởi vì Hiên Viên không đành lòng, nhưng lại trực tiếp lui binh rồi, Hiên Viên thua.

"Hiên Viên, Nhân tộc nếu như muốn phát triển, phải thống nhất, mà thống nhất Nhân tộc, tự nhất định không thể thiếu chiến tranh, Nhân tộc thống nhất rồi, mới sẽ không xuất hiện chiến tranh, nếu như Nhân tộc không thống nhất, chiến tranh sẽ một mực tiến hành xuống dưới, mà chết đi Nhân tộc sẽ thêm nữa, bởi vậy ngươi phải hạ quyết tâm."

Hiên Viên nghe qua Quảng Thành Tử như thế một phen về sau, lập tức cắn răng, lần nữa phát binh cùng du võng đại chiến, có thể Hiên Viên binh tướng dù sao bất thiện tác chiến, bởi vậy Hiên Viên là lỗ chiến lỗ bại, có thể Hiên Viên cũng là một cái bất khuất chi nhân, đã thất bại, lại đến.

Mặc dù nhiều lần thất bại, có thể Hiên Viên cũng không khuất phục, không ngừng học tập tác chiến chi đạo, đồng thời lại có Quảng Thành Tử thỉnh thoảng chỉ đạo, cuối cùng trải qua mấy năm đại chiến, Hiên Viên rốt cục đem du võng quân đội đã bại, cũng đem du võng bắt giữ.

Hiên Viên bắt giữ du võng về sau, cũng không đem hán chém giết, mà là lấy đức thu phục người, đem Thần Nông chi đức nói cho du võng nghe, hiểu chỉ dùng lý.

Kinh này một phen, du võng rốt cục minh bạch vì sao phụ thân của mình không đem Nhân Hoàng vị truyền cho mình, nguyên đến chính mình thiếu khuyết một khóa lòng nhân từ.

Du vồng nghĩ đến bởi vì chính mình tự muốn, lại để cho tộc nhân chết đi vô số, hối tiếc không kịp, cuối cùng quy hàng Hiên Viên.

Cuối cùng du vồng đem có khương bộ lạc hợp lại tại có gấu bộ lạc, bởi vì Thần Nông số Viêm Đế, Hiên Viên số Hoàng đế, bởi vậy hợp lại về sau bộ lạc xưng là Viêm Hoàng bộ lạc, đời sau từ tôn cũng là được vì Viêm Hoàng từ tôn.

Kinh này một trận chiến, Hiên Viên khí thế đại thịnh, bắt đầu tập quyền, ẩn ẩn có nhất thống Nhân tộc dấu hiệu, khác bộ lạc bắt đầu bối rối, không ít bộ lạc nhao nhao tiếp nhận Hiên Viên trung ương tập quyền chính sách, mà tuy có bộ lạc chống cự, có thể tại Hiên Viên vũ lực phía dưới, không hề chống cự chỉ lực đã bị từng cái trấn áp!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Xi Vưu làm loạn

Lại nói Vu tộc tự Vu Yêu đại chiến về sau nhưng lại nguyên khí đại thương, bị lão tử an bài tại Bắc Câu Lô Châu.

Tuy nói là được an bài tại Bắc Câu Lô Châu, bất quá Vu tộc chi nhân cũng minh bạch, chỉ cần Vu tộc không tái xuất hiện tại Hồng Hoang quấy rối, kỳ thật ở địa phương nào đã không trọng yếu.

Bởi vậy Vu tộc nhưng lại có trở về đến cực bắc chi địa tổ Vu Điện trong lưu thủ tổ Vu Điện, bề quan không xuất ra, có người khác viễn độn Hồng Hoang Tinh Không, tung tích đều không có, đương nhiên, càng nhiều hơn là lưu tại Bắc Câu Lô Châu.

Từ đó, vô luận là Đại Vu, tiểu vu, hoặc là mặt khác một ít vu người, đều không hề xuất thế, tại Hồng Hoang bên trên, có thể nói Vu tộc chi nhân đã tuyệt tích rồi.

Bất quá Vu tộc tại Vu Yêu đại chiến phía trước thì có rất nhiều tộc người cùng Nhân tộc sinh hoạt chung một chỗ, bởi vậy một ít Nhân tộc trong huyết mạch cũng hoặc nhiều hoặc ít để lại rất nhiều Vu tộc huyết mạch.

Mà những có chứa này Vu tộc huyết mạch Nhân tộc, trên cơ bản đều là tụ hợp cùng một chỗ, đặc biệt dùng Nhân tộc Nam Cương quyền di, tại di, phương di, hoàng di, bạch di, xích di, huyền di, phong di, dương di chín cái bộ lạc vì nhất, hợp xưng Cửu Lê.

Cái này chín cái bộ lạc người, trên cơ bản mỗi người đều có Vu tộc huyết mạch, nhưng lại lúc có huyết mạch thức tỉnh chi nhân, bởi vậy cái này chín cái trong bộ lạc người, mỗi người đều mãnh như Hồng Hoang dã thú, di truyền Vu tộc hiểu chiến huyết tính, tại trong nhân tộc cũng là nổi danh bộ lạc.

Lại nói Hiên Viên xuất thế không lâu, quyền di bộ lạc cũng đánh xuống một đứa con, chính là quyền di bộ lạc Tộc trưởng chi tử, sinh ra mười bảy cân nặng, tay chân cường tráng, đầu có hai sừng, sinh mà có thể nói, tự tên Xi Vưu.

Cái này Xi Vưu có thể không tầm thường, Xi Vưu là Tổ Vu phía dưới đều biết Đại Vu, mà cái này Xi Vưu cũng coi như phúc duyên thâm hậu, năm đó ở Vu tộc lúc, từng làm thực một cây Tiên Thảo, cho nên đã có Nguyên Thần.

Cái này lại để cho một đám Tổ Vu kinh hãi, đều là muốn lại tìm được như thế kỳ dị tiên thảo, có thể tìm ra tìm nhiều năm, nhưng lại không thu hoạch được gì.

Sau Xi Vưu bị Yêu tộc giết chết, lưu lại một tia Chân Linh, chuyển thế đầu thai đến quyền di bộ lạc.

Cái này Xi Vưu Thiên Sinh liền cụ có thần lực, tay không chém giết mãnh thú là chuyện dễ dàng, tuổi còn nhỏ liền tại trong bộ lạc thanh danh vang lớn.

Tại sinh ra không lâu về sau, Xi Vưu Vu tộc huyết mạch thức tỉnh, chuyện cũ trước kia đều là xông lên đầu, đối với Vu Yêu hai tộc lưỡng bại câu thương, đối với Vu tộc hôm nay hiện trạng, lại để cho Xi Vưu rất là cực kỳ bi ai.

Đương phát hiện nay Hồng Hoang Nhân tộc làm chủ giác, mà hấn lại là Nhân tộc chi nhân lúc, nhưng trong lòng thì thiên hướng Vu tộc, trong nội tâm âm thầm so đo.

Xi Vưu muốn lại để cho Vu tộc lần nữa vô câu vô thúc sinh hoạt tại Hồng Hoang đại lục ở bên trên, hấn biết rõ cái này rất khó, vì biện pháp duy nhất chính là hấn dùng Nhân tộc chi thân lên làm Nhân Hoàng vị, như thế, tài năng thực hiện trong lòng mục tiêu.

Nếu như hấn Xi Vưu lên làm Nhân Hoàng, không chỉ có có thể làm cho Vu tộc trở lại xưa kia nhật vinh quang, mà chính hấn càng là có thể có được cái kia Nhân Hoàng Đạo Quả, như cái kia Thánh Nhân một loại, thành tựu Bất Tử Bất Diệt chi thân.

Như thế cơ hội thật tốt, Xi Vu sẽ không buông tha cho, bởi vậy huyết mạch sau khi thức tỉnh liền khác khổ tu luyện, mưu đồ có thể sớm nhất đoạt được cái kia Nhân Hoàng vị.

Xi Vu đạt được phụ thân bộ lạc Tộc trưởng vị về sau, liền bằng vào thực lực một lần hành động thống nhất Cửu Lê bộ lạc, rồi sau đó lại từ Cửu Lê trong bộ lạc chọn lựa tám mươi một cái tộc nhân, lại để cho những tộc nhân này thức tỉnh Vu tộc huyết mạch, sau đó bí mật huấn luyện bọn hắn, trong khoảng thời gian ngắn, tám mươi một người liền thần thông phóng đại, vậy mà khó khăn lắm đạt đến Đại Vu tiêu chuẩn, đương nhiên, bọn hắn cùng Vu tộc Đại Vu vẫn có phi thường đại chênh lệch, mà Xi Vu mình cũng là tu vi tiến nhanh.

Đã có như thế tám mươi một vị Đại Vu, hơn nữa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Xi Vu tin tưởng bạo rap, muốn khởi binh, lại không nghĩ rằng du võng lại trước hân một bước.

Xi Vu cũng không vội, tọa sơn quan hổ đấu, đồng thời gấp rút huấn luyện tám mươi một Đại Vu cao luyện Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Xi Vu nhưng lại không nghĩ tới Hiên Viên vừa mới bắt đầu như thế bất lực, liền du võng đều không có đánh qua, bất quá trải qua mấy năm đại chiến, Hiên Viên nhưng lại bắt giữ rồi du võng, cuối cùng du võng hướng chỉ đem bộ lạc của mình cùng Hiên Viên bộ lạc hợp lại lại với nhau.

Lúc này, Xi Vu mới biết được chính mình coi thường Hiên Viên, bất quá hân tin tưởng thực lực của mình, tinh tâm chuẩn bị một phen, đãi Hiên Viên thống nhất khác bộ lạc không sai biệt lắm thời điểm, thì ra là Hiên Viên thư giãn thời điểm, đột nhiên phát binh phản loạn.

Xi Vu quân đội lại không phải du võng những quân đội kia có thể so sánh, Cửu Lê bộ lạc một đường dễ như trở bàn tay, không có một cái nào bộ lạc có thể ngăn cản, hoàn toàn không phải hợp lại chỉ chúng.

Hiên Viên biết rõ, thống nhất Nhân tộc tiến hành được không sai biệt lắm, hiện tại Xi Vu đột nhiên xuất hiện, Hiên Viên cũng muốn mượn cơ hội này, ý định một trận chiến bình định thiên hạ.

Hiên Viên dẫn đầu đại bộ đội, mấy trăm vạn người xuất chiến, mà Xi Vu cũng là như vậy, dẫn đầu trên trăm vạn người, hai chi đội ngũ gặp nhau, không có có dư thừa đích thoại ngữ, trực tiếp khai chiến, ai cũng biết, trận chiến này tuyệt không có thể thua, Xi Vu cùng Hiên Viên đều là thua không nổi.

Cái này vừa đứng đánh cho quỷ khóc thần gào thét, vô số tộc nhân đã chết tại trận này chiến dịch bên trong, toàn bộ chiến trường, tàn thi trải rộng, máu chảy thành sông, chết đi Nhân tộc nhiều lắm, thi thể chồng chất giống như mấy tòa Tiểu Sơn như vậy, lại để cho Hồng Hoàng chú ý trận chiến này đại thần thông người ai cũng da đầu run lên.

Ngũ Hành đảo Vân Trung Tử cũng là cau mày, lớn như thế quy mô chiến đấu, không có gì ngoài Vu Yêu đại chiến, những thứ khác căn bản là so ra kém, mặc dù là phía trước Hiên Viên cùng du võng đại chiến cũng là không thể cùng mà so sánh với.

Tuy nhiên Hiên Viên bộ đội nhân số thêm nữa, áp Xi Vu một đầu, có thể Xi Vu trong tay nhưng lại có tám mươi một Đại Vu, tạo thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lại để cho Hiên Viên bộ đội chết đi vô số, như thế Hiên Viên nhưng lại không địch lại Xi Vu.

Ngưng chiến mấy nhật, tái chiến, Hiên Viên như trước không địch lại, bị Xi Vu giết được đại bại, cuối cùng trải qua hơn lần đại chiến, Hiên Viên bị Xi Vu giết được liên tiếp bại lui, mà trong lúc này, Xi Vu cùng Hiên Viên cũng là đại chiến mấy trận, tuy nhiên Xi Vu có thể đánh bại Hiên Viên, thực sự không thể đánh chết Hiên Viên.

Cái này lại để cho Xi Vu kinh hãi, phải biết rằng nhưng hân là Đại Vu chuyển thế, ngăn ngừa mấy chục năm cũng đã tu vi đạt đến Kim Tiên tiêu chuẩn, so với trước kia một ít Đại Vu, chiến lực đều muốn cường thịnh, lại không nghĩ rằng Hiên Viên cũng là như thế tu vi.

Hoàn toàn chính xác, Hiên Viên có thể nói tu luyện kỳ tài, hơn nữa sau lưng còn có Quảng Thành Tử chờ Xiển giáo môn nhân ủng hộ, có Quảng Thành Tử bọn người, cùng với Nguyên Thủy Thiên Tôn đề điểm, Hiên Viên trong khoảng thời gian ngắn liền đem tu vi tăng lên tới Thái Ất Huyền Tiên hậu kỳ đỉnh phong tiêu chuẩn, hơn nữa Hiên Viên hiểu chiến thiện võ, sức chiến đấu cũng là đạt đến Kim Tiên tiêu chuẩn.

Nhiều lần đại chiến đồng đều không thể cầm xuống đối phương, Xi Vu cùng Hiên Viên đều là nóng vội, rơi vào đường cùng, Xi Vu chỉ phải tiến về trước tổ Vu Điện, mời mỗi một ít Đại Vu tương trợ.

Mà Hiên Viên tự nhiên cũng mời sư phụ của mình —— Quảng Thành Tử bọn người đến đây tương trợ.

Lúc này đây, Xi Vu mời tới Hình Thiên Tương Liễu chờ Đại Vu, mà Hiên Viên bên này, Nhiên Đăng, Quảng Thành Tử chờ đều là đã đến.

Từ nay về sau chiến đấu nhưng lại không có có bao nhiêu phạm nhân xuất chiến, Xi Vu cùng Hiên Viên đều là biết rõ, giết chóc quá nhiều đối với bọn hân bản thân số mệnh cũng là không tốt, bởi vậy về sau chính yếu nhất chính là những đại thần thông này người xuất chiến.

Hình Thiên, Tương Liễu không hổ là thành danh vô số năm Đại Vu, một thân tu vi kinh thiên động địa, giữa ngang dọc, Bá Khí tuyệt luân, Nhiên Đăng Đạo Nhân bọn người tu vi tuy nhiên cũng cường, có thể thế nào có thể địch được Hình Thiên Tương Liễu hai người?

May mắn Quảng Thành Tử trong tay có nhất trọng bảo —— Phiên Thiên Ấn, bảo vật này thật không đơn giản, chính là cái kia một nửa Bất Chu sơn luyện hóa mà thành, bằng vào bảo vật này, Quảng Thành Tử cũng không cùng Hình Thiên cận chiến, tạm thời ngăn chặn Hình Thiên, lại để cho Hình Thiên hết giận dữ liên tục, lại cũng không thể tránh được; mà Nhiên Đăng cùng Vân Linh tử tu vi cũng cao, cùng mấy vị Xiển Giáo Kim Tiên cùng một chỗ, cũng là kéo lại Tương Liễu.

Mặt khác do tám mươi mốt Đại Vu tạo thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thì là vậy khốn Xiển giáo những thứ khác Kim Tiên.

Không có gì ngoài cái này mấy cái chiến trường bên ngoài, Hiên Viên cùng Xi Vưu lần nữa đại chiến cùng một chỗ.

Cái này Xi Vưu có thể nói lỗ vô hữu lực, dùng mảnh được như là một đầu dã thú, mặc dù là Hiên Viên tu vi lại cao, cũng là đánh không lại Xi Vưu, bị đánh được đại bại, có chút chật vật.

"Đáng giận, tuy nhiên tu vi cùng Xi Vưu không kém nhiều, có thể không biết làm sao trong tay không có vũ khí."

Hiên Viên tức giận không thôi, tu vi thấp Xi Vưu một đầu, vũ khí trong tay cũng thấp Xi Vưu một đoạn, Hiên Viên cùng Xi Vưu cái này mấy trận đại chiến, đều là nương tựa theo một cổ Bá Khí, một cổ nhuệ khí vừa rồi chống đỡ Xi Vưu, có thể vừa mới bắt đầu khá tốt, một hồi đại chiến xuống, cuối cùng Hiên Viên nhưng cũng là không địch lại.

Lúc này đây, Hiên Viên vũ khí trong tay tức thì bị Xi Vưu đánh nát, chỉ phải chật vật trốn về, Hiên Viên mặt sắc khó coi.

Không lâu về sau, Quảng Thành Tử, Nhiên Đăng Đạo Nhân bọn người cũng chật vật về tới đại bản doanh.

Hiên Viên lo lắng, như thế lâu dài đều không có đem Xi Vưu chém giết, lại để cho Hiên Viên trong lòng có chút bức bối, mà Xi Vưu cũng giống như vậy, liên Hinh Thiên Tương Liễu bức này Đại Vu đều mời đi ra, mặc dù lớn bại Hiên Viên, cũng không thể bắt giết Hiên Viên, điều này cũng làm cho Xi Vưu tức giận.

"Sur tôn, hôm nay Xi Vưu có Hinh Thiên, Tương Liễu, cùng với Vũ Sư, Phong Bá tương trợ, chúng ta cái này một phương nhưng lại không địch lại, hôm nay nên làm thế nào cho phải?"

Nghe được Hiên Viên nói như vậy, Xiển giáo mọi người đều là trong nội tâm bất mãn, nhưng này dù sao cũng là sự thật, Xiển giáo mọi người cũng là bất đắc dĩ, Xiển giáo chúng tiên đều xuất hiện, không nghĩ tới vẫn không có giết Xi Vưu, cái này lại để cho Xiển giáo một đám Kim Tiên mặt sắc khó coi vô cùng.

"Ai, bệ hạ, hôm nay biện pháp duy nhất tựu là đi mời Tiệt giáo chúng tiên hỗ trợ."

Chuyện đó nhưng lại Vân Linh tử nói, mọi người nghe vậy, lông mày đều là nhíu một cái, bất quá nếu như không đi thỉnh Tiệt giáo đệ tử hỗ trợ, chỉ dựa vào chính bọn hắn, nhưng căn bản không thể đã bại Xi Vưu, mặc dù không muốn lại cũng không thể tránh được.

Hiên Viên nhưng lại con mắt sáng ngời, đạo, "Sur thúc nói có lý, nếu như có thể mời được Tiệt giáo đệ tử đến đây tương trợ ta giúp một tay, trận chiến này, ta Hiên Viên tất thắng không thể nghi ngờ."

Hiên Viên thân là Xiển giáo chi nhân, tự nhiên tình huống Tiệt giáo đệ tử thực lực, chỉ cần có Tiệt giáo đệ tử tương trợ, Hiên Viên có nắm chắc đánh bại Xi Vưu cũng đem hắn đánh chết.

"Mong rằng sư tôn, các vị sư thúc bang ta xem trọng đại bản doanh, ta cũng nên đi."

Hiên Viên gấp khó dẫn nổi, cùng Quảng Thành Tử bọn người chào hỏi liền vội vàng bay về phía Kim Ngao Đảo.

Mà tại phía xa Côn Luân Sơn Nguyên Thủy Thiên Tôn chứng kiến đây hết thấy, nhưng lại mặt sắc khó coi thờ dài thở ra một hơi, lập tức bắt đầu đi lắc đầu, nhắm mắt ngộ đạo đi.

Xi Vưu cùng Hiên Viên rất có ăn ý, Hiên Viên chân trước vừa đi mời Tiệt giáo đệ tử, Xi Vưu chân sau tựu vội vàng vàng đi tổ Vu Điện muốn mời hôm nay Vu tộc duy nhất một cái Tổ Vu đến đây tương trợ.

Ngũ Hành đảo, Hiên Viên cùng Xi Vưu cử động, tự nhiên tất cả Vân Trung Tử chú ý phía dưới, "Cộng Công, nhiều như vậy năm qua đi, không biết hãn Cộng Công thực lực bây giờ phải chăng khôi phục lại rồi, hô, xem ra tiền giai Chuẩn Thánh phía trước, trận này đại chiến cũng là tránh không khỏi."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Xin giúp đỡ Tiệt giáo

Hiên Viên không thời gian dài liền tới đến Kim Ngao Đảo.

Trên kim ngao đảo đồng tử tựa hồ sớm đã đạt được thông tri, gấp Hiên Viên đi vào, trực tiếp đem Hiên Viên nhận được đi vào.

Hiên Viên đi vào Bích Du Cung, trực tiếp khom người nói, "Hiên Viên bái kiến các vị sư thúc."

Hiên Viên tuy là Nhân Hoàng, có thể cũng biết thân phận của mình, đối với Đa Bảo bọn người cũng thật là cung kính.

Trên đại điện, chỉ có Đa Bảo, Kim Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên chờ mấy vị Tiết giáo đệ tử, mà Thông Thiên giáo chủ nhưng lại không có xuất hiện, về phần Tam Tiêu, Triệu Công Minh chờ, tự nhiên cũng không tại.

"Không biết Nhân Hoàng đến ta Kim Ngao Đảo có thể có chuyện quan trọng?"

Đa Bảo một bộ cười ha hả bộ dáng, bất quá những người khác nhưng lại âm trầm nghiêm mặt, những đều là do này sợ theo Ngọc Hư Cung đi theo Thông Thiên giáo chủ đem đến Kim Ngao Đảo đệ tử, đối với lúc trước Nguyên Thủy Thiên Tôn làm dễ dàng, trong nội tâm vẫn luôn là canh cánh trong lòng, bởi vậy đối với Hiên Viên cái này Xiển giáo đệ tử, tự nhiên không có cái gì hoà nhã sắc.

Hiên Viên đạo, "Hồi bẩm sư thúc, tại ta thống nhất Nhân tộc thời khắc mấu chốt, có Vu tộc huyết mạch Xi Vuuru dẫn đầu Cửu Lê bộ lạc khởi binh làm loạn, cái này Xi Vuuru dẫm mìn phi phạm, sau lưng lại có Vu tộc chi nhân chỗ dựa, ta lại không phải là đối thủ của hắn, cho nên lần này ta tới là muốn mời các vị sư thúc tương trợ."

Ô Vân Tiên nói ra, "Như thế nào? Chẳng lẽ các ngươi Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên cũng không phải Vu tộc đối thủ?" Trong lời nói nhưng lại tràn đầy châm chọc hương vị.

Hiên Viên mặt sắc biến đổi, những năm gần đây này hắn chỉ một lòng quan tâm Nhân tộc, đối với Xiển giáo, Tiết giáo hai giáo ở giữa mâu thuẫn nhưng lại biết rất ít, vốn là tại Hiên Viên xem ra lần này Kim Ngao Đảo một chuyến có lẽ dị thường nhẹ nhõm mới đúng, lại không nghĩ rằng vừa mở miệng xin giúp đỡ tự dưng phải cái đình.

Hiên Viên ngẩng đầu, đang muốn nói chuyện, đã thấy Đa Bảo nhướng mày, có chút bất mãn, mà Kim Linh Thánh Mẫu càng là trực tiếp trừng mắt liếc Ô Vân Tiên, trực tiếp sợ tới mức Ô Vân Tiên ngượng ngùng không dám nói lời nào.

"Nhân Hoàng ngươi chớ để ý, ta cái này sư đệ đối với Xiển giáo có chút hiểu lầm, bất quá bản đạo cũng có chút nghi hoặc, Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên thực lực, bản đạo hay vẫn là biết được, Nhiên Đăng Đạo Nhân cùng Vân Linh tử hai người tu vi cũng là rất cao, chẳng lẽ có bọn hắn hỗ trợ vẫn không thể trợ Nhân Hoàng đánh lui Vu tộc chi nhân?"

Đa Bảo đối với Nhân tộc sự tình không quá quan tâm, chỉ biết là tu luyện, luyện khí, cùng với thoáng quản lý thoáng một phát môn hạ đích sư đệ sư muội mà thôi, bởi vậy đối với Hồng Hoang phía trên, Nhân tộc thống nhất sự tình, nhưng lại một điểm không biết, muốn nói Tiết giáo đối với hôm nay Nhân tộc hiểu rõ tới đa chỉ sợ sẽ là một mực chú ý Nhân tộc Vân Trung Tử rồi.

Hiên Viên gượng cười nói, "Hồi bẩm sư thúc, sư tôn cùng các sư thúc tuy nhiên tu vi cao thâm, có thể không biết làm sao cái kia Xi Vuuru nhưng lại mời tới Vu tộc Đại Vu Hình Thiên, Tương Liễu hai người, không chỉ có như thế, cái kia Xi Vuuru càng là dùng Vu tộc bí pháp đào tạo ra tám mươi một vị Đại Vu, tạo thành Thập Nhị Đồ Thiên Thần Sát Đại Trận, sư thúc bọn hắn cũng chỉ có thể ngăn cản Hình Thiên bọn người một lát."

Đa Bảo cả kinh, đối với Vu tộc Đại Vu Hình Thiên thực lực, hắn nhưng lại biết được, bất quá hắn đối với Hình Thiên cũng là không sợ, nhưng là hắn còn biết, Vu tộc còn thừa lại một vị Tổ Vu —— Cộng Công, cái này Cộng Công từ khi Vu Yêu đại chiến về sau liền một mực lưu thủ tại tổ Vu Điện nội, nhiều như vậy năm qua đi, Cộng Công thương thế, chỉ sợ sớm đã khôi phục.

Đa Bảo nhíu mày, vốn là hắn muốn tự tiện dẫn đầu mấy cái sư đệ sư muội tiến đến tương trợ Hiên Viên, đã bại Xi Vuuru, Hình Thiên bọn người, dùng trợ Hiên Viên nhất thống Nhân tộc, có thể vừa nghĩ tới Vu tộc Tổ Vu Cộng Công, Đa Bảo liền một hồi da đầu run lên.

Đây chính là Tổ Vu a, cùng Chuẩn Thánh một cái cấp bậc đích nhân vật, Đa Bảo tuy nhiên tự tin, còn không có có tự tin đến bằng vào hiện tại Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi có thể chiến thắng Chuẩn Thánh, hắn cũng không phải là Vân Trung Tử, Vân Trung Tử là thân có hai kiện dị bảo bởi vậy tài năng tại Đại La Kim Tiên trung kỳ cùng Côn Bằng chờ Chuẩn Thánh bất phân thắng bại mà thôi.

"Đã Hình Thiên đám người đã tương trợ Xi Vuuru, chắc hẳn Vu tộc đối với trận chiến này cũng là coi trọng, mà hôm nay ngươi đến đây Kim Ngao Đảo xin giúp đỡ, khẳng định cũng không thể gạt được Hình Thiên bọn người, có lẽ cái kia Xi Vuuru sẽ đi tương trợ Vu tộc Tổ Vu Cộng Công, cho nên việc này, Nhân Hoàng ngươi chỉ sợ còn phải thỉnh đại sư huynh của ta tiến đến không thể, bằng không thì chỉ dựa vào chúng ta mấy người, có thể đánh không lại cái kia Cộng Công."

Đa Bảo vô cùng đơn giản vài câu liền đem trận chiến này phân tích được thấu triệt, hướng chỉ đem Xi Vuuru trước đi mời Tổ Vu Cộng Công sự tình cũng liên tưởng đi ra, có thể thấy được Đa Bảo tâm tư có sống lâu lạc, phải biết rằng, hắn đối với Hồng Hoang Nhân tộc đại chiến sự tình thế nhưng mà không chút nào biết.

Kim Linh Thánh Mẫu bọn người nghe vậy đều là cả kinh, Tổ Vu a, Chuẩn Thánh cường giả, là bọn hắn nhìn lên tồn tại, có lẽ Hiên Viên không hiểu rõ lắm, thế nhưng mà Kim Linh Thánh Mẫu bọn người nhưng lại minh bạch, đó là bọn hắn không thể chiến thắng tồn tại, không có gì ngoài bọn hắn thân bị Đại sư huynh.

Hiên Viên biết rõ trận chiến này đối với hắn trọng yếu tính, bởi vậy vội vàng nói, "Kính xin sư thúc nói cho ta biết Đại sư bá..."

"Các vị sư đệ sư muội, chuẩn bị lên đường a, tương trợ Nhân Hoàng thống nhất Nhân tộc!"

Hiên Viên lời còn chưa dứt, một đạo thanh âm vang dội liên vang lên tại Bích Du Cung trong đại điện, đồng thời cửa đại điện thanh sắc vàng sáng lóe lên, một đạo thân ảnh chậm rãi hiện ra, đúng là Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử giờ phút này trên mặt đáng tươi cười, hai tay phụ bối, từng bước một đi từ từ tiến đại điện, tuy nhiên đi được rất chậm chạp, thế nhưng mà Vân Trung Tử lòng bàn chân lại phẳng phát lau dầu một loại, mỗi một bước đều trượt ra đi mấy mét khoảng cách xa, ngăn ngụt mấy bước đã đến Đa Bảo bọn người trước mặt.

"Bái kiến Đại sư huynh."

Đa Bảo bọn người mặt mũi tràn đầy vẻ mặt, hân hoan rồi nhưng khi nhìn ra, Vân Trung Tử cái kia vài bước tuy nhiên nhìn như tùy ý mà làm, có thể trong đó huyền ảo, Đa Bảo nhưng lại bao nhiêu nhìn ra một tia.

"Đa Bảo, các ngươi chuẩn bị một phen a, mặt khác lại kêu lên mấy cái sư đệ sư muội, tiến đến tương trợ Nhân Hoàng." Vân Trung Tử đã đến trên đại điện, cũng không nói nhảm, trực tiếp như thế đối với Đa Bảo nói ra.

"Vâng!" Đa Bảo khom người đáp.

Sau đó Đa Bảo trực tiếp thần thức triển khai, thanh âm trực tiếp vang lên tại mấy vị Tiệt giáo đệ tử trong óc, "Các vị sư đệ sư muội, đến đây đại điện một chuyến."

Đa Bảo mấy người nhưng lại không có gì cần chuẩn bị, bởi vậy cũng tự đứng tại Vân Trung Tử bên cạnh, tĩnh chờ đệ tử khác đến đây.

"Đa tạ Đại sư bá." Hiên Viên khom người nói cảm ơn, Hiên Viên tuy nhiên chưa bao giờ thấy qua Vân Trung Tử, thế nhưng mà Vân Trung Tử đại danh hân nhưng lại nghe nói qua, nhưng hân là biết rõ vị này thần bí Đại sư bá chiến lực có thể so với Chuẩn Thánh, bởi vậy mặc dù hân là Nhân Hoàng, giờ phút này cũng là cung kính dị thường.

"Đại sư huynh, người... Người đạt tới Chuẩn Thánh cảnh giới?" Đa Bảo chăm chăm vào Vân Trung Tử xem chỉ chớp lát, cuối cùng nhất hay là hỏi ra trong lòng nghi hoặc, vừa rồi Vân Trung Tử vào huyền ảo thân pháp, lại để cho Đa Bảo có chút phỏng đoán.

"Tiến giai Chuẩn Thánh nào có như vậy dễ dàng, hôm nay ta hay vẫn là Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ đỉnh phong mà thôi." Vân Trung Tử cười cười, nói như thế, ngay sau đó Vân Trung Tử lại lời nói, "Bất quá đối với ta mà nói, tiến giai Chuẩn Thánh cũng nhanh."

Đa Bảo bọn người vừa mới bắt đầu sững sờ, đón lấy là khiếp sợ, rồi sau đó đại hi đạo, "Chúc mừng Đại sư huynh."

Đa Bảo, Kim Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên mấy người này đều là đại hi, trước sau hướng Vân Trung Tử chúc, bọn hân biết rõ, hôm nay Tiệt giáo vốn tự áp Nhân Giáo, Xiển giáo cùng với Tây Phương Giáo một đầu, nếu như Vân Trung Tử tiến giai Chuẩn Thánh, cái kia càng là triệt triệt để để áp chế khác giáo, mà bọn hân những Tiệt giáo này đệ tử ở bên ngoài cũng là càng có mặt mũi.

"Hiên Viên cũng cầu chúc Đại sư bá sớm nhật tiến giai Chuẩn Thánh."

Hiên Viên thật là giật mình, tuy nhiên hân biết rõ chờ hân công đức viên mãn về sau cũng sẽ biết như Phục Hy, Thần Nông như vậy tiến giai Chuẩn Thánh, mà dù sao đó là công đức gia thân, làm sao có thể cùng Vân Trung Tử bọn hân bực này dựa vào chính mình tu luyện mà vào giai Chuẩn Thánh so sánh với?

Vân Trung Tử cười ha ha một tiếng, sau đó nói ra một câu lại để cho Đa Bảo, Hiên Viên bọn người sờ không được ý nghĩ đến, "Bản đạo tiến giai Chuẩn Thánh còn phải cảm tạ bà vị Nhân Hoàng a."

Đa Bảo bọn hân không biết, Hiên Viên càng là khó hiểu, cái đó và hân có quan hệ gì? Theo lý thuyết Vân Trung Tử tiến giai Chuẩn Thánh căn bản cùng với hân Hiên Viên bản đại bác cũng không tới a, thế nhưng mà đã Vân Trung Tử nói như thế, tự nhiên không có giả, nhưng là tại sao vậy chứ?

Bất luận Đa Bảo bọn người cùng với Hiên Viên như thế nào hỏi thăm, Vân Trung Tử cũng chỉ là lắc đầu không nói, cái này lại để cho mọi người bất đắc dĩ đồng thời cũng càng thêm cảm thấy Vân Trung Tử thần bí.

Vân Trung Tử tại Tiệt giáo một chúng đệ tử trong nội tâm một mực đều so sánh thần bí, đi vào Hồng Hoàng nhiều như vậy năm, đặc biệt là bái nhập Tiệt giáo về sau, Vân Trung Tử hoặc là trường kỳ bế quan, hoặc là nhiều chạy tây chạy, cơ hồ rất ít cùng bọn hân nói chuyện, cùng Vân Trung Tử quen thuộc nhất, đoán chừng cũng chỉ có Tam Tiêu, Triệu Công Minh cùng với Đa Bảo rồi.

Không thời gian dài, Tiệt giáo chúng tiên liền tới đến trên đại điện, trong đó có Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Quang Tiên, Linh Nha Tiên chờ hơn mười vị, mà đợi lát nữa một lát sau, Tam Tiêu cũng là đi tới trên đại điện.

"Hừ, Đại sư huynh, người có thể chạy trốn thực vui vẻ, cũng không đợi chờ chúng ta." Đến một lần đến đại điện, Bích Tiêu nhưng lại bất mãn hướng Vân Trung Tử thờ phỉ phỉ nói.

"Ha ha, đi thôi, Nhân Hoàng dẫn đường a."

Vân Trung Tử đối với cái này chỉ là đánh cái ha ha, nguyên lai Vân Trung Tử thông tri Tam Tiêu một tiếng sau liền dẫn đầu đi tới Kim Ngao Đảo, Vân

Trung Tử tốc độ tự nhiên không phải Tam Tiêu có thể so sánh, đương nhiên, Ngũ Hành đảo cách Kim Ngao Đảo cũng là tương đối xa, Văn Trung Tử cũng là chậm lại tốc độ vừa rồi chờ Hiền Viên đi vào Kim Ngao Đảo không lâu về sau mới xuất hiện tại Bích Du Cung trên đại điện.

"Kính xin các vị sư thúc đi theo ta."

Hiền Viên dẫn đầu một đám Tiệt giáo đệ tử hạo hạo dang dang bay về phía Hiền Viên đại bản doanh, trên đường đi, Tiệt giáo đệ tử là cười cười nói nói, bất quá Văn Trung Tử nhưng lại ngoại lệ.

Văn Trung Tử rơi vào mọi người mặt sau cùng, chỉ thấy Văn Trung Tử mang trên mặt tí ti đáng tươi cười, hai tay phụ bồi đồng thời càng là hai mắt nhắm, cứ như vậy một mực theo sau đại bộ đội, cũng không biết hấn đang làm gì đó.

Đa Bảo, Tam Tiêu cùng với Kim Linh Thánh Mẫu chờ Tiệt giáo đệ tử thỉnh thoảng quay đầu nhìn về phía Văn Trung Tử, đều không hiểu nổi Văn Trung Tử đến cùng đang làm gì đó.

"Chẳng lẽ Đại sư huynh phi hành thời điểm vẫn còn tu luyện?"

Đa Bảo trong nội tâm lời đột toát ra như thế một cái ý niệm trong đầu, ý nghĩ này có thể dọa Đa Bảo nhảy dựng, lập tức nghĩ đến, "Chắc có lẽ không, nếu như Đại sư huynh lúc này thật sự là tại tu luyện, cái kia Đại sư huynh cũng quá khắc khổ đi? Mặc dù phi hành thời điểm cũng tu luyện? Hơn nữa trước kia Đại sư huynh cũng không có như thế hành vi."

Không hiểu nổi liền không hề đa tưởng, không thời gian dài về sau, Hiền Viên một đoàn người liền đã đến đại bản doanh, Tiệt giáo đệ tử nhìn thấy Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên cùng với Nhiên Đăng Đạo Nhân, Văn Linh tử bọn người tự nhiên tránh không được trên miệng đã kích một phen.

Xiển giáo đệ tử cảm giác căm tức, vô cùng biệt khuất, bị Tiệt giáo đệ tử nói được mặt Hồng Nhĩ xích, hận không thể cùng Tiệt giáo đệ tử đến chiến một hồi, cuối cùng hay vẫn là Văn Trung Tử nhìn không được vừa rồi mở miệng ngừng, đồng thời Văn Trung Tử cũng là đánh giá cẩn thận một phen Văn Linh tử người này.

Người này xác thực bất phàm, Văn Trung Tử mơ hồ có thể bắt đốt ngón tay ra người này thân có đại phúc duyên, thâm nghĩ, "Có thể thay thế ta tại Xiển giáo vị trí, quả nhiên bất phàm, đáng tiếc người cùng ta còn có một phen nhân quả không thể không giải quyết xong a!"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Quyết chiến Trác lộc

Văn Trung Tử bọn người vừa tới đến Hiền Viên đại bản doanh không lâu, Triệu Công Minh cũng tới, rồi sau đó Văn Trung Tử thần thức lại phát hiện có hai phe đội ngũ ngay ngắn hướng đến đây tương trợ Hiền Viên.

"A, cái này Ngọc đế đã tâm khá lớn." Văn Trung Tử cười lạnh một tiếng.

Đến đây hai phe đội ngũ nhưng lại dùng Cửu Thiên Huyền Nữ cầm đầu Thiên đình chúng tiên, mặt khác một phương tựu là dùng bốn Long Vương cầm đầu Long tộc chi nhân.

Đại bản doanh bên ngoài, Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Tứ Hải Long Vương cơ hồ đồng thời đã đến, lưỡng đội nhân mã gặp nhau, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đầu tiên chấp tay nói, "Nguyên lai là Cửu Thiên Huyền Nữ nương nương, không nghĩ tới Thiên đình cũng sẽ biết xuất binh tương trợ Nhân Hoàng."

Cửu Thiên Huyền Nữ cao ngạo gật đầu, lạnh lùng trên mặt khoe miệng có chút nhếch lên, thoáng gật đầu, "Nguyên lai là Long Vương, lần này Nhân Hoàng thống nhất Nhân tộc chính là Hồng Hoang đại lục sự tình, ta Thiên đình lại cũng không ngờ rằng Tứ Hải Long tộc hội đến đây tương trợ Nhân Hoàng."

Cửu Thiên Huyền Nữ nhưng lại ám phúng Tứ Hải Long tộc không nên tới đến Hồng Hoang trên đại lục, dù sao Tứ Hải cũng không có quy thuận Thiên đình, mà là dúi tồn tại.

Tứ Hải Long Vương nghe thấy Ngôn Tâm trong đầu là cười lạnh, hôm nay Hồng Hoang là Nhân tộc làm chủ giác, Nhân tộc số mệnh nhất thời vô lượng, mặc dù là khác đại tộc, cũng không thể nhìn qua hấn bóng lưng, mà hôm nay thống nhất Nhân tộc bức này đại sự, Tứ Hải Long tộc tự nhiên sẽ đến đây tương trợ, mà truy cứu nguyên nhân, đương nhiên là muốn phân một phần số mệnh.

Ngọc đế nghĩ cách cũng không sai biệt lắm, Thiên đình thống ngự Hồng Hoàng đại lục, chưởng quản ngàn vạn sinh linh, quyền thế ngập trời, có thể dù vậy, Ngọc đế cũng chưa đủ, dù sao so về Thánh Nhân môn hạ giáo môn, hẳn Thiên đình có thể là xa xa không bằng.

Bởi vậy những năm gần đây này, Ngọc đế cũng là không ngừng tại Nhân tộc tấn Thiên đình uy tín, không chỉ có như vậy, còn làm cho một ít thổ địa có khi đối với Nhân tộc thoáng hỗ trợ, như thế, rất nhiều người đều tôn kính Thiên đình Thần Tiên, mà Thiên đình cũng chia được một phần số mệnh.

Có thể Ngọc đế dã tâm cũng không nhỏ, lần này gặp có cơ mà theo, tự nhiên sẽ không bỏ qua, lúc này phải đi Cửu Thiên Huyền Nữ nương nương lãnh binh đến đây tương trợ Nhân Hoàng Hiến Viên thống nhất Nhân tộc.

Mà lúc này tại Thiên đình Ngọc đế, chính thông qua Hạo Thiên kính quan sát Nhân tộc Hiến Viên cái này phương chuyện phát sinh, giờ phút này nghe nói Cửu Thiên Huyền Nữ nói như vậy, trong nội tâm sáng ngời, lầm bầm nói, "Trước kia là Vu Yêu hai tộc phân công quản lý Thiên Địa, tự tiếp chưởng Thiên đình đến nay, ta Thiên đình chỉ đề ý thiên, đấy, lại không có đề ý Tứ Hải, hừ, cái này bốn cái gia hỏa rõ ràng đều có Đại La Kim Tiên kỳ thực lực, trốn ở Tứ Hải Tiểu Dao, xem ra ta ngược lại là coi thường Tứ Hải thực lực, Ân, nếu như có thể đem Tứ Hải thu về ta Thiên đình sử dụng, cái kia..."

Ngọc đế nhưng trong lòng thì đã ra động tác tính toán nhỏ nhất, nếu như Tứ Hải Long Vương biết được lần này cử động lại để cho Ngọc đế bay lên thu phục tâm tư của bọn hắn, không biết bốn người hội làm gì muốn...

Hôm nay được Tiết giáo chúng tiên, Thiên đình đội ngũ cùng với Tứ Hải Long tộc viện trợ, Hiến Viên cái này phương thực lực nhưng lại tăng nhiều, tất cả mọi người đối với cái này chiến đều là tin tưởng mười phần.

Hiến Viên ý định một trận chiến bình định thiên hạ, bởi vậy cũng không có vội vã cùng Xi Vu khai chiến, Xi Vu phảng phất cùng Hiến Viên có ngang nhau nghĩ cách, mấy tháng đều không có gọi chiến một lần.

Mấy tháng qua, Hiến Viên trước sau tìm được hai cái lương tướng, một là Phong Hậu, một là lực Mục, trải qua hơn nguyệt tinh huấn, Hiến Viên một phương nhân mã thực lực đạt được tăng lên, mà lúc này, Xi Vu rốt cục lần nữa gọi chiến rồi.

Xi Vu cùng Hiến Viên sớm đã giao chiến nhiều lần, bởi vậy cũng không nói nhảm, vừa lên đến liền khai giết, Hiến Viên dùng Phong Hậu vi tướng, dùng lực Mục là, dẫn đầu đội ngũ trực tiếp thẳng hướng Xi Vu một phương.

Phong Hậu cùng lực Mục chính là hiếm có lương tướng, tại dưới dẫn đầu của bọn hắn, Hiến Viên nhân mã tiến thối tự động, mà Xi Vu một phương nhân mã, thân thể khoẻ mạnh, hai phe đội ngũ lập tức chém giết cùng một chỗ, rú thảm tiếng vang lượn tiêu dã, làm cho người da đầu run lên.

Tiết giáo chúng tiên, Xiển giáo thập nhị tiên, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Vân Linh tử cùng Cửu Thiên Huyền Nữ dẫn đầu Thiên đình đội ngũ cùng với Tứ Hải Long tộc chờ, cùng Xi Vu một phương Hình Thiên bọn người chiến cùng một chỗ.

Lần này Xi Vu một phương nhưng lại xuất hiện mấy vạn Vu tộc chi nhân, mỗi người thực lực mạnh mẽ, khó trách Xi Vu muốn chuẩn bị như thế trường thời gian.

Vân Trung Tử nhưng lại trực tiếp bay đến giữa không trung, hẳn cũng không chú ý trên chiến trường, mà là ánh mắt sáng quắc chăm chăm vào Cửu Lê bộ lạc, đồng thời cất cao giọng nói, "Cộng Công đạo hữu, đã đến tận xuất hiện đi."

"Ai."

Thở dài một tiếng âm thanh nhưng lại vang lên, ngay sau đó một đạo thân ảnh liền bay đến Vân Trung Tử đối diện, người này đúng là Cộng Công, bất quá lại để cho Vân Trung Tử kinh ngạc chính là, cái này Cộng Công trong hai mắt rõ ràng toát ra một tia tang thương.

"Không nghĩ tới Vân Trung Tử đạo hữu cũng tới." Cộng Công lắc đầu nói như thế, trong lời nói có một tia đắng chát.

Vân Trung Tử cũng minh bạch, tuy nhiên Cộng Công thân là Tổ Vu, có thể không biết làm sao không có vừa tay bảo vật, mà Vân Trung Tử nhưng lại trái lại, tuy nhiên tu vi chưa đủ Chuẩn Thánh, nhưng là băng vào hai kiện dị bảo, chiến thắng Cộng Công cũng không phải việc khó.

"Ha ha, Nhân Hoàng thống nhất Nhân tộc đây là đại sự, mà chúng ta xiển đoạn tam giáo trong cao thủ, tại tu vi bên trên, không người có thể cùng đạo hữu so sánh với, bản đạo thân là Đạo giáo đại đệ tử, mặc dù không có đạt tới Chuẩn Thánh tu vi, có thể cũng chỉ có thể không trâu bắt chó đi cày, đến đây gặp lại đạo hữu rồi."

Vân Trung Tử tuy là nói như thế, bất quá trong nội tâm đối với cái này chiến lại vô cùng yên tâm, hẳn đối với thực lực của mình có thể có lòng tin.

Cộng Công nghe được Vân Trung Tử lời ấy, da mặt nhảy lên, đối với Vân Trung Tử thực lực, hẳn Cộng Công tuy nhiên không quá rõ ràng, thế nhưng nghe nói Vân Trung Tử tại Đại La Kim Tiên trung kỳ thời điểm có thể chiến bình Côn Bằng, không chỉ có như thế, dùng Đại La Kim Tiên kỳ tu vi, Vân Trung Tử càng làm cho Minh Hà ăn hết không nhỏ đau khổ, phải biết rằng khi đó Vân Trung Tử còn không quá cường, mà hôm nay Vân Trung Tử càng là đạt đến Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền bước vào Chuẩn Thánh cảnh giới, mặc dù Cộng Công lại tự tin, hẳn cũng biết, trận chiến này muốn chiến thắng Vân Trung Tử, khó, quá khó khăn.

"Vân Trung Tử đạo hữu, người ta hai người tu vi đều không kém, cái này chiến đấu, ảnh hưởng đến đại không nói, đạo hữu muốn trong thời gian ngắn cầm xuống ta cũng là không thể, đã như vậy, người ta hai người không bằng đều không ra tay, về phần Nhân Hoàng vị tranh đoạt, tự lại để cho bọn hắn đi tranh đi, đạo hữu cảm thấy như thế nào?"

Vân Trung Tử sững sờ, cái này Cộng Công lại có thể biết nói ra như thế một phen đến, ngược lại là có chút ra ngoài ý định.

Vu tộc Thiên Sinh hiếu chiến, cuồng vọng, gần đây tự xưng là bất phàm, Vân Trung Tử vô luận như thế nào cũng không có ngờ tới Cộng Công sẽ nói ra như vậy một cái đề nghị, nghe Cộng Công ý tứ trong lời nói, rõ ràng cho thấy cảm giác mình không phải Vân Trung Tử đối thủ.

Vân Trung Tử nhìn thật sâu một mắt Cộng Công, cái này Cộng Công hiện tại có chút lại để cho Vân Trung Tử bắt đoán không ra, kinh nghiệm Vu Yêu đại chiến về sau, Cộng Công rõ ràng thay đổi rất nhiều, tuy nhiên Vân Trung Tử cùng Cộng Công tự Vu Yêu đại chiến về sau tương kiến vẫn chưa tới một khắc thời gian, bất quá điều này cũng làm cho Vân Trung Tử đối với Cộng Công so sánh đề bụng rồi, "Nếu như Vu tộc về sau cùng ta là địch, cái này Cộng Công nhưng lại giữ lại không được a."

Vân Trung Tử ha ha cười cười, đạo, "Nguyên vốn định tại tiền giai Chuẩn Thánh phía trước cùng đạo hữu đại chiến một hồi, hôm nay xem ra, đã là không thể, ai, thật sự là đáng tiếc a, đã đạo hữu nói như thế rồi, cái kia chúng ta hai người liền không xuất ra chiến đi à nha."

Tuy nhiên như vậy Xi Vu tự chiếm được tiện nghi, bất quá Vân Trung Tử đối với Tiết giáo chúng tiên, Xiển giáo chờ Kim Tiên, còn có Cửu Thiên Huyền Nữ, Tứ Hải Long Vương bọn người so sánh có lòng tin, hướng chỉ, Vân Trung Tử thế nhưng mà biết rõ lịch sử, Hiên Viên chắc chắn chém giết Xi Vu, nhất thống Nhân tộc, cho nên Vân Trung Tử cũng yên tâm, đáp ứng Cộng Công, bất quá trong nội tâm hay vẫn là không khỏi đáng tiếc.

Cộng Công trừng lớn hai mắt chăm chăm vào Vân Trung Tử, cả kinh nói, "Đạo hữu nhanh muốn tiền giai Chuẩn Thánh rồi hả?"

Vân Trung Tử cười cười, cũng không nhiều lời.

Bất quá cứ như vậy cười cười, tự lại để cho Cộng Công toàn thân một cái run rẩy, "Hay vẫn là Đại La Kim Tiên thời điểm tự có thể so với Chuẩn Thánh, cái này một khi tiền giai Chuẩn Thánh, cái kia..."

Cộng Công không dám đa tưởng rồi, chăm chăm vào Vân Trung Tử thân ảnh, trong ánh mắt rõ ràng xuất hiện tí ti sợ hãi, đồng thời trong lòng cũng là thờ dãi.

Cộng Công chăm chăm vào trên chiến trường chánh hợp chiến Hình Thiên, Tương Liễu bọn người Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Tứ Hải Long Vương, trong mắt Hỏa Diễm thiêu đốt, hấn vô luận như thế nào cũng thật không ngờ cái này hai phe người hội đến đây tương trợ Hiên Viên, đối với cái này hai phe người, Cộng Công hận nhất nhưng lại Thiên đình một phương, dù sao Thiên đình chương quân Thiên Địa, như thế trắng ra viện trợ Hiên Viên, chẳng phải là trực tiếp nói cho người trong thiên hạ, Hiên Viên mới là Nhân Hoàng? Phải biết rằng, Thiên đình tại Hồng Hoang uy tín cũng tự không thua kém Thánh Nhân chỗ lập giáo môn, Cộng Công phẫn nộ, nhưng bây giờ lại nhịn được.

Một nén nhang thời gian trôi qua, trên chiến trường đã đến gay cấn, Xi Vu một phương tử thương vô số, trong đó càng là có không ít Vu tộc chi nhân chết đi, cái này lại để cho Xi Vu hai mắt sung huyết.

"Uống..."

Đột nhiên, Xi Vu hét lớn một tiếng, đồng thời trong tay giơ lên một cây lá cờ có chút lay động.

Cùng lúc đó, trên chiến trường, cũng đột nhiên xuất hiện 80 cán lá cờ, tám mươi một cán lá cờ đồng thời lay động, lập tức, trên chiến trường liền xuất hiện một cái cự đại lao lung, nước sơn đen như mực, như một cái xác rùa đen một loại, ngang dọc trên chiến trường.

"Ông ~~~ "

Một đạo kỳ dị chấn động đột nhiên khuếch tán ra, khiến cho Vân Trung Tử chú ý.

"Ồ, chẳng lẽ cái này là Xi Vu Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận?" Vân Trung Tử giật mình chăm chăm vào trên chiến trường xuất hiện cực lớn lao lung.

Ngay tại vừa rồi trong nháy mắt đó, Vân Trung Tử thoáng nhìn cái kia tám mươi một cán lá cờ chung quanh đều tụ tập có chín vị Vu tộc chi nhân, còn có một vị Cửu Lê bộ lạc Nhân tộc chi nhân, Vân Trung Tử đoán muốn những Cửu Lê này bộ lạc người hấn là Xi Vu bí mật đào tạo ra đến cái kia tám mươi một vị Đại Vu, đương nhiên, tại đây nói Đại Vu cũng không phải là thực lực đạt tới Đại La Kim Tiên kỳ Đại Vu, như nếu thật là như vậy, Vân Trung Tử bọn hấn cái này người nổi nghiệp thật đúng là không đủ xem.

Chỉ là bố trí cái này đại trận tự trọng vận dụng tám trăm mười người, cái này lại để cho Vân Trung Tử giật mình, đồng thời cũng khê chau mày, bởi vì Tiết giáo chúng đệ tử, Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên, Cửu Thiên Huyền Nữ, Tứ Hải Long Vương chờ đại thần thông người đều là bị nhốt tại trong đại trận.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, đạo hữu khẳng định bái kiến, cái này đại trận làm sao có thể đủ cùng mà so sánh với, đây chỉ là Xi Vu thông qua Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, tìm hiểu đi ra một cái so sánh lợi hại đại trận mà thôi, bởi vì là thoát thai tại Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, bởi vậy Xi Vu cũng gọi hấn là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận."

Cộng Công chăm chăm vào xa xa đại trận, nhưng lại hướng Vân Trung Tử giải thích một phen.

Vân Trung Tử giật mình, âm thầm gật đầu, Vu Yêu đại chiến thời điểm mặc dù đã gặp Bàn Cổ chân thân, thậm chí liền tạo thành Bàn Cổ Chân Tiên mười hai Đô Thiên Ma Thần đều gặp, có thể cái kia Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cụ thể thế nào hấn cũng không hiểu rõ lắm, chớ đừng nói chi là như thế nào bố trí, chỉ biết là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận phối hợp mười hai Tổ Vu có thể tạo thành Bàn Cổ chân thân.

Cộng Công thoáng mỉm cười mà hỏi, "Đạo hữu chẳng lẽ không ý định cứu giúp sư đệ của người sư muội?"

Vân Trung Tử ha ha cười cười, đạo, "Chỉ dựa vào trận này, chỉ sợ còn khó không được ta dám kìa sư đệ các sư muội, huống chi còn có Cửu Thiên Huyền Nữ, Tứ Hải Long Vương bọn người, thực lực của những người này đều không kém"

Cộng Công bắt đầu đi lắc đầu, điểm này, hẳn đương nhiên cũng biết, nhưng là hẳn đối với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng là so sánh có lòng tin, tuy nhiên trận này không kịp Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận 1%.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Đại quyết chiến

Thông nhất Nhân tộc đại quyết chiến, hai phe đội ngũ vô biên vô hạn, tại Trác lạc chém giết lẫn nhau.

Hiên Viên một phương, nhân số phần đông, tại nhân số bên trên, chiếm ưu; mà Xi Vưu một phương, nhân số tuy ít, Vu tộc chi nhân nhưng lại đạt đến mấy vạn chi chúng, hơn nữa thực lực mỗi người mạnh mẽ.

Trên chiến trường, một trận gió thổi qua, thành phiến như mọc thành phiến người ngã xuống, lần lượt tánh mạng mất đi, tiêu tán ở trong thiên địa.

Có chiến tranh tự ý nghĩa có người chết đi, trên chiến trường, nhân mạng là như thế không đáng tiền, thật có thể nói là nhân mạng như cọng rơm cái rác.

Trác lạc phía trên, thấy người nằm xuống trăm vạn, đồ máu phiêu lữ, thi cốt như núi, Dao Dao nhìn lại, vô số thi thể ngổn ngang lộn xộn té trên mặt đất.

Có người bị một đao chém gãy tay, đùi, chảy hết máu mà chết; có người, bị chặn ngang chặt đứt, ngũ tạng lục phủ tất cả đều đi ra; có người, càng là trực tiếp bị phách chém xuống đầu lâu, hai mắt trống tròn, phảng phất trước khi chết đều không tin mình hội chiến chết.

Trên chiến trường phía trước, những không người nào này không phải nội tâm kích động, trên chiến trường, tự ý nghĩa kỳ ngộ, có thể lập công Kiến Nghiệp, có người, có thể mượn nhờ chiến tranh, trở thành một đời Chiến Tướng, một đời binh Vương, binh thần, mà có người, tuy có trả thù, có thể tại vô tình giết chóc trước, cũng chỉ có thể nuốt hận, còn chưa kiến công, dĩ nhiên chết đi, lại để cho người thờ dài.

Chiến tranh là tàn khốc, chiến trường chính là một cái cối xay thịt, mà trên chiến trường người, tại đây đài cối xay thịt trước là như thế không chịu nổi, chút nào cũng không thể gãy dựa, nó giống như một cái Chứa Tề Giả, khổng lồ lấy toàn bộ chiến trường bên trên binh sĩ.

Theo thời gian xói mòn, có thể đứng thẳng tại chiến trường người càng ngày càng ít, nhưng lại tất cả mọi người ngã người, toàn thân không bị khổng lồ chế run rẩy.

Những người này quanh người, không ai là đứng vững, nhìn qua quanh người ngã xuống vô số đồng loại, bọn hắn sợ hãi, sợ hãi, thân thể phát run, hai cái đùi giống như nặng ngàn cân, không thể di động mấy may.

"Tỉ tách!"

Vũ khí trong tay bên trên dính huyết dịch nhỏ, thanh âm tuy nhỏ, bắt quả tại đây yên tĩnh đại địa phía trên, lại giống như từng đạo sấm sét giữa trời quang giống như nổ vang tại mọi người trong lòng, tất cả mọi người mặt sắc tái nhợt, sợ tới mức bấp đầu từ bất trụ run run.

Đầu gối dẫn chuyển động, quan sát bốn phía, tất cả đều là thi thể, sợ hãi lan tràn đến tâm địa, có người không chịu nổi loại này áp lực, "A!" Vất ngang cắt hầu, đao rơi đầu đoạn.

"Oanh!"

Không đầu thi thể ngã xuống, "Bành!" Một tiếng rơi đập tại hẳn trên thi thể của hắn, tiếng va đập giống như gỗ mục chạm vào nhau thanh âm, nghe thấy chỉ làm cho lòng người tạng bỗng nhiên dừng lại.

"A!"

"Đang!"

Có người ném đi vũ khí, dùng hai tay ôm đầu, chỉ cảm thấy đau đầu muốn liệt, ngửa mặt lên trời hét dài, rồi sau đó hai chân một khúc, "Bành!" Một tiếng

quỳ xuống.

Nước mắt im ắng rơi xuống, cúi đầu, chờ dần chăm chăm vào phía dưới, hai mắt vô thần, phảng phất tại trong mắt của bọn hắn, một mảnh hư vô, cái gì đều không tồn tại.

Vô tận thống khổ vọt tới, linh hồn sớm đã chết lặng, bọn hắn như cái xác không hồn giống như, hoặc là quỳ rạp trên đất bên trên, hoặc là nằm ngửa tại thi thể bên trên, tại thời khắc này, bọn hắn không biết mình nên làm cái gì, trong đầu trống rỗng.

"Đều dừng lại a!"

Đột nhiên, một đạo thanh âm uy nghiêm vang vọng toàn bộ chiến trường, rồi sau đó là một tiếng thật dài tiếng thở dài, tràn đầy các loại cảm xúc.

Còn trong chiến đấu người, nghe được lời ấy, ngừng lại, quay đầu chung quanh, nhập mục đích lộ vẻ chết đi huynh đệ, đồng loại, bọn hắn ngốc nhưng, không biết làm sao.

Những hi vọng của mọi người này lấy quanh người thi thể, thấy lại lấy mới vừa rồi còn hận không thể giết đối thủ, chẳng biết tại sao, đột nhiên cảm giác, chính mình là như thế hại sợ bọn hắn bị chính mình giết chết, sợ hãi bọn hắn như là dưới những ngược lại này thi thể giống như chết đi.

"Đang!"

"Đang!"

"Đang!"

Vô số binh khí rơi xuống thanh âm vang lên, yên tĩnh đại địa phía trên, giống như vô số tánh mạng pháo hoa tách ra, bùng rung động, nhưng lại là như vậy ngắn ngủi, trong nháy mắt tức thì.

Những người này ném đi binh khí trong tay, mở ra hai tay, nhìn nhìn chính mình dính đầy máu tươi tay, im ắng thút thít nỉ non, im ắng cười, trong mắt khí vụ hiện lên, nguyên một đám nam nhi bảy thước, yên lặng rơi lệ, mặc cho cái kia dòng nước mắt nóng nóng hồi, tất cả mọi người giữ im lặng, đang nhìn mình vừa rồi đối thủ, đột nhiên lại không hiểu nở nụ cười, nụ cười kia, có hồn nhiên cười, có thể thâm cười, có thống khổ, hồi hận chờ bao hàm tất cả sắc tình cảm cười.

Nguyên một đám lẫn nhau có ấn ý đất dẫu lấy người bị thương, đưa mắt nhìn bốn phía, lại không biết nên tiến về trước nơi nào, chỉ có thể đứng sừng sững ở mệnh mông thi thể bên trên, cô, ngạo đứng đây, đứng đây, đứng đây...

"Rầm rầm phản phật!"

Trên chiến trường, chỉ còn lại có một loại thanh âm, đó là nước chảy lưu động thanh âm, có thể đục lỗ nhìn lại, không, đây không phải là nước chảy, đó là huyết dịch, đó là chưa từng mấy thi thể giữa dòng ra máu tươi, những máu tươi này như sôi dâng nước một loại, nóng hồi, phảng phất thổ lộ lấy, cái kia trước khi chiến đấu cao ngạo chiến ý, cái kia thời gian chiến tranh nhiệt huyết chém giết, cái kia chiến hậu không cam lòng bất khuất.

Cái kia nhiệt huyết không chịu cô đơn, trên chiến trường phát ra nó cái kia độc nhất vô nhị thanh âm, thanh âm của nó phảng phất có một loại ma lực, một lần lại một lần trùng kích còn sống chiến sĩ Tâm Hải, vốn là đã sóng lớn cuộn cuộn Tâm Hải, lập tức phảng phất trời sập xuống một loại, toàn bộ thế giới lập tức biến thành mạt nhật.

Cái này là chiến tranh, chiến tranh là tàn khốc, chiến tranh là một đại thu hoạch tánh mạng máy móc, có thể Nhân tộc thống nhất tự tránh không được chiến tranh, chỉ là trận này chiến tranh so về dĩ vãng bất luận cái gì một lần đều muốn thâm thiết.

Một cỗ thâm thiết khí tức tập cao hơn không, quét qua Vân Trung Tử thân thể, Vân Trung Tử phảng phất theo gió mà động, nhẹ nhàng phiêu, yên lặng đóng toáng một phát con mắt, trong nội tâm một tiếng thở dài.

"Không nghĩ tới Vân Trung Tử đạo hữu còn có này thiện tâm, sao không tự lại để cho bọn hắn chém giết? Dù sao còn thừa chi nhân dĩ nhiên không nhiều lắm!" Vân Trung Tử bên cạnh Cộng Công như thế đối với Vân Trung Tử nói ra.

Nguyên lai vừa rồi gọi ngừng hai phe tranh đấu đúng là Vân Trung Tử, kỳ thật Vân Trung Tử cũng là không thể làm gì, dù sao Nhân tộc thống nhất phải trải qua chiến tranh, nếu như Vân Trung Tử ngăn trở lần này đại chiến, coi như là vi phạm với Thiên đạo ý nguyện, nhưng hắn là biết rõ Thiên đạo lợi hại, tự nhiên sẽ không đi ngỗ nghịch Thiên đạo, cho nên khi Vu tộc đem Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bày ra về sau, gặp toàn bộ chiến trường bên trên còn thừa không có mấy Nhân tộc, mới mở miệng lại để cho bọn hắn ngừng lại.

Vân Trung Tử bái kiến Vu Yêu đại chiến, biết được Vu Yêu đại chiến thâm thiết, hôm nay lại trải qua Nhân tộc thống nhất đại quyết chiến, trong nội tâm tuy nhiên đã có chuẩn bị, có thể dù sao vẫn còn có chút bất đồng, bởi vì vì Nhân tộc những người này đều là người bình thường, cũng không phải tu sĩ, không có tu luyện, hưởng chi, lần này đại chiến chính là là Nhân tộc thống nhất đại quyết chiến, là Nhân tộc bên trong chiến tranh, là huyết nhục tương tàn, cùng thất cao thương chiến tranh.

Nhìn qua mệnh mông khôn cùng thi thể, chồng chất thành núi, cái loại này thị giác bên trên trùng kích, lại để cho Vân Trung Tử mặt sắc khó coi, quay đầu quan sát bên cạnh Cộng Công, trong mắt ánh sáng lạnh lập loè.

Bất quá lúc này Vân Trung Tử cũng minh bạch, lần này đánh nhau Nhân tộc chi nhân, đều có thể vào Luân Hồi, lại chuyển thế trọng sinh.

Chết đi không phải là không mặt khác một loại tân sinh đâu này? Những người này chết đi, chuyển thể sau khi sống lại, Nhân tộc tự nhiên từ lâu thống nhất, sinh hoạt điều kiện so hiện tại không thể nghi ngờ muốn tốt vô số lần, đương nhiên, phạm là không có tuyệt đối, trong bọn họ khẳng định có vô số người hội chuyển thể thành mặt khác sinh linh.

Vân Trung Từ giờ phút này chăm chăm vào trên chiến trường Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, tâm thần có chút hoảng hốt, không biết suy nghĩ cái gì.

"Bành!"

Mấy canh giờ về sau, đột nhiên, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận hào quang tỏa sáng, đồng thời kịch liệt bành trướng, cơ hồ trong chớp mắt, đại trận tại một tiếng rung trời trong nổ vang, ầm ầm bạo liệt ra đến, hiện ra trong đó vô số bóng người.

Trong đó, Triệu Công Minh cùng Đa Bảo, Quảng Thành Từ ba người phía trước, dẫn theo mặt khác chúng tiên trở ra trận đến, bất quá lần này cùng Vu tộc giao chiến, Thiên đình đội ngũ, Tứ Hải Long tộc, cùng với Nhân tộc đều là tổn thất thảm trọng, về phần Tiệt giáo cùng Xiển giáo, tổn thất cơ hồ có thể không cần tính.

Mà Vu tộc Hình Thiên, Tương Liễu hai người, trên người xuất hiện từng đạo miệng vết thương, Vu tộc cái kia mấy vạn chi chúng cũng còn lại không nhiều lắm rồi.

"Ài!"

Ngay tại đại trận bị phá lập tức, Cộng Công cả người phảng phất già nua mấy chục tuổi giống như, một đôi mắt đều mờ đi, ngửa mặt lên trời một tiếng thở dài.

"Không tốt."

Xi Vuuru gặp đại trận bị phá, thầm nghĩ một tiếng không tốt, đối với trận này, mặc dù không kịp Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, mà dù sao thoát thai tại Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy lực tự nhiên bất phạm, vốn là Xi Vuuru muốn mượn trợ trận này cùng mấy vạn Vu tộc chi nhân nhất thống Nhân tộc, lại không nghĩ rằng đại trận rõ ràng bị phá, mà cái kia mấy vạn Vu tộc chi nhân, càng là tử thương hầu như không còn.

Đại trận vừa vỡ, Xi Vuuru tự nhiên minh bạch trận chiến này chính mình là thất bại, muốn chạy trốn.

"Xi Vuuru, trốn chỗ nào?"

Xi Vuuru thật không ngờ đại trận vừa phá đã bị Hiên Viên cho lấp, bất quá hắn cũng không úy kỵ Hiên Viên, bởi vậy, trực tiếp rống to một tiếng, "Hiên Viên nhỏ hơn, trận chiến này đã thất bại, ta đây sẽ thấy cũng không thành được Nhân Hoàng, đều là nguoi hỗn đản này, ta giết nguoi."

Xi Vuuru nổi điên giống như xông về Hiên Viên, chính hắn, chính mình lần này thất bại, bại vô cùng triệt để, mà hắn thất bại, như vậy Vu tộc đem sẽ trực tiếp triệt binh, hắn không có Vu tộc ủng hộ, tất nhiên sẽ không thành công, huống chi, hôm nay Hiên Viên cái này phương, còn có nhiều như vậy Đại La Kim Tiên kỳ tu sĩ, hắn Xi Vuuru trốn cũng là trốn không thoát, chỉ có thể liều chết đánh cược một lần.

"Hừ, tới tốt."

Hiên Viên hét lớn một tiếng, sau đó lấy ra một thanh kiếm, trực tiếp cùng Xi Vuuru chém giết cùng một chỗ.

"Uống."

"Bành."

"Xùy."

"Phốc."

Hai người đối chiến, những người khác đều là ở bên cạnh quan sát, mà đại chiến về sau, còn lại Vu tộc chi nhân tại Cộng Công dưới sự dẫn dắt, cũng đi thẳng, hôm nay những người còn lại, đều là Hiên Viên một phương.

"Phốc."

"Không có khả năng, nguoi cái này kiếm làm sao có thể bị thương ta?"

Xi Vuuru thổ huyết, trên cánh tay trái một đầu sâu đủ thấy xương miệng vết thương tuyên cáo lấy hắn lần này cùng Hiên Viên tương chiến, đã rơi vào hạ phong Xi Vuuru mặt sắc khó coi vô cùng, hai mắt trắng tắp chăm chăm vào Hiên Viên trường kiếm trong tay, trước mấy lần tuy nhiên thụ qua mấy lần thương, có thể trong dù sao cũng là kia thương, mà Hiên Viên những vũ khí kia hoàn toàn không thể thương Xi Vuuru thân thể, bởi vậy giờ phút này Xi Vuuru mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

"Hừ, này Hiên Viên Kiếm chính là Đại sư bá cho ta luyện chế, chuyên dụng đến chém giết nguoi, chịu chết đi, nguoi có thể chết tại Hiên Viên Kiếm xuống, cũng không oan."

Trên bầu trời Vân Trung Tử nhưng trong lòng thì thầm nghĩ, "Đáng tiếc cái kia một giọt Kim Ô tinh huyết, ai, còn chưa kịp đem bên trong mặt trời tinh hỏa luyện hóa đi ra, tựu dùng để luyện chế Hiên Viên Kiếm rồi, xem ra về sau chỉ điểm Lục Ấp mượn điểm tinh huyết sử dụng rồi."

Trải qua một phút đồng hồ thời gian, Hiên Viên rốt cục đem Xi Vu chém giết, cũng đem hấn phân thân, có thể lại để cho mọi người kinh ngạc chính là, cái này Xi Vu tuy nhiên bị chém giết, nhưng lại như trước không có chết đi, Vân Trung Tử thầm nghĩ, "Truyền thuyết cái kia Xi Vu kiếp trước nếm qua một cây Tiên Thảo, mới vừa có Nguyên Thần, hôm nay mặc dù bị phanh thây, y nguyên bắt từ, xem bộ dáng là cái kia tiên thảo khôi tác dụng, hôm nay ngay cả ta Đại La Kim Tiên Hậu Kỳ đỉnh phong tu vi rõ ràng cũng không thể diệt hấn Nguyên Thần, như thế cũng chỉ có thể tạm thời đem hấn phong ấn, chờ sau này hãy nói."

Cuối cùng Hiên Viên sử dụng các loại biện pháp y nguyên diệt không được cái kia Xi Vu Nguyên Thần, không khỏi sợ hãi, tại Vân Trung Tử theo đề nghị, Hiên Viên chỉ phải đem Xi Vu thân thể, phân đất phong hầu tại Thiên Địa năm cực, cùng với đại địa trung ương.

Như thế, lần này đại quyết chiến cuối cùng kết thúc, mà cuối cùng nhất người thắng, tự nhiên thuộc về Hiên Viên, mà Vân Trung Tử cũng không ngừng lại, mang theo môn hạ đệ tử từ biệt Hiên Viên, về tới Tiệt giáo.

,
,
,
,

Tam Hoàng cái này đoạn cuối cùng kết thúc, nói thật, ghi cái này đoạn rất khó tả, đối với Tam Hoàng cái này thời kì, Hồng Hoàng tiểu thuyết đều ghi nát rồi, kỳ thật Vân Phong vừa mới bắt đầu cũng bắt không được chủ ý đến cùng dùng loại nào phương thức ghi cái này đoạn tốt nhất, bất quá cuối cùng hay vẫn là quyết định, cứ như vậy đã viết.

Có thư hữu nói, đối với Tam Hoàng không có mưu cầu, khó mà nói, hoàn toàn chính xác, khác tiểu thuyết đều là ghi nhân vật chính thành làm Nhân Hoàng chi sư, bất quá ta không có quyết định này, đương nhiên, Tam Hoàng cái này ba phần công đức vẫn không thể rơi xuống, hắc hắc, không phải lòng tham ha.

Đoán chừng rất nhiều thư hữu đối với Nhân Giáo thu Phục Hy, Xiển giáo thu Hiên Viên đều không có ý kiến gì, đối với Hư Đạo thu Thần Nông khẳng định có rất nhiều lời nói, bất quá tại đây Vân Phong cho đoàn người lộ ra một điểm, ở chỗ này, kỳ thật có chút phục bút, coi như là lừa bịp a, Vân Trung Tử làm như vậy, nhưng thật ra là vì giải quyết xong một ít nhân quả, về phần là cái gì nhân quả, hắc hắc, tạm thời tựu không lộ ra rồi, đằng sau nhất định sẽ ghi đến .

Tựu nói nhiều như vậy a, yên tâm, quyền sách này, không phải Vân Phong nói mạnh miệng, tuyệt đối sẽ không lại để cho mọi người thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Cướp giết

Xi Vu cùng Hiên Viên ở giữa tranh đoạt, cuối cùng nhất dùng Xi Vu bị phanh thây phong ấn là kết cục, Hiên Viên tiếp tục lấy hấn thống nhất Nhân tộc hành trình.

Xi Vu đại bại, tương trợ Xi Vu Vu tộc cũng tổn thất thảm trọng, Cộng Công bắt đắc dĩ, chỉ phải mang theo còn sót lại Vu tộc mọi người trở về tổ Vu Điện.

Bất quá Cộng Công lại không cam lòng, lớn như thế cơ hội tốt, tựu như vậy mất đi, cái này khẩu ác khí, thân là Vu tộc Tổ Vu, Cộng Công tự nhiên nuôi không trôi.

Cộng Công tuy nhiên ngờ tới người xiển đoạn tam giáo hội tương trợ Hiên Viên, có thể vô luận như thế nào, hấn cũng không ngờ rằng Thiên đình cùng Tứ Hải Long tộc cũng sẽ biết cùng nhau tiến đến tương trợ Hiên Viên.

Phần nộ, không cam lòng, nghĩ đến Thiên đình cùng Tứ Hải Long tộc, Cộng Công tựu không khỏi rất nhanh nắm đấm, vừa trở lại tổ Vu Điện không lâu, Cộng Công thật sự là nhẫn không đi xuống, không nói hai lời, trực tiếp tựu ra tổ Vu Điện, nhắm trúng một đám Vu tộc chi nhân có chút không hiểu thấu.

Mà đang ở Cộng Công chân trước vừa đi, Hình Thiên hai mắt bốc hỏa, hai đám nắm chặt chăm chăm vào Thiên đình phượng hướng, đồng dạng nặng nề bay khỏi tổ Vu Điện, Vu tộc chi nhân đều có chút như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu cảm giác, nguyên một đám hai mặt nhìn nhau.

Cộng Công một đường đi nhanh, không lâu về sau tụt đuôi theo ly khai Trắc lạc, ý định trở về Tứ Hải Tứ Hải Long tộc.

Chăm chăm lên trước mắt Long tộc chi nhân, Cộng Công cười lạnh, Vu tộc lần này có thể nói đại bại, tại trong hồng hoang xem như nháo cái ché cười, ném đi mặt mũi, hán Cộng Công không hận Đạo giáo, lại hận Thiên đình cùng Tứ Hải Long tộc.

Thế nhưng mà Thiên đình chính là Đạo Tổ khâm định đạo đồng chỗ chuông, bởi vậy Cộng Công cũng không dám trực tiếp giết lên Thiên Đình, đương nhiên, nếu như lúc trước Cộng Công, dùng Vu tộc không sợ trời không sợ đất tính cách, mười phần 1/10 thực hội giết lên Thiên Đình, đại nháo thiên cung một phen, đáng tiếc từ khi Vu Yêu đại chiến về sau, Cộng Công thay đổi.

Cộng Công biết rõ đại náo Thiên đình không chỉ có tìm không hồi mặt mũi, có khả năng hội lần nữa làm trò cười, hơn nữa, càng có khả năng sẽ bị chém giết, hiện tại Vu tộc tụt hẳn một vị Tổ Vu, toàn bộ Vu tộc còn cần hắn đến chèo chống, bởi vậy Cộng Công cũng không dám hành động theo cảm tính.

Bất quá, tuy nhiên không thể trêu vào Thiên đình, nhưng là đánh giết một phen Long tộc, hán Cộng Công còn có thực lực này, không chỉ có không có gặp nguy hiểm, còn có thể tìm về một ít da mặt, Cộng Công chọn lọc tự nhiên cướp giết Long tộc.

"Cộng Công? Không biết Cộng Công Tổ Vu lúc này chặn đường chúng ta có chuyện gì quan trọng?" Bốn cái Long Vương đều có Đại La Kim Tiên kỳ thực lực, tự nhiên cảm ứng được sau lưng Cộng Công, Ngao Quảng mặt sắc biến đổi, như thế hỏi.

Cộng Công hừ lạnh nói, "Hừ, các ngươi bốn cái gia hỏa không hảo hảo co đầu rút cổ tại Tứ Hải, rõ ràng đi ra trợ giúp Hiền Viên đối phó ta Vu tộc, càng làm cho ta Vu tộc lần này mấy vạn chi chúng tử thương hầu như không còn, ngươi nói ta muốn làm gì?"

Cộng Công dù bận vẫn ung dung, đứng tại vài trăm mét mờ ra, cùng Long tộc giằng co, hán cũng không lo lắng Tứ Hải Long tộc sẽ đối với hán tạo thành bất cứ uy hiếp gì, cho nên cũng không vội lấy tiền công, hán muốn cho Hồng Hoang một đám đại thần thông người đều cũng biết việc này, dùng cái này tìm về mặt mũi.

Bốn cái Long Vương trong nội tâm lộp bộp một tiếng, đều là thâm nghĩ một tiếng không tốt, tuy nhiên bốn người bọn họ đều là Đại La Kim Tiên kỳ tu vi, nhưng là phải biết rằng trước mắt vị này chính là Tổ Vu a, tương đương với Chuẩn Thánh thực lực, hưởng chi, Vu tộc thân có Khai Thiên công đức, thân thể vô cùng cường đại, càng là thân có thần lực, như thế chiến lực có thể không phải bình thường Chuẩn Thánh có thể so đo, chỉ dựa vào bốn cái Long Vương thực lực muốn ngăn cản được Cộng Công, khó.

Ngao Quảng mặt sắc khó coi đến cực điểm, lông mày dựng lên, đạo, "Cộng Công, Hiền Viên thống nhất Nhân tộc chính là số trời, ngươi Vu tộc bất kính Thượng Thiên, tương trợ Xi Vưu, ý đồ ngăn cản Nhân tộc thống nhất đại thế, nên đương diệt, chúng ta bất quá là thuận theo Thiên Ý mà thôi, tương trợ Hiền Viên, gì sai còn có? Ngược lại là ngươi Cộng Công, thân là Vu tộc duy nhất Tổ Vu, không chỉ có vi phạm Thiên đạo ý nguyện, tương trợ Xi Vưu, hôm nay càng là chặn đường chúng ta tương trợ Hiền Viên thống nhất Nhân tộc đại công thần, như thế nào? Chẳng lẽ Cộng Công ngươi sẽ không sợ Thiên đạo vứt bỏ ngươi Vu tộc, lại để cho Vu tộc diệt tộc sao?"

Ngao Quảng vừa nói như vậy, dọa mặt khác ba vị Long Vương nhảy dựng, Ngao Quảng nói như thế, chẳng phải là trực tiếp lại để cho lưỡng Phụng Tương đương, thành không chết không ngót cục diện?

Cộng Công nghe được lời ấy, cũng là tức giận, lời này thật đúng là lại để cho Cộng Công lại càng hoảng sợ, đặc biệt là "Vứt bỏ" hai chữ càng là phảng phất có loại ma lực một loại, lại để cho Cộng Công trong nội tâm mãnh liệt nhảy, nhưng hán là biết rõ, Thiên đạo vứt bỏ qua hán Vu tộc một lần, bằng không thì cũng sẽ không khiến Vu tộc thành hôm nay bộ dáng như vậy.

Tuy nhiên lại càng hoảng sợ, bất quá Cộng Công có thể không có tính toán như vậy buông tha Tứ Hải Long tộc, bởi vì nếu như thật sự Thiên đạo nếu lần vứt bỏ Vu tộc, tương trợ Xi Vưu chỉ lần này một sự kiện, lý do tụt đủ đầy đủ, coi như là hơn nữa cướp giết Tứ Hải Long tộc, Cộng Công cũng không có cảm thấy cái gì.

"Hắc hắc, Thiên đạo vứt bỏ? Ngươi cũng không phải là Thiên đạo, nho nhỏ Đại La Kim Tiên cũng dám vọng đảm Thiên đạo ý nguyện? Hừ, muốn chết." Cộng Công hét lớn một tiếng, trực tiếp xung phong liều chết tiến Long tộc trong mọi người.

Tổ Vu thực lực đó cũng không phải là che, coi như là Kim Tiên, cũng có thể một chiêu diệt chi, hưởng chi lần này bốn cái Long Vương chỗ mang tằm binh tằm đem, thực lực cũng không phải rất mạnh.

Cộng Công xông vào trong đội ngũ trong nháy mắt, tụt đã tạo thành đại lượng thương vong, bốn Long Vương còn chưa kịp phản ứng, vô số tằm binh tằm chấp nhận trong chớp lát chết đi.

"Hỗn đản."

"Vương bát đản."

"Vô sỉ tiểu nhi, cư nhiên như thế không tự trọng, giết ta tằm binh, ta với ngươi liều mạng."

Bốn cái Long Vương nổi giận, bọn hán vô luận như thế nào cũng thật không ngờ cái này Cộng Công cư nhiên như thế tự hạ thân phận, tùy ý đánh giết

những tên này binh tên đem, qua trong giây lát sẽ chết đi hơn phân nửa, tức giận đến bốn cái Long Vương hai mắt một vòng hắc, thiếu chút nữa ngất đi qua.

Bốn cái Long Vương phần nộ, bốn người ngay ngắn hướng ra tay, ngừng Cộng Công, đồng thời, Ngao Quảng hét lớn, "Đều hồi Long cung."

Bọn hắn biết rõ, những tên này binh tên đem lúc này chỉ biết cản tay, không thể giúp bất luận cái gì bề bọn, chỉ phải lại để cho bọn hắn về trước Long cung.

"Bành!"

Bốn người hợp lực, ngăn cản được Cộng Công một lần công kích, rung trời nổ mạnh, năm người tách ra thân đến, nguyên khí tùy ý tán loạn, Thổ thạch bay tán loạn, cát bụi đầy trời.

Cộng Công hóa ra chân thân, như một tòa như ngọn núi, bao quát lấy bốn người, cười hắc hắc, đạo, "Khắc khắc, không nghĩ tới người bốn người còn có chút năng lực, Long hán đại kiếp thời điểm, ta Vu tộc không được, không có thể tham dự đến tam tộc đại trong chiến đấu, bất quá ta Vu tộc vu pháp Hồng Hoàng thứ nhất, hôm nay tựu lại để cho bọn người mình bạch trên chọc ta Vu tộc kết cục."

"Oanh!"

Cộng Công mở ra ki, dụng cụ hốt rác giống như đại tay, trực tiếp một bàn tay liền hướng lấy bốn người phiến tới, uy thế hung mãnh, liền hư không đều "Xuy xuy" rung động, không hổ là Vu tộc Tổ Vu.

Bốn người kinh hãi, bọn hắn bất luận cái gì một người cũng không phải Cộng Công đối thủ, bốn người nhìn qua khí thế hung hung công kích, trực tiếp huyền hóa ra bản thể.

"Rống!"

Liên tục tứ thanh rồng ngâm tiếng vang lên, bốn đầu Ngũ Trảo Kim Long xuất hiện tại trong hư không, Long Uy tràn ngập, kẻ bên này hung cảm mãnh thú tất cả đều lạnh run, nguyên một đám trực tiếp nằm sấp trên mặt đất, không dám lên tiếng.

Bốn đầu Ngũ Trảo Kim Long xuất hiện trong nháy mắt, tất cả đều đuôi rồng bãi xuống, ngay ngắn hướng oanh kích tại không lồ kia trên bàn tay.

"Phanh!"

Bốn đầu đuôi rồng cùng bàn tay lập tức tán công cùng một chỗ, một tiếng nổ vang vang lên, hư không đều xuất hiện một tia rung động.

"Đạp đạp đạp."

Cộng Công trực tiếp lui về phía sau ba bước, trong mắt kinh ngạc chi sắc chợt lóe lên, chăm chăm vào bị đánh bay bốn đầu Kim Long, trên mặt khinh thị chi sắc dĩ nhiên không hề, mặt sắc trở nên trầm trọng.

"Phốc!"

Bốn Long Vương trong một người trong đó thổ huyết, bị thương, tất cả đều phần nộ chăm chăm vào Cộng Công.

Đừng nhìn công kích chiêu thức đơn giản, có thể trong đó uy năng nhưng lại khiến người sợ hãi.

"Hừ."

Cộng Công cùng bốn Long Vương lần nữa kịch chiến cùng một chỗ.

Tuy nhiên Cộng Công là Tổ Vu, thực lực so với bình thường Chuẩn Thánh còn mạnh hơn, có thể không biết làm sao đối mặt chính là bốn cái Đại La Kim Tiên kỳ cường giả, hơn nữa bốn người này xứng hợp tương đương ăn ý, trong thời gian ngắn Cộng Công cũng là bất không được bốn người.

"Ồ, không nghĩ tới Tứ Hải Long Vương lại là Ngũ Trảo Kim Long."

Kim Ngao Đảo, trong Bích Du Cung, Đa Bảo Đạo Nhân một tiếng nhẹ kêu lên tiếng, lộ ra so sánh giật mình.

Một bên Vân Trung Tử nghe vậy cũng là giật đầu, hắn bái kiến Ngao Quảng, vốn là chỉ cho là chỉ là một loại Long tộc thân thể mà thôi, không nghĩ tới lại là trong Long tộc Vương giả, Ngũ Trảo Kim Long, xem ra cái này bốn cái Long Vương thân phận không đơn giản a.

"Đại sư huynh, người nói song phương ai sẽ thắng?" Đa Bảo hướng Vân Trung Tử hỏi.

Vân Trung Tử ha ha cười nói, "Cộng Công."

"Đại sư huynh tựu như vậy khẳng định cái kia Cộng Công sẽ thắng? Phải biết rằng cái này bốn cái Long Vương cũng không đơn giản, không chỉ có là Ngũ Trảo Kim Long, hơn nữa phối hợp còn như thế ăn ý, thành thạo, coi như là không thể thắng hạ Cộng Công, nhưng là giữ cho không bị bại tin tưởng bọn hắn vẫn có thể đủ làm được a?" Đa Bảo Đạo Nhân nghi hoặc, có chút không tin Vân Trung Tử phán đoán, nói như thế.

Vân Trung Từ cười cười, đạo, "Vu tộc chi nhân không tu đạo pháp, vu pháp quý dị khó lường không nói, Vu tộc thân thể Thiên Sinh tự cường hãn, thân có thần lực, tuy nhiên bốn Long Vương tạm thời còn có thể giữ cho không bị bại, thậm chí còn có thể gây tổn thương cho đến Cộng Công, bất quá theo thời gian xói mòn, cái kia Tứ Hải Long Vương thua không nghi ngờ."

Đa Bảo âm thầm gật đầu, lập tức thở dài nói, "Nói như vậy, cái kia bốn cái Long Vương lần này nhưng lại tất nhiên thân chết rồi."

Vân Trung Từ lắc đầu, nhìn ra xa phía chân trời, đạo, "Cái kia Cộng Công thực lực mạnh mẽ, coi như là vì huynh muốn thắng hãn, cũng muốn tổn hao một phen công phu, bốn Long Vương bại vong cũng thuộc bình thường, mặc dù như thế, muốn nói bốn Long Vương lần này hội đã chết, vậy cũng không hãn vậy."

"A? Đại sư huynh vì sao như thế nói?" Đa Bảo kinh ngạc, khó hiểu mà hỏi.

"Ha ha, yên lặng theo dõi kỳ biến a." Vân Trung Từ cũng không nhiều lời, rồi sau đó chú ý đại chiến.

Qua trong giây lát, Cộng Công cùng bốn cái Long Vương đã kịch chiến nửa canh giờ, có thể hai phe y nguyên ở giữ lẫn nhau cục diện.

"Uống!"

Mượn nhờ bốn Long Vương một cái sơ sẩy, Cộng Công hét lớn một tiếng, nắm đấm xiết chặt, cử động quyền thẳng hướng Ngao Quảng, đồng thời, vu pháp sử xuất, cái này phương trong thiên địa hơi nước tất cả đều tụ lại cùng một chỗ, rồi sau đó biến ảo thành ba đầu hung thú, hung mãnh xông về khác ba đầu Ngũ Trảo Kim Long, Cộng Công nhưng lại ý định tiêu diệt từng bộ phận, hãn không muốn trì hoãn nữa xuống dưới, để ngừa sinh biến.

"Không tốt."

Ngao Quảng kêu to một tiếng, lập tức toàn thân mạnh mẽ vừa tăng, thân hình rõ ràng lần nữa trưởng đại, đồng thời Long miệng hơi mở, trừ long đầu bên ngoài, thân hình địa phương khác lập tức như là đã trút giận khí cầu một loại, rụt xuống dưới.

"Ngao!"

Một tiếng chấn Thiên Long ngâm vang vọng Thiên Địa, cái này phương Thiên Địa sở hữu hung cầm mãnh thú, rõ ràng tại một tiếng này rồng ngâm phía dưới, lập tức linh hồn tiêu tán, thân tử đạo tiêu.

"Hừ!"

Vu tộc chi nhân không có Nguyên Thần, bất quá linh hồn nhưng lại tồn tại, nhưng là linh hồn của bọn hãn tất cả đều bị dung hợp tại thân hình nội, bởi vậy đạo này chuyên tấn công linh hồn, Nguyên Thần rồng ngâm tiếng vang lên về sau, mặc dù đối với Cộng Công có chút ảnh hưởng, nhưng là hiển nhiên hiệu quả không lớn, Cộng Công thân thể chỉ là hơi chậm lại, liền tiếp theo công hướng Ngao Quảng.

Ngao Quảng bắt đắc dĩ, bất quá cũng không buông bỏ, ngay tại Cộng Công giết đến lập tức, Ngao Quảng một tiếng gầm lên, chỉ thấy hãn dưới bụng cái kia thứ năm chỉ kim trảo, lập tức như là pháp bảo một loại, tróc ra khai Ngao Quảng thân thể, "Hừ!" Một tiếng, trực tiếp sắc hướng Cộng Công, tốc độ nhanh đến mức tận cùng.

Cộng Công còn không có kịp phản ứng, chỉ tới kịp dùng tay trước người vừa đỡ.

"Phốc!"

Cái con kia kim trảo lập tức chộp vào Cộng Công trên cánh tay, trực tiếp trảo rơi xuống mấy khối lớn huyết nhục, rồi sau đó lại lập tức bay trở về đến Ngao Quảng dưới bụng, trở về đã đến tại chỗ, bất quá lúc này Ngao Quảng lại là có chút héo đốn, hiển nhiên vừa rồi một chiêu kia hao phí không ít nguyên khí.

Cộng Công bị một trảo này đánh trúng, cũng là lập tức sau lùi lại mấy bước, chính cánh tay đều đang run rẩy, hiển nhiên cái kia một trảo uy thế không nhỏ.

Mà tự cái này tương giao trong nháy mắt, mặt khác ba cái Long Vương phân biệt giải quyết ba đầu mãnh thú, cùng Ngao Quảng tụ hợp cùng một chỗ, lần nữa cùng Cộng Công kịch chiến cùng một chỗ.

"A, hỗn đản!"

Cộng Công không cam lòng a, cơ hội tốt như vậy rõ ràng không có thể đánh chết Ngao Quảng, đồng thời cũng là ảo não, hiển nhiên coi thường cái này bốn cái Long Vương, rõ ràng còn có này tuyệt chiêu, mặc cho Cộng Công như thế nào hết giận dữ, bốn cái Long Vương không hề có chút chủ quan, tất cả đều dị thường cẩn thận cùng Cộng Công quần nhau lấy.

Lần nữa đánh nhau, hai phe nhưng lại giằng co không dưới.

Thật lâu, bốn cái Long Vương xuất hiện lần nữa một tia sơ sẩy, Cộng Công muốn mượn cơ hội này tập sát tây Long Vương.

Đột nhiên, Cộng Công thoáng cảm ứng được cái gì, trong nội tâm lộ bộ một tiếng, "Không tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Giết lên Thiên Đình

Lại nói Cộng Công chân trước vừa đi, Hình Thiên chân sau rồi đi rồi tổ Vu Điện.

Cộng Công tiến đến chặn đường Tứ Hải Long Vương, muốn một lần hành động chém giết Tứ đại Long Vương, dùng chính Vu tộc uy nghiêm, cái kia Hình Thiên đâu này? Hắn đi đâu vậy?

Thiên đình, lúc này Ngọc đế có thể nói xuân phong đắc ý, lại được chia một phần Nhân tộc số mệnh, hắn đương nhiên cao hứng, bất quá Hạo Thiên cũng là Linh Lung người, lập tức cử hành yến hội, khen ngợi lần này kiến công Cửu Thiên Huyền Nữ bọn người.

"Lần này ta Thiên đình trợ Hiên Viên chém giết Xi Vưu, trợ hắn thống nhất Nhân tộc, Cửu Thiên Huyền Nữ bọn người không thể bỏ qua công lao, phần thưởng!" Hạo Thiên tâm tình thật tốt, đối với Cửu Thiên Huyền Nữ bọn người đều là ban thưởng, cũng không thiên vị bất luận kẻ nào.

"Tạ bệ hạ!" Lần này xuất chiến sở hữu Tiên Nhân tất cả đều thi lễ cảm tạ.

Hạo Thiên cười ha ha một tiếng, lập tức đột nhiên mặt sắc dựng lên, chính lời nói, "Tốt, bọn người cố gắng, trầm đều là nhìn ở trong mắt, trầm không biết thiên vị bất luận kẻ nào, trầm thưởng phạt phân minh, nên thưởng, một cái cũng sẽ không thiếu, bất quá trùng kiến Thiên đình qua nhiều năm như vậy, tuy nhiên ta Thiên đình đã chiêu quân Thiên Địa, đã trở thành Thánh Nhân môn hạ đệ thế lực lớn nhất, bất quá còn có một chút người bất kính ta Thiên đình, ví dụ như lần này trợ Hiên Viên Tứ Hải Long tộc, những Long tộc này từ bối chính là Long hán đại kiếp lưu lại Long tộc chi nhân, hừ, nhỏ nhỏ một tàn tộc mà thôi, rõ ràng chiếm lấy Tứ Hải, một mình Tiêu Dao, thực là có thể nào."

Vốn là đang chúc mừng Thiên đình chúng tiên, nghe vậy ngay ngắn hướng sững sờ, không biết Ngọc đế tại đây dạng nơi, nói ra như vậy nói một phen đến là ý gì?

Bất quá Thiên đình trong tự nhiên không biết thiếu khuyết đầu óc linh hoạt chi nhân, một ít người lập tức lập tức kịp phản ứng, hiển nhiên Ngọc đế là muốn mở rộng Thiên đình thế lực, thu phục Tứ Hải đến Thiên đình phía dưới, chính thức làm được chiêu quân Thiên Địa.

Lúc này, Thái Bạch Kim Tinh hai mắt nhanh như chớp một hồi chuyển động, sau đó đứng dậy, khom người nói, "Bẩm bệ hạ, cái này Tứ Hải Long tộc đã như vậy bất kính ta Thiên đình, bệ hạ gì không xuất binh thu phục Long tộc, cho ta Thiên đình sở dụng?"

Hạo Thiên nghe vậy, lập tức cười ha ha, "Ân, Thái Bạch đề nghị không tệ, các vị khanh gia cảm thấy như thế nào?"

Hạo Thiên mừng rỡ trong lòng, Thái Bạch Kim Tinh người này tuy nhiên tu vi không cao, bất quá nhưng lại cái Linh Lung người, không chỉ có có thể phỏng đoán người tâm tư, càng là toàn tâm toàn ý vì Thiên đình xuất lực, một ít Hạo Thiên không tốt đưa ra sự tình, Thái Bạch Kim Tinh đều có thể tức thời đem chi đưa ra, Thái Bạch Kim Tinh hôm nay coi như là Ngọc đế một lòng bụng đại thần.

"Thái Bạch Kim Tinh nói không kém, Tứ Hải Long tộc Tiêu Dao lâu như thế, là nên đem hắn thu phục, cho ta Thiên đình sở dụng."

Không có một cái nào đại thần đưa ra phản đối ý kiến, đều là đồng ý Thái Bạch theo như lời.

"Ha ha, tốt, cái kia các vị khanh gia cảm thấy lại để cho ai xuất binh cho thỏa đáng?"

Lời này vừa nói ra, những người này đều là không dám lên tiếng rồi, Thiên đình lần này đi ra ngoài Tiên Nhân toàn bộ cũng biết Tứ Hải Long Vương tu vi tất cả đều là Đại La Kim Tiên kỳ, mà hôm nay Thiên đình ở bên trong, Đại La Kim Tiên kỳ mặc dù có mấy vị, thế nhưng mà bọn hắn cũng không có đem nắm chiến thắng bốn cái Long Vương.

Gặp tất cả mọi người không nói lời nào, Hạo Thiên mặt sắc không khỏi trầm xuống, lập tức dùng ánh mắt ý bảo Thái Bạch Kim Tinh.

Thái Bạch Kim Tinh chân chờ, hắn tu vi tại Thiên đình trong cũng gần kề thuộc về trung bình mà thôi, hắn là vô luận như thế nào cũng không dám mang binh đi thu phục Tứ Hải, bất quá tại Hạo Thiên lần nữa ý bảo xuống, Thái Bạch Kim Tinh bất đắc dĩ, chỉ phải kiên trì đứng, hơi làm suy tư đạo, "Khởi bẩm bệ hạ, cái kia Tứ Hải Long Vương tu vi cao thâm, đều là Đại La Kim Tiên kỳ tu vi, hơn nữa bốn người quan hệ rất tốt, một nhà gặp nạn, khác Tam gia chắc chắn giúp đỡ, bởi vậy muốn thu phục Tứ Hải, nhưng lại tương đương khó khăn, bất quá nếu như bệ hạ có thể tự mình xuất chinh, liệu cái kia Tứ

Hải Long Vương cũng lật không nổi sóng đến, bệ hạ nhất định kỳ khai đắc thắng *thắng ngay từ trận đầu."

Hạo Thiên mặt sắc chậm rãi trở nên âm trầm, tuy nhiên hắn cũng biết Thái Bạch Kim Tinh đề nghị đúng vậy, có thể đường đường Thiên đình rõ ràng không có một cái nào thỉnh chiến, cái này lại để cho Hạo Thiên trên mặt mũi có chút không nhịn được.

"Bành!"

Đột nhiên, một tiếng chấn tiếng nổ truyền đến, đồng thời từng đạo tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, đang muốn mở miệng nói chuyện Hạo Thiên lập tức lông mày một khóa, thần thức tìm tòi, lập tức khí thân thể phát run.

Trong yến hội phân đông tiên gia, đều là không biết chuyện gì xảy ra, sau đó ngay ngắn hướng phát ra thần thức muốn đi điều tra đến cùng chuyện gì xảy ra, đúng lúc này...

"Hư!"

"Bành!"

Hai đạo thanh âm cơ hồ đồng thời vang lên.

Chỉ thấy một vật hướng về chúng tiên đập tới, các vị tiên gia còn chưa kịp phản ứng, vật kia tự lập tức đập vào đại điện bên cạnh lập trụ bên trên, cái kia lập trụ càng là trực tiếp bị nện đoạn, lại để cho đại điện một góc đều lạnh rung run.

Mọi người thấy được trọn mắt há hốc mồm, đều muốn ai lớn gan như thế từ dám đến Thiên đình nháo sự?

"Ti..."

Hít vào khí lạnh thanh âm truyền đến, mọi người nghe được thanh âm, quay đầu nhìn lại, đã thấy một người đang từ trên mặt đất thời gian dần qua bò lên, người nọ thân thể khỏe mạnh, thân cao chừng 3m có hơn, mà lúc này người nọ lại nửa người bị đánh phá, máu tươi chảy ròng, một chỉ cánh tay cũng là không cánh mà bay.

"Là Cự Linh Thần, cái này, chuyện gì xảy ra? Là ai đã thương Cự Linh Thần?"

Chúng tiên khiếp sợ, cái kia Cự Linh Thần có thể bắt phạm, có lẽ đánh nhau động tĩnh đến xem, cái kia Cự Linh Thần lại là bị một chiêu đánh bay, thương thế càng phải như vậy thảm trọng, lại để cho một đám tiên gia âm thầm tắc lưỡi không thôi, đều muốn biết cái kia đã thương Cự Linh Thần rốt cuộc là gì lộ Thần Tiên, thần thức hướng ra phía ngoài dò xét.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh thần nhiên, dứt khoát hần hoi đi tiến lên đây.

"Hình Thiên, là Đại Vu Hình Thiên."

"Hắn chạy tới ta Thiên đình làm gì? Còn đã thương Cự Linh Thần."

Hạo Thiên lúc này mặt sắc cũng vô cùng khó coi, chính mình đang tại Thiên đình khai tiệc ăn mừng hội, đang tại thảo luận như thế nào thu phục cái kia Tứ Hải sự tình, không nghĩ tới lại bị người trực tiếp đánh lên Thiên đình, đánh tới cửa nhà rồi, mình mới biết rõ.

"Hình Thiên, thật to gan, rõ ràng dám đến ta Thiên đình nháo sự." Hạo Thiên hét lớn một tiếng, giận dữ mắng mỏ Hình Thiên, đồng thời mặt đen lên, cất bước hướng ngoài điện đi đến.

Hình Thiên ngửa mặt lên trời một tiếng cười to, "Hừ, Hạo Thiên, đừng già bộ lấy một bộ cao cao tại thượng bộ dạng, hôm nay ta Hình Thiên tự muốn mạng của ngươi."

Nói xong, trực tiếp một tay nắm chặt búa, hướng về Hạo Thiên công kích mà đi, cái kia búa nhìn như phong cách cổ xưa, bắt quá lại tàn mát ra khiến người sợ hãi uy áp, Cự Phủ hướng phía Hạo Thiên lực bỏ mà xuống.

"Hừ, làm càn."

Một tiếng gầm lên vang lên, chúng tiên bên trong, một đạo thân ảnh bay ra, đồng thời kiếm quang thoáng hiện, kia kiếm quang như Giao Long giống như, oanh kích hướng Cự Phủ.

"Oanh!"

Như một đạo Kinh Lôi nổ vang, toàn bộ đại điện cũng không khỏi mới thôi run lên, chúng tiên chỉ cảm thấy hai lỗ tai mất thông, thật lâu mới trì hoãn tỉnh lại.

"Hắc hắc, ngươi cái này tiểu bối cũng dám ngăn ta?" Hình Thiên hét giận dữ một tiếng, cũng không để ý tới cái kia bị chính mình đánh bay một vị Đại La Kim Tiên kỳ Thần Tiên, quay người lần nữa đánh về phía Hạo Thiên, "Hạo Thiên, hôm nay tất lấy ngươi mệnh."

Hạo Thiên giận quá thành cười, "Tốt, tại Hồng Hoang, chỉ sợ còn không có nhiều người biết rõ thực lực của ta a, hôm nay tự lại để cho các ngươi nhìn

xem, ta cái này Thiên đình chi chủ, có phải hay không quả hồng."

"Oanh!"

Hạo Thiên toàn thân khí thế phóng ra ngoài, Chuẩn Thánh uy áp tràn ngập ra đến, lại để cho trong đại điện tiên gia đứng thẳng bất ổn, bất quá cái này cổ uy áp hiển nhiên đối với Hình Thiên cũng không bao nhiêu ảnh hưởng.

Hạo Thiên tự kiểm chế tu vi cao thâm, hai đám nắm chặt, cử động quyền trực tiếp đối kháng Hình Thiên búa, lập tức, trên đại điện truyền đến từng đợt rền sắt thanh âm.

Hình Thiên đại náo Thiên đình, lại để cho Tổ Vu Cộng Công có cảm giác, lập tức kinh hãi mất sắc, đồng dạng, Hồng Hoang mặt khác đại năng cũng là chú ý này lưỡng chiến.

"Ha ha, cái này Hình Thiên ngược lại là dũng mãnh, rõ ràng dám đánh lên Thiên Đình, bất quá lại cũng chỉ là một thót phu." Trong Bích Du Cung, Đa Bảo hiển nhiên cũng biết giờ phút này Hình Thiên đại náo Thiên đình sự tình.

Vân Trung Tử nhưng lại lắc đầu, "Sur đệ, nếu như ngươi cho rằng cái này Hình Thiên hữu dũng vô mưu, vậy ngươi tự sai rồi."

Đa Bảo cũng sò, lập tức nghi ngờ nói, "A? Đại sư huynh vì sao như thế nói?"

Mặt khác như Tam Tiêu, Triệu Công Minh chờ đều là chăm chăm vào Vân Trung Tử, trên mặt đều tràn ngập nghi vấn.

Vân Trung Tử nhìn lên Thiên đình phương hướng, giải thích nói, "Lần này Vu tộc là tự Vu Yêu đại chiến về sau lần đầu xuất thế, lại không nghĩ rằng kết quả thảm bại, như thế, toàn bộ Hồng Hoang đều cười nhạo hán Vu tộc, mà thời Vu tộc cao như thế ngạo tính cách, như thế nào chịu được? Bởi vậy, cái này Hình Thiên liền trực tiếp đánh giết lên Thiên Đình, dùng cái này đến cảnh vệ hán Vu tộc tôn nghiêm."

"Chắc chắn, không nghĩ tới cái này Hình Thiên nhìn như mãnh cường tráng, đã có này tâm tư, thật sự là xem thường hán." Triệu Công Minh rất là sợ hãi thán phục.

Vân Tiêu chần chờ nói, "Đại sư huynh, cái này Hình Thiên dám đi Thiên đình nháo sự, chẳng lẽ hán sẽ không sợ Hạo Thiên Thượng Đế sẽ giết hán sao?"

"Đúng vậy Đại sư huynh, chẳng lẽ cái này Hình Thiên không sợ chết sao? Hán có thể mới Đại La Kim Tiên kỳ mà thôi a, như thế tu vi đi đại náo Thiên đình, chẳng phải là muốn chết sao?" Bích Tiêu cũng là nghi hoặc.

Vân Trung Tử ha ha cười cười, đạo, "Đúng vậy a, Hình Thiên hán là muốn chết, hán muốn dùng cái chết của hán đến cảnh vệ Vu tộc tôn nghiêm."

Triệu Công Minh nghe vậy không khỏi lắc đầu thở dài, đạo, "Như thế xem ra, cái này Hình Thiên ngược lại là đầu đàn ông, bất quá đáng tiếc, hiển nhiên cái kia Hạo Thiên tu vi đã đạt Chuẩn Thánh, như vậy một đầu đàn ông lại muốn chết rồi, thật sự là thật đáng buồn đáng tiếc."

Những người khác cũng là vì Hình Thiên thở dài, dù sao Vu tộc cùng Tiết giáo cũng không có gì mâu thuẫn, bọn hán cũng chỉ là đứng tại trung lập góc độ đến xem chuyện này mà thôi.

Vân Trung Tử lần nữa cười cười, đạo, "Nếu như các ngươi cho rằng Hình Thiên lần này sẽ đã chết, cái kia các ngươi đã có thể mười phần sai rồi."

"Ách, Đại sư huynh, lời này của ngươi là có ý gì? Hình Thiên tu vi rõ ràng không bằng Hạo Thiên, thân là Ngọc đế, Hình Thiên hôm nay đại náo Thiên đình, hán vô luận như thế nào cũng sẽ không bỏ qua Hình Thiên, Hình Thiên làm sao có thể sẽ sống mệnh? Huống chi hôm nay Tổ Vu Cộng Công đi bên kia chặn đường Tứ Hải Long tộc, cho dù hán muốn tiến đến cứu giúp Hình Thiên, cũng đã không còn kịp rồi, như thế, Hình Thiên chẳng lẽ còn có thể sống mệnh?"

Không chỉ có Triệu Công Minh khó hiểu, tự là Đa Bảo, Tam Tiêu, Ô Vân Tiên bọn người, tất cả đều cảm thấy hoang mang, không rõ Vân Trung Tử vì sao có này một lời.

"Cái này Hình Thiên không chỉ có sẽ không chết, ngược lại còn cũng tìm được một hồi đại Tạo Hóa." Vân Trung Tử đột nhiên như thế thần bí nói.

Lời này vừa nói ra, nhắm trúng một đám Tiết giáo đệ tử tất cả đều kinh ngạc, nhao nhao mở miệng muốn hỏi vì sao.

Bích Tiêu vô cùng nhất hoạt bát, trực tiếp mở miệng hỏi, "Đại sư huynh, ngươi cũng đừng thừa nước đục thả câu rồi, cái kia Hình Thiên kết cục đến cùng vì sao à? Ngọc đế tổng không có khả năng phóng Hình Thiên ly khai a?"

Triệu Công Minh coi như đối với cái này Hình Thiên có hảo cảm hơn, cũng mở miệng hỏi, "Đại sư huynh, ngươi nói cái này Hình Thiên sẽ có một hồi đại Tạo Hóa, rốt cuộc là cái gì?"

Mặc cho một đám Tiết giáo đệ tử như thế nào hỏi thăm, Vân Trung Tử nhưng lại ngậm miệng không nói.

Chương 65: Tiến giai Tổ Vu

Hình Thiên đại chiến Hạo Thiên, trận chiến này hấp dẫn đại lượng Hồng Hoang đại năng tu sĩ, bọn hắn tất cả đều chú ý Thiên đình, đều muốn biết Hạo Thiên vị này Đạo Tổ khâm định Thiên đình chi chủ, thực lực đến cùng như thế nào?

"Hắc hắc, Hình Thiên, ngươi cái này là muốn chết a, dám can đảm đến ta Thiên đình đại náo, hôm nay, ta cho ngươi có đến mà không có về."

Hạo Thiên vừa nói, một bên dùng đạo pháp oanh kích hướng Hình Thiên cái kia thân thể khổng lồ.

Hôm nay Hình Thiên, sớm đã huyền hóa ra chân thân, khổng lồ Vu tộc thân thể, chừng hơn 10 mét cao, giống như một tòa Tiểu Sơn, Hình Thiên cũng không nói nhảm, trực tiếp cử động búa bổ chém.

"Đương đương đương." Thanh âm không ngừng truyền ra, đồng thời Hình Thiên thân hình không ngừng lui về phía sau.

Hạo Thiên lần đầu triển lộ thực lực, tự nhiên muốn tại một đám Hồng Hoang đại năng trước mặt uy phong uy phong, căng căng hắn Thiên đình uy thế.

Mà đồng dạng, Hình Thiên muốn cản vệ Vu tộc tôn nghiêm, cũng là đem hết toàn lực cùng Hạo Thiên chém giết.

Hai người đối chiến bày biện ra thiên về một bên xu thế, Hạo Thiên thật sự là quá mạnh mẽ, đường đường Chuẩn Thánh tu vi, muốn bắt kẻ tiếp cũng không dị bảo Đại Vu, đây không phải là dễ như trở bàn tay sao?

Bất quá Hạo Thiên hiển nhiên không muốn vô cùng đơn giản liền đem Hình Thiên chém giết, mà là tại cố ý phía dưới, đem chiến trường dời, hướng về Thiên đình phía dưới dời đi.

Hạo Thiên là tự tin, hắn đối với mình chém giết Hình Thiên, có mười phần nắm chắc, hơn nữa tại trong cảm ứng của hắn, Tổ Vu Cộng Công giờ phút này đang bị bốn cái Long Vương cuốn lấy, hơn nữa cũng không có mặt khác đại năng đến đây cứu giúp, bởi vậy Hạo Thiên cũng không vội mà chém giết Hình Thiên.

Hình Thiên tuy nhiên dùng hết toàn lực cùng Hạo Thiên đối chiến, có thể không biết làm sao đối phương tu vi rất cao, không phải mình có thể so đo, Hình Thiên một bên chiến, một bên lui.

Hạo Thiên như là trêu đùa hí lộng một đứa bé một loại, gần kề dùng thân thể đối kháng Hình Thiên búa, mỗi một lần xuất kích, đều là dùng nắm đấm đâm đến công, liên pháp bảo cũng không lấy ra một kiện, tuy nhiên Hình Thiên thân thể cường hãn vô cùng, có thể không biết làm sao Chuẩn Thánh cùng Đại La Kim Tiên kỳ chênh lệch quá xa.

Tại toàn bộ trong hồng hoang, còn chưa xuất hiện ngoại trừ Vân Trung Tử bên ngoài, có người khác có thể dùng Đại La Kim Tiên kỳ tu vi đối kháng Chuẩn Thánh.

Mọi người vì Vân Trung Tử sợ hãi thán phục đồng thời, cũng là ao ước Mộ Vân no-tron vận may, liền Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thí Thần Thương bực này dị bảo đều có thể đạt được, mọi người cũng chỉ có thể cảm thán vận khí của mình không bằng người a.

"Phốc!"

Hình Thiên một cái sợ hãi bị Hạo Thiên một quyền đánh trúng cánh tay, lập tức toàn bộ bả vai thoáng một phát tự chết lặng, ngay sau đó Hình Thiên một ngụm máu tươi liền phun ra.

"Hừ! Thiên đình, chính là áp đảo Hồng Hoang phía trên tồn tại, ngươi cái này thất phu cũng dám đến nháo sự?"

Hạo Thiên đắc thế không buông tha người, vừa tùy ý công kích Hình Thiên, một bên vẫn không quên như thế cuồng vọng rống to.

Hồng Hoang mọi người nghe vậy, đều là nường mảy, hiển nhiên, Hạo Thiên đây là đang tạo thế, vì Thiên đình tạo thế đồng thời cũng là tại cảnh cáo những người khác, Thiên đình không dễ chọc, nhất định không trêu chọc lên Thiên Đình.

Đừng nói, Hạo Thiên chiêu này hoàn toàn chính xác có tác dụng, dù sao toàn bộ Hồng Hoang bên trên, đạt tới Chuẩn Thánh tu vi, hoàn toàn chính xác không nhiều lắm, cái này cảnh cáo lại để cho Hồng Hoang bên trên tất cả mọi người là về sợ hãi, không có đạt Chuẩn Thánh tu vi tự đi trêu chọc Thiên đình, cái kia cùng muốn chết không thể nghi ngờ.

Mà những đạt tới kia Chuẩn Thánh tu vi, không sai biệt lắm đều là ẩn sĩ, cũng sẽ không biết vô duyên vô cớ đi trêu chọc Thiên đình, huống hồ coi như là cùng Thiên đình có mâu thuẫn, đã có hôm nay Hạo Thiên cảnh cáo, bọn hắn cũng sẽ biết tự định giá một phen, cùng Thiên đình đối lập, đến cùng có đáng

giả hay không được.

"Khục!"

Hình Thiên cùng Hạo Thiên chênh lệch thật sự là quá lớn, bất luận Hình Thiên như thế nào chém giết, cũng không thể lại để cho Hạo Thiên thụ một tia thương, đây không thể nghi ngờ là đã kích người, một ngụm máu tươi xông lên cổ họng, Hình Thiên trực tiếp ho ra máu.

"Đáng giận."

Hình Thiên không biết mình nên nói cái gì, giờ phút này, Hình Thiên chỉ dựa vào lấy một cỗ chiến ý, một cỗ nhiệt huyết cùng Hạo Thiên chém giết.

"Uống."

Hình Thiên hét lớn, dùng sức toàn lực bổ chém Hạo Thiên, đồng thời thi triển ra vu pháp, lại để cho chung quanh bùn đất trôi nổi mà lên, rồi sau đó hội tụ thành một cái cao tức có hơn mười thước cự hán.

Đại hán mặc dù có chút ngốc mịch, bất quá tại Hình Thiên dưới sự khống chế, trực tiếp chạy về phía Hạo Thiên, đồng thời, như là Hạo Thiên như vậy, hai đám trực tiếp xuất kích, hướng Hạo Thiên oanh kích mà đi.

"Hừ, lại là này chiêu."

Hạo Thiên nường mây, lộ ra có chút tức giận, bất quá mặc dù như thế, Hạo Thiên vẫn không có xuất ra pháp bảo, mà là toàn thân nguyên khí bắt đầu khởi động, y khuyết bay phát phối, đầu đầy sợi tóc bay múa, hai mắt thần quang lập lòe, nếu như cẩn thận quan sát, có thể phát hiện, Hạo Thiên trong đôi mắt rõ ràng có lưỡng ti ngọn lửa nhảy lên.

Nguyên khí chảy nhỏ giọt lưu động, hợp thành hướng nắm đấm, Hạo Thiên toàn bộ nắm đấm hi quang tách ra, như một vòng kiêu dương, lóe ra quang mang chói mắt, mang theo tính tình cương trực, uy thế khủng bố.

"Xùy!"

Hạo Thiên bay lên trời, nắm đấm duỗi ra, hư không xoẹt xoẹt rung động, Hạo Thiên nắm đấm như liệt nhật ngang trời, nếu như ly Long đánh hụt, mang theo không gì sánh kịp uy thế, lập tức oanh kích ở đằng kia cự hán trên nắm tay.

"Ầm ầm."

Khủng bố tiếng nổ mạnh vang lên, hai đám tấn công, làm cho cái này phương thiên địa chấn động, đại địa phía trên một mảnh đồng bừa bộn, Thổ Thạch Đô bị trực tiếp tung bay.

"Hừ."

Hạo Thiên bị đánh bay, thân thể như một đạo lưu quang xẹt qua, sắc hướng phương xa.

Đại hán cũng không nên qua, tay phải trực tiếp bị Hạo Thiên đã bị đánh bột phấn, không chỉ có như thế, đại hán cả người đều xuất hiện từng đạo khủng bố khe hở, phảng phất một trận gió thổi tới, hẳn đều có thể sẽ bị mệ rã rời bộ dạng.

Ngay tại Hạo Thiên cùng đại hán đối chiến lập tức, Hình Thiên trực tiếp tránh ra, rồi sau đó hướng xa xa bay đi.

"Hừ!"

Phương xa, Hạo Thiên mặt sắc khó coi đã bay trở lại, rồi sau đó xem cũng không xem đại hán một mắt, trực tiếp một bàn tay chụp được.

Lập tức, trong hư không xuất hiện một đạo do nguyên khí biến ảo mà thành cự chưởng, cự chưởng so cối xay còn lớn hơn, mang theo một tia cuồng vọng, một tia Bá Khí, oanh kích mà xuống.

"Oanh!"

Không thể nghi ngờ, do bùn đất hội tụ mà thành đại hán, không có Hình Thiên khống chế, lúc này chiều phía dưới, ầm ầm mà tán, bị chụp trở về quê quán.

Hạo Thiên chút nào cũng không ngừng lại, hướng về Hình Thiên chỗ trốn phương hướng truy kích mà đi.

Hai người một đường chiến, một đường trốn, Hạo Thiên cũng không nóng nảy, tiếp tục chơi lấy cái này mèo vờn chuột trò chơi.

"Cái này Hạo Thiên có chút quá mức, thực lực cách xa to lớn như thế, hẳn cũng có thể tôn kính cường giả, đem Hình Thiên chém giết, xong hết mọi chuyện, làm gì làm như thế?" Đa Bảo nường mây một cái, có chút bất mãn Hạo Thiên.

Vân Trung Tử cười cười, hẳn không nói thêm gì, hẳn biết rõ Hạo Thiên đây là đang lập uy, đồng thời cũng là đem khiêu chiến hán uy nghiêm người tùy ý nhục nhả, cái này là gây nên giết gà dọa khỉ.

Không lâu về sau, hai người một chạy một đuổi phía dưới, đi tới Thường Dương Sơn phía trên, hai người lần nữa đại chiến cùng một chỗ.

"A..."

Hình Thiên đoạn đường này bị Hạo Thiên như thế nhục nhã, trong nội tâm ghen lấy một cơn tức giận không chỗ có thể phát, giờ phút này Hình Thiên, hai mắt sung huyết, trên người gân mạch chuẩn bị nổi lên, toàn thân huyết nhục cổ động, cho người một loại lực cảm giác.

Hai mắt huyết hồng, thể diện dữ tợn, lại để cho người cảm giác khủng bố, Hình Thiên ngửa mặt lên trời gào thét, tiếng kêu gào như rồng ngâm Hồ Khiếu, sợi tóc chuẩn bị chông cây chuối, đồng thời, Hình Thiên trên người uy thế rõ ràng bắt đầu tăng trưởng.

"Không tốt, thăng này lại để cho tiến giai trở thành Tổ Vu rồi."

Không hiểu, Hạo Thiên cảm giác được một hồi tim đập nhanh, không chút suy nghĩ, trong tay lập tức xuất hiện một thanh kiếm, phi thân trên xuống, toàn thân nguyên khí cổ động, hợp thành hướng trường kiếm trong tay, trực tiếp một kiếm hướng về Hình Thiên đầu cắt đứt xuống.

"Phốc..."

Đang tại tiến giai Tổ Vu Hình Thiên, không kịp né tránh, cái kia cối xay một loại lớn nhỏ đầu lâu lập tức bị Hạo Thiên một kiếm gạt rơi, Hình Thiên đầu lâu lăn xuống đến Thường Dương Sơn xuống.

"Ách..."

Hình Thiên miệng há lấy, lại nói không ra lời, đồng thời một ngụm máu tươi theo trong miệng phun ra.

"Phanh!"

Hình Thiên thân thể rơi xuống, một hồi đất bụi bay tán loạn, đất bụi mù tán ra, chỉ thấy cái kia Hình Thiên rõ ràng cũng không chết đi, tay trên mặt đất sò loạn, muốn tựa đầu sọ tìm về, còn đầu trên cổ.

Hạo Thiên gấp chí, khoe miệng một hồi run rẩy, rồi sau đó lập tức một kiếm chém ra, Thường Dương Sơn trực tiếp vỡ ra, đồng thời Hạo Thiên bay bổng một vòng đánh ra, cái kia Hình Thiên đầu lâu lập tức lăn xuống tiến vào trong cái khe, Hạo Thiên lại đánh xuất đạo pháp, Thường Dương Sơn lập tức hợp cùng một chỗ, đồng thời, Hạo Thiên sử xuất từng đạo ấn phù, đem chi phong ấn.

Nói đến phiền phức, kỳ thật đây đều là tại trong nháy mắt phát sinh.

Hình Thiên đột nhiên đối với đầu lâu của mình mất đi cảm ứng, lập tức cực kỳ bi ai, tay cầm thần búa cự thuẫn, thân thể ngửa ra ngưỡng, phảng phất muốn ngửa mặt lên trời hét giận dữ, có thể không biết làm sao không có đầu lâu.

Giờ phút này Hình Thiên đã là Tổ Vu cảnh giới, Hình Thiên nắm thật chặt trong tay thần búa cự thuẫn, lại để cho một bên Hạo Thiên âm thầm khản trương, cái kia thần búa cự thuẫn phản sắc từng đạo ánh sáng âm u chiếu sắc tại Hình Thiên đoạn cái cổ chỗ, lộ ra như thể tĩnh mạch, thể lương.

"Tích á."

Trên không một tiếng Lôi Điện tiếng vang lên, phảng phất ông trời nhìn cái này cảnh tượng đều có chút không đành lòng.

Hạo Thiên thấy thế, lòng mày nhảy dựng, nắm chặt trường kiếm, muốn đi chém giết Hình Thiên, nhưng vào lúc này, Hình Thiên toàn thân khí thế tăng vọt, không chỉ có như thế, một cổ ngập trời oán khí, chiến ý tràn ngập ra đến, chỉ thấy Hình Thiên rõ ràng đem song sữa hóa thành hai mắt, dùng rốn hóa thành miệng.

Sự biến hóa này, trực tiếp dọa Hạo Thiên nhảy dựng, đặc biệt là đối mặt lấy Hình Thiên trong hai mắt cái loại này phần nộ, oán hận, lại để cho Hạo Thiên da đầu một hồi run lên.

"Hạo Thiên, đưa ta đầu lâu."

Hạo Thiên mặt sắc khó coi, "Hừ, đầu lâu kia đã bị ta hủy."

"Nói dối, ta Vu tộc chi thân ngươi cái này thất phu làm sao có thể đủ bị phá hủy?" Hình Thiên hét giận dữ.

Hai người lần nữa đại chiến cùng một chỗ, còn lần này, Hạo Thiên không dám có chút chủ quan, toàn lực đối chiến Hình Thiên.

Hình Thiên tuy nhiên vừa mới tiến giai trở thành Tổ Vu, bất quá Hình Thiên chiến ý ngập trời, bành trướng chiến ý làm cho Hình Thiên trong lúc nhất thời rõ ràng lực kháng Hạo Thiên mà không rơi vào thế hạ phong.

Bất quá theo thời gian trôi qua, Hình Thiên cuối cùng không địch lại, hơn nữa lúc này Dao Trì Vương Mẫu cũng tới tương trợ, Hình Thiên gấp không thể chiến thắng, mặc dù cực kỳ bi ai, thực sự không ham chiến, trực tiếp rút đi.

Lúc này Hình Thiên đã tiến giai thành Tổ Vu, hẳn biết được, Vu tộc có hai cái Tổ Vu, đủ để lần nữa xưng bá Hồng Hoàng, hẳn cần chạy về tổ Vu Điện,

sau đó tìm đến Cộng Công cùng nhau tìm về đầu lâu của hắn.

"Hồn đàn."

Gặp Hình Thiên đào tẩu, Hạo Thiên tức giận đến toàn thân run rẩy, nộ không thể kiệt, Hạo Thiên trong lồng ngực khó chịu, nộ khí không chỗ có thể tiết.

"Bệ hạ, ngươi không phải ý định thu phục Long tộc sao? Giờ phút này cái kia Cộng Công đang bị Tứ Hải Long Vương khiến chế trụ, cách không được thân, may mắn Vu tộc không tu Nguyên Thần, Hình Thiên vừa tiến giai thành Tổ Vu, còn chưa cảm ứng được Cộng Công chỗ, chúng ta không bằng tiến đến đem cái kia Cộng Công phong ấn, đồng thời đem Tứ Hải thu về Thiên đình."

Dao Trì gặp Hạo Thiên như thế, đột nhiên đề nghị đạo, kỳ thật Dao Trì muốn lại để cho Hạo Thiên đem Cộng Công đánh chết, có thể Vu tộc chỉ nhân có chút quý dị, thân thể mặc dù tách ra, cũng bắt từ đi, bởi vậy chỉ phải đề nghị đem hắn phong ấn.

Hạo Thiên nghe vậy hai mắt sáng ngời, sau đó cùng Dao Trì cùng một chỗ thi triển đạo pháp, lần nữa đem Hình Thiên đầu lâu trùng trùng điệp điệp phong ấn, rồi sau đó mang theo Dao Trì cùng một chỗ, hướng về Cộng Công cùng bốn Long Vương đại chiến địa phương tiến đến.

Đương nhiên, hướng chỗ đó tiến đến không chỉ có riêng là Hạo Thiên, Dao Trì hai người.

"Đại sư huynh thật sự là liệu sự như thần."

Giờ phút này trong Bích Du Cung, Tiệp giáo chúng đệ tử đối với Vân Trung Tử đó là bội phục sát đất.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Khiếp sợ hậu thế

Nói đến phiền phức, kỳ thật Hình Thiên đại náo Thiên đình đến bị trăm đầu lâu sau chạy trốn, gần kề đi qua một canh giờ mà thôi.

Bên kia, tại Hình Thiên đại náo Thiên đình thời điểm, Cộng Công có cảm giác, trong nội tâm lo lắng.

Đại Vu Hình Thiên thế nhưng mà Vu tộc một cái kỳ tài, một cái Chiến Tướng, nếu như Hình Thiên bị chém giết, Vu tộc cái kia thật là tổn thất thảm trọng.

Cộng Công ý định tạm thời trước buông tha bốn cái Vương Long, phản chính tự mình một mình một người tại trong thời gian ngắn cũng bắt không được bốn người, chờ về sau lại tiêu diệt từng bộ phận.

Bất quá bốn cái Long Vương hiển nhiên cũng minh bạch đạo lý này, bốn người bọn họ tuy nhiên là huynh đệ, thế nhưng không có khả năng vĩnh viễn đều cùng một chỗ, mà nếu như tách ra, lại sẽ bị Cộng Công nắm lấy cơ hội từng cái chém giết.

Bất đắc dĩ, bốn cái Long Vương chỉ phải tạm thời đem Cộng Công ngăn chặn, đồng thời thần trí của bọn hắn cũng cảm ứng được Hình Thiên đại náo Thiên đình sự tình, đối với cái này, bọn hắn cũng hi vọng Hạo Thiên chém giết Hình Thiên về sau có thể đem lửa giận phát tiết tại Cộng Công trên người, như thế, bọn hắn cũng có thể cùng Hạo Thiên cùng nhau đem Cộng Công đánh chết.

Không thể không nói, bốn cái Long Vương nghĩ cách phi thường không tệ, mà sự thật cũng đích thật là hướng phía bốn người suy nghĩ phương hướng phát triển.

Theo thời gian xói mòn, bọn hắn đều thấy được Hình Thiên đại náo Thiên đình sau đích sự tình, một đường đuổi giết, một đường chạy thực mạng, cuối cùng Hình Thiên bị trăm đầu lâu, cùng với tiến giai Tổ Vu sự tình.

Cộng Công vì Hình Thiên bị trăm đầu lâu cảm thấy bị phản, lại đối với Hình Thiên tiến giai Tổ Vu cảm thấy hưng phấn.

Cuối cùng cảm ứng được Hình Thiên đào tẩu, Cộng Công thở dài một hơi, đáng tiếc Cộng Công không có Nguyên Thần, chỉ có thể dựa vào Vu tộc ở giữa đặc thù cảm ứng, cảm ứng được Hình Thiên trạng thái, cũng không hiểu biết giờ phút này có mấy người hướng hắn chạy đến, bằng không thì Cộng Công nhất định sẽ lập tức chạy trốn, không biết làm sao, Vu tộc không tu Nguyên Thần.

"Hừ, nếu như không phải Hình Thiên vận khí tốt, giờ phút này khẳng định sớm được giết, các ngươi bốn người không biết sống chết, cận kề cái chết cũng muốn ngăn chặn ta, muốn cho ta Vu tộc tổn thất một viên Đại tướng, hôm nay, ta Cộng Công vô luận như thế nào cũng muốn giết các ngươi bốn tên khốn kiếp."

Cộng Công nghiêng rằng nghiêng lợi, vừa rồi hấn lo lắng Hình Thiên an nguy, chỉ là cùng bốn người quần nhau, tùy tiện đánh nhau, một mực chú ý Hình Thiên tình huống, giờ phút này lửa giận ngút trời, rốt cục cuồng làm lộ, thế phải chém giết bốn người.

Cộng Công này sinh ác độc rồi, bốn Long Vương đều cũng không tốt thụ, dù sao Cộng Công là Tổ Vu, cái này kém một cái cảnh giới, thực lực kia tự là ngày đêm khác biệt, cũng may mắn bốn người phối hợp, hợp kích miễn cưỡng có thể cùng Cộng Công liều cái lực lượng ngang nhau.

Bốn Long Vương cùng Cộng Công chém giết như thế lâu dài thời gian, trong cơ thể nguyên khí sớm đã tiêu hao không ít, hôm nay Cộng Công lại một phát hung ác, bốn người lập tức kêu khổ liên tục.

"Ông!"

Một đạo kỳ dị thanh âm vang lên, chỉ thấy cái này phiến địa phương sở hữu hơi nước lần nữa hội tụ cùng một chỗ, mà cái này cùng một chỗ, không còn là hội tụ thành ba đầu hung thú, gần kề chỉ là hội tụ thành một cái lao lung, một cái trong suốt hình tròn lao lung.

Có thể lại để cho bốn người kinh ngạc chính là, Cộng Công sử dụng vu pháp làm ra như thế một cái lao lung về sau, cũng không lập tức đánh ra, mà là tiếp tục cùng bốn người đối chiến, bốn trong lòng người có dự cảm bất hảo, bốn người liếc nhau, lập tức đồng thời hướng một cái phương hướng chạy thực mạng.

"Hắc hắc, chính hi vọng các ngươi trốn đây này."

Đối với bốn người chạy trốn, Cộng Công không chỉ có không giận, ngược lại đại cười ra tiếng, lại để cho bốn trong lòng người không hiểu hốt hoảng.

Bốn người phía trước chạy trốn, Cộng Công tại sau truy kích, đồng thời, cái kia lao lung cũng chăm chú theo sau Cộng Công, không chỉ có như thế, một đường chỗ qua, trong thiên địa sở hữu hơi nước, đều đều hội tụ hướng cái kia lao lung, khiến cho lao lung càng phát ra ngưng thực.

Vừa mới bắt đầu, bốn Long Vương còn chưa phát hiện điểm ấy, có thể theo thời gian xói mòn, bốn Long Vương thần thức điều tra đến như tình huống như vậy, lập tức biết rõ không ổn, bọn hắn biết rõ, chờ cái này lao lung hấp thu hơi nước càng nhiều, lại càng dày đặc, đến lúc đó uy lực lại càng cường, bọn hắn không dám lại trốn, chỉ phải tại đây phiến đã bị lao lung hút hết hơi nước địa phương cùng Cộng Công đại chiến.

"Chắc chắn, đầu óc chuyển động được rất nhanh nha, ta còn hi vọng các ngươi một mực trốn xuống dưới đâu rồi, hừ."

Cộng Công khắc khắc cười quái dị một tiếng, lập tức như Đại Bàng giương cánh giống như, bắt giết hướng bốn đầu Ngũ Trảo Kim Long, đồng thời sử xuất vu pháp, lại để cho cái kia lao lung tiếp tục hấp thu bốn phía hơi nước.

"Không tốt, cái này Vu tộc vu pháp quả nhiên quý dị, cách xa nhau xa như thế rõ ràng còn có thể khống chế."

Ngao Quảng mặt sắc đại biến, bốn người bọn họ đều tình huống cảm ứng được, cái kia lao lung đã bay khỏi Cộng Công hơn mười dặm trên trăm ở bên trong khoảng cách đi hấp thu hơi nước, rồi sau đó càng là trực tiếp chui vào một nhánh sông trong.

Cũng không biết cái kia lao lung đến cùng có gì đặc thù, chỉ thấy cái kia chính nhánh sông bên trong đích nước, đang tại kịch liệt biến mất, ngăn ngừa một phút đồng hồ thời gian, chính nhánh sông bên trong đích nước, rõ ràng toàn bộ bị cái kia lao lung hấp thu cái sạch sẽ.

Mất thấy cái kia lao lung hấp thu nguyên vẹn nhánh sông bên trong đích hơi nước về sau, tới lúc gấp rút nhanh chóng bay trở về, tứ long kinh hãi muốn tuyệt, liền rầu rùng đều rung động run , bốn đầu Ngũ Trảo Kim Long lẫn nhau tương vọng một mắt, sau đó lui về phía sau mấy chục thước, đứng tại nguyên chỗ, âm tình bất định đánh giá Cộng Công, rõ ràng cũng không đào tẩu.

"Ồ, ta còn tưởng rằng các ngươi hội sợ tới mức đào tẩu, rõ ràng tại bậc này chết."

Cộng Công thoáng kinh ngạc, hắn có chút không rõ bốn cái Long Vương vì sao không lập tức chạy trốn, bất quá không chạy trốn hiển nhiên là chuyện tốt, đương nhiên, bốn người khẳng định cũng có chỗ dựa, bằng không thì sớm đã bỏ trốn mất dạng rồi, nhưng là Cộng Công cũng không cho rằng bốn cái Đại La Kim Tiên kỳ có cái gì có thể uy hiếp được chỗ của mình.

"Hừ."

Cái kia thủy lao lung phi đến Cộng Công bên cạnh, toàn bộ lao lung óng ánh sáng long lanh, giống như thủy tinh một loại, phát tán ra ôn nhu hào quang, tại ánh mặt trời chiếu rọi xuống, lộ ra xa hoa, cái kia năm màu mười sắc, lại để cho Thiên Địa chịu mất sắc.

"Oa, cái kia Thủy Tinh Cầu thật xinh đẹp, tốt muốn cho Cộng Công cho ta làm cho một cái."

Trong Bích Du Cung, Bích Tiêu hai mắt sáng lên, như hai vì sao tinh đang lóe lên, trong miệng càng phải như vậy sợ hãi thần phục.

"Ách..."

Mặt khác Tiết giáo đệ tử khóe miệng co giật, muốn bật cười, đây chính là dùng để chiến đấu, cũng không phải dùng để thưởng thức .

Vân Trung Tử ánh mắt thâm thúy, ý vị thâm trường nói, "Cái này Cộng Công rất đáng sợ, che dấu được rất sâu a, người này là cái không ổn định nhân tố."

Đa Bảo, Triệu Công Minh chờ sững sờ, không rõ Vân Trung Tử vì sao nói ra như thế một phen đến, "Đại sư huynh, lời này của người có ý tứ là?"

Vân Trung Tử nhìn Cộng Công, cũng không nhiều lời, lắc đầu, nhưng trong lòng thì thở dài, "Người này giữ lại không được, nếu như Hạo Thiên bọn người không có đem hấn phong ấn, không thể nói trước, chỉ phải chờ ta tiến giai Chuẩn Thánh về sau, tự mình đem hấn chém giết."

Dùng hấn hiện tại thần thông, chiến thắng Cộng Công không khó, có thể muốn đánh chết Cộng Công, độ khó tương đối lớn, bất quá một khi Vân Trung Tử tiến giai Chuẩn Thánh về sau, dùng hấn hai kiện dị bảo, muốn muốn đánh chết Cộng Công, vậy thì đơn giản nhiều hơn.

"Không tốt, không nghĩ tới cái này vu pháp như thế quý dị, nhanh, đừng cho Cộng Công đem bốn Long Vương giết đi, bằng không thì mặc dù đã thu phục được Tứ Hải Long tộc, đối với ta Thiên đình tác dụng cũng không lớn."

Đang tại người đi đường Hạo Thiên hiển nhiên dùng thần thức cũng phát hiện điểm ấy, lập tức kinh hãi, lập tức lập tức đem tốc độ tăng lên đến cực điểm gây nên, cùng Dao Trì cùng một chỗ, như gió bay điện chớp hướng chỗ ấy tiến đến.

"Hắc hắc, hôm nay tự lại để cho các người tự mình thể nghiệm thoáng một phát ta Vu tộc vu pháp."

Cộng Công vừa dứt lời, cái kia thủy tinh một loại lao lung lập tức rất nhỏ một cái run run, rõ ràng trong chốc lát biến mất tại Cộng Công bên cạnh, đồng thời, bốn Long Vương bên cạnh thân hư không chấn động cùng một chỗ, một mảnh hào quang thoáng hiện, Thủy Tinh Cầu hiện ra hình đến, mà lúc này, Thủy Tinh Cầu đã đem bốn cái Long Vương vây quanh ở trong đó.

Cái này phương trong thiên địa chỉ còn lại có Thủy Tinh Cầu cùng Cộng Công, lúc này Cộng Công cũng không chịu nổi, mặt sắc có chút tái nhợt không nói, càng là thoáng thờ hồn hèn, hiển nhiên sử xuất như thế vu pháp, đối với Cộng Công ảnh hưởng cũng không nhỏ, bất quá nhìn xem cái kia bốn cái Long Vương đã bị vây ở trong thủy tinh cầu, Cộng Công lập tức thở dài một hơi.

Cộng Công mặt sắc đột nhiên nghiêm, một tiếng quát nhẹ, rồi sau đó vu pháp đánh ra, chỉ thấy cái kia vốn là khổng lồ vô cùng Thủy Tinh Cầu, rõ ràng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tới lúc gấp rút nhanh chóng thu nhỏ lại.

"Không xong."

Hạo Thiên thấy vậy không khỏi quýnh lên, toàn thân nguyên khí bắt đầu khởi động, tốc độ rõ ràng lần nữa tăng vọt, cũng không đợi Dao Trì, một mình một người dẫn đầu đuổi hướng đại chiến địa phương.

Trong thủy tinh cầu, bốn cái Long Vương lo lắng, đặc biệt là đương phát hiện Thủy Tinh Cầu đang tại co lại lúc nhỏ, bốn người đều là kinh hãi.

"Không tốt, cái này vu pháp thật sự là quý dị, thân thể của chúng ta rõ ràng không thể thu nhỏ lại, như thế chẳng phải là muốn đem chúng ta tươi sống đè ép chỉ tử?"

Thân là Ngũ Trảo Kim Long, thân hình tự nhiên có thể lớn có thể nhỏ, lớn đến chống đỡ thiên chạp đất, nhỏ đến một hạt cát bụi, đó cũng là chuyện dễ dàng, nhưng hôm nay thân ở trong Thủy Tinh Cầu này, bọn hấn cái loại này bẩm sinh năng lực, rõ ràng không thể sử dụng, cái này lại để cho bốn người kinh hãi mất sắc.

"Hừ."

Đột nhiên, theo thủy tinh trên vách đá, huyền hóa ra từng đạo công kích, có một đạo đạo lóe ra kinh người hào quang kiếm khí, có một đạo đạo diệu người đạo mang, còn có từng nhánh mũi tên, các loại công kích, thiên ki bách quái, tất cả đều đồng loạt công hướng bốn vị Long Vương.

"Đáng giận."

"Phốc."

Những công kích này uy lực tuy nhiên không lớn, có thể trọng tại lượng nhiều, rậm rạp chằng chịt, mặc dù dùng Ngũ Trảo Kim Long thân thể cường độ, cũng không chịu đựng nổi nhiều như vậy công kích.

"Đại ca, chỉ có một phương pháp." Đột nhiên, tây Long Vương lo lắng hướng về Ngao Quảng nói như thế.

Ngao Quảng nghe vậy, trong nội tâm không khỏi trầm xuống, có chút do dự, bất quá nhìn qua lên trước mắt rậm rạp chằng chịt công kích, cùng với khác ba vị huynh đệ tình huống, trong nội tâm quét ngang, lạnh lùng nói, "Tốt, hấn Cộng Công khinh người quá đáng, hôm nay tự lại để cho hấn nhìn một cái chúng ta Tứ huynh đệ lợi hại."

Vừa mới nói xong, chỉ thấy bốn đầu Ngũ Trảo Kim Long trên người cái kia thứ năm chỉ kim trảo lập tức toàn bộ thoát cách thân thể của bọn hấn, đồng thời bốn chỉ kim trảo tụ hợp cùng một chỗ.

Bốn Long Vương thấy vậy, cắn răng ngay ngắn hướng nhỏ ra một ngụm tinh huyết chui vào bốn chỉ kim trảo bên trên, chỉ thấy bốn chỉ kim trảo bên trên trong chốc lát tràn ngập ra từng đạo kinh người Kim Quang, Kim Quang lập tức đại phóng, lập tức chỗ đó lại để cho người nhìn không rõ tình huống, một lát sau, đầu Kim Quang tiêu tán, chỉ thấy chỗ đó chỉ còn lại có một chỉ Tứ Kim sắc long trảo, đồng thời, một cỗ khiến người sợ hãi uy thế tràn ngập ra đến.

"Ông!"

Đạo này uy thế tàn ra, lại để cho cái kia rậm rạp chẳng chặt công kích cũng không khỏi dừng một chút, không chỉ có như thế, đang tại thu nhỏ lại Thủy Tinh Cầu cũng ngừng lại.

Mà lúc này bốn đầu Kim Long cũng là uể oải không phấn chấn, bất quá nhìn qua lên trước mắt cái con kia Tử Kim sắc long trào, bốn cái Long Vương trong mắt có một tia hưng phấn.

Bốn cái Long Vương không nói hai lời, đồng thời đánh ra từng đạo pháp quyết, hơn nữa đều đều thần thức tàn ra, chui vào long trào trong.

"Hừ."

"Bành."

Hai đạo thanh âm đồng thời vang lên.

Chỉ thấy Tử Kim long trào bay bỗng vừa bay, lập tức đâm vào thủy tinh trên vách đá, tựa như vậy nhẹ thoảng một phát, trên Thủy Tinh Cầu kia rõ ràng xuất hiện một cái lỗ thủng, bốn Long Vương thấy vậy, ngay ngắn hướng bay ra Thủy Tinh Cầu.

Mà Thủy Tinh Cầu bên ngoài, Cộng Công thì là mờ trắng hai mắt, khiếp sợ nhìn xem cái kia đánh vỡ Thủy Tinh Cầu, bay ra đến Tử Kim long trào, lập tức mặt sắc đại biến, khó coi vô cùng.

Bốn Long Vương bay ra Thủy Tinh Cầu về sau, không kịp cao hứng, trực tiếp không chế được Tử Kim long trào, lập tức đánh về phía Cộng Công.

"Rầm rầm rầm."

Lách cách thanh âm, đùng đùng liên tiếp vang lên, Cộng Công bị đánh được thân thể biến hình, thổ huyết không ngớt.

Một lát sau, cái kia Tử Kim long trào bên trên uy thế biến mất, đồng thời, Tử Kim long trào bay trở về, rồi sau đó phân giải, hóa thành bốn chỉ kim trào, chui vào đến bốn đầu Kim Long dưới bụng phương.

Bốn Long Vương biến ảo chéngren thân, mặt sắc thương trắng như tờ giấy, thân thể đánh bầy, run rẩy, đồng thời từng ngum từng ngum thở hổn hển, bất quá bốn người trong mắt rõ ràng xuất hiện tí ti hưng phấn chỉ sắc.

Ngẫm lại cũng có thể hiểu được, dù sao cũng là bốn cái Đại La Kim Tiên kỳ tu sĩ, rõ ràng có thể đem một cái Chuẩn Thánh thực lực cường giả, đánh thành bộ dáng như vậy, vô luận là ai, cũng sẽ biết âm thầm hưng phấn.

Giờ phút này Cộng Công thật không tốt thụ, nửa người đều bị đánh thành mảnh vỡ, trên mặt càng là có năm cái dấu móng tay, máu chảy không ngớt, nhìn qua chỉ làm cho lòng người ngọn nguồn phát lạnh.

Hạo Thiên lúc này cũng vừa vừa cảm thấy, nhìn qua cái này tràng cảnh, thở dài một hơi đồng thời, cũng là da mặt run rẩy.

"Hắn mẹ nó, đá trên miếng sắt rồi."

Cộng Công giận dữ, ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét, đồng thời trực tiếp bạo nói tục.

Bốn Long Vương ngăn người, Hạo Thiên phát mộng, toàn bộ Hồng Hoang, chú ý việc này đầu đầu ông ông tác hưởng, nguyên một đám hai mặt nhìn nhau.

Mộng, sợ ngây người, tất cả mọi người chấn kinh rồi, không chỉ có khiếp sợ tại cái kia Tử Kim long trào uy lực, khiếp sợ tại bốn Long Vương hợp cùng một chỗ thực lực, càng là khiếp sợ tại Cộng Công câu kia nói tục, chỉ là một cái từ dễ hình dung —— bừa hần!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Âm chiến

Không ai có thể ngờ tới bốn Long Vương cùng Cộng Công một trận chiến này hội đánh thành bộ dáng như vậy.

Chỉ có thể nói, thế sự vô thường, Hồng Hoang quá lớn, che dấu cao thủ nhiều lắm, bất kỳ một cái nào đại thần thông người cũng không thể khinh thường.

Bốn Long Vương gặp Hạo Thiên chạy đến, mặt sắc bên trên buồn lòng, mà Cộng Công tắc thì bất đồng, thầm nghĩ trong lòng một tiếng không tốt đồng thời, cũng là mặt sắc quỳnh lên, dùng hần hôm nay trạng thái, có lẽ có thể đánh bại đã bản thân bị trọng thương bốn cái Long Vương, có thể vô luận như thế nào cũng không thể lực địch Hạo Thiên.

Huống chi nhưng hần là biết rõ, Thiên đình có hai vị Chuẩn Thánh, Hạo Thiên cùng Dao Trì, giờ phút này Hạo Thiên xuất hiện ở chỗ này, nghĩ đến Dao Trì cách này cũng không xa vậy.

Cộng Công sốt ruột, rồi sau đó vu pháp lần nữa sử xuất, chỉ thấy cái kia đã phá vỡ một cái lỗ thùng Thủy Tinh Cầu quay tít một vòng, lập tức bay trở về đến Cộng Công bên cạnh, đồng thời, Thủy Tinh Cầu giải thể, từng đạo ngưng thực Thủy nguyên khí hợp thành nhập Cộng Công trong cơ thể.

Cái kia Cộng Công nguyên vốn đã rách rưới nửa người, rõ ràng lấy mất thường có thể thấy được tốc độ cấp tốc chữa trị, trong chớp lát, Thủy Tinh Cầu biến mất không thấy gì nữa, toàn bộ hóa thành Thủy nguyên khí tu bổ Cộng Công thân thể, đương nhiên, đã có lớn như thế lượng Thủy nguyên khí, Cộng Công thân thể cũng đã chữa trị tốt.

Bất quá dù vậy, hần cũng chỉ là đem thân thể của mình Thể Tu phục mà thôi, mà một ít nội thương nhưng lại không có chút nào khôi phục, Cộng Công mặt sắc rất khó coi, thật không ngờ hôm nay kết quả sẽ là như vậy.

"Hạo Thiên, ngươi đây là ý gì?" Cộng Công khôi phục thường nhân lớn nhỏ, trầm mặt hướng một bên Hạo Thiên hỏi.

Hạo Thiên đánh cái ha ha, đạo, "Không có gì, các ngươi tiếp tục, ta trụ ở một bên nhìn xem."

Nghe nói lời ấy, Cộng Công cùng bốn Long Vương đều dưới đáy lòng thầm mắng Hạo Thiên hỗn đản, quá mẹ nó vô liêm sỉ rồi.

Ngao Quảng Tứ huynh đệ biết rõ lúc này bốn người không phải cái kia Cộng Công đối thủ, bởi vậy trực tiếp mở miệng đạo, "Hạo Thiên Thượng Đế, kính xin trợ huynh đệ của ta giúp một tay, giết cái này cuồng vọng Cộng Công, nếu như Hạo Thiên Thượng Đế trợ chúng ta ta Tứ Hải Long tộc liền thiếu nợ ngươi Thiên đình một cái nhân tình."

Cộng Công cả kinh, lập tức rời xa Hạo Thiên một khoảng cách, hần thật đúng là sợ Hạo Thiên đến đột nhiên tập kích, ở phía xa thần sắc khẩn trương chăm chăm vào Hạo Thiên.

"Hừ, mẹ nó, đều trên phần này rồi, còn mẹ nó như vậy cuồng, Tứ Hải Long tộc? Phi, lão tử muốn thu ngươi Tứ Hải, quy ta Thiên đình sở hữu."

Tuy nhiên là nghĩ như vậy, bất quá hiển nhiên Hạo Thiên sẽ không nói ra chuyện đó, mà là trên mặt xuất hiện chán chờ thần sắc, đạo, "Cái này, chỉ sợ không ổn, Vu tộc thế đại, tiền mặt càng là xuất hiện một cái Hình Thiên Tổ Vu, ta Thiên đình cũng không muốn tùy ý gây thù hằn."

Ngao Quảng Tứ huynh đệ nóng nảy, "Hạo Thiên Thượng Đế, ngươi cũng đã chém cái kia Hình Thiên đầu lâu, huống chi đem chi phong ấn, Thiên đình đã cùng Vu tộc ở vào đối lập cục diện rồi, hiện tại thừa dịp cái này Cộng Công bản thân bị trọng thương, đem hần chém giết, coi như là vì ngươi Thiên đình bỏ một hại."

Hạo Thiên nhưng lại lắc đầu, "Ngao Quảng, lời nói cũng không thể nói như vậy, tuy nhiên ta đem Hình Thiên đầu lâu chém, có thể cái kia dù sao cũng là Hình Thiên chính mình trước treu chọc ta Thiên đình, hần cũng không oán ta được, tin tưởng Cộng Công Tổ Vu cũng là nghĩ như vậy, đúng không? Cộng Công!"

Cộng Công có thể nói như thế nào? Chỉ phải gật đầu, nghĩa chính ngôn từ, hiên ngang lăm lăm đạo, "Đương nhiên, Hình Thiên tự tiện giết lên Thiên Đình, hôm nay bị trảm đầu lâu, đó là hần gieo gió gặt bão, chẳng trách người khác, hôm nay ta Vu tộc cùng Thiên đình cũng không cái gì thù hận, Hạo Thiên Thượng Đế đừng nghe tin cái này bốn cái bọn đạo chích châm ngòi."

Hạo Thiên trong nội tâm thầm mắng, "Cái này Cộng Công thực mẹ nó là cái khác loại, Vu tộc giống như này không biết xấu hổ người sao? Cái đó và Vu tộc tác phong trước sau như một hoàn toàn bất đồng a, rõ ràng còn hiểu được tâm kế rồi."

Tứ Hải Long Vương trong lòng cũng là mắng to Cộng Công hỗn đản, đột nhiên, mắt thấy cái kia Cộng Công rõ ràng hướng chính mình bốn người bức đến, bốn trong lòng người máy động, dùng bốn người bọn họ hiện tại tình huống, chống lại Cộng Công, đây tuyệt đối là hữu tử vô sinh, cái này lại để cho bốn trong lòng người lập bộp một tiếng.

"Hạo Thiên Thượng Đế, vô luận như thế nào kính xin hỗ trợ a." Bốn người thật sự nóng nảy, đến nơi này cái trước mắt, ai cũng sợ chết, thế nhưng mà Hạo Thiên rõ ràng dù bận vẫn ung dung đứng ở một bên, có chút hăng hái chăm chăm lấy bọn hần, bốn trong lòng người không khỏi giận dữ, có thể cũng không có cách nào.

Cộng Công gặp Hạo Thiên cũng không có ngăn trở ý tứ, khặc khặc cười cười, lập tức gia tốc phóng tới bốn Long Vương.

Bốn người luống cuống, đột nhiên, Ngao Quảng lên tiếng nói, "Hạo Thiên Thượng Đế, vô luận như thế nào kính xin hỗ trợ a, ngươi có bất kỳ yêu cầu, ta Tứ Hải Long tộc đều đáp ứng."

Cộng Công sững sờ, thầm nghĩ không tốt, cấp tốc phóng tới bốn cái Long Vương, muốn chém giết Tứ Hải Long Vương, nhưng này lúc, Hạo Thiên nở nụ cười, lập tức lấy kiếm, "Xoẹt" một đạo kiếm quang hiện lên, bỏ về phía Cộng Công.

Lúc này Cộng Công bản thân bị trọng thương, chỉ phải né qua đạo này kiếm quang, đồng thời tức giận chăm chăm vào Hạo Thiên, lạnh lùng nói, "Hạo Thiên, ngươi đây là ý gì?"

Hạo Thiên nhưng lại nhìn cũng không nhìn Cộng Công một mắt, mà là cười từ từ chăm chăm vào Ngao Quảng bốn người, đạo, "Thực là bất luận cái gì yêu cầu đều đáp ứng?"

Đều đã đến trên phần này rồi, bốn người bọn họ cũng không được lựa chọn, đều đều gật đầu.

Hạo Thiên thấy, cười đắc ý âm thanh lập tức truyền khắp Thiên Địa, "Tốt, đã như vậy, vậy sau này Tứ Hải Long tộc liền thần phục với ta Thiên đình a, Long tộc cũng vì ta Thiên đình sở dụng."

Vốn là chính bởi vì chính mình bốn người lưu được tính mệnh mà âm thầm cao hứng bốn người nghe vậy, lập tức sững sờ, lập tức liền giận dữ, thần phục với Thiên đình? Đây chẳng phải là thành Thiên đình nô tài? Cái này lại để cho bốn cái gần đây cao cao tại thượng Ngũ Trảo Kim Long như thế nào chịu được?

"Không có khả năng, Hạo Thiên Thượng Đế ngươi hay vẫn là khác đề một cái yêu cầu a." Ngao Quảng bốn người khẩu khí kiên quyết, tuyệt không đáp ứng yêu cầu này.

Hạo Thiên hai tay một quán, nhún nhún vai, làm không sao cả hình dáng, lách mình một bên, hai tay phụ bối, nhìn lên phía chân trời, cũng không nói lời nào.

Cộng Công vừa mới bắt đầu nghe thấy Hạo Thiên đề yêu cầu, cũng là lại càng hoảng sợ, hẳn thật đúng là sợ bốn cái Long Vương sẽ trực tiếp đáp ứng, còn tốt nằm trong dự liệu, Cộng Công gặp Hạo Thiên lui xa, cơ hội khó được, toàn thân nguyên khí bành trướng, tốc độ đạt đến mức tận cùng, lập tức tập sát bốn người.

"Rầm rầm rầm."

Tuy nhiên Cộng Công bản thân bị trọng thương, bất quá Vu tộc chi nhân thân thể cường hãn, thần lực cái thể, Cộng Công từng quyền đến thịt, chân chân và thân, chà đạp được bốn Long Vương ngao ngao kêu to, từng tiếng thê thảm rống lên một tiếng vang vọng Thiên Địa, lại để cho người nghe thấy chỉ tâm ngọn nguồn run lên.

Cộng Công ý định rất nhanh đánh chết bốn cái Long Vương, có thể không biết làm sao, bốn người chính là Ngũ Trảo Kim Long, da dày thịt béo, tuy nhiên bị hấn đánh được mặt mũi bầm dập, tuy nhiên ương ngạnh chống cự lại.

"Móa, cái này da rồng thực mẹ nó dày." Cộng Công nổi giận, vu pháp sử xuất, lập tức do cái này trong thiên địa hơi nước hội tụ thành một cây đại đao.

"Đại ca, nhanh hạ quyết định a, rốt cuộc đồng ý, chúng ta sẽ chết rồi, chúng ta bốn người đã chết, Long tộc làm theo cũng bị cái kia Hạo Thiên hỗn đản thu phục a." Lúc này bốn cái Long Vương tất cả đều sợ hãi rồi, trong đó bắc Long Vương càng là trực tiếp truyền âm Ngao Quảng nói như thế.

Ngao Quảng cũng là sợ hãi, ai không sợ chết? Muốn bốn người bọn họ vẫn dấu kín thực lực, cơ đầu rút cổ tại Tứ Hải, không phải là vì Tiểu Dao, sợ chết sao? Giờ phút này nhưng lại không làm không được ra lựa chọn, hoặc là chết, hoặc là thần phục Thiên đình, vô luận cái đó một đầu đều là bọn hắn không muốn lựa chọn, có thể thời gian cấp bách, bọn hắn không làm không được ra lựa chọn.

Theo cái kia đao càng phát ra ngưng thực, bốn trong lòng người càng phát ra sợ hãi, giọt giọt mồ hôi lạnh chảy ròng, có thể dự cảm nhìn một bên Hạo Thiên, tên kia rõ ràng nhìn không chớp mắt, căn bản sẽ không để ý bên này chuyện đã xảy ra.

"Tốt, Hạo Thiên, ta Tứ Hải nguyện ý thần phục." Ngao Quảng bất đắc dĩ, chỉ thấy cái kia đại đao sắp đã ngưng kết đến có thể chém đứt nhóm người mình thân thể, chỉ phải vội vàng đáp ứng.

"Hô, hẳn mẹ nó, rốt cục đã đáp ứng, thật khó nấu a."

Hạo Thiên kỳ thật cũng không nên qua, một mực tại đây chờ Ngao Quảng bốn người đáp ứng yêu cầu của hắn, đặc biệt là đương cảm ứng được Cộng Công cái kia cây đại đao ngưng kết đến có thể chặt đứt Long thân thể thời điểm, Hạo Thiên thật sự thiếu chút nữa liền không nhận được muốn xuất thủ.

Bất quá may mắn, bốn Long Vương rốt cục không kiên trì nổi rồi, Hạo Thiên thở dài một hơi, tốc độ phát huy đến cực điểm gây nên, lập tức bay đến bốn Long Vương trước người, đồng thời lấy ra một thanh kiếm, hơn nữa đem chính mình Hạo Thiên kính cũng đem ra.

"Xùy!"

Một đạo kiếm quang cùng với Hạo Thiên kính phát ra một nhúm hào quang, đồng thời sắc hướng cái kia bão tố sắc tới đại đao.

"Phanh."

Trên bầu trời như một đạo sấm rền nổ vang, đao kiếm chạm vào nhau, hào quang sáng chói, rất là xinh đẹp, có thể trong đó khủng bố uy năng, lại làm cho người biến sắc.

"Đáng giận."

Đột nhiên, Hạo Thiên mặt sắc biến đổi, vội vàng triển khai thân hình lướt qua bạo tạc khu, đã thấy cái kia Cộng Công sớm đã trốn xa, tốc độ rõ ràng vượt qua Hạo Thiên, lại để cho Hạo Thiên mặt sắc rất là khó coi, "Cộng Công, ngươi cái người nhất gan, rùa đen rút đầu, chỉ biết là chạy trốn, thật sự là cho ngươi Vu tộc mất mặt a."

Cộng Công chạy thoát, lại để cho Hồng Hoang đại thần thông người kinh ngạc, Vu tộc cao ngạo, Hồng Hoang chi nhân rõ như ban ngày, lại thật không ngờ thân là Tổ Vu Cộng Công rõ ràng chạy thoát.

Tuy nhiên phía trước Hạo Thiên cũng chạy thoát, thế nhưng tình có thể nguyên, dù sao Hạo Thiên vừa mới tiến giai Tổ Vu không lâu, nhưng lại bị chém đầu lâu, thực lực vốn tự không kịp Hạo Thiên, rồi sau đó càng là đã đến Vương Mẫu, chỉ phải trốn.

Tuy nhiên Cộng Công cũng bản thân bị trọng thương, thế nhưng không nghĩ tới hấn căn bản là không cùng Hạo Thiên đối chiêu, tại Hạo Thiên còn không có kịp phản ứng thời điểm bỏ chạy rồi.

Cái này lại để cho Hồng Hoang chi nhân cười lạnh, có thể một ít Hồng Hoang đại thần thông người nhưng lại mặt sắc trầm xuống, ví dụ như Vân Trung Tử.

Hạo Thiên như thế một hô, lại để cho Hồng Hoang sở hữu đại thần thông người đều là cười cười, bọn họ cũng đều biết, Vu tộc chi nhân chịu không nổi kích thích, đều muốn biết cái kia Cộng Công hội không biết trở lại.

Mà lúc này, Vương Mẫu cũng khó khăn lắm chạy đến, tự nhiên cũng nghe thấy Hạo Thiên cái kia một cuồng hống, lập tức nhướng mày, trong lòng có chút lo lắng, dù sao Cộng Công sau khi trở về, Vu tộc thì có hai vị Tổ Vu rồi, thật muốn lần nữa đánh giết lên Thiên Đình, cái kia Thiên đình tất nhiên sẽ tổn thất thảm trọng.

"Hừ."

Đúng lúc này, chỉ thấy phía trước đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh, cẩn thận nhìn lên, lại là Cộng Công, Hạo Thiên cùng Dao Trì đại hỉ, nhìn nhau một mắt, đều là thâm nghị, "Quả nhiên Vu tộc chi nhân chịu không nổi kích thích."

Lại nghe thấy Cộng Công cái kia tiếng gầm gừ phẫn nộ từ xa phương truyền đến, "Là cái nào vương bát đản lén lén lút lút tập kích lão tử?"

Gần đây Cộng Công liên tiếp kinh ngạc, tâm tình đặc chênh lệch, liên tiếp bạo nói tục, lại để cho rất nhiều người mở rộng tầm mắt, quai hàm đều rơi đầy đất.

"Ha ha, Cộng Công tiểu nhi, chớ có hung hăng càn quấy, bốn tọa hôm nay đến đây cảm ơn."

Một tiếng cười to truyền đến, chỉ thấy phương xa một trước một sau hai đạo thân ảnh rất nhanh xẹt qua.

"Ồ, Côn Bằng đạo hữu, ha ha, đa tạ Côn Bằng đạo hữu ngăn chặn cái này Cộng Công, bản đạo đi đầu tạ ơn."

Hạo Thiên thấy thế đại hỉ, tốc độ của hấn là cảm không nổi vừa rồi Cộng Công, bắt quả Côn Bằng có thiên hạ ít có tốc độ, chặn đường bên trên Cộng Công tự nhiên không khó.

"Ha ha, tốt, Hạo Thiên Thượng Đế, không bằng chúng ta liên thủ đem cái này Cộng Công cùng nhau chém giết a."

Côn Bằng như thế đề nghị, kỳ thật hấn trong lòng cũng là có tư tâm, Vu Yêu hai tộc ở giữa thù hận có thể nói bất cộng đái thiên, có thể đánh chết một cái Vu tộc Tổ Vu, đối với hấn Côn Bằng có thể không có bất kỳ chỗ hòng.

Hạo Thiên tự nhiên minh bạch điểm ấy, cũng không nói ra, cười to nói, "Tốt, tự theo đạo hữu nói."

Côn Bằng, Hạo Thiên cùng với Dao Trì ba vị Chuẩn Thánh tồn tại trực tiếp đem Cộng Công bao bọc vây quanh, chậm rãi bức đến.

"Hạo Thiên, ngươi đừng khinh người quá đáng, nếu như ngươi thả ta ly khai, ta Vu tộc thiếu nợ ngươi một cái nhân tình." Cộng Công rõ ràng chịu thua rồi, cái này lại để cho Hạo Thiên kinh ngạc.

Côn Bằng nhướng mày, tâm một người trong lộ bộ, trên mặt xuất hiện một tia gấp sắc.

"Đạo hữu động thủ đi." Lại nghe thấy Hạo Thiên nói như vậy, Côn Bằng lập tức cười hắc hắc.

Cộng Công tuyệt vọng, phẫn nộ gào thét, một người đại chiến ba người, không nói hấn bị trọng thương, mặc dù không có, cũng không phải ba người đối thủ, một lát sau đã bị ba người phá vỡ nửa người, huống chi đem đầu lâu cùng nhau chém giết, có thể bất luận ba người sử dụng loại thủ đoạn nào, đều không thể giết chết cái kia Cộng Công.

Ba người mặt sắc khó coi, "Xem ra, chỉ phải đem hấn phong ấn."

Sau đó ba người trực tiếp đem Cộng Công phong ấn, lúc này Côn Bằng yêu cầu, xưng muốn đem hấn trấn áp tại Bắc Minh biển sâu, Hạo Thiên nghĩ nghĩ, liền đem hấn giao cho Côn Bằng.

Côn Bằng thu Cộng Công, trong nội tâm thờ dài một hơi, sau đó quan sát đi theo tại Hạo Thiên sau lưng bốn cái Long Vương, trong nội tâm thăm than một tiếng đáng tiếc.

Tứ Hải Long Vương coi như là thuộc về Yêu tộc, vốn là Côn Bằng ý định tại Cộng Công cùng Tứ Hải Long Vương lưỡng bại câu thương chi tế đến đây chém giết Cộng Công, cũng thu phục bốn cái Long Vương, lại không nghĩ rằng Hạo Thiên cũng có này nghĩ cách.

Dùng hấn Côn Bằng tính cách, không làm không có nắm chắc sự tình, hấn đứng đứng giao Hạo Thiên cùng Dao Trì, căn bản cũng không có một tia nắm chắc, bởi vậy chỉ phải buông tha cho, lui mà cầu tiếp theo, chỉ cần bị phong ấn Cộng Công.

Hai phe tất cả đều vui vẻ, Côn Bằng mang theo bị phong ấn Cộng Công hướng về Bắc Minh biển sâu mà đi, mà Hạo Thiên phân phó Tứ Hải Long Vương trở về Tứ Hải, sửa sang lại Tứ Hải Long tộc sau đi Thiên đình báo danh, sau đó Hạo Thiên cùng Dao Trì hai người dương dương đắc ý bay về phía Thiên đình.

Từ đó, oanh oanh liệt liệt Hình Thiên đại náo Thiên đình, biến đổi bất ngờ Cộng Công nửa đường cướp giết, cùng với cái kia Hạo Thiên Côn Bằng âm thầm ngươi tranh ta đoạt cuối cùng kết thúc.

.

.

Lại là một đại chương, cầu phiêu, cầu phiêu, cầu phiêu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Ngũ Đế trì thế

Hiên Viên tại Trác lạc bình định Xi Vưu về sau, danh dự vang vọng toàn bộ Nhân tộc, trong lúc nhất thời đạt đến đỉnh.

Tại thống nhất Nhân tộc trên đường, đối với những không phục kia bộ lạc, Hiên Viên trực tiếp dùng vũ lực trấn áp, từng cái thu phục, đương toàn bộ Hồng Hoang Nhân tộc đều bị Hiên Viên thống trị về sau, Hiên Viên đem Nhân tộc đổi tên là Hoa Hạ, mà lại trải qua hơn mười năm thống trị, Hiên Viên đã đến nên chứng đạo thời điểm.

Hiên Viên chứng đạo tựu ý nghĩa truyền ngôi, mà ở những năm gần đây này, Hiên Viên cũng đã xác nhận hạ giới truyền ngôi người chọn lựa —— Chuyên Húc.

Thiên vị đại diện ngay tại Trần quận cử hành, lúc này Trần quận trải qua những năm này xây dựng thêm, sớm đã chiếm diện tích mấy trăm dặm, là vì toàn bộ Nhân tộc căn cứ địa, tập chính trị văn hóa kinh tế làm một thể, Trần quận chung quanh vùng đến Hoàng Hà phía bắc được gọi là Trung Nguyên, Nhân tộc phát triển nhanh chóng, coi đây là căn cơ.

Thiên vị đại diện cử hành hôm nay, Trần quận ngoài sân rộng tụ tập vô số Nhân tộc, người ta tập nập, một mắt trông không đến giới hạn.

Chỉ thấy Hiên Viên người mặc đế phục, cầm trong tay Hiên Viên Kiếm, đầu đội Cửu Long ngôi sao quan, chậm rãi đi đến quảng trường tế đàn, lúc này, toàn bộ Trần quận oanh động, bộc phát ra từng đợt điên cuồng gào thét thanh âm, tiếng hò hét.

Sau lão tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Huyền Đô, Quảng Thành Tử chờ đều đều đi vào Trần quận, đài Huyền Đô tuyên cáo Hiên Viên công đức viên mãn về sau, Thiên đạo có cảm giác, đánh xuống Vô Lượng công đức.

Hiên Viên công đức gia thân, tu vi thẳng tắp bay lên, một đường tăng vọt đến Chuẩn Thánh sơ kỳ phương mới dừng lại, nhưng lại so với Phục Hy cùng Thần Nông hai người, tu vi thấp hơn một đường.

Kỳ thật ngẫm lại cũng bình thường, Thiên Hoàng Phục Hy dẫn dắt Nhân tộc phát triển điểm bắt đầu; Địa Hoàng Thần Nông đem Nhân tộc định vị làm chủ giác xu thế; Nhân Hoàng Hiên Viên nhưng lại đem Nhân tộc chính thức thống một .

Nói lên Hiên Viên thống nhất Hồng Hoang Nhân tộc, đây thật là thiên đại công đức, phải biết rằng Hồng Hoang sao mà đại? Nhân tộc hôm nay số lượng có thể nói hàng tỉ chỉ chúng, ngậm lại Văn Trung Tử xuyên việt phía trước chỗ địa cầu, so với việc Hồng Hoang mà nói, nhưng lại một nơi chật hẹp nhỏ bé mà thôi, thực sự có hơn sáu tỷ miệng người, mà địa cầu còn chưa có đều không có thống nhất qua, huống chi lớn như thế Hồng Hoang?

Thông nhất Hồng Hoang Nhân tộc, đích thật là đại công đức, có thể thống nhất Nhân tộc trong quá trình, lại đã tạo thành đại lượng giết chóc, kể từ đó, Hiên Viên xem như dùng giết chứng đạo, cái này đã công cũng là qua, ưu khuyết điểm tương đề, bởi vậy tu vi gần kề mới tăng lên đến Chuẩn Thánh sơ kỳ, đương nhiên, dù vậy, thực lực của hắn, so với Phục Hy Thần Nông hai người, nhưng lại chỉ có hơn chứ không kém.

Quảng Thành Tử tại lúc này cũng chia được một phần công đức, mà tại phía xa Ngũ Hành ở trên đảo Vân Trung Tử, tự nhiên bởi vì luyện chế Hiên Viên Kiếm đạt được một phần công đức.

Lúc này, chỉ nghe tầng trời ba mươi ba tiên nhạc trập trập, bay xuống hạ đầy trời Kim Liên, lại để cho người vui vẻ thoải mái, một cỗ do chín đầu Thần Thú lôi kéo đuôi xe từ trên trời giáng xuống, rơi vào Hiên Viên bên cạnh, hắn ngồi lấy Phục Hy Thần Nông hai người.

Hiên Viên khom mình hành lễ đạo, "Làm phiền hai vị sư huynh đến đây tiếp ta."

Phục Hy cùng Thần Nông đều là lại cười nói, "Nên như thế." Rồi sau đó lại hướng lão tử cùng với Nguyên Thủy Thiên Tôn hành lễ nói, "Bái kiến hai vị sư huynh."

Thiên vị đại diện chấm dứt, lão tử chờ một đám đại thần thông người đều đều phiêu nhiên mà đi, về phần Hiên Viên, tự nhiên là bị Phục Hy Thần Nông tiếp đi Hòa Vân Động tĩnh tu đi.

Chuyên Húc, Cao Dương người, Hoàng Đế - cháu mà Xương Ý chỉ tử.

Hắn trăm tinh vững vàng thành thạo và có cơ mưu, thông đạt và tri huyện lý, hắn đầy đủ lợi dụng thổ địa đến nuôi dưỡng hoa màu súc vật, hắn căn cứ thiên thời suy tính ra bốn mùa thời tiết, thuận theo quý thần dùng chế định lễ nghĩa, hắn dùng Ngũ Hành Chi Khí giáo hóa vạn dân, sạch sẽ thể xác và tinh thần dùng tế tự quý thần, thiên hạ đều bị quy phục.

Sau Chuyên Húc sụp đổ, mà huyền rằm rĩ - cháu Cao Tân lập, là vi Đế Khốc.

Đế Khốc từ nhỏ cũng rất có linh khí, vừa ra đời tự gọi ra tên của mình, Đế Khốc thiếu mà hiếu học, mười ba tuổi có nổi danh, mười lăm tuổi tá Chuyên Húc đế, 30 tuổi mà được đế vị, hắn phổ biến thi ân trạch tại mọi người mà không kịp sở hữu.

Hắn tai thính mắt tinh, có thể thấy rõ rất nhỏ lí lẽ, hắn thuận theo Thượng Thiên ý chỉ, hiểu rõ hạ dân chỗ gấp.

Nhân đức mà uy nghiêm, ôn hòa mà thủ tín, tu dưỡng bản thân, thiên hạ quy phục.

Hắn thu thổ địa bên trên sản vật, kiểm tiết địa sử dụng;

Hắn coi sóc giáo hóa vạn dân, đem các loại hữu ích sự tình dạy cho dân chúng;

Hắn suy tính nhật nguyệt vận hành đã định tuổi tiết khí, cung kính địa đón đưa nhật nguyệt xuất nhập;

Hắn minh thức quý thần, thận trọng tiến hành sự tình dâng tặng.

Đế Khốc hình dáng đường đường, đạo đức cao thượng, hắn hành động hợp thời nghi, phục dụng như là kẻ sĩ, Đế Khốc trị dân, công bằng, khắp thiên hạ, phàm là nhật nguyệt chiếu rọi địa phương, mưa gió chỗ đến địa phương, đồng dạng là không người không phục.

Đế Khốc lấy Trần Phong thị con gái, sinh hạ Phóng Huân, Phóng Huân lấy 嫫 嫫 thị nữ, sinh hạ chí, Đế Khốc sau khi chết, chí tiếp nhận đế vị, đế chí đăng vị về sau, không có làm ra cái gì chiến tích, vì vậy Đế Khốc đệ đệ Phóng Huân đăng vị.

Phóng Huân, thì ra là đế Nghiêu, đế Nghiêu phẩm chất cùng tài trí đều là phi phàm tuyệt luân, "Hắn nhân như thiên, đều biết như thần. Tự chi như nhật, nhìn qua chi như mây. Phú mà không kiêu, quý mà không thư".

Cho nên hắn vào chỗ về sau, cục diện đại biến:

Tiến cử bốn tộc tài đức vẹn toàn hiền giả, đầu tiên sử tộc nhân có thể chặt chẽ đoàn kết, làm được "Cửu tộc đã hòa thuận";

Lại khảo sát đủ loại quan lại chiến tích, phân chia cao thấp, thưởng thiện phạt ác, sử chính vụ ngay ngắn trật tự;

Đồng thời chú ý cân đối từng cái bang tộc quan hệ giữa, giáo dục dân chúng ở chung hòa thuận, cho nên "Dùng hợp vạn bang, bá tánh tại biến lúc ung", thiên hạ an bình, chính trị Thanh Minh, thói đời tương hòa.

Đế Nghiêu mệnh lệnh hi thị, cùng thị căn cứ nhật nguyệt ngôi sao vận hành tình huống chế định lịch pháp, sau đó ban bố thiên hạ, dân chúng là có thể đúng giờ theo như Tiết phó sự tình sản xuất hoạt động, bất trí chậm trễ vụ mùa;

Phái hi trọng ở tại phương đông ven biển gọi phương đông địa phương, quan sát nhật ra tình huống, dùng ngày đêm chia đều vào cái ngày đó với tư cách xuân phân, cũng tham khảo điều chỉnh vị trí đến chính lý;

Phái hi thúc ở tại gọi mình đều địa phương, quan sát mặt trời do bắc hướng nam di động tình huống, dùng ban ngày thời gian đứng đầu cái này thiên vi Hạ Chí, cũng tham khảo Hòa Tinh vị trí đến chính lý;

Phái cùng trọng ở tại Tây Phương gọi muội cốc địa phương, quan sát nhật rơi tình huống, dùng ngày đêm chia đều vào cái ngày đó với tư cách tiết thu phân, cũng tham khảo hư tình vị trí đến chính lý;

Phái cùng thúc ở tại phương bắc gọi u đều địa phương, quan sát mặt trời do nam hướng bắc di động tình huống, dùng ban ngày ngắn nhất vào cái ngày đó với tư cách đông chí, tình tham khảo mao tình vị trí đến chính lý.

Hai phần, hai đến xác định về sau, để Nghiêu quyết định dùng ba trăm sáu mươi sáu nhật làm một năm, mỗi ba năm đưa một tháng nhuận, dùng tháng nhuận điều chỉnh lịch pháp cùng bốn mùa quan hệ, sử hàng năm vụ mùa chính xác, không xuất ra sai lầm.

Để Nghiêu đã đến lúc tuổi già, biết rõ chính mình tuổi tác đã lão, đã đến nên truyền ngôi lúc sau, mà lúc này, hắn nhưng lại không có phát hiện một cái có thể kế thừa hắn để vị người chọn lựa, tại đại thần theo đề nghị, để Nghiêu biết được Ngu Thuấn một người như vậy, trải qua nhiều năm khảo nghiệm, rốt cục đã đồng ý Ngu Thuấn, cuối cùng nhất đem để vị truyền cho Ngu Thuấn.

Ngu Thuấn chấp chính về sau, liền có một loạt trọng đại chính trị hành động, nhất phái lệ tình đồ trị khí tượng.

Hắn một lần nữa chỉnh sửa lịch pháp, lại cử hành tế tự Thượng Đế, tế tự Thiên Địa bốn mùa, tế tự sông núi bầy thần đại điển;

Còn đem chư hầu tín khuê thu thập, lại chọn định cát nhật, triệu kiến các nơi chư hầu quân trưởng, cử hành long trọng điển lễ, một lần nữa ban phát tín khuê;

Hắn vào chỗ hợp lý năm, đi ra các nơi tuần thủ, tế tự danh sơn, triệu kiến chư hầu, khảo sát dân tình;

Còn quy định về sau năm năm tuần thủ một lần, khảo sát chư hầu chiến tích, minh định thưởng phạt, có thể thấy được Thuấn chú ý cùng địa phương liên hệ, tăng cường đối với địa phương thống trị.

Ngu Thuấn trị quốc phương lược còn có hạng nhất là "Giống như dùng hình phạt bình thường, lưu hựu ngũ hình", tại đồ vật bên trên vẽ ra năm loại hình phạt hình dạng, khởi cảnh giới tác dụng;

Dùng lưu vong đích phương pháp xử lý thay thế nhục hình, dùng bày ra rộng thùng thình, nhưng lại thiết cây roi hình, phốc hình, chuộc hình, đặc biệt là đối với không chịu hối cải tội phạm muốn Nghiêm gia trừng trị, Ngu Thuấn đem hoan tui lưu vong đến Sùng Sơn, đem ba năm khu trục đến ba nguy, người xấu đã bị trừng phạt, người trong thiên hạ vui lòng phục tùng.

Để Nghiêu tại vị thời điểm, bộc phát quá lớn hồng tai, mà khi đó, để Nghiêu bổ nhiệm cẩu đến trị thủy, cẩu bận rộn chín năm lại không có bất kỳ tiến triển, nhưng lại để cho tộc nhân chết đi không ít.

Ngu Thuấn tiếp vị về sau nghe nói chuyện này, lập tức giận dữ, trực tiếp đem cẩu chém, cẩu bị trảm về sau, lại lại không có tìm được có thể thay thế cẩu đi thống trị lũ lụt người, mà lúc này Hồng Hoang còn thường xuyên bộc phát đại hồng tai, cuối cùng có đại thần tiến cử cẩu nhi tử —— Vũ, lại để cho hắn đến trị thủy.

Vũ, tên là văn mệnh, Vũ có phụ thân là cẩu, cẩu có phụ thân là Chuyên Húc đế, Chuyên Húc có phụ thân là Xương Ý, Xương Ý có phụ thân là Hoàng Đế.

Vũ, là Hoàng Đế huyền tôn, Chuyên Húc đế cháu trai, Vũ tăng tổ phụ Xương Ý cùng phụ thân cẩu đều không có du ngoạn sơn thủy để vị, mà là cho thiên tử kiêu ngạo thần, Vũ khi còn bé từng được Thần Nhân truyền thụ, tập được một thân bốn sự, hắn vì chữa cho tốt lũ lụt rửa sạch phụ thân sỉ nhục lập tức cùng ích cùng sau tắc cùng một chỗ, triệu tập thiên hạ dân chúng đến đây hiệp trợ.

Hắn thị sát đường sông, cũng kiểm nghiệm phụ thân thất bại nguyên nhân, quyết định cải cách trị thủy phương pháp, biến chặn đường vì khai thông, tự mình tèo đèo lội suối, trôi sông qua sông, cầm công cụ, theo tây hướng đông, một đường suy đoán địa hình cao thấp, dựng nên cọc tiêu, quy hoạch đường nước chảy.

Hắn dẫn đầu trị thủy dân công, đi khắp các nơi, căn cứ cọc tiêu, gập núi phá núi, gập oa đắp bờ, dùng khơi thông đường nước chảy, dẫn hồng thủy nhập biển.

Vũ vì trị thủy, hao hết đầu óc, không sợ khổ cực, chưa bao giờ dám nghỉ ngơi.

Hắn cùng với Đồ Sơn thị nữ kiều tân hôn không lâu, tự ly khai thê tử, trọng lại đạp vào trị thủy con đường.

Về sau, hắn đi ngang qua cửa nhà, nghe được thê tử sản xuất, nhi tử cất tiếng khóc chào đời thanh âm, đều cắn răng không có vào nhà môn.

Lần thứ hai trải qua thời điểm, con của hắn khai chính ôm ở mẫu thân trong ngực, hắn đã hiểu được gọi ba ba, huy động bàn tay nhỏ bé, cùng Vũ chào hỏi, Vũ chỉ là hướng thê nhi phát phát tay, tỏ vẻ chính mình chứng kiến bọn hắn rồi, còn không có dừng lại.

Lần thứ ba trải qua gia môn lúc, hải tử đã mười tuổi rồi, đã chạy tới dùng sức đem hắn hướng trong nhà rồi, Vũ chỉ là cung chiều sờ lên hải tử đầu, nói cho hắn biết nước không trị bình, không rãnh về nhà, rồi sau đó liền rời đi.

Đại Vũ ba qua gia môn mà bắt nhập một mực bị người tán dương, lại để cho người khâm phục.

Vũ tại trị thủy thường xuyên gặp được Đại Sơn ngăn trở, Vũ tự tổ chức vạn dân phá núi, nhưng là nhân lực có hạn hiệu quả không thật là tốt, Vũ rất là

phiên nào.

Tại là có người đề nghị hấn xin giúp đỡ Tiên Nhân, vì vậy Xiển giáo hai giáo đệ tử nhao nhao hiện thân, đến trợ Vũ trị thủy.

Mà ở Vũ xin giúp đỡ Tiên Nhân thời điểm, Vũ cũng thụ Thượng Thiên rủ xuống thương, đạt được Khai Sơn Phủ, từ nay về sau Vũ phá núi nát đất, phá núi tiết Hồng, chưa từng có từ trước đến nay, không chỗ nào ngăn cản.

Bởi vì Vũ trị thủy thành công, Thuận để hết sức cao hứng, vì vậy đem Vũ với tư cách đế vị người thừa kế.

17 năm về sau, Thuận để qua đời, Vũ thuận lợi kế thừa vương vị, thành vì Nhân tộc chung chủ.

Tại trị thủy trong quá trình, Vũ đi khắp thiên hạ, đối với các nơi địa hình, tập tục, sản vật, đều rõ như lòng bàn tay.

Vũ một lần nữa đem thiên hạ quy hoạch vì chín cái châu, cũng chế định tất cả châu cống vật phẩm loại.

Vũ còn quy định: Thiên tử để kỳ bên ngoài năm trăm dặm khu gọi điện phục, lại bên ngoài năm trăm dặm gọi hầu phục, lại bên ngoài năm trăm dặm gọi tụy phục, lại bên ngoài năm trăm dặm gọi muốn phục, nhất bên ngoài năm trăm dặm gọi hoang phục.

Điện, hầu, tụy ba phục, tiến nạp bất đồng vật phẩm hoặc gánh nặng bất đồng lễ.

Muốn phục, không nạp vật đi lính, chỉ là yêu cầu bọn hấn tiếp nhận quản giáo, tuân thủ pháp chế chính lệnh.

Hoang phục, tắc thì căn cứ hấn tập tục tiến hành quản lý, không được chế phổ biến trong triều chính giáo.

Về sau, Vũ đem cả nước cải thành Ký Châu, Duyện Châu, Thanh Châu, Từ Châu, Dương Châu, Kinh Châu, Dự Châu, Lương Châu, Ung Châu chò Cửu Châu tiến hành quản lý, hấn còn thường xuyên đến phía nam dò xét, tại Đồ Sơn mời chư hầu gặp gỡ.

Vũ vì kỷ niệm lần này thịnh hội, đem khắp nơi chư hầu bộ lạc tù trưởng nhóm đưa tới Thanh Đồng đúc thành chín cái đỉnh, biểu tượng thống nhất thiên hạ Cửu Châu.

Vũ tại tuổi già lúc, lựa chọn cao đảo vì người thừa kế, nhưng cao đảo chết trước, về sau thụ chính tại ích, nhưng Vũ nhi tử khai hùng tâm bùng bùng, vì vậy xuất binh đã bại ích, sau khai dùng vũ lực bức bách chư hầu đều đi triều kiến khai, khai thích thú leo lên thiên tử vị.

Hạ Khai kế vị về sau, phá hủy nhường ngôi chế, đem lịch đại Nhân tộc đế vương vị "Nhường ngôi chế" biến thành "Thừa kế chế", cũng đã thành lập nên Trung Quốc trong lịch sử cái thứ nhất triều đại - hạ, từ nay về sau, xã hội nguyên thủy tuyên cáo chấm dứt, đã bắt đầu xã hội nô lệ.

Lúc ấy, có hồ thị đối với khai phá hư nhường ngôi chế độ cách làm bất mãn hết sức, về sau, Hạ Khai phát binh đối với có hồ thị tiến hành chinh phạt, đại chiến tại cam, có hồ thị chiến bại bị diệt.

Lần này thắng lợi, sử tân sinh chính quyền đạt được sơ bộ củng cố, lại không người dám phản đối đế vị "Thừa kế chế".

Từ nay về sau cái này đế vương vị biến thành thừa kế truyền thừa chế.

.

.

Ngũ Đế tri thế không có có bao nhiêu ghi, cho nên Vân Phong ở chỗ này chỉ dùng một chương đem hấn viết chữ giản thể rồi.

Ngày mai sẽ cuối tuần rồi, cuối tuần có đề cử, bắt đầu từ ngày mai, Vân Phong mỗi ngày hai chương đổi mới, cầu cất chứa, cầu phiếu đề cử.

Phiếu đề cử rất ít a, nước mắt chảy ở bên trong, cầu phiếu cầu phiếu!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Thủ đồ

Lần thứ nhất đề cử, cầu cất chứa, cầu phiếu.

Hoa nở hai đóa, tất cả bề ngoài một chỉ.

Lại nói tại Địa Hoàng Thần Nông trì thế thời kỳ, Hạo Thiên Thượng Đế đồng nguyên chi muội Dao Cơ Tiên Tử ngại Thiên đình phiền muộn, thừa dịp Hạo Thiên Thượng Đế mở tiệc chiêu đãi các lộ Thần Tiên thời điểm, một mình hạ giới du ngoạn.

Không ngờ tại du ngoạn trong quá trình, cái này Dao Cơ Tiên Tử nhưng lại gặp một phạm phu tục tử —— Dương Thiên Hữu.

Cái này Dương Thiên Hữu tướng mạo đường đường, ngày thường anh tuấn, cang là tài văn chương đều tốt, nhưng lại lại để cho Dao Cơ Tiên Tử động phạm tâm, nguyên lai cái này Dương Thiên Hữu chính là Thượng Cổ Kim Tiên chuyển thế mà sinh, cũng phúc duyên thâm hậu chi nhân.

Không biết là Dương Thiên Hữu chi hạnh hoặc là bất hạnh, cái này Dao Cơ Tiên Tử nhưng lại đã yêu Dương Thiên Hữu, Dao Cơ Tiên Tử che giấu tung tích về sau, không Cổ Thiên quy cùng Dương Thiên Hữu một mình lập gia đình, mà lại sinh hạ lưỡng tử một nữ.

Hơn mười năm đi qua, con trai trưởng Dương Giao dĩ nhiên chín tuổi, thứ tử hai tuổi, tên gọi Dương diệu quân, ấu nữ thì là vừa trắng rằm, tên là Dương Thiên, một nhà năm khẩu, sinh hoạt mỹ mãn, cuối cùng nhật không lo.

Tục ngữ nói bầu trời một nhật, nhân gian một năm, nhân gian mặc dù quá khứ hơn mười năm, có thể tại Thiên đình, lại mới đi qua mười nhật mà thôi.

Mười nhật quang cảnh không lâu lắm, vừa mới bắt đầu, Hạo Thiên cũng là không có phát hiện Dao Cơ Tiên Tử sự tình, có thể về sau Thiên đình trong bắt đầu truyền ra Dao Cơ Tiên Tử mất tích ngôn luận, hữu thần tiên bẩm báo cho Hạo Thiên, Hạo Thiên kinh hãi, lập tức véo chỉ tính toán.

Cái này tính toán tính ra Dao Cơ Tiên Tử hiện tại chỗ chỗ không sao, không phải là hạ phạm nha, ngược lại cũng không phải cái đại sự gì, có thể lại tính ra mất khác một cái cục sự tình, Dao Cơ Tiên Tử hiện tại lập gia đình rồi, cũng sinh ra hài tử, cái này lại để cho Hạo Thiên rất là kinh sợ, lập tức hạ lệnh còn phái ra Thiên Binh đuổi bắt Dương Thiên Hữu một nhà.

Cái này nhật, Dao Cơ Tiên Tử đang ở nhà trong đùa với chính mình tiểu nữ, lại đột nhiên không khỏi trong nội tâm hoảng hốt, lập tức kinh hãi.

Cái này Dao Cơ Tiên Tử dầu gì cũng là Kim Tiên tu vi, đối với một sự tình tự nhiên sẽ sinh ra cảm ứng, cuống quýt véo chỉ niết tính toán, lập tức biết được huyênh hoang của mình Hạo Thiên Thượng Đế đã phát hiện mình hạ giới mà lại tự xưng phạm nhân, cũng đã phái binh hạ giới bắt lấy chính mình một nhà.

Dao Cơ Tiên Tử trong nội tâm buồn phiền, nàng biết rõ chỉ dựa vào chính cô ta Kim Tiên kỳ tu vi, căn bản là không thể ngăn cản những cái kia Thiên Binh, nghĩ đến vốn là mỹ mãn gia đình sắp sửa tan vỡ, không khỏi khóc thầm lên tiếng.

Dương Thiên Hữu nghe thấy chỉ lập cảm giác không đúng, cuống quýt đi vào phòng đến, hỏi thăm hấn nguyên nhân, Dao Cơ Tiên Tử không dấu diếm nữa, từng cái cáo chi.

Dương Thiên Hữu khiếp sợ Dao Cơ Tiên Tử thân phận, đồng thời lại vì gia đình của mình sắp tan vỡ vì cảm thấy bi phẫn.

"Phu quân, hôm nay Thiên đình người tới đuổi bắt chúng ta một nhà, người tranh thủ thời gian mang theo bọn nhỏ trốn chạy để khỏi chết a." Dao Cơ Tiên Tử lo lắng, lên tiếng nói.

Dương Thiên Hữu đại thâm thiết, "Nương tử, cùng vi phu cùng nhau đào tẩu a."

Dao Cơ Tiên Tử nhưng lại lắc đầu, gấp giọng nói, "Không được, nếu như chúng ta cùng một chỗ đào tẩu, chắc chắn một cái đều đi không hết, yên tâm, ta là Ngọc Hoàng Thượng Đế chi muội, bọn hấn không dám cầm ta như thế nào."

Có thể Dương Thiên Hữu lại không nở thê từ của mình, rơi vào đường cùng, Dao Cơ Tiên Tử trực tiếp đem ấu nữ giao cho Dương Thiên Hữu, một chưởng đem hấn đẩy ra khỏi cửa phòng, rồi sau đó cang là đánh ra từng đạo pháp, đem Dương Thiên Hữu tiễn đưa hướng xa xa.

Dương Giao trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nước mắt, trong miệng hoá một tiếng, "Mẫu thân." Rồi sau đó ôm lấy đệ đệ của mình, thi triển ra tiên pháp, qua trong giây lát biến mất không thấy gì nữa.

Dao Cơ Tiên Tử chăm chăm vào Dương Thiên Hữu cùng Dương Giao bóng lưng, trên mặt hiện lên bi thống chi sắc, nhìn xa phía chân trời, nhưng lại mặt mũi tràn đầy kiên nghị.

Một lúc lâu sau, Thiên Binh đã đến, Dao Cơ Tiên Tử trực tiếp tới đại chiến, không biết làm sao tu vi quá thấp, không phải địch thủ, bị Thiên Binh bắt, mà Hậu Thiên chia ra ra hai đường binh mã hướng về Dương Thiên Hữu cùng Dương Giao đào tẩu phương hướng đuổi theo, mà những người khác thì là mang theo Dao Cơ Tiên Tử hồi Thiên đình phục mệnh.

Ngũ Hành đạo, Vân Trung Tử chính nhắm mắt ngồi xuống, hấn hôm nay tu vi đã đạt Đại La Kim Tiên đỉnh phong, muốn vì tiến giai Chuẩn Thánh làm chuẩn bị.

Đột nhiên, Vân Trung Tử nhướng mày, trong nội tâm nhảy dựng, véo chỉ tính toán, lập tức cười ha ha, "Nên thu đồ đệ rồi."

Lập tức Vân Trung Tử kêu to bên trên Chung Linh, Chung Linh hóa thành gấu trúc bản thể, Vân Trung Tử phi thân hất bên trên, rồi sau đó Chung Linh dựng lên thân hình, bay nhanh mà đi.

Lại nói Dương Giao từ nhỏ tập được một ít đạo pháp, thực sự không quá tinh sâu, hướng chỉ hấn hiện tại còn tuổi nhỏ, một đường bay nhanh phía dưới thoáng thờ hồn hên, tiểu gia hòa biết rõ chính mình trốn không xa, trông mắt cấp tốc chuyển động, trông thấy xa xa một sơn động, lại quan sát trong ngực đệ đệ, trên mặt hi sắc dâng lên.

"Đệ đệ, hảo hảo sống sót."

Dương Giao đem đã ngủ Dương diệu quân sắp đặt tại sơn động về sau, thi triển đạo pháp, trốn hướng một phương khác.

"Tiểu gia hòa, ta nhìn ngươi cốt cách thanh kỳ, là tốt hạt giống, ta cái này có Thượng Thanh đạo pháp một bộ, ý muốn truyền cho ngươi, ngươi có thể nguyện bái ta làm thầy?"

Ngay tại Dương Giao cấp tốc chạy trốn thời điểm, đột nhiên một giọng nói vang lên tại Dương Giao bên tai.

Dương Giao cả kinh, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo người hai tay phụ bối, đứng tại một đầu Hắc Bạch lưỡng sắc Yêu thú bên trên, mỉm cười cùng mình sánh vai cùng, đạo nhân kia tự nhiên là Vân Trung Tử rồi.

Vân Trung Tử còn chưa bao giờ trải qua thu đồ đệ sự tình, bởi vậy trên mặt rõ ràng xuất hiện một vẻ khẩn trương thần sắc, hấn còn thật lo lắng vạn nhất cái này Dương Giao trực tiếp cự tuyệt chính mình, cái kia chính mình đã có thể mất mặt rồi.

"Thượng Thanh, Thượng Thanh, a, tiên trưởng là Thượng Thanh Thánh Nhân Thông Thiên giáo chủ?"

Dương Giao chấn kinh rồi, lập tức thân hình ngừng tại nguyên chỗ, trợn mắt há hốc mồm chăm chăm vào Vân Trung Tử.

Mặc dù dùng Vân Trung Tử hôm nay Đại La Kim Tiên đỉnh phong kỳ tu vị, nghe được lời ấy cũng không khỏi trợn mắt trừng một cái, im lặng đạo, "Thượng Thanh Thánh Nhân chính là bản đạo sư tôn, bản đạo là Thông Thiên giáo chủ tọa hạ đại đệ tử Vân Trung Tử."

"Vân Trung Tử? A, tiên trưởng thật sự là vị kia tại Đại La Kim Tiên kỳ có thể chiến bình Chuẩn Thánh Vân Trung Tử đạo trưởng?"

Hiển nhiên Dương Giao khi còn bé nghe qua Vân Trung Tử đại danh, đương nhiên, Dao Cơ Tiên Tử thân là Hạo Thiên Thượng Đế muội muội, đối với những sự tình này tự nhiên biết sơ lược, bởi vậy cũng liền đem Hồng Hoang một sự tình trở thành câu chuyện giảng cho tiểu Dương Giao nghe xong.

Vân Trung Tử trông thấy Dương Giao cái kia giật mình biểu lộ, giờ phút này rõ ràng cảm giác có chút hường thụ, trong nội tâm không khỏi thở dài, "Ai, muốn đạt tới thanh tịnh vô vi, lòng yên tĩnh như nước tình trạng thật đúng là khó a."

"Đúng là bản đạo, ngươi có bằng lòng hay không bái ta làm thầy?" Vân Trung Tử gạt đầu, hai tay phụ bối, đứng tại Chung Linh trên người, gió nhẹ thổi qua, tí ti sợi tóc phiêu khởi, nghiêm nhiên một bộ đắc đạo cao nhân bộ dáng.

"Nguyện ý nguyện ý, đồ nhi bái kiến sư tôn." Tiểu gia hòa cũng là nhu thuận, trực tiếp bái đạo trên mặt đất, dập đầu chín cái khấu đầu, đã thành lễ bái sư.

"Ân, tốt, đứng lên đi." Vân Trung Tử đại hỉ, đây chính là chính mình đi vào Hồng Hoang chỗ thu cái thứ nhất đệ tử.

Dương Giao bái sư sau lại mặt lộ vẻ lo lắng chi sắc, đạo, "Sư tôn, kính xin cứu cứu đệ đệ của ta cùng phụ thân, mẫu thân."

Vân Trung Tử nhướng mày, nghĩ đến về sau Dương Giao đi theo chính mình tu hành, sợ hấn trong lòng có âm ảnh, bắt đắc dĩ lắc đầu, gạt đầu đáp ứng nói, "Được rồi, xem ra chỉ có thể lập lại chiêu cũ rồi."

Lúc này chờ đợi một lát, những cái kia Thiên Bình đến chỗ này, nhìn thấy Dương Giao cùng Vân Trung Tử cùng một chỗ, không quan tâm muốn đánh giết, nhưng vào lúc này, Thiên Bình trong một người nhận ra Vân Trung Tử, "Nguyên lai là Vân Trung Tử tiền bối, không biết tiền bối lúc này..."

Vân Trung Tử cười cười, đạo, "Bọn ngươi truyền lời cho Hạo Thiên Thượng Đế, tự nói cái này Dương Giao cùng ta có thầy trò duyên phận, bản đạo tự mang đi."

Cái kia Thiên Bình cả kinh, lập tức lo lắng nói, "Tiền bối, ngươi..."

Lời còn chưa nói hết, trước mắt đã đã mất đi Vân Trung Tử cùng Dương Giao thân ảnh, những này Thiên Bình nguyên một đám hai mặt nhìn nhau, đều là bắt đắc dĩ.

Bên kia, Vân Trung Tử mang theo Dương Giao cấp tốc chạy tới Dương Thiên Hữu đảo tầu phương hướng, sau khi tới lại phát hiện Dương Thiên Hữu ngu ngơ ngồi dưới đất, mà trong ngực bé gái, Dương Thiên nhưng lại không biết tung tích.

"Phụ thân." Dương Giao mở miệng hô.

Dương Thiên Hữu bừng tỉnh, chứng kiến Dương Giao có chút kinh hi, rồi sau đó lại nhìn một chút Vân Trung Tử, hiển nhiên là một Thần Tiên, hấn biết chắc là Vân Trung Tử cứu được con của hấn, bởi vậy lập tức hướng thi lễ nói, "Đa tạ tiên trưởng cứu giúp khuyến tử."

"Không sao, ngại hải nhi cùng ta có thầy trò duyên phận, tự nhiên cứu giúp." Vân Trung Tử cười cười.

Dương Thiên Hữu đem Dương Giao đầu ôm vào trong ngực, vì chính mình hải nhi đã lạy tiên sư cao húng, khả đồng lúc hải cũng vì chính mình người một nhà đột nhiên tao ngộ cảm thấy bị phần.

"Phụ thân, muội muội đầu này? Ngươi không phải ôm muội muội chạy thoát sao? Muội muội như thế nào không thấy rồi hả?"

Dương Giao lúc này kịp phản ứng, phát hiện Dương Thiên không thấy rồi, không khỏi gấp giọng hỏi.

Dương Thiên Hữu cười cười, đạo, "Yên tâm, muội muội của ngươi được người cứu đi rồi, đứng rồi, đệ đệ của ngươi đầu này? Hải tại sao không có cùng các ngươi cùng một chỗ, chẳng lẽ?" Nói đến đây, Dương Thiên Hữu mặt sắc một trắng.

Dương Giao được nghe muội muội của mình cũng không có sự tình, lập tức đùa cười, đạo, "Ta đem đệ đệ đầu ở một sơn động, những cái kia Thiên Bình phát hiện không được."

Vân Trung Tử lúc này có chút cảm ứng được Thiên Bình tiếp cận, lập tức lên tiếng nói, "Tốt rồi, Thiên Bình đã đến, chúng ta ly khai a, đứng rồi, Dương Thiên Hữu, bản đạo còn phải mượn ngươi một sợi tóc."

Dương Thiên Hữu tuy nhiên khó hiểu, bắt quá như trước nhỏ xuống một sợi tóc đưa cho Vân Trung Tử.

Chỉ thấy Vân Trung Tử đem cái kia cọng tóc ném trên không trung, đánh ra mấy đạo đạo pháp về sau, đầu kia phát lập tức biến ảo thành Dương Thiên Hữu bộ dáng.

Sau đó Vân Trung Tử mang theo hai người ẩn vào một bên, chờ Thiên Bình sau khi xuất hiện, không chế được cái kia có phát triển huyền thành Dương Thiên Hữu cùng Thiên Bình chém giết, cuối cùng tự bạo.

"Sư phó, chúng ta đi tìm hồi đệ đệ a, hải ở bên kia một trong sơn động, còn có sư phó, nhất định phải cứu mẫu thân của ta, hải khẳng định bị những cái kia Thiên Bình đuổi bắt ở." Chung Linh trên lưng, Dương Giao sớm đã không hề bị thương.

Vân Trung Tử lắc đầu, đạo, "Không vội, đệ đệ của ngươi không cần ta đi cứu giúp, hải đem đến từ có một phen với tư cách, về phần mẹ của ngươi, nàng là Ngọc đế muội muội, cũng không cần vì sư đi cứu, nàng bị mang về Thiên đình về sau, cũng chỉ là thụ một điểm khổ mà thôi, không có tính mệnh nguy hiểm, các ngươi yên tâm."

Dương Thiên Hữu nghe vậy, âm thầm gật đầu, hải nhưng lại không biết, cái kia Dao Cơ Tiên Tử sẽ bị Ngọc đế trấn áp tại Đào Sơn phía dưới.

"Đứng rồi Dương Thiên Hữu, hôm nay ta cứu ngươi một mạng, bắt quá ngươi từ nay về sau nhưng không được tái xuất hiện tại thế nhân trước mắt, ngươi hoặc là đổi tên đổi họ đi một nơi sinh hoạt, cho đến chết đi, hoặc là đi theo ta hồi Ngũ Hành đảo, từ nay về sau thế không ra đảo, hai lựa chọn, ngươi chọn một mà thôi." Vân Trung Tử đột nhiên nghiêm túc đối với Dương Thiên Hữu nói ra.

Dương Thiên Hữu sững sờ, nghĩ đến phía trước Vân Trung Tử với tư cách cùng bây giờ nói ra lời nói này, có chút khó hiểu, bắt quá Dương Thiên Hữu cũng không có hỏi nhiều, cuối cùng nhất hay vẫn là lựa chọn đi Ngũ Hành đảo, dù sao ở đây kia có thể tùy thời nhìn thấy con của mình, hơn nữa cũng có thể tu hành, trở thành Tiên Nhân.

Cuối cùng Vân Trung Tử lại để cho Chung Linh mang theo Dương Thiên Hữu cùng Dương Giao hai người hồi Ngũ Hành đảo, mà chính hải thì là lưu ngay tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Lại thu đồ đệ

Lại nói đương cái kia Dương Giao đem chính mình hai tuổi ấu đệ Dương diệu quân phóng vào sơn động không lâu, một cái mặt sắc khô héo đạo nhân liền vô thanh vô tức gian xuất hiện trong sơn động, đứng là cái kia Chuẩn Đề đạo nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân quan sát cái kia ngũ say hải đồng, âm thầm gật đầu, "Tiểu gia hòa tư chất cũng không phải sai, tự cho ngươi mượn chỉ thủ, truyền ta

chi công rồi."

Vừa mới nói xong, chỉ thấy cái kia Chuẩn Đề đạo nhân trong tay vàng sáng lóe lên, một cái bình ngọc, cùng với một bản phong cách cổ xưa, nhưng lại thấu phát ra một cỗ tinh tình cương trực sách vở xuất hiện tại hân trong tay, chính diện viết bốn cái chữ triện ——/Λjiũ huyền công!

Sau đó Chuẩn Đề triệu hồi ra một Hoàng Cân lực sĩ, mệnh hân viết, "Cực kỳ chiếu khán này hài đồng, không được sai sót."

Cuối cùng Chuẩn Đề đạo nhân thoả mãn gật đầu, phiêu nhiên mà đi.

Tại Chuẩn Đề đi không lâu sau, cái kia Hoàng Cân lực sĩ cũng tự đi ra ngoài vì Dương điệu quân tìm kiếm đồ ăn, nhưng vào lúc này, một chỉ toàn thân lông trắng Viên Hầu nhưng lại ừ rừ tiến vào sơn động, cái này khi trắng thật không đơn giản, chính là trong thiên địa khó được Tiên Thiên dị chủng.

Lại nói Chu Thiên ở trong có năm tiên, chính là Thiên Địa Thần Nhân quý; có năm trùng, chính là lỏa lân lông chim côn; lại có bốn hầu Hổ Thê, bắt nhập mười loại chi loại, không đạt hai gian danh tiếng, bốn Đại Thần hầu càng là nhảy ra tam giới bên ngoài, không tại trong ngũ hành.

Này tứ linh hầu phân biệt là:

Đầu tiên là Linh Minh Thạch Hầu, thông biến hóa, thức thiên thời, biết địa lợi, dòm tinh dòm đấu.

Thứ nhì là Xích Khảo Mã Hầu, hiểu âm dương, hội nhân sự, thiện xuất nhập, tránh chết kéo dài sinh.

Thứ ba là Thông Tý Viên Hầu, cảm nhật nguyệt, co lại Thiên Sơn, phân biệt lưu cữu, Càn Khôn ma làm cho.

Thứ tư là Lục Nhĩ Mi Hầu, thiện linh âm, có thể xem xét lý, biết trước sau, vạn vật đều minh.

Mà cái này khi trắng đúng là cái kia Thông Tý Viên Hầu, hân Thiên Sinh thần thông, lực lớn vô cùng, mặc dù hôm nay còn chưa tu luyện, hai tay mở ra cũng có mấy ngàn cân lực, lại để cho người sợ hãi thần phục.

Cái này bốn Đại Thần hầu đều là Thiên Địa Thần Vật, Tiên Thiên Chi Linh, thuở nhỏ khai linh trí, cùng người một loại, Thông Tý Viên Hầu cũng không ngoại lệ.

Tại biết được trên đời này hữu thần tiên về sau, Thông Tý Viên Hầu không cam lòng chính mình một thân thần lực lại không chỗ có thể làm cho, lại càng không nguyện chính mình sống quãng đời còn lại sau hóa thành một đồng đất vàng, bởi vậy, nó liền một đường treo non lợi suối, treo đeo lợi suối, chỉ cầu có thể gặp được được một tiên một thần, đã lạy tiên sư, tìm được tiên pháp, cầu Trường Sinh, hỏi đại đạo.

Không biết làm sao thiên bất toại người nguyện, nhiều như vậy năm qua đi, Thông Tý Viên Hầu nhưng vẫn không có gặp phải trong truyền thuyết Thần Tiên, hôm nay đối với tìm tiên hỏi sớm đã không có tin tưởng, đã trải qua nhiều năm như vậy thất vọng, Thông Tý Viên Hầu sớm đã không có Viên Hầu Linh Động hoạt bát, trở nên tiêu tụy, thê lương, nhìn qua chỉ lại để cho người thờ dài.

Lúc này, Thông Tý Viên Hầu mới vừa vào động, chỉ thấy trong động kia có một ngư say hài nhi, có khác một bản phong cách cổ xưa sách vở.

Thông Tý Viên Hầu có chút phát mộng, lẩm bẫm nói, "Nơi đây phương viên hơn mười dặm đều không có người dấu vết, nơi này vì sao lại có một hài đồng?"

Trái phải trước sau nhìn lại nhìn, gặp không có bất kỳ người, Thông Tý Viên Hầu liền cẩn thận từng li từng tí tới gần đứa bé kia, đồng thời đem ánh mắt quét về phía quyển sách kia, "/Λjiũ huyền công? Chẳng lẽ là tu Tiên đạo pháp?"

Thông Tý Viên Hầu đồng tử lập tức kịch liệt phóng đại, lập tức sai bước về phía trước, một bả quơ lấy cái kia sách, trực tiếp tự trở mình xem, cùng lúc đó, cặp mắt của hân cũng càng ngày càng sáng.

"Ha ha, cái này, thật sự là đập phá thiết hài vô mịch xử, được đến toàn bộ không uổng phí công phu a, nếu như ta Viên Hồng có thể luyện thành cái này /Λjiũ huyền công, gợn gợn đại thần thông, mặc dù là những Thần Tiên kia cũng không phải đối thủ của ta, ta Viên Hồng uy danh chắc chắn truyền lưu tại Hồng Hoang, ha ha."

Cười cười, Viên Hồng tự nghẹn ngào, "Chín năm nữa à, ta Viên Hồng tìm tiên hỏi suốt chín năm a, một đường gian nan hiểm trở, lại không có gặp phải một cái Thần Tiên, hôm nay rõ ràng tại đây rách rưới trong sơn động đạt được như thế một bộ có một không hai kỳ thư, cái này, thật sự là chiêm chọc a, cũng không biết là cái nào phá gia chi tử rõ ràng đem như thế kỳ thư tùy ý để ở nơi này, chẳng lẽ là cái này hài đồng thân nhân?"

Nguyên lai cái này Thông Tý Viên Hầu là Viên Hồng, giờ phút này Viên Hồng dị thường hưng phấn, trên mặt tất cả đều là đáng tươi cười, bất quá cười cười, Viên Hồng tự cười không nổi rồi.

Ngẫm lại chính mình chín năm tao ngộ, nếu không phải mình thân có thần lực, sớm đã không biết chết bao nhiêu trở về, chính mình một mực mộng tưởng tiên sách, rõ ràng bị ném loạn ở chỗ này, tương phản to lớn, lại để cho Viên Hồng chửi ầm lên.

Nếu như cái kia Chuẩn Đề đạo nhân nghe được Viên Hồng tiếng nỉn, không biết có hay không hội tức giận đến phún huyết.

"Ai, tiểu gia hỏa thật sự là đáng thương, còn là một hài đồng, rõ ràng đã bị ném tại đây hoang sơn dã lĩnh, chẳng lẽ là bị cừu gia đuổi giết, cha mẹ bắt đết đi vừa rồi đem hân tâng ở chỗ này?"

Viên Hồng ngồi xồm xuống, thương cảm quan sát Dương diệu quân, rồi sau đó đạo, "Tiểu gia hòa, cái này bốn tiên sách có lẽ cùng ngươi có chút quan hệ, nhưng là như thế kỳ thư ta Viên Hồng có thể không muốn buông tha cho, như vậy, tại đây hoang dã chi địa, ngươi một đứa bé nhất định là hữu tử vô sinh, ta đem ngươi mang ra nơi đây, tìm được một gia đình, đem ngươi phó thác cho bọn hắn, xem như cứu ngươi một mạng, về phần hồi báo nha, ta tự coppy một phần cái này tiên sách, ngươi ta cũng tự thanh toán xong, lẫn nhau không nợ nhân quả."

Viên Hồng càng nghĩ càng đúng, muốn ôm khỏi Dương diệu quân, nhưng vào lúc này, một giọng nói tại Viên Hồng sau đầu vang lên.

"Ha ha, nếu như ngươi thực cho rằng làm như vậy không biết thiếu nợ hạ nhân quả, vậy ngươi đã có thể mười phần sai rồi."

Viên Hồng kinh hãi, hẳn chính là Tiên Thiên thần hầu, Thiên Sinh linh mẫu, người tới cách cách mình gần như thế rõ ràng cũng không phát hiện, chắc hẳn người tới tất nhiên là một Thần Tiên.

Lập tức xoay người, thấy là một đạo người, liền biết chính mình phỏng đoán quả nhiên chính xác, còn muốn đến phía trước đạo nhân theo như lời nói cùng với nơi đây xuất hiện tiên sách cùng hài đồng, Viên Hồng đạo, "Viên Hồng bái kiến tiên trưởng, tiên trưởng là cái này hài đồng ... ?"

Đạo này người tự nhiên là Vân Trung Tử, Vân Trung Tử cười cười, hẳn biết rõ Viên Hồng suy nghĩ, lắc lắc đầu nói, "Ta cùng với cái này hài đồng cũng không quan hệ."

Viên Hồng tự nhiên sững sờ, gãi gãi đầu, đạo, "Cái kia tiên trưởng lời vừa mới nói là ý gì?"

Vân Trung Tử tự nhiên sẽ không nói là Chuẩn Đề đạo nhân đem 4\jiu huyền công đặt ở nơi này, chỉ có thể đạo, "Cái này 4\jiu huyền công trân quý trình độ chắc hẳn ngươi có chỗ hiểu rõ, mà cái kia đem cái này tiên sách phóng ở nơi này người, chính là có ý tài bồi cái này hài đồng, ngươi nếu như tập được phía trên này tiên pháp, liền đỉnh nhân quả, tương lai tất nhiên sẽ đã chết tại cái này hài đồng trong tay."

Viên Hồng có chút nghĩ mà sợ, thế nhưng mà nhìn coi trong tay tiên sách, lại có chút không bỏ, dù sao đây là một bản khó được tiên sách, có thể lại để cho hắn thoát thai hoá cốt, bất quá nghĩ đến Vân Trung Tử theo như lời, Viên Hồng chỉ có thể nhịn đau nhức đem sách buông.

"Ha ha, không hổ là Thông Tý Viên Hầu, hiểu được lấy hay bỏ, bất quá bản đạo rất là kỳ quái, theo lý thuyết các ngươi thần hầu hẳn là không sợ trời không sợ đất mới đúng, hôm nay ngươi sao sẽ biến thành bộ dáng như vậy?"

Gặp Viên Hồng về mặt tiểu tự thần sắc, ngày nay tức thì bị một câu "Ngươi nếu như tập được phía trên này tiên pháp, liền đỉnh nhân quả, tương lai tất nhiên sẽ đã chết tại cái này hài đồng trong tay." Sợ tới mức buông tha cho tiên sách, Vân Trung Tử mặt mũi tràn đầy nghi hoặc chi sắc.

Viên Hồng nghẹn họng nhìn trần trời trừng mắt Vân Trung Tử, há miệng run rẩy đạo, "Tiên trưởng, ngươi... Ngươi... Ngươi như thế nào sẽ biết... Biết rõ... Biết rõ ta là... Thông Tý Viên Hầu?"

Gặp Viên Hồng lắp bắp nói chuyện bộ dạng, Vân Trung Tử nhin cười không được, đạo, "Bản đạo chính là Thánh Nhân tọa hạ đại đệ tử, tính ra lai lịch của ngươi có lẽ không khó a?"

Bất quá Vân Trung Tử đáy lòng nhưng lại thờ dài, "Cái này bốn Đại Thần hầu quả nhiên không giống bình thường, mặc dù giờ phút này cái này Thông Tý Viên Hầu tự đứng tại trước mặt của ta, ta rõ ràng cũng chỉ có thể thoáng tính ra một điểm."

"A, Thánh Nhân môn hạ? Đại đệ tử? Viên Hồng bái kiến tiên trưởng." Viên Hồng chán kinh rồi, hẳn vô luận như thế nào cũng sẽ không biết ngờ tới chính mình lại có thể biết gặp phải một cái Thánh Nhân đệ tử.

Vân Trung Tử nhìn qua lên trước mắt Viên Hồng nhưng lại như sương mù, cái này Viên Hồng cho cảm giác của hắn lại là có chút khiếp đảm, rất sợ chết, bất quá Vân Trung Tử cũng không ý định buông tha như thế tư chất thần hầu, "Viên Hồng, bản đạo chính là Thượng Thanh Thánh Nhân môn hạ đại đệ tử, hôm nay muốn thu ngươi làm đồ đệ, ngươi có bằng lòng hay không?"

Viên Hồng lần nữa phát mộng, cái này hạnh phúc tới quá đột nhiên rồi, chính mình dần dần tìm tiên chín năm lại không thu hoạch được gì, hôm nay, trong khoảng thời gian ngắn, không chỉ có nhìn thấy một bản kỳ thư, càng là gặp phải Thánh Nhân môn hạ đại đệ tử, càng làm cho hắn cuồng hí được toàn thân run rẩy chính là, cái này Thánh Nhân đại đệ tử lại để cho thu chính mình làm đồ đệ.

Viên Hồng đột nhiên muốn khóc, vì chính mình kinh nghiệm chín năm cảm thấy không đáng, nhưng đột nhiên nghĩ lại, "Có lẽ chính mình chín năm kinh nghiệm là Thượng Thiên đối với khảo nghiệm của mình, hôm nay rốt cục vượt qua trùng trùng điệp điệp khó khăn, được thiên chi hạnh, trời giáng đại phúc."

Nghĩ như thế, Viên Hồng cả người ánh mắt đột nhiên trở nên kiên nghị, càng ngày càng sáng, như hai đốm tiểu mặt trời một loại, toàn thân khí thế đột nhiên chấn động, không bao giờ nữa là trước kia chán chường, tiểu tự, cả người trở nên tinh thần.

"Đồ nhi Viên Hồng bái kiến sư tôn."

Vân Trung Tử mắt thấy lấy Viên Hồng biến hóa, hai mắt sáng ngời, lập tức nở nụ cười, "Ha ha, tốt, hôm nay Viên Hồng ngươi là vì sư hai đồ đệ, vì sư cũng rất là hiểu kỳ, trước ngươi tại sao lại bộ dáng như vậy?"

Viên Hồng lúc này đã khôi phục hẳn nguyên lai bản tính, nghe được sư phó muốn hỏi, tùy tiện liền đem chính mình chín năm chỗ kinh nghiệm giảng cho Vân Trung Tử nghe.

"Thì ra là thế." Vân Trung Tử búng tỉnh đại ngộ, chín năm, dùng Thông Tý Viên Hầu năng lực, không biết đến quá nhiều thiếu Thần Sơn, nhưng lại một lần lại một lần thất vọng mà về, cũng khó trách Thông Tý Viên Hầu hội trở nên như thế tiêu tụy, ủ rũ, giống như một tuổi xế chiều lão nhân.

Vân Trung Tử nhìn qua Viên Hồng, nói như thế, "Thế gian này, ngoại trừ thân thể của ngươi, tư tưởng của ngươi, không có bất kỳ vật gì là Thiên Sinh tự thuộc về ngươi, mà muốn đạt được cũng chỉ có thể theo dựa vào chính mình đi tranh thủ, đi đào móc, kiên trì không ngừng, mới có thể có chỗ được, hôm nay ngươi coi như là khổ tấn cam lai, đi theo vi sư hồi Ngũ Hành đảo, tập ta Tiết giáo Thượng Thanh đạo pháp, không thể so với cái kia 1/10 huyền công chênh lệch."

"Cần tuân sư mệnh."

Vân Trung Tử mang theo Viên Hồng hướng Ngũ Hành đảo tiến đến, trên đường đuổi theo Chung Linh bọn người, rồi sau đó về tới Ngũ Hành đảo.

Mà Vân Trung Tử rời đi sơn động phía trước, nhưng lại hữu ý vô ý hướng về chỗ một nơi nhìn nhìn.

Một lát sau, xa xa một đạo thân ảnh cấp tốc chạy tới, đúng là Lục Nhĩ Mi Hầu, cái này Lục Nhĩ Mi Hầu dị thường cẩn thận cẩn thận cảm ứng phụ cận động tĩnh, gấp không có bất kỳ dị thường, vừa rồi đi vào động đến, rồi sau đó cobby một phần 1/10 huyền công, lặng yên rời đi.

"Đại ca ca, Đại ca ca, ngươi trở lại rồi, ồ, Đại ca ca rõ ràng mang trở lại một con khi." Vân Trung Tử vừa vừa về tới Ngũ Hành đảo, Nữ Oa liền sôi nổi nhảy lên Vân Trung Tử đầu vai, ôm Vân Trung Tử đầu không chịu xuống.

Viên Hồng cùng Dương Giao liếc nhau, ánh mắt là lạ chăm chăm vào Vân Trung Tử phía sau lưng.

"Tiểu bắt điểm, ngươi tại sao lại nghịch ngợm rồi, lại nghịch ngợm ta đem cái kia Giao Long thả, không cho nó cùng ngươi đi du biển chơi." Vân Trung Tử uy hiếp nói.

"Ha ha." Tiểu bắt điểm tại Vân Trung Tử trên vai khanh khách cười không ngừng, đồng thời đánh giá Viên Hầu cùng Dương Giao hai người, đối với hai người nháy mắt mấy cái.

Kỳ thật tiểu bắt điểm cũng vừa bị Vân Trung Tử cứu trở lại không lâu, hôm nay Thần Nông còn chưa chứng đạo, Vân Trung Tử tự nhiên cũng sẽ không có đem tiểu bắt điểm đưa đi Hóa Vân Động, mà trong khoảng thời gian này, tiểu bắt điểm cho Ngũ Hành đảo đã mang đến một mảnh tiếng cười, tất cả mọi người là thích tiểu bắt điểm.

Về sau Vân Trung Tử lại để cho Viên Hồng cùng Dương Giao hai người phân biệt bái kiến Tam Tiêu chờ, mà trong lúc này, Vân Tiêu nhưng lại ôm ra một đứa bé, lại là Dương Giao muội muội —— Dương Thiên, cái này lại để cho Vân Trung Tử âm thầm kinh ngạc không thôi, phải biết rằng cái kia lúc đã ở cái kia phiên địa phương, lại cũng không có phát hiện Vân Tiêu tung tích.

Cuối cùng Vân Tiêu mới nói ra nguyên nhân, nguyên lai nàng là dùng pháp bảo che dấu khí tức của mình, dù sao lần này cứu người là Ngọc Đế muốn, phải bắt cảm người, nàng không muốn vì Vân Trung Tử gây phiền toái, bởi vì Vân Trung Tử hiện tại tu vi còn chưa tới Chuẩn Thánh cảnh giới.

"Đại sư huynh, về sau nhất định sẽ cho ngươi mang đến một chút phiền toái." Vân Tiêu áy náy nhìn qua Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử thần nhiên nói, "Không sao." Trong lời nói Bá Khí trắc rò, phi thường tự tin.

Dương Thiên Hữu, Dương Giao nhìn thấy Dương Thiên, đối với Vân Tiêu thật là cảm kích, về phần Vân Tiêu cũng không cứu giúp Dương Thiên Hữu, Dương Thiên Hữu cũng không oán hận.

Về sau Vân Trung Tử lại để cho Dương Giao, Viên Hồng phân biệt đã lấy Thông Thiên giáo chủ về sau, liền truyền hai người Thượng Thanh đạo pháp, từ đó, Vân Trung Tử tọa hạ cũng có hai vị đồ đệ.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Hai phe phản ứng

Thiên đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên từ khi phái hạ Thiên Binh đi đuổi bắt Dương Thiên Hữu một nhà sau liền một mực âm thầm nghiêm mật, mặt sắc khó coi.

Mà trong đại diện một đám tiên gia, đại khí cũng không dám ra, bọn hần tất cả đều biết được Dao Cơ Tiên Tử một mình hạ giới cùng phạm nhân xứng đôi sinh con sự tình, cái lúc này Ngọc đế đang tại nổi nóng, bọn hần ai cũng không dám đi sờ Ngọc đế lông mày.

Đột nhiên, tiếng bước chân truyền đến, chỉ thấy một đội Thiên Binh mặt sắc sợ hãi áp lấy Dao Cơ Tiên Tử đến đến trên đại điện.

"Bầm bệ hạ, thần không thể hoàn thành sứ mạng, thỉnh bệ hạ trách phạt." Một cái Tiên Nhân quỳ rạp trên đất bên trên, mồ hôi lạnh chảy ròng, sợ tới mức thân thể cũng bắt đầu sốt.

Hạo Thiên nhướng mày, thấy chỉ có Dao Cơ Tiên Tử một người, lập tức nổi giận, điên cuồng hét lên đạo, "Đồ hồn trưởng, như thế nào chỉ có cái này tiện tỳ một người? Những người khác đâu?"

Cái kia tiên binh sợ hãi, căn bản là không dám ngăn đầu, đạo, "Bầm bệ hạ, cái kia Dương Giao bị Tiết giáo Văn Trung Tử đạo trưởng cứu, hần lại để cho chúng ta thay truyền lời, lời nói cái kia Dương Giao cùng hần có thầy trò duyên phận, sau đó liền mang theo Dương Giao rời đi."

Hạo Thiên nghe xong việc này, lập tức kiểm chế ở tâm tình của mình, thầm nghĩ, "Văn Trung Tử? Hần vì sao cứu cái kia nghiệt chủng? Chẳng lẽ thực sự thầy trò duyên phận?"

Mà lúc này, Vương Mẫu Dao Tri thanh âm truyền vào trong tai, "Hừ, hần Văn Trung Tử thật sự là thật can đảm, ta Thiên đình việc xấu trong nhà hần cũng muốn chọc vào một cước, ta Thiên đình tuyệt không thể để cho cái kia nghiệt chủng sống ở Tiết giáo, lại để cho người trong thiên hạ chế nhạo."

Hạo Thiên nhướng mày một cái, lắc đầu, truyền âm nói, "Nếu như là những người khác, ta Thiên đình tự nhiên sẽ đi yếu nhân, thế nhưng mà trong vân này tử, chúng ta lại khó tìm hần lý luận."

"Hần Văn Trung Tử có gì đặc biệt hơn người, không phải là Đại La Kim Tiên đình phong tu vì sao? Cho dù hần có hai kiện dị bảo thì như thế nào? Chẳng lẽ chúng ta hai người liên thủ vẫn không thể thắng hần?" Vương Mẫu có chút tức giận chăm chăm vào Ngọc đế, đồng dạng truyền âm nói.

"Hừ, không cần hai người liên thủ? Ta lo lắng không phải của hần thực lực, mà là thân phận của hần, người thực đã cho ta đừng sợ hần? Bất quá là cho hần mặt mũi, dù sao hần là Đạo giáo đại đệ tử, đắc tội hần, còn không bằng đắc tội một cái Chuẩn Thánh."

Dừng một chút, Hạo Thiên tiếp tục nói, "Người cho rằng ta nguyện ý lại để cho cái kia nghiệt chủng sống trên đời, lại để cho người chế cười ta Thiên đình sao? Nhưng hôm nay ta Thiên đình vừa thành lập không lâu, mà đoạn thời gian trước trong vân kia tử lại đem Tử Vi Đại Đế thể lực để cho ta Thiên đình tạm thời không chế, chỉ bằng hai điểm này, ta Thiên đình tự nhiên không tốt cùng hần Văn Trung Tử đối lập, ta Thiên đình tuy nhiên thể lực có chỗ khuếch trương, bất quá cùng Thánh Nhân môn hạ vừa so sánh với, như trước hơi có vẻ chưa đủ, hôm nay xem ra, cần tiếp tục khuếch trương." (chú thích: Cái lúc này là Thần Nông thời kì, Thiên đình còn chưa thu phục Tử Hải Long tộc)

Hạo Thiên suy đi nghĩ lại, đem chuyện này nhìn thấu triệt, chỉ có thể tạm thời ần nhẫn, buông tha Dương Giao.

"Cái kia Dương Thiên Hữu cùng mặt khác hai cái hài tử đâu này?" Hạo Thiên lạnh giọng hỏi.

Tiên binh đạo, "Cái kia Dương Thiên Hữu tại chúng ta bắt trong quá trình, tự bạo bỏ mình, về phần cái kia hai cái hài tử..." Nói ra hai cái hài tử, cái kia tiên binh nhưng lại ấp úng cũng không nói ra được.

Được nghe Dương Thiên Hữu đã tự bạo bỏ mình, Dao Cơ Tiên Tử cả người lập tức buồn phiền, mà Hạo Thiên thì là vui mừng quá đổi, bất quá gặp tiên binh nói quanh co, Hạo Thiên không khỏi giận dữ, "Nói, cái kia hai cái hài tử như thế nào đây?"

Tiên binh sợ hãi, một đôi tay vội vàng bôi mồ hôi lạnh, sợ hãi đạo, "Bầm bệ hạ, cái kia hai cái hài tử, không thấy rồi."

"Cái gì? Không thấy rồi hả? Như thế nào hội không thấy rồi hả? Đường đường hơn mười vị Thiên Binh rõ ràng liền hai cái hài tử đều không có tìm được, ta muốn các ngươi làm gì dùng?"

Hạo Thiên giận dữ, một bàn tay vỗ vào long ý tay cầm bên trên, trực tiếp lại để cho cái thanh kia chuôi hóa thành bột phấn, đứng dậy, giận dữ mắng mỏ Thiên Binh.

"Bệ hạ tha mạng, bọn thần thật sự là oan uổng, bọn thần vượt qua Dương Giao cùng Dương Thiên Hữu sau cũng không nhìn thấy mặt khác hai cái hài tử, bọn thần ở đẳng gia phụ cận cũng sưu tầm qua, thế nhưng mà, không có hai cái hài tử tung tích."

Thiên Binh cũng là người, cũng sợ chết, đặc biệt là đối với bọn hần loại này đã có được lâu dài tánh mạng tiên mà nói, chết đáng sợ hơn.

Hạo Thiên nghe vậy, chậm rãi ngồi xuống, cùng Vương Mẫu liếc nhau, trong nội tâm đều đã nghĩ đến một loại khả năng, có thể lập tức liền lắc đầu đem hần không nhận rồi, "Rốt cuộc là ai cứu đi bọn hần? Không phải là Văn Trung Tử, hần cứu Dương Giao đều cũng không tăng hình, nếu như phải cứu cái kia hai cái hài tử, cũng sẽ không biết tăng hình, có thể cái kia hai cái hài tử cũng là bị người lạng yên cứu đi, rốt cuộc là cái tên hồn đản?"

Hạo Thiên cùng Vương Mẫu hai người tại trong lòng mắng to, đây là Thiên đình sỉ nhục, hai người bọn họ đều không muốn Dương Giao Tam huynh muội sống sót.

"Tiện tỳ, nói, có phải hay không ngươi đem cái kia hai cái nghiệt chủng tàng?" Hạo Thiên nộ chỉ Dao Cơ Tiên Tử, phần âm thanh trách mắng.

Dao Cơ Tiên Từ lộ vẻ sầu thảm cười cười, "Ca, hai người bọn họ coi như là nghiệt chủng đó cũng là cháu ngoại của ngươi, huống chi chỉ dựa vào ta Kim Tiên kỳ tu vi, phải chăng trốn đi hai cái hài tử, ngươi coi như không đi ra sao?"

Hạo Thiên tự nhiên mình bạch điểm ấy, thế nhưng mà vô luận hấn như thế nào tính toán, đối với cái kia hai cái hài tử nơi đi nhưng lại không thu hoạch được gì, "Ngay cả ta đều tính toán không xuất ra, chẳng lẽ là Chuẩn Thánh cứu? Hoặc là Thánh Nhân? Cái này hai cái hài tử đến cùng có gì kỳ dị chỗ? Như thế nào sẽ để cho bức này cao thủ cứu giúp? Hồn đản, đáng giận."

Hạo Thiên giận không kèm được, nhìn qua trên đại điện Dao Cơ Tiên Từ, đạo, "Ngươi cái này tiện tỳ, tư xứng phạm phu, đem ta thể diện mất hết, người tới, đem cái này tiện tỳ trấn áp tại Đào Sơn một vạn năm, dùng bày ra khiến trách."

Chúng Thiên Bình vui vẻ nhận lời, trực tiếp áp giải Dao Cơ Tiên Từ ra Lăng Tiêu Bảo Điện.

Dao Cơ Tiên Từ không rên một tiếng, một mực nhìn thẳng Hạo Thiên, trong mắt có tin mừng có bi, nàng hi tự nhiên là của mình ba đứa bé đều được người cứu xuống, bi nhưng lại Dương Thiên Hữu đã chết đi, còn có hấn huynh trưởng lạnh lùng, vô tình.

Toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện áp lực đáng sợ, chúng tiên tất cả đều cúi đầu, không dám lên tiếng, một con tức giận tràn ngập đầy đại điện, lại để cho người toàn thân nhịn không được run lên.

Trên quỹ rạp trên đất kia Thiên Bình cũng là toàn thân run rẩy, đầu lâu chạm đất, xem cũng không dám xem Hạo Thiên một mắt.

"Đem cái kia hành sự bất lực Thiên Bình áp xuống dưới, quyền trọng 100, rắn đe." Rồi sau đó hất lên thù bào, nổi giận dùng dùng rồi đi đại điện.

Dao Trì mặt sắc cũng không nên xem, hừ lạnh một tiếng, đồng dạng ra đại điện.

Lúc này trên đại điện đủ loại quan lại vừa rồi ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú một mắt, đều từ đối phương trong mắt thấy được tí ti sợ hãi, nguyên một đám trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh, Thái Bạch Kim Tinh cái lúc này cũng là khóe miệng co giật, vội vàng thoát đi cái chỗ này, hấn có thể không muốn cái lúc này bị Ngọc đế tìm tới.

Nói sau tây Phương Linh núi.

Chuẩn Đề đạo nhân gặp Vân Trung Từ chỉ là mang đi Viên Hồng, cũng không ảnh hưởng đến kế hoạch của mình, trong nội tâm thở dài một hơi, thấp giọng nói, "Trong vân này từ thực là địa phương nào đều có hấn ảnh, chẳng lẽ hấn có biết trước năng lực hay sao?"

Lúc này, một bên Tiếp Dẫn Đạo Nhân mở mắt ra, song đạo Kim Quang tại hấn trong mắt hiện lên, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đạo, "Trong vân này từ lai lịch có chút thần bí, Nữ Oa tạo người, Hậu Thổ hóa Luân Hồi, Hồng Vân chi kiếp, bảo hộ Nhân tộc chờ, Khai Thiên về sau mỗi kiện đại sự, cơ hồ đều cùng hấn có chỗ liên quan."

Chuẩn Đề đạo nhân tràn đầy đồng cảm, trùng trùng điệp điệp gật đầu, đạo, "Ân, thằng này không đơn giản, vừa rồi hấn đi thời điểm hướng Lục Nhĩ Mi Hầu chỗ địa phương quan sát, hiển nhiên hấn là biết rõ Lục Nhĩ Mi Hầu tồn tại, lại chỉ lấy đi cái kia Thông Tý Viên Hầu, cũng không để ý tới Lục Nhĩ Mi Hầu, hiển nhiên hấn đối với ta an bài chuyện này, có chỗ hiểu rõ."

"Trong vân này từ thật là làm cho người nhìn không thấu a, tu vi mới Đại La Kim Tiên, lại kiêu lấy lớn như thế công đức, thậm chí liên thánh nhân cũng không ngờ đến sự tình, hấn cũng có thể biết được, chẳng lẽ hấn nắm bắt ngón tay chỉ đạo dĩ nhiên vượt qua chúng ta?"

Tiếp Dẫn Đạo Nhân phát ra nghi vấn, thế nhưng mà đối với chính mình cái này cái nhìn, hấn vô luận như thế nào cũng là không tin.

Chuẩn Đề đạo nhân cũng là âm thầm suy tư, có thể bọn hấn vô luận như thế nào muốn cũng sẽ không nghĩ tới Vân Trung Từ chính là đời sau người tới, dù sao bọn hấn coi như là Thánh Nhân, cũng không thể đi tương lai, trở lại đi, bọn hấn tự nhiên sẽ không nghĩ tới điểm ấy.

"Hừ, quản hấn khi gió nhiều như vậy, hấn hiện tại cũng tự Đại La Kim Tiên kỳ mà thôi, nếu như về sau còn dám phá hư chuyện tốt của ta, ta nhất định phải hấn đẹp mắt." Chuẩn Đề đạo nhân không nghĩ ra liên không hề muốn, như thế hung dữ nói.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức ngăn cản nói, "Sur đệ không thể xằng bậy, không nói Vân Trung Từ hấn thân có đại công đức, chúng ta không tốt cảm hấn thế nào, bằng không thì phần này nhân quả hội tính toán tại chúng ta đệ từ trên người, tự nói cái kia Thông Thiên giáo chủ, chúng ta chọc giận hấn, cũng không nên qua."

Chuẩn Đề đạo nhân tức giận, "Ghe tòm kia hồn đản, làm sao lại dính vào Thông Thiên giáo chủ như vậy cái chỗ dựa, cái kia Thông Thiên giáo chủ vận khí cũng là tốt, rõ ràng đã nhận được không phải bốn thánh không thể rách nát Tru Tiên kiếm trận, quả thực lại để cho người hâm mộ, sư huynh yên tâm, ta thì sẽ cẩn thận châm chước."

Nhắc tới pháp bảo, Chuẩn Đề đạo nhân tự cảm thấy biệt khuất, Tam Thanh, Nữ Oa cùng với Tiếp Dẫn Đạo Nhân đều theo Đạo Tổ chỗ đó đã nhận được pháp bảo, có thể hấn Chuẩn Đề đạo nhân lại vận khí không tốt, liên đồng dạng tốt pháp bảo đều không có được, hôm nay lấy được ra tay cũng tự khác nhau, Hàng Ma Xử cùng Thất Bảo Diệu Thụ, có thể hai thứ này bảo vật cũng nhiều lắm là cùng Vân Trung Từ Thí Thân Thương một phẩm giai mà thôi, Vân Trung Từ thế nhưng mà còn có một kiện Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Chuẩn Đề đạo nhân có thể nói là Thánh Nhân trong nghèo nhất tồn tại, pháp bảo của hấn Liên Vân no-tron, Minh Hà đều so với bất quá.

"Như thế rất tốt." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn thấy Chuẩn Đề đạo nhân mặt sắc cùng với ánh mắt cũng biết hấn suy nghĩ cái gì, bắt đầu dĩ lắc đầu, cũng

không nói thêm gì nữa, trực tiếp nhắm mắt nhập định đi.

Chuẩn Đề nghiêng răng nghiêng lợi, đối với Vân Trung Tử đó là hăm mộ ghen ghét hận, có thể hấn đường đường một cái Thánh Nhân, lại không thể không muốn da mặt tự hạ thân phận đi tự mình đối với giao Vân Trung Tử, Chuẩn Đề đạo nhân khí đau bụng, phổi đau nhức, kể mà nhức đầu, "Vân Trung Tử, tên ghê tởm này, trên đời này tại sao có thể có hấn như vậy cái gia hòa, thật sự là tức chết thánh rồi."

"Ai, thằng này giống như vô sự không biết, xem ra của ta một ít kế hoạch chi bằng cải biến một chút, đem nguyên vốn đã kế hoạch tốt tất cả đều đổi một loại phương thức, ta cũng không tin hấn còn có thể biết của ta một ít ý định, Vân Trung Tử, ngươi quả thật làm cho ta nổi giận, về sau chắc chắn cho ngươi đẹp mắt."

Chuẩn Đề đạo nhân càng muốn mặt sắc càng khó xem, cuối cùng phát tím, tức sùi bọt mép, vốn là làm một đồng lớn kế hoạch, hôm nay cân nhắc đến Vân Trung Tử cái này nhân tố, không làm không được một ít cải biến, cái này lại để cho Chuẩn Đề đạo nhân cái này Thánh Nhân phi thường khó chịu.

Đặc biệt là Vân Trung Tử thằng này phá hủy kế hoạch của hấn sau còn phảng phất không có việc gì người một loại qua tiêu điều tự tại, cái này lại để cho Chuẩn Đề đạo nhân một hồi phát điên, hận không thể cuồng đánh Vân Trung Tử, đem Vân Trung Tử hung hăng chà đạp một phen.

"Vân Trung Tử, tiểu tử ngươi nhất được không gây tai trong tay của ta, bằng không thì, chà đạp ngươi một phen, hắc hắc, cái này chắc có lẽ không chọc giận Thông Thiên giáo chủ a? Hơn nữa cũng không có muốn hấn mệnh, tự nhiên không biết vì môn hạ đệ tử dính vào nhân quả, như thế vẹn toàn đôi bên, Ân, tốt, tìm một cơ hội dọn dẹp thằng này một phen."

Thu hai cái tốt đồ, Vân Trung Tử đang cao hứng, nhưng đột nhiên, trong nội tâm không khỏi run lên, lập tức nhướng mày, véo chỉ tính toán cũng coi như không xuất ra cái như thế về sau, trong nội tâm rùng mình, thầm nghĩ, "Cần tranh thủ thời gian tiến giai Chuẩn Thánh rồi."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Tìm mẫu

Lại nói cái kia Dương diệu quân tuy nhiên vừa rồi hai tuổi, bất quá thực sự thông minh có linh, tính lại cũng không khóc náo.

Dương diệu quân tại Hoàng Cân lực sĩ chiếu cổ xuống, nhật phát triển đại.

Hắn thiên tư bất phàm, lại có Chuẩn Đề lưu lại một lọ tiên đan, ngăn ngừa hơn 100 năm thời gian liền đem cái kia 4\1jiũ huyền công luyện đến đại thành.

Tuy nhiên đạo hạnh không sâu, bất quá pháp lực nhưng lại thâm hậu, càng thêm thân thể cường hoành, có thể so với bình thường pháp bảo.

Mấy trăm năm nay trải qua, Dương diệu quân đều là khắc khổ tu luyện, một mực chưa từng xa cách sơn động phụ cận, bất quá thực sự lại để cho hấn rất cảm thấy buồn khổ, mà hôm nay 4\1jiũ huyền công đã tu luyện đến đại thành cảnh giới, Dương diệu quân liền ý định ra ngoài du lịch.

Dương diệu quân tuy nhiên dĩ nhiên hơn một trăm tuổi, bất quá lại không hối thế sự, y nguyên một bộ tính trẻ con, một đường du lịch, đối với bất luận cái gì đều cảm thấy hiếu kỳ.

Cái này một nhật, hấn đi vào rớt Giang Khẩu, gặp một tể yêu thần khuyến cùng một kim nhân thần ung đánh nhau, thật là hiếu kỳ, dù sao hấn còn chưa bao giờ cùng người đánh nhau qua, muốn theo lường ** chiến ở bên trong lấy được một ít kinh nghiệm.

Cuối cùng cái kia một khuyến một ung đấu được lưỡng bại câu thương, hấp hối, thở ra thì nhiều hấp khí thiếu.

Dương diệu quân thấy thế, lấy ra hai hạt tiên đan, đút cho một khuyến một ung, cái kia tiên đan hữu thần hiệu, ngăn ngừa một lát, chỉ thấy cái kia hai thú miệng vết thương rất nhanh khôi phục, cuối cùng càng là liền một tia vết sẹo cũng không lưu lại.

Dương diệu quân đại hỉ, rồi sau đó muốn lại để cho hai thú tiếp tục liều giết cho mình quan sát, làm cho hấn hấp thu kinh nghiệm.

Hai thú đại mắt tròn trắng, bất quá thấy hấn đáng sợ vậy, hai thú cũng biết người này không hối thế sự, có cảm giác tại Dương diệu quân cứu giúp, hai thú cuối cùng lưu tại Dương diệu quân bên người.

Từ đó về sau, là được một người, một khuyến, một ung làm bạn mà du, trên đường đi, một ít Tiểu Yêu thú con, một khuyến một ung dễ dàng liền đem giải thích quyết, mà một ít đại yêu hung thú, 4\1jiũ huyền công đại thành Dương diệu quân cùng với cùng thực lực của hấn không kém bao nhiêu một khuyến một ung, tự nhiên đem thứ nhất một đánh giết, về phần những chính thức kia thân có đại thần thông, đều biết hiểu thân phận của hấn, cũng không

làm khó dễ hần.

Mà cái này Dương diệu quân du lịch trong quá trình cũng đến qua rất nhiều nhân loại bộ lạc, gặp người người đều có cha mẹ, mà chính hần cũng là người, tại hần cái này hơn 100 năm trong trí nhớ, còn chưa có sẽ không có cha mẹ khái niệm.

Bởi vậy, Dương diệu quân một đường du lịch, một đường hỏi, một ít tu vi thấp tu sĩ, tự nhiên sẽ không biết Dương diệu quân xuất thân, cũng không thể theo thực cáo tri, mà những tu vi kia cao tu sĩ lại trở ngại Hạo Thiên uy nghiêm, nhao nhao lời nói không biết.

Du lịch nhiều năm, Dương diệu quân đối với thân thể của mình nhưng lại không thu hoạch được gì, nhưng hần Dương diệu quân cũng là một kiên nghị chi nhân, cũng không nhụt chí.

Cái này một nhật, hần đi tới Ngọc Tuyền Sơn phụ cận, nghe phụ cận người nói cái này Ngọc Tuyền Sơn bên trên hữu thần tiên, liền ý định lên núi hỏi thăm.

Lại nói trong Ngọc Tuyền Sơn này ở lại chính là Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên một trong Ngọc Đình Chân Nhân, Ngọc Đình Chân Nhân đang ngồi xuống, đột nhiên tâm huyết đến cháo, lập tức tỉnh lại, véo chỉ tính toán, trong nội tâm vui vẻ, "Không nghĩ tới hần cùng với ta còn có thầy trò duyên phận."

Ngọc Đình Chân Nhân một cái lắc mình ra động phủ, rồi sau đó đứng thẳng một chỗ Dương diệu quân thượng núi phải qua trên đường.

Dương diệu quân mang theo một khay một ủng lên mà đi, một đường vui đùa âm ỉ, vừa leo lên một cái ngọn núi, chỉ thấy một đạo người phiêu nổi giữa không trung, quanh thân tiên quang bao phủ, lưng đeo một thanh trường kiếm, một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng.

Vừa thấy đạo nhân kia cách ăn mặc, Dương diệu quân đoán biết người này là cái này trên núi ở lại Thần Tiên, mừng rỡ trong lòng, trực tiếp bái đạo, "Dương diệu quân bái kiến tiên trưởng."

Tuy nhiên trong nội tâm cao hứng, bất quá Dương diệu quân lại cũng không có tùy tiện vội vã hỏi ý kiến hỏi cha mẹ mình hạ lạc, mà là chờ Ngọc Đình Chân Nhân nói chuyện.

Ngọc Đình Chân Nhân cười lớn một tiếng, "Ân, không tệ, tiểu hữu đến ta Ngọc Tuyền Sơn đến có thể là có chuyện?"

Dương diệu quân gấp giọng nói, "Tiên trưởng quả nhiên liệu sự như thần, diệu quân lần này lên núi trước đến tìm kiếm tiên trưởng, xác thực có một chuyện cần làm phiền tiên trưởng, diệu quân hôm nay đã trên đời hơn 100 năm, có thể lại không biết cha mẹ của mình thân ở phương nào, kính xin tiên trưởng cáo tri diệu quân cha mẹ tin tức."

Dương diệu quân lúc này có chút tâm thần bất định, hần biết rõ, lúc này đây chỉ sợ lại không chiếm được bất cứ tin tức gì, có thể hần y nguyên ôm có hi vọng, tuy nhiên hi vọng xa vời, có thể tổng so tuyệt vọng tốt.

Ngọc Đình Chân Nhân tự nhiên sẽ hiểu Dương diệu quân thân thế, nghe vậy về sau, vuốt vuốt râu ria, đạo, "Ân, bản đạo nói cho ngươi biết cũng không sao, bất quá ngươi nhưng lại tu phải đáp ứng bản đạo một sự kiện."

Dương diệu quân nghe nói Ngọc Đình Chân Nhân biết rõ cha mẹ mình tin tức, sớm đã đại hỉ, hưng phấn vô cùng, đừng nói là một chuyện, tựa là mười kiện, trăm kiện, tựa là lên núi đạo, xuống biển lửa, hần cũng sẽ đáp ứng, "Tiên trưởng mời nói, diệu quân ôn hòa đáp ứng."

"Ha ha, kỳ thật việc này cũng đơn giản, chỉ cần ngươi bái bản đạo vi sư, bản đạo chính là Ngọc Thanh bên trên Nhân Nguyên thủy Thiên Tôn tọa hạ đệ tử, ngươi có chịu không?"

Ngọc Đình Chân Nhân nội tâm vui sướng, hần càng xem Dương diệu quân, càng là yêu thích, đầy mặt đáng tươi cười, râu ria đều vênh lên.

"Ách..." Dương diệu quân ngẩn người, không nghĩ tới Ngọc Đình Chân Nhân theo như lời sự tình là như vậy, cái này hoàn toàn là vui sự tình, thiên đại cơ duyên, Dương diệu quân lập tức quỳ lạy, đi bái sư chi lễ, "Đồ nhi bái kiến sư tôn."

Ngọc Đình Chân Nhân cười to, "Ha ha, tốt, vi sư cái này liền đem chuyện nhà của ngươi cáo tri ngươi, mẹ của ngươi bản vi Dao Cơ Tiên Tử, chính là Hạo Thiên Thượng Đế muội muội, Thiên đình công chúa, có thể tại một lần một mình hạ phạm lúc luyện lên phụ thân ngươi Dương Thiên Hữu, sinh hạ lưỡng tử một nữ, xúc phạm Thiên Quy, sau bị ngươi cậu trấn áp tại Đào Sơn phía dưới, dùng làm khiển trách, mà ngươi huynh trưởng Dương Giao cũng là bị Tiệt giáo đại đệ tử Vân Trung Tử cứu, cũng bái nhập Vân Trung Tử môn hạ, về phần muội muội của ngươi cùng phụ thân, đồn đãi phụ thân ngươi tại Thiên Bình đuổi bắt thời điểm tự bạo bỏ mình, muội muội của ngươi Dương Thiên thì là bị thần bí nhân cứu đi."

Dương diệu quân nghe nói phụ thân của mình đã chết đi, trong nội tâm cực kỳ bi ai, tại biết được mẹ của mình chính bị trấn áp tại Đào Sơn phía dưới bị phạt lúc, Dương diệu quân lập tức quyết định, vô luận như thế nào đều muốn cứu mẹ của mình.

"Đồ nhi đa tạ sư tôn cáo tri đây hết thảy, đệ tử hôm nay hy vọng có thể sớm nhất cứu được mẫu thân trở về, quên sư phó thành toàn." Dương diệu quân ánh mắt kiên nghị, hai nắm ôm cùng một chỗ, thoáng run rẩy, khom người thỉnh cầu nói.

"Ai."

Ngọc Đình Chân Nhân gặp một trong thần, bất quá nhưng cũng không ngăn trở, mà chỉ nói, "Di thôi, sớm nhất cứu ra mẹ của ngươi, sẽ cùng đại ca ngươi đoàn viên, bất quá cái kia Đào Sơn có sơn thần thủ hộ, lại không có thể chủ quan."

"Đồ nhi tuân mệnh, tạ ơn sư tôn." Dương diệu quân hướng Ngọc Đình Chân Nhân sâu thi lễ, lập tức mang theo một khuyển một ưng chạy tới Đào Sơn phương hướng.

Cái kia Dương diệu quân thuở nhỏ tu luyện, pháp lực thâm hậu, tập được 4/8jũ huyền công, Phong Hành chi thuật cũng là cấp tốc;

Mà cái kia thần khuyển cũng không phải là phạm vật, đúng là cái kia Hạo Thiên Khuyển, cũng có thể đằng vân giá vũ;

Về phần cái kia thần ưng, chim thần một loại, tự nhiên có được cực tốc thân hình, một người hai thú tất cả đều thi triển ra thân hình, như gió bay điện chớp hướng về Đào Sơn bay đi.

Dương diệu quân lòng nóng như lửa đốt, tại thời khắc này, hẳn trước nay chưa có tở vương mẹ của mình, hận không thể chính mình dài hơn hai cái cánh, có thể sớm nhất cứu ra cái kia chịu khổ chịu khổ mẫu thân.

Tại một người hai thú cấp tốc phi hành xuống, qua trong giây lát bọn hắn liền đi tới Đào Sơn, vừa đến Đào Sơn, Dương diệu quân tự cảm ứng được về này huyết nhục tương liên thân tình, hẳn biết rõ, mẹ của mình chính bị trấn áp tại Đào Sơn phía dưới.

"Mẹ, hài nhi bất hiếu, mấy trăm năm phía sau mới tới cứu ngươi."

Dương diệu quân hai đám nắm chặt, phi thân trên xuống, trực tiếp xông lên Đào Sơn chi đỉnh, đạo pháp thi triển, ừ nhượng tại hai đám phía trên.

"Phương nào bọn đạo chích, dám đến đây tiếng động lớn xôn xao?"

Ngay tại Dương diệu quân muốn cứu ra Dao Cơ thời điểm, cái kia Đào Sơn sơn thần đột nhiên xuất hiện, trông thấy Dương diệu quân, lập tức lên tiếng quát lớn.

"Hừ, cút!"

Dương diệu quân hiện tại rất phẫn nộ, mẹ của mình bị trấn áp tại Đào Sơn hơn 100 năm, nhận hết khổ sở, căn bản cũng không có năng lực chạy ra Đào Sơn, cái này hai cái sơn thần lại vẫn còn này thủ hộ, lại để cho hắn trong nội tâm cuồng nộ.

"Uổng."

Không nói hai lời, Dương diệu quân lập tức lần thân trên xuống, công hướng hai cái sơn thần.

Hai cái sơn thần đều có Huyền Tiên tu vi, mà cái kia Dương diệu quân đồng dạng chỉ có Huyền Tiên, hơn nữa tu vi so hai cái sơn thần thấp một đường, đối phó một người, dựa vào cái kia 4/8jũ huyền công, còn có thể chiếm được thượng phong, có thể một người đối với hai người, vừa chống lại tay liền lập tức bị áp chế.

"Bên trên."

Đúng lúc này, một khuyển một ưng phục kích, cái kia thần khuyển đen thui, toàn thân da lông như tơ lụa giống như, chỉ một cái lác mình liền xuất hiện tại một cái sơn thần sau lưng, trực tiếp hạ khẩu liền cắn.

"Phốc."

Cái kia sơn thần còn chưa kịp phản ứng, liền bị thần khuyển cắn trúng một chỉ cánh tay, bị gặm tiếp theo khối huyết nhục, không cam lòng trở ra.

Bên kia, cái kia thần ưng như Cầu Long kích thiên, xông lên không trung, bắt trụ xoay quanh, rồi sau đó bắt lấy một cái cơ hội, nếu như Kim Bằng giương cánh giống như, lập tức đập xuống.

"A..."

Thần ưng một trảo chụp vào một vị khác sơn thần đầu vai, đồng thời ưng miệng một mổ, "Răng rắc" một tiếng, cái kia sơn thần nửa người trực tiếp vỡ ra, nội tạng đều mất đi ra.

Hai cái sơn thần mặt sắc khó coi, hội tụ cùng một chỗ, hai người vận chuyển pháp lực đem rách rưới thân thể chữa trị, nhưng lúc này hai người sức chiến đấu đã chưa tới một thành, hoàn toàn không phải Dương diệu quân đối thủ, chỉ phải hướng Thiên đình cầu cứu.

Dương diệu quân gặp hai cái sơn thần ở một bên, cũng không để ý tới, lần nữa xông lên đỉnh núi, toàn thân khí thế vừa tăng, thân hình lập tức như trưởng khí một loại bành trướng, ngăn ngừa một lát liền hóa thành một cao mấy trăm thước cự nhân, thấy hai cái sơn thần nghẹn họng nhìn trần trối, mà cái kia một khuyển một ưng cũng là bắt trụ nhếch miệng.

Dương diệu quân hóa thân cự nhân, Bá Khí trắc rờ, nguyên khí mãnh liệt bành trướng, như cuộn cuộn nước sông, phát ra nổ vang thanh âm, hợp ở hai đám phía trên.

"Uổng!"

Một tiếng gầm lên, như rồng ngâm một loại, hai đám oanh kích mà xuống.

"Bành."

Đỉnh núi trực tiếp bị Dương diệu quân nổ nát, có thể một đạo trong suốt cái lồng khí lại đem giữa sườn núi phía dưới bao phủ ở, mặc dù Dương diệu quân đem hết toàn lực thi triển 4\jiù huyền công, cũng không thể phá hư cái kia cái lồng khí.

"Hài nhi, của ta hài nhi, là người sao?"

Một đạo tràn ngập kinh hãi thanh âm theo trong lòng núi truyền đến, hân âm thanh mặc dù hi, thực sự đau khổ trong lòng ý.

Dương diệu quân nghe thấy chỉ toàn thân run lên, nhin không được roi lệ, rung giọng nói, "Mẹ, ta là diệu quân, diệu quân tới cứu người rồi."

"Diệu quân, thật là diệu quân, không, nhanh, đi mau, hài tử đi mau, người cậu khẳng định đã biết được người đến, hân khẳng định tự mình đến đây bắt người rồi, đi mau." Dao Cơ đích thoại ngữ trong tràn đầy sợ hãi, lo lắng cho mình hài tử an nguy.

"Không, mẹ, hài nhi nhất định sẽ cứu người đi ra, hài nhi hiện tại đã tu thành đại thần thông, không sợ hân đến." Dương diệu quân trong nội tâm không sợ, thế nhưng mà hân lại oanh không khai cái kia cái lồng khí, lại để cho hân đầy ngập bị phần, giận không kềm được.

"Hài tử, đi mau, mẹ van người, mẹ tuy bị khốn nơi đây hơn 100 năm, lại cũng không có thụ cái gì cực khổ, ngược lại là hài nhi người, cái này trăm năm hạnh khổ người rồi, đi mau, chờ tương lai người chính thức tu thành đại thần thông, lại đến cứu mẹ không muộn."

Dao Cơ lo lắng con của mình càng hơn qua chính mình, liên tục không ngừng cầu Dương diệu quân thoát đi nơi đây.

"Mẹ, hài nhi đến chậm rồi."

Đột nhiên, đúng lúc này, khác một giọng nói từ đằng xa truyền đến.

Dương diệu quân đục lỗ nhìn lại, chỉ thấy người tới thân hình mặc dù không kịp chính mình khôi ngô, có thể cùng mình đã có 4\jiù phân tương tự, dĩ nhiên biết được người đến là ai, lập tức lên tiếng nói, "Đại ca, ta là diệu quân."

Người tới chính là đã lớn lên Dương Giao, hai huynh đệ ôm nhau cùng một chỗ, vui đến phát khóc.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Nộ

"Diệu quân, đây là sư tôn giao cho ta Khai Sơn Phủ, sư tôn xưng này búa có thể bỏ ra Đào Sơn, cứu ra mẫu thân."

Dương Giao triệu hồi ra một bả xinh xắn búa, đem hân giao cho Dương diệu quân.

"Đại ca..." Dương diệu quân tiếp nhận Khai Sơn Phủ, nhưng lại chần chờ, có chút nghi hoặc.

Dương Giao tự nhiên biết rõ Dương diệu quân vì sao chần chờ, nói thẳng, "Vi huynh thân thể không mạnh như người, coi như là có này Khai Sơn Phủ cũng bỏ không khai cái này vậy khốn mẫu thân trận pháp, hay vẫn là người tới đi."

Dương diệu quân gật gù đầu, cũng không nhiều lời, nắm thật chặt trong tay búa, phi thân đến giữa không trung, thân hóa vạn trọng, đạo pháp một sử, cái kia Khai Sơn Phủ cũng đồng dạng biến lớn, rồi sau đó toàn thân nguyên khí tất cả đều hội tụ đến trên hai tay.

Đồng thời, Dương diệu quân toàn lực khống chế cái này phương Thiên Địa nguyên khí, lại để cho hân không có vào tay Khai Sơn Phủ trong.

Chỉ thấy từng đạo hi quang lập lòe, trong chốc lát biến ảo thành một đầu Chân Long, vờn quanh lấy Khai Sơn Phủ mà phát ra tiếng long ngâm, trong chốc lát lại huyền hóa thành một chỉ Phượng điêu, Phượng Minh Đào Sơn, cảnh này giống như lại để cho người rung động.

"Mở cho ta."

Rống to một tiếng, Dương diệu quân nộ bỏ mà xuống, "Tích lập" một tiếng, như một đạo Kinh Lôi nổ vang, thần quang thoáng hiện, kóe lên tức thì, chỉ thấy một đạo vài trăm mét lớn nhò búa ánh theo trong Khai Sơn Phủ kia bay ra, trực tiếp chém qua hư không, lập tức bổ vào phía dưới trên trận pháp.

Cảnh này quá mức lại để cho người kinh hãi, giống như Bàn Cổ Khai Thiên một loại, lại để cho cái này Đào Sơn phụ cận sở hữu sinh linh đều cảm giác linh hồn sợ run, nhìn không được cứng bái.

"Àm ầm."

Sơn băng địa liệt, như thế giới mặt nhật tiến đến một loại, cái kia cả tòa Đào Sơn trực tiếp bị cái kia đạo cự đại búa ảnh từ trung gian bổ ra, hóa thành hai nửa, một hồi bụi mù tràn ngập.

Nhưng lại tại trong bụi mù, một đạo xinh đẹp thân ảnh quanh người lượn lờ lấy thân quang, nhưng lại cấp tốc đã bay đi lên, đúng là hai mắt đầm lệ Bà Sa Dao Cơ Tiên Tử.

"Hài tử, các hài tử của ta, lại để cho các ngươi chịu khổ." Dao Cơ Tiên Tử đem Dương diệu quân cùng Dương Giao ôm lấy, thảm thiết khóc.

Dương Giao tuy nhiên sớm đã lớn lên, có thể giờ phút này cũng nhìn không được nữa rơi lệ, nghĩ đến mẹ của mình lúc này chịu khổ trăm năm, mà chính mình nhưng lại không biết, không khỏi âm thầm trách tự trách mình.

Mà Dương diệu quân tắc thi bằng không thi, tuy nhiên hẳn cũng đã hơn một trăm tuổi, bất quá tâm lại như trẻ sơ sinh một loại, không hỏi thế sự, giờ phút này giống như một hài đồng, nằm sấp tại Dao Cơ đầu vai, thống khổ lưu nước mắt.

Thật lâu, ba người mới lần nhau tách ra, Dao Cơ nhìn qua đã lớn lên chéngren, hơn nữa đều thân có một thân đại thần thông hai cái hài tử, nội tâm mừng rỡ, vì hai cái hài tử cảm thấy kiêu ngạo.

Thế nhưng mà vừa nghĩ tới ca ca của mình, Dao Cơ liền gấp giọng nói, "Đi, chúng ta nhanh ly khai tại đây, bằng không thì bị các ngươi cậu bắt được, hẳn định sẽ không bỏ qua các ngươi."

"Hừ, thật không hổ là muội muội của ta, như thế giải ta." Dao Cơ Tiên Tử vừa dứt lời, viễn không liền truyền đến một tiếng bao hàm tức giận thanh âm.

Nghe xong lời ấy, Dao Cơ mặt sắc lập tức thương trắng như tờ giấy, trực tiếp đem Dương Giao, Dương diệu quân hai người ngăn đón tại sau lưng, con mắt mặc dù nhìn qua viễn không, bất quá nhưng lại đối với Dương Giao hai người lời nói, "Các ngươi hai người nhanh ly khai tại đây."

Bất quá lúc này Dương Giao cùng Dương diệu quân hai người nhưng lại phản nộ, nộ trùng hai mắt, hùng hực Hỏa Diễm thiêu đốt, thẳng chăm chăm vào cái kia càng ngày càng gần thân ảnh.

Trong chớp mắt công phu, cái kia Hạo Thiên thân ảnh liền xuất hiện tại ba người trước mặt, giờ phút này Hạo Thiên sớm đã tức sùi bọt mép, một thân áo bào liệt liệt rung động, phảng phất đang tại hướng Dao Cơ ba người kẻ ra lấy Hạo Thiên phản nộ.

"Hừ, ngươi cái này nghiệt chủng, rõ ràng dám ngỗ nghịch Thiên đình Thiên Quy, bỏ ra Đào Sơn, thả ra bị phạt chi nhân, ngươi có biết tội của ngươi không?" Cái này Hạo Thiên nghiêm nhiên một bộ cao cao tại thượng bộ dạng, giờ phút này bộ dạng phảng phất là tại Lăng Tiêu Bảo Điện thẩm vấn phạm nhân.

Dương diệu quân cắn răng, nhìn xuống nộ khí, tiến lên khom người nói, "Xin hỏi cậu, ta..."

Lời còn chưa nói hết, chỉ thấy Hạo Thiên giận dữ, toàn thân khí thế phóng ra ngoài, trực tiếp đem Dương diệu quân đánh bay, đồng thời nổi giận nói, "Làm càn, nho nhỏ một nghiệt chủng không hiểu tự trọng, rõ ràng dám dơ bẩn Bồn đế?"

"Phốc."

Tuy nhiên Dương diệu quân thân thể cường hãn, bất quá tu vi so với Hạo Thiên nhưng lại kém quá xa, tựa lần này, nhưng lại trực tiếp bị chấn đắc thổ huyết.

Dương Giao thấy thế, phi thân lên, tiếp được đệ đệ của mình, nhìn hằm hằm lấy Hạo Thiên, hai mắt không khỏi nắm chặt.

Dao Cơ kinh hãi, đồng thời cũng là nổi giận đùng đùng hướng Hạo Thiên kêu to, "Ca, ngươi..."

Còn chưa kịp Dao Cơ đem nói cho hết lời, Hạo Thiên trực tiếp quát lớn, "Cầm miệng, đều là ngươi cái này tiện tỳ, ngày thường như thế nghiệt chủng, hừ, các ngươi cái này một nhà thật sự là ta xem ta Thiên đình tại không có gì sao? Nhiều lần phá hư Thiên Quy."

Dao Cơ nghe vậy thân thể lạnh, vì huynh trưởng của mình đối với chính mình như thế lạnh lùng cảm thấy thất vọng đau khổ, than thở khóc lóc.

Mà Dương Giao cùng Dương diệu quân hai người nhưng lại lửa giận ngút trời, nhục chửi mình hai người, có thể nhẫn, nhưng là nhục mạ mẫu thân, vậy thì không thể nhịn được nữa.

Song song lẫn thân Hạo Thiên phụ cận, cũng mặc kệ chính mình hai người tu vi cùng Hạo Thiên ở giữa chênh lệch, trực tiếp ra tay cường công.

"Hừ, các ngươi cái này hai cái nghiệt chủng, như thế ngang ngược, giữ lại không được các ngươi." Hạo Thiên trong hai mắt hàn quang lóe lên, muốn ra tay chém giết Dương Giao hai người.

Đột nhiên, xa xa một đạo cường thịnh khí thế bộc phát, cỗ khí thế này bay thẳng Hạo Thiên đầu mà đến, đồng thời trong đó còn kèm theo linh hồn công kích, lại để cho Hạo Thiên kinh hãi, pháp lực vận chuyển, thoáng lui ra phía sau, một tay vừa đỡ, vừa rồi đem cái kia khí thế đỡ xuống.

Mà Dương Giao cùng Dương diệu quân hai người cũng bị cỗ khí thế này mang đến một bên.

"Ha ha, không biết bản đạo đại đệ tử như thế nào đắc tội đạo hữu, khiến cho đạo hữu phát lên lớn như thế sát khí?"

Một giọng nói như kiêu tiếng sấm rền vang vọng cái này phiến Thiên Không, đồng thời xa xa một đạo lưu quang hiện lên, một người mặc thanh sắc đạo bào tuổi trẻ đạo nhân xuất hiện ở giữa không trung, đứng là Văn Trung Tử.

Dương Giao gặp là sư phụ của mình, lập tức đại hỉ, nhưng hắn là biết rõ sư phụ của mình tại toàn bộ Hồng Hoang cũng là tính ra thượng đẳng cao thủ, trong nội tâm cao hứng, tiến lên hành lễ nói, "Đồ nhi bái kiến sư tôn."

Hạo Thiên mặt sắc khó coi, tại Dương Giao xuất hiện tại Đào Sơn thời điểm hắn liền biết rõ Văn Trung Tử có lẽ cũng tới, bất quá hắn nhưng lại ý định dùng lời đình thủ đoạn trực tiếp giết Dương Giao cùng Dương diệu quân hai người, nhưng là hắn không ngờ rằng Văn Trung Tử ở này phụ cận, hiện tại muốn giết Dương Giao lại là có chút rất không có khả năng rồi.

"Nguyên lai là Văn Trung Tử đạo hữu, đạo hữu đại đệ tử tính tình quá, xúc phạm ta, bản đạo nhưng lại ý định giáo huấn một phen." Hạo Thiên vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói như thế, thế nhưng mà trong nội tâm sớm đã nộ khí mãnh liệt.

Văn Trung Tử đánh cái ha ha, cũng không bóc trần, lập tức giả trang ra một bộ tức giận bộ dáng, trừng mắt liếc Dương Giao, rồi sau đó đạo, "Kém đồ, còn không qua đây hướng Hạo Thiên Thượng Đế chịu nhận lỗi, tạ hắn ân không giết."

Dương Giao phát mộng, tại hắn mấy trăm năm trong trí nhớ, cái này hay vẫn là Văn Trung Tử lần đầu tức giận, bất quá Dương Giao tự nhiên cũng không ngu dốt, lập tức cũng tựu kịp phản ứng, hướng Hạo Thiên nhận đạo, "Phía trước là Dương Giao không đúng, Dương Giao lúc này hướng Hạo Thiên Thượng Đế cùng cái không phải, mong rằng Hạo Thiên Thượng Đế không muốn để ở trong lòng."

Dương Giao cũng là một có thể duỗi có thể khuất chi nhân, chỉ cần có thể cứu mẫu thân, mặc dù là lại để cho hắn thụ chút ít ủy khuất, cái kia lại có làm sao?

Bất quá mặc dù như thế, Dương Giao lại phi thường ngạo khí, Dương Giao đối với Hạo Thiên không có chút nào hảo cảm, không chỉ có trấn áp mẹ của mình nhiều như vậy năm, càng là xưng chính mình cùng đệ đệ vi nghiệt chủng, ai gặp được loại sự tình này cũng sẽ biết tức giận, chỉ có điều Dương Giao hiện tại ần nhẫn lấy mà thôi.

Hạo Thiên nhìn qua lên trước mắt một câu một cái Hạo Thiên Thượng Đế Dương Giao, trong nội tâm giận dữ, Dương Giao là cháu ngoại của mình, mặc dù mình cũng không muốn nhận hắn, có thể hắn Dương Giao cũng quá không tôn trọng trưởng bối của mình rồi, mặc dù là tượng đất cũng có ba phần nóng tính, huống chi là Hạo Thiên loại này gần đây cao cao tại thượng người?

Quan sát đồng dạng mặt sắc trầm xuống Văn Trung Tử, Hạo Thiên cuối cùng là không nhịn được, trực tiếp một bàn tay liền hướng về Dương Giao phiến tới.

"Không tốt."

Văn Trung Tử kinh hãi, hắn không có ngờ tới Hạo Thiên lại có thể biết đang tại chính mình đối mặt Dương Giao ra tay, tuy nhiên Văn Trung Tử cũng hiểu được Dương Giao chuyện đó không ổn, bất quá giáo huấn một phen là được, nhưng là Hạo Thiên rõ ràng cho thấy ra nặng tay rồi, là muốn đánh giết Dương Giao.

"Hừ "

Văn Trung Tử tốc độ phát huy đến mức tận cùng, lập tức một cái lác mình xuất hiện tại Dương Giao bên cạnh, "Dừng tay" hét lớn đồng thời, tâm ý khẽ động, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên xuất hiện, hướng Dương Giao trùm tới.

"Bành "

Văn Trung Tử cùng Hạo Thiên chạm nhau một chương, có thể Văn Trung Tử tu vi dù sao còn không có có đạt tới Chuẩn Thánh, Văn Trung Tử chính bàn tay bị đã bị đánh mảnh vỡ, bất quá cũng đánh tan Hạo Thiên một chương kia chỉ lực tám phần.

Có thể dù vậy, cái kia hai thành cũng không thể khinh thường, cái kia Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên khó khăn lắm bao lại Dương Giao đầu lâu, Hạo Thiên bàn tay liền kích tại Dương Giao trên người.

"Ba "

Một tiếng thanh thúy coi như miếng thủy tinh liệt thanh âm vang lên, Dương Giao ngay tiếp theo Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ngay ngắn hướng bị đánh bay, mà ở hướng về sau phi trong quá trình, chỉ thấy cái kia Dương Giao cả người lập tức bạo liệt ra đến, không có gì ngoài đầu lâu bị Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên bảo vệ không có vỡ ra bên ngoài, địa phương khác nhưng lại tất cả đều hóa thành nhục.

"Hạo Thiên, ngươi là tên khốn kiếp."

Vân Trung Tử nghiêng rặng nghiêng lợi, tròn mắt đều nứt, bất quá lúc này Vân Trung Tử bất chấp khác, một cái lác mình xuất hiện tại Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên bên cạnh.

Dương Giao lúc này đã bất tỉnh đi, chặt đầu bên trên, mặt sắc thương trắng như tờ giấy, đầu lâu kia thậm chí không tự chủ được ở rung rung, hiển nhiên là cái loại này kịch liệt đau nhức lại để cho đầu lâu kia bản thân chịu không nổi.

Tại Vân Trung Tử thần thức cảm ứng ở bên trong, Dương Giao tuy nhiên thân thể vỡ vụn rồi, bất quá may mà Thập Nhị Phẩm Liên Đài bảo vệ thứ nhất mệnh, Vân Trung Tử lúc này mới thở dài một hơi.

Nhưng là tuy nhiên như thế, Dương Giao linh hồn lại bị thụ đại chế, Vân Trung Tử trong hai mắt ánh lửa nhảy lên, Vân Trung Tử nổi giận, đi vào Hồng Hoang, không có gì ngoài được bảo lần kia, còn chưa từng có bất luận cái gì một việc lại để cho Vân Trung Tử như vậy phẫn nộ.

Tại Dương Giao bị đánh bay đồng thời, mắt thấy lấy Dương Giao cả người vỡ vụn, Dao Cơ mở trừng hai mắt, mặt sắc trở nên tái nhợt, không có một tia huyết sắc, yết hầu cổ động, muốn hô cái gì lời nói, lại cũng không nói đến một câu, liền hôn mê tới.

Dương diệu quân cũng là mộng, mình mới gặp đến đại ca, đại ca tự nhiên như vậy chết đi sao? Dương diệu quân dất dứ lấy mẹ của mình, lập tức bay tới.

"Tiên trưởng, ta đại ca hán thế nào?" Dương diệu quân lo lắng hỏi, trong mắt sợ hãi chi sắc, bất luận kẻ nào đều có thể cảm thụ được.

Vân Trung Tử trong lồng ngực lửa giận tràn ngập, hai mắt xuất hiện từng đạo huyết hồng chi sắc, trầm giọng nói, "Tạm thời không chết."

Cái kia thanh âm trầm thấp, như là một con dã thú gào thét, lại để cho Dương diệu quân cũng không khỏi đầy lòng run lên, lui ra phía sau hai bước, Dương diệu quân sợ hãi nhìn thoáng qua cúi đầu Vân Trung Tử, sau đó đem mẹ của mình tỉnh lại.

"Hài tử, con của ta, Hạo Thiên, người như thế nào như vậy lòng dạ ác độc?" Dao Cơ tê tâm liệt phế tiếng la khóc truyền khắp Đào Sơn, lại để cho Thiên Địa chịu động dung, Dao Cơ cũng không hề gọi Hạo Thiên vì ca, mà là gọi thẳng kỳ danh.

Hạo Thiên lúc này cũng có chút hối hận, cái lúc này cùng Vân Trung Tử chống lại có thể không có chút nào chỗ tốt, bất quá hán cuối cùng không phải thường nhân, mặc dù thoáng hối hận, cũng sẽ không biết biểu hiện ra ngoài, trên mặt tất cả đều là lạnh lùng chi sắc.

Vân Trung Tử hai nắm năm chặt, cúi đầu, giống như một đầu sắp bộc phát Hồng Hoang mãnh thú, toàn thân cái kia cổ cuồng bạo khí thể lại để cho đầy lòng của mọi người không khỏi hốt hoảng.

Hít sâu một hơi, gọi qua Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, nhìn xem Dương Giao còn sót lại đầu lâu, Vân Trung Tử then trong lòng ý, cuối cùng là coi thường Hạo Thiên, hán không nghĩ tới Hạo Thiên hội đang tại chính mình mặt giết đệ tử của mình, đồng thời hán cũng đánh giá cao chính mình, Vân Trung Tử hồi hận.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Bi

Thân hình khẽ động, Vân Trung Tử chui vào Đào Sơn xuống, Thí Thần Thương sử xuất, trực tiếp một thương đâm ra.

"Bành "

Toàn bộ Đào Sơn lần nữa vỡ ra, đạo kia thương ảnh cang là một mực lan tràn đến chân núi ở chỗ sâu trong.

Vân Trung Tử một cái lác mình xuất hiện tại chân núi, sử xuất đạo pháp, đem Đào Sơn linh căn đào lên, Đào Sơn là một tòa Linh Sơn, hán chân núi linh căn tự nhiên bất phạm.

Vân Trung Tử đạt được linh căn sau đem hán đánh vào Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ở bên trong, rồi sau đó xếp bằng ở đấy, trong tay pháp quyết không ngừng, muốn trước vì Dương Giao cải tạo thân thể, bằng không thì thời gian dài, Dương Giao linh hồn hội thoát ly đầu lâu của hán, đến lúc đó chỉ sợ chỉ có thể đoạt xá hoặc là chuyển thể Luân Hồi rồi.

Đoạt xá sau đích Dương Giao, tiềm lực tự nhiên không lớn, mà chuyển thể Luân Hồi, ai cũng không biết muốn chuyển thể bao nhiêu lần tài năng tái thể làm người, cho nên Vân Trung Tử nhu cầu cấp bách vì Dương Giao cải tạo thân thể.

Về phần Dương Giao bị thương linh hồn, Vân Trung Tử chỉ có thể tạm thời lại để cho Thập Nhị Phẩm Liên Đài đem hấn bảo vệ.

Vân Trung Tử đem cái kia linh căn đánh vào Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên về sau, cũng không như vậy dừng lại, mà là mang theo Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên qua trong giây lát bay đi, lần nữa chui vào một tòa Đại Sơn, cơ hồ trong chớp mắt, cái kia Đại Sơn liền một hồi lắc lư, trên núi vốn là nhìn như mờ mịt linh khí biến mất không thấy gì nữa, rồi sau đó Vân Trung Tử thân ảnh xuất hiện, cũng không ngừng lại, lần nữa chui vào khác một tòa Đại Sơn...

Mất thấy Vân Trung Tử đối với con của mình như thế làm, Dao Cơ tuy nhiên mặt sắc tái nhợt, bất quá trong nội tâm cũng cảm thấy ấm áp, ít nhất trong lòng của nàng, Vân Trung Tử so với Hạo Thiên muốn tốt bên trên vô số lần.

"Nếu như ta đại ca không thể khôi phục, ta Dương diệu quân thể, nhất định phải cho ngươi nợ máu huyết còn."

Dương diệu quân tròn mắt nhìn, trong lòng của hấn, ngoại trừ cái kia một khuyến một ung, là thân nhân trọng yếu nhất rồi, Hạo Thiên là hấn cậu, có thể Dương diệu quân đối với Hạo Thiên trái tim bằng giá.

Hạo Thiên chính vì chính mình rơi xuống nặng tay mà đắc tội Vân Trung Tử cảm tức, nghẹn lấy một bụng tức giận chính không chỗ có thể phát, cái này Dương diệu quân lại chính mình hướng trên hống súng kia đựng.

Hạo Thiên trực tiếp một bàn tay tưng đánh ra, dùng cái kia Dương diệu quân tu vi như thế nào lẫn mất đi qua? Trái nửa người trực tiếp bị chụp thành thịt nát, khác một bên người hợp với đầu lâu trực tiếp bị đánh bay, rơi vào Đào Sơn phía dưới.

"Hài nhi, không..." Dao Cơ hoảng sợ, lập tức bay vào Đào Sơn nội, Dương Giao sự tình còn không có có một kết quả, bên này chính mình tiểu nhi tử lại bị đánh nát thân thể, Dao Cơ thiếu chút nữa lần nữa ngất đi qua, nhưng lần này nàng không dám, cũng không thể, bằng không thì con của mình hấn phải chết không thể nghi ngờ.

"Hừ, thân thể thật đúng là cường, không có một bàn tay đập chết ngươi, tính là ngươi hảo vận."

Hạo Thiên nhưng trong lòng thì có chút kinh ngạc, hấn một cái tát kia độ mạnh yếu tuy nhiên không lớn, có thể Dương diệu quân cái kia gần kề Huyền Tiên tu vi, đừng nói bị cái kia bàn tay chụp ở bên trong, chính là chiêu phong thoáng qua một cái, tầm thường Huyền Tiên thân thể cũng muốn liệt thành vô số khối.

"Cái này nghiệt chủng đến cùng tu luyện loại nào thần thông? Thân thể vì gì cường đại như thế? Chẳng lẽ cái này nghiệt chủng sau lưng còn có cao nhân?"

Lúc này Hạo Thiên nhưng trong lòng thì nổi lên tưởng tượng, hấn biết rõ Dương diệu quân cái kia một thân thần thông tuyệt đối không thể nào là tầm thường một cái Thần Tiên liền có thể dạy dỗ, sau lưng chắc chắn cao nhân chỉ đạo.

"Khục khục, mẫu thân, hài nhi không có việc gì."

Đào Sơn phía dưới, Dương diệu quân tuy nhiên thương thế nghiêm trọng, bất quá nhưng lại chưa chết đi, bởi vậy có thể thấy được Dương diệu quân thân thể mạnh bao nhiêu.

Dương diệu quân chính mình lấy ra một hạt đan dược ăn vào, cái kia đan dược liệu thuốc hạ liền khỏi hiệu, một lát sau, Dương diệu quân thương thế tận phục.

Dao Cơ dật dứ lấy Dương diệu quân trở ra trong núi, Dao Cơ đau nhức âm thanh đạo, "Ca, ngươi thật sự như vậy lòng dạ ác độc? Muốn giết ta một nhà sao?"

"Hừ, coi rẻ ta Thiên đình tôn nghiêm, đương chết đền tội." Hạo Thiên mặt không biểu tình, khẩu khí lạnh được làm cho lòng người hàn.

Dao Cơ đối với Hạo Thiên tuyệt vọng, "Vì cái gì, vì cái gì ngươi lúc trước không đồng nhất kiếm giết ta, lại muốn như vậy tra tấn ta? Vì cái gì? Ha ha, Hạo Thiên, ngươi tuy là Thiên đình chi chủ, lại muốn chém giết chính mình thân cháu ngoại trai, thật sự là không bằng cầm thú."

Hạo Thiên thân thể run lên, hấn theo không nghĩ tới có người hội ở trước mặt hấn như thế nhục nhã cho hấn, chăm chăm vào Dao Cơ, Hạo Thiên đây ngập sát khí, có thể Dao Cơ cuối cùng là muội muội của hấn, muốn hấn ra tay giết muội muội của mình, hấn không hạ thủ được.

"Hừ? Không bằng cầm thú? Dương diệu quân cái này nghiệt chủng tự không có lẽ sống trên đời, ta giết hấn có gì sai đâu?" Hạo Thiên hừ lạnh, một cổ sát khí tràn ngập, lại để cho kẻ bên này hừ không đều tràn ngập thấy lạnh cả người.

"Hạo Thiên Thượng Đế, ngươi đây là ý gì? Chẳng lẽ ngươi liền đồ nhi ta cũng muốn chém giết?"

Đúng lúc này, Ngọc Đình Chân Nhân mặt như Băng Sương cũng xuất hiện ở Đào Sơn phụ cận.

"Đồ nhi bá kiến sư tôn." Dương diệu quân lập tức hướng Ngọc Đình Chân Nhân bái nói.

Hạo Thiên nhướng mày một cái, lập tức mặt sắc phát lạnh, vừa đắc tội Vân Trung Tử, lại không nghĩ rằng Ngọc Đình Chân Nhân lại tới nữa, cái lúc này Hạo Thiên cũng có nóng tính, trầm thấp thanh âm nói, "Như thế nào? Đạo hữu là muốn xen vào ta Thiên đình gia sự hay sao?"

Ngọc Đình Chân Nhân lời kéo Dương diệu quân nhìn lại xem, gấp cũng không lo ngại, vừa rồi thở dài một hơi, đạo, "Việc này là đạo hữu gia sự không

giả, nhưng này Dương diệu quân cũng là đồ đệ của ta, vào khỏi Xiển giáo, ta Xiển giáo tự nhiên không biết đưa hấn giao do người tới xử lý."

Hạo Thiên giận quá mà cười, "Khá lắm Ngọc Đình Chân Nhân, chỉ bằng người cũng dám cầm Xiển giáo áp ta?" Một cỗ khí thể bay thẳng Ngọc Đình Chân Nhân mà đi.

"Phốc."

Ngọc Đình Chân Nhân không kịp đề phòng phía dưới, trực tiếp bị cỗ khí thể này chấn đắc thổ huyết, cảm thấy hoảng sợ, bất quá muốn hấn buông tha người đệ tử này cũng là không thể nào, trong miệng y nguyên nói ra, "Hạo Thiên, người đừng quá phận, bản đạo chính là Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên một trong, chẳng lẽ người liền bản đạo cũng muốn đánh giết? Huống hồ ta Đạo Môn Đại sư huynh lúc này, cũng không được phép người như thế."

Ngọc Đình Chân Nhân thần thức nhưng lại phát hiện xa xa đang tại cái này núi chạy cái kia núi Vân Trung Tử, tuy nhiên khó hiểu, thế nhưng trực tiếp đem Vân Trung Tử mang ra đến, uy hiếp Hạo Thiên.

Hạo Thiên thấy vậy cái đó vẫn không rõ, bất quá Ngọc Đình Chân Nhân nhưng lại không biết hấn Hạo Thiên đã đắc tội Vân Trung Tử, cái lúc này đem Vân Trung Tử mang ra đến cũng không có chút nào tác dụng, thậm chí còn chỉ có thể tạo được phản tác dụng, Ngọc Đình Chân Nhân nhất định là không thể chém giết, nhưng là đối với Dương diệu quân, hấn nhưng lại tuyệt đối sẽ không buông tha.

Hạo Thiên đi về hướng Dương diệu quân, cái kia Ngọc Đình Chân Nhân ngăn trở, Hạo Thiên trực tiếp một chưởng đem hấn đập bay, rồi sau đó nhìn về phía Dương diệu quân, "Người còn có gì lời nói có thể nói?"

Hạo Thiên như thế muốn hỏi nhưng lại muốn nhìn một chút Dương diệu quân có thể hay không cầm người ở sau lưng hấn đi ra áp hấn.

Dương diệu quân nhìn thẳng Hạo Thiên đạo, "Xúc phạm Thiên Quy, hợp đương thân diệt, ta chết không sao cả, chẳng qua hiện nay ta đã cứu mẫu thân của ta, mong rằng Hạo Thiên Thượng Đế không muốn khó xử mẫu thân của ta cùng ta đại ca hai người."

"Không, hài tử, người không thể chết được."

Dao Cơ luống cuống, chính mình con lớn nhất đến nay có thể hay không cứu sống còn không biết, không nghĩ tới bây giờ liền tiểu nhi tử cũng muốn bị cạ ca của mình bức bách chỉ tử.

Hạo Thiên nhưng lại đã trầm mặc, bất quá cân nhắc đến Dương diệu quân sau lưng có lẽ có đại thần thông người, tuy nhiên không biết là ai, bất quá hấn cũng không muốn quá phận, bởi vậy cũng liền đồng ý, "Tốt, ta tạm đáp ứng người."

Đối với Dao Cơ, Hạo Thiên là không thể nào giết, không hạ thủ được, mà đối với Dương Giao, Vân Trung Tử có thể đem hấn cứu trở lại coi như là Dương Giao mạng lớn, mà khi đó, Hạo Thiên cũng không nên lại hướng Dương Giao ra tay, bằng không thì vậy thì thật sự xem như cùng Vân Trung Tử thành không chết không ngớt cục diện rồi.

"Hạo Thiên, phúc thiên, hai người các người trở về đi, chờ ta trở lại, mẫu thân, sư tôn, kiếp sau diệu quân lại đến hầu hạ các người."

Dương diệu quân tiêu sái cười cười, sau đó toàn thân chấn động, thân thể liền biến thành bột phấn, một bả búa rơi xuống đất, rồi sau đó lập tức bay về phía phương xa, không biết tung tích, đồng thời, một đạo Chân Linh phiêu tán trên không trung, hướng Dao Cơ cùng Ngọc Đình Chân Nhân phân biệt đã bái bái, rồi sau đó hướng Lục Đạo Luân Hồi đi.

"Hài nhi..."

"Đồ nhi..."

Dao Cơ cùng Ngọc Đình Chân Nhân đồng thời bi thiết, Dao Cơ thò tay hướng không trung, muốn phải bắt được cái kia ti Chân Linh, nhưng lại là phí công, cái gì cũng không có bắt được, cái loại này vô lực, lại để cho hi vọng của mọi người chỉ thương cảm.

"Không, vì cái gì? Ông trời, người tại sao phải như vậy đối với ta? Ta Dao Cơ đến cùng làm sai cái gì, người muốn như thế tra tấn ta?" Dao Cơ ngửa mặt lên trời rên rỉ, hấn âm thanh chi bi, lại để cho Thiên Địa có cảm giác, đánh xuống như là long ngồng nhẹ bay bông tuyết.

Cái này phương Thiên Địa lập tức trắng xóa một mảnh, thành tuyết thế giới, tràn ngập một cỗ cảm giác mát.

Hạo Thiên sững sờ nhìn qua dưới bay xuống kia bông tuyết, trong nội tâm không khỏi hỏi mình, "Ta thật sự làm sai lầm rồi sao? Vì phạm Thiên Quy chẳng lẽ không có lẽ đã bị trừng phạt sao?"

Mà ở Ngũ Hành đảo Dương Thiên Hữu cùng Dương Thiên đột nhiên không khỏi trong nội tâm run lên, đáy lòng hốt hoảng, "Chuyện gì xảy ra? Chuyện gì xảy ra? Giao nhi cùng Vân Trung Tử đạo trưởng đi ra ngoài, chắc có lẽ không có việc, thế nhưng mà vì cái gì lòng ta như vậy đau nhức, chẳng lẽ là Dao Cơ?"

"Mẹ." Dương Thiên cũng là kêu đau, nằng trong nháy mắt cũng là muốn đã đến mẹ ruột của mình.

Bọn hấn chỉ biết là Vân Trung Tử mang Dương Giao đi ra ngoài rồi, nhưng lại không biết đến cùng đi làm gì.

Trong lòng hai người tràn đầy lo lắng, cuối cùng tìm được Vân Tiêu, vừa rồi biết được Dương Giao phải đi cứu mẹ, nghe được lời ấy, hai người không chỉ

có không có một tia cao hứng chỉ sắc, ngược lại tràn đầy bối rối chỉ sắc.

Vân Tiêu cũng biết không tốt, âm thầm véo chỉ tính toán, trong nội tâm lập tức cả kinh, lập tức mang theo Dương Thiên Hữu cùng Dương Thiên hai người chạy tới Đào Sơn.

Đào Sơn phương hướng, Hạo Thiên gấp Dương diệu quân thân vào luân hồi, lại không có một tia mừng rỡ, ngược lại trong nội tâm càng phát ra trầm trọng, hẳn tại thời khắc này rốt cục hoài nghi mình, không biết mình làm như vậy đến cùng là đúng hay sai.

Hạo Thiên quan sát xa xa đang tại bận rộn Vân Trung Từ, trong nội tâm rất không là tư vị, hẳn không muốn tại nơi này miễn cảm thời khắc chống lại Vân Trung Từ, bất quá như là đã đắc tội, hẳn cũng không sợ, Vân Trung Từ Đại La Kim Tiên kỳ tu vi, còn không phóng trong mắt hẳn.

Nơi này sự tình hoàn tất, Hạo Thiên nhìn thoáng qua Dao Cơ, trong mắt không giống phía trước như vậy lạnh lùng, phản mà xuất hiện một tia nhu tình, trong đó xen lẫn một tia áy náy, bất quá chỉ chớp mắt, Hạo Thiên liền bay đi Thiên đình.

Dao Cơ có chút hoảng hốt, nàng vừa rồi còn tưởng rằng là ảo giác, bất quá nàng hoàn toàn chính xác xác thực thấy được cái kia ti nhu tình, cái kia ti áy náy, trong nội tâm phức tạp khó hiểu.

Ngọc Đình Chân Nhân gấp Dương diệu quân thân vào luân hồi, ngửa mặt lên trời cực kỳ bi ai, rồi sau đó nhìn hằm hằm lấy Thiên đình, chạy về phía Ngọc Tuyền Sơn.

Dao Cơ một người hai mắt vô thần ngồi dưới đất, mặc cho cái kia bông tuyết rơi rải rơi vào thân thượng, cả người chỉ là ngốc trệ chằm chằm trên mặt đất, trong mắt không có tiêu điểm, theo hẳn trên người càng là cảm giác không thấy một tia sinh khí.

Xa xa, Đào Sơn hai cái sơn thần không đành lòng, có chút đồng tình Dao Cơ, cái này hơn 100 năm qua, bọn hắn đều thủ hộ tại Đào Sơn, tự nhiên thường xuyên cùng Dao Cơ nói chuyện, biết rõ Dao Cơ nhưng thật ra là một thiện tâm chi nhân, lại cũng thật không ngờ hôm nay thành bộ dáng như vậy.

Một lát sau, Vân Trung Từ đánh rơi chín tòa Đại Sơn, chung đạt được chín đầu linh căn, Vân Trung Từ đem hẳn toàn bộ đánh vào Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ở bên trong, vì Dương diệu quân một lần nữa miêu tả thành một bộ thân hình, bất quá đạo này thân hình lại là có chút bất ổn, vắn và vắn vẹo, mỏng lung.

Vân Trung Từ biết được vừa mới chuyện gì xảy ra, một cái lắc mình xuất hiện tại Đào Sơn bên trên, nhìn qua lúc này tiêu tụy Dao Cơ, trong nội tâm thở dài, mở miệng đạo, "Dao Cơ Tiên Tử, Dương Giao dĩ nhiên không ngại, về phần Dương diệu quân, hẳn chuyển thế sau chắc chắn cùng các người quen biết nhau."

Dao Cơ Tiên Tử lúc này rốt cục đã có một tia sinh khí, mờ mịt ngẩng đầu lên, lập tức đã nhìn thấy Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên bên trong đích Dương Giao, tuy nhiên thân thể bất ổn, bất quá điều này cũng làm cho Dao Cơ gặp được hi vọng.

Dao Cơ yên lặng rơi lệ, nước mắt kia như từng hạt Trân Châu giống như nhỏ, Vân Trung Từ trông thấy cũng không khỏi sinh ra thương cảm chỉ sắc.

Đột nhiên đúng lúc này, Vân Trung Từ nhướng mày, bất quá lập tức cũng tự không cần thiết.

Trong chớp mắt, Vân Tiêu mang theo Dương Thiên Hữu cùng Dương Thiên hai người liền đi tới Đào Sơn, Dương Thiên Hữu một mắt liền nhìn thấy Dao Cơ, rung giọng nói, "Dao Cơ?"

Dao Cơ toàn thân cứng đờ, vốn là âm trầm hai mắt, lập tức tràn đầy kinh hãi, vội vàng xoay người lại, trông thấy Dương Thiên Hữu về sau, mặt mũi tràn đầy không thể tin thần sắc, thoáng một phát phốc đến Dương Thiên Hữu trong ngực, phảng phất đã tìm được người tâm phúc, như một cái thiếu nữ giống như, tại Dương Thiên Hữu trong ngực ô ô nức nở.

"Mẹ."

Dương Thiên cũng là hai mắt sung đỏ, một nhà ba người ôm làm một đoàn.

Vân Trung Từ nhịn không được thở dài, sau đó nói, "Tốt rồi, Vân Tiêu, mang bọn hắn hồi Ngũ Hành đảo a."

"Sư phó..."

"Tốt rồi, con ve, đừng khóc, đi thôi, chúng ta về trước Ngũ Hành đảo." Vân Tiêu hai mắt đỏ bừng, thiếu chút nữa nhịn không được rơi lệ, "Đại sư huynh, người không quay về sao?"

Vân Trung Từ nhìn ra xa Thiên đình, hừ lạnh một tiếng, đạo, "Ta còn muốn vì Dương Giao cải tạo thân thể, các người về trước đi."

Nhìn nhìn y nguyên ở vào trong bị thống Dao Cơ, Vân Trung Từ đạo, "Yên tâm, Dương diệu quân không ngại sẽ cùng các người quen biết nhau."

Dao Cơ tuy nhiên không tin, nhưng này là trong nội tâm nàng duy nhất hi vọng, chỉ có thể lý trí lựa chọn tin tưởng.

.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Đại thủ bút

Vân Tiêu mang theo Dương Thiên bốn người ly khai, mà Vân Trung Tử thì là gương mặt nhìn lấy Thiên đình, vẻ mặt lạnh lùng.

"Thiên đình, Hạo Thiên, rất tốt, đem Tử Vi một ngư giao cho hấn làm ngưoi, vốn là ý định cho ta Tiết giáo kết một thiện duyên, hôm nay xem ra, không cần phải rồi."

Vân Trung Tử thì thảo hai câu, lập tức thở dài, quan sát bên cạnh Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên nội Dương Giao, một cái lắc mình hướng Thiên đình phương hướng đi.

"Đáng giận, trong vân kia tử thật sự là khinh người quá đáng, rõ ràng cứu cái kia Dương Thiên Hữu cùng Dương Thiên, vì sao như thế lừa gạt ta?"

Thiên đình tươi sáng trên điện, Hạo Thiên vừa mới đuối trở lại, liền phát hiện Vân Tiêu mang theo Dương Thiên Hữu cùng Dương Thiên hai người tới Đào Sơn, lập tức mặt sắc khó xem, tức giận đến mặt sắc phát tím, một đôi nắm đấm nắm được xương ngón tay trắng bệch.

"Hừ, trong vân kia tử như thế lừa gạt chúng ta quả thực có thể nào, nên cho hấn một bài học." Vương Mẫu Dao Trì cũng đã biết hiểu việc này, đồng dạng mặt sắc một hắc, ở một bên xui khiến nói.

Hạo Thiên mặt sắc âm trầm, trong hai mắt hai đóa ngọn lửa nhảy lên, cũng không nói chuyện.

Wương Mẫu gặp Hạo Thiên không có phản ứng, không khỏi không vui, đạo, "Hừ, không biết ngưoi tại sợ cái gì, đối với trong vân kia tử có cái gì thật lo lắng cho hay sao? Hôm nay Tử Hải đã về phục ta Thiên đình, toàn bộ Hồng Hoang không có gì ngoài Thánh Nhân môn hạ, cơ hồ đều không chế tại ta Thiên đình trong tay, cho dù giáo huấn một chút hấn Vân Trung Tử thì như thế nào? Dù sao cánh cửa kia đệ tử cũng đều cao ngạo, không có khả năng để cho ta Thiên đình phái đi, đặc tội mà đặc tội với, huống hồ ngưoi ta chính là Đạo Tổ khâm định, hấn Vân Trung Tử cho dù về sau tiến giai Chuẩn Thánh, lại có thể làm khó dễ được ta?"

Hạo Thiên quan sát Dao Trì, cả người yếu đuối tại trên ghế rồng, có chút nhầm mắt, đạo, "Đạo Môn? Hừ, nguyên một đám không đem ta Thiên đình để vào mắt, một cái Vân Trung Tử cũng thì thôi, nhanh đến Chuẩn Thánh rồi, mặc dù cuồng vọng, lại cũng có thể lý giải, bắt quả ngay cả cái kia Ngọc Đình Chân Nhân cũng dám hồ giả Hồ Uy, cầm Xiển giáo áp ta, thực đương ta Thiên đình dễ khi dễ sao? Đạo Môn, ta sớm muộn muốn cho bọn hấn hối hận."

Nói đến chỗ này, Hạo Thiên đột nhiên hai mắt mở ra, lưỡng đạo thần quang theo hấn trong mắt tách ra, lóe lên tức thì, đánh trúng tươi sáng trong điện hai căn lập trụ.

"Ầm ầm"

Cái kia hai căn lập trụ lập tức liền vỡ vụn ra, đồng thời cái kia chỗ địa phương lập tức thiêu đốt.

Dao Trì thấy vậy, vốn là khó coi mặt sắc, lập tức như khói hoa tách ra giống như, tự nhiên cười nói.

Thái Dương Chân Hóa, Hạo Thiên trong mắt sắc ra lưỡng đạo thần quang đúng là được chí kim ô Thái Dương Chân Hóa, về phần cái này Thái Dương Chân Hóa lại lịch, là Hạo Thiên tự Thiên đình trong còn sót lại vài giọt Kim Ô tinh huyết trong tinh luyện mà ra.

Vân Trung Tử đã từng đạt được qua một giọt Kim Ô tinh huyết, đáng tiếc cuối cùng dùng để luyện chế Hiên Viên Kiếm, cho nên cũng không tinh luyện ra một tia Thái Dương Chân Hóa đi ra.

Hạo Thiên vùng tay lên, cái kia đang tại đốt cháy tươi sáng điện Thái Dương Chân Hóa phảng phất nghe lời hải đồng giống như, bay vào Hạo Thiên trong tay, Hạo Thiên thấy vậy, khóe miệng có chút một phát, đem hấn thu .

"Có ai không."

Một lát sau, hai vị Thiên Binh đến đến trên đại điện, lập tức quỳ lạy đạo, "Tiểu Tiên bái kiến Ngọc Hoàng Đại Đế, không biết Ngọc Hoàng Đại Đế có gì phân phó?"

Hạo Thiên lạnh lùng nghiêm mặt, cả người uy nghiêm trang trọng, "Phái người đem tươi sáng điện tu sửa." Rồi sau đó cùng Dao Trì cùng một chỗ đã đi ra đại điện.

"Cần tuân ngự chỉ."

Hai cái Tiểu Tiên đầu cũng không dám giờ lên thoáng một phát, dải Ngọc đế cùng Vương Mẫu đi rồi, vừa rồi nhìn về phía cái kia chỗ đã bị đốt cháy thành hư vô địa phương, mặt sắc không khỏi một trắng.

...

"Người là ai? Đến ta Tử Vi cung làm chi?"

Tử Vi ngoài cung, hai cái thủ vệ cầm trong tay trường kích, quát lớn lấy chính từng bước một đi tới tuổi trẻ đạo nhân.

Tuổi trẻ đạo nhân tự nhiên là Vân Trung Tử, giờ phút này Vân Trung Tử mặt mũi tràn đầy sát khí, một bên Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên theo sau Vân Trung Tử mà đến, liền trong bao phủ Dương Giao đầu lâu cùng với cái kia thoáng mỏng lung thân thể, Vân Trung Tử chẳng quan tâm, phảng phất không có nghe thấy một loại, đi tiến lên đây.

"Đứng lại, không có nghe thấy ta nói sao? Đây là Tử Vi cung, chính là Thiên đình trọng địa, ngoại nhân không được tự tiện xông vào."

Hai cái thủ Vệ Minh lộ ra nhìn ra Vân Trung Tử giờ phút này tâm tình không tốt, khó coi, hơn nữa thực lực cũng làm cho bọn hắn nhìn không thấu, có thể Thiên đình lại để cho bọn hắn thủ hộ Tử Vi cung, bọn hắn cũng không dám tự tiện thả người đi vào, chỉ phải chờ đợi lo lắng hướng Vân Trung Tử quát khê.

"Về sau liền không phải rồi."

Vân Trung Tử nói khê, lời nói tuy nhẹ, nhỏ, nhưng ý nghĩa lời nói kiên định, lại để cho hai cái thủ vệ phát mộng, người tới đang nói cái gì? Tử Vi cung về sau không phải Thiên đình đúng không? Cái này vui đùa cũng khai được quá lớn a?

Mà đúng lúc này, Vân Trung Tử đã tiến vào Tử Vi cung, hai cái thủ vệ kinh hãi, lúc này mới thời gian một cái nháy mắt, hai người chỉ hơi hơi ngậy người, người nọ rõ ràng tự tiến vào Tử Vi cung, tốc độ cũng quá nhanh đi?

Hai cái thủ vệ kịp phản ứng, lập tức hướng Tử Vi cung trong chạy trốn, đồng thời hét lớn, "Không tốt, có người tự tiện xông vào Tử Vi cung."

Như thế hô to một tiếng, toàn bộ Tử Vi cung trong thủ vệ tất cả đều nghe thấy, đồng loạt hướng về Vân Trung Tử vây quanh mà đến.

Vân Trung Tử dứt khoát không sợ, thần sắc lạnh lùng, từng bước một đi thẳng về phía trước, xem chung quanh thủ vệ tại không có gì, đồng thời, một cổ lạnh đến người thực chất bên trong hàn ý khuếch tán ra, lại để cho một đám thủ vệ ngay ngắn hướng rừng mình một cái.

Nguyên một đám thủ vệ cầm trong tay binh khí vây quanh Vân Trung Tử, theo Vân Trung Tử mà động, một ít thủ vệ cầm binh khí đối với Vân Trung Tử, thăm dò một lần lại một lần, nhưng chỉ có không dám động tay, tất cả mọi người trong nội tâm đều sợ hãi, ám nuốt nước bọt.

Bọn hắn đều nhìn ra Vân Trung Tử không dễ chọc, tuy nhiên giờ phút này nhìn như rất bình tĩnh, bất quá về này lãnh ý lại để cho bọn hắn minh bạch, đây là một cái sẽ phải tỉnh dậy mãnh thú, ai chọc, tất nhiên sẽ bị đại kiếp.

Toàn bộ Tử Vi cung trong thủ vệ đều lục tục ngo ngoe chạy đến, một lát sau, một cái tu vi có Thái Ất Kim Tiên thủ vệ, hẳn là Tử Vi cung trong nhất người có quyền thế, vừa nhìn thấy mặt là Vân Trung Tử, trong nội tâm âm thầm kêu khổ, lập tức đi đến Vân Trung Tử trước mặt đạo, "Tiểu Tiên bá kiến Vân Trung Tử tiên bối, không biết tiên bối đến Tử Vi cung có thể có chuyện quan trọng?"

"Thu hồi Tử Vi cung."

Vân Trung Tử thần nhiên nói, cũng không làm dừng lại, hướng về Tử Vi cung trong một chỗ đại điện đi đến.

Sở hữu thủ vệ đều ngăn người, thu hồi Tử Vi cung? Tử Vi cung không phải Thiên đình đấy sao? Tại sao cùng Tiết giáo nhắc lên quan hệ?

Bất quá một ít đầu óc linh hoạt thủ vệ liền tưởng đến Xiển giáo, Tây Phương Giáo, cùng với Yêu tộc đều có một ngự Đại Đế vị, có thể duy chỉ có Tiết giáo không có, hơn nữa nhớ tới lúc trước Thái Bạch Kim Tinh tuyên nhận bọn hắn lúc chỗ nói, hơn nữa hôm nay Vân Trung Tử vị này Tiết giáo đại đế từ đến đây Tử Vi cung cũng nói ra như thế lời nói, bọn hắn cảm thấy lập tức hiểu rõ, có lẽ Tử Vi Đại Đế cái này một ngự thật sự là thuộc về Tiết giáo.

Một đám người do dự, cầm bất định chủ ý, đến cùng nên làm cái gì bây giờ, một phương là Tiết giáo đại đế từ, một phương là Thiên đình Ngọc Hoàng Đại Đế mệnh lệnh, hai phe bọn hắn cũng không dám đắc tội.

Bất quá hiển nhiên những người này đều so sánh trung thành, cuối cùng ở đằng kia vị Thái Ất Kim Tiên dưới sự dẫn dắt ngăn trở Vân Trung Tử.

"Cút!"

Vân Trung Tử tức giận, trực tiếp ra tay, đem những người này đã thương, bất quá cũng không thương hẳn tính mệnh, hẳn cũng minh bạch, những ngừng người này có chút bất đắc dĩ, cho nên cũng không trách tội.

Những người này tuy nhiên bị đánh được không hề chiến lực, vừa ý trong cũng không oán hận Vân Trung Tử, ngược lại tí ti mừng thầm, dù sao không có bỏ mệnh, cũng không cãi lời Ngọc Hoàng Đại Đế mệnh lệnh.

Vân Trung Tử qua trong giấy lát xuất hiện tại một chỗ trên đại điện, chỗ này đại điện đúng là hội tụ ngôi sao tinh hoa chỗ.

"Hừ."

Vân Trung Tử hừ lạnh một tiếng, đem đầu nhập Thiên đình sở hữu ngôi sao tinh hoa tất cả đều thu hồi, đồng thời đem quang hưởng Ngũ Hành đảo Tinh Thần Chi Lực cũng đều thu hồi.

Vân Trung Tử cảm thụ được cái kia nồng đậm được như là sền sệt một loại ngôi sao tinh hoa, trong nội tâm có chút nhất an.

"Uống."

Hết lớn một tiếng, hai tay đủ trương, sau đó một nắm, toàn bộ đại điện ở trong ngôi sao tinh hoa tất cả đều chui vào đến Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ở bên trong, cơ hồ trong chớp lát, theo vận tinh trong lại hội tụ ra một cỗ khổng lồ ngôi sao tinh hoa, hội tụ đến trên đại điện.

Vân Trung Tử mỉm cười, không ngừng ra tay, tướng tinh thần tinh hoa đánh vào Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, mắt thấy Dương Giao thân thể càng ngày ngưng thực, Vân Trung Tử vừa rồi thở dài một hơi, bất quá vừa nghĩ tới Dương Giao linh hồn, Vân Trung Tử lại không khỏi thở dài.

...

Cùng lúc đó, Thiên đình phía trên, tất cả mọi người cảm giác không lồ kia Tinh Thần Chi Lực đột nhiên biến mất, bọn hắn toàn bộ cũng không khỏi ngạc nhiên, hoang mang.

Hạo Thiên Thượng Đế đang cùng Dao Trì thương nghị một sự tình, đột nhiên có cảm giác, lập tức giật dử, "Trong vân này tử thật sự là đáng giận, coi như là muốn thu hồi Tử Vi Đại Đế cái này một ngự cũng ứng nói với ta một tiếng, như thế chẳng quan tâm liền đột nhiên đem chi thu hồi, cái này tính toán cái gì? Còn tưởng là ta là Thiên đình chi chủ sao? Huống hồ lúc trước theo như lời muốn 2000 tuổi vừa mới mới thu hồi, như thế mới đi qua bao lâu? Thật sự là không đem ta Ngọc Hoàng Đại Đế để vào mắt."

Tuy nhiên Hạo Thiên như thế gầm lên, bất quá trong lòng hắn cũng là minh bạch, chính mình đối với Dương Giao hạ như vậy nặng tay, thiếu chút nữa đem hắn giết chết, Vân Trung Tử sẽ cùng hắn chào hỏi mới là lạ.

Vương Mẫu Dao Trì đồng dạng phẫn nộ, cử động như vậy không thể nghi ngờ vì vậy đánh mặt của bọn hắn, mặc dù biết lúc trước ước định người không nhiều lắm, tựa như vậy mấy cái, có thể Hạo Thiên cùng Dao Trì hai người như trước cảm giác trên mặt nóng rất .

"Trong vân này tử quá cuồng vọng rồi, phải lại để cho hắn đạt được giáo huấn." Vương Mẫu Dao Trì ác ngữ, một trương vốn là tú lệ đôi má trở nên có chút dữ tợn.

Hạo Thiên hừ lạnh một tiếng, quay người ra Thiên đình, bay về phía Tử Vi cung.

Ngũ Hành người trên đảo đồng dạng khó hiểu, đặc biệt là vừa đuổi trở lại Vân Tiêu bọn người, mặt sắc tối sầm lại, bọn hắn biết rõ Vân Trung Tử nhất định là muốn lên Thiên Đình, lại không nghĩ rằng hôm nay liền Tinh Thần Chi Lực đều bị Thiên đình thu hồi, cả đám đều cho rằng Vân Trung Tử xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, không khỏi âm thầm lo lắng.

Bất quá Vân Tiêu hôm nay tu vi sớm đã đạt đến Đại La Kim Tiên kỳ, thần thức có chút một cảm ứng liền biết được Tử Vi cung chuyện đã xảy ra, đối với Đại sư huynh của mình —— Vân Trung Tử, Vân Tiêu không khỏi túm tóc vuốt trán, cả người sợ ngây người.

...

Tử Vi cung trong, Vân Trung Tử không ngừng thi pháp, cái kia ngôi sao tinh hoa như từng đạo như dải lụa chui vào Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ở bên trong, Dương Giao cả người phát tán ra vạn trọng hào quang, lại để cho cả tòa Tử Vi cung đều lộ ra vô cùng thần thánh.

"Cái này, Vân Trung Tử tiên bối thật là lớn thủ bút a, dùng khổng lồ như thế ngôi sao tinh hoa cô động thân thể, trong đài sen kia nam tử, tương lai thành tựu tất nhiên bất khả hạn lượng a." Cái kia nguyên trọng thương Thái Ất Kim Tiên phát ra như thế cảm khái.

Một đám thủ vệ tuy nhiên gần kề ngồi dưới đất, không có tận lực dẫn động những ngôi sao kia tinh hoa nhập vào cơ thể, bất quá đắm chìm trong cái này cỗ ngôi sao tinh Hoa Trung, bọn hắn thương thể trên người lấy mất thường có thể thấy được tốc độ nhanh nhanh chóng khôi phục lấy, cái này lại để cho bọn hắn khiếp sợ.

Một đám người kinh hãi, hai mắt sáng lên chăm chăm vào cái kia chỗ đại điện, trong nội tâm rung động không thôi.

Không lồ như thế ngôi sao tinh hoa, không nói khác, coi như là dùng để tu luyện, cái kia tu vi cũng sẽ biết nước lên thì thuyền lên, tăng lên mấy cái cảnh giới.

Nhưng hôm nay đâu này? Rõ ràng gần kề dùng để cái tạo thân thể, lại để cho người linh hồn đều sợ run , không thể tưởng tượng nổi, đích thật là đại thủ bút a.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Tranh phong tương đối

Toàn bộ Hồng Hoang, tu vi đạt tới Đại La Kim Tiên kỳ cảnh giới đại thần thông người, toàn bộ đều có thể cảm ứng được Tử Vi cung trong chính chuyện đã xảy ra, tất cả đều trừng mục, nhìn qua cái kia đang tại thi pháp Vân Trung Tử, cả đám đều cảm giác miệng đắng lưỡi khô.

"cáo, cái này, trong vân này tử thật là một cái tên điên, quá mẹ nó thuộc loại trâu bò rồi, lớn như thế lượng ngôi sao tinh hoa a, rõ ràng gần kề dùng để ngưng tụ một bộ thân thể?"

Minh Hà có loại muốn xúc động mà chửi thề, cảm giác Vân Trung Tử đây là đang bạo diễn Thiên Vật.

"Ách, Vân Trung Tử đạo hữu, thật sự là, quá... Quá điên cuồng."

Liền Địa Tiên chi tử Trần Nguyên Tử cũng không biết nên nói những gì, lắc đầu cười khổ.

"Ha ha, có ý tứ."

Một chỗ đạo quan, một cái lão đạo nhân ngẩng đầu nhìn lên trời, mang trên mặt dáng tươi cười, vuốt vuốt chòm râu, nói như thế, hần đứng phía sau Hư Đạo, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc chỉ sắc nhìn qua lão đạo nhân.

...

Không nói những Chuẩn Thánh này, coi như là Thánh Nhân, cũng bị Vân Trung Tử hành động này chấn kinh rồi một phen.

"Tiểu gia hỏa này thật sự là một khác cũng không cần thiết ngừng a." Lão tử lắc đầu, tiếp tục luyện đan.

"Hừ." Nguyên Thủy Thiên Tôn thì là hừ lạnh một tiếng, bất quá hần cũng không khỏi không cảm thán Vân Trung Tử phách khí.

Về phần Nữ Oa cùng Thông Thiên giáo chủ, hai người cũng chỉ là bất đắc dĩ cười cười, ngược lại là Chuẩn Đề đạo nhân, có chút ngần ngại, "Thằng này thật sự là mãnh liệt được rồi tình rồi mù a, vì sao ta Tây Phương Giáo không có như thế đệ tử?"

Tiếp Dẫn Đạo Nhân nghe vậy, kinh ngạc quan sát Chuẩn Đề đạo nhân, đạo, "Su đệ, ngươi không phải một mực hận trong vân kia tử hận đến hàm răng trắng căn sao? Như thế nào hiện tại giống như như muốn thu nhập ta Tây Phương Giáo?"

Chuẩn Đề đạo nhân lắc đầu, "Chỉ nói là dứt lời rồi, thằng này thật sự là không thể nắm lấy, bất quá ta đúng là có chút hâm mộ Thông Thiên giáo chủ rồi, rõ ràng có thể có được như thế tốt đồ, ai."

...

Nửa khắc đồng hồ về sau, cái kia Dương Giao thân hình đã hoàn toàn cô đọng rắn chắc, mà Vân Trung Tử đối với cái này cũng chưa đủ, tiếp tục làm, đánh vào đại lượng ngôi sao tinh hoa về sau, vừa rồi dừng tay.

Bất quá trong lúc này, nhưng lại đã xảy ra một kiện lại để cho Vân Trung Tử dở khóc dở cười sự tình, những ngôi sao này tinh hoa ngưng tụ thành thân thể sau rõ ràng đem Vân Trung Tử phía trước dùng để cho Dương Giao cải tạo thân thể cái kia chín đầu linh căn tinh hoa toàn bộ loại bỏ đi ra, hiện tại Dương Giao, chính cỗ thân thể không có gì ngoài đầu lâu bên ngoài, tất cả đều do ngôi sao tinh hoa ngưng tụ mà thành.

Bất quá cái kia chín đầu linh căn tinh hoa cuối cùng cũng là bị Dương Giao linh hồn hấp thu, Vân Trung Tử cũng không biết cái này là tốt là xấu, nhưng là hiện tại hần cũng chỉ có thể yên lặng theo dõi kỳ biến.

"Su... Su phó."

Lúc này, Dương Giao tại Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên nội, hai mắt rốt cục mở ra, trong hai tròng mắt tràn đầy cảm kích, nói không ra lời, tuy nhiên hần trong khoảng thời gian này ở vào trạng thái hôn mê, bất quá tỉnh lại lập tức, hần tự mình bạch trong khoảng thời gian này đến cùng chuyện gì xảy ra.

Vân Trung Tử gật gật đầu, đạo, "Ngươi linh hồn bị thương rất nghiêm trọng, còn cần đại lượng linh hồn chi lực đến tu bổ linh hồn."

Dương Giao cảm kích, hai mắt ướt át, không biết nên nói cái gì, nhìn qua sư phụ của mình, hé miệng cắn răng.

"Đi thôi, đi tu bổ linh hồn." Vân Trung Tử tâm ý khẽ động, dựng lên Thập Nhị Phẩm Liên Đài, tự phải ly khai, dù sao hôm nay Dương Giao, thân thể dĩ

nhien khôi phục, bất quá linh hồn bị thương chính là đại sự, phải mau chóng giải quyết, trì hoãn không được, để ngừa sinh biến.

"Hừ, Vân Trung Từ, ngươi cái này tính toán có ý tứ gì?"

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo thanh âm uy nghiêm vang vọng toàn bộ Từ Vi cung.

Vân Trung Từ nhướng mày, lập tức mặt sắc âm trầm xuống, hừ lạnh nói, "Hừ, Hạo Thiên, ta còn chưa đi bái phỏng ngươi Thiên đình, ngươi ngược lại là đã tìm tới cửa."

Vốn là Vân Trung Từ ý định cho Dương Giao cải tạo thân thể cùng với tu bổ tốt linh hồn sau lại đi tìm Hạo Thiên tính sổ, dù sao cứu Dương Giao đây mới là đại sự, không thể trì hoãn, lại không nghĩ rằng Hạo Thiên dẫn đầu tìm tới bọn hắn.

Dương Giao đồng dạng mặt sắc khó coi, một đôi nắm đấm dùng rung động, đầy ngập lửa giận, Dương Giao đối với cái này lạnh lùng được không có chút nào nhân tình cậ, có thể nói thống hận, như thể lạnh lùng vô tình, ngay cả mình thân cháu ngoại trai đều không buông tha, không chỉ có như thế, liên thân muội muội của mình, đều như vậy đối đãi, Dương Giao hận không thể giết Hạo Thiên.

"Hừ, tìm tới tận cửa rồi? Cái này Từ Vi cung vốn tựu thuộc về ta Thiên đình, ta muốn tới thì tới, ngược lại là ngươi, không mời mà tới, đến ta Thiên đình trọng địa làm chi?"

Hạo Thiên hai mắt tràn đầy lửa giận, một đầu tóc dài chuẩn bị chông cây chuối, Hạo Thiên đáp xuống Từ Vi cung trước, giận dữ nắn mở lấy Vân Trung Từ, cả người mặt sắc đã thành gan heo sắc, có thể thấy được lúc này Hạo Thiên lửa giận lớn đến bao nhiêu.

Vân Trung Từ giận quá mà cười, "Ha ha, Hạo Thiên, thiếu ngươi hay vẫn là Thiên đình chi chủ, cứ nhiên như thế không muốn da mặt, Thiên đình sáu ngự, Từ Vi Đại Đế một ngự quy ta Tiết giáo sở hữu, đây là mấy vị Thánh Nhân thương định, như thế nào? Đến ngươi tại đây là được ngươi Thiên đình đúng không? Như thế không đem sáu vị Thánh Nhân đề vào mặt, ngươi cái này Thiên đình chi chủ không khỏi cũng qua cuồng vọng đi?"

Như vậy một cái chụp mũ đắp lên đến, tức giận đến Hạo Thiên thân hình run rẩy, điểm chỉ Vân Trung Từ, quát, "Vân Trung Từ, đừng cảm Thánh Nhân áp ta, lúc trước thế nhưng mà ngươi tự mình nói đem cái này Từ Vi Đại Đế một ngự giao do ta Thiên đình quản lý 2000 năm, chẳng lẽ cái này lưỡng trong ngàn năm, Từ Vi cung chưa tính là ta Thiên đình đây sao?"

Vân Trung Từ ha ha cười cười, tiếng cười truyền khắp toàn bộ Tinh Không, "Hạo Thiên, cái này Từ Vi một ngự là ta Tiết giáo, ta Tiết giáo muốn giao do ai đến quản lý cứ giao cho ai đến quản lý, nếu như hắn làm được không tốt, chẳng lẽ ta Tiết giáo không có quyền lực thu trở lại sao? Huống hồ cái này mấy trăm năm qua, ta đem Từ Vi một ngự giao cho ngươi Thiên đình trông quản, ta Tiết giáo không chỉ có không có được ngươi Thiên đình chỗ tốt gì, ngươi Hạo Thiên ngược lại tùy ý đánh giết đệ tử của ta, làm như thế, ngươi cho rằng cái này Từ Vi một ngự, ta Tiết giáo còn có thể giao cho ngươi sao?"

Hạo Thiên mặt sắc phát tím, tức sùi bọt mép, hắn biết rõ lúc này là chính mình đuối lý, nhưng là muốn cho hắn tựu như vậy buông tha cho Từ Vi một ngự, hắn không cam lòng, "Hừ, bất luận như thế nào, lúc trước ngươi hứa hẹn 2000 năm, cái này lưỡng trong ngàn năm, ta Thiên đình tuyệt không giao ra Từ Vi Đại Đế cái này một ngự."

Vân Trung Từ nghe vậy, cũng không tức giận, mà là chắc chắn đạo, "Chắc chắn, Hạo Thiên, thật sự là không có nhìn ra a, đường đường Thiên đình chi chủ, cứ nhiên như thế không biết xấu hổ, ta sanh ra ở Hồng Hoang cũng nhiều như vậy năm, cái này hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy, thật là làm cho người xem thường."

Dương Giao ở một bên cũng bắt mắt, hừ lạnh lên tiếng, tại hắn xem ra, Hạo Thiên vị này hắn trên danh nghĩa cậu quả thực là hèn hạ, thế nhưng mà giờ phút này hai người đối thoại, hắn căn bản sẽ không có lên tiếng quyền lực.

Hạo Thiên sớm đã giận không kềm được, bất quá một mực chịu đựng, vì Từ Vi một ngự, hắn không thể không nhẫn, ngôi sao tinh hoa chính là hắn Thiên đình chiêu binh mãi mã, đánh ra chiêu bài, nếu như không có cái này ngôi sao tinh hoa, tuy nhiên Thiên đình nguyên khí đầy đủ, có thể lại có bao nhiêu người nguyện ý đến Thiên đình hiệu lực đâu này?

"Hừ, ngươi đi đi, Từ Vi một ngự, ta Thiên đình lưỡng trong ngàn năm tuyệt không giao cho ngươi Tiết giáo."

Hạo Thiên lúc này vì Thiên đình cũng bất cứ giá nào rồi, quản nó da mặt không da mặt, tăng cường Thiên đình thực lực mới là hàng đầu.

Vân Trung không chỉ có không giận, phản mà quý dị cười, lắc đầu, không vội không chậm, ra vẻ thờ dài nói, "Hạo Thiên a Hạo Thiên, ngươi thật đúng là bắt lấy 2000 năm cái chữ này mà không phóng a, bất quá bản đạo nhớ rõ năm đó cho ngươi Thiên đình hứa hẹn hình như là 2000 năm tá hữu a, mấy trăm năm có lẽ tại 2000 năm tá hữu trong phạm vi a? Ngươi cứ nói đi? Hôm nay ta đến thu hồi Từ Vi cung, giống như cũng hợp tình hợp lý a?"

Vân Trung Từ đem "2000 năm tá hữu" cái này năm chữ cắn được đặc trọng, lại để cho Hạo Thiên toàn thân chấn động.

Hạo Thiên mộng, trong lúc nhất thời ngây dại.

Hoàn toàn chính xác, năm đó Vân Trung Từ nói là 2000 năm tá hữu, Hạo Thiên chỉ cần 2000 năm cái chữ này mà, lại thật không ngờ thêm nữa, hôm nay kinh Vân Trung Từ vừa nói như vậy, Hạo Thiên lập tức kịp phản ứng.

Bất quá đồng thời, Hạo Thiên cũng trong nội tâm mát lạnh, Từ Vi một ngự khó giữ được, mặc dù hắn nếu không muốn da mặt, kéo "Trên vạn năm đã ở 2000 năm tá hữu", cũng không làm nên chuyện gì, dù sao Từ Vi một ngự thuộc về Tiết giáo, Tiết giáo nắm giữ chủ động.

Hồng Hoang bên trên mặt khác đại năng nghe vậy cũng là ngay ngắn hướng trọn mắt trừng một cái, cảm giác Vân Trung Tử có chút vô lại, bất quá bọn hắn cũng có thể hiểu được, Vân Trung Tử đệ tử đều thiếu chút nữa bị Hạo Thiên giết đi, chẳng lẽ Vân Trung Tử còn có thể đem Tử Vi một ngụm lại để cho Thiên đình chường quân? Điều này hiển nhiên là không thể nào, huống hồ Vân Trung Tử theo như lời cũng không có sai.

"Tên hỗn đản này rõ ràng còn giống như này vô lại một mặt, hừ, thật sự là xem thường hắn."

Ở trong đó cảm tưởng lớn nhất không ai qua được Chuẩn Đề đạo nhân, tuy nhiên hận không thể dọn dẹp một phen Vân Trung Tử, bất quá hắn giờ phút này lại là phi thường đồng ý Vân Trung Tử, bởi vì đối lại là hắn, hắn cũng sẽ như thế làm.

Tuy nhiên Vân Trung Tử giờ phút này tại mọi người trong nội tâm phảng phất là cái vô lại, có thể không nghĩ cũng là người thắng.

Hạo Thiên trong cơn giận dữ, giờ khắc này hắn không hề hối hận đắc tội Vân Trung Tử, mà là hận không thể giết Vân Trung Tử, "A, Vân Trung Tử, ngươi khinh người quá đáng."

Hạo Thiên hai mắt huyết hồng, toàn thân khí thế bạo động, lập tức lần trên người trước, một chưởng liền vung hướng về phía Vân Trung Tử.

"Hừ, thật sự là cầu nóng này cũng muốn nhảy tường."

Vân Trung Tử hừ lạnh, lập tức bay vào Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên nội, đồng thời lấy ra Thí Thần Thương, một thương liền hướng về Hạo Thiên bàn tay đâm tới.

Hạo Thiên tuy nhiên phần nộ, bất quá cũng không mất đi lý trí, hắn biết rõ Vân Trung Tử Thí Thần Thương có thể không phải là phạm vật, tuyệt đối không thể bị hắn đâm trúng, bởi vậy Hạo Thiên trong tay vàng sáng lóe lên, một thanh trường kiếm xuất hiện, huy kiếm đồng dạng đâm về Vân Trung Tử.

"Bành."

Như cây kim so với cộng râu giống như, cả hai lần đầu tấn công, đầu cái lực lượng ngang nhau.

"Hừ, quả nhiên lợi hại, bất quá cũng phải dựa vào lấy pháp bảo mà thôi, nếu như không có pháp bảo, ta hành hạ ngươi trăm ngàn lượt."

Hạo Thiên tưởng tận xem xét chính mình trường kiếm, mũi kiếm rõ ràng có chút mài mòn, lại để cho hắn cảm thấy hoảng sợ, đồng thời đối với Thí Thần Thương cũng là đã ra động tác hoàn toàn tinh thần, tuyệt đối không thể để cho Thí Thần Thương đâm trúng thân thể của mình.

"Hừ, khoác lác ai cũng biết nói, ngươi nếu không có Chuẩn Thánh tu vi, dám cùng ta đấu?"

Vân Trung Tử cũng không phải cái chịu thiệt đích nhân vật, ngoài miệng cũng không lưu tình, như thế đã kích, rồi sau đó hai người bắt đầu cẩn thận đối đãi.

"Oanh."

Hai người không hẹn mà cùng lần trên người trước, chiêu thức ra hết, đạo pháp hiển thị rõ, tại Tử Vi cung trong đánh nhau, đầy trời Tinh Thần Chi Lực bốn sắc, cái chỗ này triệt để cuồng bạo.

Đạo pháp sáng chói, thương kiếm không có mất, nguyên khí cùng Tinh Thần Chi Lực hỗn loạn, những lực lượng này oanh kích tại Tử Vi cung bên trên, cái kia Tử Vi cung trong không ít cung điện lúc này liền bị nổ nát.

"Hèn hạ."

Vân Trung Tử hét giận dữ, hắn có thể tình huống cảm giác được Hạo Thiên bằng vào chính mình Chuẩn Thánh tu vi, ngự sử lấy một ít kiếm quang bỏ bỏ về phía cung điện, lại để cho Tử Vi cung trong cái kia nguy nga cung điện sụp đổ.

"Hừ."

Hạo Thiên hừ lạnh, mặt sắc rất lạnh lùng, đã hôm nay hắn đã không chiếm được Tử Vi cái này một ngụm, cái kia còn không bằng đem hắn hủy diệt.

Đương nhiên, Vân Trung Tử cũng sẽ không thích thú ý nguyện của hắn, đem hết toàn lực đem chiến trường chuyển đi.

"Hừ."

Vân Trung Tử Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên phòng ngự quá mạnh mẽ, Hạo Thiên lâu công không được, sử xuất Hạo Thiên kính, một đạo kính quang tựa như tia chớp sắc đi qua, trong chớp lát bỏ vào Thập Nhị Phẩm Liên Đài bên trên, bất quá Hạo Thiên kính dù sao cũng là chuyên tấn công linh hồn, bởi vậy đương bỏ vào đài sen bên trên lúc, lại không có phát ra nổi bất cứ tác dụng gì, lại để cho Hạo Thiên tức giận.

"Uống."

Hạo Thiên toàn thân pháp lực vận chuyển chỉ kiếm tiêm, "Hừ" trường kiếm rời khỏi tay, đâm thẳng hướng Vân Trung Tử, đồng thời lần trên người trước, hai đâm oanh kích.

Vân Trung Tử Thí Thần Thương cuồng quét chống đỡ, đồng thời lấy ra liệt trấn ấn, bay thẳng đến Hạo Thiên trụ ấn đi lên, hơn nữa Vân Trung Tử tâm ý khẽ động, đem Như Ý Hoàn cũng khiến đi ra, muốn trối bỏ Hạo Thiên.

Hạo Thiên âm thầm cả kinh, một cái lắc mình thối lui, mà lúc này, trường kiếm cũng kích tại liên trên đài, lại để cho đài sen cái lồng khí kịch liệt quơ quơ, bất quá cách phá vỡ lại còn kém xa lắm, cái này lại để cho Hạo Thiên nhũn mày.

Vân Trung Tử có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên nơi tay, như là công cái xác rùa đen, phòng ngự quá mạnh mẽ, Hạo Thiên trong tay không có có thể phá vỡ phòng ngự pháp bảo.

Bất quá đúng lúc này, ở vào Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên bên trong đích Dương Giao đột nhiên thăm gọi .

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Chiến Hạo Thiên

"Dương Giao? Chuyện gì xảy ra?"

Vân Trung Tử phát hiện Dương Giao lúc này mặt sắc tái nhợt, trên trán to như hạt đậu mồ hôi nhỏ, cảm thấy cả kinh, lập tức lên tiếng hỏi.

"Đồ nhi cũng không biết, chỉ cảm thấy cả người muốn đã nứt ra, ngay cả ta đều không chế không được."

Dương Giao run rẩy, thân thể bắt đầu sốt, hướng Vân Trung Tử truyền âm kể rõ.

Vân Trung Tử lập tức liền hiểu được, hôm nay Dương Giao thân thể vừa ngưng kết, mà linh hồn hấn lại bị thụ đại chế, thân thể quá mạnh mẽ, linh hồn quá yếu, không thể khống chế thân thể, bởi vì này thân thể tại đã bị kịch liệt chấn động lúc, sẽ vỡ ra.

Nghĩ thông suốt đây hết thảy, Vân Trung Tử trực tiếp đem Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên đánh hướng Từ Vi cung đại điện, đồng thời ngự sử Chu Thiên ngôi sao tinh hoa chui vào đài sen ở trong.

Đến một lần dùng để tu bổ Dương Giao thân thể, thứ hai gia tăng đài sen lực phòng ngự, phòng ngừa có người thừa dịp hấn không chú ý đánh lên Dương Giao, đến lúc đó đã có thể hồi hận không kịp.

"Hừ, rõ ràng dám bỏ qua phòng ngự, ta nhìn ngươi không có cái kia phá đài sen còn có thể tiếp ta mấy chiêu."

Gặp Vân Trung Tử rõ ràng bỏ qua Thập Nhị Phẩm Liên Đài, Hạo Thiên vốn là sững sờ, lập tức đại hỉ, hấn đã sớm chán ghét cái kia như là xác rùa đen một loại đài sen rồi, tuy nhiên chờ Vân Trung Tử pháp lực khô kiệt, hấn cũng có thể đánh bại Vân Trung Tử, bất quá muốn hấn đường đường một cái Chuẩn Thánh, lại muốn dùng loại phương thức này đánh bại Vân Trung Tử, Hạo Thiên mặc dù thắng cũng sẽ cảm thấy trên mặt không ánh sáng .

Hơn nữa Hạo Thiên lực công kích cũng không có Minh Hà như vậy cường, lúc trước Vân Trung Tử cùng Minh Hà đối chiến thời điểm, cũng kháng không thời gian ngắn vừa rồi pháp lực khô kiệt, hôm nay tu vi tinh tiến, chống lại lại là Hạo Thiên, trong thời gian ngắn pháp lực khô kiệt khẳng định là không thể nào .

Hôm nay tác thì bất đồng, Vân Trung Tử bỏ qua đài sen, chỉ một cây Thí Thần Thương, điều này cũng làm cho Hạo Thiên không quá lo lắng.

"Hắc hắc, thử xem chẳng phải sẽ biết rồi."

Hai người đối chọi gay gắt, cũng không nhiều nói nhảm, trực tiếp liền xuất thủ.

Lúc này đây so với lần trước, Vân Trung Tử nhưng lại cẩn thận rất nhiều, đã không có siêu cường phòng ngự, chút nào cũng không dám khinh thường, tuy nhiên trước kia Vân Trung Tử một mực không quá quan tâm Chuẩn Thánh, đó cũng là xem đối với ai, hơn nữa cũng là đem tin tưởng thành lập tại hai kiện dị bảo bên trên .

"Uống."

Tốc độ phát huy đến cực điểm gây nên, Thí Thần Thương lưu lại một đạo đạo tàn ảnh, liệt trấn ấn cũng không muốn sống oanh kích hướng Hạo Thiên, đồng thời Như Ý Hoàn giống như hai đợt Ngân Nguyệt, xoay quanh lấy sắc hướng Hạo Thiên.

Hạo Thiên phần uất, Vân Trung Tử không chỉ có có Thí Thần Thương cùng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cái này loại bảo vật, càng là còn có liệt trấn ấn cùng Như Ý Hoàn cái này hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, pháp bảo lại nhiều lại tốt, lại để cho người hâm mộ làm cho không người nào nại.

Vân Trung Tử tốc độ quá nhanh, Hạo Thiên hoàn toàn theo không kịp, chỉ có thể bằng vào cường đại thần thức bắt Vân Trung Tử công kích quỹ tích, đồng thời trường kiếm sử xuất, một lần lại một lần cùng Thí Thần Thương tấn công.

"Đùng" không ngừng bên tai, giống như xào Đậu Tử giống như, đùng đùng vang vọng hư không, thấy xa xa đám kia thủ vệ trọn mắt há hốc mồm.

"Bành."

Hạo Thiên một cái sơ sẩy, bị liệt trấn ấn xây cái mặt mũi tràn đầy nở hoa, tức giận đến Hạo Thiên phổi đều muốn nổ.

"Hỗn đản."

Hạo Thiên không dám lại vô lễ, sử xuất tổ sắc Vân Giới Kỳ, phòng ở bản thân, đồng thời đánh ra Hạo Thiên kính, muốn định trụ Vân Trung Tử linh hồn.

Một đạo kính quang hiện lên, tốc độ nhanh đến mức tận cùng, lóe lên phía dưới liền đi tới Vân Trung Tử phụ cận, Vân Trung Tử kinh hãi, hẳn biết rõ Hạo Thiên kính lợi hại, không dám để cho hắn cận thân, liệt trấn ấn đánh ra, giống như một cái cối xay giống như, chiếu vào cái kia kính quang tự xây đi lên.

"Bành."

Cái kia kính quang mặc dù đối với linh hồn uy hiếp rất lớn, nhưng là vật chất công kích tương đối mà nói tự tiểu nhiều lắm, bởi vậy đánh trúng liệt trấn ấn về sau, gần kề đem liệt trấn ấn đánh lui, mà đạo kia kính quang thực sự tiêu tán rồi.

Bất quá liệt trấn ấn dù sao chỉ là công kích tính pháp bảo, bị động như thế phòng ngự, hướng về khe nứt trấn ấn tổn thương cũng là khá lớn, chỉ thấy ở đằng kia liệt trấn ấn ẩn nọn nguồn xuất hiện một cái hạt gạo lớn nhỏ hổ tròn, tuy nhiên rất nhỏ, bất quá muốn tu bổ, lại lên giá phí một phen công phu.

Vân Trung Tử như thế tốc độ, thiên hạ ít có người có thể bằng, Hạo Thiên bất đắc dĩ, chống lại Vân Trung Tử, hoàn toàn chính xác lại để cho hắn cảm tức, phòng ngự có Thập Nhị Phẩm Liên Đài, tốc độ lại là thiên hạ cấp tốc, Hạo Thiên muốn mắng mẹ rồi, cái này đánh cho quá biệt khuất rồi.

"Đáng giận."

Nổi giận, dưới đánh như vậy đi, mặc dù chính mình thắng cũng muốn bị người trong thiên hạ chế nhạo, Hạo Thiên nảy sinh ác độc rồi, trong mắt hung lệ chỉ sắc lóe lên, trong tay pháp quyết liên tiếp không ngừng đánh ra.

"Hưu hưu hưu."

Từng đạo tiếng xé gió vang lên, chỉ thấy Hạo Thiên cái kia thanh trường kiếm thoát ly khai Hạo Thiên, trên không trung như Hồ Điệp giương cánh giống như, phiêu hốt bất định, cao thấp pháp phòng, tốc độ cực nhanh, lại để cho người hoa mắt, theo không kịp tốc độ của nó, đột nhiên, trường kiếm lóe lên liền hướng về Vân Trung Tử đánh tới.

Mà lúc này, Hạo Thiên trong tay pháp quyết tiếp tục, cái kia Hạo Thiên kính làm vinh dự phóng, tựa như một vòng kiêu dương vắt ngang tại Tử Vi cung trước, làm cho cả Tử Vi cung đều bị bao phủ tại trong thần quang này, xem, càng thêm thần thánh.

"Bá bá bá."

Hạo Thiên tức giận rồi, theo cái kia Hạo Thiên trong kính phát ra hơn mười đạo kính quang, theo bốn phương tám hướng sắc hướng Vân Trung Tử, bất quá kính này một kích, cái kia Hạo Thiên kính bên trên thần quang cũng mờ đi, không còn nữa hướng nhật thần thánh.

Vân Trung Tử khỏe miệng co giật, nhiều như vậy kính quang, lại để cho hắn như thế nào ngăn cản? Liệt trấn ấn chỉ có thể ngăn cản một mặt, mặc dù cấp tốc biến ảo vị trí, có thể ngăn cản được một nửa tự cảm ơn trời đất rồi.

Vân Trung Tử bất đắc dĩ, lại cũng không dám trì hoãn, cẩn thận từng li từng tí tiếp được những kính này quang, một bên dùng thần thức thúc dục Thí Thần Thương cùng trường kiếm kia va chạm, chém giết, một bên trong tay pháp quyết không ngừng, lợi dụng liệt trấn ấn cùng Như Ý Hoàn ngăn cản kính quang.

"Rầm rầm rầm"

Từng đạo kiêu tiếng sấm rền thanh âm vang lên, Vân Trung Tử quanh người một mảnh yên Hoa Bạo lên, sáng chói chói mắt, rất là xinh đẹp, có thể trong đó ẩn chứa nguy hiểm, lại không có bao nhiêu người biết rõ.

"Phốc."

Mặc dù Vân Trung Tử đem hết toàn lực, y nguyên bị ba đạo kính quang sắc trong.

Cái này Hạo Thiên kính chuyên tấn công người linh hồn, ba đạo kính quang không có nhập Vân Trung Tử trong cơ thể về sau, trực tiếp tự xông vào Vân Trung Tử trong đầu, hướng phía Vân Trung Tử linh hồn chỗ liền công kích mà đi.

Không kịp đề phòng xuống, Vân Trung Tử linh hồn sáng chế, thương thế rất nặng, lần này linh hồn bị thương, liền điều động toàn thân nguyên khí đều cảm giác không phải như vậy thông thuận rồi.

"A."

Vân Trung Tử trước mắt lửa giận, nội tạng mắt Hạo Thiên, toàn thân pháp lực vận chuyển, lập tức đánh lui trường kiếm, tay cầm Thí Thần Thương, tức giận nói, "Khá lắm Hạo Thiên, hôm nay ta Vân Trung Tử tự cho ngươi kiến thức kiến thức Thí Thần Thương lợi hại."

"Hừ."

Hạo Thiên hừ lạnh, lo lắng, hẳn chỉ nhận vì Thí Thần Thương nếu là có thể so với chí bảo tồn tại dị bảo, cũng không quá đáng công kích cường một ít mà thôi, nhưng là hẳn không biết Thí Thần Thương chính thức đặc thù chỗ —— thí nhân hồn phách, không nói hẳn không biết, toàn bộ Hồng Hoang, người biết cũng không nhiều, mà Minh Hà là trong đó một cái, nắm đó hẳn ném qua Thí Thần Thương thiệt thòi.

Vân Trung Tử lúc này đây giảm bớt phòng thủ, dùng lưỡng bại câu thương phương thức toàn lực tiến công, hẳn biết rõ chính mình còn không có có đạt tới Chuẩn Thánh cảnh giới, đã bình ổn thường phương thức đối chiến, căn bản tự không khả năng là Hạo Thiên đối thủ, chỉ có thể như thế mới vừa có một tia phần thắng.

Thí Thần Thương, đoạt thương không rời Hạo Thiên chỗ hiểm, mà Vân Trung Tử thân hình toàn lực làm, từng đạo hư ảo thân ảnh xuất hiện tại Hạo Thiên bốn phía, rậm rạp chẳng chịt, lại để cho đầu người da run lên.

Hạo Thiên nhắm mắt, đã giờ phút này con mắt không hề có thể phách bên trên công dụng, chỉ có thể dựa vào thần thức, Chuẩn Thánh thần thức trải ra ra, bao phủ ở chính mình quanh người, tìm kiếm lấy Vân Trung Tử thân hình quỷ tích.

Đột nhiên, "Phốc" "Phốc" hai tiếng liên tiếp vang lên.

Hạo Thiên vừa bắt đến Vân Trung Tử thân ảnh, liền gặp Vân Trung Tử cái kia Thí Thần Thương đột phá tổ sắc Vân Giới Kỳ phòng hộ, cấp tốc đâm về chính mình sườn trái, Hạo Thiên kinh hãi, biết rõ tránh né đã tới không kịp, vội vàng đem trường kiếm trong tay toàn lực đánh trúng, cũng là tại Thí Thần Thương đâm trúng chính mình đồng thời, trường kiếm theo Vân Trung Tử trên ngực cắt đứt xuống một khối thịt.

Máu tươi chảy nhỏ giọt mà chảy, trên ngực rơi xuống hạ mấy cân thịt, Bạch Cốt đều lộ liễu đi ra, không chỉ có như thế, theo trên miệng vết thương kia càng là có thể xem Thanh Vân nở-tron trong bụng nội tạng.

Mà bên kia, Hạo Thiên cũng không nên qua, hạ sườn bị thương, bất quá dù sao cũng là Chuẩn Thánh, thân thể cường đại, chỉ là bị Thí Thần Thương đâm cái lỗ thủng.

Bất quá một tia màu đỏ tươi sắc quang điểm lại xuất hiện tại Hạo Thiên linh Hồn Hải nội, cái này lại để cho Hạo Thiên kinh hãi mất sắc, phải biết rằng hẳn Hạo Thiên kính cũng đồng dạng chỉ dùng để đến phá hư người linh hồn, bất quá cái kia lực công kích cùng cái này Thí Thần Thương vừa so sánh với, tự thua chị kém em rồi.

"A..."

Hạo Thiên linh hồn bị màu đỏ tươi quang điểm tùy ý phá hư, lập tức hai mắt huyết hồng một mảnh, ngựa mặt lên trời hết giận dữ, giống như một mảnh thú.

Hạo Thiên tuy nhiên phần nộ, thế nhưng cũng không tri hoãn, một bên phát ra vài kiện pháp bảo bảo hộ lấy chính mình, một bên trong đầu đối kháng cái kia ti màu đỏ tươi quang điểm.

Đồng thời Hạo Thiên nghĩ tới Hạo Thiên kính, đồng dạng là linh hồn công kích, có lẽ dùng để đối phó cái kia màu đỏ tươi quang điểm hữu dụng, nghĩ đến đây, trực tiếp đem Hạo Thiên kính gọi nhập Hồn Hải nội, ngăn cản cái kia ti màu đỏ tươi quang điểm.

Hạo Thiên kính nhưng lại làm ra kỳ hiệu, Hạo Thiên kính vừa mới đi vào Hồn Hải, trực tiếp tự tới gần cái kia sợi bóng điểm, tại hẳn còn chưa kịp phản ứng phía trước, lập tức đem hẳn nuốt hết, Hạo Thiên kính cũng là chuyên tấn công linh hồn pháp bảo, đối với nó mà nói, cái kia màu đỏ tươi quang điểm không thể nghĩ ngờ vì vậy thuốc bổ.

Nói đến phiền phức, kỳ thật lúc này mới thời gian một cái nháy mắt.

Hạo Thiên khôi phục lại, tuy nhiên linh hồn bị thương, bất quá dù sao thương thế không trọng, giờ phút này, Hạo Thiên nở nụ cười, Thí Thần Thương đặc thù công kích hẳn biết được rồi, hơn nữa cũng không sợ sợ, hiện tại duy nhất lo lắng đúng là Vân Trung Tử tốc độ, nhưng là Hạo Thiên trên mặt nhưng lại xuất hiện dáng tươi cười, hiển nhiên đã có đối sách.

Vân Trung Tử cảm thấy giạt mình, hẳn không nghĩ tới Hạo Thiên hội trong một ngắn ngủi thời gian khôi phục lại, hơn nữa nhìn bị thương không trọng, cái này lại để cho trong lòng của hẳn rung mình, muốn trước tư về sau, chỉ có thể đem nguyên nhân này quy kết đến Hạo Thiên kính bên trên, trừ lần đó ra, hẳn không thể tưởng được khác bất kỳ vật gì.

Vân Trung Tử mặt sắc khó xem, hôm nay Thí Thần Thương linh hồn công kích cũng không còn là ưu thế, hướng hồ dùng qua một lần về sau, Thí Thần Thương bên trên cái kia ti màu đỏ tươi quang điểm uy lực hội chọc hạ xuống, hôm nay duy nhất ưu thế là tốc độ.

"Thí Thần Thương thí thần, quả nhiên lợi hại, không hổ là có thể so với chí bảo tồn tại, hôm nay thiếu chút nữa đưa tại ngươi Vân Trung Tử trong tay, hôm

nay, ta nhìn ngươi còn có cái gì năng lực."

Hạo Thiên nở nụ cười, cười đến rất tà, lại để cho người sợ hãi.

"Ông" một tiếng, Hạo Thiên đánh ra tổ sắc Vân Giới Kỳ, đem cái này phương Thiên Địa đều bao phủ tiến đến, mà hắn cùng Vân Trung Tử tự nhiên cũng bị bao tại bên trong, Hạo Thiên tin tưởng, tại chính mình toàn lực không chế xuống, Vân Trung Tử ở chỗ này tốc độ tuyệt đối sẽ đánh xuống hơn phân nửa.

Phía trước bởi vì lo lắng Thí Thần Thương công kích, cho nên chỉ dùng tổ sắc Vân Giới Kỳ đến phòng ngự, hôm nay không giống với lúc trước, bởi vậy trực tiếp đánh ra tổ sắc Vân Giới Kỳ, đem cái này phương Thiên Địa bao phủ, dùng cái này để ước thúc Vân Trung Tử tốc độ.

Vân Trung Tử mặt sắc triệt để lạnh xuống, hắn hôm nay đã không có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Thí Thần Thương thí thần công kích cũng đúng Hạo Thiên vô dụng, mà tốc độ cũng chậm lại, không còn là ưu thế, một trận chiến này, giống như thua không nghi ngờ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Luống bại câu thương

Đang ở tổ sắc Vân Giới Kỳ ở bên trong, Vân Trung Tử mặt sắc triệt để khó coi.

Thế nhưng mà hắn không thể lùi bước, không có lựa chọn, chỉ có thể một trận chiến, mắt Thần Biến được kiên nghị, một tay chấp Thí Thần Thương, chi xéo mặt đất, hai mắt nhìn thẳng Hạo Thiên, giống như một Chiến Thần đứng vững.

"Hừ, ta nhìn ngươi muốn hung hăng càn quấy tới khi nào."

Hạo Thiên nhướng mày, rút kiếm đâm tới, muốn tại trong thời gian ngắn đem Vân Trung Tử đánh bại.

Vân Trung Tử lúc này không dám có chút chủ quan, hết sức chăm chú cùng Hạo Thiên đối chiến, tuy nhiên tốc độ đại thụ ảnh hưởng, bất quá hắn y nguyên toàn lực thi triển thân hình, tận lực vì chính mình tranh thủ một tia ưu thế.

"Xùy."

Đột nhiên, ngay tại hai người sát bên người bỏ qua thời điểm, theo Hạo Thiên trong hai tròng mắt sắc ra hai luồng Hỏa Diễm, thiêu đốt đốt được hư không đều Phốc Phốc rung động, hai luồng Hỏa Diễm tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đã đến Vân Trung Tử phụ cận.

Tốc độ đã bị hạn chế, mà cái này hai luồng Hỏa Diễm tốc độ rồi lại là cấp tốc, lại để cho Vân Trung Tử trốn tránh không khỏi, bị hai luồng ánh lửa kích tại trên thân thể.

"Xi xi."

Cái kia ánh lửa nhiệt độ rất cao, vừa rồi đánh trúng thân thể, Vân Trung Tử trên người đạo bào liền bắt đầu đốt đốt, không chỉ có như thế, Vân Trung Tử trên đùi làn da cũng bắt đầu đốt, một cỗ thịt nướng hương vị tràn ngập hư không.

Cái này hai luồng ánh lửa tự nhiên là cái kia Thái Dương Chân Hỏa, vô luận Vân Trung Tử như thế nào làm, cũng không thể đem hắn giới tắt, cái này lại để cho Vân Trung Tử trong cơn giận dữ.

Vân Trung Tử đau đến thẳng cắn răng, chưa từng có ném qua lớn như vậy thiệt thòi, hai mắt huyết hồng một mảnh, coi như một đầu như độc xà chậm chậm vào Hạo Thiên, lập tức quý dị cười.

"Hạo Thiên, đây là ngươi bức của ta."

Vân Trung Tử hai mắt nhìn như có chút điên cuồng, lại để cho Hạo Thiên trong nội tâm không khỏi rung mình, nhưng là hắn nghĩ không ra Vân Trung Tử còn có cái gì có thể uy hiếp hắn.

Chỉ thấy lúc này Vân Trung Tử mặt mũi tràn đầy điên cuồng chi sắc, toàn thân khí thế tăng vọt, đồng thời, thần quang tách ra, như một vòng tiểu mặt trời giống như đứng sừng sững, chiếu rọi cái này phương Thiên Địa.

"Cái gì, thiêu đốt pháp lực? Vân Trung Tử nguoi điên rồi?"

Hạo Thiên kinh hãi mất sắc, hẳn tuy nhiên hận không thể giết Vân Trung Tử, nhưng là hẳn không dám, hẳn hôm nay gần kề muốn đánh bại Vân Trung Tử tìm về chút mặt mũi mà thôi, cũng không ý định cùng Vân Trung Tử dốc sức liều mạng, dù sao Thông Thiên giáo chủ cũng không phải là dễ trêu.

"Thiêu đốt pháp lực? Hừ, bản đạo mệnh có thể so sánh nguoi quý giá nhiều hơn, bản đạo cũng sẽ không làm cái kia tự mình hại mình sự tình."

Vân Trung Tử cười hắc hắc, lộ ra một ngum răng trắng như tuyết, nhưng lại dính điểm một chút vết máu, lúc này xem lại để cho người cảm thấy lạnh lạnh, tóc gãy đứng đấy, khắp cả người phát lạnh.

Hạo Thiên nghe vậy cẩn thận nhìn lên mới hiểu được tới, nguyên lai Vân Trung Tử đem hơn phân nửa pháp lực bao trùm tại trên thân thể, gần kề lại để cho làn da tầng ngoài pháp lực thiêu đốt, dùng cái này đến ngăn cản Thái Dương Chân Hóa lan tràn.

"Rất tốt, Thái Dương Chân Hóa uy lực quả nhiên bất phàm, lúc trước bản đạo cũng muốn tinh luyện ra một tia, đáng tiếc không có thể như nguyên, đạo hữu ngược lại là vận may."

Vân Trung Tử lúc này lại là không vội không chậm đánh giá một phen, phảng phất đối với tình cảnh của mình không có chút nào lo lắng.

Hạo Thiên lòng mảy thâm tỏa, hẳn nghĩ mãi mà không rõ Vân Trung Tử vì sao như vậy trấn định tự nhiên, tuy nhiên không nghĩ ra, nhưng là Hạo Thiên có thể không dám khinh thường chút nào, vì để tránh cho ngoài ý muốn nổi lên, Hạo Thiên trực tiếp đánh về phía Vân Trung Tử.

Ngay tại Hạo Thiên đánh về phía Vân Trung Tử thời điểm, Vân Trung Tử trong tay nhưng lại đột nhiên xuất hiện hai kiện pháp bảo —— Hà Đồ Lạc Thư, Vân Trung Tử đối với bay về phía chính mình Hạo Thiên cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, Hà Đồ Lạc Thư phi đến hư không.

"Ông."

Một tiếng nhẹ chán, một mảnh màn sáng theo Hà Đồ Lạc Thư trong khuếch tán mà ra, đem cái này phương Thiên Địa bao phủ ở bên trong, đồng thời màn sáng phảng phất có loại ma lực, Tử Vi cung trong sở hữu Tinh Thần Chi Lực cùng với ngôi sao tinh hoa tất cả đều như suối chảy vào biển giống như hội tụ mà đến.

"Không tốt."

Ngay tại Vân Trung Tử đánh ra Hà Đồ Lạc Thư đồng thời, Hạo Thiên liền một tiếng thét kinh hãi, Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận uy lực, hẳn sâu nhớ kỹ được, lúc trước bằng vào trận này, Yêu tộc có thể thoát chống lại Bàn Cổ chân thân, hẳn một cái nho nhỏ Chuẩn Thánh, không có bất kỳ tin tưởng chống cự này đại trận.

Bất quá Hạo Thiên nhưng lại nghĩ lầm rồi, Vân Trung Tử giờ phút này đánh ra cũng không phải Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, gần kề là chính bản thân hẳn theo Hà Đồ Lạc Thư trong tìm hiểu ra đại trận, sau đó lại tăng thêm Phục Hy ngộ ra Thái Cực Bát Quái Đồ, lưỡng dung hợp phía dưới, vừa rồi ngộ ra như thế một bộ trận pháp, bất quá bộ này trận pháp Vân Trung Tử cảm thấy còn chưa đạt tới yêu cầu của mình, cho nên cũng tạm thời không có vì hẳn gọi là.

Nếu như có người tại cách Tử Vi cung xa hơn một chút địa phương, hướng Tử Vi cung Dao Dao nhìn lại, tất nhiên có thể phát hiện, xa xa trong hư không, một cái cự đại Thái Cực Bát Quái Đồ hiển hiện, Vân Trung Tử giờ phút này thì là đứng ở trong bát quái quẻ càn ở bên trong, về phần Hạo Thiên, thì là bị nhốt tại Thái Cực Bát Quái Đồ trung tâm.

Lúc này, Tinh Thần Chi Lực cùng ngôi sao tinh hoa rót vào, làm cho cả đại trận càng thêm sáng chói, tách ra vạn trượng hào quang, chiếu rọi được toàn bộ hư không một mảnh sáng trưng, toàn bộ Hồng Hoang bên trên sinh linh đều có thể chứng kiến Thiên Không cái kia đoàn xinh đẹp quang đoàn.

Toàn bộ Hồng Hoang nghị luận nhao nhao, đặc biệt là một ít Chuẩn Thánh, bọn hắn mặt sắc đều rất nặng trọng, Vân Trung Tử hiện tại mới Đại La Kim Tiên kỳ mà thôi, lại thật không ngờ cùng Hạo Thiên có thể đấu được lâu như thế.

Không chỉ có như thế, hôm nay càng là làm ra như vậy một bộ trận pháp đi ra, xem xét tự có chút bất phàm, mà một khi Vân Trung Tử tiến giai Chuẩn Thánh, cái kia đem sẽ như thế nào đáng sợ? Lại để cho người chờ mong đồng thời, trong nội tâm lại có chút lo lắng.

"Thằng này tốc độ phát triển quá là nhanh, về sau thiếu cùng hẳn liên hệ."

Không chỉ có Côn Bằng như vậy muốn, một ít tu vi đạt tới Chuẩn Thánh, nhưng không có tốt pháp bảo nguoi cũng là như vậy ý định.

Mà ở Thiên đình phía trên Vương Mẫu, một mực đều chú ý Tử Vi cung động tĩnh, nàng tin tưởng Hạo Thiên thực lực, nhưng hôm nay đột nhiên xuất hiện như thế một bộ trận pháp, lại để cho hẳn trong lòng có chút bất an, trực tiếp triển khai thân hình bay về phía Tử Vi cung.

Trong đại trận, Vân Trung Tử lúc này toàn thân đắm chìm trong Tinh Thần Chi Lực cùng ngôi sao tinh Hoa Trung, mà Hạo Thiên nhưng lại mặt sắc vô cùng khó coi, giờ phút này, hẳn tinh tường cảm ứng được, chính mình tổ sắc Vân Giới Kỳ ngoại trừ phòng ngự, đã khởi không đến bao nhiêu tác dụng, chớ nói chi là áp chế Vân Trung Tử tốc độ.

Tinh Thần Chi Lực cùng ngôi sao tinh hoa gia thân, Vân Trung Tử trong cơ thể nguyên khí như sông lớn lao nhanh, gào thét, cái kia bành trướng nguyên khí, lại để cho Vân Trung Tử trong nội tâm vô cùng yên ổn, trong cơ thể cái kia tiêu hao lớn nửa nguyên khí, lập tức dồi dào, lại để cho Vân Trung Tử nhin không được phát ra một tiếng rên rĩ.

"Loại cảm giác này coi như không tệ."

Vân Trung Tử cảm ứng được trong cơ thể nguyên khí nồng hậu dày đặc độ, không khỏi ló ra khen, đồng thời hai mắt dựng lên, trong mắt rất cay chỉ sắc lóe lên, không chế đại trận, lại để cho sở hữu Tinh Thần Chi Lực cùng ngôi sao tinh hoa tất cả đều hội tụ đến trên nắm tay, Vân Trung Tử toàn bộ nắm đấm như khí cầu giống như trương.

Đương đạt đến mức tận cùng về sau, Vân Trung Tử nổ quát một tiếng, một quyền oanh hống trong trận Hạo Thiên, đồng thời thân hình cấp tốc lui về phía sau, âm thầm còn không chế trận pháp, trói buộc lấy Hạo Thiên hành động.

"Thành bại lúc này một kích."

Một cái đầu đại nắm đấm hiển hiện, như Thái Sơn áp đỉnh giống như cuồng oanh hống Hạo Thiên.

"Uống."

Muốn tránh đều không được, Hạo Thiên sợi tóc bay múa, cảm ứng được một quyền kia chi uy, phần nổ một tiếng gào thét, chấn đắc hư không đều là run lên, toàn thân khớp xương đều tiếng vang lên, pháp lực vận chuyển đến cực điểm gây nên, trong tay đột nhiên xuất hiện một khóa hạt châu, Hạo Thiên trong ánh mắt toát ra một tia không bỏ, lập tức hạ quyết tâm, đem toàn thân nguyên khí toàn bộ đánh vào trong hạt châu.

"A..."

Hạo Thiên ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét, không hề cam, có phần uất, hán tiếng kêu gào mặc kim liệt thạch, lại để cho Tử Vi cung một đám thủ vệ tất cả đều thống khổ té trên mặt đất bốc lên.

Hạt châu bị Hạo Thiên ra sức ném hướng về phía cái kia nắm đấm, cùng lúc đó, Hạo Thiên toàn lực không chế được tổ sắc Vân Giới Kỳ bảo hộ ở chính mình.

"Ầm ầm."

Hạt châu cùng nắm đấm gặp nhau lập tức liền bạo liệt ra đến, trong trận lập tức bộc phát ra một Trận Cường quang, đồng thời một tiếng oanh Thiên Minh tiếng nổ nổ tung, lại để cho Tử Vi cung đều run lên ba run, mà cái kia đại trận cũng tại thời khắc này âm ầm nổ tung.

...

Đãi hào quang tản ra, chỉ thấy Vân Trung Tử thần sắc mỗi một cực kỳ, nửa quỳ ở trên hư không, từng ngum từng ngum thở, trên người đạo bào sớm đã rách nát, đầu đầy sợi tóc tán loạn, giống như một cái tên ăn mày.

Mà bên kia, Hạo Thiên cũng không nên qua, đồng dạng nửa quỳ ở trên hư không, đùi phải chính cái bắp chân đều bị tạc toái, một tay theo như ở trước ngực, theo hán ngực phải chỗ nhỏ hạ tí ti vết máu, bất quá Hạo Thiên trong mắt nhưng lại có một tia nghĩ mà sợ chỉ sắc, nhìn nhìn Vân Trung Tử, phảng phất đang nhìn một người điên.

"Khục khục!"

Vân Trung Tử ho ra máu, trên người huyết nhục một mảnh, rách tung toé, một đầu đùi tức thì bị nổ tung một khối thịt, xương cốt đều lộ liễu đi ra, đau đến Vân Trung Tử thẳng nhếch miệng, nhiễm lấy vết máu miệng đầy hàm răng lộ ra, tại ánh mặt trời chiếu rọi xuống, lộ ra rất mê hoặc lẫn lộn, khiến người sợ hãi.

"Phi, thật là một cái tên điên."

Hạo Thiên oán thầm, rất là tiếc đồng thời, cũng là âm thầm may mắn, vừa rồi Vân Trung Tử một quyền kia hội tụ không lồ Tinh Thần Chi Lực cùng ngôi sao tinh hoa, tuy nhiên bởi vì hán mới Đại La Kim Tiên kỳ, hơn nữa linh hồn cũng bị thương, bởi vậy không thể đem uy lực của nó toàn bộ phát huy, nhưng là dù vậy, cái kia uy thế cũng là khủng bố đến cực điểm, Hạo Thiên hiện tại ngấm lại cũng còn cảm thấy phía sau lưng lạnh cả người.

Hơn nữa Vân Trung Tử là liễu mạng chính mình bản thân bị trọng thương, cũng muốn lại để cho Hạo Thiên trả giá thật nhiều, hoàn toàn chính xác rất điên cuồng.

Vân Trung Tử thì là phần uất, như thế một nắm rõ ràng không có đem Hạo Thiên đánh cho tàn phế, chỉ là đã bị đánh trọng thương. Chuẩn Thánh quả nhiên đều không đơn giản, bất quá hán rất nghi hoặc, Hạo Thiên vừa rồi đánh ra cái kia khóa hạt châu đến cùng là vật gì? Tại sao có thể có uy lực lớn như vậy?

Vân Trung Tử không nghĩ ra, cũng không muốn hỏi Hạo Thiên, tại trong lòng, chỉ có thể đem cái này quy kết tại Hạo Thiên là Đạo Tổ đạo đồng, tại Hỗn Độn ở bên trong, khẳng định cũng phải đi một tí bảo vật.

Mà ở cái này trận trong lúc nổ tung, Tử Vi cung một mảnh cung khuyết cũng là sụp xuống, may mắn Vân Trung Tử đem chiến trường hướng xa xa chuyển đi rồi, hơn nữa đại trận bạo tạc thời điểm cũng thoáng đã không chế thoáng một phát, bằng không thì giờ phút này toàn bộ Tử Vi cung chỉ sợ đều đã hủy hoại.

"Hạo Thiên, người bị thương?"

Lúc này, Dao Trì chạy đến, một đôi tú mục trùng được có thể so với chuông đồng một loại lớn nhỏ, tràn đầy khiếp sợ chi sắc, quan sát đồng dạng bản thân bị trọng thương Vân Trung Tử, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

"Thương thế không tính nghiêm trọng, không có gì trở ngại."

Hạo Thiên không quan tâm nói ra, đồng thời đứng dậy, hấp thu tứ phương bởi vì Vân Trung Tử tu vi không cao, linh hồn bị thương mà dật tán đại lượng Tinh Thần Chi Lực, ăn vào đan dược, bắt đầu khôi phục thương thế.

"Đại sư huynh, người thế nào?"

Dao Trì vừa xong không lâu, Vân Tiêu cũng lo lắng chạy tới, vừa thấy Vân Trung Tử bản thân bị trọng thương, trong nội tâm kinh hãi, tới nâng.

"Khục khục, không có việc gì, Phốc."

Vân Trung Tử vừa nói chuyện liền bắt đầu ho ra máu, nhìn nhìn Hạo Thiên, tại Vân Tiêu nâng hạ tiến vào Tử Vi cung.

"Hạo Thiên, chúng ta..."

Dao Trì gặp Vân Trung Tử ly khai, lập tức lên tiếng hỏi thăm Hạo Thiên.

Hạo Thiên lắc đầu, đạo, "Được rồi, lúc này đây cũng náo đã đủ rồi, hôm nay còn chưa tới sinh tử tương hướng thời điểm, tin tưởng Vân Trung Tử cũng sẽ không biết sẽ tìm ta Thiên đình phiền toái, chỉ là đáng tiếc Tử Vi cái này một ngư, ai."

Hạo Thiên trong nội tâm tràn đầy không cam lòng, có thể cũng không thể tránh được, một lát sau, bấp chần lẫn nửa dài ra, Hạo Thiên thật sâu nhìn một cái Tử Vi cung, liền cùng Dao Trì cùng một chỗ đã đi ra, trở về Thiên đình.

Vân Trung Tử tiến vào đại điện về sau, lập tức bàn ngồi dưới đất, ăn vào một hạt đan dược, rồi sau đó dẫn động ngôi sao tinh hoa nhập vào cơ thể, khôi phục toàn thân thương thế, mà Thập Nhị Phẩm Liên Đài nội Dương Giao, sớm đã khôi phục lại, nhìn thấy Vân Trung Tử bộ dạng, kinh hãi mất sắc, tràn đầy lo lắng, thế nhưng mà gặp sự phụ của mình đã nhắm mắt dưỡng thương, cũng sẽ không có mở miệng nói chuyện.

Vân Tiêu cùng Dương Giao chỉ có thể ở một bên lo lắng cùng đợi.

Này một trận chiến, lại để cho người khiếp sợ, khiếp sợ tại Vân Trung Tử thực lực, khiếp sợ tại Hạo Thiên nội tình, khiếp sợ tại Vân Trung Tử điên cuồng, toàn bộ Hồng Hoang đều tại nghị luận hai người sự tình.

Coi như là Chuẩn Thánh cũng đều tắc lưỡi, khoe miệng co giật, đem Vân Trung Tử đánh lên nguy hiểm nhãn hiệu, người này không dễ chọc, có chút điên cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Lựa chọn

Tử Vi cung.

Vân Trung Tử một mình xếp bằng ở hư không, từng đạo do ngôi sao tinh hoa hội tụ mà thành đeo ruybăng trôi nổi, quay chung quanh tại Vân Trung Tử bốn phía, chậm chạp hòa tan vào hần trong cơ thể, khôi phục thương thế.

Toàn bộ đại điện lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, từng đạo thần hi tách ra, giống như mộng ảo tiên cảnh, lại để cho người mê say trong đó.

"Hô "

Theo Vân Trung Tử khẽ hấp một hô gian, trong đại điện ngôi sao tinh hoa nhảy lên, không ngừng hội tụ, một bên tu bổ lấy đã nghiền nát thân thể, một bên theo đầu của nó dính rót vào, rèn luyện Vân Trung Tử khí lực.

Mà trong lúc này, cái kia nồng đặc được như là khí vụ một loại ngôi sao tinh hoa, không hoàn toàn tuân hướng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên,

Dương Giao gặp sự phụ của mình thương thể từng điểm từng điểm khôi phục, an tâm xuống, không hoàn toàn hấp thu ngôi sao tinh hoa nhập vào cơ thể.

Những ngôi sao này tinh hoa phẩm chất so Ngũ Hành ở trên đảo cường quá nhiều, có thể thấy được Hạo Thiên trước kia cũng là có đầu tư tâm

Bất quá ngẫm lại cũng bình thường, lớn như thể lượng ngôi sao tinh hoa, đã Hạo Thiên không chế rồi, nhất định sẽ chính mình sử dụng.

Hôm nay Dương Giao chinh cổ thân thể, ngoại trừ đầu lâu bên ngoài, khác bộ phận tất cả đều là do loại này ngôi sao tinh hoa hội tụ mà thành, khí lực mạnh, so với tu luyện 4\1\9\9\9\9 công Dương diệu quân, cũng không kém bao nhiêu.

Giờ phút này, theo hấp thu càng ngày càng nhiều ngôi sao tinh hoa, Dương Giao cảm giác thân thể của mình tại phát sinh nào đó biến hóa, thể nhưng mà cụ thể là cái gì biến hóa, hẳn nhưng lại không có phát hiện, chỉ có thể tạm thời đem loại này không rõ tình huống để trong lòng ngọn nguồn, chuyên tâm tu luyện.

Vân Tiêu đứng tại trên đại điện, nhìn qua xa hoa đại điện, không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Năm quang mười sắc ngôi sao tinh hoa, giống như từng hột kim cương khảm nam ở trên hư không, phát ra mê người hào quang, đặc biệt là đối với nữ tính, phảng phất có loại ma lực, hấp dẫn lấy Vân Tiêu tâm thần.

Mấy canh giờ về sau, Vân Trung Tử thương thể tận phục, mở mắt ra, theo hắt trong mắt sắc ra hai đạo lăng lệ ác liệt hào quang, nổ vang tại trong đại điện, đem Dương Giao cùng Vân Tiêu bùng tỉnh.

"Đại sư huynh, người như thế nào đây?"

"Sư phó, người không sao chứ?"

Dương Giao cùng Vân Tiêu lo lắng thanh âm cơ hồ đồng thời vang lên.

"Cảm giác trước nay chưa có tốt, tại Hồng Hoang nhiều như vậy năm, còn chưa bao giờ lớn như vậy chiến qua, toàn thân khoan khoái dễ chịu a, thoải mái."

Vân Trung Tử đưa tay ra mời cổ, vận vẹo toàn thân, trong cơ thể khớp xương xoẹt xoẹt xoẹt rung động, giống như xào Đậu Tử giống như dùng dùng nổ vang.

Nắm chặt lại nắm đấm, cảm giác được cái loại này khai thiên tích địa lực lượng, tâm tình thật tốt, chút nào cũng nhìn không tới chiến bại cái chủng loại kia uể oải.

Hoàn toàn chính xác, Vân Trung Tử vừa rồi một trận chiến xem như thất bại, bởi vì hắt thủ đoạn ra hết, nhưng chỉ là lại để cho Hạo Thiên trọng thương, mà trọng thương Hạo Thiên lại là có thể tùy ý chà đạp trọng thương Vân Trung Tử, dù sao Hạo Thiên Chuẩn Thánh tu vi tại đâu đó bầy biện.

Nhưng là tuy nói là thất bại, cũng không thể nghi ngờ tại thắng, bởi vì hắt dùng chính mình Đại La Kim Tiên kỳ tu vi, bằng vào thực lực của mình cùng thủ đoạn lại để cho Hạo Thiên bị thương nặng, cái này đã làm cho mọi người tôn trọng.

Vân Trung Tử đứng dậy, toàn thân một cỗ lăng lệ ác liệt khí thế khuếch tán, làm cho cả đại điện cũng không khỏi run lên.

"Đại sư huynh so với trước mạnh hơn? Điều này sao có thể đâu này? Đại sư huynh không phải sớm đã đạt tới Đại La Kim Tiên đỉnh phong sao? Mà giờ khắc này rõ ràng không có tiến giai Chuẩn Thánh, có thể khí thế lại càng thêm cường thịnh rồi, chẳng lẽ Đại La Kim Tiên đỉnh phong còn có thể càng tiến một bước?"

Vân Tiêu cảm nhận được Vân Trung Tử khí thế, trong nội tâm giật mình.

Vân Trung Tử phiêu nổi giữa không trung, cẩn thận cảm thụ được thân thể mỗi một nơi, cảm giác trước nay chưa có cường đại.

"Hô, trước kia vẫn cho là mình có thể cùng Chuẩn Thánh liều mạng, kết quả cùng Hạo Thiên một trận chiến này, thủ đoạn ra hết, lại bị bại thảm như vậy, trước kia quá tự phụ rồi, quá cuồng vọng vô tri rồi, xem thường Chuẩn Thánh cao thủ, Hồng Hoang vô tận, Đại La Kim Tiên vô số, nhưng là chân chính có thể đi vào giai Chuẩn Thánh lại ít càng thêm ít, Chuẩn Thánh cùng Đại La Kim Tiên tầm đó nhưng lại ngày đêm khác biệt a, Phong Thần đại kiếp buông xuống, lúc này đây trở về phải mau chóng tiến giai Chuẩn Thánh mới có thể."

Vân Trung Tử cảm thấy thâm nghĩ, đối với một trận chiến này, Vân Trung Tử có rất nhiều cảm xúc, trước kia quá tự phụ, trải qua sau trận chiến này, Vân Trung Tử tình tường nhận thức đến mình cùng Chuẩn Thánh tầm đó vẫn có một đoạn không nhỏ chênh lệch.

Nhưng là Vân Trung Tử trong nội tâm cũng không sợ, giờ phút này so với trước càng mạnh hơn nữa, hơn nữa chờ hắt tiến giai Chuẩn Thánh về sau, thực lực lần nữa tăng cường, mặc dù là Hạo Thiên, cũng không phải Vân Trung Tử đối thủ, đương nhiên, Vân Trung Tử đối với Hạo Thiên cũng không hiểu nhiều lắm, không biết Hạo Thiên ngoại trừ hạt châu kia, còn có cái gì không có sử xuất đích thủ đoạn.

"Tốt rồi Vân Tiêu, người về trước Ngũ Hành đảo a." Vân Trung Tử thu hồi tâm tư, hướng Vân Tiêu lời nói.

Vân Tiêu sững sờ, khó hiểu nói, "Đại sư huynh, người không quay về sao?"

Vân Trung Tử quan sát Dương Giao, đạo, "Ta cùng Dương Giao còn có việc, ngươi đi về trước đi."

Vân Tiêu bắt đầu đi, cuối cùng chỉ phải cáo từ mà đi.

"Sur phó, ta cảm giác thân thể của ta có chút biến hóa, ngươi giúp ta nhìn xem." Đãi Vân Tiêu đi rồi, Dương Giao đột nhiên hướng Vân Trung Tử nói ra.

"Ân?"

Vân Trung Tử sững sờ, lập tức phi đến Dương Giao phụ cận, cẩn thận đại lượng Dương Giao thân thể, đồng thời thần thức hướng hần trong cơ thể thăm dò vào.

"Ồ, chẳng lẽ..."

Đột nhiên, Vân Trung Tử trên mặt xuất hiện vẻ mặt, trong hai mắt tràn đầy khiếp sợ chi sắc, rồi sau đó thần sắc trở nên ngưng trọng.

Đây hết thấy đều xem tại Dương Giao trong mắt, lập tức cả kinh, "Sur phó, như thế nào đây?"

Vân Trung Tử cau mày, không nói gì, mà là lần nữa đánh giá cẩn thận Dương Giao thân thể.

Một lúc lâu sau, Vân Trung Tử quan sát Dương Giao, thần sắc quái dị, sờ lên cái cảm, lâm vào trong trầm tư.

"Sur... Sur phó..." Dương Giao nhìn gấp sư phụ mình bộ dáng, trong nội tâm không khỏi một cái lộp bộp, sợ xuất hiện không tốt kết quả.

Vân Trung Tử nhìn qua Dương Giao, thần sắc thật là ngưng trọng, há to miệng, nhưng lại cũng không nói đến lời nói đến.

"Sur phó, thân thể của ta xảy ra vấn đề gì rồi hả? Ngươi ngược lại là nói cho đồ nhi a." Dương Giao lo lắng, trong nội tâm hết hoảng.

Vân Trung Tử thở dài một hơi, cuối cùng chậm rãi nói, "Dương Giao, vì sư cũng không biết loại này biến hóa đối với ngươi mà nói đến cùng là tốt là xấu, ngươi cũng biết, thân thể của ngươi ngoại trừ đầu lâu bên ngoài, khác bộ phận tất cả đều là do ngôi sao tinh hoa ngưng tụ mà thành, hôm nay theo ngươi hấp thu ngôi sao tinh hoa càng ngày càng nhiều, đầu lâu của ngươi phát sinh biến hóa, tại đồng hóa."

Vân Trung Tử đem "Đồng hóa" hai chữ nói được rất nặng, lại để cho Dương Giao mở trừng hai mắt, đồng hóa?

"Sur phó, ý của ngươi là, đầu của ta cũng sẽ biến thành cùng thân thể khác bộ phận độc nhất vô nhị, biến thành do ngôi sao tinh hoa ngưng kết đầu?"

Dương Giao có chút ghen ghét nhìn trần trối, không thể tin được loại biến hóa này.

Vân Trung Tử trùng trùng điệp điệp nhẹ gật đầu, "Đúng, đầu lâu của ngươi tương đối với cả người mà nói, phảng phất tựa là tạp chất một loại, thân thể khác bộ vị không ủng hộ nó, cần đem hần loại bỏ."

Dương Giao cả người mộng, đem đầu lâu của mình loại bỏ? Cái này nghe như thế nào cảm giác như vậy vớ vẩn.

"Sur phó, ta đây đem sẽ biến thành bộ dáng gì nữa?"

Vân Trung Tử tại trong đại diện qua lại đi đi, vừa rồi ngưng trọng nói, "Nếu như đồng hóa, sẽ xuất hiện ba loại tình huống, loại thứ nhất, cũng là tốt nhất tình huống, thân thể đồng hóa, hoàn toàn do ngôi sao tinh hoa tạo thành, khí lực mạnh, tuyệt đối vượt qua đệ đệ của ngươi, đồng thời đạt được nhận đồng linh hồn của ngươi, do ngươi không chết; "

Vân Trung Tử dừng một chút, tiếp tục nói, "Loại thứ hai, đồng hóa về sau, linh hồn của ngươi không chiếm được thân thể nhận đồng, đem hần khu trừ tại bên ngoài, trở thành một cỗ không có linh hồn thể xác, mà ngươi, chỉ sợ chỉ có thể đoạt xá hoặc là chuyển thế Luân Hồi; "

Nhìn nhìn tròn mắt há hốc mồm Dương Giao, Vân Trung Tử tiếp tục nói, "Về phần loại thứ ba, cũng là hậu quả nghiêm trọng nhất một loại, đồng hóa về sau, linh hồn đồng dạng không chiếm được thân thể nhận đồng, không chỉ có như thế, thân thể sẽ tự nhiên thôn phệ linh hồn của ngươi, lại để cho linh hồn của ngươi tán loạn, rải tại thân thể các nơi, mà lúc kia, ngươi liền không tồn tại rồi, sinh ra mới đích một cái sinh linh."

Dương Giao cả người triệt để ngây dại, thân thể cứng ngắc, hai mắt trừng trừng, đối với Vân Trung Tử, hần tuyệt đối tin tưởng, thế nhưng mà đối với mình thân thể loại biến hóa này, không thể nghi ngờ vì Thiên Hoang dạ đàm.

Thật lâu, Dương Giao mới tỉnh quay tới, trên mặt tràn đầy đắng chát chi sắc, vốn cho là thân Thể Tu phục tốt rồi, liền không lo, lại không nghĩ rằng xuất hiện như thế tai họa ngầm.

Đột nhiên, Vân Trung Tử lần nữa nói ra, "Nếu như ngươi về sau không hấp thu ngôi sao tinh hoa, cái kia đầu lâu của ngươi liền sẽ không bị đồng hóa."

Dương Giao nghe vậy vui vẻ, hôm nay thân thể của mình đã mạnh như thế hùng hãn, thành tựu tương lai khẳng định bất khả hạn lượng, nhưng khi nghĩ đến toàn thân đều do ngôi sao tinh hoa ngưng tụ mà thành cái chủng loại kia hấp dẫn, Dương Giao tự không khỏi trong lòng ngứa.

"Như thế nào lựa chọn, chính ngươi nghĩ kỹ, nghĩ kỹ sau cho ta hồi phục."

Sau khi nói xong, Vân Trung Tử nghĩ nghĩ, đem trợn cái trong đại điện ngôi sao tinh hoa dùng hạt hồ lô thu hồi, rồi sau đó đem Dương Giao một người ném vào trong đại điện, đi ra ngoài.

"Tiền bối."

Vừa ra đại điện, bên ngoài một đám thủ vệ tất cả đều đồng loạt khom mình hành lễ.

"Các người vì sao không đi theo Hạo Thiên ly khai Tử Vi cung?" Vân Trung Tử thấy vậy cũng không kinh hãi, hiển nhiên sớm đã biết những người này canh giữ ở đại điện bên ngoài.

Phía trước cái vị kia thủ vệ đầu lĩnh mở miệng đạo, "Tiền bối, chúng ta đám người này là lúc trước Thái Bạch Kim Tinh chiêu bên trên Tử Vi cung, hần lời nói chúng ta chỉ thuộc về Tử Vi cung, cũng không thuộc về Thiên đình, chỉ cần tạm thời vì Thiên đình quản lý tốt Tử Vi cung là được, lúc trước văn bối bọn người vẫn còn nghi hoặc vì sao chúng ta không thuộc về Thiên đình nhân mã, nguyên lai Tử Vi cung là thuộc về Đạo Môn Tịch giáo, hôm nay tiền bối thu hồi Tử Vi cung, văn bối bọn người tự nhiên do tiền bối xử lý."

Vân Trung Tử âm thầm gật đầu, đối với một nhóm người này, Vân Trung Tử vẫn tương đối thoả mãn, ít nhất có thể làm được trung thành, đối mặt cường địch, không lâm trận bỏ chạy, "Đồn đãi xuống dưới, từ nay về sau Tử Vi cung liền trở về Tịch giáo, tạm thời do ta tiếp nhận Tử Vi Đại Đế, mà các người liền tiếp theo lưu thủ tại Tử Vi cung a, đứng rồi, người tên là gì?"

"Tham kiến Đại Đế, văn bối tên gọi Trần cánh." Vị kia thủ vệ đầu lĩnh đại hỉ, khom người nói.

"Tham kiến Đại Đế." Mặt khác thủ vệ tất cả đều đồng loạt quỳ xuống hành lễ.

Vân Trung Tử mặt không biểu tình, đạo, "Ân, đều đứng lên đi, Trần cánh, về sau Tử Vi cung y nguyên giao do bọn người quản lý, bắt quá, nếu như dám can đảm làm việc thiên tư trái pháp luật, tự ý tạm rời cương vị công tác thủ, đến lúc đó ta định lại để cho hần rơi vào luân hồi chi kiếp."

Trần cánh bọn người nghe vậy tất cả đều thân thể cứng đờ, bắt quá ngay sau đó liền âm vang đạo, "Vâng."

"Ân, ta Tịch giáo môn hạ chú ý có công liền phần thưởng, từng có liền phạt, bọn người hảo hảo quản lý Tử Vi cung, nếu như để cho ta thoả mãn, về sau bọn người có thể hưởng dụng những ngôi sao này tinh hoa."

Một đám thủ vệ cảm thấy mừng thầm, nguyên một đám tinh thần vô cùng phấn chấn, đứng được vô cùng thẳng, "Vâng."

"Ân, tốt rồi, đi thôi, đem Tử Vi cung hảo hảo tu sửa."

Vân Trung Tử thoả mãn phát phát tay, lại để cho bọn này thủ vệ ly khai, đi thủ vững cương vị của mình.

Sau đó Vân Trung Tử nhìn ra xa Tinh Không, dần dần, mắt Thần Biến được sương mù, trên mặt cũng là mang theo một tia nhớ lại, tư vương thần sắc, tâm tư không biết phiêu hướng phương nào...

Sau nửa canh giờ, sau lưng vang lên tiếng xé gió, Vân Trung Tử đã tỉnh hồn lại, trong nội tâm khe khẽ thở dài, lập tức mắt Thần Biến được kiên nghị.

"Sư phó, đệ tử nghĩ thông suốt, đệ tử muốn trở nên mạnh mẽ, như là sư phó một loại cường đại." Dương Giao không ché lấy Thập Nhị Phẩm diệt thế đài sen xuất hiện tại Vân Trung Tử sau lưng, về mặt kiên nghị, ngữ khí kiên quyết nói.

Vân Trung Tử trên mặt xuất hiện mỉm cười, cũng không quay người, trực tiếp bay đi, đồng thời nói, "Tốt, không để cho vì sư thất vọng, đi, đi tu bổ linh hồn."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Tu bổ linh hồn

Linh hồn, một cái sinh linh bản chất chỗ, nếu như một cái sinh linh đã không có linh hồn, cái kia còn có thể xưng là sinh linh sao? Không, cái kia gọi từ vật!

Bất kỳ một cái nào sinh linh, chỉ cần linh hồn vẫn còn, mặc dù là thân hình nứt vỡ rồi, hần y nguyên còn sống.

Linh hồn, nói được trừu tượng một điểm, vậy thì là một cái sinh linh tính mệnh, linh hồn tiêu tán rồi, cái kia sinh linh tự không tồn tại rồi.

Hôm nay Vân Trung Từ cùng Dương Giao hai người đều là linh hồn bị thương, bất quá Vân Trung Từ tương đối mà nói, bị thương có phần nhẹ, ngược lại là Dương Giao, linh hồn thương thế nghiêm trọng, chỉ có thể dựa vào Thập Nhị Phẩm diệt thế đài sen, tạm thời bảo hộ.

Vân Trung Từ mang theo Dương Giao một đường chạy vội, tốc độ cực nhanh, giống như hai khóa lưu tinh xẹt qua hư không, lóe lên tức thì, chốc lát rồi xa dương thế.

Không thời gian dài về sau, Vân Trung Từ cùng Dương Giao hai người tới U Minh Huyết Hải.

"Hừ, Vân Trung Từ, ngươi chạy tới ta U Minh Huyết Hải làm chi?"

Vân Trung Từ cùng Dương Giao hai người vừa vừa tiếp cận U Minh Huyết Hải, cái kia Huyết Hải liền một hồi bốc lên, từ trong đó truyền ra một đạo tràn ngập tức giận tiếng gầm gừ, một lát sau, Huyết Hải tách ra, từ đó bay ra mặc huyết hồng sắc đạo bào Minh Hà.

Giờ phút này Minh Hà mặt sắc khó coi, lần trước cùng Vân Trung Từ đại chiến, Minh Hà dưới sự khinh thường ăn phải cái lỗ vốn, mà đang ở hán muốn tìm về mặt mũi thời điểm, cái kia mười một Tổ Vu lại đồng loạt đến rồi.

Cuối cùng cái kia mười một Tổ Vu càng là chẳng phân biệt được xanh đỏ đen trắng đem Minh Hà chà đạp một phen, Minh Hà chật vật mà trốn, khiến cho Minh Hà đến nay còn chưa theo Vân Trung Từ chỗ đó tìm về mặt mũi, hiện tại càng là muốn đi U Minh huyết phủ ngồi một chút, Minh Hà tự một hồi cắn răng.

"Ha ha, Minh Hà đạo hữu đây là làm chi? Chẳng lẽ có nhân tới thăm, cũng không thỉnh bản đạo đi ngời cái kia U Minh huyết phủ ngồi một chút?" Vân Trung Từ đánh cái ha ha, nói như thế.

Dương Giao ở một bên thần sắc quái dị, hán không có nghe ngửi qua Vân Trung Từ cùng Minh Hà chuyện giữa, tự nhiên cũng không biết giữa hai người ân oán, hôm nay hai người một hỏi một đáp, lại để cho Dương Giao cảm thấy thật là hiếu kỳ.

Minh Hà sững sờ, hán cùng Vân Trung Từ có thể nói từ địch, trước có trở ngại hán mưu đoạt Hồng Mông Từ Khí, sau có tại Vân Trung Từ trong tay ném đi da mặt, nhưng hôm nay trong vân này từ rõ ràng đi thẳng tới U Minh Huyết Hải, hiện tại càng là muốn đi U Minh huyết phủ ngồi một chút, Minh Hà da mặt trực nhảy, không hiểu nổi Vân Trung Từ tới đây mục đích.

"Hừ, Vân Trung Từ, ít đến bộ này, lão tổ cùng ngươi còn có một phen trượng không có tính toán, ngươi sẽ không phải đã quên à?"

Minh Hà làm không Thanh Vân no-tron mục đích, nhưng là hán cũng không ý định buông tha Vân Trung Từ, đối với Vân Trung Từ ngăn trở hán mưu đoạt Hồng Mông Từ Khí, cùng với tại Vân Trung Từ trong tay ném đi da mặt sự tình, Minh Hà một mực canh cánh trong lòng.

Đặc biệt là đối với ngăn trở hán mưu đoạt Hồng Mông Từ Khí sự tình, Minh Hà có thể nói đối với Vân Trung Từ hận đến hàm răng thẳng cắn, nếu như hán đạt được Hồng Mông Từ Khí, hơn nữa tạo Atula nhất tộc công đức cùng với tương trợ Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi công đức, không chuẩn là được thánh rồi.

Vân Trung Từ tự nhiên sẽ hiểu Minh Hà nói, thu hồi nụ cười trên mặt, mặt sắc dần dần trở nên ngưng trọng, âm thanh lạnh lùng nói, "Như thế nào? Minh Hà đạo hữu đây là ý định cùng bản đạo đấu một hồi rồi hả?"

Dương Giao cả kinh, tại sao lại muốn đấu pháp rồi hả? Lúc này mới đi qua bao lâu? Vừa cùng Hạo Thiên đánh nhau bên trên một hồi, còn không có thở gấp qua khí đến, vừa muốn cùng Minh Hà đấu một hồi? Dương Giao nghĩ mãi mà không rõ vì sao sự phụ của mình cùng Chuẩn Thánh còn có ân oán.

Minh Hà cười lạnh, hán tu vi chỉ thiếu chút nữa liền có thể trở thành trăm lại lưỡng thi Chuẩn Thánh, mà lại trong tay còn có hai kiện cường đại pháp bảo.

Mà hôm nay Vân Trung Từ gần kề mới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, tuy nhiên trong tay làm theo có hai kiện dị bảo, có thể thế nào là hán Minh Hà đối thủ, giết Vân Trung Từ, hán Minh Hà không dám, nhưng là dọn dẹp một phen, vẫn có can đảm kia.

"Khắc khắc, lão tổ gần nhất đến rất cảm thấy nhàm chán, toàn thân da thịt ngứa sợ, rất muốn cùng người so so chiêu, lại để cho người cho ta gãi gãi ngứa." Minh Hà khắc khắc cười quái dị, hán trong thanh âm tràn ngập thấy lạnh cả người.

Vân Trung Từ khòe miệng một phát, hai tay phụ bối, đạo, "Nguyên lai là như vậy, đạo hữu da dày thịt béo, bản đạo điểm ấy thủ đoạn chỉ sợ vẫn không thể cho đạo hữu gãi ngứa, đạo hữu sao không chính mình cầm Nguyên Đồ, A Tỳ cho mình đâm hai cái?"

Vân Trung Từ đang nói lời này đồng thời, sau lưng trong hai tay xuất hiện Hà Đồ Lạc Thư cùng với một cái hạt sắc hồ lô.

Minh Hà giận dữ, lập tức lấy ra Nguyên Đồ, A Tỳ, càng là gọi Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tức giận nói, "Vân Trung Từ, hôm nay lão tổ cho ngươi minh bạch đắc tội lão tổ kết cục." Đồng thời cấp tốc phóng tới Vân Trung Từ.

Vân Trung Từ hừ lạnh một tiếng, lập tức đem sau lưng hai tay rút ra, ước lượng trong tay đồ vật, thần nhiên nói, "Minh Hà, ngươi xác định hôm nay cùng với bản đạo chiến một hồi?"

Minh Hà kinh hãi, thân hình im bất mà dừng, nhìn hán lấy Vân Trung Từ, giờ khắc này, Minh Hà cảm giác như thế biệt khuất, ngực kịch liệt đập phồng, sớm đã đầy ngập lửa giận.

Hắn có thể cảm ứng được Vân Trung Tử cái kia hạt sắc trong hồ lô kinh người ngôi sao tinh hoa, mà phía trước tại Tử Vi cung lúc, Vân Trung Tử tự là dùng Hà Đồ Lạc Thư bố trí bộ kia trận pháp, hơn nữa đại lượng ngôi sao tinh hoa lại để cho Hạo Thiên bản thân bị trọng thương.

Hơn nữa hay vẫn là tại Hạo Thiên đánh ra cái kia khóa kỳ dị hạt châu sau bản thân bị trọng thương, nếu như không có cái kia khóa hạt châu, ai cũng không biết Hạo Thiên sẽ như thế nào, mà cái kia Tử Vi cung càng là thiếu chút nữa toàn bộ hủy hoại.

Minh Hà có Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hòa Hồng Liên, tự nhiên không lo lắng cho mình sẽ ở bộ này trong trận pháp thiết thời lớn, có thể nơi này địa phương là U Minh Huyết Hải, trong biển máu ở hắn tạo Atula nhất tộc, nếu như Vân Trung Tử lại để cho đại trận tại U Minh trong biển máu bạo tạc, cái kia Atula nhất tộc tất nhiên sẽ tổn thất thảm trọng, hậu quả kia, là Minh Hà chịu không được.

Minh Hà phẫn nộ, hắn không ngờ rằng Vân Trung Tử hội cảm cái này đến uy hiếp hắn, tại trước kia, Vân Trung Tử biểu hiện ra ngoài tuy nhiên không phải không sợ trời không sợ đất, nhưng ít ra cũng là không sợ hắn Minh Hà.

Minh Hà do dự, gân xanh bạo khiêu, hận không thể lập tức giết Vân Trung Tử, thế nhưng mà hắn không dám, Atula nhất tộc có thể nói Minh Hà ưa thích trong lòng, tuyệt đối không dung có mất, do dự thật lâu, Minh Hà cuối cùng là nhịn được, ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét.

"Đáng giận, Vân Trung Tử, ngươi cái người nhất gan, chẳng lẽ ngươi ý định một mực dùng cái này uy hiếp lão tử sao? Già như vậy tử còn không bằng cùng ngươi dốc sức liều mạng."

Vân Trung Tử cười nhạt một tiếng, đạo, "Yên tâm, lần này qua đi, bản đạo tuyệt không dùng trận này uy hiếp đạo hữu."

Minh Hà lửa giận ngút trời, nghe được lời ấy vừa rồi trong nội tâm buông lỏng, bất quá trong miệng như trước kêu to đạo, "Tốt, Vân Trung Tử, ngươi cái tên điên, xem như ngươi lợi hại, lão tử nhận thua, chẳng qua nếu như ngươi dám tại lão tử U Minh Huyết Hải xằng bậy, lão tử định sẽ không bỏ qua ngươi."

Minh Hà vô cùng biệt khuất, muốn hắn Minh Hà hạ gì tồn tại? Tại bên ngoài, cái nào đối với hắn không phải cung kính, thế nhưng mà trong vân này tử lại năm lần bảy lượt khiêu chiến hắn uy nghiêm, lúc này đây nguyên vốn định tìm về một ít mặt mũi, kết quả lại bị Vân Trung Tử như vậy uy hiếp, Minh Hà nộ a, có thể cũng không thể tránh được, chỉ phải lưu lại một câu trắng diện lời nói, rồi sau đó nổi giận dùng dùng về tới U Minh huyết phủ.

Vân Trung Tử gặp Minh Hà rút đi, thờ dài một hơi, cười khổ lắc đầu, thu hồi Hà Đồ Lạc Thư cùng hạt hồ lô, sau đó không nói một lời mang theo Dương Giao bay vào U Minh Huyết Hải.

Dương Giao kinh ngạc, vốn là tại hắn xem ra một trận chiến này có lẽ tránh không được mới đúng, lại không nghĩ rằng Minh Hà bị sự phụ của mình bức lui rồi, đây chính là Chuẩn Thánh a, tuy nhiên trong nội tâm nghi hoặc liên tục, bất quá lại chỉ có thể nhịn ở, buồn bực thanh âm hờn dỗi đi theo Vân Trung Tử chạy đi.

Kỳ thật Vân Trung Tử dùng loại này phương pháp bức lui Minh Hà cũng thuộc bất đắc dĩ, thứ nhất, chính hắn tuy nhiên không sợ Minh Hà, nhưng là hiện tại hắn đối với thực lực của mình đã có một cái hoàn toàn mới nhận thức, đối với cái này loại không có ý nghĩa chiến đấu, đánh cũng không có ý nghĩa;

Thứ hai, Dương Giao linh hồn bị thương đã lâu, hắn biết không có thể trì hoãn nữa xuống dưới, phải mau chóng tu bổ, bằng không thì sẽ phát sinh một ít không tưởng được biến hóa, cho nên Vân Trung Tử mới dùng này phương pháp bức lui Minh Hà.

Hồng Hoàng một đám xem náo nhiệt đại thần thông người cũng không có so thất vọng, đều muốn nhìn một chút hai người đánh nhau sẽ như thế nào, lại không nghĩ rằng hội dùng loại phương thức này xong việc, cả đám đều cảm giác đáng tiếc, lắc đầu thờ dài.

Mà thiên **, Hạo Thiên mặt sắc đồng dạng âm trầm, hắn cũng hi vọng Minh Hà có thể cùng Vân Trung Tử chiến một hồi, giáo huấn một chút Vân Trung Tử, kết quả không nghĩ tới có thể như vậy, "Hừ, Vân Trung Tử, Tiết giáo, Xiển giáo, nguyên một đám cuồng vọng tự đại, ta Thiên đình chương thiên hạ quyền thế, bọn hắn nhưng lại không đem ta Thiên đình để vào mắt, một ngày nào đó ta sẽ nhượng cho bọn hắn hồi hận."

Một bên Dao Trì nghe vậy, nghĩ nghĩ, rồi sau đó đạo, "Hạo Thiên, đắc tội Thánh Nhân có chút không ổn, không bằng chúng ta cùng lão gia nói nói chuyện này a, lại để cho lão gia làm chủ, tin tưởng đến lúc đó coi như là mấy vị sư huynh, cũng cảm chúng ta không có biện pháp."

Hạo Thiên nghe vậy hai mắt sáng ngời, đại khen, "Đúng, việc này cần cùng lão gia nói nói, ta cái này đi."

Lập tức Hạo Thiên chuẩn bị một chút liền chạy tới Tử Tiêu Cung.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên giáo chủ lúc này như sương mù, quan sát hư không, không biết suy nghĩ cái gì.

Bình tâm điện trước, Vân Trung Tử mang theo Dương Giao vừa tới đến phụ cận, bình tâm nương nương thanh âm liền truyền ra.

"Ha ha, nguyên lai là Vân Trung Tử đạo hữu, nhiều năm không thấy, đạo hữu nhưng lại tu vi tiến nhanh."

Cùng lúc đó, bình tâm điện đại môn mở ra, chỉ thấy bình tâm nương nương chính đoàn ngồi trên trên đại điện, mỉm cười nhìn xem Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử mỉm cười, mang theo Dương Giao tiến vào bình tâm điện, đồng thời nói, "Bái kiến bình tâm nương nương, bản đạo điểm ấy đạo hạnh làm sao có thể cùng nương nương so sánh với."

Dương Giao kinh ngạc, Minh Hà lão tử, bình tâm nương nương những nhân vật này đối với hắn mà nói tự chỉ tồn tại cùng trong truyền thuyết, lại không

nghĩ rằng ngăn ngùn một lát rõ ràng liên tiếp nhìn thấy hai vị đại nhân vật, hơn nữa bề ngoài giống như cùng sự phụ của mình đều là người quen, trong nội tâm rung động, tuy nhiên vô chẵn tại Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên nội, bất quá như trước khom người nói, "Đương Giao bái kiến bình tâm nương nương."

Bình tâm nương nương nhìn thoáng qua Đương Giao liền minh bạch Vân Trung Tử tới đây mục đích, "Đạo hữu tới đây là vì cái này Đương Giao a?"

Vân Trung Tử gật gật đầu, cũng không phủ nhận, đạo, "Nương nương nói không kém, bản đạo tới đây xác thực là vì bản đạo cái này đại đệ tử, mặt khác bản Đạo Linh hồn cũng bị thụ chút ít thương, cần một ít linh hồn chi lực khôi phục, mong rằng nương nương tương trợ."

Bình tâm nương nương đạo, "Cái này cũng không phải cái đại sự gì, chỉ bằng đạo hữu lúc trước tương trợ thiếp thân thân hóa Luân Hồi, bình tâm cũng không thể từ chối, cùng thiếp thân đến đây đi."

Bình tâm nương nương thì ra là Hậu Thổ nương nương, năm đó Vân Trung Tử trong lúc vô tình đề điểm Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, bình tâm nương nương coi như là thiếu nợ Vân Trung Tử một cái nhân tình, hôm nay Vân Trung Tử có chỗ cầu, tự nhiên nhận lời.

Muốn nói toàn bộ Hồng Hoang đại lục, ở đâu linh hồn chi lực tối đa, không hề nghi ngờ tựu là cái này Lục Đạo Luân Hồi, toàn bộ Hồng Hoang, mỗi nhật chết đi sinh linh vô số, những tán kia phách linh hồn một bộ phận tiêu tán tại trong hồng hoang, một bộ phận bị cố tình chi nhân lợi dụng, còn có một bộ phận tiến nhập Lục Đạo Luân Hồi.

Mà những chuyển thế kia đầu thai linh hồn, chuyển thế thời điểm cũng không phải mang đi toàn bộ linh hồn chi lực, mà là đem đại bộ phận đi lưu tại Lục Đạo Luân Hồi trong.

Đặc biệt là những người tu đạo kia, linh hồn cường đại, cuối cùng chỉ phải một tia Chân Linh tiến vào luân hồi, mà cái kia linh hồn chi lực cũng là lưu tại Lục Đạo Luân Hồi.

Đương nhiên, sinh tử Luân Hồi, tối tăm trong đều có cân đối thứ nhất, đương Lục Đạo Luân Hồi lại để cho những linh hồn này, Chân Linh chuyển thế thời điểm, cũng sẽ biết tiêu hao lớn lượng linh hồn chi lực, cho nên trên cơ bản, Lục Đạo Luân Hồi bên trong đích linh hồn chi lực bảo trì tại một cái ổn định lượng.

Bình tâm nương nương mang theo Vân Trung Tử hai người tới một chỗ không gian, nơi này không gian liền là linh hồn chi lực chỗ tụ tập địa phương, những linh hồn này chi lực nồng đặc được thành mây mù, lại để cho Vân Trung Tử cùng Đương Giao sợ hãi thần phục.

"Cái này... Cái này rất đúng bao nhiêu sinh linh sau khi chết lưu lại đó a." Vân Trung Tử hít sâu một hơi, vừa nghĩ tới cái kia chết đi đại lượng sinh linh, Vân Trung Tử liền không khỏi một hồi da đầu lạnh cả người.

Bình tâm nương nương mặt sắc rất bình tĩnh, hiển nhiên những năm gần đây này sớm đã nhìn quen sinh sinh tử tử, đạo, "Đúng vậy a, sinh tử Luân Hồi, đều có Thiên Ý, đạo hữu cũng không cần chịu sầu não, các ngươi thầy trò hai người liền lúc này tu bổ linh hồn a, chờ tu bổ hoàn tất về sau, các ngươi tự có thể đi ra, bất quá hi vọng Vân Trung Tử đạo hữu thời điểm ra đi cũng không nên mang đi tại đây linh hồn chi lực."

"Đạo hữu yên tâm, bản đạo biết được."

Đãi bình tâm nương nương đi rồi, Vân Trung Tử cùng Đương Giao thầy trò hai người liền xếp bằng ở chỗ này không gian tu bổ khiêng linh cửu đi hồn đến.

Tu bổ linh hồn so với khôi phục nguyên khí muốn khó nhiều hơn, đương nhiên, nơi này linh hồn chi lực khổng lồ, Vân Trung Tử cùng Đương Giao cũng có thể mượn cơ hội này đem linh hồn chi lực lớn mạnh.

Một bên tu bổ, một bên tu luyện, qua trong giây lát mấy tháng quang cảnh đi qua, Vân Trung Tử sớm đã tỉnh quay tới, bất quá hần như trước bàn ngồi dưới đất, cơ hội như vậy cũng không nhiều, tự nhiên muốn hảo hảo tu luyện một phen linh hồn.

Mà bên kia, Đương Giao cũng là toàn tâm tu bổ linh hồn.

Thời gian xói mòn, ba năm qua đi, U Minh Huyết Hải y nguyên như thường ngày giống như bình tĩnh, toàn bộ Huyết Hải màu đỏ tươi được làm cho lòng người ngon nguồn phát lạnh.

Đột nhiên, Huyết Hải một hồi phiên cồn, từ trong đó bay ra hai đạo thân ảnh, đúng là Vân Trung Tử cùng Đương Giao thầy trò hai người.

Trải qua ba năm thời gian, Vân Trung Tử cùng Đương Giao hai người không chỉ có đem linh hồn tu bổ không sút mẻ, hơn nữa trải qua một phen tu luyện, linh hồn so với dĩ vãng càng cường đại hơn.

Hai người cũng không ngừng lại, hóa thành lưỡng đạo hư ảnh, qua trong giây lát biến mất tại U Minh Huyết Hải trên không.

"Hừ!"

U Minh huyết trong phủ, Minh Hà mắt thấy Vân Trung Tử hai người ly khai, khí tức đều so trước kia càng cường đại hơn, không khỏi hừ lạnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Lột xác, bị phạt

Vân Trung Tử mang theo Dương Giao một đường bay đến, tuy nhiên hôm nay linh hồn đã tu bổ, nhưng là muốn đến tiếp chuyện kế tiếp, Vân Trung Tử lại là có chút không có yên lòng.

"Hết thầy nhưng xem thiên ý."

Vân Trung Tử chỉ có thể thấp giọng thờ dài một tiếng, sau đó đem tâm tư bỏ qua, toàn lực bay đi Từ Vi cung.

Hai người tốc độ cực nhanh, không thời gian dài liền về tới Từ Vi cung, hôm nay Từ Vi cung trải qua ba năm này trùng kiến, không sai biệt lắm đã tu sửa hoàn tất, khôi phục đi vắng khí thế.

Trở lại đại điện phía trên, hai người mặt sắc đều trở nên ngưng trọng, bởi vì chuyện kế tiếp, Liên Vân no-tron đều không có nắm chắc được bao nhiêu phần, nhưng là trải qua linh hồn tu bổ về sau, Dương Giao linh hồn đã lớn mạnh, bọn hắn chỉ ít có sáu tầng nắm chắc thành công.

Thế nhưng mà sáu thành nắm chắc thật sự nhiều không? Không, gần kề hơn phân nửa mà thôi.

"Sur phó, ta..."

Dương Giao nhìn qua Vân Trung Tử, trương há miệng, nhưng lại không biết lúc này nên nói cái gì, thật là khẩn trương.

Vân Trung Tử thờ dài, cổ nặn ra vẻ tươi cười, đạo, "Kiên trì, tương lai ngươi nhất định sẽ vượt qua vi sư bước chân, thậm chí là siêu việt vi sư, nhớ kỹ, Ngũ Hành đạo còn có cha mẹ của ngươi đang chờ ngươi trở về, vô luận như thế nào, cần răng cho ta kiên trì xuống."

Dương Giao kiên định nhẹ gật đầu, "Ân, đồ nhi nhất định sẽ không để cho sư phó thất vọng."

Vân Trung Tử vỗ vỗ Dương Giao thân thể, đạo, "Tốt rồi, ngươi trước điều chỉnh thân thể, chờ hết thầy sẵn sàng, liền bắt đầu lột xác a."

Dương Giao lập tức xếp bằng ở trên đại điện, bắt đầu điều tức, mà Vân Trung Tử thì là lấy ra hạt hồ lô, đem trộn cái trong đại điện ngôi sao tinh hoa toàn bộ hấp thu, sau đó thần thức truyền ra, phân phó Từ Vi cung thủ vệ đạo, "Toàn lực khống chế ức vạn ngôi sao ngôi sao tinh hoa, đem nửa số ngôi sao tinh hoa hội tụ đến trên đại điện."

Sở hữu thủ vệ đều là kinh hãi, tất cả đều mất lộ ra kinh hãi chi sắc, ức vạn ngôi sao nửa số ngôi sao tinh hoa? Cái này không khỏi quá khoa trương đi?

Phải biết rằng phía trước Vân Trung Tử cùng Dương Giao chỗ tiêu hao những ngôi sao kia tinh hoa mặc dù nhiều, nhưng là tương đối với mệnh mạng vũ trụ mà nói, lại chưa đủ hẳn một phân vạn, nửa số ngôi sao tinh hoa, vậy cũng quá kinh khủng a?

Nhưng là bọn hắn cũng không dám cãi lời Vân Trung Tử mệnh lệnh, toàn bộ đều hành động, Từ Vi cung trong có chuyên môn dùng để khống chế ngôi sao tinh hoa Pháp khí, pháp bảo chờ, trong những vấn đề này từ cũng đều không hiểu, bởi vậy cũng sẽ đem phê thủ vệ giữ lại.

Một lát sau, một cỗ bồng bạc được như là Đại Hải giống như ngôi sao tinh hoa hướng về Từ Vi cung vọt tới, cơ hồ lập tức, toàn bộ Từ Vi cung đều đắm chìm trong cái này cỗ ngôi sao tinh hoa Trung.

Vân Trung Tử cũng là lại càng hoảng sợ, hắn nguyên vốn định dùng hồ lô nhiều trang một điểm ngôi sao tinh hoa, sợ Dương Giao hấp thu thời điểm không kịp theo ức vạn ngôi sao trong rút ra, có thể hẳn một cảm ứng giờ phút này toàn bộ Từ Vi cung ngôi sao tinh hoa, trong nội tâm mãnh liệt nhảy dựng, cái này cũng quá dọa người rồi.

Cùng lúc đó, toàn bộ Hồng Hoang sinh linh chỉ cảm thấy trong thiên địa đột nhiên tối sầm lại, nhưng là đục lỗ bốn nhìn, ánh sáng hay vẫn là đồng dạng, chẳng qua là khi bọn hắn ngẩng đầu nhìn hướng lên trời bên trên thời điểm, tất cả đều sợ ngây người.

Chỉ thấy trên hư không kia, một mảnh cung điện chìm nổi, đắm chìm trong một mảnh năm quang mười sắc trong hải dương, cái kia hải dương nhắc tới cũng kỳ, phiêu nổi giữa không trung, cũng không rót xuống, lại để cho Hồng Hoang một đám sinh linh cả kinh cái cảm đều rất xuống.

Mà những Chuẩn Thánh kia, ví dụ như Minh Hà, Côn Bằng bọn người thì là khóe miệng co giật, lưng sinh khí lạnh, thần kinh có chút chịu không được.

Gần đây trong khoảng thời gian này, toàn bộ Hồng Hoang đều tại chú ý Vân Trung Tử cùng Thiên đình sự tình, đối với Vân Trung Tử điên cuồng, bọn hắn tất cả đều trong lòng hiểu rõ, có thể xem xét hôm nay cái này trận thế, chỉ có thể cảm thán, "Không có điên cuồng nhất, chỉ có càng điên cuồng!"

Mà mấy vị Thánh Nhân thì là tất cả đều nhường mầy, nhưng là đều không có ra tay, tất cả đều lẳng lặng nhìn.

...

Mấy canh giờ về sau, Dương Giao điều tức hoàn tất, "Sư phó, ta chuẩn bị xong."

Vân Trung Từ gật gù đầu, không nói gì, thần sắc bình tĩnh, chỉ là cho Dương Giao một cái cổ vũ ánh mắt.

Sau đó Dương Giao cười cười, như là cho mình động viên giống như, nắm thật chặt nắm đấm, một cái lắc mình lập vào hư không, có chút cảm ứng quanh người cái kia bằng bạc ngôi sao tinh hoa, hít sâu một hơi, sau đó bình nằm xuống, phiêu phù ở trên đại điện, đồng thời theo hắc trong thân thể sinh ra một cỗ cường đại hấp lực.

Dương Giao thân thể giống như nuốt trôi nuốt chửng giống như, đem trọn cái trên đại điện ngôi sao tinh hoa toàn bộ hấp thu tiến trong cơ thể.

Cơ hồ trong chốc lát, toàn bộ đại điện liền lại bị một cỗ khổng lồ ngôi sao tinh hoa bỏ thêm vào đây, Dương Giao tắc thì tiếp tục hấp thu.

Hấp thu, bỏ thêm vào, hấp thu, bỏ thêm vào, như thế nhiều lần không ngừng, hấp thu lượng quá mức khổng lồ, lại để cho Vân Trung Từ đều âm thầm tắc lưỡi.

Mà theo hấp thu ngôi sao tinh hoa càng ngày càng nhiều, Dương Giao đầu lâu không hoàn toàn đồng hóa, đồng thời, Dương Giao cũng càng ngày càng thống khổ.

Thời gian xói mòn, ba ngày đã qua, mà lúc này đã đồng hóa đến một nửa, Dương Giao trên trán xuất hiện từng hột mồ hôi lạnh, rơi xuống, nhỏ tại yên tĩnh trong đại điện, nhưng lại hết sức vang dội, mà thanh âm này nhưng lại như là cùng một cái thiên cổ tại Vân Trung Từ trong nội tâm chấn tiếng nổ.

Cái kia mồ hôi mỗi rơi xuống một giọt, Vân Trung Từ tâm tư không khỏi bỗng nhiên nhảy dựng, Vân Trung Từ cũng là khẩn trương, Dương Giao dù sao cũng là hắc đại đệ tử, nếu như lộ xác thành công, vậy tương lai nhất định nhất phi trùng thiên, mà nếu như đã thất bại, hắc nhưng lại không biết nên như thế nào hướng Dương Thiên Hữu bọn người bàn giao.

Theo thời gian xói mòn, Dương Giao cả người bắt đầu run run, mà Dương Giao mặt thì là trở nên dữ tợn, theo hắc trong cổ họng càng là phát ra từng tiếng thống khổ tiếng gầm gừ.

...

Qua trong giây lát, sáu ngày đã qua, Dương Giao đầu lâu cũng đã đồng hóa hoàn tất, thế nhưng mà Dương Giao lại vẫn không có tỉnh lại, hơn nữa lúc này Dương Giao, tại trong hư không không ngừng gãy đổ, trong chốc lát đập chân, trong chốc lát nắm tay phát tay, biểu lộ thống khổ.

Dương Giao thân thể bất trụ run rẩy, hai mắt bên ngoài trở mình, chỉ còn lại có tròng trắng mắt, đầu không ngừng sốt, coi như cái kia con mắt đã trở mình không quay về giống như được, trên trán một mảnh dài hẹp gân xanh nổi lên, phảng phất sau một khắc sẽ bạo liệt một loại, lại để cho Vân Trung Từ tâm đều thiếu chút nữa nhảy ra ngoài.

...

Thời gian trôi qua Cửu Thiên, Dương Giao thân thể nằm thẳng ở trên hư không, giống như đang ngủ, mặt sắc bình tĩnh, hô hấp thông thuận, thế nhưng mà Vân Trung Từ lại mặt sắc trầm trọng, bởi vì hắc cảm ứng được Dương Giao linh hồn khí tức càng ngày càng yếu.

Mất thấy lấy Dương Giao linh hồn khí tức càng ngày càng yếu, Vân Trung Từ cũng là ngửa mặt lên trời thở dài, khóe miệng run rẩy, cái lúc này hắc cũng giúp không được bề bọn, chỉ có thể ở trong đại điện lo lắng chờ đợi, "Chẳng lẽ muốn đã thất bại sao?"

Đương Dương Giao linh hồn khí tức triệt để biến mất thời điểm, Vân Trung Từ đặt mộng ngồi ở Tử Vi Đại Đế trên ghế rồng, cả người mềm nhũn xuống, phảng phất trong nháy mắt già nua trăm tuổi, ngửa đầu nhìn qua đại điện trên trần nhà, đồ lưu thờ dài một tiếng.

"Tiểu gia hỏa, ta nhìn ngươi cốt cách thanh kỳ, là tốt hạt giống, ta cái này có Thượng Thanh đạo pháp một bộ, ý muốn truyền cho ngươi, ngươi có thể nguyện bái ta làm thầy?"

"Thượng Thanh, Thượng Thanh, a, tiên trưởng là Thượng Thanh Thánh Nhân Thông Thiên giáo chủ?"

...

"Thượng Thanh Thánh Nhân chính là bản đạo sư tôn, bản đạo là Thông Thiên giáo chủ tọa hạ đại đệ tử Vân Trung Từ."

"Vân Trung Từ? A, tiên trưởng thật sự là vị kia tại Đại La Kim Tiên kỳ có thể chiến bình Chuẩn Thánh Vân Trung Từ đạo trưởng?"

...

"Sư tôn, kính xin cứu cứu đệ đệ của ta cùng phụ thân, mẫu thân."

...

"Sư phó, chúng ta đi tìm hồi đệ đệ a, hấn ở bên kia một trong sơn động, còn có sư phó, nhất định phải cứu mẫu thân của ta, hấn khẳng định bị những cái kia Thiên Bình đuổi bắt ở."

...

"Sư phó, đệ tử đã tiến giai trở thành Thiên Tiên rồi, người có thể nói cho đệ tử, đệ tử mẫu thân tại nơi nào sao?"

"Thực lực không đủ, tiếp tục tu luyện."

"Ân!"

...

"Sư phó, đệ tử đã tiến giai Huyền Tiên rồi, hiện tại đâu đây?"

"Thực lực y nguyên không đủ, tiếp tục tu luyện."

"Ân."

...

"Dương Giao, đi theo vì sư đi ra ngoài một chuyến."

"Sư phó, đi chỗ nào?"

"Cứu mẹ của người!"

...

Lúc trước bá sư lúc cùng với cái này trăm năm qua từng màn như là điện ảnh một loại, dưới đáy lòng không ngừng hiện lên, lại để cho Vân Trung Từ khóe mắt mờ mờ cay mũi, đi vào Hồng Hoang nhiều như vậy năm, hấn chưa bao giờ trải qua loại này sanh ly tử biệt, mặc dù là không có xuyên qua phía trước, hấn cũng không trải qua.

Hôm nay mắt thấy Dương Giao linh hồn biến mất, một loại cảm giác bị thất bại giống như đỉnh đầu hồng nhôm chuông lớn đụng vào Vân Trung Từ trái tim, lại để cho Vân Trung Từ bay lên một cỗ thật sâu tự trách, "Ta vì sao không có ngăn cản hấn, nếu như ta ngăn cản hấn lột xác, mặc dù hấn tương lai thành tựu không lớn, ít nhất cũng có thể Trường Sinh."

Toàn bộ đại diện trần ngập một cỗ thế lương khí tức, Vân Trung Từ mềm nhũn ngồi ở trên ghế rồng, ngo ngắc nhìn qua Dương Giao, trong miệng lầm bầm nói, "Vì sư năm đó cứu người một mạng bản vì thiện ý, không nghĩ tới mới hơn trăm năm, người lại hay vẫn là... Chẳng lẽ cái này là Thiên Ý sao?"

Một cỗ bi ý khuếch tán, làm cho cả đại diện nhiệt độ đều lạnh xuống, đại diện bên ngoài, dùng Trần cánh cầm đầu đám kia thủ vệ tất cả đều cúi đầu, nguyên một đám ngồi ở trên bậc thềm ngọc, trầm mặc, đại khí cũng không dám ra.

Thiên đình, Hạo Thiên cũng chú ý đến tại đây hết thấy, thấy thế sau lại đã trầm mặc, không có một tia vui sướng...

Ngũ Hành đảo, Vân Tiêu cũng hiểu biết rồi kết quả, mặt sắc chìm xuống đến, thần thức nhìn quét Dương Thiên Hữu một nhà ba người, lắc đầu, thờ dài một tiếng...

Hồng Hoang bên trên đại thần thông người, có người vui mừng có người bi, nếu như Dương Giao lột xác thành công, tương lai không thể nghi ngờ lại sẽ xuất hiện một cường giả, đáng tiếc...

Vân Trung Từ nhìn qua phiêu phù ở trên đại diện Dương Giao, khóe mắt ướt át, khóe miệng rung rung, hàm răng run rẩy, cả người đã không có tinh thần...

Đột nhiên, tại Vân Trung Từ trong mắt, Dương Giao tay phải ngón út nhẹ nhàng bỗng nhúc nhích, là một cái như vậy rất nhỏ động tác, lại làm cho Vân Trung Từ cả người khiếp sợ được đứng, đồng thời một đôi mắt sáng.

"Xuy xuy "

Trong hai mắt thần quang tách ra, như hai căn sắc bén thần mâu, về phía trước sắc đi.

Vân Trung Từ cả kinh, một cái lắc mình đem lưỡng đạo thần quang đánh tan, rồi sau đó mắt cũng không chớp thẳng chăm chăm vào Dương Giao.

Lúc này, theo Dương Giao trên đầu khuếch tán ra một tia linh hồn khí tức, ngay sau đó, Dương Giao chính cánh tay đều động, theo thời gian xói mòn, về này linh hồn khí tức càng ngày càng mạnh.

Vân Trung Tử nở nụ cười, trong nội tâm một khối tảng đá lớn rơi xuống, lúc này Vân Trung Tử mới phát hiện trên trán của mình tràn đầy mồ hôi.

Nhưng là Vân Trung Tử cái lúc này cũng không có chút nào buông lỏng, bởi vì chiếu trước mắt xem ra, loại thứ ba khả năng tính lớn nhất, nếu như là như vậy, cái kia, Dương Giao như cũ là chết rồi...

"Bá "

Dương Giao mở mắt, có chút mờ mịt quét mắt một mắt đại điện, lập tức tựu thấy được Vân Trung Tử, trực tiếp đứng thẳng, kinh hi nói, "Su phó, ta thành công rồi hả?"

Dương Giao trong mắt tràn đầy kinh hi chỉ sắc, từ trên xuống dưới dò xét thân thể của mình, cảm giác vô cùng cường đại.

Vân Trung Tử cái lúc này mới xem như chính thức thở dài một hơi, nắm chặt nắm đấm cũng buông ra, đồng thời cũng thật sự không biết nên nói cái gì, chỉ là nhẹ gật đầu, "Ân, ngươi thành công rồi."

Trước mặt khắc còn tưởng rằng Dương Giao đã bị chết, cảm ứng không đến một tia linh hồn khí tức, không nghĩ tới qua trong giây lát tựu như là Phượng Hoàng giống như, Niết Bàn trọng sinh rồi, cái này trước sau tương phản to lớn, lại để cho Vân Trung Tử không khỏi vuốt vuốt huyệt Thái Dương.

Mà lúc này, Hồng Hoang đại lục ở bên trên không ít địa phương cũng đều truyền ra tiếng thở dài.

Thiên đình phía trên, Hạo Thiên lúc này không phải trầm mặc, mà là hừ lạnh một tiếng lên tiếng, bắt quả trong đó lại gần kề bao hàm bất mãn, không có có bao nhiêu tức giận.

"Cuối cùng thành công, su phó, đồ nhi tạ ơn su phó, không có su phó, sẽ không có đồ nhi hôm nay."

Dương Giao đột nhiên quỳ gối Vân Trung Tử trước mặt, "Đồng đồng đồng" đập đầu ba cái.

"Đứng lên đi, đứng rồi Dương Giao, vừa rồi ngươi lột xác thời điểm có cảm giác gì?" Vân Trung Tử đột nhiên hỏi.

Dương Giao đứng dậy, suy nghĩ một chút nói, "Đương đệ từ đầu lâu tại đồng hóa thời điểm, một cỗ cường đại xé rách chỉ lực tác dụng tại đệ từ linh hồn phía trên, muốn đem đệ từ linh hồn chia làm mấy phần, đệ từ một mực kiên trì, tại trong loại đánh giằng co này, đệ từ linh hồn chỉ lực tồn thất hơn phân nửa, đệ từ vốn cho là thành công rồi, nhưng vào lúc này, một cỗ cực nóng xuất hiện, phảng phất muốn đem đệ từ linh hồn luyện hóa, đồng thời một cỗ cực lớn bài xích lực cũng xuất hiện, muốn đem đệ từ linh hồn lách vào hướng một cái phương hướng."

Dừng một chút, Dương Giao tiếp tục nói, "Đệ từ biết rõ tuyệt đối không thể thất bại, một khi thất bại tựu ý nghĩa tử vong, cho nên đệ từ trong nội tâm vẫn muốn thân nhân, nghĩ đến su phó, một mực kiên trì, cuối cùng đệ từ cảm giác coi như rơi vào một chỗ trong biển lửa."

Nói tới chỗ này, Dương Giao mắt Thần Biến được kiên nghị, tiếp tục nói, "Tại một khắc này, đệ từ cho là mình sẽ chết rồi, trong đầu nghĩ đến còn chưa nói mấy câu mẫu thân, phụ thân, muội muội, su phó, các sư thúc, nghĩ đến Ngũ Hành ở trên đảo mỗi người, đệ từ không cam lòng, không cam lòng tựu như vậy chết đi, thế nhưng mà tại rơi vào trong biển lửa về sau, đệ từ linh thức tựu ngắt đi, trong mơ mơ màng màng, đệ từ cảm ứng được giống như có một đoàn thanh khí đem biển lửa gọi tắt rồi, cho nên đệ từ tựu đã tỉnh lại."

Tuy nhiên Dương Giao nói được ngắn gọn, bắt quả trong đó nguy hiểm lại không phải người khác có thể nhận thức, động sẽ mất mạng, tại dưới loại tình huống kia, chỉ cần hơi chút buông lỏng trễ, vậy thì đi đời nhà ma rồi, chỉ có thể nói, Dương Giao lần này lột xác thành công, tồn tại một tia may mắn.

"Tốt rồi, ngươi trước điều tức một lát, bọn chúng ta đợi một lát hồi Ngũ Hành đảo." Vân Trung Tử phân phó nói, sau đó rời đi đại điện.

Vân Trung Tử nhưng lại nghĩ tới thêm nữa, Dương Giao nhìn như may mắn, bắt quả hòa tan vào Dương Giao trong linh hồn cái kia chín đầu linh căn nhưng lại làm ra lớn nhất tác dụng, bằng không thì, Dương Giao sống hay chết, thật sự rất khó nói.

"Tham kiến Đại Đế."

Một đám thủ vệ sớm đã phát hiện Dương Giao tỉnh lại, trên mặt đều mang theo vui sướng thần sắc, hôm nay xem xét Vân Trung Tử đi ra, lập tức thi lễ.

"Ân, không cần đa lễ."

Vân Trung Tử thấy thế thật là thoải mái, phía trước một đám thủ vệ sở tác sở vi đều xem trong mắt hẩn, quan sát Tử Vi cung bốn phía còn thừa lại đại lượng ngôi sao tinh hoa, Vân Trung Tử đạo, "Lưu lại một chút ít ngôi sao tinh hoa các ngươi tu luyện, những thứ khác, toàn bộ trả hồi ức vạn ngôi sao a."

Một đám thủ vệ ngẩn người, cái này hạnh phúc tới quá đột nhiên rồi, cảm giác như thế không chân thật, hay vẫn là Trần cảnh trước hết nhất kịp phản ứng, đại hi đạo, "Vâng, cần tuân Đại Đế ngự chỉ."

Mặt khác thủ vệ cũng đều kịp phản ứng, lập tức lĩnh mệnh mà đi.

Một lát sau, Tử Vi cung chung quanh ngôi sao tinh hoa tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, Vân Trung Tử thoải mái gật đầu, trở về đại điện.

Mấy Đại Thánh Nhân thấy vậy, mặt sắc dừng một chút, sau đó làm theo điều mình cho là đúng.

Mà Hồng Hoàng bên trên, thì là truyền ra các loại bất đồng phiên bản Thần Thoại đến, dù sao phía trước toàn bộ Từ Vi cung đều đắm chìm trong ngôi sao tinh hoa trong hải dương, cái loại này rung động người linh hồn trắng cánh, lại để cho rất nhiều sinh linh, cả đời đều quên không được.

Đem Từ Vi cung hết thảy sự vật giao cho Trần cánh bọn người quản lý về sau, Vân Trung Từ mang theo Dương Giao đã đi ra Từ Vi cung, bay về phía Kim Ngao Đảo.

"Bái kiến Đại sư huynh, lão gia có nói, Đại sư huynh nếu như đã đến, không cần thông báo, trực tiếp đi vào là được."

Vân Trung Từ vừa mới đi vào Kim Ngao Đảo, Thông Thiên giáo chủ đồng tử tự nói như vậy nói.

Vân Trung Từ gật đầu, rồi sau đó mang theo Dương Giao đi thẳng tới Bích Du Cung trên đại điện, trên đại điện thủ đang ngồi lấy Thông Thiên giáo chủ, hai bên đứng vững Tiết giáo chủ đệ tử.

"Đệ tử Vân Trung Từ bái kiến sư tôn."

"Đồ tôn Dương Giao, bái kiến sư tổ."

Thông Thiên giáo chủ mặt sắc bình tĩnh, thần nhiên nói, "Ân, đứng lên đi, lần này nào đã đủ rồi a?"

Vân Trung Từ thân thể cứng đờ, trong nội tâm cả kinh, bất quá trên miệng như trước đạo, "Đại náo Từ Vi cung cùng với vọng động ức vạn ngôi sao tinh hoa là đệ tử không đúng, đệ tử cam nguyện bị phạt."

Thông Thiên giáo chủ thoả mãn gật đầu, đạo, "Ân, vì sư liên phạt người không được vì sư triệu hoán, không cho phép ra Ngũ Hành đảo, tại Ngũ Hành trong đảo, chỉ bằng tinh ngộ bản thân, khắc khổ tu luyện, người có thể phục?"

Vân Trung Từ đạo, "Đệ tử tâm phục khẩu phục."

"Sư tôn, Đại sư huynh hân..." Trên đại điện, mặt khác Tiết giáo đệ tử tất cả đều mở miệng, muốn vì Vân Trung Từ cầu tình.

Thông Thiên giáo chủ một tiếng tức giận hừ, "Việc này cùng bọn người không quan hệ, bọn người tán đi a, về phần Dương Giao, về sau người có thể tùy thời đến Kim Ngao Đảo nghe đạo."

Đa Bảo chờ Tiết giáo đệ tử bắt đầu đi, chỉ phái lui ra, mà Dương Giao thì là khom người nói, "Đa tạ sư tổ."

"Ân, Vân Trung Từ, các người cũng trở về đi." Thông Thiên giáo chủ quan sát Vân Trung Từ, lắc đầu thờ dài một tiếng, hừ không có chút một hồi vận vẹo, Thông Thiên giáo chủ thân ảnh liền biến mất ở trên đại điện.

"Sư phó..."

Dương Giao nhìn về phía Vân Trung Từ, muốn nói điều gì.

Bất quá Vân Trung Từ nhưng lại trực tiếp lắc đầu, "Đi thôi, hồi Ngũ Hành đảo."

"Đại sư huynh, sư phó hân như vậy phạt người, quá mức nghiêm khắc." Đa Bảo chờ vừa thấy Vân Trung Từ đi ra, lập tức xông tới, thấp giọng vì Vân Trung Từ giải thích.

Vân Trung Từ cười cười, nhìn nhìn trước mắt một đám sư đệ các sư muội, trong nội tâm một cổ dòng nước ấm chảy qua, sau đó nghiêm túc nói, "Yên tâm đi, vì huynh vô sự, bọn người nhớ lấy, cực kỳ dừng lại ở Kim Ngao Đảo tu luyện, không được ra ngoài gây chuyện, vì huynh có loại dự cảm, không lâu muốn ra đại sự."

Đa Bảo chờ trong lòng người rung mình, tất cả đều xưng "Vâng".

Vân Trung Từ vỗ vỗ Đa Bảo đầu vai, mang theo Dương Giao đã đi ra Kim Ngao Đảo, hướng về Ngũ Hành đảo bay đi.

Mà ở Thông Thiên giáo chủ chỗ ở, nghe được Vân Trung Từ lời ấy, Thông Thiên giáo chủ quan sát Thiên đình phương hướng, hừ lạnh một tiếng.

Rồi sau đó hai mắt giống như hai ngọn đèn lồng một loại sáng, nhìn về phía Từ Tiêu Cung chỗ, chau mày, không biết nghĩ tới điều gì, phát ra thờ dài một tiếng.

;

Chương 82: Tiến giai Chuẩn Thánh

Vân Trung Tử một đường bay nhanh, một đường trăm mặc, không biết suy nghĩ cái gì.

Đột nhiên, Vân Trung Tử thần sắc nghiêm túc đối với Dương Giao nói ra, "Dương Giao, hôm nay thân thể của ngươi đã toàn bộ do ngôi sao tinh hoa tạo thành, cùng ngôi sao tinh hoa phù hợp độ so với sư cao hơn, không chế cũng dễ dàng, phía trước ngươi cũng chứng kiến vì sư bố trí bộ kia trận pháp, chờ về sau vì sư đem trận pháp hoàn thiện, hội đem trận này giáo ngươi, đến lúc đó Ngũ Hành đảo an nguy tự giao cho các ngươi mấy sư huynh đệ rồi."

Dương Giao cả kinh, gấp giọng nói, "Sư phó, vậy còn ngươi? Ngũ Hành đảo có ngươi tại, ai dám đến giương oai?"

Tại Dương Giao trong nội tâm, sư phó vẫn luôn là cường đại tồn tại, là mình nhìn lên cùng đuổi theo tồn tại, chỉ cần sư phó tại, Ngũ Hành đảo tuyệt đối an toàn, thế nhưng mà hôm nay sư phụ của mình lại muốn đem Ngũ Hành đảo giao cho mình, Dương Giao trong lòng có chút hốt hoảng.

Vân Trung Tử nhìn lên phía chân trời, lắc đầu thờ dài, không nói gì, hẳn biết rõ Phong Thần đại kiếp tàn khốc, hẳn không biết tại Phong Thần trong đại kiếp sẽ phát sinh chuyện gì, mà Ngũ Hành đảo là hẳn cần, hẳn không dung Ngũ Hành đảo có mất.

Huống chi Phong Thần đại kiếp về sau sẽ phát sinh chuyện gì, hẳn một đỉnh điểm cũng không biết, hẳn chỉ hi vọng Ngũ Hành ở trên đảo hết thầy có thể an toàn.

Gặp Vân Trung Tử không nói lời nào, Dương Giao cấp cấp lên tiếng, "Sư phó...?"

"Tốt rồi, cái gì đều đừng hỏi, ngươi chỉ để ý dựa theo sư nói đi làm là được rồi, ngươi tin tưởng sư phó sao?" Vân Trung Tử khoát khoát tay, sau đó hỏi.

Dương Giao trùng trùng điệp điệp gật đầu, "Ân, sư phó cứu giúp đệ từ một nhà, nếu như không có sư phó, đệ từ người một nhà có lẽ sớm đã chết đi, hôm nay sư phó vì đệ từ càng là cùng Thiên đình đối lập, đệ từ mệnh đều là sư phó, đệ từ không tin sư phó tin tưởng ai?"

Vân Trung Tử vui mừng gật đầu, "Tốt, về sau chăm chú tu luyện a, sớm nhất vượt qua vi sư."

"Ân, đệ từ sẽ không để cho sư phó thất vọng." Dương Giao theo sát Vân Trung Tử sau lưng, cấp tốc bay về phía Ngũ Hành đảo.

...

Vân Trung Tử đem Dương Giao mang về Ngũ Hành đảo, người một nhà đoàn tụ, có thể nói vui mừng, toàn bộ Ngũ Hành đảo cũng bao phủ tại một mảnh hoan trong tiếng cười.

"Ai, sư phó hẳn như thế xử phạt ta, có lẽ cùng thu hồi Tử Vi cung không quan hệ, đoán chừng là vận dụng ức vạn ngôi sao tinh hoa nguyên nhân, có lẽ thật sự là lần này náo động tình quá lớn, thế nhưng mà ta tại sao không có cảm giác đầu này?"

Vân Trung Tử trở lại Ngũ Hành đảo liền suy nghĩ về Thông Thiên giáo chủ xử phạt chuyện của mình, nghĩ đến đây không khỏi sờ lên cái cằm.

Nhưng là Vân Trung Tử nhưng lại không biết, hẳn lần này cùng Hạo Thiên ở giữa mâu thuẫn, lại để cho Hạo Thiên đối với Đạo Môn đã có chủ quan cách nhìn, trực tiếp đi Đạo Tổ chỗ đó cáo trạng, mà trùng hợp cái này lại bị Thông Thiên giáo chủ đã biết, bởi vậy mới bị Thông Thiên giáo chủ xử phạt.

Vì môn hạ đệ tử Dương Giao, Viên Hồng cùng với tọa kỵ của mình Chung Linh diễn giải về sau, Vân Trung Tử nhưng lại đột nhiên có cảm giác, trong nội tâm mỉm cười, bế quan đi.

Vân Trung Tử đột nhiên bế quan, toàn bộ Ngũ Hành người trên đảo cũng biết Vân Trung Tử lần này đột nhiên bế quan tất nhiên trọng yếu phi thường, cho nên tất cả mọi người trong lúc này cũng không tiến đến quấy rầy.

"Cơ duyên đã đến."

Vân Trung Tử xếp bằng ở vân trên giường, tâm thần hoàn toàn buông ra, trống vắng một mảnh, đồng thời thân thể tự nhiên hấp thu nguyên khí cùng ngôi sao tinh hoa đến tu luyện.

Toàn bộ Ngũ Hành ở trên đảo nguyên khí cùng ngôi sao tinh hoa, uyển Nhược Khê chảy vào biển giống như, tất cả đều hội tụ hướng Vân Trung Tử chỗ ở, cái kia từng đạo do nguyên khí, ngôi sao tinh hoa hội tụ mà thành đeo ruybăng, tất cả đều thông hướng Vân Trung Tử thân thể.

Rất khó tưởng tượng khổng lồ như thế nguyên khí, ngôi sao tinh hoa, rõ ràng có thể bị một cái thân thể nhỏ nhỏ hấp thu.

Trăm năm về sau, Vân Trung Tử cảm giác không sai biệt lắm, tâm ý khẽ động, trên đầu xuất hiện một mảnh thanh sắc khánh vân, hẳn bên trên treo lấy ba đoá Liên Hoa, một đoá Bạch Liên, một đoá Thanh Liên cùng với một đoá Hắc Liên, thanh sắc khánh vân bao phủ Vân Trung Tử toàn thân, đồng thời cái

kia ba đóa Liên Hoa cũng tàn mất ra từng đạo hi quang.

Lúc này, Nhất phẩm đài sen chậm rãi mà động, bay vào ba đóa Liên Hoa phía trên, cùng hấn trong cái kia đóa Bạch Liên tiếp xúc, quán quanh, như muốn dung hợp.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng khánh vân bên trên Bạch Liên lẫn nhau dây dưa cùng một chỗ, phảng phất vợ chồng son liếc mắt đưa tình một loại, có thể chậm chạp không có dung hợp dấu hiệu, Vân Trung Tử cũng là không vội, hấn biết rõ, tiến giai Chuẩn Thánh cũng không phải là trong thời gian ngắn có thể thành công.

"Ông!"

Như thế tu luyện, tâm tình Không Minh, mấy trăm năm về sau, một cỗ kỳ dị chấn động truyền ra, Vân Trung Tử mỉm cười, mở mắt ra, tâm ý khẽ động, đồng thời hét lớn một tiếng, "Lúc này không xuất ra, càng dài khi nào?"

Chỉ thấy Vân Trung Tử đỉnh đầu cái kia khánh vân phía trên, chỉ còn lại có một đóa Thanh Liên, một đóa Hắc Liên, mà đối thành bên ngoài một đóa Bạch Liên nhưng lại cùng cái kia Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên dung hợp cùng một chỗ.

Nghe được Vân Trung Tử hét lớn, cái kia Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên run lên, sau đó "Huru" một tiếng, lập tức xuất hiện tại Vân Trung Tử trước mặt, tốc độ cực nhanh lại để cho người sợ hãi thần phục.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên tại Vân Trung Tử trước mặt một hồi biến ảo, cuối cùng hóa thành một đoàn mông lung vàng sáng, đục lỗ nhìn lại, cái kia đoàn mông lung quang Hoa Trung chính đang dần dần hình thành một đạo nhân ảnh.

Theo bóng người cái kia mơ hồ trên mặt, loáng thoáng có thể trông thấy Vân Trung Tử hình dáng, một lát sau, mông lung vàng sáng tiêu tán, đạo nhân ảnh kia cũng xuất hiện tại Vân Trung Tử trước mặt, cẩn thận nhìn hấn khuôn mặt, hoàn toàn chính xác cùng Vân Trung Tử có bảy tám phần tương tự.

"Bần đạo bái kiến đạo hữu."

Giờ phút này bóng người mặc dù có chút hư ảo, bất quá lại có thể nhìn ra hấn mặt chứa ý cười, mà lúc này, từng đạo nguyên khí, ngôi sao tinh hoa, không ngừng hợp thành hướng bóng người.

Vân Trung Tử đại hỉ, đạo nhân ảnh này đúng là hấn tiến giai Chuẩn Thánh trăm lại thiện thi, rốt cục tiến giai Chuẩn Thánh rồi, "Đạo hữu có thể nổi danh?"

Bóng người kia nghĩ nghĩ, cuối cùng đạo, "Đạo hữu bảo ta hắc bạch đạo người a."

"Hắc bạch đạo người? Tốt, ha ha, ta Vân Trung Tử hôm nay cũng là Chuẩn Thánh cường giả, không biết đạo hữu lúc nào có thể tổ thể hoàn tất?" Vân Trung Tử cười ha ha, nội tâm vô cùng hưng phấn.

Hắc bạch đạo người thủy chung mang theo vẻ mỉm cười, thần nhiên nói, "Cửu Thiên là được."

Vân Trung Tử gật gật đầu, nghĩ nghĩ, đem chính mình trong hồ lô ngôi sao tinh hoa tất cả đều xuất ra, lại để cho hắc bạch đạo người hấp thu, ngưng Luyện Thể pháp.

Chín ngày thời gian, trong nháy mắt tức qua, lúc này hắc bạch đạo người một thân áo bào trắng, tóc dài tùy ý khoác trên vai đáp trên vai, theo hấn trên người tàn mất ra từng đạo Hạo Nhiên Chính Khí, một mắt nhìn đi, đích thật là một cái đắc đạo cao nhân.

"Ha ha, chúc mừng đạo hữu tổ thể hoàn tất." Vân Trung Tử mừng rỡ, tiến giai Chuẩn Thánh tự ý nghĩa thực lực tăng nhiều, cũng khó trách Vân Trung Tử hội cao hứng như thế.

Hắc bạch đạo người ngược lại là ngôn ngữ ngắn gọn đạo, "Cùng vui."

Vân Trung Tử gật gật đầu, đạo, "Tốt, đạo hữu trở lại a."

"Nhưng."

Hắc bạch đạo nhân hóa vì Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, lóe lên phía dưới liền không có nhập Vân Trung Tử trong cơ thể.

Vân Trung Tử đứng dậy, thoáng nhắm mắt, hít sâu một hơi, một cỗ tươi mát cảm giác đánh thẳng trái tim, Nguyên Thần có loại đắm chìm trong thần quang bên trong đích cảm giác, tâm tình tươi sáng xuống, rất nhiều đại đạo lập tức thông thấu, yên lặng thể ngộ, tựa hồ quanh người tùy ý có thể tìm ra đạo dấu vết.

Vân Trung Tử nắm thật chặt nắm đấm, có loại Thiên Địa vạn vật tất cả đều không chế cảm giác, lại cảm ứng toàn thân pháp lực, "Trọn vẹn tăng trưởng gấp đôi có thừa, loại cảm giác này, thật sự sáng khoái."

Vân Trung Tử tiến giai Chuẩn Thánh, cũng không phải trùng hợp, thiện thi, thì ra là thiện niệm, Vân Trung Tử trăm lại thiện niệm tiến giai Chuẩn Thánh nói đến đơn giản, kỳ thật nhưng lại trải qua thời gian dài tích lũy, phương mới thành công.

Vân Trung Tử trước sau đã trải qua Vu Yêu đại chiến, Tam Hoàng trị thế rồi sau đó càng là kinh nghiệm một phen Dương Giao "Sinh lý tử biệt", lại để

cho Vân Trung Tử thiện niệm nổi bật, bởi vậy Vân Trung Tử vừa rồi đem hấn trăm lại, thành tựu Chuẩn Thánh.

"Ha ha."

Một tiếng cười to vang vọng toàn bộ Ngũ Hành đảo, Vân Trung Tử xuất hiện tại trên đại điện, lúc này Vân Trung Tử thân hình càng thêm Phiêu Miêu, xem huyền diệu khó giải thích, rõ ràng hấn ngay tại trước mắt, thế nhưng mà thần thức quét qua, lại cảm ứng không đến Vân Trung Tử thân thể.

Trên đại điện mấy cái đồng tử kinh hãi, lập tức thăm viếng đạo, "Đồng nhi bá kiến lão gia."

"Ha ha, đứng lên đi."

Vân Trung Tử tiến giai Chuẩn Thánh, trong khoảng thời gian ngắn cao hứng đến làm cho mấy cái đồng tử cảm thấy có chút thất thường, nhìn chăm chú một mắt, mấy cái đồng tử thiếu chút nữa cho rằng Vân Trung Tử tinh thần thác loạn rồi.

Một lát sau, nghe thấy Vân Trung Tử tiếng cười to Dương Giao, Viên Hồng, Tam Tiêu bọn người tất cả đều trên mặt dị sắc đến đến trên đại điện, vừa thấy Vân Trung Tử, Dương Giao cùng Viên Hồng hai người còn chưa có bất kỳ phản ứng nào, bất quá Tam Tiêu nhưng lại ngay ngắn hướng mở trừng hai mắt, không thể tưởng tượng nổi thẳng chăm chăm vào Vân Trung Tử, cứng họng, lại cả buổi nói không ra lời.

"Đồ nhi bá kiến sư tôn." Tuy nhiên cảm giác mình ba vị sư thúc phản ứng có chút quái dị, bất quá Dương Giao hai người y nguyên hướng Vân Trung Tử đi sư lễ.

"Àn, không tệ, những năm này không có hoang phế tu luyện, đứng lên đi."

Nhìn trước mắt hai cái đồ nhi, Vân Trung Tử vẫn tương đối thoả mãn, hôm nay Dương Giao cùng Viên Hồng hai người trải qua cái này mấy trăm năm tu luyện, tu vi đã thẳng tắp bay lên, đạt đến Kim Tiên kỳ, có thể thấy được trong khoảng thời gian này, hai người cũng không có lười biếng.

Đương nhiên, cái này cũng nói rõ hai người bọn họ thiên phú đều tốt, bởi vậy mới tại đây trong khoảng thời gian ngắn tiến giai đến Kim Tiên kỳ, hơn nữa trong lúc này, Tam Tiêu cũng vì hai người nói, kể mấy lần đại đạo, mặt khác lưỡng sư huynh đệ cũng thường xuyên đi Kim Ngao Đảo nghe đạo, bằng không thì làm sao như vậy dễ dàng tiến giai Kim Tiên, nhưng lại đều là đạt đến Kim Tiên Trung Kỳ.

"Đại sư huynh, người, người, người là Chuẩn Thánh rồi hả?"

Bích Tiêu trước hết nhất kịp phản ứng, khiếp sợ nhìn qua Vân Trung Tử, run giọng mà hỏi.

"Chuẩn Thánh?"

Dương Giao cùng Viên Hồng hai người ngay ngắn hướng chấn động toàn thân, nhìn nhau một mắt, trở nên có chút ghen ghét nhìn trân trối, Chuẩn Thánh? Sư phụ của mình bé quan một lần là được Chuẩn Thánh rồi hả? Cái này không khỏi thật bất khả tư nghị a.

Vân Tiêu cùng Quỳnh Tiêu hai người cũng kịp phản ứng, tất cả đều mặt hàm hi vọng chỉ sắc chăm chăm vào Vân Trung Tử, các nàng hai người cùng Vân Tiêu vẫn có một ít chênh lệch, tuy nhiên cảm ứng được Vân Trung Tử mạnh hơn, lại không có mình xác cảm ứng được Vân Trung Tử Chuẩn Thánh khí tức.

"Ha ha, vì huynh may mắn phía dưới vừa rồi tiến giai Chuẩn Thánh." Vân Trung Tử ha ha cười cười, hôm nay tiến giai Chuẩn Thánh, đối với Phong Thần chỉ kiếp nắm chắc càng lớn, nhện không được đẩy lòng mừng rỡ, Ngũ Hành người trên đảo đều có thể theo Vân Trung Tử trong tiếng cười nghe ra cái kia ti vui sướng.

"Ha ha, thật tốt quá, chúc mừng Đại sư huynh tiến giai Chuẩn Thánh." Bích Tiêu lập tức nhảy dựng, kéo Vân Trung Tử cánh tay dao động a dao động.

"Chúc mừng Đại sư huynh tiến giai Chuẩn Thánh." Vân Tiêu cùng Quỳnh Tiêu thì là so sánh rụt rè, ở một bên chúc mừng.

"Chúc mừng sư phó tiến giai Chuẩn Thánh." Dương Giao cùng Viên Hồng tự nhiên cũng là đại hi, tất cả đều trên mặt vui vẻ.

Không lâu toàn bộ Ngũ Hành ở trên đảo cũng biết Vân Trung Tử đã tiến giai Chuẩn Thánh sự tình, ví dụ như Hoa Tư thị, Dương Thiên Hữu một nhà chò, toàn bộ Ngũ Hành đảo tràn đầy vui mừng hào khí.

"A, đúng rồi, Đại sư huynh, sư phó cho người sau khi xuất quan đi Bích Du Cung một chuyến." Ngay tại tất cả mọi người chìm đắm tại vui mừng trong lúc, Vân Tiêu đột nhiên nhớ ra cái gì đó, vội vàng hướng Vân Trung Tử nói ra.

Vân Trung Tử sững sờ, như thế nào nhanh tựu kêu gọi ta rồi hả? Chỗ này phạt chẳng phải là đồng đẳng với không vậy?

Nghĩ thì nghĩ, không lâu Vân Trung Tử như trước lên tiếng hỏi, "Sư phó có thể nói là chuyện gì?"

"Phong Thần sự tình." Vân Tiêu mặt sắc có chút lúng túng, ngữ khí có chút trầm trọng.

"Cái gì?" Vốn là còn cười không ngớt Vân Trung Tử nghe vậy về sau, lập tức thân thể cứng đờ, trong hai mắt tràn đầy khiếp sợ chi sắc.

Phong Thần? Vân Trung Tử đầu có chút phát mộng, lập tức cười khổ, chính mình vừa mới tiến giai Chuẩn Thánh, cái này Phong Thần chỉ kiếp liền đi tới

rồi.

Sau đó Vân Trung Tử véo chỉ tính toán, phát hiện trải qua hơn trăm năm về sau, lúc này Nhân tộc đã tiến vào triều nhà Thương thời kì mấy trăm năm, cách Phong Thần đại kiếp dĩ nhiên không xa vậy, như thế xem ra, Tam Thanh có lẽ đã ký tên Phong Thần bảng rồi.

Vân Trung Tử ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, lập tức trong mắt ngoan lệ chi sắc lóe lên, khuôn mặt trở nên kiên nghị, rồi sau đó bay về phía Kim Ngao Đảo.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Thương nghị Phong Thần

Lại nói tại Vân Trung Tử mang theo Dương Giao tiến đến Lục Đạo Luân Hồi tu bổ linh hồn thời điểm, Hạo Thiên nhưng lại vội vàng vàng chạy tới Tử Tiêu Cung.

Tử Tiêu Cung chính là Đạo Tổ Hồng Quân chỗ ở, nó đang ở Hỗn Độn ở bên trong, người muốn tìm được Tử Tiêu Cung chỗ, quá khó khăn, bất quá Hạo Thiên lại không ở trong đám này.

Hạo Thiên là ai? Chính là đã từng Đạo Tổ bên người đạo đồng, phục thị qua Đạo Tổ, hẳn tự nhiên sẽ hiểu Tử Tiêu Cung vị trí.

Không thời gian dài, Hạo Thiên liền đi tới Hỗn Độn biên giới, tại Hỗn Độn trong đi về phía trước thật không đơn giản, đương nhiên, đối với đã đạt Chuẩn Thánh tu vi Hạo Thiên mà nói, lại không thật khó độ.

"Ông "

Hạo Thiên triển khai hộ thể thần quang, liền hướng phía Tử Tiêu Cung bay đi, trên đường đi, Hỗn Độn trong lộ về Bàn Cổ khai thiên tích địa sau hiện lên mà ra Địa Hòa Phong Thủy, Hạo Thiên nhìn qua chỉ khóe miệng co giật, coi chừng né tránh.

Tử Tiêu Cung, y nguyên phong cách cổ xưa, tại Hỗn Độn trong nặng nề phù phù, nhưng là Chuẩn Thánh đại thần thông người nhưng lại có thể cảm giác được, nhìn như phong cách cổ xưa Tử Tiêu Cung, lại khắp nơi ẩn chứa đại đạo.

Hạo Thiên đi vào Tử Tiêu Cung trước, thần thức có chút cảm ứng được những đại đạo này ẩn Lạc, thần sắc có chút hoảng hốt, chẳng bao lâu sau, hẳn cũng một mực ở tại Tử Tiêu Cung, tùy thời tùy chỗ đều có thể mượn nhờ những đại đạo này tu luyện, nhưng hôm nay muốn lần nữa cảm ngộ những đại đạo này, lại không cái gì khả năng.

Hạo Thiên thậm chí thoáng hồi hận, tuy nhiên thân là Ngọc Hoàng Đại Đế, quyền thế ngấp trời, nhưng cũng có vô tận phiền não, còn nếu như có thể đủ một mực tại Tử Tiêu Cung nội tu luyện, không chuẩn còn có cơ hội thành thánh.

"Ai!"

Hạo Thiên thở dài một tiếng, nghĩ thì nghĩ, Hạo Thiên điều chỉnh tốt tâm tính, hít sâu một hơi, suốt y quan, đi vào Tử Tiêu Cung trước, quỳ rạp trên đất, dập đầu đạo, "Đệ tử Hạo Thiên, thỉnh gặp lão gia!"

Thật lâu, theo Tử Tiêu Cung nội mới truyền ra một đạo hư vô mờ mịt thanh âm, "Hạo Thiên, ngươi tới này cần làm chuyện gì?"

Hạo Thiên ngẩng đầu tương vọng, nhưng lại không phát hiện bóng người, trong ánh mắt không khỏi toát ra vẻ thất vọng, bất quá Hạo Thiên như trước đạo, "Đệ tử dâng tặng lão gia chi mệnh trọng chương Thiên đình, không biết làm sao Hồng Hoang quá lớn, Thiên đình nhân thủ không đủ, không cách nào quản lý, mà lại Hồng Hoang đại năng vô số, Thiên đình thực lực không đủ, không cách nào ước thúc, đặc đến cáo tri lão gia, nhìn qua lão gia có thể làm cho Đạo Môn tam giáo bộ phận đệ tử nghe lệnh bởi Thiên đình, dùng hiệp trợ Thiên đình quản lý Hồng Hoang đại năng."

"Ân, việc này ta thì sẽ xử lý, ngươi đi trước đi." Đạo Tổ thanh âm lần nữa truyền đến, trước sau như một lạnh lùng.

"Tạ lão gia!"

Hạo Thiên dập đầu, khom người trở ra, đứng ở đằng xa, nhìn qua Tử Tiêu Cung, mặt mũi tràn đầy đáng chất chi sắc, mắt nhắm lại, hít sâu một hơi, hướng Thiên đình mà đi.

...

"Bọn người nhanh chóng đến Từ Tiêu Cung nghị sự!"

Mấy chục năm về sau, sáu vị Thánh Nhân đạt được Đạo Tổ truyền triệu, tất cả đều như rồng mây, có chút hoang mang, Đạo Tổ hợp đạo về sau liền chỉ có tại trọng Lập Thiên Đình Chi lúc truyền triệu qua sáu người, lúc này truyền triệu sáu người là vì chuyện gì?

Bất quá trong đó Thông Thiên giáo chủ nhưng lại cảm thấy có chút hiểu rõ, thâm nghĩ một tiếng không tốt, mặt sắc có chút khó coi, hẳn nghĩ tới Hạo Thiên tiến đến Từ Tiêu Cung cáo trạng sự tình, sau đó cũng không trì hoãn, hướng Từ Tiêu Cung đi.

Sáu vị Thánh Nhân ngựa không dừng vó đuổi hướng Từ Tiêu Cung, không lâu về sau, sáu người đều đi vào Từ Tiêu Cung, riêng phần mình một phen khách sáo, nhưng là lại để cho năm người khác nghi hoặc chính là, vì sao Thông Thiên giáo chủ mặt sắc như thế không tốt, khó coi? Chẳng lẽ việc này cùng Tiệt giáo có quan hệ?

Sáu người biết được tại Từ Tiêu Cung không được tiếng động lớn xôn xao, bởi vậy cũng tự thoảng nói chuyện với nhau, rồi sau đó liền riêng phần mình xếp bằng ở chính mình trên bồ đoàn, nhắm mắt yên lặng chờ .

Không bao lâu, nhiều năm chưa từng hiện thân Đạo Tổ Hồng Quân, lặng yên không một tiếng động xuất hiện tại Lục Thánh phía trước.

Sáu vị Thánh Nhân có cảm giác, toàn thân chấn động, đồng loạt mở to mắt, đứng dậy hành lễ nói, "Đệ tử bái kiến lão sư, lão sư thánh thọ vô cương!"

"Ân, không cần đa lễ, đều ngồi đi!" Đạo Tổ tuy nhiên ngay tại trước mắt, bất quá hân thành âm nhưng lại Phiêu Miểu vô định.

Đãi mọi người ngồi vào chỗ của mình về sau, Đạo Tổ ánh mắt thâm thúy quét mắt một mắt mọi người, mới lần nữa mặt không biểu tình nói, "Tự Vu Yêu đại chiến về sau, trong thiên địa nhân quả dây dưa quá, mấy trăm năm sau lượng kiếp tiến đến, ứng tại Nhân tộc, bọn người có lẽ sớm làm chuẩn bị."

Sáu vị Thánh Nhân nghe vậy đều đều trong nội tâm rung mình, chịu kinh hãi, đặc biệt là Thông Thiên giáo chủ, mặt sắc trầm xuống, trong lòng có dự cảm bất hảo.

Mặt khác năm vị Thánh Nhân giúp nhau quan sát, trên mặt tất cả đều là kinh ngạc chi sắc, Vu Yêu đại chiến lúc này mới đi qua bao lâu? Vì sao đại kiếp lần nữa hàng lâm? Tất cả đều khó hiểu.

Lão tử thân là chúng thánh đứng đầu, mở miệng dò hỏi, "Xin hỏi lão sư, khoảng cách Vu Yêu đại kiếp bất quá ngàn năm, vì sao hôm nay đại kiếp lần nữa hàng lâm?"

"Vu Yêu lượng kiếp về sau, Thiên đình nhân thủ nghiêm trọng chưa đủ, mà Xiển giáo đệ tử lại chính gặp sát kiếp, bởi vậy đại kiếp hàng lâm, phạm tam giáo đệ tử đều ở trong đó."

Dừng một chút, nhìn quét một mắt mọi người, Đạo Tổ Hồng Quân tiếp tục nói, "Nhưng thiên đạo chi hạ còn có một đường sinh cơ, lập Phong Thần bảng phạm là tam giáo đệ tử lúc này cướp trong vãn lạc, có thể đem một tia Chân Linh gửi tại trên bảng, đại kiếp sau khi kết thúc có thể vì Chu Thiên chính thân, vì Thiên đình chỗ nô dịch."

"Xin hỏi lão sư, là cái đó tam giáo?" Thông Thiên giáo chủ trong nội tâm tuy nhiên đã có đáp án, nhưng lại chưa từ bỏ ý định, vội vàng mở miệng hỏi.

Đạo Tổ Hồng Quân quan sát Thông Thiên giáo chủ, đạo, "Đạo Môn, người, xiển, đoạn, tam giáo!"

Tuy nhiên trong nội tâm biết chắc là Đạo Môn tam giáo, bất quá nghe được Đạo Tổ Hồng Quân chính miệng nói ra, Thông Thiên giáo chủ trong nội tâm y nguyên rất không là tư vị, mặt sắc vô cùng khó coi, mà lão tử cùng Nguyên Thủy hai người cũng đều là trong lòng nghiêm nghị, lẫn nhau nhìn nhau một mắt.

Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân nghe vậy cũng là nhìn chăm chú một mắt, hai người trên mặt khó khăn chi sắc cũng ít hơn phân nửa, đặc biệt là Chuẩn Đề đạo nhân, cái kia càng là vui mừng, dù sao lần này đại kiếp cùng hân Tây Phương Giáo không có vấn đề gì, bất quá Chuẩn Đề đạo nhân y nguyên hỏi, "Xin hỏi lão sư, tam giáo bên ngoài đệ tử lại đương như thế nào?"

Đạo Tổ Hồng Quân liếc xéo một mắt Chuẩn Đề đạo nhân, đạo, "Không tại tam giáo người, hoặc Luân Hồi chuyển thế, hoặc thân tử đạo tiêu!"

Đạo Tổ thanh âm giống như đỉnh đầu hồng nhôm chuông lớn, hung hăng đập vào Chuẩn Đề đạo nhân tâm nhãn bên trên, lại để cho Chuẩn Đề đạo nhân toàn thân chấn động, lập tức cứng đờ, trên mặt vui mừng chi sắc trực tiếp cứng lại, hai mắt trừng được so chuông đồng còn lớn hơn, khuôn mặt đến mức đỏ bừng.

Chuẩn Đề đạo nhân cái này tâm hoảng hoảng rồi, tam giáo đệ tử nhập cướp đã chết còn có thể bên trên cái kia Phong Thần bảng, có thể chính mình Tây Phương Giáo đệ tử chết rồi, cái kia thật có thể đã xong.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân vốn là mặt sắc dừng một chút, bất quá nghe được Đạo Tổ nói về sau, cả người trên mặt càng thấy khó khăn, giống như ai cho mượn hân Tây Phương Giáo mẽ (m), liền khang đều không có còn một loại, thật đúng là lại để cho người đồng tình.

Mà bên kia, nghe được Đạo Tổ nói, Thông Thiên giáo chủ trên mặt thần sắc mới rốt cục dừng một chút.

Lão tử quan sát mặt khác Thánh Nhân, mở miệng hỏi lại lần nữa, "Xin hỏi lão sư, đương cần bao nhiêu người bên trên cái kia Phong Thần bảng?"

Hồng Quân mặt không biểu tình đạo, "Chỗ phong chúng thần vi Bát Bộ chính thần, phân chương tất cả tư, theo như bố Chu Thiên, chung 365 vị."

Thông Thiên giáo chủ cảm thấy quýnh lên, 365 vị? Cái này cũng quá nhiều rồi, phải biết rằng hán Tiệt giáo đệ tử tối đa, Thông Thiên giáo chủ so sánh lo lắng, vội vàng lên tiếng hỏi, "Xin hỏi lão sư, tất cả giáo tất cả có bao nhiêu đệ tử thượng bảng? Lại đương như thế nào điền?"

"Phong Thần chung chia làm tam đẳng, căn đi sâu người, thành hán Tiên đạo; căn đi hơi kém, thành hán Thần đạo; căn đi nông cạn, thành hán Nhân đạo, nhưng theo Luân Hồi chi kiếp."

Nói xong liền từ trong lòng lấy ra một tờ quyển trục, treo tại Tử Tiêu Cung trước, tiếp tục nói, "Bọn người sau khi thương nghị, tướng môn hạ đệ tử tính danh điền tại Phong Thần bảng bên trên là được."

Sau đó thân hình nhoáng một cái, Lục Thánh trước đã đã mất đi Đạo Tổ thân ảnh.

Đạo Tổ đi rồi, chỉ thấy trong hư không đột nhiên xuất hiện một căn cây roi: Đánh thần!

Phía trước Nữ Oa không nói một lời, lúc này thấy Đạo Tổ ly khai, Nữ Oa lập tức nói, "Ta không có lập giáo, cũng không thu đồ đệ, môn hạ chỉ mấy cái đồng tử thị nữ, đồng đều vì xảy ra Oa Hoàng Cung, không phạm sát giới, ta tự không cùng các vị sư huynh thương nghị rồi, cáo từ!"

Tam Thanh đều muốn lấy riêng phần mình sự tình, không yên lòng khoát khoát tay, mà Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân trên mặt tràn đầy khó khăn chỉ sắc, đều tại vì Tây Phương Giáo chúng đệ tử lo lắng, cũng là khoát khoát tay đồng ý Nữ Oa ly khai.

Nữ Oa sau khi rời đi, toàn bộ Tử Tiêu Cung nội một mảnh yên lặng, năm vị thánh nhân cũng là trầm mặc không nói.

Thật lâu, Chuẩn Đề đạo nhân quan sát Thông Thiên giáo chủ, lời nói, "Thông Thiên đạo hữu, lần này đại kiếp ta Tây Phương Giáo không tại tam giáo nội, kính xin người quản giáo người một chút môn hạ đại đệ tử, lại để cho hán đừng xằng bậy, đừng đối với ta Tây Phương Giáo đệ tử một trận hồ giết."

"Hừ." Thông Thiên giáo chủ cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng thời hừ lạnh, rồi sau đó hai người liền là đồng thời sững sờ, quay đầu nhìn nhau, lần nữa hừ lạnh một tiếng.

Chuẩn Đề đạo nhân thấy vậy, cười hắc hắc, chấp tay nói, "Lần này thượng bảng chỉ nhân ứng vì người tam giáo đệ tử, cùng ta Tây Phương Giáo không quan hệ, chúng ta hai người liền không chọn rộn rồi, cáo từ."

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên giáo chủ tất cả đều lần nữa hừ lạnh, có chút không phiền, lộ ra giết người ánh mắt trừng mắt Chuẩn Đề đạo nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân phảng phất không thấy, cười hắc hắc, cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng nhau đã đi ra Tử Tiêu Cung.

Tam Thanh trầm mặc, một lúc lâu sau, lão tử trước tiên mở miệng đạo, "Môn hạ của ta chỉ có Huyền Đô một người, mà lại phẩm hạnh đoạn chính, càng là Thiên Hoàng chi sư, nhưng lại không nên thượng bảng."

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên giáo chủ đều là gật đầu đồng ý, đương nhiên cũng không được phép bọn hán không đồng ý, lão tử môn hạ tự Huyền Đô một người, nếu để cho Huyền Đô thượng bảng, cái này chẳng phải là muốn đoạn Nhân Giáo đạo thống? Lão tử cần phải bảo nổi không thể, đến lúc đó, Xiển giáo cùng Tiệt giáo đã có thể hiểu được bị thụ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng mở miệng nói, "Môn hạ của ta Quảng Thành Tử, xích tinh tử, Ngọc Đình, Thái Ất, Hoàng Long, Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng, Linh Bảo, Cự Lưu Tôn, đạo hạnh, Thanh Hư, Nam Cực, Vân Linh tử cùng Nhiên Đăng đều là đạo đức cao long chi sĩ, nhưng lại không nên thượng bảng."

Lão tử nghe vậy khòe miệng thoáng run rẩy, bất quá cũng không mở miệng nói cái gì đó.

Bất quá Thông Thiên giáo chủ đã có thể nổi giận, "Hừ, người ngược lại là nói nói ngoại trừ cái này mười lăm người, người Xiển giáo còn có chút ai? Người sao không trực tiếp đem Xiển giáo phiệt trừ tại bên ngoài?"

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhưng lại trực tiếp một chút đầu đồng ý, "Sư đệ nói thật là, môn hạ của ta đệ tử thiếu, đều là tu thân dưỡng tính chi nhân, không nên thượng bảng, ngược lại là sư đệ môn hạ đệ tử nhưng lại đại đô chỉ tu pháp lực, không chú trọng đức hạnh, nên thượng bảng."

Thông Thiên giáo chủ giận quá mà cười, "Hừ, khá lắm Nguyên Thủy, người đừng khinh người quá đáng, lão sư nói là người Xiển giáo đệ tử phạm sát giới, đừng muốn người Xiển giáo phiệt được sạch sẽ."

Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận hừ, trừng mắt nhìn Thông Thiên.

Lúc này, lão tử mở miệng lần nữa, "Thông Thiên sư đệ môn hạ đệ tử hơn vạn, giết chóc quá nặng, căn tính nông cạn thế hệ ngược lại số lượng cũng không ít, không bằng Thông Thiên sư đệ đem những người này trên thế tre, kiểm đủ cái này 365 vị a, tránh khỏi phiền toái."

Thông Thiên giáo chủ nghe xong lửa giận đại phát, quát, "Nguyên lai hai người các người đã sớm thông đồng tốt rồi, gặp ta Tiệt giáo thế đại, hùn vốn tính toán ta Tiệt giáo, đã như vậy, này bảng không ký cũng thế."

Vừa mới nói xong, Thông Thiên giáo chủ hát lên tay áo, nổi giận đùng đùng rời đi, chỉ để lại một câu, "Trăm năm về sau, đi thêm thương nghị!"

Cái này lại để cho lão tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt đắc dĩ, hai người ánh mắt trao đổi một lát, vừa rồi ly khai Từ Tiêu Cung.

;

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Ký tên Phong Thần bảng

Ký tên Phong Thần bảng sự tình lại để cho Thông Thiên giáo chủ trong lòng có nộ khí, hẳn thật không ngờ lão tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn hai người liên hợp tính toán hẳn Tiết giáo đệ tử.

Bất quá Thông Thiên giáo chủ ngẫm lại cũng liền hiểu được, bởi vì Tiết giáo giáo lí có giáo không loại, khiến cho những năm gần đây này, Tiết giáo đệ tử hơn vạn, thế lực cường thịnh, có thể nói Hồng Hoang đệ nhất.

Bởi vì cái gọi là "Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bật rễ", hôm nay Tiết giáo là loại tình huống này, thế lực quá mức cường thịnh, bị người đồ kỵ.

Thông Thiên giáo chủ quan sát Thiên đình phương hướng, hừ lạnh một tiếng, hẳn biết rõ, lần này đại kiếp tự là lần trước Hạo Thiên tiến về trước Từ Tiêu Cung cáo trạng mà dẫn xuất .

Từ khi Hạo Thiên tiến về trước Từ Tiêu Cung cáo trạng về sau, Thông Thiên giáo chủ trong nội tâm một mực đều có loại đau buồn âm thầm, không nghĩ tới lúc này mới đi qua mấy chục năm mà thôi, đại kiếp tự hàng lâm đã đến Tiết giáo trên người.

Thông Thiên giáo chủ ngồi ngay ngắn tại Bích Du Cung bên trên, rất giống hoảng hốt, đột nhiên thờ dài, sau đó đem một chúng đệ tử triệu tập .

Bất quá Thông Thiên giáo chủ nhưng lại phát hiện Vân Trung Tử chính đang bế quan trùng kích Chuẩn Thánh cảnh giới, trong nội tâm mặc dù đối với Vân Trung Tử bao nhiêu có chút bất mãn, dù sao lần này đại kiếp sự tình, Vân Trung Tử cùng Hạo Thiên mâu thuẫn thế nhưng mà nổi lên nhóm lửa tuyển tác dụng, bất quá Thông Thiên giáo chủ y nguyên cười cười.

Bởi vì một khi Vân Trung Tử tiến giai Chuẩn Thánh về sau, Tiết giáo thực lực liền tăng nhiều, đến lúc đó coi như là Phong Thần đại kiếp, dùng Vân Trung Tử Chuẩn Thánh thực lực, dẫn đầu Tiết giáo đệ tử vượt qua kiếp nạn này, Thông Thiên giáo chủ đối với hẳn cũng là càng có nắm chắc.

Thông Thiên giáo chủ không có triệu hoán Vân Trung Tử đến Bích Du Cung, đãi Đa Bảo, Tam Tiêu chờ tề tụ về sau, Thông Thiên giáo chủ trực tiếp đem Từ Tiêu Cung nội sự tình từng cái giảng cho môn hạ các đệ tử nghe, rồi sau đó càng là thanh sắc nghiêm khắc nói, "Từ nay về sau, bọn người bình yên tại Kim Ngao Đảo tĩnh tu, trừ phi là ứng kiếp, nếu không tuyệt đối không thể nhẹ ra!"

Tiết giáo đệ tử trong nội tâm đều là kinh hãi, bất quá có chút đệ tử nghĩ lại, nhóm người mình sau khi chết còn có thể bên trên Phong Thần bảng, không giống tam giáo bên ngoài người, chết tự thật là thân tử đạo tiêu rồi, một ít đệ tử trên mặt bởi vậy xuất hiện lộ vẻ thần sắc.

Những tự nhiên này đều bị Thông Thiên giáo chủ nhìn ở trong mắt, lập tức thờ dài, trầm nghĩ, "Thiên Ý như thế, ta có thể không biết làm sao?"

Cuối cùng Thông Thiên giáo chủ phân phát môn hạ đệ tử, đem Đa Bảo giữ lại, đạo, "Đa Bảo, hôm nay Đại sư huynh của ngươi không tại, toàn bộ Tiết giáo đệ tử liền do ngươi quản lý, hảo hảo ước thúc bọn hắn."

Đa Bảo khom người, đạo, "Vâng, đệ tử cần tuân sư mệnh."

Chần chờ một lát, Đa Bảo Đạo Nhân lần nữa nói ra, "Sư tôn, Đại sư huynh hẳn... Lúc nào có thể đi ra?"

Đa Bảo yêu cầu tự nhiên là Thông Thiên giáo chủ xử phạt Vân Trung Tử được sự tình.

Thông Thiên giáo chủ nghe vậy cười cười, đạo, "Ta Tiết giáo có công liền phần thưởng, từng có tức phạt, Đại sư huynh của ngươi lần trước gặp rắc rối, tự nhiên nên phạt, chẳng qua hiện nay đại kiếp tiến đến, chờ Đại sư huynh của ngươi tiến giai Chuẩn Thánh về sau, xử phạt cũng liền chấm dứt."

Đa Bảo nghe vậy vui vẻ, "Đại sư huynh tiến giai Chuẩn Thánh rồi hả? Thực vui về a, lần trước Đại sư huynh nói không lâu tự muốn tiến giai Chuẩn Thánh, không nghĩ tới lúc này mới đi qua trăm năm, Đại sư huynh rõ ràng tự tiến giai Chuẩn Thánh rồi."

Thông Thiên giáo chủ trên mặt cũng là đáng tươi cười, đạo, "Ân, Đại sư huynh của người tu luyện khắc khổ, hôm nay tiến giai Chuẩn Thánh cũng là chuyện đương nhiên sự tình, về phần Đa Bảo người, tuy nhiên tu luyện cũng coi như cố gắng, có thể cùng Đại sư huynh của người so sánh với tự kém nhiều lắm, về sau đem tâm tư đặt ở trên việc tu luyện, đừng cứ mãi luyện cái này luyện cái kia, vì sư có thể hi vọng người sớm ngày truy căn kịp Đại sư huynh của người bước chân."

Đa Bảo thần sắc một tíc, nghiêm mặt nói, "Vâng, đệ tử định sẽ cố gắng tu luyện, không phụ sư tôn hi vọng."

Thông Thiên giáo chủ gật gù đầu, suy nghĩ một chút nói, "Đa Bảo, Phong Thần bảng sự tình, người thấy thế nào?"

Đa Bảo nghe vậy sững sờ, có chút kinh ngạc, dù sao lấy trước Thông Thiên giáo chủ có việc cũng là hỏi Đại sư huynh.

Bất quá nghĩ đến Đại sư huynh của mình đang tại trùng kích Chuẩn Thánh cảnh giới, Đa Bảo cũng tự bình thường trở lại, nghĩ nghĩ, lập tức nói, "Hồi bẩm sư tôn, đã Đạo Tổ nói Phong Thần bảng bên trên cần được nhồi vào 365 vị, mà Nhân Giáo cùng Xiển giáo đệ tử thêm cũng không nhiều, kiếp nạn này nhưng lại ứng tại ta Tiết giáo, cái này 365 cái danh ngạch ta Tiết giáo chỉ sợ muốn chiếm 300 cái đã ngoài, như thế, sư tôn còn không bằng không điền, đến lúc đó tam giáo đệ tử, người phương nào thượng bảng, nhưng bằng Thiên Ý."

Thông Thiên giáo chủ gật gù đầu, thờ dài nói, "Đúng vậy a, vì sư cũng là như vậy ý định, có thể Đại sư huynh của người, người cùng Tam Tiêu, Kim Linh, Vô Đương chờ nhưng lại ta Đạo Môn đệ Tam đại đệ tử, cũng là vì sư thân truyền đệ tử, vì sư nhưng lại không hi vọng các người có chuyện gì, như thế xem ra, đến lúc đó chỉ có một phương pháp."

Đa Bảo nghe vậy cảm động, hẳn biết rõ sự phụ của mình là cái trọng cảm tình người, Đa Bảo khom người nói, "Đệ tử hổ thẹn, làm phiền sư tôn lo lắng, sư tôn yên tâm, đệ tử tất nhiên hảo hảo ước thúc sư đệ các sư muội, không cho bọn hắn thân nhập trong đại kiếp."

Thông Thiên giáo chủ trên mặt hiển hiện vui vẻ, gật đầu nói, "Ân, người cùng Đại sư huynh của người tại một chúng đệ tử trước mặt cực kỳ có uy tín, có hai người các người quản lý Tiết giáo, vì sư cũng yên tâm nhiều hơn."

Đa Bảo nghe nói Thông Thiên giáo chủ khoe, ngượng ngùng cười cười, sau đó hỏi, "Xin hỏi sư tôn, sư tôn lời vừa mới nói phương pháp ra sao pháp?"

Lúc này, Thông Thiên giáo chủ nghe vậy sau đột nhiên sắc mặt một tíc, bình tĩnh thanh âm nói, "Tráng sĩ cắt cổ tay chỉ pháp."

Đa Bảo nghe vậy toàn thân đánh cho lạnh run, không khỏi sững sờ nhưng, "Sư tôn, cái này..."

Đa Bảo muốn nói gì, lại phát hiện mình không mở miệng được, hẳn tự nhiên cũng mình bạch Thông Thiên giáo chủ bắt đắc dĩ, Xiển giáo cùng Nhân Giáo đệ tử quá ít, mặc dù đem Nhân Giáo cùng Xiển giáo đệ tử toàn bộ tận diệt, cũng xa xa không đủ Phong Thần số lượng, những danh ngạch kia, y nguyên hội do Tiết giáo đệ tử đến bổ sung.

"Ai!"

Thật dài thờ dài một tiếng vang lên, tràn đầy bất đắc dĩ, không cam lòng, không bỏ vãn vãn tự, Thông Thiên giáo chủ ngẩng đầu nhìn qua hư không, không biết suy nghĩ cái gì.

Đa Bảo nhìn qua chỉ, trong lòng cũng là thờ dài, hẳn có thể cảm nhận được sự phụ mình cái chủng loại kia bắt đắc dĩ, không cam lòng cùng không bỏ, Thông Thiên giáo chủ là cái trọng cảm tình người, hôm nay thoáng cái muốn mất đi mấy trăm tên đệ tử, cũng khó trách Thông Thiên giáo chủ hội phát ra như thế thờ dài một tiếng.

Đa Bảo gặp sự phụ của mình lâm vào trong trầm tư, khom người thi cái lễ, yên lặng thối lui ra khỏi đại điện.

...

Trăm năm về sau, Tam Thanh lần nữa tề tụ Từ Tiêu Cung.

Lúc này đây, lão tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn coi như đã đạt thành chung nhận thức, vô luận như thế nào cũng muốn Thông Thiên giáo chủ điền Phong Thần bảng.

Thông Thiên giáo chủ gợn dừ, trực tiếp tại Từ Tiêu Cung cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn nhao nhao, hai người càng nhao nhao càng hung, cuối cùng thiếu chút nữa trực tiếp động thủ, hạnh được lão tử hóa giải, hai người mới không có tại Từ Tiêu Cung nội tướng đầu.

"Hừ, Phong Thần sự tình chính là đại sự, không thể lại mang xuống rồi, hôm nay phải ký tên."

Hai người sau khi tách ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn khí thế lạng lẹ ác liệt, ngồi ở trên bồ đoàn, thẳng chăm chăm vào Thông Thiên giáo chủ.

Thông Thiên giáo chủ điều cũng không thêm điều nghĩa đến Nguyên Thủy Thiên Tôn, hẳn căn bản là không quan tâm Nguyên Thủy Thiên Tôn, hẳn chỉ để ý lão tử thái độ, bởi vậy, Thông Thiên giáo chủ trực tiếp đem ánh mắt chuyển di hướng lão tử.

Chỉ thấy lão tử sắc mặt bình tĩnh, không có bất kỳ tỏ vẻ, bất quá Thông Thiên giáo chủ nhưng lại trong nội tâm thờ dài.

Lão tử trầm mặc tự đại biểu đồng ý Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ trong nội tâm cười lạnh, nhìn thoáng qua lão tử cùng Nguyên Thủy

Thiên Tôn, đạo, "Ha ha, rất tốt, hai người các ngươi là quyết tâm có thể coi là kẻ ta Tiết giáo, như thế cũng tốt, đã Phong Thần bảng bên trên có 365 cái Chu Thiên chính thần danh ngạch, mà ở trong đó đại đa số nhưng lại cũng bị ta Tiết giáo đệ tử bỏ thêm vào, nhưng là môn hạ của ta đệ tử hơn vạn, điền bất kỳ một cái nào đều đối với ta Tiết giáo đệ tử bất công, vì công bình để đạt được mục đích, cái này Phong Thần bảng, ta một cái cũng sẽ không biết điền, ai thượng bảng, tất cả bằng cơ duyên, nhưng bằng Thiên Ý, về phần hai người các ngươi giáo, hừ, ta ngược lại muốn nhìn các ngươi cái gọi là phẩm đức cao thượng, đạo hạnh thâm hậu đệ tử, sẽ hay không bên trên cái kia Phong Thần bảng."

Đối với cái này lão tử ngược lại là không có có bao nhiêu tò vò, dù sao bọn họ hạ tựu một cái Huyền Đô, có hần chiếu khán, sẽ không xảy ra vấn đề.

Có thể Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nóng nảy, bọn họ hạ đệ tử không ít, mất đi bất kỳ một cái nào đều đủ để cho lòng hần đau nhức, cho nên Nguyên Thủy Thiên Tôn nhưng lại không đồng ý rồi.

Nhưng là bất luận Nguyên Thủy Thiên Tôn như thế nào, Thông Thiên giáo chủ cũng là quyết tâm một cái không điền, tức giận đến Nguyên Thủy Thiên Tôn thiếu chút nữa giờ chân, cuối cùng tại lão tử khuyên giải xuống, Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể không đồng ý Thông Thiên giáo chủ phương pháp.

Vì vậy ba người liền cộng đồng ký tên Phong Thần bảng.

Ký tên Phong Thần bảng về sau, Thông Thiên giáo chủ liền lần nữa tướng môn hạ đệ tử triệu tập, đem lần này Phong Thần đại kiếp lợi cùng tề tất cả đều nói cho môn hạ đệ tử nghe, đồng thời lần nữa cảnh cáo môn hạ đệ tử, bất nhập cướp không được ra ngoài.

Hôm nay Tiết giáo đệ tử hơn vạn, Thông Thiên giáo chủ như thế nào quản giáo qua được đến, mặc dù có Đa Bảo, Triệu Công Minh chờ hỗ trợ quản lý, cũng không thể chiếu khán toàn bộ.

Phía trước cái kia một trăm năm, Tiết giáo đệ tử cũng còn có thể tự hạn chế, cần tuân Thông Thiên giáo chủ mệnh lệnh.

Thế nhưng mà lúc này đây, sở hữu Tiết giáo đệ tử đã tại Kim Ngao Đảo nội tĩnh tu một trăm năm, hôm nay còn muốn cho bọn hần tiếp tục lưu lại Kim Ngao Đảo, hơn nữa lúc nào có khả năng khai cũng không có cái cụ thể kỳ hạn.

Cả đám đều cảm giác không tự do, bị trói bó, không lâu về sau, tốp năm tốp ba phía dưới, nhao nhao ra Kim Ngao Đảo, về tới chỗ ở của mình.

Thông Thiên giáo chủ cùng với Đa Bảo, Triệu Công Minh chờ thấy vậy lại cũng đành chịu, đương nhiên, chỉ cần bọn hần không ly khai Đông Hải chi cảnh, Thông Thiên giáo chủ cũng không quá lo lắng, bởi vậy cũng tựu cho phép môn hạ đệ tử như thế.

Thông Thiên giáo chủ trọng cảm tình, lúc trước hần nói ra trắng sớ đứt cổ tay chi pháp lúc, tâm đều tại nhỏ máu, hôm nay xem xét môn hạ đệ tử nhao nhao ra Kim Ngao Đảo, trong lòng cũng là thờ dài, lắc đầu nhắm mắt ngồi xuống đi.

Mấy trăm năm về sau, chính đang nhắm mắt tìm hiểu đại đạo Thông Thiên giáo chủ đột nhiên mở mắt ra, cười ha ha một tiếng, sau đó dùng thấp không thể nghe thấy thanh âm lâm lâm nói, "Tiểu gia hỏa không tệ, như thế ngăn ngại thời gian tựu tiến giai Chuẩn Thánh rồi."

Sau đó liền không hề chú ý, mà là nhắm mắt tĩnh tu đi rồi!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Bích Du Cung nói chuyện

Vân Trung Tử một đường bay nhanh, một đường suy tư.

Phong Thần đại kiếp tiến đến, đây là Vân Trung Tử nhất không hi vọng chuyện đã xảy ra, thế nhưng mà Thiên Ý như thế, Vân Trung Tử cũng không thể tránh được.

Vân Trung Tử là đời sau chi nhân, tự nhiên minh bạch Phong Thần đại kiếp đáng sợ, đại kiếp về sau, toàn bộ Tiết giáo đệ tử không có gì ngoài một cái Vô Đương Thánh Mẫu bình yên vô sự, đệ tử khác chết thì chết, Phong Thần Phong Thần, còn có bộ phận càng là phản giáo mà ra.

Từ khi đi vào Hồng Hoang, Vân Trung Tử nhìn bên cạnh nguyên một đám sống sờ sờ gương mặt, còn muốn đến Phong Thần đại kiếp về sau, những người này cơ hồ đều rút cuộc nhìn không thấy rồi, Vân Trung Tử tựu không khỏi một hồi bi thương.

Đi vào Hồng Hoang nhiều như vậy năm, sớm đã cùng Tiết giáo chúng đệ tử đã có cảm tình, ví dụ như Tam Tiêu, Đa Bảo, Triệu Công Minh, Vô Đương

Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên chờ, Vân Trung Tử không có khả năng buông tha cho bọn hắn.

"Tuyệt không lại để cho bị kịch tái diễn."

Đây là Vân Trung Tử cho mình định ra mục tiêu, coi như là một cái lời thề, muốn cho hắn trở mắt nhìn những sư đệ này sư muội chết đi, hắn tuyệt đối làm không được.

"Rống..."

Thế nhưng mà Vân Trung Tử cũng biết, mặc dù có hắn ngăn cản, cũng tuyệt đối không có khả năng cứu tất cả mọi người, huống chi, hắn cứu giúp Tiết giáo đệ tử không thể nghi ngờ tại cùng Thiên Ý trái ngược, Thiên đạo cũng không được phép hắn xằng bậy, bởi vậy hắn chỉ có thể cứu một nhóm người, nghĩ vậy, Vân Trung Tử tự không khỏi một hồi gào thét, hắn không cam lòng.

Hơn vạn đệ tử, kinh này một kiếp, lại chỉ có thể còn lại bộ phận, ngấm lại phải chết đi nhiều như vậy người, Vân Trung Tử cũng cảm giác một cỗ lạnh lưu tập thể, khắp cả người phát lạnh.

Phi tại trên biển Vân Trung Tử, suy nghĩ bay tán loạn, hắn tại đem những năm gần đây này tính toán trong đầu sửa sang lại một lần, về phần đến cùng có thể cứu bao nhiêu người, chỉ có thể nhìn thiên ý.

Sau đó không lâu, Vân Trung Tử đi vào Kim Ngao Đảo.

"Đại sư huynh, lão gia tại đại điện chờ người."

Mới vừa đến Kim Ngao Đảo, Thông Thiên giáo chủ đồng tử liền từ trong đảo đi ra, hướng Vân Trung Tử khom người nói.

Vân Trung Tử gật gật đầu, cũng không nói lời nói, một cái lác mình tiến vào Kim Ngao Đảo, qua trong giây lát đến đến trên đại điện.

Gặp Thông Thiên giáo chủ ngồi ngay ngắn trên đại điện, mỉm cười nhìn mình chăm chăm, Vân Trung Tử trực tiếp khom người nói, "Đệ tử Vân Trung Tử bái kiến sư tôn, Chúc sư tôn thánh thọ vô cương."

Thông Thiên giáo chủ gật gật đầu, đạo, "Àn, tiến giai Chuẩn Thánh sau cảm giác như thế nào?"

Vân Trung Tử khẽ giật mình, hắn ngược lại là thật không ngờ Thông Thiên giáo chủ đã biết được hắn tiến giai Chuẩn Thánh sự tình, đương nhiên, nghĩ lại cũng liền hiểu được, Thánh Nhân chỉ một mắt liền có thể xem thấu hắn tu vi.

Huống chi Thánh Nhân thần thức khủng bố, tại Vân Trung Tử vừa mới tiến giai Chuẩn Thánh thời điểm, sáu vị Thánh Nhân đều cũng đã biết được.

Đương nhiên, bọn hắn đối với Vân Trung Tử tiến giai Chuẩn Thánh phản ứng cũng là tất cả không giống nhau.

Ở trong đó cao hứng nhất không ai qua được Thông Thiên giáo chủ, về phần lão tử cũng là mỉm cười gật đầu.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn nhưng lại sắc mặt trầm xuống, dù sao ở thời điểm này, Vân Trung Tử tiến giai Chuẩn Thánh, thế nhưng mà một cái chuyện xấu, bởi vì Phong Thần bảng bên trên một cái tên đều không có điện, đến lúc đó, Xiển giáo đệ tử chỉ sợ sẽ có người bởi vì Vân Trung Tử trên xuống bảng, Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ đến cái này liền một hồi trầm tư.

Nữ Oa đối với Vân Trung Tử tiến giai Chuẩn Thánh sự tình không có bất kỳ tỏ vẻ, dù sao cái này cùng nàng không có có quan hệ gì.

Ngược lại là Chuẩn Đề đạo nhân lại là một phen thờ dài, một phen hâm mộ, lại để cho một bên Tiếp Dẫn Đạo Nhân trên mặt lại thêm mấy cái nếp gấp.

"Tiến giai Chuẩn Thánh sau đối với đại đạo cảm ngộ càng thêm thấu triệt, rõ ràng sáng tỏ, pháp lực đã gia tăng rồi gấp đôi có thừa." Vân Trung Tử thành thành thật thật trả lời.

Thông Thiên giáo chủ cười cười, đạo, "Tự nhiên như thế, Chuẩn Thánh cùng Đại La Kim Tiên nhưng lại ngày đêm khác biệt, chỉ có tiến vào Chuẩn Thánh cảnh giới, người mới xem như đi vào Hồng Hoang cường giả một hàng."

Vân Trung Tử sững sờ, khó hiểu nói, "Sư tôn, Đại La Kim Tiên kỳ còn chưa tính là cường giả sao?"

"Ha ha, Đại La Kim Tiên kỳ tính toán cái gì cường giả, Hồng Hoang bao la bát ngát, Đại La Kim Tiên vô số, chỉ có Chuẩn Thánh mới xem như chính thức đại thần thông người, mặt khác, tuy nhiên hôm nay ngươi đã tiến giai Chuẩn Thánh, bất quá có thể đánh bại người, có khối người, cho nên sau này ngươi cũng chỉ bằng cẩn thận."

Thông Thiên giáo chủ vừa thấy Vân Trung Tử sắc mặt liền không khỏi một hồi cười to, lập tức nghiêm túc khuyên bảo nói.

Vân Trung Tử có chút sợ run, vốn là tại hắn xem ra, một khi tiến giai Chuẩn Thánh, trên Hồng Hoang này, không có gì ngoài Thánh Nhân, hắn không sợ bất luận kẻ nào, nhưng hôm nay nghe sư tôn của mình nói như vậy, Vân Trung Tử trong lòng lập tức kinh hãi rồi.

"Hôm nay Hồng Hoang, Chuẩn Thánh cũng tự như vậy mấy cái, Minh Hà, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử chờ, thế nhưng mà đệ tử trong tay có Thái Thượng cùng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên lưỡng bảo, chống lại bọn hắn, đệ tử cũng không sợ, chẳng lẽ sư tôn nói một người khác hoàn toàn?"

Vân Trung Tử ánh mắt sáng quắc chăm chăm vào Thông Thiên giáo chủ, đây chính là liên quan đến thân gia tánh mạng sự tình, không được phép hần không cẩn thận, tuy nhiên những người kia có lẽ không dám giết hần, có thể là có thể chém hần thiện thi a, đến lúc đó đã có thể hối hận không kịp.

"Yên tâm, những cái thứ này đều là vọng tưởng khám phá đại đạo, chứng được Hỗn Nguyên Đạo Quả, chỉ cần người không đi chiêu gây bợn hần, bợn hần tự nhiên không biết tìm làm phiền người, huống chi, có vi sư tại, coi như là cho bợn hần mười cái lá gan, bợn hần cũng không dám xằng bậy."

Thông Thiên giáo chủ lắng lẽ ác liệt khí thế chấn động, Bá Khí trầm rồ, cho Vân Trung Tử một cái thuốc an thần.

"Như thế, đệ tử an tâm"

Tuy nhiên Vân Trung Tử nói như thế, bắt quá nhưng trong lòng thì thầm nghĩ, "Cái này Hồng Hoang đại lục thật sự là ngọa hổ tàng long a, vừa mới tiến giai Chuẩn Thánh, tự được cho biết có người có thể đánh bại ta, ai, hôm nay xem ra vẫn không thể buông lỏng, cần cố gắng tu luyện, đem tu vi lại để thăng một mảng lớn mới được, đương nhiên, nếu như có thể thành thánh, vậy thì tốt nhất rồi, đáng tiếc thành thánh quá khó khăn."

Đối với thành thánh, chỉ cần là người tu sĩ, đều có loại này hi vọng, thế nhưng mà thành thánh cái kia quá xa xôi rồi, không chỉ có cần thiên phú, còn cần đại nghị lực, càng là cần một tia vận khí, chớ xem thường vận khí tại ở trong đó chiếm đoạt tỉ lệ, đây tuyệt đối là mấu chốt nhất.

"Tốt rồi, không nói xa, hôm nay chuyện trọng yếu nhất tự là Phong Thần, đoạn thời gian trước vi sư cùng với khác năm vị Thánh Nhân được đến lão sư triệu hoán..."

Về sau, Thông Thiên giáo chủ đem này hai lần ký tên Phong Thần bằng sự tình kỹ càng cho Vân Trung Tử nói một lần, sau đó hỏi, "Vân Trung Tử, đối với việc này, người thấy thế nào?"

Vân Trung Tử cũng không vội vã trả lời, mà là nghĩ nghĩ sau mới lên tiếng, "Su tôn cử động lần này cái gì thiện, đã hai vị sư bá liên hợp tính toán ta Tiết giáo, ngày nay Phong Thần bằng bên trên một cái tên cũng không có điện, bởi như vậy, thân phạm sát giới Xiển giáo đệ tử cũng không dám tùy ý sát hại ta Tiết giáo đệ tử, trừ phi là ứng bên trên Phong Thần bằng, bị Thiên đạo mê hoặc tâm trí mới phải làm như vậy, đến lúc đó ta Tiết giáo đệ tử có thể hợp nhau tấn công, mặc dù là Nhị sư bá, tin tưởng hần cũng không thể nói gì hơn."

Vân Trung Tử nói lời này lúc, sát cơ lộ ra, tại Thông Thiên giáo chủ trước mặt không có chút nào che dấu, hần tự là muốn thăm dò thoáng một phát Thông Thiên giáo chủ đối với Xiển giáo đệ tử rốt cuộc là loại thái độ nào.

Lại không nghĩ rằng Thông Thiên giáo chủ lúc này nhường này, có chút bất mãn.

Vân Trung Tử thấy vậy không khỏi trong nội tâm thở dài, nhưng hần là biết rõ tại Phong Thần đại chiến ở bên trong, Xiển giáo đệ tử đối với Tiết giáo đệ tử là chút nào cũng không nương tay, trao một cái giết một cái, không nghĩ tới Thông Thiên giáo chủ nhưng lại như vậy.

Bất quá ngẫm lại cũng bình thường, dù sao Thông Thiên giáo chủ cũng không biết tại Phong Thần trong đại kiếp sẽ phát sinh chuyện gì, huống chi hôm nay Xiển giáo đệ tử cùng Tiết giáo đệ tử cũng không có phát sinh cái gì mâu thuẫn, cho nên Thông Thiên giáo chủ phản ứng hoàn toàn ở Vân Trung Tử trong dự liệu.

Thông Thiên giáo chủ lúc này lắc đầu, đối với Vân Trung Tử đạo, "Đừng quá quá tải, người Nhị sư bá người nọ lòng dạ hẹp hòi, nếu như người giết hần một người đệ tử, hần có lẽ sẽ tự mình ra tay đối phó người, cho nên, có thể không giết tự không giết a, dù sao Xiển giáo đệ tử quá ít."

Thông Thiên giáo chủ ngoan không hạ tâm đến, cũng không muốn cùng mình Nhị sư huynh triệt để quyết liệt, như vậy khuyên bảo Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử tự nhiên gật đầu đồng ý, bất quá trong nội tâm nghĩ như thế nào đúng là mặt khác một sự việc rồi.

"Vân Trung Tử, lần này đại kiếp nhưng lại do người mà khiến cho, người cũng biết?"

Đột nhiên, Thông Thiên giáo chủ như thế đối với Vân Trung Tử nói ra.

Vân Trung Tử kinh hãi, cứng họng đạo, "Su tôn, cái này... Cái này cùng đệ tử có quan hệ gì?"

Thông Thiên giáo chủ nhìn qua Thiên đình phương hướng, đạo, "Lần này Phong Thần đại kiếp chính là bởi vì Hạo Thiên hướng Đạo Tổ cáo trạng mà khiến cho, mà thúc đẩy hần đi cáo trạng nguyên nhân là người cùng Thiên đình mâu thuẫn, lại để cho Thiên đình mất mặt mũi, cho nên, cái này Phong Thần đại kiếp là do người khiến cho."

Vân Trung Tử bị khiếp sợ được trợn mắt há hốc mồm, mồ hôi lạnh chảy ròng, hần một mực đều không hi vọng Phong Thần đại kiếp tiến đến, nhưng hôm nay nghe xong Phong Thần một kiếp là do hần khiến cho, cái này tương phản to lớn, lại để cho Vân Trung Tử sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, toàn thân run lên.

Vừa nghĩ tới Tiết giáo hơn vạn đệ tử đều muốn bởi vì hần mà thân tử đạo tiêu, Vân Trung Tử tự không khỏi một hồi sợ hãi, cảm giác mình tội ác đại cực.

"Đương nhiên, người cũng đừng quá tự trách, hai chúng ta giáo đệ tử đều quá kiêu ngạo, không đem Thiên đình để vào mắt, Hạo Thiên sớm muộn cũng là chi điểm Đạo Tổ cáo trạng."

Gặp Vân Trung Tử như thế thần sắc, Thông Thiên giáo chủ tưởng rằng Vân Trung Tử trong nội tâm tự trách, lập tức nhin không được cười lên, lập tức

như thế an ủi.

Vân Trung Tử nghe vậy, lúc này mới thở dài một hơi, đem mình cùng Hạo Thiên ở giữa ân oán tỉ mỉ, trước trước sau sau suy nghĩ lại muốn, cũng liền đem việc này suy nghĩ cái thông thấu, đồng thời trong lòng cũng là có chút nhất an.

Lúc này, gặp Vân Trung Tử thần sắc buồn lòng, Thông Thiên giáo chủ lần nữa đạo, "Đương nhiên, tuy nhiên như thế, bất quá ngươi cùng Hạo Thiên ở giữa ân oán nhưng lại đã kích thích Hạo Thiên, bởi vậy chuyện này ngươi được phụ trách."

Thông Thiên giáo chủ đều nói đạo trên phần này rồi, Vân Trung Tử cái đó vẫn không rõ, lập tức thần sắc một tức, khom người nói, "Việc này là đệ tử chỉ sai, sư tôn hi vọng đệ tử như thế nào làm?"

"Ài, tuy nhiên Phong Thần bảng bên trên chỉ có 365 cái danh ngạch, bất quá vì sư đã có loại dự cảm, lần này Phong Thần chi kiếp chỉ sợ không có đơn giản như vậy, vì sư chỉ hi vọng ngươi có thể chỉ mình cố gắng lớn nhất, lại để cho môn hạ đệ tử bình yên vượt qua kiếp nạn này." Thông Thiên giáo chủ nhưng lại đột nhiên thở dài, thần sắc lo lắng nói.

Vân Trung Tử trong nội tâm rùng mình, sau đó hỏi dò, "Chẳng lẽ liền sư tôn cũng không thể suy tính ra may?"

Thông Thiên giáo chủ lắc đầu thở dài một tiếng, đạo, "Đại kiếp tiến đến, có quan hệ đại kiếp sự tình, liền thánh nhân cũng không thể suy tính, cho nên đối với lần này đại kiếp, ta Tiết giáo đệ tử có thể có bao nhiêu đệ tử bình yên vượt qua, vì sư cũng là không có chút nào nắm chắc a."

Vân Trung Tử nghe vậy cũng là thở dài, bất quá ngay sau đó liền sờ nắm đấm, đạo, "Sư tôn yên tâm, chỉ cần Thánh Nhân không xuất ra, đệ tử có lòng tin bảo hộ các vị sư đệ sư muội."

"Ha ha, ngươi yên tâm, chỉ cần vì sư không ra tay, ngươi nhị vị sư bá tự sẽ không xuất thủ." Thông Thiên giáo chủ cười lớn một tiếng, đối với cái này chẳng hề để ý.

Vân Trung Tử cười khổ một tiếng, ý hữu sở chỉ đạo, "Sư tôn ngươi đã hiểu lầm, đệ tử nói không phải hai vị sư bá, mà là một người khác hoàn toàn."

Thông Thiên gọi liền giật mình, lập tức kịp phản ứng, đạo, "Hừ, nếu như hấn hai người gan dám ra tay, vì sư liền đem Tru Tiên kiếm trận bày ở Linh Sơn xuống, xem hấn hai người có thể làm khó dễ được ta!"

Thông Thiên giáo chủ trong lời nói toát ra một cỗ ngạo khí, cái loại này phảng phất đến từ trong khung tự tin, lại để cho Vân Trung Tử cũng không khỏi khâm phục.

Chờ đúng là những lời này, Vân Trung Tử nghe thấy Ngôn Tâm trong hơi định, đạo, "Như thế, đệ tử liền yên tâm, Thánh Nhân không xuất ra, đệ tử chắc chắn toàn lực bảo hộ sư đệ các sư muội."

"Ân, đi thôi, vừa mới tiến giai Chuẩn Thánh không lâu, còn cần củng cố, mặt khác cốt không thể đắc ý quên hình, mình thỏa mãn, nên biết thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn." Thông Thiên giáo chủ thỏa mãn gật đầu, đồng thời không khỏi dạy bảo một phen.

Vân Trung Tử thần sắc nghiêm nghị, khom người trở ra, "Ân, tạ sư tôn dạy bảo, đệ tử chắc chắn cố gắng gấp bội, khắc khổ tu luyện, đệ tử cáo lui!"

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Lạc Bảo Kim Tiên

Vân Trung Tử trở lại Ngũ Hành đảo về sau, đầu tiên liền bế quan củng cố Chuẩn Thánh cảnh giới.

Một khi tiến giai Chuẩn Thánh cảnh giới liền ý nghĩa thực lực tăng nhiều, bất quá Vân Trung Tử dù sao vừa mới tiến giai Chuẩn Thánh, đối với Chuẩn Thánh nguyên khí khống chế, chính mình thiện thi khống chế chờ cũng còn không quá thuần thực.

Bởi vậy, lần này bế quan đến một lần củng cố cảnh giới, thứ hai cũng là vì càng thêm tinh tường rất hiểu rõ thân thể của mình, thiện thi chờ.

Vân Trung Tử lâm vào một cái cảnh giới vong ngã, không ngừng tìm kiếm, diễn luyện, đối với Chuẩn Thánh nguyên khí khống chế thời gian dần trôi qua đạt tới lô hỏa thuần thanh tình trạng, mà chính mình thiện thi —— hắc bạch đạo người, cũng là cũng giống như thế.

Như thế mấy chục năm về sau, Vân Trung Tử vừa rồi xuất quan, sau khi xuất quan Vân Trung Tử trực tiếp một người ra Ngũ Hành đảo, tại Ngũ Hành

đảo phụ cận trên mặt biển bắt đầu cùng hắc bạch đạo người luận bàn .

Hai người bản làm một thể, đối với riêng phần mình chiêu thức đều rất quen lặc, người tới ta đi phía dưới, cũng là không ngừng tìm được sơ hở, rồi sau đó từng cái tu chỉnh.

Nhiều lần luận bàn mấy năm, Vân Trung Tử thực lực cũng lại lần nữa tăng lên không ít, tâm tình thật tốt, bất quá vừa nghĩ tới Phong Thần sự tình, trong nội tâm thủy chung đè nặng một tảng đá lớn, lại để cho hắn không thờ nổi.

"Phong Thần a, lớn như thế cướp tại sao lại rơi xuống ta Tiết giáo trên người? Cũng không biết lần này đại kiếp có thể cứu bao nhiêu người, ai!"

Vân Trung Tử chỉ có thể như thế cảm thán, lần thứ nhất cảm giác như thế cô độc, tứ cố vô thân, không ai có thể vì hắn chia sẻ phần này áp lực.

Hắc bạch đạo người nghe vậy đạo, "Đạo hữu làm gì như thế sầu não, chỉ cần hết sức nỗ lực là tốt rồi, về phần có thể cứu bao nhiêu người, vậy thì xem thiên ý rồi, huống hồ, chỉ cần nhiều cứu một người, đó cũng là buôn bán lời."

"Ha ha, ngược lại là bản đạo lấy tương rồi, hay vẫn là đạo hữu nhìn thấu triệt, Phong Thần, ta định toàn lực ứng phó."

Vân Trung Tử nghe vậy khẽ giật mình, lập tức nhìn không được cười lên, rồi sau đó khuôn mặt kiên nghị, trong hai mắt bắn ra lưỡng đạo thần quang, như khói hoa giống như tách ra.

Hắc bạch đạo người cười cười, cũng không có nhiều lời, trực tiếp lách mình không có nhập Vân Trung Tử trong cơ thể.

"Hôm nay đối với Chuẩn Thánh cảnh giới triệt để khống chế, lại luận bàn xuống dưới đã không có ý nghĩa, hơn nữa Phong Thần liền muốn bắt đầu, cũng không có thời gian trì hoãn nữa đi xuống."

Vân Trung Tử một mình một người đứng ở trên biển, trầm thấp đầu, thì thào hai câu, rồi sau đó hít sâu một hơi, bay về phía Ngũ Hành đảo.

"Nha, Đại ca ca, Đại ca ca, người trở lại rồi nha?"

Vừa vừa về tới Ngũ Hành đảo, chỉ thấy tiểu bát điểm Nữ Oa sôi nổi, vô cùng găm một quả linh quả, đi tới Vân Trung Tử phụ cận.

Lại để cho người kỳ quái chính là, hôm nay đi qua mấy trăm năm rồi, Nữ Oa như trước như lấy trước kia giống như, tuy nhiên cái đầu trường không ít, chẳng qua hiện nay cũng chỉ là như một mười hai mười ba tuổi tiểu cô nương, cũng không lớn lên.

Vân Trung Tử mỉm cười, néo néo tiểu bát điểm quỳnh tị, đạo, "Tiểu gia hỏa tại sao lại lười biếng rồi hả? Chờ người phụ hoàng đã biết, khẳng định phải đánh người bờ mông."

Tiểu gia hỏa khanh khách cười không ngừng, một bên găm linh quả, một bên lôi kéo Vân Trung Tử hướng trong đảo đại diện đi đến, cũng nói ra, "Ha ha, Hòa Vân Động quả nhảm chán rồi, phụ hoàng bọn hắn lại không nói với ta lời nói, cũng không mang theo ta khắp nơi du ngoạn, hay vẫn là Ngũ Hành đảo náo nhiệt, ta còn có thể lôi kéo Chung Linh bọn hắn, lại để cho bọn hắn dẫn ta đến đáy biển du ngoạn."

"Người cái nghịch ngợm gây sự, cha người hoàng bọn hắn chính là Nhân Hoàng, cần tại Hòa Vân Động trấn áp Nhân tộc số mệnh, tự nhiên không biết mang theo người đây Hồng Hoang chạy khắp nơi." Vân Trung Tử dờ khóc dờ cười, gờ tiểu gia hỏa cái trán.

Tiểu bát điểm nhần nhần cái mũi đáng yêu, hừ nói, "Hừ, Nhân Hoàng có cái gì dễ làm nha, mỗi ngày đều tại Hòa Vân Động tĩnh tu, khô ngồi, một chút cũng không thú vị, đáng về này Đại ca ca, muốn đi chỗ nào thì đi chỗ đó, tự do tự tại, thật tốt a."

Vân Trung Tử nghe vậy không khỏi tức cười, sờ lên cái mũi, "Đội người trưởng thành tự đã hiểu."

"Hừ, lớn lên lớn lên, mỗi người đều nói như vậy, thế nhưng mà vì cái gì hôm nay ta đều sống mấy trăm tuổi, còn là một tiểu hài tử a." Tiểu bát điểm mặt ủ mày chau, về mặt đau khổ, vô cùng xoắn xuýt nói.

Vân Trung Tử nghe vậy lập tức vui vẻ, đạo, "Ha ha, tiểu gia hỏa nhất định là cái Tinh Linh, bằng không thì như thế nào Hội trưởng không lớn đâu này?"

Kỳ thật đối với vấn đề này, Vân Trung Tử thật không có cảm thấy nhiều kỳ quái, một ít Thần Thú đều cần vô tận tuế nguyệt tài năng trưởng thành, tiểu bát điểm tuy nhiên là Nhân tộc, bất quá nhưng lại một cái dị số, đương nhiên, Nhân tộc miệng người khổng lồ như thế, xuất hiện một cái dị loại cũng không gì đáng trách.

"Khanh khách, Nữ Oa là cái Tinh Linh." Tiểu gia hỏa nghe vậy lập tức không có phiền não, vừa vui sướng.

Vân Trung Tử thấy vậy có chút im lặng, tiểu hài tử tự là tiểu hài tử, trước một khắc còn sầu mi khổ kiếm đâu rồi, sau một khắc liền lông mày khai sắc vũ rồi.

"A, đúng rồi Đại ca ca, phụ hoàng bọn hắn nói chúc mừng người tiến giai Chuẩn Thánh rồi, Đại ca ca, người bây giờ cùng phụ hoàng bọn hắn đồng dạng mạnh sao?"

Tiểu gia hỏa một đôi sáng ngời mắt to trong mang theo tí ti thần sắc tò mò, dùng sức đối với Vân Trung Tử nháy nha nháy.

"Cha ngươi hoàng bọn hần thể nhưng mà Nhân Hoàng, Đại ca ca thể nào lại là đối thủ của bọn hần đầu này?" Vân Trung Từ thuận miệng qua loa, đồng thời bọn hần cũng đi tới trên đại điện.

"Đồ nhi bá kiến sư tôn."

Trên đại điện, Dương Giao cùng Viên Hồng ngay ngắn hướng bá đạo, đồng thời cảm lập tức hướng tiểu bát điểm, rồi sau đó lại nhìn xem Vân Trung Từ đầu vai.

Hai người thần sắc làm sao có thể đủ giấu diếm được Vân Trung Từ, Vân Trung Từ lập tức đối với hai người vừa trừng mắt, hai người sợ tới mức trực tiếp không dám ngẩng đầu, một bên tiểu bát điểm cũng là ha ha thẳng vui cười.

Vân Trung Từ cảm mắt nộ trừng tiểu bát điểm, có thể tiểu bát điểm không lọt vào mắt Vân Trung Từ, nhả nhả chiếc lưỡi thom tho, giả trang cái mặt quỷ, rồi sau đó chính mình chạy lên trên đại điện chỗ ngồi, phối hợp ngồi lên, hai cái chân nhỏ vung a vung.

Vân Trung Từ trợn mắt trừng một cái, mà phía sau sắc mặt tức, đối với hai cái chính hế miệng cười trộm đệ tử đạo, "Đem Chung Linh mấy cái gia hỏa đều triệu tập tới, vì sư không lâu sắp sửa ra ngoài, trước khi đi liền vì bọn ngươi diễn giải một lần."

Hai người sững sờ, lập tức cũng không dám hỏi nhiều, trực tiếp đi gọi Chung Linh bọn người rồi.

Mà tiểu bát điểm thì là mắt to châu nhanh như chớp chuyển động, nhảy về phía trước hạ tọa ghé dựa, lôi kéo Vân Trung Từ cánh tay dao động a dao động, đạo, "Đại ca ca, ngươi muốn đi đâu vậy? Ta với ngươi cùng đi."

Vân Trung Từ không chút suy nghĩ liền trực tiếp cự tuyệt nói, "Không được."

"Đại ca ca, mang ta đi a, ta cam đoan không nghịch ngợm, không gây sự." Tiểu bát điểm khuôn mặt nhỏ nhắn kéo một phát, nâng Vân Trung Từ cánh tay, đầu nhìn lên trời, bắt đầu làm nũng.

Vân Trung Từ không rảnh mà để ý hội, ngồi ở trên mặt ghế, trong nội tâm bắt đầu tính toán Phong Thần sự tình.

Tiểu bát điểm gặp vô luận chính mình như thế nào làm nũng, đại ca của mình ca đều không đồng ý, lập tức trở nên rầu rĩ không vui, một người nghiêng dựa vào trên mặt ghế, bắt đầu cờ lê chi, miệng bắt trụ lâu bầu, trong chốc lát nhần nhần cái mũi đáng yêu, trong chốc lát cắn cắn môi, cũng không biết tại nói thầm mấy thứ gì đó.

Sau đó không lâu, Dương Giao mang theo Chung Linh đám người đi tới trên đại điện, Vân Tiêu ba người cũng tới, không chỉ có như thế, thậm chí liền Dương Thiên Hữu một nhà đều đi tới trên đại điện.

Vân Trung Từ cũng không nói thêm cái gì, bắt đầu vì mọi người diễn giải, hiện tại Vân Trung Từ chỉ hi vọng mọi người thực lực đều có thể mau chóng tăng lên.

Như thế diễn giải chín chín tám mươi một ngày, phương mới dừng lại, cuối cùng Vân Trung Từ đối với Chung Linh thanh sắc nghiêm khắc dặn dò, "Chung Linh, hiện tại Hồng Hoàng đại kiếp tiến đến, về sau không cho phép mang Nữ Oa đi ra ngoài chơi, mặc dù là tại Đông Hải đều không được, hiểu chưa?"

Chung Linh tự nhiên gật đầu đồng ý, mà tiểu bát điểm thì là tức giận tới mức véo Vân Trung Từ cánh tay.

Vân Trung Từ ngay sau đó lại đối với Vân Tiêu đạo, "Sư muội, nếu như tiểu bát điểm nghịch ngợm gây sự, ngươi liền đem nàng đưa đi Hòa Vân Động giao cho nàng phụ hoàng."

Vân Tiêu nhìn nhìn nghe vậy sau thoáng một phát trở nên trung thực tiểu bát điểm không khỏi một hồi bật cười, "Vâng, Đại sư huynh yên tâm, Vân Tiêu chắc chắn tuân Đại sư huynh mệnh lệnh."

Vân Trung Từ gật gật đầu, rồi sau đó liếc xéo một mắt tiểu bát điểm, tức cười cười cười, sau đó phiêu nhiên mà đi.

Vừa thấy Vân Trung Từ rời đi, tiểu bát điểm lập tức tự thay đổi bộ dáng, phồng má bang, mím môi, hai tay chống nạnh, nộ trừng mắt Vân Trung Từ bóng lưng rời đi, trong hai mắt có hơi nước, đặc biệt là nghĩ đến Vân Trung Từ trước khi đi đối với Chung Linh mấy người dặn dò, liền một hồi sinh khí.

Vân Tiêu gặp Nữ Oa thần thái, thoáng một phát vui vẻ, mở miệng đạo, "Tốt rồi tiểu bát điểm, Đại tỷ tỷ mang ngươi đi chơi, được không?"

Những người khác là chăm chăm vào Vân Tiêu thẳng xem, Vân Trung Từ chân trước vừa đi, Vân Tiêu cái này đem Vân Trung Từ nói để tại sau đầu, nguyên một đám thần sắc quái dị.

Bất quá tiểu bát điểm nhưng lại vô cùng hưng phấn, cái đầu nhỏ như gà con mổ thóc giống như, một cái kính gật đầu.

Cuối cùng Tam Tiêu mang theo tiểu bát điểm đã đi ra Ngũ Hành đảo, đối với cái này, Dương Giao bọn người hoàn toàn không dám ngăn trở, mà Vân Trung Từ đối với cái này sự tình nhưng lại không biết chút nào.

Vân Trung Từ ly khai Ngũ Hành đảo liền một đường đi nhanh, dựa theo trong trí nhớ tin tức bay về phía Vũ Di sơn.

Hôm nay Vân Trung Từ tu vi tăng lên, phi hành thuật tự nhiên cũng tăng lên một mảng lớn, qua không lâu, Vân Trung Từ liền đi tới Vũ Di sơn.

"Dựa theo trí nhớ, Tiêu Thăng, Tào Bảo hẳn là ở tại Vũ Di sơn, không biết bọn hắn bây giờ là hay không đã nhận được Lạc Bảo Kim Tiền."

Nhìn qua nguy nga bằng bạc Vũ Di sơn, Vân Trung Từ trong nội tâm sợ hãi thần phục, sau đó hai chân trùng, cả người giống như ly Long kích thiên một loại như bay mà đi, cuối cùng rơi vào Vũ Di sơn cái này phiến dãy núi ở bên trong, cao nhất này tòa đỉnh núi bên trên.

"Không hổ là Vũ Di sơn, tựa như nhân gian tiên cảnh."

Đứng tại đỉnh núi, Vân Trung Từ đục lỗ bốn nhìn, bốn phía lộ vẻ mây trắng nhiều lần, phiêu đảng tại dãy núi gian, quanh người phảng phất là một mảnh Vân Hải, một ít đỉnh núi tại trong mây mù như ẩn như hiện, như từng tòa hòn đảo chìm nổi.

Vân Trung Từ có chút nhắm mắt, hai tay phụ bối, mặc cho Liệt Phong thổi qua, tóc bay lên, y khuyết bay phát phối, cả người như cọc gỗ một loại đứng ở đỉnh núi.

Thần thức tản ra, bao phủ ở khắp Vũ Di sơn, đồng thời toàn lực dò xét Tiêu Thăng Tào Bảo hai người tung tích.

Phong Thần đại kiếp tiến đến, cùng đại kiếp tương quan người, mặc dù là Thánh Nhân đều khó có khả năng dò xét đạt được, huống chi Vân Trung Từ.

Trước kia Vân Trung Từ cũng bấm đốt ngón tay qua Lạc Bảo Kim Tiền cùng Tiêu Thăng hai người tình huống, đáng tiếc không có bất kỳ thu hoạch, hôm nay càng là không thể nào, cho nên Vân Trung Từ chỉ có thể dựa theo trí nhớ tin tức tự mình đến đến Vũ Di sơn tìm kiếm.

Thần thức cẩn thận đảo qua Vũ Di sơn, một lát sau, Vân Trung Từ phát hiện, tựa tại chính mình chỗ đứng ngọn sơn phong này chân núi chỗ có một mảnh linh quả viện, mà cái kia linh quả viện bên cạnh thì là dựng lầy mấy gian mới tinh có tranh phòng, có tranh trước phòng có một khóa cự tung.

Mà lúc này, ở đằng kia có tranh trong phòng, đang có hai người ngồi xuống tĩnh tu.

Vân Trung Từ Chuẩn Thánh thần thức đảo qua hai người kia, hai người kia không phản ứng chút nào.

"Hai người này có lẽ tựa là Tào Bảo Tiêu Thăng, xem hắn bộ dáng, coi như vừa đưa đến không lâu, có lẽ hai người hiện tại còn chưa đạt được Lạc Bảo Kim Tiền a, như thế, ta liền tại vực này bên trên nhất đẳng."

Vân Trung Từ trực tiếp ngồi xếp bằng trên đỉnh núi, một bên dùng thần thức bao phủ toàn bộ Vũ Di sơn, một bên tĩnh tu.

Tại Vân Trung Từ thần thức cảm ứng ở bên trong, hai người cũng là tiêu sái, khi thì đánh cờ, khi thì luận bàn, khi thì tu luyện, khi thì thưởng thức trà, ngược lại không hổ là nhân văn đã hạc thế hệ.

Mấy năm qua đi, hôm nay, Vân Trung Từ chính đang nhắm mắt tĩnh tu, đột nhiên một hồi kỳ dị chấn động từ dưới núi truyền ra, Vân Trung Từ trong nội tâm khẽ động, thần thức quét qua, cười ha ha một tiếng, "Lạc Bảo Kim Tiền."

Rồi sau đó một cái lặc mình xuất hiện dưới chân núi, Vân Trung Từ trước mắt lại là một khối khảm nam trong núi cự thạch, bất quá lúc này, theo trong cự thạch này không ngừng truyền ra từng đạo tiếng răng rắc, phảng phất có đồ vật gì đó sắp tự thạch trong đi ra.

"Bành."

Quả nhiên, một lát sau, trên đá lớn xuất hiện một cái so với chậu rửa mặt còn lớn hơn cửa động, một đoàn Kim Quang lóe lên xuất hiện tại Vân Trung Từ phụ cận.

Kim Sắc quang đoàn phảng phất có linh tính, vừa thấy Vân Trung Từ, liền vội vàng hướng về không trung chạy thực mạng, mà lại để cho Vân Trung Từ kinh ngạc chính là, cái này Kim Sắc quang đoàn chạy trốn phương hướng rõ ràng đúng là cái kia Tào Bảo Tiêu Thăng hai người chỗ địa phương.

"Hừ."

Lạc Bảo Kim Tiền bất quá linh tính, làm sao có thể theo Vân Trung Từ trong tay đào thoát, Vân Trung Từ cấp tốc lóe lên, xuất hiện tại Lạc Bảo Kim Tiền phụ cận, sau đó đơn vung tay lên, một cái màu xanh cự chưởng xuất hiện, lập tức liền đem Kim Sắc quang đoàn nắm trong tay.

Mặc cho cái kia Lạc Bảo Kim Tiền như thế nào giãy dụa, cũng không làm nên chuyện gì, cuối cùng quang đoàn tản ra, chỉ thấy là một quả cực giống đồng tiền, chiều dài hai cánh pháp bảo, đúng là Lạc Bảo Kim Tiền.

Vân Trung Từ đối với Lạc Bảo Kim Tiền rất ngạc nhiên, bởi vì Phong Thần ở bên trong, Tiêu Thăng Tào Bảo hai người tu vi không cao, nhưng là bằng vào bảo vật này lại đem Triệu Công Minh trong tay Định Hải Châu, Phục Long Tác cho kích xuống, lại để cho Triệu Công Minh bị tổn thất nặng.

Cẩn thận dò xét Lạc Bảo Kim Tiền, chỉ thấy Lạc Bảo Kim Tiền bên trên có một ít văn Lạc, tí ti huyền ảo hiện ra mà ra, đặc biệt là hai cái trên cánh, một mảnh dài hẹp đại đạo lạc ấn khắc ẩn hẳn bên trên, lại để cho Vân Trung Từ có chút giật mình.

Hắn trước kia đạt được qua Bàn Cổ móng tay, tự nhiên minh bạch những đại đạo này trân quý chỗ, hơn nữa cái này hai cánh bên trên lạc ấn là nguyên vẹn, cũng không có lột vào chút nào hư hao.

Vân Trung Từ có chút chấn kinh rồi, lập tức thần thức dò xét hướng Lạc Bảo Kim Tiền, một lát sau, cười khò một tiếng, có chút thất vọng lắc đầu,

"Nguyên lai đều là một ít không quá cao thâm đại đạo lạc ấn, đối với hôm nay ta đây nhưng lại không có có bao nhiêu tác dụng, bất quá cái này pháp bảo cũng không phải sai."

"Ồ, xem ra bọn hán đối với cái này pháp bảo cũng là có cảm ứng, pháp bảo chính mình chọn chủ, ha ha, thú vị, chẳng qua hiện nay cái này Lạc Bảo Kim Tiền nhưng lại thuộc về bản đạo rồi."

Vân Trung Từ cảm ứng được chính bay tới nơi này Tiêu Thăng Tào Bảo hai người, kinh dị một tiếng, sau đó thì thảo hai câu, một cái lắc mình biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Một lát sau, hai cái đạo người tới chỗ này, một người trong đó lông mày thật sâu nhăn lại, đúng là Tiêu Thăng, "Kỳ quái, bản đạo rõ ràng cảm ứng được nơi này có nhất pháp bảo cùng ta có duyên, vì sao vừa tiếp cận nơi này, cái loại này cảm ứng liền biến mất rồi hả?"

Tào Bảo tự nhiên cũng là kỳ quái, có thể không luận hai người như thế nào suu tầm, cũng không có bất kỳ thu hoạch, cuối cùng hai người chỉ có thể thất vọng mà về.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Ban thưởng bảo

Đạt được Lạc Bảo Kim Tiền, Vân Trung Từ đối với Triệu Công Minh an nguy cũng là yên lòng.

Bất quá giờ phút này Vân Trung Từ nhưng lại không trực tiếp trở về Ngũ Hành đảo, mà là một đường đi nhanh đi tới Bắc Minh biển sâu.

Bắc Minh biển sâu có thể nói Hồng Hoang tu sĩ đàm chi biến sắc địa phương, người căn bản là không dám đến đây, nơi này địa phương Cực Hàn, người tu vi thấp, ngăn cản không nổi về này hàn khí xâm nhập, mà tu vi cao thâm người nhưng lại không muốn tới đây.

Nguyên nhân không nó, nơi này là Côn Bằng địa bàn, đối với Côn Bằng làm người, những đại thần thông này người tất cả đều biết được, không muốn trêu chọc cho hấn, sợ dẫn cướp trên thân.

Chẳng qua hiện nay Vân Trung Từ có thể sẽ không để ý những này, hấn tới đây tự nhiên là có chuyện quan trọng, có chút cảm ứng về này hàn khí, Vân Trung Từ thần thức tản ra, hướng biển sâu ở chỗ sâu trong tìm kiếm.

Một lát sau, trong nội tâm nhất định, hướng phía một cái hướng khác bay đi.

Toàn bộ Bắc Minh biển sâu rất bình tĩnh, trên biển cũng không có bất kỳ hung thú Yêu thú, Vân Trung Từ một mình một người phi tại hấn bên trên, một cỗ hàn khí xâm nhập mà đến, Vân Trung Từ liền hộ thể thần quang cũng không đánh ra, những hàn khí này đối với hôm nay đã tiến giai Chuẩn Thánh Vân Trung Từ mà nói, thùng rỗng kêu to.

Một lát sau, Vân Trung Từ đi vào Bắc Minh biển sâu giải đất trung tâm, mà nơi này nhưng lại đã thành lập nên một tòa cung điện —— Yêu Sư cung.

Xa xa nhìn lại, Yêu Sư cung rất quanh quẽ, phù ở trên biển, cung điện bốn phía lộ vẻ thần hi, từng sợi, giống như Hỏa Diễm một loại thiêu đốt, cho người một loại cảm giác thần thánh.

Vân Trung Từ đánh giá một mắt Yêu Sư cung, rồi sau đó đánh ra hộ thể thần quang, muốn xuống biển.

Bất quá đúng lúc này, Côn Bằng thanh âm lại truyền tới.

"Hừ, Vân Trung Từ, ngươi cũng dám đến ta Bắc Minh biển sâu?"

Vân Trung Từ lông mày vô ý thức nhíu một cái, bất quá lập tức tự thu giãn ra, thu hồi hộ thể thần quang, giương mắt nhìn hướng Yêu Sư cung phương hướng.

Chỉ thấy sắc mặt khó coi Côn Bằng tốc độ cực nhanh, ngay lập tức tới, đã đến Vân Trung Từ phụ cận, thần sắc dữ tợn, hận không thể ăn hết Vân Trung Từ giống như được.

Côn Bằng đối với Vân Trung Từ tự nhiên là không có sắc mặt tốt, trước có trở ngại hấn mưu đoạt Hồng Vân Hồng Mông Từ Khí, sau có cùng hấn cướp đoạt Hà Đồ Lạc Thư, vô luận cái đó một kiện, đều bị Côn Bằng hận không thể giết Vân Trung Từ.

Vân Trung Từ mỉm cười, có chút hăng hái chăm chăm vào Côn Bằng đạo, "Ha ha, bản đạo vì sao không dám tới này?" Nói xong toàn thân khí thế phóng ra ngoài.

Côn Bằng vốn định nói "Bản Yêu Sư cùng ngươi có tử thù, hôm nay ngươi tới ta Bắc Minh biển sâu, không thể nghi ngờ tại đây vào miệng cọp, sẽ không sợ bản Yêu Sư giết ngươi", thế nhưng mà một cảm ứng được Vân Trung Từ cổ khí thế kia, đột nhiên phát hiện Vân Trung Từ đã là Chuẩn Thánh cường giả, Côn Bằng tự nhiên khiếp sợ, sinh sinh đem lời kia cho chẹn họng trở về.

Trước kia tại Vân Trung Từ còn không có có tiền giai Chuẩn Thánh thời điểm, hẳn Côn Bằng chống lại Vân Trung Từ tuy nhiên có thể thủ thắng, thực sự không thể giết Vân Trung Từ.

Mà hôm nay Vân Trung Từ tốc độ so với hẳn còn nhanh một tia, tu vi tương đương không nói, còn có hai kiện dị bảo, Côn Bằng tự biết lúc này chính mình cũng không phải Vân Trung Từ địch thủ, chỉ có thể tạm thời đem hết thầy ân oán nuốt hồi trong bụng.

Côn Bằng sắc mặt âm trầm bất định chăm chăm vào Vân Trung Từ, một hồi cắn răng, lại cảm Vân Trung Từ không có có thể không biết làm sao, "Hừ, Vân Trung Từ, ngươi chạy tới ta Bắc Minh biển sâu làm chi?"

Vân Trung Từ gặp Côn Bằng giờ phút này cũng không cường ngạnh, biết được Côn Bằng cũng không muốn giờ phút này cùng mình một trận chiến, Vân Trung Từ trong nội tâm mặc dù đối với Côn Bằng có chút khinh thường, bất quá, không thể không nói Côn Bằng rất biết thâm thế sống qua ngày, Vân Trung Từ cũng không giấu diếm, nói thẳng, "Bản đạo muốn đi Bắc Minh hải trong mắt tìm một vật."

Côn Bằng nhướng mày, trong hai mắt lập loè tinh mạch ánh sáng lạnh, cảnh giác chăm chăm vào Vân Trung Từ, "Ngươi muốn tìm cái gì?"

"Ân?"

Vân Trung Từ đối với Côn Bằng cái kia ti cảnh giác, cảm giác nghi hoặc, lên tiếng nói, "Như thế nào? Chẳng lẽ trong Hải Nhân kia còn có cái gì không thấy được người đồ vật hay sao?"

"Hừ, Bắc Minh hải mắt liên tiếp lấy Hỗn Động Khí, nếu như Đạo hữu không nghĩ qua là đem cái kia Hỗn Động Khí thả ra, ta cái này Bắc Minh biển sâu sẽ bị hủy, bản Yêu Sư cũng sẽ không cho ngươi tùy ý tiến về trước." Côn Bằng hừ lạnh, nhưng là cũng là thần sắc nghiêm túc vì Vân Trung Từ giải thích.

Vân Trung Từ sững sờ, lông mày thâm tỏa, đạo, "Đạo hữu chẳng lẽ không tin tưởng bản đạo năng lực?"

Côn Bằng cái mũi khê hừ, đạo, "Dùng năng lực của ngươi tại Hỗn Động trung hành đi tự nhiên vô sự, bất quá lại không thể khống chế, cái kia Hỗn Động Khí ngay lập tức mà biến, bản Yêu Sư sao lại mạo hiểm?"

Vân Trung Từ nghe vậy về sau, trầm mặc lại, hẳn tự nhiên minh bạch Côn Bằng nói, thế nhưng mà hẳn không muốn buông tha cho, nghĩ nghĩ, đạo, "Thực không dám dấu diếm, bản đạo lần này đến đây Bắc Minh biển sâu là vì tìm được một khối Hỗn Động Băng Tinh, vô luận như thế nào, bản đạo đều muốn đi trước Hải Nhân một chuyến."

Vân Trung Từ ngữ khí kiên quyết, đồng thời toàn thân nguyên khí bắt đầu khởi động, hai mắt nhìn thẳng Côn Bằng, một cổ lạnh lẽ ác liệt khí thế mãnh liệt mà ra, phảng phất tùy thời chuẩn bị xuất kích.

"Vân Trung Từ, ngươi khinh người quá đáng."

Côn Bằng giận dữ, hẳn cùng với Vân Trung Từ vốn là có bất cộng đái thiên thù hận, hôm nay có thể một mực ỷ nể, đã là không dễ, nhưng hẳn thật không ngờ Vân Trung Từ ở thời điểm này còn muốn kiên trì tiến về trước Bắc Minh hải mắt, Côn Bằng lập tức gào thét .

"Hừ, đạo hữu ý định ngăn cản bản đạo hay sao?"

Vân Trung Từ hai mắt nhíu lại, trong hai mắt nguy hiểm hào quang thoáng hiện, thẳng chăm chăm vào sớm đã lửa giận ngút trời Côn Bằng, đồng thời sắc mặt cũng là chìm xuống đến.

Côn Bằng sắc mặt âm trầm bất định chăm chăm vào Vân Trung Từ, trên mặt trong chốc lát xuất hiện không cam lòng thần sắc, trong chốc lát xuất hiện không bỏ thần sắc, biến ảo bất định, cuối cùng Côn Bằng coi như nghĩ thông suốt cái gì, hít sâu một hơi, rõ ràng bình tĩnh lại.

Vân Trung Từ kinh ngạc, tại hẳn xem ra, Côn Bằng chắc chắn nổi giận, sau đó cùng hẳn đấu một hồi, lại thật không ngờ là như vậy.

Chỉ thấy lúc này Côn Bằng trong tay vàng sáng lóe lên, một cái móng lung màu xám quang đoàn xuất hiện, Côn Bằng trên mặt xuất hiện lần nữa một tia không bỏ, rồi sau đó đơn vung tay lên, đem quang đoàn đánh hướng về phía Vân Trung Từ, đồng thời nói ra, "Cái này là một khối Hỗn Động Băng Tinh, có lẽ đầy đủ đạo hữu sử dụng."

Vân Trung Từ giờ khắc này triệt để chấn kinh rồi, Côn Bằng cùng hẳn có tử thù, thế nhưng mà hôm nay Côn Bằng rõ ràng vì không cho hẳn đi Bắc Minh hải mắt, cam nguyện xuất ra quý trọng như thế đồ vật ngăn cản, Vân Trung Từ cả người đều có chút phát mộng.

Vân Trung Từ nửa hip mắt, phảng phất muốn đem Côn Bằng nhìn thấu giống như được, sờ lên cái cảm, đạo, "Côn Bằng đạo hữu, bản đạo đối với cái kia Bắc Minh hải mắt lại là có chút tò mò rồi, không biết bên trong có chút ít bí mật gì? Chẳng lẽ Cộng Công đạo hữu là bị phong ấn ở trong đó?"

Côn Bằng lúc này nghe vậy sau nhưng lại sững sờ, rồi sau đó kịp phản ứng, trực tiếp thừa nhận, "Đúng, Cộng Công tự là bị phong ấn ở Bắc Minh hải mất, đạo hữu nếu như muốn cứu giúp, bần đạo chắc chắn bỏ tử tướng ngăn."

Vân Trung Tử cười cười, Cộng Công người này trở nên lại để cho người có chút bất đoán không ra, Vân Trung Tử đã sớm muốn chém giết Cộng Công rồi, hắn làm sao có thể sẽ đi cứu Cộng Công?

Lắc đầu, thu hồi Hồn Độn Bằng Tinh, nói lời cảm tạ một tiếng, "Hôm nay bần đạo tới đây mục đích đã hoàn thành, bần đạo đi."

Mất thấy Vân Trung Tử ly khai, Côn Bằng sắc mặt thoáng một phát trở nên âm trầm, đứng ở tại chỗ thật lâu, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Bên kia, Vân Trung Tử ở phía xa đánh giá Bắc Minh biển sâu, cả người lâm vào trong trầm tư, sờ lên cái cằm, lẩm bẩm nói, "Cái này Bắc Minh hải trong mắt không biết có dấu bí mật gì, nếu không phải Phong Thần đại kiếp tiến đến, vô luận như thế nào cũng muốn đi dò xét một phen, hôm nay nhưng lại không thể bị việc này trì hoãn, vạn nhất phát sinh vấn đề, bị nhốt tại Hải Nhân trong mấy chục năm, khi đó Phong Thần liền đã xong, hết thấy cũng không kịp rồi, hừ, chờ Phong Thần chấm dứt, nhất định phải đến đây xem xét."

Vân Trung Tử thì thảo hai câu liền triển khai thân hình bay đi Ngũ Hành đảo.

"Dương Giao, người ba vị sư thúc cùng Nữ Oa như thế nào không tại trong đảo?"

Vừa vừa về tới Ngũ Hành đảo, Vân Trung Tử liền phát hiện Tam Tiêu cùng tiểu bát điểm đều đều không tại, lập tức đưa tới Dương Giao, hỏi thăm việc này.

"Hồi bẩm sư tôn, lần trước sư tôn đi ra ngoài không lâu, ba vị sư thúc liền dẫn Nữ Oa đã đi ra Ngũ Hành đảo, tiến về trước Tam Tiên Đảo mà đi." Dương Giao cũng không giấu diếm, thành thành thật thật khai báo.

Vân Trung Tử nghe vậy một hồi trầm mặc, hắn lao thẳng đến Tam Tiêu ở lại Ngũ Hành đảo tự là muốn bảo hộ ba người, không nghĩ tới hôm nay ba người hay vẫn là đã đi ra, mà hắn hiện tại cũng không nên lần nữa đem Tam Tiêu triệu hồi, dù sao Tam Tiêu cũng là có chỗ ở.

Hơn nữa đem Tam Tiêu một mực an bài tại Ngũ Hành đảo, phảng phất là tại nhốt ba người một loại, khẳng định cũng làm cho ba người không được tự nhiên, nghĩ thông suốt đây hết thấy về sau, Vân Trung Tử lại véo chỉ tính toán, phát hiện Tam Tiêu giờ phút này đang cùng Nữ Oa ở tại Tam Tiên Đảo, cũng liền không hề để ý tới.

Vân Trung Tử trở lại Ngũ Hành đảo sau liền lần nữa bế quan, lần này bế quan lại là vì luyện chế pháp bảo.

Trải qua mấy năm thời gian, Vân Trung Tử vừa rồi xuất quan.

Vân Trung Tử phương vừa xuất quan, liền đem Dương Giao cùng Viên Hồng hai người triệu tập đến đại điện.

"Đồ nhi bái kiến sư tôn."

Dương Giao cùng Viên Hồng hai người tới đại điện liền ngay ngắn hướng bái nói.

"Ân, Dương Giao, Viên Hồng, hai người các ngươi bái nhập vì sư môn hạ cũng đã mấy trăm năm rồi, vì sư nhưng lại không có ban cho bọn ngươi bất luận cái gì pháp bảo, hôm nay vì sư trên tay nhưng lại có vài món tốt nhất pháp bảo, liền ban cho hai người các ngươi a."

Vân Trung Tử thoả mãn chăm chăm vào Dương Giao cùng Viên Hồng hai người nhìn nhìn, gật gật đầu nói như thế.

Dương Giao cùng Viên Hồng tự nhiên đại hỉ, tất cả đều lòng nóng như lửa đốt chăm chăm vào Vân Trung Tử, đối với Vân Trung Tử theo như lời pháp bảo, vô cùng khát vọng.

Vân Trung Tử cười cười, sau đó lấy ra Lạc Bảo Kim Tiền, liệt trần ấn cùng Như Ý Hoàn, đem hắn giao cho Dương Giao, cũng nói ra, "Cái này ba kiện pháp bảo đều đều bất phàm, này ấn tên là liệt trần ấn, này hoàn vì Như Ý Hoàn, những năm gần đây này, vì sư chỗ kinh nghiệm đại chiến ở bên trong, này lưỡng bảo đều đều giúp vì sư không ít bề bộn, mặt khác, cái này một kiện bảo vật là vì sư trước đó không lâu đoạt được, tên gọi Lạc Bảo Kim Tiền, có thể rơi Tiên Thiên Chí Bảo phía dưới hết thấy bảo vật, bất quá bình khí ngoại trừ, bởi vậy ngươi đương chú ý."

Dương Giao mừng rỡ phi thường, tiếp nhận ba kiện bảo vật, trực tiếp bái ngã xuống đất, dập đầu ba cái, đạo, "Đồ nhi Dương Giao tạ sư tôn ban thưởng bảo, sư tôn chi ân, đệ tử vĩnh viễn khắc trong tâm khảm."

"Ân, đứng lên đi."

Một bên Viên Hồng mất thấy lấy Dương Giao được tam bảo, gấp đến độ trào nhĩ kiếm má.

Vân Trung Tử thấy vậy ha ha cười cười, sau đó lấy ra hai kiện bảo vật, trong đó một kiện bảo vật chính là là một cây màu xám gậy gộc, một kiện khác bảo vật thì là hiện lên thủy tinh sắc áo giáp.

"Này còn cùng áo giáp là vì sư trước đó không lâu vừa luyện chế mà thành, này còn chỉ dùng để Hồn Độn thủy tinh, ngôi sao tinh hoa, Canh Kim, đồng tinh chờ hi hữu tài liệu hỗn hợp luyện chế mà thành, có thể lớn có thể nhỏ, trọng ba vạn sáu ngàn cân, chính thích hợp ngươi dùng, về phần cái này áo giáp, cũng là dùng những tài liệu này luyện chế thành, hôm nay nhục thể của ngươi quá yếu, có này áo giáp phòng thân, vì sư cũng là yên tâm."

Vân Trung Tử đem hai kiện bảo vật chế thành quá trình giảng cho Viên Hồng nghe, rồi sau đó đem lưỡng bảo giao cho Viên Hồng.

"Vù vù!"

Viên Hồng tiếp nhận lưỡng bảo, sau đó cầm lấy cái kia gây gộc liền múa may, quả nhiên là hồ hồ sanh uy, Viên Hồng mặt mũi tràn đầy vẻ hưng phấn, đạo, "Này gây gộc chính thích hợp đệ tử, đệ tử tạ sư tôn ban thưởng bảo."

"Ân, cái này mấy trăm năm qua, các ngươi hai người tu vi đều tăng lên quá nhanh, nhưng là đạo hạnh nhưng lại theo không kịp, hôm nay vì sư liên giao cho các ngươi hai người một cái nhiệm vụ, cũng tốt lại để cho các ngươi thân nhập Hồng Hoàng, luyện tâm tu đạo đi!"

Vân Trung Tử của đối diện hạ lưỡng người đệ tử rất hài lòng, gật gật đầu, đột nhiên nghiêm túc nói như thế.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88

Tu vi tăng lên quá nhanh, đạo hạnh theo không kịp, kể từ đó, đạo hạnh sẽ gặp kéo lui về phía sau.

Trong thời gian ngắn có lẽ không có ảnh hưởng gì, nhưng là một lúc sau, bởi vì đạo hạnh theo không kịp, tu vi sẽ gặp trì trệ không tiến, không chỉ có như thế, tu hành trong quá trình còn có thể sinh ra Tâm Ma.

Hôm nay đây cũng là sở hữu Tiết giáo đệ tử vấn đề lớn, chỉ tu pháp lực, không tu đạo đi, thế cho nên tâm tính không đủ.

Dương Giao cùng Viên Hồng hai người cũng giống như vậy, bái nhập Vân Trung Tử môn hạ đã mấy trăm năm, bất quá lại cơ hồ không có đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện qua, bởi vậy Vân Trung Tử ý định lại để cho bọn hắn đi ra ngoài tại Hồng Trần trong đi một chút.

Hai người nghe vậy ngay ngắn hướng khom người chờ lệnh, "Sư phó có gì nhiệm vụ, nhưng xin phân phó, đồ nhi ồ ồ thỏa toàn lực ứng phó."

Vân Trung Tử nghĩ nghĩ, sau đó hướng hai người truyền âm nói, "Hôm nay Phong Thần gần, mà Phong Thần chỉ nhân lại còn chưa xuất hiện, hiện tại vì sư hi vọng các ngươi đi Nhân tộc tìm hai người, Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo."

Dừng một chút, Vân Trung Tử tiếp tục truyền âm nói, "Hai người này hiện tại cũng còn chưa từng tu luyện, đều là phạm nhân, hơn nữa có lẽ tại Nhân tộc Triều Ca thành phương viên mười vạn dặm nội, như thế các ngươi tìm tìm cũng dễ dàng nhiều hơn."

Dương Giao cùng Viên Hồng đều là khiếp sợ, không rõ sư phụ của mình vì sao phải như thế thần bí, đương nhiên, bọn hắn cũng không dám hỏi nhiều, trực tiếp lĩnh mệnh đạo, "Vâng, đồ nhi nhất định sẽ tận dụng hết khả năng, hoàn thành sư mệnh."

"Ân."

Vân Trung Tử thỏa mãn gật đầu, rồi sau đó nghĩ tới điều gì, tiếp tục nói, "Các ngươi không cần tận lực đi hỏi thăm hai người này bất kỳ tin tức gì, chỉ cần một đường du ngoạn, một đường âm thầm tìm hiểu, nhớ kỹ, nhất định không muốn đem cái này hai cái danh tự bạo lộ cho bất luận kẻ nào biết rõ, một có tin tức, lập tức bẩm báo cho sư, các ngươi có thể minh bạch?"

Dương Giao cùng Viên Hồng tất cả đều khẽ gật mình, nếu như là như vậy, vậy nhiệm vụ này độ khó không thể nghĩ ngờ tăng nhiều, nhưng là bọn hắn biết rõ sư phụ của mình đã như vậy phân phó, nhất định là có nguyên nhân, bởi vậy hai người khom người nói, "Đệ tử minh bạch."

Vân Trung Tử khoát khoát tay, "Ân, chính mình cẩn thận một chút, đi thôi."

Hai người đối với Vân Trung Tử cung khom người, lĩnh mệnh mà đi.

Vân Trung Tử nhìn qua hư không thờ dài, "Ai, Phong Thần tiến đến, Thiên Cơ hỗn loạn, liên thánh nhân cũng không thể tính ra cái kia Phong Thần chỉ nhân, ta cũng đi ra ngoài đi một chút."

Vân Trung Tử biết rõ, Phong Thần chỉ nhân chính là Khương Tử Nha, mà hắn hiện tại ý định thì là đem Khương Tử Nha chiêu nhập Tiết giáo, nếu như Khương Tử Nha bái nhập Tiết giáo, cái kia đối với Tiết giáo đệ tử vượt qua kiếp nạn này, Vân Trung Tử càng có nắm chắc.

Căn cứ trí nhớ, Vân Trung Tử biết rõ Khương Tử Nha ba mươi hai tuổi bái nhập Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ, tu đạo bốn mươi năm, bảy mươi hai tuổi xuống núi Phong Thần, mà lúc kia, đúng là để tận cảm quyền hơn mười năm.

Lúc này thì là quá leng keng chính, bất quá đã đến lúc tuổi già, mà ở quá đình về sau thì là Đế Ất cảm quyền ba mươi năm, cho nên hôm nay cái lúc này đúng là Khương Tử Nha tìm tiên hồi thời điểm.

Ra Ngũ Hành đảo, Vân Trung Tử đi tới Triều Ca thành vùng ngoại ô, Vân Trung Tử đánh xuống thân hình, thu hồi Tường Vân, hướng trong thành bước đi.

Vân Trung Tử chỉ biết là cái này Khương Tử Nha bên trên không chú bác, anh trai và chị dâu, hạ không đệ muội, thế hệ con cháu, là một cái người cô đơn, chỉ có một huynh trưởng kết nghĩa Tổng Dị Nhân, bất quá cái này Tổng Dị Nhân ở tại nơi nào Vân Trung Tử nhưng lại một điểm không biết.

Đương nhiên, bởi vì này Tổng Dị Nhân thích hay làm việc thiện, bởi vậy tại Triều Ca thành cũng coi như là có chút danh tiếng khí, Vân Trung Tử thoáng một phen nghe ngóng liền biết được Tổng gia trang chỗ.

Tổng gia trang ở vào Triều Ca thành cửa Nam hơn ba mươi dặm ngoài, hơn ba mươi ở bên trong đối với Vân Trung Tử mà nói, trong nháy mắt tức đến.

Đã tìm đến Tổng gia trang chỗ thôn nhỏ, qua trong giấy lát liền tìm được Tổng Dị Nhân Tổng gia trang.

Tổng gia trang chiếm diện tích vài mẫu, toàn bộ trang viên bị vây tường che chở, đại môn cao tức có 3m, cửa ra vào bày đặt hai đầu thạch điêu, chính là hai đầu sư tử.

Vân Trung Tử mỉm cười, thần thức hướng vào phía trong tìm tòi, lập tức nhưng này, "Khương Tử Nha chẳng lẽ đã đi ra?"

Nói xong Vân Trung Tử trực tiếp tiến lên gõ đại môn, ý định đi vào hỏi thăm.

"Ừng ực ừng ực."

Trầm trọng đại môn bị kéo ra, một cái mặc y phục quần gia lão nhân hướng ra phía ngoài thăm dò, lập tức trông thấy Vân Trung Tử, lập tức kịp phản ứng, trở ra cửa, một bên đem tay vịn vào chính mình túi nhĩ ở bên trong, một bên hướng Vân Trung Tử đạo, "Đạo trưởng là tới hoá duyên a? Đây là nhà ta lão gia chuyên vì hoá duyên mà đến đạo nhân chuẩn bị một chút bạc, kính xin đạo trưởng nhận lấy."

Nói xong đem lấy ra một cái túi đưa cho Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử khẽ giật mình, thần thức quét qua, phát hiện trong cái túi kia bạc tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng là đối với phạm nhân mà nói, lại có thể giải quyết một tháng thức ăn rồi, trong lòng có chút giật mình, cái này Tổng Dị Nhân đích thật là bên ngoài chỗ bí truyền như vậy.

Vân Trung Tử cũng không đi đón cái kia cái túi, mà là hướng lão quần gia nói, "Bần đạo tới đây không là hoá duyên, bần đạo muốn gặp vừa thấy Tổng Dị Nhân, không biết lão nhân gia có thể thông báo một tiếng?"

Lão quần gia nghe vậy sau trực tiếp thu hồi túi tiền, đạo, "Lão gia lúc này vừa lúc ở trong trang, đạo trưởng chờ một chút, tiểu lão nhân cái này tiến đến thông báo." Rồi sau đó trực tiếp hướng trong trang đi đến.

Một lát sau, theo trong cửa lớn truyền ra tiếng bước chân, ngay sau đó một vị đang mặc Thâm Lam sắc trường bào trung niên nhân liền xuất hiện tại Vân Trung Tử trước mặt.

Người này vừa vừa nhìn thấy Vân Trung Tử, liền lập tức nói, "Đạo trưởng tới chơi, Tổng mỗ không có từ xa tiếp đón, thứ tội thứ tội, mau mau cho mời."

Vân Trung Tử mỉm cười gật đầu, rồi sau đó cùng Tổng Dị Nhân cùng một chỗ tiến vào trang viên.

Hai người phân chủ khách mà ngồi, phẩm tửu luận trà, trò chuyện với nhau thật vui, cuối cùng Vân Trung Tử nói ra ý, "Tổng trang chủ, thực không dám đầu điểm, bần đạo lần này đến đây lại là muốn gặp một lần người cái kia bái đệ, không biết hần hôm nay người ở chỗ nào?"

Tổng Dị Nhân nghe vậy cười khò một tiếng, đạo, "Đạo trưởng nhưng lại muộn một bước, ta cái kia bái đệ một mực ngưỡng mộ Tiên đạo, thế nhưng mà những năm gần đây này nhưng vẫn cùng Tiên đạo vô duyên, cho nên mấy năm trước hần liền rời đi Tổng gia trang, tìm tiên hồi đi."

Vân Trung Tử thất vọng lắc đầu, tại hần vừa tới đến Tổng gia trang thời điểm liền phỏng đoán đến có lẽ Khương Tử Nha đã đi ra Tổng gia trang, quả nhiên, chính mình đã tới chậm một bước.

"Đạo trưởng là muốn thu Tử Nha làm đồ đệ sao?" Tổng Dị Nhân nhìn thấy Vân Trung Tử thần sắc, không khỏi hỏi.

Vân Trung Tử cũng không gật đầu cũng không phủ nhận, mà chỉ nói, "Bần đạo nghe nói Khương Tử Nha một mực mộ tiên hồi, trong lòng có cảm giác hần tâm thành, bởi vậy ý định đến đây truyền hần tiên pháp, lại không nghĩ rằng hần đã ly khai, không biết Tổng trang chủ cũng biết hần đi đến nơi nào?"

Tổng Dị Nhân khiếp sợ, hần không có ngờ tới Vân Trung Tử lại là người tu đạo, lập tức cũng là lắc đầu vì Khương Tử Nha thở dài, đạo, "Đáng thương ta cái kia Tử Nha huynh vẫn muốn muốn tu tiên hồi, hôm nay tiên trưởng tự mình vì hần truyền thụ Tiên đạo, hần lại đã đi ra, xem ra Tử Nha nhưng lại cùng Tiên đạo vô duyên rồi."

Hôm nay nghe xong Vân Trung Tử là người tu tiên, Tổng Dị Nhân cũng trực tiếp đối giọng rồi, xưng hô Vân Trung Tử vì tiên trưởng.

Vân Trung Tử đối với kết quả như vậy mặc dù có chút thất vọng, bất quá thực sự sớm có đoán trước, đứng dậy, nhũ chấp tay nói, "Đã Khương Tử Nha đã đi ra, bản đạo hôm nay cũng liền không quấy rầy nữa, cáo từ!"

"Tiên trưởng còn xin dừng bước." Tổng Dị Nhân vội vàng nói, sau đó càng là trực tiếp quỳ rạp xuống đất, "Tiên trưởng có thể thu ta làm đồ đệ?"

Vân Trung Tử khẽ giật mình, lập tức trầm tư, phạm nhân cuối cùng là phạm nhân, gặp phải Tiên Nhân tự nhiên cũng là muốn muốn bái sư tu tiên, nhìn qua lên trước mắt tâm thần bất định Tổng Dị Nhân, Vân Trung Tử véo chỉ tính toán, tính ra người này tại trong phạm nhân, xem như thân có đại phúc duyên, mà lại sau này cũng sẽ không biết vì hắn mang đến phiền toái gì, bởi vậy mở miệng đạo, "Bản đạo không biết thụ người làm đồ đệ, bất quá lại có thể truyền cho người một bộ kéo dài tuổi thọ đạo pháp, về phần người sau này có thể không thành tựu Tiên đạo, hết thảy liền xem người tạo hóa nữa."

Sau đó Vân Trung Tử truyền cho Tổng Dị Nhân một bộ kéo dài tuổi thọ đạo pháp, cũng khuyên bảo Tổng Dị Nhân, "Vạn không được đem đạo này pháp truyền cho ngoại nhân, bằng không thì sẽ có đại kiếp, đem họa và thê nhi."

Tổng Dị Nhân tự nhiên gật đầu đồng ý, cuối cùng Tổng Dị Nhân đem Vân Trung Tử tiễn đưa đến trang bên ngoài, mắt nhìn lấy Vân Trung Tử ly khai, Tổng Dị Nhân trong nội tâm mừng rỡ, hướng phía Vân Trung Tử rồi đi phương hướng đã bái ba bái, vừa rồi đi vào trang viên.

Vân Trung Tử ở phía xa nhìn xem Tổng Dị Nhân đối với chính mình ba bái, thỏa mãn gật đầu, rồi sau đó đem việc này ném chi sau đầu, dựng lên Tường Vân như bay mà đi.

Tây Phương Giáo, Linh Sơn.

Chuẩn Đề đạo nhân lúc này lẩm bẩm nói, "Vân Trung Tử tìm Khương Tử Nha làm chi? Hắn lại là làm sao biết Khương Tử Nha hay sao? Chẳng lẽ hắn biết rõ Khương Tử Nha sắp sửa Phong Thần? Kỳ quái kỳ quái."

Một bên Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này cũng là mở hai mắt ra, trong mắt có nghi hoặc hiện lên, đạo, "Đích thật là kỳ quái, liền thánh nhân cũng không biết, hắn lại là như thế nào biết được Khương Tử Nha là Phong Thần chi nhân hay sao?"

Chuẩn Đề đạo nhân hừ lạnh một tiếng, "Phong Thần đại kiếp thế nhưng mà quan hệ đến ta Tây Phương Giáo đồng tiền đại sự, hi vọng Vân Trung Tử thắng này không muốn xấu ta chuyện tốt, bằng không thì, ta muốn hắn đẹp mắt."

Thanh Vi Thiên, Ngọc Thanh Cảnh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đang trầm tư, "Khương Tử Nha? Chẳng lẽ chính là Phong Thần chi nhân? Vân Trung Tử người này có chút thần bí, đối với Hồng Hoang đại sự đều đều hiểu rõ, mỗi một sự kiện hắn đều có thể từ trong đó kiếm lấy chỗ tốt, đã Vân Trung Tử đang tìm Khương Tử Nha, nghĩ đến Khương Tử Nha người này là Phong Thần chi nhân, chắc có lẽ không có sai."

Sau đó Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt đầu mệnh lệnh môn hạ đệ tử bắt đầu toàn lực tìm kiếm Khương Tử Nha tung tích.

Lão tử đối với Khương Tử Nha là Phong Thần chi nhân không có bất kỳ tò vò, chỉ là mệnh lệnh Huyền Đô cố gắng tu luyện, không được ra ngoài.

Mà Nữ Oa đối với cái này sự tình cũng không có quá nhiều chú ý, chỉ là đối với Vân Trung Tử lai lịch càng phát ra hiếu kỳ.

Bên kia, Thông Thiên giáo chủ tự nhiên thời khắc chú ý chính mình đại đệ tử hướng đi, bất quá đối với Khương Tử Nha sự tình, hắn không để ý đến, hắn đã đem những sự tình này toàn bộ giao cho Vân Trung Tử đến quản lý.

Những Thánh Nhân này rõ ràng tất cả đều chú ý Vân Trung Tử nhất cử nhất động, đây là Vân Trung Tử không ngờ rằng, bằng không thì hắn cũng sẽ không nói ra Khương Tử Nha danh tự.

Vân Trung Tử ly khai Tổng gia trang về sau, liền tại Triều Ca thành phụ cận tìm kiếm Khương Tử Nha tung tích, thế nhưng mà ngay tại không lâu về sau, hắn liền phát hiện, Xiên giáo đệ tử cơ hồ ra hết, tất cả đều đang tìm kiếm Khương Tử Nha.

Vân Trung Tử sắc mặt lập tức chìm xuống đến, "Chẳng lẽ là Dương Giao cùng Viên Hồng không cẩn thận nói lỡ miệng?"

Lúc này Vân Trung Tử còn chưa phát hiện là chính bản thân hắn quá mức chủ quan, xem thấp Thánh Nhân đối với hắn chú ý độ, làm cho Khương Tử Nha là Phong Thần chi nhân sự tình truyền đến các vị Thánh Nhân trong tai.

Vân Trung Tử sắc mặt khó coi, thần thức trải ra ra, rồi sau đó tìm được Dương Giao cùng Viên Hồng hai người, hướng hai người hỏi thăm việc này.

Bất quá Dương Giao cùng Viên Hồng hai người cũng đang tự nghi hoặc Khương Tử Nha sự tình, đồng thời nhao nhao tỏ vẻ chính mình cũng không đem Khương Tử Nha danh tự để lộ ra mây may.

Từ đó, Vân Trung Tử suy đi nghĩ lại, rốt cục phát hiện hắn tại Tổng gia trang giăng đến qua Khương Tử Nha danh tự, nghĩ vậy, Vân Trung Tử tự một hồi tức giận, hận chính mình chủ quan, đồng thời cũng đứng mấy vị Thánh Nhân bất mãn, "Hừ, đi vào Hồng Hoang làm những sự tình này khẳng định lại để cho bọn hắn có chút hoài nghi lai lịch của ta, ta tự xem các người có thể phát hiện cái gì, huống chi Phong Thần chuyện sau đó, ta biết đến cũng không nhiều."

Sau đó Vân Trung Tử toàn lực làm, đem chính mình Thiên Cơ toàn bộ giấu kín, lần nữa phân phát hai cái đồ đệ trước đi tìm Khương Tử Nha.

Dùng Vân Trung Tử hôm nay Chuẩn Thánh tu vi đến giấu kín Thiên Cơ, tuy nhiên không thể cùng Thánh Nhân so sánh với, nhưng là chỉ cần Thánh Nhân cường ép bấm đốt ngón tay chuyển của hắn, hắn ít nhất hội sinh ra cảm ứng.

Từ đó về sau, toàn bộ Xiển giáo đệ tử, tăng thêm Vân Trung Tử thầy trò ba người tất cả đều đang tìm kiếm Khương Tử Nha.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Số mệnh

Lại nói Khương Tử Nha cùng Tổng Dị Nhân kết bái, từ nhỏ liền đi theo Tổng Dị Nhân sinh hoạt.

Khương Tử Nha vẫn không thành võ chẳng phải, mặc dù có Tổng Dị Nhân tả hữu chuẩn bị, nhưng vẫn là không thấy có khởi sắc.

Khương Tử Nha tốt nhất Tiên đạo, hắn cũng biết chính mình kẻ vô tích sự, dứt khoát liền ra ngoài tìm tiên hòi, Tổng Dị Nhân khổ lưu không được, chỉ phải do hắn mà đi.

Khương Tử Nha bốn phía du lãm sơn thủy, tìm tiên tìm hiểu đạo, muốn tu tiên pháp, thành đại đạo, dùng cầu tu thành chính quả, đứng hàng tiên lớp.

Thế nhưng mà không biết làm sao hắn nhất định vi Phong Thần chi nhân, bởi vậy mặc dù hắn lòng hướng về đạo thành kính, nhưng lại thủy chung chưa từng gặp Thượng Tiên duyên.

Một ngày này, hắn đi vào một tòa vô danh Đại Sơn, Đại Sơn mông lung, tựa như bao phủ một tầng lụa mỏng, lơ lửng, tại Phiêu Miểu trong mây mù ẩn hiện.

Đại Sơn cao ngất, khí thế bàng bạc, giống như một đầu ngủ say ly Long đứng vững, thẳng đứng thẳng Vân Tiêu, lại để cho người rung động, trên Đại Sơn kia cây cối thanh thúy tươi tốt, cỏ cây hương thơm, nhất phái tiên cảnh bộ dáng.

Khương Tử Nha chính rung động tại Đại Sơn khí thế bàng bạc, say đắm ở Đại Sơn cảnh đẹp như vẽ, lại đột nhiên nghe thấy trên núi truyền đến một hồi tiếng ca, "Sáng sớm hà liên lên sườn núi, ban đêm màn số trời Tinh La. Khát cúc nâng sơn tuyền âm, một mối tình tọa nghe điệu ca."

Khương Tử Nha kinh ngạc, lập tức nghĩ đến, "Núi này có chút bất phàm, có lẽ núi này trong ở Thần Tiên, như thế, ta Tiên đạo có hi vọng rồi."

Lập tức giờ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy theo trong núi rừng đi ra một người mặc đoàn bào áo lót, lưng hùm vai gấu, bất quá tướng mạo lại là có chút hèn mọn bi ôi tiều phu, nhìn lên cái kia tiều phu bộ dáng, Khương Tử Nha trong nội tâm yên lặng thở dài, không khỏi có chút thất vọng.

Cái kia tiều phu đi đến Khương Tử Nha trước người, đem trên vai củi buông, nói ra, "Người thư sinh này, thật to gan, cũng dám một mình một người tới này, trong núi này có gấu, báo, hổ chờ hung thú, cũng chỉ có chúng ta thường đi đường núi tiều phu, biết rõ như thế nào tránh đi hung thú, không bị hung thú chỗ tập, những người khác nếu không là kết bạn mà đi căn bản không dám đơn giản đi vào núi này, người người này tay trái gà không chặt vậy mà cũng dám một mình lên núi, sẽ không sợ chôn cất sinh hung thú trong bụng?"

Khương Tử Nha nghe vậy lập tức đối với cái kia tiều phu chấp tay nói ra, "Đa tạ huynh đài nhắc nhở, tại hạ cái này ly khai núi này." Nói xong quay người liền muốn ly khai.

Cái kia tiều phu lại là một thanh đem Khương Tử Nha giữ chặt, đạo, "Người bây giờ đã thân nhập trong núi lớn, như thế lỗ mãng rời núi, đây chẳng phải là muốn chết sao? Cũng thế, đối đãi ta đánh cho lưng gánh củi, ta liền tiễn đưa người rời núi, như thế cũng so người một người rời núi an toàn."

Khương Tử Nha nghe xong đối với tiều phu tò ra hảo cảm, gật đầu đồng ý, liền giữ lại, cùng tiều phu đồn củi.

Cái kia tiều phu thân hình kiện tráng, thân thể khoẻ mạnh, thỉnh thoảng leo đến trên cây, đánh rớt một ít khô nứt nhánh cây, sau đó trói bó cùng một chỗ.

Tiều phu một bên đồn củi, một bên cùng Khương Tử Nha trò chuyện với nhau, "Đúng rồi, huynh đài người tên là gì? Là người ở nơi nào, như thế nào sẽ đến đến vậy núi?"

Khương Tử Nha nghe vậy sau nghĩ đến chính mình mục đích cũng không có gì có thể giấu diếm, liền mở miệng nói ra, "Tại hạ Khương Tử Nha, chính là Triều Ca nhân sĩ, vẫn muốn tìm tiên hòi, ba năm trước đây Khương mỗ du lịch tìm tiên, một đường trèo non lợi suối, thăm tra theo tiên sơn, để có thể gặp

được được Thần Tiên, truyền ta tiên pháp, bởi vậy cái này mới đi đến núi này."

Cái kia tiều phu được nghe Khương Tử Nha là bởi vì tìm tiên mới ở đây, vừa cười vừa nói, "Tìm tiên hời? Trong núi này ta quen thuộc nhất, nào có cái gì Tiên Nhân."

Sau đó lại có chút nghi ngờ hỏi, "Nhiều năm như vậy huynh đài tất nhiên đi rất nhiều địa phương, chẳng lẽ sẽ không có gặp gỡ qua Tiên Nhân?"

Khương Tử Nha cười khò lắc đầu, nói: "Thần Tiên há lại như vậy dễ dàng có thể gặp gỡ? Cũng là Khương Thượng phúc mỏng, ba năm này đến, tuy nói đi rất nhiều địa phương, trường không hiểm thấy thức, nhưng lại thủy chung chưa từng gặp bên trên một cái Tiên Nhân, ai!"

Tiều phu tuy nhiên tướng mạo hèn mọn bỉ ổi, bất quá nhưng lại thuần phác, tùy tiện, vừa cười vừa nói, "Ta chính là một sơn dã nông phu, kém kiến thức, cũng không biết thế gian này phải chăng hữu thần tiên tồn tại, bất quá đã huynh đài ngại đi nhiều như vậy địa phương đều không có gặp Thượng Tiên người, chỉ sợ Tiên Nhân cũng không tồn tại, là mọi người bịa đặt đi ra a."

Khương Tử Nha nghe vậy nhưng lại thần sắc một tíc, rồi sau đó nghiêm mặt nói, "Bằng không thì! Tiên Nhân chính là quả thật tồn tại, theo Thượng Cổ trong truyền thuyết Đạo giáo Tam Thanh Thánh Nhân, cùng với Tam Hoàng mà vượt thiên tiếp dẫn mà thăng thiên, đến bây giờ các nơi đều có xiển đoạn hai giáo Tiên Nhân truyền giáo sự tình có thể chứng minh, Tiên Nhân hoàn toàn chính xác tồn tại, chẳng qua là ngại ta phúc mỏng, không thấy được mà thôi."

Tiều phu cười cười, đạo, "Ha ha, ngại bốn phía tìm tiên tìm hiểu đạo, ý đồ tu luyện thành tiên, cái này thành tiên có chỗ tốt gì? Ngươi xem ta, tuy nhiên tự là cái là người sơn dã, so không được bên ngoài những quan to kia hiển quý, thế nhưng mà ta tự do tự tại, khoan thai tự nhạc, huynh đài sao không cùng ta một loại, cần gì phải đi tìm tiên tìm hiểu đạo?"

Khương Tử Nha đạo, "Huynh đài như thế sinh hoạt cũng là cùng Thần Tiên tương tự, bất quá đây cũng là tiểu đạo, mà tu luyện tới Tiên Nhân cảnh giới là được nhảy ra tam giới, siêu thoát Ngũ Hành; trường sanh bất lão, Bất Tử Bất Diệt, không cần lại thụ cái kia Luân Hồi nỗi khổ; ngày thường Xan Phong Âm Lộ, nhàn hạ lúc hoặc đọc 《 Hoàng Đình 》 tại động trong phòng, hoặc mời ba năm hảo hữu phẩm trà luận đạo, hoặc cùng cHư Đạo hữu tranh hùng tại một tác vuông tầm đó."

Nói đến chỗ này Khương Tử Nha dừng lại nhìn nhìn nghe được nhập thần tiều phu, nói tiếp, "Hơn nữa Thần Tiên hưởng du Bắc Hải mộ thương ngô, ngày trực đăng vân giá vũ, ngao du Tứ Hải, hành lạc Thiên Sơn, thi võ nghệ, đi thăm anh hào, làm cho thần thông, quảng giao hiền hữu, quả nhiên là Tiều Dao tự nhạc." Khương Tử Nha đích thoại ngữ trong tràn đầy hâm mộ cùng khát vọng.

Có lẽ là cái này tiều phu đặc thù, hoặc là bị Khương Tử Nha nói những cho kia đã động rồi, tiều phu nghe vậy sau một hồi ý động, con mắt nhanh như chớp chuyển động, trầm tư thật lâu vừa rồi lời nói, "Nghe huynh đài nói như vậy, tu tiên mới là đại đạo, ta thật là hâm mộ, ta cũng muốn cầu tiên hỏi, không bằng ta hai người kết bạn đồng hành, trên đường cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Khương Tử Nha khẽ giật mình, sau đó đạo, "Tốt! Khương mỗi những năm này một mình một người tìm kiếm Thần Tiên cũng thật là tịch mịch, hôm nay ngại ta hai người làm bạn, một đường cũng sẽ không biết cảm thấy buồn khổ, đúng rồi, còn không biết huynh đài xưng hô như thế nào?"

"Ta gọi Thân Công Báo." Tiều phu cười nói.

Thân Công Báo cũng là người cô đơn một cái, không có gì có thể thu thập, đòn gánh quăng ra, liền cùng Khương Tử Nha kết bạn mà đi, mở ra một đoạn truyện Phong Thần kỳ.

Ngay tại hai người đi không lâu sau, một đạo nhân ảnh lại đột nhiên xuất hiện tại hai người vừa mới nghỉ ngơi địa phương, người này dĩ nhiên là Chuẩn Đề đạo nhân.

Nhìn xem Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo đi xa bóng lưng, Chuẩn Đề đạo nhân véo chỉ tính toán, sau đó một tiếng nhẹ kêu lên tiếng, "Thú vị, Phong Thần sao? Hắc hắc, vừa vặn cho ta Tây Phương Giáo mở ra đông tiến đại môn."

Ai cũng không biết Chuẩn Đề đạo nhân như thế nào sẽ biết Phong Thần trong hai cái nhân vật mấu chốt sẽ ở này gặp nhau.

Một ngày này Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo trải qua thiên tân vạn khổ, rốt cục đến Côn Luân Sơn chân núi, nguyên lai hai người bọn họ tại du lịch trong quá trình, trong lúc vô tình nghe được người khác nói Côn Luân Sơn hữu thần tiên, hơn nữa nơi này ở lại chính là Ngọc Thanh Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Không chỉ có như thế, bọn hắn còn nghe nói có Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên chờ đệ tử tất cả đều đang tìm Khương Tử Nha, đối với cái này, hai người phi thường khiếp sợ, đều là nghi hoặc, sau đó liền một đường Phong Trần một mối chạy tới Côn Luân Sơn.

Cũng chẳng biết tại sao, Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo đều là phạm nhân, có thể Xiển giáo các đệ tử còn có Văn Trung Tử thầy trò ba người một mực tìm kiếm, rõ ràng đều không tìm được hai người này, không chỉ có như thế, trải qua mấy năm chạy, hai người rõ ràng không có bị bắt luận cái gì Tiên Nhân phát hiện, trực tiếp liền đi tới Côn Luân Sơn dưới chân, quả thực lại để cho người cảm thấy quái dị.

Nhìn qua lên trước mắt cái kia cao ngất với thiên nguy nga Đại Sơn, Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo đều là rung động, cảm giác linh hồn đều sợ run, Khương Tử Nha đạo, "Thế gian đồn đãi nhất định không giả, núi này đích thị là Ngọc Thanh Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn nhà chỗ."

Thân Công Báo cũng là gật đầu đồng ý, "Khương huynh nói thật là."

Cùng lúc đó, đương Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo vừa tới đến Côn Luân Sơn hạ lúc, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền trong lòng có cảm giác, véo chỉ tính toán, lập tức mừng rỡ, lập tức đồn đãi cho Nam Cực Tiên Ông đạo, "Người đi đem dưới núi hai người mang đến gặp ta."

Ngay tại Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo hai người cảm thán thời điểm, hai người phía trước đột nhiên xuất hiện một cái toàn thân tuyết trắng lão giả, lão giả này không chỉ có quần áo là bạch hơn nữa liền tóc thậm chí là chòm râu đều là bạch .

Nhưng là người này xem cũng không có một tia già nua, mà là nhất phái tiên phong đạo cốt, cho người một loại như mộc Xuân Phong cảm giác.

Người này tự nhiên là Nguyên Thủy Thiên Tôn đệ tử, Nam Cực Tiên Ông, Nam Cực Tiên Ông nhìn trước mắt trong lòng hai người nhưng lại hoang mang, "Hai người này, một người tướng mạo hèn mọn bi ối, một cái tư chất bình thường, như thế hai người, sư phó vì sao phải gặp bọn hắn?"

Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo liếc thấy ra trước mắt mình người này có chút bất phàm, nhìn nhau, đều là đại hi, rồi sau đó cùng kêu lên đạo, "Khương Tử Nha (Thân Công Báo) bái kiến tiên trưởng."

"Khương Tử Nha?" Nam Cực Tiên Ông kinh hãi, giờ phút này Nam Cực Tiên Ông rốt cuộc biết sư tôn của mình vì sao phải gặp hai người này rồi, nguyên lai là Khương Tử Nha cùng hắn đồng bạn.

Nam Cực Tiên Ông cũng biết trước mắt Khương Tử Nha tương lai tựu là Phong Thần chi nhân, bởi vậy lập tức mỉm cười hướng hai người hỏi, "Nhị vị thế nhưng mà đến Côn Luân Sơn bái sư hay sao?" Tuy nhiên là hỏi hai người, thế nhưng mà Nam Cực Tiên Ông nhưng lại nhìn cũng không nhìn Thân Công Báo một mắt.

Thân Công Báo khề chau mày, bất quá lập tức tựu giãn ra tới, đồng thời trông mắt nhanh như chớp chuyển động, phi thường tò mò, bởi vì trên một đường này, hai người đã mấy lần nghe nói Xiển giáo đệ tử đang tìm kiếm Khương Tử Nha sự tình, cho nên giờ phút này Thân Công Báo đối với Xiển giáo đệ tử tại sao lại tìm Khương Tử Nha sự tình cảm thấy phi thường tò mò.

"Đúng là, ta hai người nghe nói Côn Luân Sơn bên trên hữu thần tiên, bởi vậy cố ý đến đây bái sư, kính xin tiên trưởng nhận lấy chúng ta." Thân Công Báo ngược lại là lưu loát, nhanh nhẹn nói như thế.

Mà Khương Tử Nha tắc thì là có chút chất phác, gặp Thân Công Báo lỗi ra, cũng tựu không nói, ở một bên gật đầu đồng ý.

"Bản đạo chính là Côn Luân Sơn Xiển giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn môn Hạ Nam cực tiên ông là vậy. Nay dâng tặng ta sư Nguyên Thủy Thiên Tôn chi mệnh đến đây độ người hữu duyên, chắc hẳn tựu là nhị vị."

Từ khi Phong Thần bảng ký tên về sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền đem Nam Cực Tiên Ông triệu hoán đến Côn Luân Sơn, đến một lần bởi vì Thiên đình cùng Đạo giáo có ngăn cách, đem hắn triệu hồi có thể bảo vệ hắn chu toàn, thứ hai Phong Thần gần, Nguyên Thủy Thiên Tôn bên người cũng cần một cái Linh Lung chi nhân, vì hắn xử lý Phong Thần công việc.

Nghe được Nam Cực Tiên Ông nói như vậy, Khương Tử Nha hai người đại hi, vội vàng xác nhận.

Vì vậy Nam Cực Tiên Ông cũng không chậm trễ, mang theo hai người trực tiếp lên núi.

Không bao lâu, Nam Cực Tiên Ông dẫn hai người đến đây đại điện, nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn, hai người tự nhiên lại là một phen sợ hãi thần phục, sau đó liền đưa ra muốn chuyển bái sư.

Nhìn trước mắt hai người, Nguyên Thủy Thiên Tôn mừng rỡ, bởi vì vừa mới hắn bấm đốt ngón tay một phen, phát hiện hai người vậy mà đều là thân có phi gấu chi tướng.

Đối với Khương Tử Nha, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không có tính ra hắn kiếp trước kiếp này, trong nội tâm sợ hãi thần phục, không hổ là Phong Thần chi nhân, mà Thân Công Báo tắc thì tốt tính toán nhiều hơn, thoáng véo chỉ tính toán liền biết được Thân Công Báo chính là một chỉ Hồng Hoang dị chủng phi gấu chuyển thể mà sinh, bởi vậy kiếp này mới thân có phi gấu chi tướng.

Vốn Nguyên Thủy Thiên Tôn chán ghét Yêu tộc, chẳng qua hiện nay Thân Công Báo lại là Nhân tộc, hơn nữa thân có phi gấu chi tướng tại Nhân tộc cũng không thấy nhiều, bởi vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng liền định đem hai người đều thu làm môn hạ.

"Đã hai người các ngươi tìm tiên chi tâm thật dày, cái kia bản đạo tựu thu hai người các ngươi vì môn hạ, từ hôm nay, hai người các ngươi liền vì Đạo Môn đệ Tam đại đệ tử, ta Xiển giáo đệ Nhị đại đệ tử."

Hai người tuy nhiên không hiểu cái gì thứ hai đệ Tam đại đệ tử, nhưng là đã bái tại Thánh Nhân môn hạ, đối với hắn hai người mà nói đã là hai người thiên đại phúc duyên rồi, tự nhiên là miệng đầy xác nhận.

Sau đó Nguyên Thủy Thiên Tôn liền mệnh Nam Cực Tiên Ông gõ vang Kim Chung triệu hoán tại các nơi Thập Nhị Kim Tiên.

Nhìn trước mắt hai người, đặc biệt là nhìn xem Khương Tử Nha, Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm tình thật là cao hứng, không khỏi trầm hừ, "Thông Thiên sư đệ, cái này Phong Thần chi nhân bái nhập ta Xiển giáo, vậy thì đừng vội quái vì huynh lòng dạ ác độc rồi."

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Mai Sơn Thất Thánh

Khương Tử Nha bái nhập Xiển giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên cao hứng, lập tức đem tại bên ngoài Xiển giáo đệ tử toàn bộ triệu tập trở lại.

Rồi sau đó tại Ngọc Hư Cung vì Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo cử hành lễ bái sư, Khương Tử Nha hai người đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn ba quỳ chín bái về sau, chính thức trở thành Xiển giáo đệ Nhị đại đệ tử.

"Sư tôn, đệ tử có một chuyện khó hiểu, mong rằng sư tôn giải thích nghi hoặc."

Vừa trở thành Xiển giáo đệ tử, Thân Công Báo liền khom người đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn đã bái bái, thần sắc nghiêm nghị nói như thế.

Nguyên Thủy Thiên Tôn giờ phút này cao hứng phi thường, ha ha cười nói, "Ân, nói đi."

Thân Công Báo nhìn nhìn Khương Tử Nha, rồi sau đó đạo, "Đệ tử hai người đến đây bái sư phía trước, một đường nghe nói Xiển giáo các vị sư huynh đều đang tìm kiếm Tử Nha, đệ tử cùng Tử Nha tương giao rất tốt, Tử Nha từng nói qua mình cùng Xiển giáo các vị sư huynh cũng không nhận ra, bởi vậy đệ tử không rõ các vị sư huynh là làm thế nào biết Tử Nha, còn có vì sao phải lao sư động chúng như thế tìm kiếm Tử Nha, Tử Nha chẳng lẽ có cái gì thần kỳ thần thế hay sao?"

Thân Công Báo liền tiếp hỏi ra mấy cái nghi vấn, dẫn tới Thập Nhị Kim Tiên nhao nhao ghé mắt, mặc dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đúng Thân Công Báo tán thưởng nhẹ gật đầu.

"Về phần những vấn đề này, tương lai các ngươi tự sẽ minh bạch, hôm nay các ngươi hai người chỉ cần cố gắng tu luyện là được." Nguyên Thủy Thiên Tôn thần bí cười, cũng không vì Thân Công Báo giải thích nghi hoặc.

Khương Tử Nha vốn là nghe nói Thân Công Báo yêu cầu về sau, cũng là mất lộ ra vẻ tò mò chăm chăm vào Nguyên Thủy Thiên Tôn, đáng tiếc Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không nhiều lời, Khương Tử Nha không khỏi có chút thất vọng.

"Tốt rồi, bọn ngươi lui ra đi, ngày sau nhiều hơn chiếu cố hai vị sư đệ."

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nói xong liền thân hình có chút lắc lư, trong nháy mắt từ Ngọc Hư Cung nội biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, thấy Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo đều là mục hiện về hâm mộ.

Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên tất cả đều minh bạch Khương Tử Nha tương lai là cái kia Phong Thần chi nhân, bởi vậy đãi Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi rời đi, mọi người nhao nhao cùng Khương Tử Nha chấp nói, dù sao bọn hắn thân phạm sát giới, mà Khương Tử Nha tương lai lại đem chủ trì Phong Thần.

Đương nhiên, bọn hắn cũng đã là Tiên Nhân, cái gọi là chấp nói cũng chỉ là cùng Khương Tử Nha khách sáo một phen mà thôi.

Một đám người vây quanh Khương Tử Nha nói chuyện trời đất, nhưng lại không khỏi lạnh nhạt Thân Công Báo.

Thân Công Báo tuy nhiên trong nội tâm rất không là tự vị, bất quá lại cũng không có cái gì hâm mộ cảm xúc, Thân Công Báo minh bạch, mình có thể đến bái sư, cũng là bởi vì Khương Tử Nha nguyên nhân, nếu không mình chỉ sợ hôm nay hay vẫn là một cái tiêu phu.

Không lâu về sau, mọi người nói chuyện với nhau hoàn tất, lúc này thời điểm, Nam Cực Tiên Ông vừa rời vì hai người an bài chỗ ở, từ nay về sau, Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo liền tại Côn Luân Sơn bắt đầu tu luyện.

Thân Công Báo thân có phi gấu chi tướng, tư chất thượng giai, Côn Luân Sơn thượng nguyên khí đầy đủ, mà lại Thân Công Báo chính mình tu luyện lại khắc khổ, lại có Thánh Nhân thường xuyên dẫn dắt, chỉ điểm, hẳn rằng là thường thường thành giáo Xiển giáo các vị sư huynh.

Bởi vậy trong khoảng thời gian ngắn, Thân Công Báo tu vi tiến bộ rõ ràng khủng bố như vậy, sắp độ kiếp thành tiên, lại để cho Xiển giáo đệ tử sợ hãi thần phục, lại để cho Nguyên Thủy Thiên Tôn trong nội tâm có chút vui mừng.

Thế nhưng mà vừa nghĩ tới tương lai Phong Thần chi nhân Khương Tử Nha, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên không khỏi một hồi phiền muộn, hẳn thậm chí bắt đầu hoài nghi Khương Tử Nha đến cùng phải hay không cái kia Phong Thần chi nhân.

Nguyên lai Khương Tử Nha lên núi thời điểm đã qua 30, không chỉ có kinh mạch toàn thân bế tắc, hơn nữa tư chất bình thường, mặc dù đối với tu tiên rất là khắc khổ, có thể không biết làm sao đối với tu tiên xác thực không có gì thiên phú, bởi vậy đối với luyện đan, luyện khí chờ tu tiên pháp môn là dứt đặc cán mai, ngược lại là đối với trị quốc trị quân chờ rất có kiến thụ.

Như thế hai mươi năm, Khương Tử Nha tu vì rõ ràng mới Kim Đan kỳ, thậm chí liền rất nhiều Xiển giáo Tam đại đệ tử đều không bằng, cái này lại để cho Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có thể ngửa mặt lên trời thở dài.

Phong Thần chỉ nhân thiên tư tự nhiên như thế bình thường, tại có Thánh Nhân chỉ điểm xuống, trải qua hai mươi năm thời gian vừa rồi trở thành Kim Đan kỳ tu sĩ, mặc dù đã đến Phong Thần thời điểm, tiến triển cũng sẽ không nhiều đại, đến lúc đó liền Địa Tiên tu vì cũng không đạt tới, cái này còn thể nào chủ trì Phong Thần? Chỉ sợ trực tiếp đã bị người một bàn tay chụp chết rồi, Nguyên Thủy Thiên Tôn buồn rầu, có thể cũng không có cách nào.

Khương Tử Nha trong khoảng thời gian ngắn đã trở thành toàn bộ Côn Luân Sơn trò cười, đương nhiên, trở ngại Nguyên Thủy Thiên Tôn thể diện, mọi người đều không dám nói gì, nhưng lại đều tại trong lòng oán thầm Khương Tử Nha ném đi Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt, gọi hắn là phế vật.

Khương Tử Nha tuy nhiên chất phác, nhưng là tương đạo chỉ tâm lại vô cùng thành kính, mặc dù biết rõ mọi người thấy ánh mắt của hắn lộ ra quái dị, nhưng là hắn cũng không để ở trong lòng, trong nội tâm thần nhiên.

"Tuy nhiên trải qua hai mươi năm khổ tu vừa rồi trở thành Kim Đan tu sĩ, nhưng là so với phạm nhân nhưng lại mạnh quá nhiều, thọ nguyên gia tăng không nói, còn có thể trải qua Thần Tiên một loại sinh hoạt, ta tâm đã trọn."

Duy nhất lại để cho Khương Tử Nha thất vọng chính là, Thân Công Báo đối với thái độ của hắn thay đổi, trước kia Thân Công Báo còn thường xuyên cùng hắn họp gặp, thế nhưng mà năm gần đây, Thân Công Báo nhưng lại không bao giờ nữa từng đi tìm hắn, giống như hoàn toàn đưa hắn người này đem quên đi, đương nhiên, hắn cũng có thể hiểu được, bởi vậy cũng không đem việc này để ở trong lòng.

Cũng bởi vì Khương Tử Nha như thế thần nhiên thái độ, rõ ràng lại để cho hắn tu hành tốc độ tăng lên không ít, mười năm về sau lại tiến giai trở thành Nguyên Anh kỳ tu sĩ.

Tuy nhiên tại trong mắt người khác không đáng giá nhắc tới, bất quá Khương Tử Nha đối với cái này nhưng lại cao hứng dị thường, hắn biết rõ, như thế tu luyện, chính mình sớm muộn sẽ trở thành vị một gã Tiên Nhân.

...

Bên kia, Vân Trung Tử cùng hai cái đồ đệ tìm kiếm khắp nơi Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo tung tích, có thể một mực không có bất kỳ phát hiện nào.

Vân Trung Tử cảm giác rất kỳ quái, hắn cùng với Dương Giao, Viên Hồng hai người cùng một chỗ, đem Triều Ca thành phụ cận trăm vạn dặm tí mĩ toàn bộ tìm một lần, đều không có phát hiện Khương Tử Nha hai người, hắn nghĩ mãi mà không rõ đây là vì cái gì, một phạm nhân, tức liền rời đi Triều Ca thành mười năm, có thể đi thật xa?

Cuối cùng Vân Trung Tử vì ổn thỏa để đạt được mục đích, sẽ cùng Viên Hồng, Dương Giao cùng một chỗ, đem Triều Ca thành phụ cận ngàn vạn dặm tìm tòi một phen, y nguyên không có bất kỳ phát hiện nào, thẳng cẳng về sau Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên đột nhiên toàn bộ rút về, Vân Trung Tử biết rõ, Khương Tử Nha đã đến Côn Luân Sơn.

Cái này lại để cho Vân Trung Tử bất đắc dĩ, ngửa mặt lên trời mà thán, thật lâu đều chưa từng động thoáng một phát, cuối cùng lại để cho Dương Giao cùng Viên Hồng hai người tại bên ngoài lịch lãm rèn luyện, mà hắn thì là một mình một người về tới Ngũ Hành đảo.

Không nói Dương Giao Ly khai Vân Trung Tử sau đi đã đến nơi nào, lại nói Viên Hồng chính là thần hầu chi thân, vô cùng nhất Linh Động, cùng Vân Trung Tử, Dương Giao sau khi tách ra, liền dựng lên Tường Vân, một đường bay vút lên.

Viên Hồng một đường chạy, cái này núi chạy cái kia núi, lại là muốn tìm một chỗ tốt núi, chiếm diện tích vì Vương.

Một ngày này, Viên Hồng đến đến một ngọn núi xuống, chỉ thấy cái kia núi, như một cự nhân đứng ở trước mặt, bao quát lấy trong thiên địa hết thảy.

Trên núi cây cối Thương Kinh như Kim Cương thiết ngân, thác nước phi lưu thẳng xuống dưới như Kim Long nhập khe, khí thế rộng rãi, lại để cho người rung động.

Linh quả vô số lại không người ngắt lấy, thỉnh thoảng có mấy cái Thương Ưng xoay quanh nhảy múa, cũng chưa thấy hắn đến đây nuốt, lại để cho Viên Hồng mắt lộ ra dị sắc.

Cả ngọn núi cảnh sắc Di Nhân, một cổ linh khí tự sơn thể tràn ra, trên núi hoa cỏ phảng phất toàn bộ đều đã có linh tính, đón gió mà vũ, Viên Hồng không khỏi thấy có chút ngây người.

Đúng lúc này, một đạo quát lớn âm thanh từ một bên truyền đến, "Người cái này đạo nhân nơi nào mà đến? Đến ta Mai Sơn ý muốn như thế nào?"

Viên Hồng nhượng mảy một cái, trong nội tâm cả kinh, "Chủ quan rồi, quá mức chuyên chú thường thức phong cảnh, thế cho nên người tới đi đến bên cạnh ta cũng còn không phát giác, về sau có thể phải cẩn thận, nguyên lai du lịch tự là tìm kinh nghiệm a."

Sau khi từ biệt đầu nhìn về phía thanh âm phát ra chỉ địa, chỉ thấy một đạo người, mặt như thoa phấn, dưới biển râu dài, đỉnh sinh hai giác, mạng đỉnh đầu bó phát quan, người này chính ở phía xa nhìn mình lom lom.

Viên Hồng nhủ chấp tay nói, "Bần đạo Viên Hồng, thấy vậy núi khí thế phi phàm, ý định lên núi xem xét một phen, lại không biết núi này đã có chủ nhân,

mong rằng bỏ qua cho."

Đạo nhân kia gặp Viên Hồng tốt như vậy nói chuyện, cũng thu hồi trên mặt tức giận, đạo, "Bản đạo Dương Hiến chân nhân, cùng mặt khác năm cái huynh đệ ở tại núi này, không biết đạo hữu là người ở nơi nào? Đem đi hướng nơi nào?"

Đối với cái này, Viên Hồng cũng không có cái gì giấu diếm, nói thẳng, "Bản đạo chính là Tiệt giáo đại đệ tử Vân Trung Tử đồ đệ, lần này đi ra lại là vì lịch lãm rèn luyện, vốn là muốn tìm một tòa Linh Sơn, chiếm núi xưng Vương, nào có thể đoán được cũng không để cho ta thoả mãn chỗ, hôm nay nhìn thấy cái này Mai Sơn, cái gì cảm giác thoả mãn, lại không biết núi này đã có tương ứng." Nói xong Viên Hồng âm thầm lắc đầu, cảm thán vận khí của mình không tốt, khó coi.

Dương Hiến chân nhân đối với Viên Hồng thân phận cảm thấy khiếp sợ, đồng thời gặp Viên Hồng về mặt chân thành, lập tức nói, "Nguyên lai là Thánh Nhân môn hạ, bản đạo hữu lễ, tương kiến đã duyên, đạo hữu không bằng đến huynh đệ của ta chỗ ở chỉ địa ngồi một chút?"

Vừa dứt lời, xa xa vàng sáng chớp liên tục, lưỡng thanh, lưỡng hắc, một hồng năm đạo sương mù thoáng hiện, rồi sau đó hóa thành năm đạo nhân ảnh, chỉ có điều năm người tướng mạo quái dị, tuy là thân người, nhưng là Viên Hồng nhưng lại có thể nhìn ra mấy người chân thân.

Viên Hồng phát hiện bọn hắn theo thứ tự là một con dê, một chỉ lợn rừng, một đầu trâu nước, một đầu con rắn, một con rắn, một con chó, đều là yêu tu, bất quá Viên Hồng chính mình tuy nhiên là thần hầu, nhưng coi như là yêu loại, bởi vậy đối với mấy người cũng không có một tia chán ghét.

Năm người mới vừa xuất hiện, liền lập tức ôm quyền nói, "Bái kiến đạo hữu, không nghĩ tới chúng ta cái này Mai Sơn có thể được đến Thánh Nhân môn hạ lộ mặt xanh, thật sự là chúng ta chi hạnh."

Sáu người tương mời Viên Hồng, Viên Hồng gặp sáu người trong mắt mang theo chân thành, mà lại sáu người tu vi cũng uy hiếp không được hắn, bất quá là đối với chính mình tu vi vô cùng tự tin, bởi vậy cũng liền tiêu sái đáp ứng lời mời, theo sáu người đi.

Về sau Viên Hồng liền tại Mai Sơn chờ đợi xuống dưới, mà theo mấy người ở chung thời gian dần dần nhiều, Viên Hồng cũng cáo tri Mai Sơn Lục huynh đệ chính mình chân thân chính là thần hầu, từ đó về sau, bọn hắn lẫn nhau tầm đó quan hệ tiệm cận, có loại tương kiến hận muộn cảm giác, thời gian dần trôi qua Viên Hồng cũng dung nhập đã đến Mai Sơn Lục huynh đệ trong.

Mấy người thường xuyên tại Mai Sơn luận bàn, nói là luận bàn, chẳng nói là Viên Hồng chỉ điểm sáu người, Viên Hồng tu luyện chính là chính tông Thái Thanh đạo pháp, so với sáu người sở tu tiên pháp cao nhiều lắm, Viên Hồng thoáng một ngón tay điểm, mọi người thực lực liền đột nhiên tăng mạnh.

Cuối cùng, Mai Sơn Lục huynh đệ ngay ngắn hướng yêu cầu Viên Hồng đương đại ca của bọn hắn, dẫn đầu bọn hắn.

Viên Hồng vốn định từ chối, thế nhưng mà lâu dài xuống, hắn đối với mấy người đã có thâm hậu huynh đệ cảm tình, hơn nữa mấy người đối với hắn cái gì là chân thành, hướng hồ Viên Hồng vừa mới bắt đầu cũng là ý định chiếm núi làm vua dùng cái này đến tu tâm, tu đạo đi, lịch lãm rèn luyện chính mình.

Hôm nay Mai Sơn Lục huynh đệ lại để cho hắn làm đại ca, coi như là tại Mai Sơn xưng vương xưng bá rồi, huống chi còn có một đám tin cậy huynh đệ, cuối cùng Viên Hồng đáp ứng xuống, từ nay về sau bọn hắn bảy người liền hợp xưng —— Mai Sơn Thất Thánh!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Đệ tân cùng Cơ Xương

Lúc này Nhân Gian giới, Đế Ất cầm quyền dĩ nhiên hơn hai mươi năm.

Đế Ất sinh Tam Tử: Trường viết Vi Tử Khải; lần viết Vi Tử Diễn; tam viết tân thụ đức.

Ba vị này hoàng tử vốn là người thông tuệ, con trai trưởng cùng thứ tử giỏi văn, liền thuở nhỏ theo Thủ tướng Thương Dung học tập thành tựu về văn hoá giáo dục chi thuật.

Mà Tam Tử tân thụ đức thuở nhỏ tư biện nhanh tật, nghe thấy cái gì nắn; tài lực hơn người, tay cách mãnh thú; đối với võ nghệ tinh hữu độc chung, bởi vậy Đế Ất liền lại để cho hắn theo thái sư nghe thấy chung học tập võ nghệ.

Tân thụ đức không chỉ có thông minh, tập luyện võ nghệ càng là khắc khổ, đi theo thái sư nhiều năm, một thân võ nghệ cũng đã đạt tới Đẳng Phong Tọa Cực tình trạng, hắn võ nghệ Xuất Thần Nhập Hóa, dừng quan tam quân, lại để cho thái sư Văn Trọng cũng không khỏi sợ hãi thần phục.

Lại nói cái này thái sư Văn Trọng từng bái Tiết giáo Kim Linh Thánh Mẫu vì sư, chính là Tiết giáo tu sĩ, thân có đại thần thông.

Mặc dù tập được tiên pháp, không biết làm sao tư chất không tốt, khó coi, Kim Linh Thánh Mẫu gặp hắn không thành được Tiên đạo, liền bỏ mặc hắn xuống núi phụ tá quân vương, dùng cái này đến tu công đức.

Đế Ất tại vị hồi lâu, tuổi đã lâu, biết chính mình đem không lâu tại nhân thế, dự định ra kế vị chi nhân.

Có thể Tam Tử đều cực kỳ ưu tú, hắn lại không biết nên tuyển ai tới đón hắn vị, vì thế rất là phiền não.

Đế Ất thi hành biện pháp chính trị tại dân, nghỉ ngơi lấy lại sức, không nhiều lắm thu thuế má, bản thân cũng là cực kỳ tiết kiệm, cung điện các đã là nhiều năm chưa từng tu sửa.

Một ngày này Đế Ất cùng một đám đại thần du ở ngự viên, lĩnh chúng văn võ xem Mẫu Đan.

Chỉ chốc lát cả đám liền tới đến Phi Vân các, Phi Vân các bên trên xà ngang bởi vì lâu năm thiếu tu sửa, dĩ nhiên mục nát.

Đế Ất cùng mọi người đi tới Phi Vân các lúc, vừa mới Phi Vân các xà ngang đứt gãy, hướng phía Đế Ất liền rớt xuống, chúng văn võ quần thần kinh hãi, nhưng lại rời đi xa hơn một chút không kịp cứu viện, chỉ có thể kinh hoàng thất sắc nhìn xem cái kia xà ngang rớt xuống.

Có lẽ là Thiên Ý như thế, liền ông trời đều thiên hướng tân thụ đức.

Đúng lúc này, đi theo Đế Ất bên người tân thụ đức hét lớn một tiếng, lập tức đứng tại Đế Ất trước người, toàn thân khí thế bắt đầu khởi động, hai tay một nắm, sinh sinh đem dưới mắt kia đến xà ngang nâng lên, bảo vệ Đế Ất, khiến cho Đế Ất miễn bị tai họa bất ngờ.

Mà Vi Tử Khải, Vi Tử Diễn hai người nhưng lại rời đi quá xa, cứu viện không kịp, gặp đệ đệ của mình như Thiên Thần hạ phàm giống như cứu phụ hoàng, hai người chỉ đến nỗi sợ hãi thán phục.

Hồi cung về sau Đế Ất dùng tân thụ đức cứu giá có công, phong hắn vi Thọ vương.

Lúc có Nam Man bộ tộc không phục vương pháp, khởi binh phản thương, Thọ vương nghe thấy chi tấu thỉnh Đế Ất, soái binh bình định.

Được Đế Ất ân chuẩn về sau, Thọ vương dùng Hoàng Phi Hổ vì tiên phong, dẫn binh tiến về trước phía nam bình định Nam Man chi loạn.

Cái kia Hoàng Phi Hổ từ nhỏ cùng Thọ vương cùng một chỗ bái Văn Trọng vì sư, là Thọ vương tiếng đồng hồ bạn chơi, hai người quan hệ rất tốt, Hoàng Phi Hổ cũng là một luyện võ kỳ tài, được Văn Trọng truyền thụ võ nghệ, nhiều năm qua, cũng là võ nghệ bất phàm.

Thọ vương tại trong quân cùng sĩ tốt cùng nổi đồng mà thực, hiệu lệnh Nghiêm Minh rất được sĩ tốt kính yêu, lại có Hoàng Phi Hổ bực này lương tướng làm phụ, bất quá mấy tháng liền đã bình định Nam Man chi loạn.

Đội đến khai hoàn hồi hướng về sau, Đế Ất vi Thọ vương xếp đặt tiệc ăn mừng.

Về sau, Đế Ất gặp lúc có bộ lạc phản loạn, Vi Tử Khải cùng Vi Tử Diễn hai người tuy nhiên tinh thông thuật trị quốc, nhưng là không thông quân lược, bất lợi với Ân Thương nghiệp lớn.

Mà Tam Tử Thọ vương võ nghệ thành thạo, tinh thực chiến tranh, nhưng lại không sợ việc này.

Bởi vậy, Đế Ất rốt cục quyết định lập Thọ vương vi thái tử, dĩ chính mình trăm năm về sau kế thừa sự nghiệp thống nhất đất nước.

Về phần thành tựu về văn hoá giáo dục sự tình có Thủ tướng Thương Dung, đệ đệ của mình á so sánh với làm, cùng với Vi Tử Khải cùng Vi Tử Diễn đều tinh thông việc này, thái sư Văn Trọng càng là văn võ song toàn, Đế Ất cũng không lo lắng.

Vừa gặp lúc này lại có Thủ tướng Thương Dung, Thượng đại phu mai bách, Triệu Khải Đăng, bên trên bản lập Đông cung, Đế Ất liền thuận thế lập Thọ vương vi Thái tử.

Vi Tử Khải cùng Vi Tử Diễn hai người đều là tài đức sáng suốt chi nhân, biết Thọ vương so với chính mình hai người thích hợp hơn vi thiên tử, bởi vậy cũng không có câu oán hận, ngược lại tự mình bên trên Thọ vương cung trong chúc mừng, xưng chính mình hai người chắc chắn ngày sau hội hảo hảo phụ tá tại Thọ vương.

Đội đến lúc Đế Ất ba mươi năm, Đế Ất bởi vì bệnh mà sụp đổ, uỷ thác cùng thái sư Văn Trọng, thích thú lập Thọ vương vi thiên tử, tên viết đế tân, đều Triều Ca.

Nghiêm vợ đông bà hầu Khương Hoàn Sở chi nữ Khương thị vi hoàng hậu, Hoàng Phi Hổ chi muội vi Tây Cung hoàng Quý Phi, Dương thị vi hình khánh cung hoàng phi.

Ba cung hậu phi đều tánh tình tinh, nhu hòa hiền thực, phong Hoàng Phi Hổ vi Trấn Quốc Võ Thành Vương thống lĩnh thiên hạ binh mã, vi thiên hạ Bình Mã Đại Nguyên Soái.

Đế tân kế vị về sau, coi trọng dân nuôi tằm, xã hội sức sản xuất phát triển, quốc lực cường thịnh.

Để tân càng là bắt đầu huỷ bỏ nô lệ chế độ, trọng dụng nô lệ, lại để cho hần gia nhập vào nông nghiệp sản xuất ở bên trong, khiến cho quốc gia tài phú càng ngày càng nhiều.

Không chỉ có như thế, để tân còn muốn triệt để cải cách, chung kết xã hội nô lệ, đã bắt đầu thời gian dần qua đem nô lệ gia nhập binh sĩ ở bên trong, thậm chí bắt đầu đem một ít có tài năng nô lệ dùng cho triều đình.

Lúc ấy Đông Di thường thường xâm lấn Ân Thương chi địa, gài nhiều bắt người cướp của thứ dân dân chúng, tự vô đình đến Đế Ất, mặc dù nhiều lần thảo phạt, lại đồng đều không triệt để chế phục.

Vì chế phục Đông Nam đi gài nhiều, để tân thay đổi tiền quân Đế Ất chinh phạt phương thức, chú trọng dùng binh sách lược.

Để tân hùng tài vĩ lược, mệnh thiên hạ các lộ chư hầu chọn phái đi võ công cao cường dũng sĩ do Hoàng Phi Hồ suất lĩnh, đến lè địa tiến hành đại quy mô diễn luyện, dùng cái này hướng Đông Di biểu hiện ra hần thực lực cường đại, khiến Đông Di đối mặt cường đại Ân Thương Vương Triều cũng không dám nữa hành động thiếu suy nghĩ.

Vì mở rộng ranh giới, để tân còn phái thái sư Văn Trọng cùng võ Thành vương Hoàng Phi Hồ, dẫn binh chinh phạt bát phương, sử ranh giới diện tích không ngừng mở rộng.

Nhiều năm chinh phạt, cuối cùng khiến cho bốn di chấp tay, bát phương phục tòng, mà ở trong những chiến dịch này, nô lệ nhưng lại phát huy trọng yếu tác dụng, lại để cho để tân đại hi.

800 trấn chư hầu tận hưởng tại thương —— do bốn lộ đại chư hầu suất lĩnh 800 tiểu chư hầu.

Bốn lộ đại chư hầu phân biệt là: Đông bá hầu Khương Hoàn Sở; Nam Bá Hầu Ngạc Sùng Vũ; Tây Bá hầu Cơ Xương; bắc bá hầu sùng Hầu Hồ.

Mỗi một trấn chư hầu lĩnh hai trăm trấn tiểu chư hầu chung 800 trấn chư hầu thuộc thương, để tân ngồi hưởng Thái Bình, vạn nhạc cụ dân gian nghiệp, mưa thuận gió hoà, quốc thái dân an.

...

Lúc này tại phía xa Tây Kỳ Tây Bá hầu Cơ Xương trong phủ, trong phủ hậu viện, một cái trong đại sảnh, đang ngồi lấy hai người, một người là thanh danh lan xa Cơ Xương, mà tên còn lại thì là đang mặc hoa lệ lão phu nhân.

Cơ Xương ngồi ở đại sảnh một bên, mà lão phu nhân thì là ngồi ở đại sảnh bên trên thủ.

"Hôm nay Ân Thương thế đại, ta Cơ Xương khi nào tài năng báo thù rửa hận à?" Cơ Xương thanh âm trầm thấp, dữ tợn nghiêm mặt, hai mắt có khí vụ, trong lời nói lộ ra cực kỳ bi ai.

Lão phu nhân nghe vậy toàn thân chấn động, trên mặt cũng là hiện lên ra bị thương chi sắc, có chút nhắm mắt đạo, "Hôm nay Ân Thương vẫn có thương quang vinh, Tỷ Can, mai bách bọn người, võ có Văn Trọng, Hoàng Phi Hồ bọn người, Ân Thương binh hùng tướng mạnh, dân chúng phụ thuộc, càng là có đông bá hầu Khương Hoàn Sở, bắc bá hầu sùng Hầu Hồ vì hần cánh chim, ta Tây Chu muốn muốn báo thù, quá khó khăn."

Cơ Xương nghe vậy thở dài, "Hài nhi hôm nay đã tuổi tác lớn hơn, chỉ hi vọng tại hài nhi sinh thời, có thể đã diệt Ân Thương, vì phụ báo thù."

Hiển nhiên, lão phu nhân đúng là Cơ Xương mẫu thân.

"Phụ thân người hần dưới suối vàng có biết, chắc chắn vui mừng, hôm nay ta Tây Chu xa xa không phải Ân Thương đối thủ, chúng ta duy nhất cần cần phải làm là tu dưỡng sinh lợi, mời chào nhân tài, huấn luyện quân đội, đợi đến thời cơ thích hợp tự khởi binh phản thương."

Lão phu nhân ánh mắt kiên nghị, nhắc tới khởi binh phản thương liền giống như toả sáng thanh xuân một loại, cả người xem thoáng một phát tuổi trẻ mấy chục tuổi.

"Gần đây cái kia để tân tại triều chính bên trên có cái gì mới động tác?"

Cơ Xương suy nghĩ một chút nói, "Không biết cái kia để tân như thế nào muốn, đoạn thời gian trước, bởi vì gia nhập binh sĩ bên trong đích nô lệ vì hần lập công lao hần mã, hôm nay hần càng là muốn triệt để huỷ bỏ nô lệ chế độ, đem đại lượng nô lệ biên chế nhập quân đội, càng là số lượng vị có đại tài nô lệ phong quan, dùng cho triều chính."

Hiển nhiên, Tây Chu đang giám thị lấy để tân nhất cử nhất động.

Lão phu nhân nghe vậy trầm tư thật lâu, sau đó nói, "Hừ, nô lệ thủy chung là nô lệ, mặc dù là có đại tài thì như thế nào? Vậy cũng không có lẽ phong quan thêm hậu, cùng chúng ta bình khởi bình toạ, để tân hần ý nghĩ hảo huyền, mưu toan huỷ bỏ nô lệ chế? Hừ, bất quá như vậy cũng tốt, có lẽ ta Tây Chu phản thương thời gian cũng sắp đã đến."

Cơ Xương sững sờ, rồi sau đó nghi ngờ nói, "Mẹ, ý của người là?"

Lão phu nhân cười cười, hai mắt híp mắt , đạo, "Để tân hần như thế trọng dụng nô lệ, đó là bởi vì hần đối với chính mình quá tự tin, cho là mình có thể áp

ché, quân thức những đầy tớ này, nhưng là nếu như xuất hiện vạn nhất đầu này?"

Dừng một chút, nhìn thoáng qua như có điều suy nghĩ Cơ Xương, lão phu nhân tiếp tục nói, "Nếu như có một ngày, những đầy tớ này thế đại, trở thành Ân Thương một phương đại chủ hầu, thậm chí cuối cùng nếu như đã diệt Ân Thương, khi đó toàn bộ thiên hạ là được những nô lệ kia, hài nhi ngươi ngẫm lại, nếu như thiên hạ này thành nô lệ chúng ta, ta Tây Chu còn có thể như hiện tại như vậy yên vui sao?"

Cơ Xương cả kinh, lập tức nói, "Nếu thật là như vậy, ta đây Tây Chu tất nhiên sẽ bị gồm thâu, ta Cơ thị nhất tộc, chỉ sợ cũng phải bị diệt tộc, mẹ, cái này có thể như thế nào cho phải?"

Nghe xong Tây Chu đem diệt, Cơ Xương lúc này lại là có chút hoảng hốt rồi, bởi vì hắn biết rõ, nếu thật là như vậy, những nô lệ kia đã có năng lực đã diệt Ân Thương, muốn tiêu diệt hẳn Tây Chu, nhất định là không cần tốn nhiều sức, trực tiếp dễ như trở bàn tay, mà đập mà qua.

Vừa nghĩ tới chính mình Cơ thị nhất tộc tổ nghiệp sẽ bị như vậy phá hủy, Cơ Xương trong nội tâm liền không thể yên ổn rồi.

Lão phu nhân nhưng lại sắc mặt trầm xuống, lập tức quát lớn, "Hừ, mẹ không phải đã dạy ngươi, vô luận gặp được chuyện gì cũng không thể sợ sao? Nhìn một cái ngươi bây giờ bộ dạng."

Cơ Xương nghe vậy lập tức tỉnh lại, bất quá như trước gấp giọng nói, "Thế nhưng mà, mẹ..."

Chỉ thấy lão phu nhân khoát khoát tay, rồi sau đó đạo, "Đừng nóng vội, nghe mẫu thân chậm rãi tự đến."

"Vi nương không phải mới vừa nói qua ta Tây Chu phản thương thời gian cũng sắp đã đến sao? Hừ, để tân trọng dụng nô lệ, đây cũng là một cái phá hủy hẳn Ân Thương cơ nghiệp cơ hội."

"Hài nhi ngươi ngẫm lại, ta Tây Chu nhất định là không muốn những nô lệ kia chúng ta, như vậy mặt khác ba cái đại chủ hầu đầu này? Bọn hắn nguyện ý lại để cho nô lệ chúng ta thế đại thế sao? Khẳng định không muốn."

"Kể từ đó mặt khác Tam đại chủ hầu tất nhiên cũng sẽ biết phản đối để tân sử dụng nô lệ, nhưng là hiện tại để tân uy vọng quá nhiều, mà lại vô cùng tự tin, đã hẳn quyết định muốn trọng dụng nô lệ, mặc dù là những người khác như thế nào trình lên khuyên ngăn, hẳn cũng sẽ không biết nạp gián, kể từ đó, mặt khác ba đường chủ hầu tự nhiên không biết cùng để tân cùng một cái tâm."

"Khi đó, chúng ta bốn lộ chủ hầu đều làm theo ý mình, không nghe để tân sai sử, mặc dù hẳn Ân Thương cường thịnh trở lại thế, cũng không dám đồng thời chinh phạt bốn lộ đại chủ hầu, như vậy là được một cái cục diện bế tắc."

"Bất quá theo thời gian xói mòn, nô lệ tại Ân Thương trong chỗ chúng ta nhất định sẽ càng lúc càng lớn, đã đến lúc kia, mặt khác ba đường chủ hầu khẳng định cũng sẽ biết sinh ra phản thương chi ý, nếu như chúng ta bốn lộ chủ hầu đồng thời phản thương, hẳn Ân Thương khẳng định không ngăn cản được, như thế, Ân Thương cách hủy diệt cũng liền không xa vậy."

Lão phu nhân trong chớp lát liền giảng ra một cái hủy diệt Ân Thương kế hoạch lớn, lại để cho Cơ Xương ghen ghét nhìn trần trời.

Thế nhưng mà Cơ Xương lại chần chờ, đạo, "Mẫu thân, tuy nhiên đến lúc đó Ân Thương tất diệt, thế nhưng mà mặt khác ba đường chủ hầu khẳng định đều mơ tưởng thành lập Vương Triều, vạn nhất bọn hắn đã diệt Ân Thương về sau, hợp lại giết hướng ta Tây Chu, ta đây Tây Chu chẳng phải là tất diệt?"

Lão phu nhân ha ha cười nói, "Ha ha, cái này mẫu thân tự nhiên sớm đã nghĩ đến, bởi vậy, hôm nay ngươi chỉ cần làm tốt một sự kiện, yêu dân nạp hiền!"

"Yêu dân nạp hiền?" Cơ Xương nghi hoặc, chính mình trước kia không phải một mực tại làm việc này sao?

"Đúng, yêu dân nạp hiền, kính yêu ta Tây Chu vạn dân, hướng toàn bộ thiên hạ chiêu nạp tài đức sáng suốt chi sĩ, lại để cho thanh danh của ngươi lan xa, lại để cho toàn bộ thiên hạ có tài năng người tất cả đều đi vào ta Tây Chu vì ngươi hiệu lực, như thế, một khi đã diệt Ân Thương, mặt khác ba đường chủ hầu đến một lần kiêng kị ta Tây Chu thực lực, thứ hai cũng bội phục ngươi hiền năng, đến lúc đó bọn hắn chắc chắn để cho ta Tây Chu trèo lên đỉnh thiên hạ."

Cơ Xương nghe xong liền hiểu được, "Chính mình trước kia làm được còn chưa đủ tốt, muốn đạt được thiên hạ, nhất định phải phải có trả giá."

Nghĩ vậy, Cơ Xương lập tức hướng mẹ ruột của mình khom người nói, "Hài nhi đã minh bạch nên làm như thế nào, hài nhi nhất định sẽ đã diệt Ân Thương, vì phụ báo thù."

Cơ Xương ngữ khí kiên định, trong lời nói lộ ra không gì sánh kịp tự tin.

Lão phu nhân vui mừng gật đầu, đạo, "Ân, như thế rất tốt, đi thôi, nhớ kỹ, dân là, quốc làm gốc, đem mình làm một cái tài đức sáng suốt Quân Chủ, mình động viên, hào hào kính yêu dân chúng của ngươi."

Cơ Xương gật đầu, khom người trở ra, "Vâng, hài nhi cáo lui!"

Lão phu nhân nhìn xem Cơ Xương mà đi, lẩm bẩm nói, "Ta Tây Chu chắc chắn Vãn Đình thiên hạ, hôm nay chỉ kém một cơ hội."

... ..

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Tây Chu phát triển

Cơ Xương từ khi cùng mẹ của mình nói chuyện về sau, liền mở rộng ra lương thực kho, vì nghèo khổ dân chúng giải quyết cơ hàn nỗi khổ, mà chính hắn cũng thường xuyên cùng vạn dân ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, chạy tại dân chúng tâm đó.

Đồng thời yết bằng chiêu hiền, công bố chỉ cần có thành thạo một nghề, đồng đều có thể đến đây, dù cho Tây Chu không muốn người một thân, cũng sẽ biết đưa tặng vàng bạc ly khai.

Trong khoảng thời gian ngắn, Tây Bá hậu Cơ Xương tốt mới danh tiếng truyền cho tứ phương, thanh danh lan xa, khiến đến Tây Kỳ hưởng ứng lệnh triệu tập chi người nhiều không kể xiết, tuy nhiều vì hạng người vô năng, nhưng là xác thực có không ít đại năng chi sĩ đến đây hưởng ứng lệnh triệu tập.

Như tán nghị sinh, Bá Di, thúc thủ, hoành yêu, quá điên, dục gấu, tân giáp, tân miễn bọn người, đều là mới người Hoa sĩ, khâm phục Cơ Xương sở tác sở vi, nguyện vì Cơ Xương hiệu lực.

Một ngày, Cơ Xương hướng mọi người hỏi thăm trị quốc kế sách.

Tán nghị sinh ra lớp đạo, "Dân là, trị quốc là trị dân, chỉ cần dân chúng áo cơm không lo, quốc tự an bình. Cho nên theo thần chi cách nhìn, chỉ cần trong nội tâm lo dân, yêu dân, thống trị quốc gia tự nhiên dễ dàng."

Một đám đại thần nghe vậy đều đều gật đầu tán thưởng, thấy vậy, Cơ Xương mỉm cười, hỏi tiếp, "Ái khanh ngược lại là nói nói như thế nào lo dân, yêu dân."

Tán nghị sinh khom người đáp, "Thần thuở nhỏ nhà nghèo, tuổi nhỏ thời điểm, trong nhà không có lương thực không kim, mỗi ngày sở cầu bắt quá là tham ăn no bụng mặc ấm, không hơn, cho nên suy bụng ta ra bụng người, vì thần lòng trước thế gian này sở hữu nghèo khổ dân chúng hi vọng cũng không ngoài như vậy."

Cơ Xương gật đầu nói, "Ái khanh nói thật là, ta Tây Chu mở rộng ra lương thực kho, vì vạn dân tán lương thực, đã là như thế."

Tán nghị sinh nghe vậy nhưng lại lắc đầu, đạo, "Chủ thượng hiểu lầm ý của vi thần rồi, chủ thượng làm dễ dàng tự nhiên là một cái phương pháp tốt, nhưng lại không có thể giải quyết căn bản, ý của vi thần là, giảm xuống thu thuế, lại để cho tầng đáy tiểu dân có thể nghỉ ngơi lấy lại sức, không đến mức thụ cái kia bản hàn nỗi khổ, bên kia lại vì cơ hàn chi dân mở rộng ra lương thực kho, như thế cùng ngày hạ vạn dân đều có thể tự lực cánh sinh, cơm no áo ấm thời điểm, chủ thượng tài đức sáng suốt cũng có thể bị vạn dân nhìn ở trong mắt, tự nhiên không người sẽ đi vi phạm pháp lệnh, Tây Chu cũng tự an hưởng Thái Bình."

Cơ Xương nghe vậy hai mắt sáng rõ, tán nghị sinh thật là đại tài chi sĩ, trong nội tâm đã quyết định trọng dụng tán nghị sinh, mà trên miệng như trước đạo, "Cái kia theo khanh gia xem ra, cái này thu thuế đương thu bao nhiêu?"

Tán nghị sinh đạo, "Vi thần cho rằng, đương chọn dùng 'Chín một mà trợ' chính sách, tức phân chia ruộng đồng, lại để cho không điền cùng điền thiếu chi nhân trợ canh công điền, nạp một phần chín thuế."

Cơ Xương nghe vậy hơi sững sờ, chần chờ nói, "Như vậy có phải hay không thu quá ít? Tây Chu có đại lượng quân đội, như thế thiếu thu thuế, chỉ sợ không đủ chi tiêu."

Tán nghị sinh nhưng lại lời nói, "Vi thần cảm thấy đã không ít, thứ nhất, cho dù nạp một phần chín thuế, nhưng là trồng trọt chi nhiều người, vạn dân thu hoạch tự nhiên cũng liền nhiều hơn, nộp thuế tuy ít, nhưng nộp thuế chi nhân tăng nhiều, như thế hai tương tương đề, thu thuế có lẽ không kém bao nhiêu; thứ hai, chủ thượng như thế làm, chắc chắn lại để cho chủ thượng tài đức sáng suốt truyền bá, toàn bộ Tây Chu cũng liền càng thêm Thái Bình."

Nghe tán nghị sinh nói như vậy, Cơ Xương nghĩ nghĩ, rất là đồng ý, rồi sau đó đạo, "Khanh gia nói cực kỳ, việc này liền giao do khanh gia đến xử lý a."

Tán nghị sinh bọn người được nghe Cơ Xương thật sự đã đáp ứng việc này, không khỏi đại hỉ, cho là mình bọn người xác thực tìm một vị vi dân suy nghĩ mình chủ, sau đó nguyên một đám chia nhau làm việc, bắt đầu bắt tay vào làm xử lý việc này.

Tán nghị sinh tự đắc đến Cơ Xương cho phép về sau, liền bắt đầu chọn dùng "Chín một mà trợ" chính sách, ngày đêm không ngừng xử lý lý việc này, vì vạn dân bồn tẩu.

Mà dân chúng được nghe Tây Bá hầu thực hành "Chín một mà trợ" chính sách về sau, đều là hô to Tây Bá hậu nhân từ, mà lại có không ít nước khác dân chúng dừng mảnh vào Tây Kỳ.

Vừa mới bắt đầu một năm, đương thu thuế toàn bộ giao nạp đi lên về sau, Cơ Xương gặp tổng thu thuế cũng không giảm ít hơn nhiều, trong nội tâm càng thêm đã đồng ý tán nghị sinh "Chín một mà trợ" kế sách.

Năm thứ hai, tổng thu thuế liền cùng trước kia tương đương; năm thứ ba, tổng thu thuế trọn vẹn tăng trưởng một thành có thừa; xa hơn về sau, thu thuế khi thì tăng trưởng, khi thì ngang hàng, khi thì giảm bớt, bất quá nói tóm lại, so trước kia thu thuế muốn nhiều, cái này lại để cho Cơ Xương rất là vui mừng, đương nhiên, hắn cũng không có vui mừng quá mức, đem chuyện này cho che giấu xuống, hướng ra phía ngoài tuyên bố tổng thu thuế giảm bớt.

Về sau, Cơ Xương dùng cái này sự tình thăng tán nghị sinh vì Thượng đại phu, vì đủ loại quan lại đứng đầu.

Tây Bá hầu Cơ Xương giảm bớt dân chúng thuế má sự tình truyền vào Triều Ca về sau, đế tân rất là tán thưởng, phát hạ chiếu thư, gọi hắn là thiên hạ chư hầu chỉ làm gương mẫu, lại để cho thiên hạ các lộ chư hầu đều hướng Cơ Xương học tập.

Cơ Xương nhận được chiếu thư về sau, trong nội tâm cao hứng, bởi vì kể từ đó, hắn tại chư hầu bên trong đích uy vọng hội rất cao, đối với về sau báo thù rửa hận, thay thế Ân Thương, chừng thiên hạ quyền thế, liền càng có nắm chắc.

Đương nhiên, giảm bớt thuế má chỗ mang tới tốt lắm chỗ có thể không ngọt cái này nhỏ tí tẹo.

Ví dụ như, giảm bớt thuế má, thứ nhất, lại để cho dân chúng tán thành Tây Bá hầu, truyền hắn hiền tên;

Thứ hai, tại trong thiên hạ thanh danh trực tiếp áp chế mặt khác đại chư hầu, vì sau này mình chừng quân thiên hạ đánh rớt xuống trụ cột;

Thứ ba, có thể được đến đế tân thưởng thức, tán thưởng, có thể lại để cho thanh danh của hắn tại Triều Ca truyền bá, tương lai phản thương thời điểm, dân chúng cũng sẽ không biết phản đối hắn;

Thứ tư, bởi vì giảm bớt thuế má, chắc chắn lại để cho đế tân nghĩ lầm Tây Chu tổng thu thuế thiếu, chưa đủ quân đội cần thiết, chớ đừng nói chi là tăng cường quân bị, bởi vậy hắn cũng tự đối với Tây Chu giảm bớt đề phòng chi tâm, đối với Tây Chu không hề quá nhiều chú ý, mà Cơ Xương tắc thì có thể âm thầm phát triển, mở rộng thế lực của mình.

Đương nhiên, chỗ tốt cũng không chỉ như thế bốn điểm, còn có khác hoặc lớn hoặc nhỏ chỗ tốt, vụn vụn vặt vặt thêm cũng làm cho Cơ Xương chịu cao hứng.

Như thế có thể nói một lần hành động nên, không thể không nói, tán nghị sinh là cái đại tài, bằng không thì cũng sẽ không biết tiếng tăm truyền xa lịch sử.

Vẹn vẹn tán nghị sinh như thế nhất pháp liền lại để cho Cơ Xương đạt được lớn lao chỗ tốt, mà Cơ Xương chỗ nạp hiền tài không chỉ có riêng chỉ có tán nghị sinh một người, mặt khác một ít đại năng chi sĩ đều đều hướng Cơ Xương hiến kế, làm cho cả Tây Chu càng phát ra dân giàu nước mạnh!

...

Nói sau Văn Trung Tử, Văn Trung Tử từ khi trở lại Ngũ Hành đảo về sau, liền một mực tại Đông Hải bốn phía đi đi lại lại.

Tiết giáo đệ tử đại đô ở tại Đông Hải cảnh nội, có khác một bộ phận thì là ở tại Hồng Hoang đại lục ở bên trên, hôm nay toàn bộ Tiết giáo đệ tử, có thể nói tán loạn.

Thông Thiên giáo chủ, Đa Bảo, Triệu Công Minh cùng với Văn Trung Tử đối với cái này đều không thể làm gì, đặc biệt là hiện tại Phong Thần gần, hơn nữa Xiển giáo đem Khương Tử Nha đã thu vào môn hạ, lại để cho Tiết giáo mấy vị nhân vật trọng yếu toàn bộ đều đem ánh mắt đặt ở Xiển giáo trên người.

Mà trong lúc này, Văn Trung Tử thì là bốn phía bôn tẩu, từng cái dò hỏi Tiết giáo các vị sư đệ sư muội, cũng đồng thời nghiêm cẩn khuyên bảo bọn hắn tại Phong Thần trong lúc, ngàn vạn không nên đi ra ngoài, nếu như thật sự có việc, phải cùng nhiều vị sư huynh đệ chờ kết bạn mà đi.

Văn Trung Tử tại toàn bộ Tiết giáo đệ tử trong nội tâm đều là uy tín mười phần, không thể so với Thông Thiên giáo chủ kém bao nhiêu, bởi vậy, tất cả đều gật đầu đồng ý, về phần đến lúc đó thực gặp được có việc, sẽ hay không như vậy làm, Văn Trung Tử lại không thể mà biết.

Tiết giáo đệ tử quá nhiều, rất nhiều đệ tử, Văn Trung Tử thậm chí cũng không bá kiến, hắn đi dò hỏi tự nhiên chỉ là cùng hắn đồng lứa đích sư đệ sư muội, đồng thời cũng là hắn nhận thức.

Tại Văn Trung Tử đi dò hỏi Tam Tiêu thời điểm, phát hiện Nữ Oa nguyên cùng Tam Tiêu cùng một chỗ, mà khi Văn Trung Tử mời Tam Tiêu đi Ngũ Hành đảo ở lại thời điểm, Tam Tiêu nhưng lại từ chối nhà nhận rồi, Văn Trung Tử cũng đành chịu.

Cuối cùng Văn Trung Tử muốn ba người đi quản lý Tử Vi cung, nhưng là Tam Tiêu lại nói muốn ở lại Đông Hải cảnh nội bang lão sư quản lý Tiết giáo đệ tử, Văn Trung Tử không có có thể không biết làm sao, chỉ phải do các năng.

Về sau Văn Trung Tử tìm được Dương Giao cùng Viên Hồng hai người, phát hiện Dương Giao lúc này đã thành một cái chạy thiên hạ Tiêu Dao đạo sĩ, đối với cái này, Văn Trung Tử cũng không nói thêm cái gì.

Mà khi hắn phát hiện Viên Hồng cùng Mai Sơn Lục huynh đệ kết bái, cũng trở thành Mai Sơn Thất Thánh về sau, trong lòng cũng là cảm thán, "Thiên Ý như thế!"

Mặc dù như thế, nhưng Vân Trung Tử lần này chắc chắn sẽ không thuận theo Thiên đạo, tất nhiên sẽ cứu Viên Hồng.

Lại về sau, Vân Trung Tử liền đem ánh mắt đặt ở đề tân trên người, hắn che mắt chính mình Thiên Cơ, một mình một người tới đã đến Triều Ca, chú ý đề tân hết thấy.

Theo đề tân bái Văn Trọng vì sư, tập luyện võ nghệ, đến cuối cùng trở thành thiên tử, nhiếp chư hầu, chương thiên hạ, huỷ bỏ nô lệ chế độ một chút.

Đề tân hết thấy với tư cách tất cả đều bị Vân Trung Tử nhìn ở trong mắt, với tư cách đời sau người Vân Trung Tử nhưng lại đã minh bạch cái này đề tân tại sao phải rơi vào cái quốc phá người vong kết cục.

Đề tân những đến này sở tác sở vi có thể nói là một vị hùng tài vĩ lược Quân Chủ, nếu như một mực như vậy xuống dưới, chắc chắn đương danh muôn đời, trở thành mỗi người tôn sùng hiền quân.

Nhưng là không như mong muốn, đương đề tân trọng dụng nô lệ về sau, toàn bộ quốc gia quốc lực hưng thịnh, không còn có bất kỳ một cái nào thể lực có thể cùng mà so sánh với, đề tân cả người liền đã không có mục tiêu.

Mất thấy lấy quốc gia hưng thịnh phồn vinh, quốc thái dân an, vạn nhạc cụ dân gian nghiệp, cái này lại để cho đề tân cùng đời sau Hán Vũ Đế, Đường Huyền Tông một loại, đã đến hậu kỳ liền trở nên hào đại hi công, một loạt thói quen liền nổi gót tới.

Lại thêm Thượng Đế tân ở vào Phong Thần đại kiếp trong lúc, cái này nước mất nhà tan cũng thuộc bình thường.

Vân Trung Tử tham khảo đời sau, phân tích ra đề tân diệt quốc nguyên nhân, nhưng là Vân Trung Tử cũng biết, ở trong đó khẳng định còn có rất nhiều người trợ giúp, nếu không dùng Ân Thương mấy trăm năm thâm hậu nội tình, sao lại tại ngắn ngủn mấy chục năm nội đã bị huỷ diệt?

Hơn nữa căn cứ đời sau trí nhớ, Vân Trung Tử biết được, đề tân tại vị hậu kỳ, kẻ công tặc ngạo, hao tổn món tiền không lồ kiến Lộc đài, tạo rượu trị, huyền thệ vì lâm, tu kiến xa hoa cung điện lâm viên, trải qua cùng xa cực dục sinh hoạt, sử quốc khổ hư không.

Đề tân bảo thủ, không nạp trung ngôn, sử dụng bảo cách chờ cực hình, trấn áp nhân dân, mà lại giết Tỳ Can, tù ki tử, tín tiểu nhân, mất nhân tâm.

Trước mất chứng kiến, đời sau biết, lưỡng so sánh với, Vân Trung Tử biết rõ, đề tân đích thật là thay đổi, thế nhưng mà hắn lại biến, cũng sẽ không biết biến đến sát hại chính mình thân thúc thúc, thân nhi tử tình trạng.

Huống chi, cuối cùng đề tân không chỉ có sát hại chính mình thân thúc thúc, thân nhi tử, càng là viết ra dâm thư, ô nhục Thánh Nhân.

Hiện tại Nhân tộc ở trong, thường xuyên sẽ có Xiển giáo đệ tử, Tiết giáo đệ tử đi ra truyền đạo, bởi vậy, toàn bộ Nhân tộc đều là biết rõ Thánh Nhân tồn tại, Thánh Nhân chính là Bất Tử Bất Diệt, cùng thiên đù thọ Thần Minh.

Hắn đề tân gần kẻ chi là một phạm nhân, mặc dù là một cái quân vương, một cái hiền quân, mặc dù lại tự tin, tự đại, cũng không dám đối với Thánh Nhân bất kính, trừ phi hắn choáng váng, thế nhưng mà đề tân gốc sao? Không, hắn không gốc!

Thế nhưng mà hắn không chỉ có làm ra đối với Thánh Nhân bất kính sự tình đến, càng là viết ra dâm thư, ô nhục Nữ Oa bực này thân có tạo người đại công đức Thánh Nhân, cái này lại để cho Vân Trung Tử biết rõ, đề tân làm ra như thế sự tình đến, trong đó khẳng định có rất nhiều chuyện ẩn ở bên trong, mà cái này người sau lưng, nhất định là cùng Nữ Oa ngang nhau cảnh giới, địa vị người —— Thánh Nhân!

Vân Trung Tử hôm nay cần phải làm là nhìn xem cái này người sau lưng rốt cuộc là ai, tuy nhiên trong nội tâm đã có suy đoán, tám chín phần mười là cái kia Tây Phương Giáo Chuẩn Đề đạo nhân.

Sở dĩ như vậy suy đoán, là vì Tây Phương Giáo muốn đông tiến, nhất định phải chờ Tiết giáo suy yếu, bằng không thì, phương đông tất cả đều tín Tiết giáo, hắn Tây Phương Giáo liền sụp đều uống không đến một ngụm, mà muốn sử Tiết giáo suy yếu, tự nhiên là mượn nhờ Phong Thần đại kiếp.

Thế nhưng mà, bởi vì cái gọi là mất thấy mới là thật, Vân Trung Tử tuy nhiên trong nội tâm như vậy phỏng đoán, nhưng là dù sao không có chứng cứ, cho nên Vân Trung Tử tự nhiên muốn muốn tận mắt vừa ý xem xét.

... ..

Hôm nay Chương 02:, phía trước đã phát qua một chương, các vị thư hữu nhớ quên xem.

Vốn cho là hôm nay hội lùi lại thật lâu, lại không nghĩ rằng sự tình giải quyết rất thuận lợi, cho nên tựu sớm đổi mới.

Mặt khác Vân Phong đã thành lập nên một cái các bạn đọc, chỗ bình luận truyện cùng thông tin tác giả trong đều có Group số, giới thiệu văn tất trong không thể phát ra tới, lại để cho Vân Phong rất cảm tức, chỉ có thể đặt ở đây hai nơi rồi, nhìn qua các vị thư hữu thêm bày a!

Lần nữa cầu phiếu, cầu phiếu đề cử, hôm nay phiếu đề cử thật sự rất ít a, Vân Phong tại cố gắng sáng tác, cũng thỉnh các vị thư hữu nhiều hơn ủng hộ, Vân Phong bái tạ!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Chuẩn Đề tương mời

Để tân gặp quốc gia phát triển thuận lợi, quốc lực hưng thịnh, phồn vinh, rồi sau đó liền trở nên kiêu xa tự mãn, càng phát ra ham hưởng lạc, mà lại tốt nộ.

Chợt một ngày, biên quan báo cáo, có Bắc Hải bảy mươi hai lộ chư hầu dùng Viên Phúc Thông cảm đầu vậy mà phản loạn.

Tin tức truyền đến Triều Ca, đủ loại quan lại kinh hãi, để tân rất là kinh sợ, vì vậy phái thái sư Văn Trọng chinh phạt Bắc Hải.

Thái sư Văn Trọng chinh phạt Bắc Hải bắt quá mấy tháng, một ngày tảo triều, Tể tướng Thương Dung ra lóp lói nói, "Mấy ngày sau chính là ba tháng mười lăm, là Thánh Mẫu Nữ Oa Nương Nương lễ Nô-en chi thần, thỉnh bệ hạ giá lâm Nữ Oa cung dâng hương."

"Nữ Oa có gì công đức? Muốn cô nhẹ vạ thừa lúc mà hưởng dâng hương." Để tân ngạc nhiên nói, đồng thời trong hai mắt có mê về nghi hoặc.

Quần thần nghe vậy phải sợ hãi, lẫn nhau nhìn nhau, không rõ để tân vì sao nói ra như thế lời nói đến.

Nữ Oa công đức không nói thân là đế vương đế tân, mặc dù là nghèo khổ dân chúng cũng đều biết được, để tân trước kia là phi thường tôn sùng Nữ Oa Thánh Nhân, nhưng hôm nay như thế nào đột nhiên trở nên mạch sinh ?

Thương Dung tuy nhiên khó hiểu, bất quá y nguyên tấu nói, "Nữ Oa Nương Nương chính là Thượng Cổ Đại Thần, đặc đạo lưu hành một thời tạo người tiến hành, mới có ta Đại Thương vạn dân. Sau có Cộng Công đầu sỏ Bất Chu sơn, thiên nghiêng Tây Bắc, đất sụt Đông Nam, Nữ Oa Nương Nương lại dùng ngũ sắc thạch Bổ Thiên động, có công với vạn tộc, quần chúng lập tự nhằm báo thù hấn ân, nay Triều Ca tự này phúc thần, tắc thì bốn mùa an khang, quốc tộ lâu dài, mưa thuận gió hoà, tai hoạ tiềm tiêu, này phúc quốc tí dân chi chính thần, bệ hạ đương hướng đi hương!"

"Ân! Chuẩn tấu. Tự theo ái khanh nói như vậy, ngày mai cô thân đi Nữ Oa cung dâng hương." Để tân mặc dù đã chuẩn tấu, có thể trong mắt y nguyên một mảnh sương mù, mơ mơ màng màng, trên mặt cũng không cái gì biểu lộ.

"Bệ hạ thánh minh."

Đủ loại quan lại cùng kêu lên bái đạo, nhưng là quần thần trong nội tâm đều là âm thầm nói thầm, cảm giác hôm nay để tân cùng dĩ vãng khác nhau rất lớn, nhưng là bọn hắn với tư cách thần tử rồi lại không dám hỏi nhiều, chỉ phải đem việc này vui trong lòng.

Mà thân ở Triều Ca thành nội Văn Trung Từ tự nhiên đem đây hết thảy nhìn ở trong mắt, đặc biệt là để tân biến hóa, lại để cho Văn Trung Từ trong nội tâm giật mình, bởi vì liền hấn cũng không phát hiện để tân là như thế nào bị người khống chế, do đó trở nên như thế.

Văn Trung Từ âm thầm bấm đốt ngón tay một phen, không khỏi ngửa mặt lên trời không nói gì, cách Phong Thần chỉ kỳ càng ngày càng gần, cái này Thiên Cơ cũng càng thêm tối nghĩa, bất luận chuyện gì, muốn suy diễn cũng không có so khó khăn, loại cảm giác này làm cho Văn Trung Từ rất là tức giận.

Đương nhiên, Văn Trung Từ cũng minh bạch, việc này có lẽ là Thánh Nhân động tay chân, bởi vậy mặc dù không có đến Phong Thần đại kiếp, hấn muốn tính ra, cũng rất không có khả năng.

"Cái này để tân bản có thể trở thành muôn đời kính ngưỡng minh chủ, đáng tiếc cuối cùng trở nên hết sức xa dục, bởi vậy bị Thánh Nhân thuận tay tính kế một bả, ai, cũng coi như hấn tự xẻo, một bước sai thành ngàn sai, cả đời anh minh hủy hoại chỉ trong chốc lát, muốn trở thành một đời minh chủ, hoàn toàn chính xác rất khó khăn."

Văn Trung Từ trong nội tâm không khỏi vì để tân cảm thấy không đáng, bị Thánh Nhân tính toán, để tân thật sự là đồ tám đời huyết mồi.

"Để tân sắp sửa tiến Nữ Oa cung dâng hương, bởi vậy dẫn phát ra đề mục dân thơ, nhục Thánh Nhân, do đó Phong Thần chi kiếp chính thức tiến đến, nếu như tại hấn đề thơ thời điểm ngăn cản, mặc dù là Phong Thần đại kiếp tiến đến, ta Tiết giáo đệ tử tử thương có lẽ cũng sẽ không biết lớn như vậy a?"

Nghĩ đến đây, Văn Trung Từ liền ý định ở ngoài sáng ngày để tân dâng hương thời điểm, tiến đến ngăn cản, đã làm ổn thỏa để đạt được mục đích, Văn Trung Từ đem Dương Giao cùng Viên Hồng hai người cùng nhau triệu tập đến Triều Ca, sợ ngoài ý muốn nổi lên.

"Hiện vì sư có một chuyện muốn hai người các người đi làm, lập tức lên, hai người các người liền giám thị lấy người nọ gian để vương đế tân nhất cử nhất động, cho đến hấn Nữ Oa cung dâng hương hoàn tất, trong lúc này, phát sinh bất cứ chuyện gì, đều nhất nhất bẩm báo cho vi sư."

Vừa thấy hai người tới phụ cận, Vân Trung Tử lập tức nghiêm túc phản phó như thế.

Cái này lại để cho Viên Hồng Dương Giao trong lòng hai người kinh hãi, bọn hắn cơ hồ rất ít nhìn thấy Vân Trung Tử như thế nghiêm túc thời điểm, hai người biết rõ việc này tất nhiên không phải chuyện đùa, không được phép bọn hắn qua loa, bởi vậy, hai người lập tức khom người nói, "Sự tôn yên tâm, đồ nhi hai người ôn hòa toàn lực ứng phó, không có chút nào thư giãn."

"Ân! Nhớ kỹ muốn cẩn thận, thận trọng đối đãi, việc này liên quan đến quá nhiều, nhất định phải đem bất kỳ một hành động lời nói đều nhớ kỹ, còn có nhớ kỹ một điểm, vô luận hắn làm cái gì, các ngươi hai người đều không nên ngăn cản, hết thấy có vi sự, các ngươi chỉ cần âm thầm giám thị là được."

Vân Trung Tử vẻ mặt vẻ mặt ngưng trọng, lần nữa khuyên bảo, lại để cho trong lòng hai người đều là rung mình, hai người đều có thể xem ra sự tôn của mình đối với cái này sự tình coi trọng, thậm chí đã vượt qua dĩ vãng bất luận cái gì một lần, hai người đều có chút kinh hãi.

Hai người cảm giác được việc này tầm quan trọng, lập tức lĩnh mệnh mà đi.

Mất thấy lấy hai người ly khai, đi giám thị để tâm hết thảy, Vân Trung Tử trên mặt ngưng trọng lại không có chút nào chậm lại, Vân Trung Tử nhìn xa Tây Phương Giáo phương hướng, không biết suy nghĩ cái gì.

Mà cùng lúc đó, Tây Phương Giáo Linh Sơn bên trên, Chuẩn Đề đạo nhân có cảm giác, cũng nhìn về phía Triều Ca thành, khe chau mày, lâm vào trong trầm tư, không biết tại kế hoạch mấy thứ gì đó.

...

Bất quá mấy ngày liền đã đến Nữ Oa lễ Nô-en chi thần, để tâm khởi giá xuất hành, hướng Triều Ca cửa Nam mà đi, có 3000 thiết kỵ, 800 ngự lâm bảo hộ, vô Thành vương Hoàng Phi Hổ hộ giá, cả triều văn võ đi theo.

Nội thành dân chúng mọi nhà dâng hương thiết án, hộ hộ kết hoa phổ chiên.

Để tâm trên đường đi, trên mặt tất cả đều là dáng tươi cười, cùng thường ngày độc nhất vô nhị, chút nào nhìn không ra khác thường.

Âm thầm chú ý đầy hết thảy Vân Trung Tử nhíu mày, hắn biết rõ, đương để tâm dâng hương lúc, khẳng định lại sẽ phát sinh biến hóa, liền định tiếp tục chú ý.

Nhưng đột nhiên, đúng lúc này, một giọng nói vang lên tại Vân Trung Tử trong tai, "Đạo hữu thật sự là thật hăng hái a, liền nhân gian nho nhỏ một cái đế vương vì Thánh Nhân dâng hương như thế việc nhỏ, đạo hữu rõ ràng đều có thể như thế chú ý."

Cùng lúc đó, một đạo thất thái chi sắc lập tức đem Vân Trung Tử bao phủ ở, rồi sau đó không gian chấn động cùng một chỗ, Vân Trung Tử thân ảnh liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Vân Trung Tử quá sợ hãi, hắn tuy nhiên toàn bộ tinh thần chú ý để tâm, có thể thần thức cũng là trải rộng phương viên mấy ngàn dặm nội, không nghĩ tới rõ ràng bị Chuẩn Đề đạo nhân đánh lên một bả, tại hắn còn không có kịp phản ứng thời điểm, cũng cảm giác toàn thân bị một cỗ áp lực trời bố ở, rồi sau đó bị một đạo Thất Thái màn sáng kéo vào trong hư không.

"Chuẩn Đề đạo nhân, ngươi thật sự là hèn hạ vô sỉ, rõ ràng đi cái kia đánh lên sự tình."

Vân Trung Tử tuy nhiên kinh hãi, bất quá phản ứng cũng là thần tốc, lập tức toàn thân nguyên khí bắt đầu khởi động, toàn thân chấn động, tựa phải có điều động tác.

Nhưng vào lúc này, Vân Trung Tử đột nhiên cảm giác trên người áp lực tản ra, cái kia Thất Thái màn sáng cũng là lập tức hóa thành Thất Bảo Diệu Thụ, lóe lên phía dưới liền trực tiếp chui vào cách đó không xa Chuẩn Đề đạo nhân thân trung.

Vân Trung Tử lập tức sửng sốt, lập tức lục lọi nhìn lại, lập tức kinh ngạc, ánh mắt quái dị, có chút không rõ ràng cho lắm.

Xa xa, chỉ thấy Chuẩn Đề đạo nhân xếp bằng ở hư không, trước mặt nổi lơ lửng một phương bàn, trên bàn nhưng lại bày đặt một ít đồ uống trà, mà giờ khắc này, Chuẩn Đề đạo nhân thì là một bên điều trà, một bên cười tùm tùm hướng Vân Trung Tử lời nói, "Ha ha, đạo hữu đừng có hiểu lầm, hôm nay thỉnh đạo hữu tới đây, bất quá là muốn cùng đạo hữu trò chuyện với nhau đại đạo mà thôi, đến, mời ngồi."

Vân Trung Tử da mặt trực tiếp nhảy, thần thức quét qua, phát hiện mình rõ ràng đã rời xa Triều Ca mấy trăm vạn dặm, mặc dù giờ phút này chạy trở về, chỉ sợ cũng đã dâng hương hoàn tất.

Thánh Nhân đích thủ đoạn quả nhiên không giống bình thường, Vân Trung Tử trong nội tâm phần nộ đồng thời cũng là đối với Thánh Nhân sinh ra kính sợ, chính mình tốt xấu là Chuẩn Thánh cường giả, mặc dù mới vừa mới tiến giai Chuẩn Thánh, nhưng là rõ ràng tại không phản ứng chút nào phía dưới đã bị cách không nhiếp cách mấy trăm vạn dặm, bức này thần thông, hoàn toàn chính xác không phải Vân Trung Tử cảm tưởng.

Nhưng là Vân Trung Tử nhưng lại không biết, kỳ thật Chuẩn Đề đạo nhân sớm đã đem Thất Bảo Diệu Thụ bố trí tại để tâm đi Nữ Oa cung phải qua trên đường, mà Vân Trung Tử một đường toàn bộ tinh thần chú ý để tâm, tuy nhiên thần thức trải rộng, lại cũng không có cẩn thận cảm ứng hư không, bởi vậy mới bị Chuẩn Đề đạo nhân đánh lên đắc thủ.

Vân Trung Từ nhìn qua cười tủm tỉm Chuẩn Đề đạo nhân, hận không thể tiến lên cho hắn một chầu mãnh liệt đánh, đáng tiếc cũng chỉ có thể ngấm lại.

"Chuẩn Đề Thánh Nhân, người đem ta lướt chỗ này, đến cùng có chuyện gì, không ngại nói thẳng a." Vân Trung Từ do dự một lát, như thế hỏi, đồng thời đi qua, cầm lấy trên bàn trà liền uống.

Chuẩn Đề đạo nhân một phát miệng, mỉm cười, làm làm ra một bộ thân cận bộ dạng, đạo, "Đừng như vậy khách khí, bảo ta một tiếng đạo hữu là được."

"Phốc!"

Vân Trung Từ thiếu chút nữa không có trực tiếp một miệng trà cho phun ra đến, lập tức liền một hồi ho mãnh liệt, cái này lại để cho Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

"Vân Trung Từ đạo hữu, bản đạo có chút tò mò, vì sao người đối với cái kia để tâm sự tình như vậy chú ý? Hắn không chính là một cái nhỏ nhỏ để vương mà thôi, đến cùng có chỗ nào như thế hấp dẫn người?" Đãi Vân Trung Từ sau khi ngồi xuống, Chuẩn Đề đạo nhân đã nói đã đến chính đề bên trên.

Vân Trung Từ nghe vậy nhìn thẳng Chuẩn Đề đạo nhân, đáng tiếc cũng không theo Chuẩn Đề đạo nhân trong mắt phát hiện cái gì, nghĩ nghĩ, thần nhiên nói, "Cũng không có gì, cái này đương Thần Tiên đương lâu rồi, đã muốn làm cái phàm nhân, thể nghiệm thể nghiệm phàm nhân sinh hoạt, mà cái kia để vương tắc thì là phàm nhân trong thành tựu lớn nhất chi nhân, bản đạo tự nhiên đối với hắn nhiều hơn chú ý rồi."

Chuẩn Đề đạo nhân khoe miệng co giật, Vân Trung Từ cái này rõ ràng cho thấy tại chuyện phiếm, bất quá mặc dù đối với Vân Trung Từ chú ý để tâm sự tình rất ngạc nhiên, bất quá lại cũng không có tiếp qua hỏi.

Về sau hai người ở cái địa phương này nói chuyện trời đất, phảng phất đối với cái kia để tâm dâng hương sự tình chút nào cũng không quan tâm giống như được.

Trong lúc này, Vân Trung Từ lại là có chút hoang mang, bởi vì hắn từ khi đi vào cái chỗ này liền một mực chú ý đến Chuẩn Đề đạo nhân, phát hiện Chuẩn Đề đạo nhân rõ ràng thật sự chỉ là cùng hắn tùy tiện đàm luận, đối với cái kia để tâm sự tình cũng chỉ là hiểu kỳ vừa hỏi, rồi sau đó liền không hề đàm luận, lại để cho trong lòng của hắn tràn đầy nghi hoặc.

Vân Trung Từ khó hiểu, nhưng là hắn cũng biết, Thánh Nhân thần thông không phải hắn một cái nhỏ nhỏ Chuẩn Thánh có thể biết rõ.

Bởi vậy, chỉ cần chờ để tâm dâng hương hoàn tất, đi về hỏi hỏi Dương Giao hai người sẽ gặp biết được cái kia để tâm dâng hương thời điểm đã phát sanh hết thấy sự tình, đồng thời lại phỏng đoán một phen, không khó phát hiện trong đó chuyện ẩn ở bên trong.

Cho nên Vân Trung Từ cũng không hề chú ý để tâm sự tình, đem hắn giao cho Dương Giao hai người, hắn chỉ cần chú ý Chuẩn Đề đạo nhân nhất cử nhất động là được rồi.

Hơn nữa tại Thánh Nhân trước mặt dùng thần thức đi giám thị tên còn lại, cũng sẽ biết lại để cho Chuẩn Đề đạo nhân khó chịu, mà hắn cùng với Chuẩn Đề đạo nhân tâm đó vốn tự giúp nhau không có chút nào hảo cảm, nếu như bởi vì việc này bị Chuẩn Đề đạo nhân dọn dẹp một phen, trong vân kia từ cần phải tức điên không thể.

Bởi vậy Vân Trung Từ cũng liền cùng Chuẩn Đề đạo nhân thiên nam địa bắc nghiên cứu thảo luận, trong lúc, Chuẩn Đề đạo nhân hướng chỉ đem chính mình Tây Phương Giáo đối với đại đạo một ít lý giải, nói ra, lại để cho Vân Trung Từ được ích lợi không nhỏ.

Hai người tựa như vậy, một bên thưởng thức trà, một bên luận đạo, rất tiêu sái.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Tay chân

Rống! ! ! !

Để tâm bọn người trước đến Nữ Oa cung, để tâm cách liền lên điện, hương đốt trong lò, văn võ theo lớp bái hạ tất.

Để tâm quan sát trong điện sáng chói, điện trước hoa lệ, năm màu kim; kim đồng đứng đứng chấp tràng, Ngọc Nữ song song nâng Như Ý.

Ngọc câu nghiêng treo, nửa luân Tân Nguyệt treo trên bầu trời; bảo trướng Bà Sa, vạn đối với màu loan hướng đầu.

Bích Lạc bên giường, đều là vũ hạc bay liệng loan; Trầm Hương bảo tọa, tạo nên đi Long Phi Phượng.

Bồng bênh kỳ màu dị tằm thường, lò vàng thụ ai Lượn lờ trình tường đằng sương mù tím, ngân đèn cây huy hoàng.

Như thế ý cảnh, di cảnh, sử để tân nhất thời thấy ngây người, không chỉ có để tân say đắm ở Nữ Oa cung dị cảnh, liền đi theo để tân mà đến văn võ quần thần tất cả đều mặt hiện vẻ si mê.

Để tân dù sao cũng là để vương, tâm tình tự nhiên không tầm thường, có chút si mê liền phục hồi tinh thần lại, nhưng trong lòng thì phi thường rung động, như thể trang phục, mặc dù liền hấn hoàng cung cũng so với không bên trên, nhưng trong lòng thì có chút hâm mộ, nguyên bản đã không có mục tiêu, nhưng lại lần nữa nảy sinh, có lẽ cái này là về sau hấn hoa món tiền khổng lồ chế tạo Lộc đài nguyên nhân a.

Để tân đục lỗ nhìn lên quanh người một đám thần tử, lập tức giận dữ, nhìn xem quần thần cái chủng loại kia tươi đẹp mộ chi sắc, để tân lại phảng phất gặp được một đám sai lang, nhìn chăm chăm theo dõi hấn quốc khố, trong nội tâm tức giận, muốn mở miệng quát lớn.

Nhưng vào lúc này, cung điện chính tề, lầu các phong long Nữ Oa cung trong, bỗng nhiên nổi lên một trận cuồng phong, cái kia cuồng phong công bằng, hoàn toàn xoáy lên bao lại Nữ Oa tượng thánh trướng mạn.

Cái kia Nữ Oa tượng thánh lập tức hiện ra tại để tân trước mặt, Nữ Oa dung mạo Ruili [Thụy Lệ], màu ngọc bích bồng bênh, quốc sắc dung nhan, giống như như nhị cung Tiên Tử lâm phạm, nguyệt điện Hằng Nga tạ thế.

Nữ Oa thánh nhan lại để cho để tân tâm viên ý mã, không kềm chế được, nhìn qua cái kia mỹ mạo dung nhan, để tân cả người ngây dại, ngơ ngác nhìn qua Nữ Oa tượng thánh.

Cùng lúc đó, để tân trong hai mắt chậm rãi trở nên sương mù, "Ọt ọt" một tiếng, để tân nhưng lại không tự chủ được nuốt một miếng nước bọt, để tân di động thân hình, muốn tiến lên vuốt ve Nữ Oa tượng thánh.

Thương quang vinh có thể trở thành Thủ tướng, há có thể là người bình thường, hấn tại để tân vừa phải có điều động tác lúc, vừa mới phục hồi tinh thần lại, lúc này vừa thấy để tân động tác, lập tức kinh hãi, lập tức lớn tiếng mở miệng đạo, "Bệ hạ, không thể!"

Như thế hét lớn một tiếng, giống như một đạo Kinh Lôi nổ vang tại để tân trong đầu, lập tức lại để cho cái kia để tân toàn thân cứng đờ, sau đó kịp phản ứng, đương phát hiện mình vừa rồi ngu xuẩn tiến hành lúc, cả người giật nảy mình rùng mình một cái, trong nội tâm một trận hoảng sợ.

"Cô vương..." Để tân về mặt hồi hận chi sắc, muốn nói cái gì đó.

Có thể lời nói vừa mới nói ra, cả người rõ ràng sắc tâm tái khởi, trong nội tâm một giọng nói vang lên, "Người thân là vạn dân chi chủ, nhưng cung trong còn có này tuyệt sắc?"

Đồng thời để tân hai mắt lần nữa trở nên sương mù, nhìn qua Nữ Oa tượng thánh, để tân đối với bên cạnh thị vệ phân phó nói, "Lấy văn phòng tứ bảo đến!"

Mà lúc này thị vệ cùng với khác đại bộ phận quần thần cũng không kịp phản ứng, thương quang vinh giận dữ, trực tiếp hét lớn lên tiếng, "Nơi này chính là tế tự Thánh Mẫu nương nương Nữ Oa cung, không được phép bọn người như thế dơ bẩn, còn không mau mau tỉnh lại!"

"Hi!"

Mọi người lập tức tất cả đều tỉnh lại, mỗi một cái đều là hít vào khí lạnh, hồi hận vô cùng, trên mặt xuất hiện vẻ xấu hổ, ngay ngắn hướng quỳ rạp trên đất, đi dập đầu chi lễ, khẩn cầu đạt được Nữ Oa tha thứ.

Mà đưa lưng về phía quần thần để tân nhưng lại không có bất kỳ biến hóa nào, hai mắt y nguyên mê đắm chăm chăm vào Nữ Oa tượng thánh, thương quang vinh đạo kia quát lớn âm thanh vậy mà không để cho hấn tỉnh quay tới.

Âm thầm quan sát đến đây hết thấy Dương Giao cùng Viên Hồng trong lòng hai người tự nhiên kinh sợ, Nữ Oa là Thánh Nhân, chính là Văn Trung Từ sư thúc, bọn hấn không được phép những người phạm tục này như thế ô nhục, có thể vừa nghĩ tới Văn Trung Từ đối với bọn hấn khuyên bảo, liền chỉ có thể cắn răng ấn nhẫn, yên lặng nhìn xem đây hết thấy.

Đồng thời, trong lòng hai người cũng là nghi hoặc liên tục, bởi vì để tân biểu hiện quá khác thường rồi, đặc biệt là một mà tiếp, lại mà ba đối với Nữ Oa sinh ra sắc tâm.

Mà về phần để tân tại sao lại trở nên như thế, bọn hấn nhưng lại chút nào cũng không thể cảm giác, hai người biết rõ, khẳng định có người động tay chân, hơn nữa tu vi so bọn hấn cao quá nhiều, đây cũng là hai người không dám hành động thiếu suy nghĩ một nguyên nhân khác.

Lúc này, để tân gặp cũng không người mang tới văn phòng tứ bảo, lập tức giận dữ, lần nữa phân phó nói, "Cho cô vương lấy văn phòng tứ bảo đến!"

Long Uy đại phát, khiến cho một đám người run run rẩy rẩy, đại khí cũng không dám ra.

Một lát thời gian, một thị quan cuống quýt mang tới văn phòng tứ bảo, đem chi dâng cho để tân.

Để tân trên mặt xuất hiện sắc mặt vui mừng, rồi sau đó sâu nhuận bút lông nhỏ, lành nghề cung phần trên vách đá, đề bút làm thơ một thủ, "Phượng loan bảo trưởng cảnh phi thường, lộ về nhũ kim loại xảo dạng trang, khúc khúc Viễn Sơn phi thủy sắc, nhẹ nhàng vũ tay áo ánh hà vảy. Lê hoa đài vũ tranh giành kiều diễm, cây thực được lung yên sinh mị trang, nhưng được xinh đẹp có thể cử động, thu hồi Trường Nhạc thị quân vương."

Đợi đến làm thơ hoàn tất, để tân dương dương tự đắc, cười ha ha .

Mà quần thần phản ứng lại cùng để tân hoàn toàn trái lại, tất cả mọi người là hoảng sợ thất sắc, trong đó Thủ tướng Thương Dung kinh hoàng, vội vàng lên tiếng đạo, "Bệ hạ sao có thể đối với Thánh Mẫu như thế bất kính? Nữ Oa chính là Thượng Cổ chi chính thần, Triều Ca chi phúc chủ. Lão thần thỉnh giả thấp hương, khẩn cầu phúc đức, sử vạn nhạc cụ dân gian nghiệp, vũ điệu thuận gió, bình lửa ninh tức. Nay bệ hạ làm thơ, dâm loạn vị thánh minh, không hề cung kính chi thành; là hoạch tội với thần thánh, không phải thiên tử tuần du kỳ thỉnh chi lễ. Nguyên chúa công dùng nước rửa chi, sợ thiên hạ dân chúng xem cách nhìn, đồn đãi Thánh Thượng không đức chính tai."

"Ái khanh loại bỏ rồi, trầm xem Nữ Oa chi cho, có tuyệt thế có tư thế, bởi vì làm thơ dùng ca ngợi chi, há có hấn ý, khanh không nhiều nói! Huống cô chính là vạn thừa lúc tôn sư, lưu cùng dân chúng xem chi, có thể thấy được nương nương mỹ mạo tuyệt thế, cũng cô chi đi bút tai."

Để tân trong hai mắt sưng mù chi sắc như trước không tiêu, nghe nói thương quang vinh nói như vậy về sau, nhưng lại không có chút nào hối hận.

"Bệ hạ, như vậy không ổn..." Quần thần đều kinh hoàng rồi, đắc tội Thánh Nhân cái kia không thể nghi ngờ tại muốn chết, nếu như Thánh Mẫu Nữ Oa vì vậy mà tức giận, toàn bộ triều nhà Thương chi sợ sẽ ở sớm chiều gian bị hủy diệt.

Để tân nghe vậy nhưng lại trên mặt xuất hiện tức giận, cùng với một tia không phiến, lập tức mở miệng đánh gãy mọi người khuyên giải, "Tốt rồi, cô ý đã quyết, các vị ái khanh không cần nhiều lời."

Nói xong lưu luyến nhìn một cái Nữ Oa tượng thánh, lập tức long bào hát lên, quay người mà đi, "Khải hoàn hồi hương!"

Quần thần nom nóp lo sợ, cảm như hén, tất cả đều cúi đầu, trong nội tâm có thể nói khủng hoảng đến cực điểm, tất cả đều tại vì triều nhà Thương lo lắng, thế nhưng mà bọn hắn không dám ra nói khích lệ giới.

Trong đó Thủ tướng thương quang vinh trong triều cực kỳ có uy tín, mặc dù là để tân cũng sẽ không biết cảm thân phận áp hấn, bởi vậy Thủ tướng thương quang vinh nhiều lần mở miệng trình lên khuyên ngăn.

Có thể cùng dĩ vãng bất đồng chính là, lần này để tân rõ ràng không hề bận tâm hấn mặt, trực tiếp tại Nữ Oa cung quát tháo cho hấn, càng làm cho người đem thương quang vinh trào , lại để cho quần thần đều rất là kinh ngạc, trong nội tâm hoang mang không thôi.

Thủ tướng thương quang vinh thấy vậy, trong nội tâm thờ dài, hấn biết rõ, mặc dù hấn lại như thế nào khích lệ giới, cũng không tạo nên bất cứ tác dụng gì, bởi vậy cũng liền không cần phải nhiều lời nữa.

Đồng thời tùy ý thị vệ bắt lấy chính mình, bắt quá những thị vệ này cũng biết thương quang vinh quyền thế là dưới một người trên vạn người, cho nên cũng không có chính xác áp giải.

Nữ Oa cung dâng hương hoàn tất, để tân mang theo một đám người hồi hương mà đi.

Bắt quá tại trước khi đi, Thủ tướng Thương Dung nhưng lại ở lâu một tương tượng, mệnh thị vệ lặng lẽ tẩy đi trên tường câu thơ.

Nhưng thương quang vinh trong nội tâm cũng lo lắng, dù sao việc này liên quan đến triều nhà Thương tương lai, tuy nói Nữ Oa thân là Thánh Nhân, có lẽ không biết đem trên những đề trong lòng này, thế nhưng mà Nữ Oa dù sao cũng là nữ tính, đối với như thế dâm uế thi từ, tám chín phần mười hội tức giận, bởi vậy không được phép hấn chút nào chủ quan.

Sau đó thương quang vinh cố ý tìm cái lý có, công bố thân thể của mình không thoải mái, muốn chờ đợi một lát tài năng ra đi, bởi vì để tân lúc này đang tại nổi nóng, cũng không để ý đến thương quang vinh, liền dẫn mọi người đi nha.

Tại thương quang vinh tự mình giám sát xuống, hai cái thị vệ lo sợ bất an đem sờ hữu thi từ lau đi sạch sẽ.

Đương thi từ bị lau đi về sau, thương quang vinh rốt cục trong nội tâm thờ dài một hơi, lúc này, thương quang vinh mới phát hiện mình sớm đã đầy người mồ hôi lạnh.

Nhìn một mắt sắc mặt tái nhợt hai cái thị vệ, thương quang vinh an ủi, "Bọn người yên tâm, việc này vèn vèn người ta ba người biết được, nếu như bệ hạ phát hiện, bốn tướng hội một mình gánh chịu, tự không biết liên quan đến các người hai người."

Hai cái thị vệ trong nội tâm mi-cơ am-pe, đồng thời trên mặt xuất hiện vẻ xấu hổ, bắt quá thương quang vinh cũng không đem hấn đề ở trong lòng, rồi sau đó ba người đã đi ra Nữ Oa cung.

Nhưng là Thương Dung nhưng lại không biết, ngay tại ba người hấn đi không lâu sau, trên vách tường kia câu thơ vậy mà quỷ dị lại xuất hiện ở trên vách tường.

Bắt quá âm thầm quan sát đến đây hết thấy Dương Giao cùng Viên Hồng nhưng lại nhìn cái thật sự rõ ràng, rõ ràng.

Đối với cái này, trong lòng hai người đều là rung mình, có thể ở hấn hai người mí mắt dưới, vô thanh vô tức động tay chân, hai người biết rõ người nọ

khẳng định sớm đã phát hiện hấn hai người, bất quá nhưng lại không tận lực né qua hấn hai người tai mắt, hiển nhiên người nọ cũng không lo lắng tương lai sẽ có sự việc đã bại lộ một ngày.

Đồng thời, lại để cho trong lòng hai người nghi hoặc chính là, vì sao sư phụ của mình không có ra tay, thế nhưng mà nghĩ đến đây, trong lòng hai người liền đồng thời sáng ngời, một cái ý nghĩ sôi nổi mà ra.

"Chẳng lẽ người xuất thủ, liền sư tôn cũng không có nắm chắc đối phó? Bằng không thì sư tôn vì sao không có ra tay ngăn cản? Cái kia... Cái kia người xuất thủ... Sẽ không phải là Thánh Nhân a?"

Ý nghĩ này vừa ra, hai người tất cả đều giật nảy mình đánh cái rùng mình, trong nội tâm chịu kinh hãi, đồng thời liền tưởng đến chính mình sư tôn phía trước giao cho mình hai người nhiệm vụ này vụ lúc, vẻ mặt vẻ mặt ngưng trọng, hiển nhiên sư tôn của mình cũng là sớm đã biết được ra tay chỉ nhân thân phận.

Mặc dù mình sư tôn thần bí, toàn bộ Hồng Hoang đại năng chi sĩ là mọi người đều biết, thế nhưng mà trải qua việc này về sau, hai người càng phát ra cảm thấy sư tôn của mình thần bí.

Những sự tình này cũng không phải bọn hấn hiện tại đủ khả năng tiếp xúc, cho nên hai người cũng không hề đa tưởng, đi thẳng Nữ Oa cung, hướng Triều Ca thành tiến đến, muốn sớm chút đem việc này bẩm báo cho sư tôn của mình.

... ..

Mỗi ngày hai chương đổi mới a, Vân Phong tại rất cố gắng viết chữ, cầu ủng hộ, cầu phiếu đề cử!

Buổi tối đổi mới hai chương

Nay Thiên Vân phong cảm giác thân thể có chút không thoải mái, ngực khó chịu, ý định đi kiểm tra thoáng một phát, cho nên hôm nay đổi mới liền lùi lại đến tối a!

Bất quá các vị yên tâm tâm, hôm nay làm theo hội hai chương, nhìn qua các vị thư hữu nhiều hơn thông cảm!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Nộ mà chiêu yêu

Ngay tại Chuẩn Đề đạo nhân tương "Mời" Vân Trung Tử cùng một chỗ luận đạo thời điểm, đế tân cũng đã dâng hương hoàn tất.

Bất quá Chuẩn Đề đạo nhân coi như cũng không hiểu biết, từ trước đến nay Vân Trung Tử thiên nam địa bắc đại đàm đặc đàm.

Mấy canh giờ về sau, Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên nói, "Hôm nay cùng đạo hữu trò chuyện với nhau thật vui, bất quá nếu như ta hai người tiếp tục như vậy luận đạo xuống dưới, chỉ sợ Thông Thiên giáo chủ muốn bắt lấy Tru Tiên kiểm trận cùng ta đấu bên trên một hồi rồi, ha ha, bản đạo đi đây!"

Vừa mới nói xong, Chuẩn Đề đạo nhân liền thân hình nhoáng một cái, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Vân Trung Tử nhìn qua Chuẩn Đề đạo nhân biến mất địa phương, trên mặt mặt không biểu tình, thâm thúy trong đôi mắt, Đầu Chuyển Tinh Di, phảng phất tại diễn luyện lấy Thiên Địa sơ khai tràng cảnh, ai cũng không biết hấn suy nghĩ cái gì.

Lập tức nhìn một cái Kim Ngao Đảo phương hướng, có chút khom người, sau đó hướng Triều Ca thành mà đi.

Mà lúc này, Kim Ngao Đảo, trong Bích Du Cung, Thông Thiên giáo chủ một đôi mắt phảng phất có thể xem thấu thời không, nhìn chăm chú lên Chuẩn Đề đạo nhân cùng Vân Trung Tử hai người lần lượt rời đi, sau đó liền nhắm mắt ngồi xuống, thế ngộ đại đạo đi.

Vân Trung Tử thân hình thi triển ra, toàn lực bay về phía Triều Ca thành, muốn phải nhanh một chút hiểu rõ để tân dâng hương cụ thể sự tình.

Không thời gian dài về sau, Vân Trung Tử về tới Triều Ca thành, cùng Dương Giao, Viên Hồng hai người tương hợp thành.

Vừa mới thấy hai người, Vân Trung Tử liền thần sắc nghiêm nghị nói, "Đem cái kia đế tân tại Nữ Oa cung dâng hương sự tình, tỉ mỉ vì vì sư nói đi."

Dương Giao cùng Viên Hồng hai người liếc nhau, sau đó do Dương Giao đem đề tân dâng hương sự tình, từ đầu chí cuối giăng cho Vân Trung Tử nghe.

Vân Trung Tử nghe xong lâm vào trong trầm tư, hẳn biết được việc này tuyệt không đơn giản, đích thị là Thánh Nhân ra tay, hẳn đã sớm suy đoán đến có thể là Chuẩn Đề đạo nhân ra tay, thế nhưng mà hẳn không nghĩ tới cuối cùng chính mình bị Chuẩn Đề đạo nhân "Thỉnh" đi rồi, hơn nữa Chuẩn Đề đạo nhân ngay tại cách Triều Ca thành mấy trăm vạn dặm bên ngoài cùng mình phẩm trà luận đạo.

Vân Trung Tử tình huống cảm ứng được Chuẩn Đề đạo nhân không có chút nào ra tay dấu hiệu, thế nhưng mà hẳn cũng minh bạch, Thánh Nhân thần thông không phải hẳn một cái nho nhỏ Chuẩn Thánh tự có thể biết được.

Huống chi đề tân chỉ là một phẩm nhân, mà một cái Thánh Nhân muốn không chế một phẩm nhân, tuyệt đối là dễ dàng, dễ như trở bàn tay sự tình.

"Ai, Phong Thần hay vẫn là không thể tránh né a, hôm nay chỉ có thể kỳ vọng tại Phong Thần trong đại kiếp cứu bộ phận đệ tử."

Vân Trung Tử trong nội tâm cảm thán, không có thể ngăn cản đề tân dâng hương lúc chỗ chuyện đã xảy ra, lại để cho Vân Trung Tử trong nội tâm tiếc nuối, đồng thời cũng là ảo não không thôi.

Thế nhưng mà hẳn hôm nay cũng chỉ có thể lắc đầu thở dài, vốn là hẳn ý định tại đề tân dâng hương lúc, ngăn hẳn viết xuống dâm thơ, cái đó muốn rõ ràng bị Chuẩn Đề đạo nhân nhiếp đi rồi, mà Dương Giao cùng Viên Hồng hai người lại bị hẳn liên tục khuyên bảo không muốn ngăn cản, đây hết thầy hết thầy, lại để cho đề tân dâng hương đề dâm thơ có thể thuận lợi tiến hành.

"Sư tôn, rốt cuộc là ai không chế đề tân làm ra cái kia chờ hoang đường sự tình đến?"

Viên Hồng chính là Tiên Thiên thần hầu, có chuyện trong lòng cũng là giấu không được, trực tiếp hướng Vân Trung Tử tự hỏi lên.

Dương Giao cả kinh, hướng Viên Hồng khiến sử ánh mắt, cái này sau lưng người xuất thủ hiển nhiên là Thánh Nhân, hoặc Hứa Vân no-tron có thể đàm luận Thánh Nhân, thế nhưng mà hai người bọn họ tiểu bối làm sao có thể đủ tùy ý đàm luận.

Vân Trung Tử phục hồi tinh thần lại, lắc lắc đầu nói, "Việc này các ngươi hai người không cần hỏi nhiều, đem đến từ hội biết được, mặt khác tuyệt đối không thể đem việc này cáo tri bất luận kẻ nào, mặc dù là ngươi ba vị sư thúc cũng không được."

Dương Giao trong nội tâm kinh hãi, theo chính mình sư tôn chuyện đó ở bên trong, tự có thể chứng minh là đúng chính mình hai người phỏng đoán là chính xác, quả nhiên là Thánh Nhân ra tay.

Mà Viên Hồng tuy nhiên kinh ngạc, bất quá trông mắt như trước nhanh như chớp chuyển động, chăm chăm vào Vân Trung Tử, rồi lại không dám hỏi nhiều.

Vân Trung Tử cái đó vẫn không rõ Viên Hồng tiểu tâm tư, đạo, "Việc này còn không là các ngươi hai người có thể tiếp xúc, tốt rồi, các ngươi hai người đi làm chuyện của mình a, nhớ kỹ, cẩn thận một chút, đi thôi!"

Dương Giao hai người tuy nhiên một bụng nghi vấn, bất quá đã sư phụ của mình đều nói như vậy rồi, bọn hắn cũng không dám hỏi nhiều mấy thứ gì đó, đều ngoan ngoãn rồi đi Triều Ca thành.

"Ai, chỉ có Dương Giao hai người tận mắt nhìn thấy cái kia đề tân dị trạng, những người khác cũng không biết, mặc dù ngay cả ta, cũng chỉ có thể ám tự suy đoán mà thôi, chỉ sợ cái kia Chuẩn Đề đạo nhân không phải không sợ phiền phức sau sự việc đã bại lộ, mà là những người khác căn vốn là không có bất kỳ chứng cứ nào, chỉ có thể suy đoán."

"Thế nhưng mà cái kia Chuẩn Đề đạo nhân tại sao lại đang tại Dương Giao hai người làm như thế đâu này? Hẳn có thể như thế đem ta nhiếp đi, đối với nhiếp đi Dương Giao hai người hẳn là phi thường chuyện dễ dàng mới đúng, thế nhưng mà hẳn lại không có như vậy làm, một phương diện, hẳn không muốn làm cho ta tận mắt nhìn thấy đề tân dâng hương lúc chỗ chuyện phát sinh, có thể một phương diện khác hẳn lại để cho hai tên đồ đệ của ta tận mắt nhìn thấy, như thế như vậy rốt cuộc là vì sao?"

Vân Trung Tử trong nội tâm cũng đầy là nghi hoặc, cảm giác đau đầu, không khỏi xoa xoa huyệt Thái Dương, Chuẩn Đề đạo nhân làm như thế, hoàn toàn chính xác lại để cho hẳn nghĩ mãi mà không rõ.

...

Nữ Oa Nương Nương hàng đàn ngày đó, tiến về trước Hỏa Vân Động chào mừng Phục Hy Tam Thánh, không lâu là sẽ quay về.

Hạ được Thanh Loan, ngồi với bảo điện, Ngọc Nữ kim đồng hướng nghĩ.

Đột nhiên, Nữ Oa Nương Nương trong lòng có cảm giác, mãnh liệt ngừng đầu, trông thấy cái kia phần trên vách đá, đề tân chỗ đề câu thơ, lập tức giận dữ, trên dung nhan tràn đầy vẻ phẫn nộ, mắng, "Ăn thọ Vô Đạo hôn quân! Không muốn tu thân lập đức, dùng bảo vệ thiên hạ; nay phản không sợ Thượng Thiên, ngâm thơ dâm loạn ta, thật là đáng giận! Ta muốn trở thành súp phạt kiệt mà Vương Thiên xuống, hưởng quốc 600 dư năm, vận số mình tận; nếu không cùng hẳn cái bảo ứng, không thấy của ta linh cảm!"

Lập tức đơn vung tay lên, một đạo lưu quang hiện lên, trên vách tường kia thi từ liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, rồi sau đó gọi Bích Hà đồng tử, giá khỏi mây xanh hướng Triều Ca mà đi.

Lại nói Trụ Vương sinh ra hai từ, chính là con trai trưởng Ân Giao, thứ từ Ân Hồng, nay đến yết kiến phụ vương.

Cái kia Ân Giao sau tới là Phong Thần bảng bên trên giá trị năm Thái Tuế, Ân Hồng là ngũ cốc thần, đều có danh tướng thần.

Hai người lúc này chính hướng để tân hành lễ, hán trên đỉnh đột nhiên xuất hiện lưỡng đạo hồng quang, trùng thiên mà đi, này hồng quang rất là quái dị, phạm nhân không thể cách nhìn, Tiên Nhân mới có thể cảm ứng, lại để cho người xưng kỳ.

Mà Nữ Oa Nương Nương lúc này chính phi đến Triều Ca thành phía trên, đột nhiên bị này lưỡng đạo hồng quang ngăn trở vân đường, trong nội tâm kinh ngạc, cho nên nhìn xuống xem xét, phương mới phát hiện Ân Thương để vương —— để tân, còn có 28 năm số mệnh, không thể lỗ mắng, chỉ phải nhìn xuống phần nộ trong lòng, hừ lạnh một tiếng, hồi cung mà đi.

Mà lúc này chưa rời đi Vân Trung Tử cũng cảm ứng được cái kia lưỡng đạo hồng quang, trong nội tâm rất là kinh nghi, véo chỉ tính toán, nhưng lại không rõ, có thể thấy được hán cùng với Thánh Nhân ở giữa chênh lệch không phải nhỏ tí tẹo.

Nữ Oa Nương Nương thân là nữ tính, làm sao có thể đủ chứa nhẫn cái kia để tân như thế khinh nhờn, trong nội tâm tràn đầy nộ khí.

Thế nhưng mà để tân nhưng lại còn có 28 năm số mệnh, nàng cũng không thể không Cố Thiên đạo, chỉ phải nhìn xuống, nhưng là Nữ Oa Nương Nương cũng sẽ không khiến để tân tốt như vậy qua.

Lập tức gọi Thái Văn Đồng nhi, lại để cho hán đem sau cung trong kim hồ lô mang tới, đặt ở thêm son phía dưới, sau đó vạch trần khỏi hồ lô che, dùng tay một ngón tay.

Trong hồ lô có một đạo bạch quang, hán to như chuyen, cao bốn năm trượng có dư, bạch trên ánh sáng, huyền ra một mặt đến, quang phân năm màu, thuy ánh ngàn đầu, tên viết: Chiêu yêu.

Cái này dĩ nhiên là là Yêu tộc tiếng tăm lừng lẫy Chiêu Yêu Phiến, năm đó ở Đế Tuấn chi thủ lúc, từng hiệu lệnh thiên hạ Yêu tộc.

Nữ Oa Nương Nương tuy nhiên thân là Thánh Nhân, nhưng là tại Yêu tộc lại còn không có có Đế Tuấn uy vọng đại, bởi vậy chỉ có thể đưa tới một ít Tiểu Yêu mà thôi, cái kia Yêu Sư Côn Bằng, Yêu Thánh Bạch Trạch chờ đều là không để ý tới.

Chưa qua một giây, gió rít ào ào, mù sương mê mẩn, mây đen bốn hợp, phong đếm rõ số lượng trận, vô số bầy yêu đều đến hành cung, chờ đợi pháp chi.

Nương nương phân phó Thái Văn, lấy các nơi yêu ma mà lại lui, chỉ chừa Hiên Viên phần trong Tam Yêu hầu hạ.

Tam Yêu tiến cung yết kiến, miệng nói, "Nương nương thánh thọ vô cương."

Cái này Tam Yêu một cái là ngàn năm hồ ly tinh, một cái là Cửu Đầu đuôi gà tinh, một cái là Ngọc Thạch Tỳ Bà tinh, phủ phục thêm son.

Nương nương viết: "Ba yêu nghe ta mật chi! Thành súp số mệnh ảm đạm, đương mất thiên hạ; Phượng Minh Kỳ Sơn, Tây Kỳ đã sinh Thánh Chủ. Thiên Ý đã định, vận số cho phép. Ngươi Tam Yêu có thể ảm hán yêu hình, nương nhờ cung viện, mê hoặc quân tâm. Đãi Võ Vương phạt trụ dùng trợ thành công, cắt không thể giết hại chúng sinh. Được chuyện sau khi, sử các ngươi cũng thành chính quả."

Nương nương phân phó đã tất, ba yêu dập đầu tạ ơn, hóa gió mát mà đi.

...

Lại nói cái kia để tân từ khi bài kiến Nữ Oa mỹ mạo về sau, liền mong nhớ ngày đêm, nóng lạnh tận quên, cuộc sống hàng ngày đều phế.

Mỗi nhìn thấy ba cung Lục Viện trong những nhân gian kia mỹ nhân, lại cảm giác như đất com bụi canh, khó coi, cuối cùng hướng đem việc này lo lắng hoài, buồn bức không vui.

Từ khi Văn thái sư tiến đến chinh phạt Bắc Hải về sau, để tân liền tin một bề hai cái nịnh thần, chính là Phí Trọng, Vu Hồn là.

Này hai người không thực tài thực liệu, nhưng lại hội nhìn mặt mà nói chuyện, thường xuyên trình lên khuyên ngăn lời gièm pha, hướng hướng đầu độc thánh thông, lời gièm pha nịnh nọt ton hót, này đây để tân rất là tin một bề này hai người.

Hai người nhiều thông minh, dĩ nhiên biết rõ Trụ Vương cả ngày rầu rĩ không vui nguyên nhân, liền lời nói, "Bệ hạ chính là vận thừa lúc Chí Tôn, thiên hạ này đều là bề hạ, không bằng phát chiêu, lại để cho Tứ đại chư hầu riêng phần mình tuyển mỹ nữ trăm tên tiến cung, bề hạ lo gì không mỹ nữ thị tẩm"

Để tân nghe xong đại hỉ, đạo, "Ái khanh nói như vậy rất hợp cô ý."

Ngày thứ hai tảo triều thời điểm, để tân đem việc này nhắc tới, bất quá không người đồng ý, đủ loại quan lại đồng thời khích lệ giới.

Nhưng là để tân khư khư cố chấp, đủ loại quan lại cũng không thể tránh được, đồng thời sở hữu quần thần đều biết hiểu, cái này đích thị là để tân Nữ Oa cung dâng hương lúc, bài kiến Nữ Oa Nương Nương mỹ mạo sau chỗ sinh ra tâm tư.

Đợi đến hạ hương, vô Thành vương Hoàng Phi Hổ đối với Thủ tướng Thương Dung nói, "Bệ hạ từ khi đến Nữ Oa cung dâng hương trở về, tính tình đại biến, cùng lúc trước anh minh Thánh Thượng kém quá nhiều, căn bản không nghe đủ loại quan lại khích lệ giới."

Lời vừa nói ra, Thương Dung lập tức mặt hiện khuôn mặt u sầu, xấu hổ âm thanh đạo, "Đều tại ta, đề nghị bệ hạ tiến đến dâng hương, nếu không là cái kia một sự việc, chắc hẳn bệ hạ cũng sẽ không biết biến thành như vậy."

Hoàng Phi Hồ nghe xong đã biết rõ mình nói sai, vội vàng nói, "Đại nhân không nên tự trách, bổn vương cũng chỉ là thuận miệng nói nói mà thôi! Muốn bệ hạ chỉ là nhất thời hồ đồ mà thôi!"

Thế nhưng mà theo trong khoảng thời gian này để tâm trạng thái đến xem, căn bản cũng không phải là nhất thời hồ đồ, mà là chân chính thay đổi, không bao giờ nữa lúc trước cái vị kia Thánh Chủ.

Quần thần đều minh bạch điểm ấy, tất cả đều tại trong lòng than thở, có thể là đồng thời trong lòng cũng là thoáng thở dài một hơi,

Bởi vì Nữ Oa cung dâng hương đã qua thời gian rất lâu, có thể Ân Thương cũng không phát sinh cái gì biến hóa lớn, hiển nhiên Nữ Oa Nương Nương cũng không đem việc này để ở trong lòng.

Đồng thời thương quang vinh cũng là tại trong lòng hô to may mắn, hẳn chỉ cho là hẳn đem cái kia thi từ đã lau đi sạch sẽ, cho nên cũng không bị Nữ Oa trông thấy, bởi vậy Ân Thương mới tránh thoát một kiếp.

Đáng tiếc cái này chỉ là bọn hắn suy nghĩ mà thôi, sự thật nhưng lại vượt quá tưởng tượng của bọn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Tô Hộ phản thương

Lại nói thiên tử hạ chiếu, mệnh Tứ đại chư hầu thống lĩnh thiên hạ chư hầu đến đều yết kiến.

Bởi vì Văn thái sư không tại Triều Ca, cho nên như thế lễ nghi đồng đều do Phí Trọng, Vu Hồn hai người chủ trì, thiên hạ chư hầu đều biết hai người tâm tham, mỗi người bị tiến đưa hào lễ.

Nhưng lại có một người không có tặng lễ, cái kia chính là Ký Châu hậu Tô Hộ, Tô Hộ cương trực, khinh thường cùng tiểu nhân làm bạn, cổ mà không có mang lễ tiến đều.

Vào triều thời điểm, cái kia Phí Trọng cùng Vu Hồn hai người tại một đám đại thần oán hận trong ánh mắt, đem đề tâm ý chỉ —— tất cả chư hầu phân biệt tiến cử mỹ nữ trăm tên sự tình giảng ra.

Quần thần phần uất, đối với Phí Trọng cùng Vu Hồn hai người bất mãn, có thể cũng không dám lớn tiếng ồn ào, dù sao đề tâm còn ngồi ngay ngắn ở trên ghế rồng, không được phép bọn hắn như thế tiếng động lớn xôn xao.

Một phen thương nghị, Tứ đại chư hầu nào dám không theo, nhao nhao đồng ý.

Phí Trọng hai người gặp Tứ đại chư hầu tất cả đều đồng ý, trong nội tâm vui mừng, bởi vì việc này một thành, tất nhiên sẽ chiếm được đề tâm trọng dụng, không chỉ có cũng tìm được ban thưởng, toàn bộ triều đình cũng không có người dám trêu chọc hắn hai người.

Thế nhưng mà hai người riêng phần mình sau khi trở về, lại phát hiện mặt khác chư hầu đều có lễ vật đưa tới, duy chỉ có Tô Hộ không có tặng lễ, vốn là hai cái lòng dạ hẹp hòi thể hệ, Tô Hộ như thế cử động, không thể nghĩ ngờ lại để cho hai người ghi hận trong lòng.

Bởi vậy Phí Trọng hai người lần nữa vào triều, nói cho Thánh Thượng Tô Hộ có một tuyệt thế dung nhan con gái, đề khiến cho Trụ Vương tâm tư.

Quả nhiên, đề tâm nhìn không được hấp dẫn, triệu Tô Hộ lần nữa tiến cung, đối với một con đường riêng, "Trẫm nghe thấy khanh có một nữ, tánh tình thông dong, cử chỉ trong độ; trẫm dực tuyển thị sau cung, khanh vì nước thích. Thực hẳn Thiên Lộc, thụ hẳn lộ ra vị, vĩnh viễn trấn Ký Châu, ngồi hưởng an khang, danh dương Tứ Hải, thiên hạ ai cũng yêu thích và ngưỡng mộ! Khanh định như thế nào?"

Tô Hộ nghe nói, nghiêm mặt nói, "Bệ hạ cung trong, bên trên có hậu phi, cho tới tần ngự, giống như mấy ngàn; diêm dúa lắng lơ vũ mị, gì không đủ để vui mừng Vương chi tai mắt? Chính là nghe tả hữu nịnh hót nói như vậy, hãm bệ hạ với bất nghĩa. Huống thân nữ bỏ liễu yếu đuối, vốn không am lễ độ, đức cho đều không đủ lấy; xin bệ hạ lưu tâm bang bản, chém liên tục này tiến lời gièm pha chi tiểu nhân, sử thiên hạ hậu thế, biết bệ hạ chính tâm tu thân, nạp nói nghe gián, không phải háo sắc chi quân, chẳng phải mỹ quá thay!"

Đế tần cười to nói, "Khanh nói cái gì không rành thân thế to lớn, từ xưa và nay, ai không muốn nữ vị cạnh cửa? Huống nữ làm hậu phi, quý địch thiên hạ, khanh vì hoàng thân quốc thích, hách địch hiển vinh, ai qua với này? Khanh vô mê hoặc, đương tự sát thăm!"

Tô Hộ sớm đã giận dữ, vốn hướng bên trên sự tình tự nhắm trúng hấn trong nội tâm không thoải mái, có võ Thành vương áp chế mới không có bộc phát, hiện tại đế tần lại ra lời ấy, Tô Hộ không khỏi mở miệng quát lớn đế tần.

"Thần nghe thấy 'Nhân quân tu đức cần chính, tắc thì vạn dân miễn phục, Tử Hải cảnh theo, Thiên Lộc vĩnh viễn cuối cùng,' ngày xưa có hạ mất chính, hoang dân từ sắc, ngày nay bệ hạ noi theo Hạ vương, là lấy bại chi đạo đấy! Huống nhân quân yêu sắc, tất phá vỡ xã tắc; mà lại quân vì thần chỉ làm gương mẫu, nếu không hướng đạo, hạ thần đem hóa chi, mà bằng hữu so sánh gian, chuyện thiên hạ còn nhân nói quá thay? Thần sợ Thương gia 600 dư năm cơ nghiệp, tất tự bệ hạ hỗn loạn chi vậy!"

Tô Hộ là ai? Đây chính là Viêm Đế Thần Nông thị dòng chính hậu duệ, này nhân sinh được tính như Liệt Hóa, cương trực công chính, hướng bên trên sự tình có thể nói tuyền phi, mà cái này tuyền phi vốn chính là thần là đế vương quyền lực, cho nên hấn tuy nhiên mọi cách không muốn, lại cũng chỉ có thể nhận lời xuống.

Nhưng hôm nay đế tần rõ ràng đã ra động tác nữ nhi của mình chủ ý, Tô Hộ đối với nữ nhi của mình đó là mọi cách yêu thương, hấn cho rằng, nữ nhi của mình hạnh phúc, tự nhiên muốn do nữ nhi của mình tuyền chọn, không chỉ có như thế, dùng nữ nhi của hấn tính cách, làm sao có thể nguyện ý trở thành đế vương phi tử?

Bởi vậy, Tô Hộ nghe xong đế tần muốn cho nữ nhi của mình tiến đều vi phi, trong nội tâm tức giận không thôi, lúc này lại là rốt cuộc hấn chỉ bất trụ, trực tiếp mở miệng quát lớn.

Đế tần lúc này giận dữ, thế gian này lại ai dám như thế ở trước mặt nhục mạ tới hấn? Đế tần cho đến đem Tô Hộ trị tội, thế nhưng mà nhưng trong lòng thì vang lên một giọng nói, "Này Tô Hộ tính cách cương liệt, yêu dân hộ tử, mà là ta thương hiem có vừa mới, hôm nay vì ái nữ nhi nhục mạ tới ta, thực sự tình có thể nguyên!"

Nguyên lai đế tần trong khoảng thời gian này một mực bị mê hoặc, cho nên mới tính tình đại biến, mà giờ khắc này nhưng lại khó được thanh tỉnh như vậy trong nháy mắt, thế nhưng mà vén vén chỉ một lát sau tự lại bị mê hoặc ở.

Cùng lúc đó, Phí Trọng, Vu Hồn hai người cũng là kinh hãi, vốn hấn hai người chỉ hi vọng đế tần có thể giáo huấn thoáng một phát Tô Hộ, cũng không nghĩ tới muốn cho đế tần trị tội Tô Hộ, nếu quả thật bởi vì việc này mà lại để cho Tô Hộ bị đế tần trị tội, một khi Văn Trọng hồi hướng, hấn hai người tuyệt đối là chịu không nổi.

Văn Trọng người này trong triều uy tín quá nhiều, đừng nói hấn Phí Trọng, Vu Hồn hai người sợ chi, mặc dù là đế tần bản thân, cũng là sợ hãi.

Cho nên lập tức sự tình sắp náo đại, hai người bởi vì lo lắng an nguy của mình, chỉ phải mở miệng khuyên can, nhưng là cái kia đế tần lại phảng phất là con rùa ăn hết quả cân —— quyết tâm giống như, kiên trì muốn Tô Hộ tiến đưa nữ vào kinh mới có thể.

Tô Hộ tuy nhiên được Phí Trọng hai người cầu tình, nhưng là cũng không cảm kích hai người, không chỉ có nặng to hai người hoặc quân lâm quốc, càng là nặng to đế tần chính là Vô Đạo hôn quân.

Đế tần kinh sợ, muốn hạ lệnh trị tội Tô Hộ, thế nhưng mà ở sâu trong nội tâm lại thủy chung có một giọng nói đang ngăn trở hấn, trong chốc lát muốn trị tội, trong chốc lát lại cho rằng Tô Hộ vô tội, đế tần giống như hai người, như thế dây dưa không ngừng.

Đế tần dù sao cũng là nhân gian đế vương, thân có Chân Long chi khí, lúc này Chân Long chi khí đột nhiên bộc phát, khó khăn lắm áp qua Thánh Nhân mê hoặc chi thuật, phương mới không có trị tội Tô Hộ, bất quá bởi vì Tô Hộ một mà tiếp nhục mạ tới hấn, bởi vậy đế tần cũng là phần nộ, hất lên thù báo, trực tiếp rồi đi.

Cái kia Phí Trọng cùng Vu Hồn hai người thấy vậy, sắc mặt trắng bệch, hai người bọn họ cũng không có ngờ tới Tô Hộ cư nhiên như thế gan lớn, dám dám đương lấy đế tần mặt trực tiếp nhục mạ đế tần.

Hai người mồ hôi lạnh chảy ròng, cuối cùng gặp đế tần cũng không trị Tô Hộ tội, trong nội tâm tuy nhiên hơi buông lỏng một hơi, lại cũng theo đó kinh ngạc, bởi vì này cùng đế tần gần đây một thời gian gần sở tác sở vi không quá phù hợp.

Tô Hộ nổi giận đứng đứng trở lại trạm dịch, chư tướng gặp hấn sắc mặt khó coi, nhao nhao hỏi và nguyên do.

Tô Hộ việc này tức sùi bọt mép, không có nghĩ nhiều, liền đem hướng bên trên sự tình toàn bộ nói ra.

Chư tướng nghe thấy chi, nhao nhao giận dữ, cùng nói, "Quân bất chính, tắc thì thần quăng ngoại quốc. Nay Thánh Thượng ngu ngốc, không bằng phản tự lập một quốc gia, này bên trên bảo vệ tông miếu, hạ bảo thân gia kế sách."

Tô Hộ lúc này tuy nhiên đang tại dưới con thịnh nộ, thực sự không lỗ mãng, vốn định quát lớn chư tướng, có thể chẳng biết tại sao, hạ cảm giác tỉnh lên, lại không tí mĩ muốn, trực tiếp đồng ý, mệnh tả hữu lấy văn phòng tứ bảo, tại trên tường đề ra một bài thơ:

"Quân xấu thần cương, có bại ngũ thường; Ký Châu Tô Hộ, vĩnh viễn không hướng thương."

Này thơ mặc dù không có đế tần tại Nữ Oa cung chỗ đề cái kia bài thơ có hàm súc thú vị, nhưng lại nhiều hơn một cổ lỗ lệ ác liệt chi khí, Tô Hộ mượn này, dùng cho thấy quyết tâm của mình.

Tô Hộ đề thơ hoàn tất, rồi sau đó là hai mắt vừa tỉnh, một hồi mở hồi lạnh chảy ròng, giật nảy mình đánh cho lạnh run, trong nội tâm ảo não, hối hận, cho là mình nhất thời hành động theo cảm tính.

Thế nhưng mà lúc này muốn đổi ý đã không còn kịp rồi, mặc dù hần đem này thơ xóa đi, việc này sớm muộn cũng là hội truyền vào để tân trong tai.

"Ai!"

Tô Hộ ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, rồi sau đó dẫn theo chúng tướng sĩ, chạy bốn quốc mà đi.

Tô Hộ cách đi thời điểm cũng không xóa đi cái kia thi từ, hần vốn là nói một Bất Nhị chi nhân, đã viết ra, cần gì phải xóa đi? Hơn nữa mặc dù xóa đi cũng sẽ biết truyền vào để tân trong tai, cái kia cần gì phải về vờ cho thêm chuyện ra?

Để tân nghe được việc này, đái chứng kiến Tô Hộ lưu lại chi thơ, rất là phẫn nộ, vốn muốn ngự giá thân chinh, không biết làm sao chúng thần đồng loạt khích lệ nghị, cuối cùng để tân quyết định phái Tây Bá hầu Cơ Xương, bắc bá hầu sùng Hầu Hồ hai người riêng phần mình suất quân tiến về trước chinh phạt.

Đại thần trong triều nghe vậy, nhất thời kinh hãi, cái kia Tô Hộ tọa trấn Ký Châu cũng chỉ là một đường chư hầu mà thôi, sao địch hai đại chư hầu liên thủ tiến công?

Cơ Xương lĩnh mệnh về sau nhưng lại nghĩ đến, "Hừ, cái kia để tân trọng dụng nô lệ đã có thể làm hần Ân Thương hủy diệt, hôm nay càng là như vậy thì sắc, không chỉ có đề thơ khinh nhờn Thánh Nhân, hôm nay càng là chỉ là một người con gái liền muốn tiêu diệt một chư hầu, như thế xem ra, ta Tây Chu trèo lên đỉnh thiên hạ, dĩ nhiên không xa vậy!"

Đồng thời lại nghĩ tới, "Lần này để tân để cho ta cùng cái kia sùng Hắc Hồ đi chinh phạt Tô Hộ, cái này Ký Châu Tô Hộ chính là một Đại tướng mới, như thế chết đi nhưng lại đáng tiếc, nếu như có thể làm cho hần đem con gái đưa vào Triều Ca, đến một lần có thể lại để cho cái kia để tân tiếp tục trầm mê nữ sắc, không đề ý tới triều cương, thỉnh thoảng Ân Thương sẽ gặp mất đi dân tâm, thiên hạ chư hầu cũng sẽ gặp khởi binh phản thương; thứ hai còn có thể bảo trợ Tô Hộ điều này có thể lương tướng."

"Mà nếu như hần không muốn đem con gái mang đến Triều Ca, Ký Châu Tô thị nhất tộc chắc chắn bị diệt tộc, Tô Hộ cũng sẽ biết chết đi, mất đi như thế lương tướng, cũng có thể lại để cho Ân Thương thực lực giảm mạnh, bất luận như thế nào, cái này đối với ta Tây Chu mà nói, đều là có lợi mà vô hại!"

"Đương nhiên, như thế vừa mới, chính là ta Tây Chu cần thiết, nhất định phải đem hần bảo trợ, cho ta Tây Chu hiệu lực, nếu như có thể có được Tô Hộ, ta Tây Chu thực lực tất nhiên tăng nhiều, ai, làm hết sức mà thôi!"

...

Tô Hộ bọn người vừa về tới trong nước, sùng Hắc Hồ đại quân liền giết đến.

Tại biết được là sùng Hắc Hồ đến thảo phạt chính mình lúc, Tô Hộ đạo, "Nếu là đừng trấn chư hầu, còn có hần nghị; người này tố biết không đạo, đoạn không thể dùng lễ giải thích, không bằng thừa lúc này đại phá hần binh, dùng chấn quân uy, mà là họ Vạn trừ hại!"

Về sau lưỡng quân giao chiến, cái kia Tô Hộ chỉ từ —— Tô Toàn Trung, dùng mãnh Vô Thường, đại chiến mấy trận đều là chiến thắng.

Bất đắc dĩ, sùng Hắc Hồ chỉ phải hồi doanh.

Màn đêm buông xuống, Tô Hộ chuẩn bị tập kích doanh trại địch, mà cái kia sùng Hắc Hồ nhưng lại không ngờ rằng Tô Hộ cử động lần này cho nên chưa từng phòng bị, Tô Hộ binh mã lấy mười địch một, giết được sùng Hắc Hồ đại bại.

Ký Châu đội ngũ, hung như Mãnh Hồ, ác giống như sài lang, chỉ giết thây ngang khắp đồng, máu nhuộm nương mắng.

Sùng Hắc Hồ gặp Tô Hộ binh mã như thế, chính mình thế yếu, chỉ phải mà lại chiến mà lại đi, cùng con trai trưởng ứng bu rở một đường máu, thoát đi mà đi, hoảng sợ như chó nhà có tang.

Tô Hộ dẫn đầu binh mã đuổi giết sùng Hắc Hồ tàn đội, thắng giết hơn hai mươi dặm, giết được toàn bộ sùng Hắc Hồ bộ đội cơ hồ bị diệt sát hầu như không còn, vừa rồi bây giờ thu binh.

Tô Hộ đại thắng, truyền vào Ký Châu trong thành, cử động thành chúc mừng, có thể một ít thông minh thế hệ nhưng lại âm thầm lo lắng.

Tô Hộ tuy nhiên thắng, nhưng trong lòng cũng sầu lo, hần biết rõ, khổ chiến còn ở phía sau, hơn nữa chính mình nhất định là cái kia bại vong một phương, có thể sự tình đã đến trình độ này, ngoại trừ một trận chiến, còn có lựa chọn sao?

Chương 97: Vãng lai tương chiến

Cái kia sùng Hầu Hồ phụ tử hai người dẫn đầu bại binh, quanh co khúc khuỷu nhìn qua trước chính đi, chỉ thấy hoàng Nguyên Tế, cháu trai vũ hai người lúc này vừa rồi mang theo sau quân chạy đến.

Sùng Hầu Hồ nhìn thấy sau quân, trong nội tâm lúc này mới thở dài một hơi, một đoàn người cũng mã mà đi.

Sùng Hầu Hồ nghĩ đến chỗ này lần đích đại bại, trong nội tâm là tức giận, trên ngựa đối với chúng tướng thở dài, "Ta kèm theo binh đến nay, khó đại bại, hôm nay lại bị Tô Hộ cái kia nghịch tặc ám Kiếp Quân doanh, đêm tối giao binh, chưa từng phòng bị, khiến tổn binh hao tướng, thù này bất cộng đái thiên, có thể nào không báo?"

Lập tức lại nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Còn có cái kia Tây Bá hậu Cơ Xương, tự tại bình yên, án binh bất động, mặc người thắng bại, hừ, như thế liền nghịch ý chỉ, quả thực đáng hận!"

Sùng Hầu Hồ con trai trưởng ứng buu nghe vậy nói ra, "Quân ta mới bại, nhuệ khí đã mất, không bằng án binh bất động, sau đó khiến một binh tiến đến thúc Tây Bá hậu Cơ Xương khởi binh, đến đây tiếp ứng, mới quyết định."

Mọi người nghe vậy tất cả đều đồng ý, sùng Hầu Hồ gật gật đầu, đạo, "Con ta chứng kiến cái gì mình, đến Thiên Minh dừng đội ngũ, lại từ biệt nghị."

Vừa dứt lời, một tiếng pháo nổ truyền ra, ngay sau đó là tiếng kêu giết mấy ngày liền, chỉ nghe phía trước truyền đến kêu to thanh âm, "Sùng Hầu Hồ nhanh mau xuống ngựa nhận lấy cái chết!"

Sùng Hầu Hồ phụ tử cùng với chúng tướng quá sợ hãi, cấp cấp ghìim ngựa ngừng binh, cuống quít về phía trước nhìn lại.

Chỉ thấy một thành viên tiểu tướng, bó phát kim quan, kim bôi ngạch, song dao động hai căn trĩ vĩ, đại hồng bào, khóa vàng giáp, ngân hợp mã, họa cán kích, mặt như trắng rằm, như bôi Chu, lúc này chính nghiêm nghị mắng to, "Sùng Hầu Hồ! Ta dâng tặng phụ thân chi mệnh, lúc này hậu ngươi đã lâu, có thể nhanh chóng đảo ngũ nhận lấy cái chết, còn không dưới mã, càng dài khi nào?"

Sùng Hầu Hồ kinh hãi, người này đúng là thắng hấn nhiều tràng Tô Toàn Trung, sùng Hầu Hồ biết rõ này một trận chiến không thể tránh được, bởi vậy trực tiếp mắng to, "Gian thần tặc tử! Cha ngươi tử mưu phản, ngộ nghịch triều đình. Giết mệnh quan triều đình, bị thương thiên tử quân mã, nghiệp như núi. Thôn trách mây thi, thắng không đủ để chuộc hấn cô. Ngẫu nhiên đêm khuya, trong tặc gian kế, triếp đám ở này điều võ dương oai, đồng dục. Ít ngày nữa Thiên Bình vừa đến, mây phụ tử chết không có chỗ chôn. Ai cùng ta cầm này phản tặc?"

"Mặt tướng nguyên hướng!"

Hoàng Nguyên Tế phóng ngựa múa đao thẳng đến, Tô Toàn Trung đề kích đón chào, lưỡng mã tương giao, một hồi đại chiến.

Quát địa gió lạnh âm thanh ào ào, cuộn cuộn bụi đường trường phi Tử Văn, gậy thúc ngựa đề mình, leng keng thùng thùng bào giáp kết.

Đồng lòng đao chém găm chính bào, cử động ý đâm liên hoàn giáp; chỉ giết được cò tung bay tiểu giáo tay liền điên, nổi trống binh sĩ loạn tấp.

Hai người kỳ phùng địch thủ, bất phân thắng bại, chiến đấu đến say sưa, chỉ thấy cái kia cháu trai vũ phóng ngựa vũ xiên, cùng hoàng Nguyên Tế song chiến Tô Toàn Trung.

Tô Toàn Trung đứng mãnh như hổ, không chỉ có không hoảng hốt, khí thế càng tăng lên, hét lớn một tiếng, thừa dịp cháu trai vũ một cái không sẵn sàng, đem hấn bị đâm dưới ngựa.

Tô Toàn Trung càng đánh càng hăng, cái kia hoàng Nguyên Tế lúc này lại bị sợ ở, hoàn toàn không là đối thủ, luống cuống tay chân, Tô Toàn Trung thấy vậy, trường kích quét ngang mà ra.

Hoàng Nguyên Tế cuống quít ngăn cản, nào có thể đoán được cái kia hoàng Nguyên Tế này một kích thế đại lực chìm, "Bành" một tiếng, một kích liền đem hoàng Nguyên Tế trường đao trong tay đánh nát.

Không chỉ có như thế, một cỗ sức lực lớn truyền ra, hoàng Nguyên Tế càng là trực tiếp bị cái này cỗ sức lực lớn theo lập tức quét rơi, lăn xuống một bên.

Tô Toàn Trung hừ lạnh một tiếng, cũng không bỏ khuyết thêm một kích, mà là đề mã hướng sùng Hầu Hồ phụ tử hai người chiến đi.

Thấy cái kia Tô Toàn Trung uy thế như thế, sùng Hầu Hồ phụ tử hai người chịu kinh hãi, khó trách đám một mình một người đến đây cướp giết.

Sùng Hầu Hồ phụ tử hai người, ngay ngắn hướng hét lớn, tiến lên cùng chiến Tô Toàn Trung.

Mà lúc này, một bên hoàng Nguyên Tế cũng lần nữa lên ngựa đánh tới.

Tô Toàn Trung vô cùng phấn chấn thần uy, coi như làm cho phong Mạnh Hổ, nhiều Hải Giao Long, chiến ở ba người.

Đại chiến thật lâu, hai phe nhưng lại đánh cho cái ngang tay, đột nhiên, Tô Toàn Trung bán cái sơ hở, một kích đem sừng Hầu Hổ hộ tâm kim giáp chọn rơi xuống bên.

Sừng Hầu Hổ quá sợ hãi, đem mã kẹp lấy, thoát ly vòng chiến, thúc mã liền đi.

Sừng ứng buru gặp phụ thân thua chạy, trong nội tâm hoảng hốt, trong tay động tác lập tức đại loạn.

Tô Toàn Trung nắm lấy cơ hội, coi chừng một kích đâm tới, sừng ứng buru tuy nhiên vội vàng né tránh, tuy nhiên bị đâm trúng cánh tay trái, máu tươi chảy ròng, huyết nhuộm bảo giáp, cơ hồ té rớt xuống ngựa.

Hoàng Nguyên Tế chờ mấy người gấp bước lên phía trước chống chọi, cứu sừng ứng buru, mấy người gặp Tô Toàn Trung như thế uy mãnh, lại không dám ham chiến, ngay ngắn hướng thúc mã mà trốn.

Tô Toàn Trung cho đến đuổi theo, lại sợ đêm tối tầm đó, tao ngộ đánh lén, rơi vào đường cùng, chỉ phải cắn răng buông tha cho, giục ngựa chạy thành mà đi.

Sắc trời từng bước, nhưng không thấy Tô Toàn Trung trở lại, Tô Hộ nóng vội, tại trong đại điện vắng lai gấp đi, trên mặt tất cả đều là khuôn mặt u sầu, trong nội tâm thì là ám tự trách mình hành động theo cảm tính, đưa người nhà cùng với tướng sĩ tại trong nước lửa.

Đúng lúc này, trong thành binh sĩ báo lại, Tô Toàn Trung bình yên mà về.

Tô Hộ đại hỉ, sờ soạng một cái mồ hôi trên trán châu, vội vàng đưa tới con trai trưởng đến điện trước, lo lắng nói, "Có thể có bị thương hay không?"

Tô Toàn Trung khom người trả lời, "Năm phụ thân chi phúc, cũng không tổn thương!"

Tô Hộ gạt đầu, "Như thế rất tốt, có từng cầm xuống sừng Hầu Hổ cái kia tặc tử?"

Tô Toàn Trung mặt hiện vẻ xấu hổ, đạo, "Dâng tặng phụ thân quân lệnh, tại năm gian trấn mai phục, đến nửa đêm bại binh phương đến, hải nhi anh dũng đâm chết cháu trai vũ, chọn sừng Hầu Hổ hộ tâm giáp, thương sừng ứng buru cánh tay trái, cơ hồ xuống ngựa, bị chúng tướng cứu trốn. Nại đêm tối không dám lỗ mãng đuổi theo, vì vậy hồi binh."

Tô Hộ cũng không trách cứ, đạo, "Không sao, tạm thời bỏ qua cho cái kia tặc tử, con ta đi trước nghỉ ngơi."

...

Bên kia, sừng Hầu Hổ đại bại mà trốn, mang theo tàn binh thương bề bộn đi nhanh, trong nội tâm sợ hãi, không dám nghỉ ngơi mảy may, có thể chúng tướng đều là mang thương, trong đó hoàng Nguyên Tế cùng sừng ứng buru càng là bản thân bị trọng thương, chạy vội như thế lâu dài, không thể không nghỉ ngơi một lát.

Có thể vừa dừng lại một lát, mặt đất liền ù ù mà tiếng nổ, hình như có đại quân mà đến.

Sừng Hầu Hổ một đoàn người thẳng sợ tới mức hồn bất phụ thể, tất cả đều cấp cấp lên ngựa, muốn chạy trốn mà đi.

Nhưng vào lúc này, trước mọi người xuất hiện một người một thú:

Người nọ mặt như đáy nồi, dưới biển xích râu, hai đạo lông mi trắng, mắt như Kim Linh, mang Cửu Vân Liệt Diễm phi thú quan, mặc khóa tử liên hoàn giáp, đại hồng bào, eo buộc Bạch Ngọc mạng, kỳ Hỏa Nhân Kim Tinh thú, dùng hai thanh trảm kim búa.

Người này đúng là sừng Hầu Hổ thân đệ sừng Hắc Hổ.

Thấy là sừng Hắc Hổ, sừng Hầu Hổ cả người lập tức buông lỏng, đồng thời tự giễu một tiếng, hôm nay chính mình rõ ràng thành chim sợ cành cong.

"Đại ca, tiểu đệ đến đây tương trợ!"

Lưỡng đạo nhân mã tương hợp thành, sừng Hầu Hổ trong lòng có lực lượng, đặc biệt là nghĩ đến sừng Hắc Hổ thần thông, trong nội tâm càng là đối với trận chiến này đã có nắm chắc.

Hơi chút nghỉ ngơi, lần nữa hành quân đến Ký Châu thành bên ngoài, theo như binh hạ trại.

Sáng sớm hôm sau, sừng Hắc Hổ liền ra doanh hò hét gọi chiến.

Tô Hộ biết được sừng Hắc Hổ đã tới viện trợ sừng Hầu Hổ, cả người lập tức trầm mặc xuống, trong nội tâm yên lặng so đo, "Cái này sừng Hắc Hổ từng gặp dị nhân, truyền thụ đạo thuật, trong trăm vạn quân, lấy thượng tướng thủ cấp, như dò xét vật trong bàn tay, không thể khinh thị, ải!"

Gấp phụ thân của mình sầu mi khổ kiềm, Tô Toàn Trung mặt mũi tràn đầy vẻ khinh thường, thỉnh cầu xuất chiến, Tô Hộ không đồng ý, không biết làm sao cái kia Tô Toàn Trung gấp gấp như lửa, một mình một người trở ra thành đi.

Sùng Hắc Hồ cùng Tô Hộ có chút giao tình, nguyên vốn định lại để cho Tô Hộ ra khỏi thành, mình cùng hắn trò chuyện với nhau, cái đó liệu là Tô Toàn Trung xuất chiến, không chỉ có như thế, cái kia Tô Toàn Trung càng là ác ngữ tương hướng.

Sùng Hắc Hồ giận dữ, trực tiếp cùng Tô Toàn Trung chiến cùng một chỗ, hai người người tới ta đi phía dưới, sùng Hắc Hồ nhưng lại đối với Tô Toàn Trung nại chi không gì, đồng thời đối với hắn võ nghệ cũng là có chút bội phục.

Bất quá sùng Hắc Hồ thế nhưng mà học khác thường thuật, gặp đánh lâu không dưới, liền có ý thua chạy, đợi đến Tô Toàn Trung đuổi theo, sùng Hắc Hồ lập tức đem sau lưng hồng hồ lô lấy ra hất đỉnh, trong miệng nói lắm bầm.

Chỉ thấy hồng hồ lô khóa bên cạnh một đạo hắc khí lao ra, bùng ra như lưới lớn nhỏ, hắc nhân trong có ý ách thanh âm, che bầu trời ánh ngày bay tới, chính là thiết miệng thần ung, mở to miệng đứng ngay vào mặt cần tới.

Tô Toàn Trung mặc dù được Tô Hộ nhắc nhở, có thể tính như Liệt Hỏa hấn như thế nào chịu nghe, lúc này một cái sơ sẩy, dưới thân thiết kỵ bị cái kia thần ung mổ mù hai mắt, mà chính hắn cũng là bị sùng Hắc Hồ nắm.

Sùng Hắc Hồ đối với cái kia Tô Toàn Trung có thể nói đại hận, muốn lập tức đem chi chém đầu.

Có thể sùng Hắc Hồ cùng Tô Hộ tương giao thật lâu sau, bởi vậy lập tức khích lệ giới đạo, "Huynh trưởng tạm tức Lôi Đình, Tô Toàn Trung bị bắt, tuy là nên chém, nại cha hắn từ đều hệ triều đình phạm quan, trước nghe thấy ý chỉ cảm giải Triều Ca, đã ngoài quốc pháp. Huống hồ có nữ Đát Kỷ, tư mạo cái gì mỹ, thăng thiên từ cuối cùng có thương yêu chi ý, một khi xá hắn không phù hợp quy tắc chi tội; khi đó hoặc quy tội với chúng ta là có công mà phản vô công. Mà lại Cừu bá chưa đến, huynh đệ của ta gì có thể mặc kệ tội trạng? Không bằng mà lại đem toàn bộ trung nhốt sau doanh, phá Ký Châu, cầm hộ cả nhà, người am hiểu Triều Ca, thỉnh chi định đoạt, phương là thượng sách."

Sùng Hắc Hồ nghe vậy sau chỉ phải thôi.

Lại nói Tô Hộ nghe nói con trai trưởng bị bắt, trong nội tâm buồn phiền, ngửa mặt lên trời thở dài, khổ đạo, "Nghĩ tới ta Tô thị một môn an phận thủ thường, chưa từng muốn sẽ xuất hiện lớn như thế cướp? Ít ngày nữa ta Ký Châu thành sẽ gặp bị phá, đến lúc đó ta cái kia thế nữ chắc chắn bị tráo, đưa vào Triều Ca, thụ cái kia hôn quân lãng nhục, như thế như vậy, không bằng nhện đầu trước hết giết thế nữ, rồi sau đó tự vận..."

Chính khổ tương gian, chợt nghe sùng Hắc Hồ gọi chiến, Tô Hộ trong nội tâm bực bội, mà lại trong quân cũng không có lương tướng, chỉ phải đóng chặt cửa thành, cũng không ứng chiến.

Từ nay về sau mấy ngày, sùng Hắc Hồ mệnh chúng tướng sĩ công thành, Tô Hộ tất cả đều ứng kế tiếp, thế nhưng mà hai đầu lông mày nhưng lại càng phát ra ngưng trọng, mặt ủ mày chau.

Lại nói Tô Hộ thúc lương thực đem tên là Trịnh Luân, người này có chút bất phàm, đã từng đã lạy tiên sư, tập đắc đạo pháp, mũi khiêu trong có nhị khí, có thể hập nhân hồn phách.

Vừa mới thúc lương thực tới Trịnh Luân nghe nói gần đây chuyện đã xảy ra, chủ động thỉnh chiến.

Tô Hộ tự nhiên không đồng ý, tại hắn trong mắt, một cái nho nhỏ thúc lương thực đem làm sao có thể chiến cái kia sùng Hắc Hồ.

Trịnh Luân cũng không nói lời nào, cỡi tọa kỵ của mình liền đi ra khỏi thành.

Trịnh Luân mặt như tím tảo, tu giống như kim châm, mang Cừu Vân Liệt Diễm quan, đai hồng bào, khóa vàng giáp, ngọc đai lưng, kỵ Hỏa Nhân Kim Tinh thú, sử hai căn Hàng Ma Xử, trở ra thành đến, lập tức gọi chiến.

Sùng Hắc Hồ ha ha cười cười, cũng không quan tâm, đồng dạng xuất chiến, bất quá khi thấy Trịnh Luân như thế kỳ lạ quý hiếm trang phục lúc, trong lòng lập tức cẩn thận.

Hai người riêng phần mình báo được tính danh, liền chiến cùng một chỗ, này hai người có thể nói đại năng vừa mới, hai người giao chiến, chỉ giết được Hồng Vân thâm thâm, sương trắng tằm tằm, hai nhà kỳ phùng địch thủ, đem gặp tác giả, lui tới có 24-25 hiệp nhưng lại lực lượng ngang nhau.

Trịnh Luân sớm đã theo Tô Hộ chỗ đó biết được sùng Hắc Hồ hiểu được dị thuật, lúc này đem sùng Hắc Hồ trên lưng hồng hồ lô, trong nội tâm lập tức khẽ động, thầm nghĩ, "Câu cửa miệng đạo 'Đánh người không bằng xuống tay trước' ta trước giam giữ hắn nói sau. "

Trịnh Luân cầm trong tay Hàng Ma Xử trên không trung có chút naoáng một cái, sau bên cạnh 3000 Ô Nha binh, một tiếng hò hét, đi như trường xà xu thế.

Mỗi người tay cầm câu liêm, nổi người hoành kéo xích sắt, Phi Vân tia chớp mà đến.

Sùng Hắc Hồ xem chi, như cảm người hình dạng, nhưng hắn không biết hắn có, cũng không để ý, nhưng vào lúc này, chỉ nghe Trịnh Luân khiêu trong truyền ra một tiếng, tiếng nổ như tiếng chuông, điếc tai nổ vang, khiêu trong hai đạo bạch quang phun sắp xuất hiện đến, thu nhân hồn phách.

Sùng Hắc Hồ tai nghe hần thanh âm, chưa phát giác ra mất mớ, ngã cái kim quan đứng đấy, áo giáp cách yên, một đôi giày chiến, không trung cuồng loạn nhẩy múa.

Ô Nha binh bắt sống, dây thừng buộc hai cánh tay, sùng Hắc Hồ nửa ngày mới tỉnh, nhìn chăm chú xem lúc, đã bị trói lại, lập tức giận dữ không thôi, liên tục chửi bới.

Sùng Hắc Hồ bị bắt, hai phe đội ngũ đều là khiếp sợ, Tô Hộ tất nhiên là mừng rỡ, mà sùng Hầu Hồ nhưng lại phần nộ, có thể liên sùng Hắc Hồ đều đã bị trảo, hần trong quân nhưng lại không cái gì lương tướng, không dám ra chiến.

Chính sâu lo gian, binh sĩ báo lại, "Tây Bá hầu quan sai viên môn xuống ngựa!"

...

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Chân tình

Sùng Hắc Hồ bị trảo, sùng Hầu Hồ lúc này trong nội tâm chính phiền muộn, đột nhiên nghe nói Tây Bá hầu Cơ Xương quan sai đến đây, lập tức trong nội tâm càng thêm không vui.

Vốn là Cơ Xương án binh bất động cũng đã lại để cho sùng Hầu Hồ trong nội tâm bất mãn, nhưng hôm nay cái kia Cơ Xương không chỉ có không có tự mình đến đây Ký Châu thảo phạt Tô Hộ, rõ ràng gần kề phái một cái hạ quan tới, sùng Hầu Hồ lập tức phần nộ rồi.

Tức giận hừ một tiếng, đạo, "Gọi hần tiến đến."

Không đến một lát, chỉ thấy tán nghị sinh quần áo trắng giác mang, vào sổ hành lễ, đạo, "Ty chức tán nghị sinh bái kiến quân hầu."

Sùng Hầu Hồ sắc mặt khó coi đến cực điểm, trầm giọng nói, "Tán đại phu, người chúa công vì sao ăn xối ở thì, lại không là quốc, án binh bất động, làm trái triều đình ý chỉ? Người chúa công cái gì không phải làm người thần chi lễ. Nay đại phu này đến, có gì lời nói?"

Tán nghị sinh có thể không phải bình thường người, nghe vậy sau không nhanh không chậm nói, "Ta chúa công nói: 'Bình giả, hung khí cũng;' nhân quân bất đắc dĩ mà dùng, nay bởi vì việc nhỏ, hao người tổn của, kinh hoàng vạn hộ, chỗ qua châu huyện phủ đạo, thuyền chuyển tất cả thuế ruộng, đường xá bốn ba, dân chúng có chính thuế các thuế chi nhiều, quân tướng có mặc áo giáp, cầm binh khí nổi khổ. Bởi vậy ta chúa công sử ty chức tiếp theo giấy chỉ thư, dùng tức khói lửa; sử Tô Hộ tiến Nữ Vương đình, tất cả bỏ đi binh qua, không mất một điện cánh tay đắc lực chi ý. Như không lấy được theo, đại binh một đến, phản bội trừ gian, tội đương diệt tộc, khi đó Tô Hộ chết mà Vô Hối."

Sùng Hầu Hồ nghe nói giận quá mà cười, "Cơ Xương tự biết làm trái triều đình chi tội, đặc dùng này nói quanh co chi từ, dùng câu tự thích. Ta tới trước đây, tổn binh hao tướng, ác chiến mấy trận; Tô Hộ cái kia tặc yên chịu gặp một tờ chỉ thư mà hiền nữ cũng?"

Tán nghị sinh mỉm cười, cũng không nhiều làm giải thích, đạo, "Ta chủ đều có diệu pháp."

Sùng Hầu Hồ cái mũi khề hừ, bất quá nhưng cũng không cách nào, chỉ đành phải nói, "Hừ, ta tự xem các người có gì biện pháp lại để cho cái kia Tô Hộ tiến hiền con gái hần, nếu như phương pháp này không thành, đến lúc đó cũng đừng trách ta đến trước mặt bệ hạ sàm hần Cơ Xương một bản, khi đó, xem hần tại trước mặt bệ hạ nói như thế nào pháp, đi thôi!"

Tán nghị sinh trên mặt mang theo nụ cười tự tin, khom người trở ra.

Tán nghị sinh ra doanh lên ngựa, trực tiếp đi vào dưới thành, rồi sau đó lớn tiếng nói, "Trên thành báo cùng người chúa công, nói Tây Bá hầu quan sai đưa thư."

...

Nói sau bên kia.

Tô Hộ cùng sùng Hắc Hồ tương giao thật lâu sau, bởi vậy vừa thấy Trịnh Luân đem hần trảo vào thành đến, trực tiếp lại để cho chúng tướng đem sùng Hắc Hồ coi bỏ, rồi sau đó hai người một phen trò chuyện với nhau.

Sùng Hắc Hồ cười khổ, không nghĩ tới chính mình sẽ bị trào, lập tức đem chính mình mục đích từ từ nói tới, "Huynh đệ lần này đến đây Ký Châu thành, thứ nhất là tương trợ vi huynh, thứ hai nhưng lại vì nhân huynh giải vây, cái đó liệu lệnh lang niên kỷ còn nhỏ, tự cao kiêu cường, không chịu vào thành thỉnh nhân huynh trả lời, bởi vậy tiểu đệ ra tay, đem hắc bắt về tại sau doanh, cũng không thương hắc chi ý."

Tô Hộ nghe nói Tô Toàn Trung cũng không tổn thương, mừng rỡ trong lòng, đứng dậy, đối với sùng Hắc Hồ một tập, đạo, "Như thế ân tình, làm sao có thể báo?"

Đón lấy sùng Hắc Hồ đem việc này lợi cùng tệ tất cả đều đạo cùng Tô Hộ, thật lâu về sau, hai người mới trò chuyện với nhau hoàn tất.

Tô Hộ nhưng lại đã trầm mặc, hắc như thế nào không biết lần này phản thương sự tình là cỡ nào ngu xuẩn, thế nhưng mà hôm nay hắc nhưng trong lòng thì cảm bất định chủ ý.

Đúng lúc này, theo ngoài điện đi tới một sĩ tốt, báo, "Khởi bẩm Hầu gia, Tây Bá hầu quan sai đến đây, mệnh nói trên ghi."

Tây Bá hầu Cơ Xương thanh danh trong khoảng thời gian này có thể nói vang lớn, Tô Hộ cùng sùng Hắc Hồ tự nhiên sẽ hiểu, mà lại Tô Hộ cùng Cơ Xương cũng là lâu thức, Tô Hộ vội vàng nói, "Tây Bá hầu chính là Tây Kỳ thánh hiền, nhanh chóng làm cho khai thành, mời đến tương kiến."

Không lâu về sau, tán nghị từ nhỏ đến điện trước, gặp sùng Hắc Hồ đang cùng Tô Hộ uống rượu, cũng không kinh ngạc, trực tiếp hướng hai người khom mình hành lễ, hiển nhiên hắc sớm đã biết được này hai người có giao tình.

Tô Hộ mang tương tán nghị sinh nâng dậy, hỏi, "Tán đại phu nay đến tể quận, có gì gấp dự?"

Tán nghị sinh đạo, "Ty chức nay dâng tặng Tây Bá hầu chi mệnh, trước nguyệt quân hậu chi đề thơ châm biếm, đắc tội thiên tử, lúc này công hiến khôi bình hồi tội, ta chúa công thông tri quân hầu trung nghĩa, vì vậy theo như bình, không dám xâm phạm. Hiện có trên sách đặt quân hầu, nhìn qua quân hầu tường sát ban thường đi."

Sau đó tán nghị sinh đem túi gấm nội sách hiến cùng Tô Hộ.

Tô Hộ cùng sùng Hắc Hồ liếc nhau, rồi sau đó Tô Hộ tiếp nhận thư, đem hắc mở ra, chỉ thấy trên sách viết:

"Tây Bá hầu Cơ Xương trăm bài Ký Châu quân hầu tể công dưới trướng:

Xương nghe thấy: 'Suất thổ tần, hắc là Vương thần.' hôm nay từ dục tuyển tươi đẹp phi, phạm công khanh sĩ thứ chi gia, há được ản nấp? Nay dưới bàn chân có nữ thực đức, thiên tử dục tuyển vào cung, tất nhiên là chuyện tốt, dưới bàn chân lại cùng thiên tử chống đỡ, là dưới bàn chân ngang ngược quân, mà lại đề thơ Ngộ môn, ý muốn như thế nào? Dưới bàn chân chi tội, đã không tại xá. Dưới bàn chân vền vẹn biết tiểu tiết, vì yêu một nữ, mà mất quân thần đại nghĩa. Xương tể nghe thấy công trung nghĩa, không đành lòng ngồi nhìn, đặc cho một lời khuyên, có thể chuyển họa vi phúc, hạnh rử xuống nghe yên!

Mà lại dưới bàn chân dục tiến Nữ Vương đình, thực có ba lợi:

Nữ thụ cung vi chi sùng, phụ hưởng tiêu phòng chi quý, cung cư quốc thích, thực lộc ngàn chung, một lợi. Ký Châu nước trấn, đầy chỗ ở không kinh, hai lợi. Dân chúng không đồ thán nổi khổ, ba quân không giết chóc chi thương, ba lợi.

Công như chấp mê, ba hại ngày sau đến vậy:

Ký Châu thất thủ, tông miếu vô tồn, một hại. Cốt nhục có diệt tộc họa, hai hại. Quân dân bị nạn lửa binh tai ương, ba hại.

Đại trượng phu đương bỏ tiểu tiết, mà toàn bộ đại nghĩa, há được hiệu chính là vô tri thế hệ, dùng tự chịu diệt vong quá thay? Xương cùng dưới bàn chân đều là thương thần, không thể không nói thẳng bên trên khinh, hạnh quân hầu lưu ý. Qua loa dâng tặng nghe thấy, đứng đợi Tài Quyết. Cẩn khải."

Tô Hộ xem tất, nửa ngày không nói, chỉ là gật đầu.

Tán nghị sinh gặp Tô Hộ trầm mặc không nói, đạo, "Quân hầu không cần vẫn còn dự, như đồng ý dùng một lá thư mà bỏ đi can qua, đơn giản bên trên từ phía trên mệnh, trung hoà chư hầu, hạ miễn ba quân nổi khổ. Còn đây là chúa công một đoạn hảo ý, quân hầu có gì? Im miệng im lặng? Xin nhanh chóng dấu giáng lệnh, để thi hành!"

Tô Hộ nghe vậy, đối với sùng Hắc Hồ đạo, "Hiện đệ nguoi tới nhìn một cái, Cừ bá nói như vậy, thực là có lý; quả là thật tâm vì nước vì dân, chính là nhân nghĩa quân tử đấy!"

Sùng Hắc Hồ tiếp nhận thư, sau khi xem xong cũng là tán thưởng Cơ Xương chi nhân, đạo, "Tây Bá hầu Cơ Xương quả nhiên như đồn đãi như vậy thánh hiền, không phải chúng ta hai người có thể so sánh a!"

Mặc dù như thế, có thể Tô Hộ cũng không trực tiếp cho tán nghị sinh trả lời thuyết phục, mà là mệnh tửu quán cực kỳ chiêu đãi tán nghị sinh.

Sùng Hắc Hồ đối với cái này khó hiểu, đãi tán nghị sinh sau khi rời đi mới vừa hỏi đạo, "Nhân huynh đã đồng ý Tây Bá hầu nói như vậy, có thể vì sao rồi lại chân chờ?"

Tô Hộ ngồi xuống, ngửa mặt lên trời thở dài nói, "Vi huynh chi nữ Đát Kỷ, mặc dù tao nhả, khéo hiểu lòng người, nhưng lại cũng tính cường, nàng vốn là

không thích nam tử ba vợ bốn nàng hầu, hôm nay muốn nàng tiến cung đương phi, nhưng lại không thể a!"

Sùng Hắc Hồ nghe vậy cũng là thở dài, "Dùng nhân huynh xem, việc này đương như thế nào?"

Tô Hộ mắt nhắm lại, thật lâu nhưng lại nói không ra lời, cuối cùng đạo, "Nếu như ta Tô Hộ có thể dẫn đầu gia quyến tại cái này trong thiên địa tìm được một góc ngách rồi sống yên phận, tội gì như vậy cùng bề hạ chi đại quân đối chọi."

Sùng Hắc Hồ nghe xong cũng liền minh bạch, Tô Hộ đây là ý định cùng Ân Thương đại quân chết đập đầu rốt cuộc, thế nhưng mà hắn cũng không cách nào, phía trước cũng đã khích lệ qua, hôm nay bất quá Tây Bá hầu Cơ Xương thư khích lệ giới, cũng là vô dụng, chỉ có thể lắc đầu thở dài.

"Cha, hài nhi nguyện hướng Triều Ca!"

Đúng lúc này, đột nhiên theo đại điện hậu truyện ra một đạo tiếng ngẹn ngào.

Tô Hộ cùng sùng Hắc Hồ hai người đồng thời cả kinh, lập tức đứng dậy, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo bóng hình xinh đẹp chính che mặt thút thít nỉ non, hướng về sau chạy tới.

Nguyên lai Đát Kỷ trong khoảng thời gian này đã từ dưới người chỗ đó biết được, để tân dục chiêu chính mình tiến cung rồi sau đó phụ thân của mình giận dữ phản thương sự tình, vừa rồi vừa vờ trốn ở đại điện phía sau, nhìn thấy phụ thân của mình tình nguyện không để ý Tô thị một môn an nguy, cũng không muốn cưỡng ép tiến đưa nàng vào cung, trong nội tâm âm áp, đồng thời cũng vì chính mình có bức này phụ thân cảm thấy tự hào.

Nhưng là Đát Kỷ cũng biết sự tình nặng nhẹ, huống chi nàng cũng không hi vọng chính mình một nhà bị cái kia hôn quân diệt tộc, bởi vậy bắt đắc dĩ, chỉ phải mở miệng.

Tô Hộ nhìn qua Đát Kỷ đi xa bóng lưng, há hốc mồm nhưng lại cảm giác yết hầu phát lắp, nói không ra lời, lập tức hướng sùng Hắc Hồ xin lỗi một tiếng, vội vội vàng vàng chạy về phía Đát Kỷ khuê phòng.

Sùng Hắc Hồ xem lấy hết thấy trước mắt, cũng cảm giác khóe mắt mờ mờ cay mũi, thế nhưng mà những cũng không phải này hắn có thể nhúng tay, bởi vậy chỉ có thể một tiếng thở dài, "Để vương tuyển phi a... Ai!"

Mà âm thầm yên lặng chú ý đây hết thấy Vân Trung Tử trong lòng cũng là cảm khái ngàn vạn, hắn so sùng Hắc Hồ càng thêm biết rõ để vương tuyển phi mà làm dân chúng mang đến tổn thương.

Vân Trung Tử bản muốn ngăn cản Đát Kỷ tiến cung, nhưng là muốn đến đây là Thánh Nhân tại tính toán để tân, mặc dù hắn như thế nào ngăn cản, cái kia hồ ly tinh sớm muộn cũng là muốn vào cung đầu độc để tân, để tân Ân Thương cũng nhất định sẽ hủy diệt.

Hơn nữa nếu như thật sự ngăn cản, đằng sau sẽ phát sinh cái gì biến hóa, hắn cũng một điểm không biết, đến lúc đó đối với nghĩ cách cứu viện Tiệt giáo đệ tử bất lợi.

Huống chi Tây Chu Cơ Xương xác thực là thánh hiền thế hệ, tuy nhiên phản thương có chứa báo thù ý tứ, nhưng là Cơ Xương đối đãi vạn dân thái độ so với hiện tại để tân nhưng lại tốt rồi vô số lần.

Vân Trung Tử yên lặng nhìn xem một màn này, mặc dù không có bất luận cái gì động tác, bất quá trong lòng thì đã có quyết định.

"Ô ô..."

Tô Hộ vừa vừa tiếp cận Đát Kỷ khuê phòng, liền nghe Đát Kỷ khóc thảm thanh âm, mà lúc này, Đát Kỷ mẫu thân từ lâu tại bên ngoài gian phòng mặt thảm thiết khóc.

"Lão gia, Đát Kỷ nàng..."

Đát Kỷ mẫu thân bi thống, sớm đã hai mắt đầm lệ Bà Sa, trong lời nói mang theo thanh âm rung động, toàn bộ trong sân đều mang theo một cổ bi ý.

"Đát Kỷ, vi phụ... Vi phụ thực xin lỗi ngươi a!"

Tô Hộ đầm ngực dậm chân, ngửa mặt lên trời rên rỉ, đục ngầu trong hai mắt càng là mang theo khí vụ, hơi nháy mắt mắt, liền từ trong hai mắt kia lăn xuống hạ hai giọt nước mắt đen.

"Cha, ngươi đừng nói như vậy, đều là hài nhi tự nguyện, hài nhi không oán ngươi."

Từ trong phòng truyền ra Đát Kỷ thanh âm, hắn âm thanh mặc dù bi, lại như oanh thanh yển ngữ, như tiên vui cười giống như, có thể ám nhân tâm.

"Cha, ngày mai sẽ đưa hài nhi đi Triều Ca a."

Thật lâu, Đát Kỷ nhưng lại bình tĩnh lại, khai được cửa, như thế đối với Tô Hộ lời nói.

"Hài nhi..."

Đất Kỷ mẫu thân vừa thấy Đất Kỷ, trực tiếp đem hân ôm vào trong ngực, khóc rống một mảnh, Đất Kỷ cũng là nhịn không được, lần nữa khóc .

Tô Hộ nghe vậy càng là bi, há hốc mồm, không nói gì, mà là đem Đất Kỷ mẹ con hai người ôm vào lòng, rung động lấy thân thể, trùng trùng điệp điệp gặt đầu.

Toàn bộ trong sân tràn ngập một cổ bi ý, lại để cho Vân Trung Tử đều có chút cái mũi mũi cay mũi, sờ sờ mũi, tạm thời không hề chú ý nơi đây.

Sáng sớm hôm sau, Tô Hộ sắc mặt không thật là tốt xem, trầm mặt, viết một lá thư, đem hân giao cho tán nghị sinh, càng là ban thưởng hân kim tơ lụa, đạo, "Tán đại phu về trước Tây Kỳ, ta theo sau tiến nữ, hướng thương chuộc tội."

Tán nghị sinh nhìn ra Tô Hộ sắc mặt không tốt, cũng đã biết hiểu tới hôm qua sự tình, trong nội tâm yên lặng thờ dài, tiếp nhận thư, cũng không tiếp nhận kim tơ lụa, bái biệt mà đi.

Thật sự là: Một phong sách chống đỡ mười vạn chi sư.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Hồ nhập Triều Ca

Nhìn qua tán nghị sinh bóng lưng rời đi, lập tức lại nghĩ tới nữ nhi của mình Đất Kỷ, Tô Hộ liền không khỏi một tiếng thở dài.

Sùng Hắc Hồ tiến lên, an ủi, "Nhân huynh không cần như thế thương cảm, lệnh ái ngày thường như thế tú lệ, định cũng tìm được bệ hạ sủng ái." Bất quá lời này vừa nói ra, liền sùng Hắc Hồ mình cũng là khe khẽ thở dài.

Tô Hộ cười khổ lắc đầu, đạo, "Nếu như lúc trước, có lẽ vi huynh không biết lo lắng, thế nhưng mà hôm nay bệ hạ tính tình đại biến, sớm đã trở nên... Ai!"

Sùng Hắc Hồ tự nhiên minh bạch Tô Hộ nói, lắc đầu, cũng không nên nói thêm cái gì, sau đó đạo, "Đã Đất Kỷ đã làm này quyết định, nhân huynh có thể nhanh chóng thu thập hành trang, quân lệnh yêu đưa vào Triều Ca, liền sợ có biến; tiểu đệ trở về, phóng lệnh lang vào thành, cũng cùng gia huynh thu binh về nước, cụ bề ngoài trước đặt triều đình, để nhân huynh hướng thương tạ tội. Không được lại có hân nghị, gây nên sinh mầm tai vạ."

Tô Hộ đạo, "Mong hiền đệ chi ái, cùng Tây Bá chi đức, đã Đất Kỷ như thế quyết định, vi huynh định không biết đưa Ký Châu sinh tử tại không để ý, tức thời chuẩn bị không thể nghi ngờ, hiền đệ yên tâm, chỉ là của ta Tô Hộ chỉ này một đứa con, bị lệnh huynh nhốt hành dinh, hiền đệ có thể nhanh chóng phóng hân vào thành, dùng an ủi lão thê hồi hộp chờ mong, cử động thất cảm ơn sâu!"

Hắc Hồ đạo, "Nhân huynh giải sầu, tiểu đệ đi ra ngoài, tức thời để lại hân đến, không cần quái niệm!"

Hai người lẫn nhau cảm tạ, Hắc Hồ ra khỏi thành, đi đến sùng Hầu Hồ hành dinh.

Sùng Hắc Hồ sau khi trở về, cho đến thả ra Tô Toàn Trung, mà cái kia sùng Hầu Hồ nhưng lại ngăn cản, cuối cùng sùng Hắc Hồ một phen nghiêm nghị năn nỉ, lại để cho sùng Hầu Hồ xấu hổ không thôi, sùng Hầu Hồ cũng không dám ngăn trở.

Rồi sau đó sùng Hắc Hồ đem Tô Toàn Trung thả ra, cáo tri Đất Kỷ dự tiến Triều Ca sự tình, lại để cho hân trở về thành cùng người nhà đoàn tụ.

Tô Toàn Trung bái tạ, ra doanh lên ngựa, hồi được Ký Châu thành.

Sùng Hắc Hồ nộ phát như sấm, nhận được ba ngàn người mã, lên kim tình thú, tự hồi Tào châu đi.

Sùng Hầu Hồ mặc dù phần nộ lại không cam, lại cũng không thể tránh được, chỉ phải dẫn đầu binh mã tướng sĩ, về nước mà đi.

Tô Toàn Trung trở về thành về sau, cùng người nhà đoàn tụ, không khỏi sầu não.

Tô Hộ nhịn xuống bi thương, điểm 3000 đội ngũ, 500 gia tướng, chinh đồn và sắp đặt chiến quân, làm cho Đất Kỷ rửa mặt lên đường.

Đất Kỷ nghe lệnh, mặc dù sớm có chuẩn bị, lại như cũ nước mắt rơi như mưa, bái biệt mẫu thân huynh trưởng, uyển chuyển bi chi, hàng trăm mị thái, đứng như thục vút bỏ lưng yên.

Lê hoa đài vũ, từ mẫu sao sinh dứt bỏ? Chỉ thấy tả hữu thị nhi khích lệ giới, phu nhân phương khóc vào phủ ở bên trong, Đất Kỷ cũng hợp nước mắt lên

xe, Tô Toàn Trung đem hán tiễn đưa đến hơn mười dặm bên ngoài hồi.

Tô Hộ hộ tống Đát Kỷ tiến cung, một ngày bên cạnh muện, chống đỡ Đan châu, tại dịch quán ngừng.

Nửa đêm thời gian, một hồi yêu gió thổi qua, Tô Hộ cùng với chúng tướng đều tại trong lúc ngủ say, mà ở Tô Hộ chỉ nữ —— Đát Kỷ trong phòng nhưng lại xuất hiện một cái đẹp để thân ảnh.

Này yêu đúng là dâng tặng Nữ Oa chi mệnh Hiền Viên phần Tam Yêu một trong Cửu Vĩ Hồ ly tinh, Cửu Vĩ Hồ ly ngày đêm cân nhắc như thế nào tài năng tiến cung, vừa vận trời ban cơ hội tốt, này đây hán chuẩn bị đem Đát Kỷ hôn phách thôn phệ chiếm cứ thân thể của nàng.

Ngay tại Cửu Vĩ Hồ ly chuẩn bị động thủ thời điểm, chỉ nghe sau lưng có thanh âm truyền đến, "Cát không thể giết hại người vô tội, nếu không ngày khác nhân quả tuần hoàn, ngươi chắc chắn gặp nạn."

Cửu Vĩ Yêu Hồ quá sợ hãi, nàng chính là Linh Hồ, Linh giác nhạy cảm, người này đến đến sau lưng, chính mình lại hào không phát giác, sao không sợ hãi giật mình không hiểu?

Lập tức xoay người, chỉ thấy một áo bào xanh đạo nhân đang đứng tại phía sau mình, một đôi mắt mỉm cười đánh giá chính mình, Cửu Vĩ Yêu Hồ cẩn thận nhìn lên liền đã minh bạch, người này tu vi chỉ sợ so với chính mình cao hơn không ít.

Này yêu lúc này tự sợ tới mức mồ hôi lạnh chảy ròng, chỉ vì đạo nhân hận nhất yêu Ma Quỷ quái, Cửu Vĩ Yêu Hồ sợ hán chém giết chính mình, bởi vậy trực tiếp quỳ xuống đất cầu xin tha thứ đạo, "Tiên trưởng tha mạng."

"Việc này vốn không nên bàn đạo quán, nhưng là bản đạo thật sự không muốn hoàn toàn không có cô nữ tử như vậy chết, cái này mới ra tay đem hán cứu, ngươi đại hán tiễn cung chính là Thiên Ý, bản đạo cũng không làm khó dễ ngươi, ngươi chỉ cần huyễn hóa thành hình dạng của nàng, tiến cung là được."

Đạo này người tự nhiên là Vân Trung Từ, hán cũng không muốn ngăn cản Cửu Vĩ Yêu Hồ tiến cung, bất quá nhưng lại quyết định cứu Đát Kỷ, khỏi bị Yêu Hồ hãm hại.

Vừa mới nói xong, Vân Trung Từ nghĩ nghĩ, đạo, "Bản đạo cũng không muốn cái biến mấy thứ gì đó, bản đạo cái này liền vì ngươi phục chế một phần Đát Kỷ trí nhớ."

Lập tức đi đến Đát Kỷ trước giường, thò tay hướng hán đầu một Phật, một đoàn mông lung vàng sáng hiển hiện mà ra.

Lúc này, Cửu Vĩ Yêu Hồ vừa thấy Vân Trung Từ thi pháp, trong mắt ngoan lệ chi sắc lóe lên, miệng phun hàng loạt, đạo, "Đa tạ đạo trưởng tương trợ!" Hán âm chi vũ mị, câu nhân hồn phách.

Vân Trung Từ đang tại thi pháp, đột nhiên nghe hán âm, cái đó vẫn không rõ này yêu nghĩ cách, bất quá dùng hán Chuẩn Thánh tu vi, như thế yêu thuật như thế nào sẽ thả trong mắt hán?

Trong mắt lệ mang lóe lên, hừ lạnh nói, "Làm càn!"

Gần kề một tiếng đạo uống lên tiếng, cũng không thấy Vân Trung Từ có gì động tác, đã có thể là đơn giản như thế vừa quát, lại làm cho Yêu Hồ hết thảy một tiếng, thống khổ ôm đầu, toàn thân run rẩy không thôi, coi như đã trải qua cái gì trọng kích một loại!

Vân Trung Từ thấy vậy, hừ lạnh một tiếng, đạo, "Nếu là ngươi lại giả vờ giả vịt, đừng trách bản đạo đối với ngươi ra tay độc ác, đến lúc đó hồn phi phách tán, mặc dù là ngươi người sau lưng, cũng cứu không được ngươi."

"Tiểu Yêu biết sai, tiên trưởng tha mạng." Lần này Yêu Hồ trường trí nhớ, vội vàng xác nhận, sợ hãi đến cực điểm.

Trong nội tâm nghĩ đến, "Người này lai lịch khá lớn, ngay cả ta là Nữ Oa sai khiến mà đến, như thế thần bí sự tình, hán đều biết hiểu, ta đây liền yên tâm, hán tất nhiên không biết đem việc này nói ra."

Nguyên lai này yêu phía trước nhưng lại muốn mạo hiểm giết người diệt khẩu, dù sao Nữ Oa bàn giao cho chuyện của các nàng là bí mật, các nàng cũng không dám lại để cho người đem việc này tiết lộ ra ngoài, có thể hán không nghĩ tới Vân Trung Từ tu vi hơn xa tại nàng.

Vân Trung Từ quan sát Cửu Vĩ Yêu Hồ, cũng không lại nói tiếp, mà là chuyên chú phục chế Đát Kỷ trí nhớ.

Không lâu về sau, Vân Trung Từ mang theo Đát Kỷ đi rồi, mà trong phòng thì là do cái kia Cửu Vĩ Yêu Hồ biến ảo mà thành Đát Kỷ.

Vân Trung Từ mang theo Đát Kỷ đi vào trên một ngọn núi cao, rồi sau đó đem hán đánh thức.

"A, nơi này là... Đạo trưởng? Đạo trưởng đem ta mang đến tận đây địa vị gì?"

Đát Kỷ tỉnh lại, thấy mình cũng không trong phòng, mà là nằm ở trên một tảng đá lớn, mà lại gặp một đạo người đang đứng tại phụ cận đánh giá chính mình, không khỏi kinh hô, mặt mũi tràn đầy vẻ bối rối.

Vân Trung Từ im lặng, như thế nào cảm giác Đát Kỷ nhìn về phía ánh mắt của mình phảng phất là đang nhìn một cái dâm tặc? Vân Trung Từ không khỏi

sờ lên mũi, cứu người cứu được trên phần này, coi như là nhất tuyệt rồi.

Sau đó Vân Trung Tử đem Cửu Vĩ Yêu Hồ dục gia hại tại nàng sự tình cáo tri Đát Kỷ, Đát Kỷ vừa rồi thoải mái, rồi sau đó đạo, "Đa tạ đạo trưởng cứu giúp, Đát Kỷ vô cùng cảm kích, phía trước sự tình, mong rằng đạo trưởng không muốn chú ý."

Vân Trung Tử chẳng hề để ý lắc đầu, đạo, "Đát Kỷ, hôm nay đã có người thay ngươi vào cung, ngươi đã không thích hợp ở nhân gian, bản đạo dục mang ngươi đi một chỗ tiên đảo, mà ngươi về sau chỉ sợ cũng rất nan dữ người nhà tương kiến, ngươi có bằng lòng hay không theo bản đạo mà đi?"

Đát Kỷ nghe vậy một hồi thương cảm, nhưng là Đát Kỷ cũng là một cái minh bạch lí lẽ nữ tử, bởi vậy lập tức đồng ý đạo, "Đa tạ đạo trưởng thu lưu, từ nay về sau Đát Kỷ danh tiếng đã không khô ta, từ nay về sau, tiểu nữ tử liền tên là Tô Ngọc, đạo trưởng gọi tiểu nữ tử một tiếng Tô Ngọc là được."

Vân Trung Tử nghe vậy gật đầu, "Đi thôi, bản đạo mang ngươi đi Ngũ Hành đảo."

...

Bên kia, không phải dừng lại một ngày, Tô Hộ rốt cục đem Đát Kỷ tiễn đưa đến Triều Ca thành, Hoàng Phi Hồ đem hần an trí tại kim đình quán dịch trạm.

Lần này cái này Tô Hộ lại là đã quên cho Phí Trọng Vu Hồn hai người tặng lễ, hai người giận dữ, "Cái này nghịch tặc ngươi tuy là tiễn nữ chuộc tội, thiên tử hi vọng bất trắc, mọi thứ đều tại ta hai người làm đẹp, hần sinh tử tồn vong, chỉ ở chúng ta trong lòng bàn tay, hần hoàn toàn không để ý tới chúng ta thật là đáng giận!"

Hai người ghi hận trong lòng, rồi sau đó tiến hướng thấy thiên tử, Phí Trọng phủ phục tấu viết: "Nay Tô Hộ chỉ nữ, đã ở đều môn, hậu chỉ định đoạt."

Để tân nghe thấy tấu giận dữ nói, "Cái này thất phu ngày đó cường từ loạn chính, trẫm muốn đẩy với pháp, lại khản chờ gián dừng lại, xá quy bốn quốc; há ý này tặc đề thơ Ngô môn, lần miếu trẫm cung, thù thuộc đáng hận! Ngày mai tảo triều, định chính quốc pháp, dùng trừng phạt tội khi quân."

Vu Hồn thừa cơ tấu viết: "Thiên tử chi pháp, nguyên không phải vì thiên tử chỗ tư, chính là vì họ Vạn mà đứng; nay bạn thân tặc tử chưa trừ diệt, là vì không cách nào, không cách nào chi hướng, vì thiên hạ chỗ vứt bỏ."

Để tân đạo, "Khanh nói cực thiện, ngày mai trẫm đều có nói."

Ngày kế tiếp, thiên tử trèo lên điện, chung cổ tề minh, văn võ đứng hầu, thiên tử thẳng điện, đều loại quan lại châu mừng tất.

Để tân đạo, "Có tấu chương người ra lóp, vô sự mà lại lui."

Nói không tất, Ngô môn quan khai tấu, "Ký Châu hầu Tô Hộ, hậu chỉ Ngô môn, tiễn nữ thỉnh tội."

Để tân mệnh truyền chỉ tuyên đến.

Tô Hộ thân phạm quan chi phục, không dám quan lưu phục miện, đến đến thêm son phía dưới phủ phục, miệng nói, "Phạm thân Tô Hộ tử tội!"

Để tân đạo, "Ký Châu Tô Hộ, ngươi đề thơ châm biếm Ngô môn, 'Vinh viễn không hướng thương' cho đến sùng Hầu Hồ dâng tặng sắc hỏi tội, ngươi còn cự địch Thiên Bình, hư hao mệnh quan quân đem, ngươi có gì nói? Nay lại hướng quân, lấy theo thị quan xuất ra Ngô môn bêu đầu, dùng chính quốc pháp."

Nói không tất, chỉ thấy Thủ tướng Thương Dung ra lóp gián viết: "Tô Hộ phản thương, lý nghi hành quyết; nhưng ngày hôm trước Tây Bá hầu Cơ Xương có bản, làm cho Tô Hộ tiễn nữ hướng thương, dùng hết quân thần đại nghĩa. Nay tô đã tuân vương pháp, tiễn nữ hướng Vương chuộc tội, tình có thể nguyên. Mà lại bệ hạ bởi vì không tiễn nữ nhi tội nhân, đã tiễn nữ nhi lại thêm tội, hần không phải bệ hạ bản tâm, xin bệ hạ thương mà xá chi."

Để tân nghe vậy trầm mặc, do dự bất định.

Cái kia Phí Trọng thấy vậy, hai mắt có chút một chuyển, lập tức ra lóp tấu đạo, "Thừa tướng chỗ tấu, nhìn qua bệ hạ theo chi; mà lại nghi Tô Hộ nữ Đát Kỷ triều kiến, nếu như dung mạo xuất chúng, lễ độ thông dong, có thể đảm nhiệm dịch liên, bệ hạ liền xá Tô Hộ chi tội; như không thể xưng ý, có thể liền nữ trăm với thành phố hướng, dùng chính tội khác. Thử bệ hạ không mất tín với thần dân vậy!"

Để tân gật đầu đồng ý, "Khanh nói có lý."

Sau đó để tân mệnh thị quan tuyên Đát Kỷ yết kiến.

Đát Kỷ tiễn Ngô môn, qua Cửu Long kiều, đến chín gian điện, tích thủy mái hiên nhà trước, nâng lên giống như hót, tiến lễ hạ bái miệng nói vạn tuế.

Để tân nhìn chăm chú quan sát, gập đất ba mây đen điệp tóc mai, hạnh mặt má đào, nhạt nhẽo xuân son, mềm mại eo liễu, thực giống như Hải Đường túy nhạt, lê hoa đái vũ, không á Cửu Thiên Tiên nữ hạ Dao Trì, nguyệt ở bên trong Hằng Nga cách ngọc khuyết.

Đát Kỷ khai Chu, giống như một điểm anh đào, đầu lười bên trên nhả chính là đặc ý hoà hợp êm thấm, chuyển làn thu thủy như song loan mất phượng, khóe mắt ở bên trong tiễn đưa chính là nũng nịu vạn chủng Phong Tình.

Môi son khê mở, miệng nói: "Phạm thần nữ Đất Ký, nguyện bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn tuế!"

Chỉ cái này vài câu, sẽ đem để tâm gọi hồn du Thiên Ngoại, phách tán trời cao, cốt nhuyển gân xóp giòn, tai nóng máy mắt, không biết như thế nào cho phải.

Lúc ấy để tâm đứng dậy ngự án bên cạnh, mệnh nữ nhân bình thân.

Làm cho tả hữu cung phi: "Vân Tô nương nương tiến thọ Tiên cung, hậu trẩm cung hồi cung."

Bê bọn gọi đương giá quan truyền chỉ:

"Xá Tô Hộ cả nhà vô tội, nghe trẩm gia phong, quan còn cựu chức, mới tăng quốc thích, mỗi tháng bổng mễ (m) hai nghìn thạch. Lộ ra khánh điện tiệc lễ yến ba ngày, Thủ tướng và đủ loại quan lại ăn mừng, hoàng thân khoa trương quan ba ngày, quan văn hai viên, võ quan ba viên, tiễn đưa khánh vinh quy chốn cũ."

Tô Hộ tạ ơn, lưỡng lisp vẫn vỗ thấy thiên tử bức này yêu sắc, đều có không vui chỉ ý.

Nại thiên tử khỏi giá hồi cung, không thể nói thẳng, chỉ phải đều đến lộ ra khánh điện cùng yến.

Thiên tử cùng Đất Ký tại thọ tiên quan tiệc lễ yến, màn đêm buông xuống thành tựu Phượng hữu loan giao, ân ái như là giao nước son.

Để tâm tự tiến Đất Ký sau khi, hưởng hưởng yến vui cười, hàng đêm vui vẻ; triều chính buông thả, chương tấu lẫn lộn.

Quần thần liền có gián chương, để tâm xem cùng trò đùa, ngày đêm hoang dâm.

Chưa phát giác ra quang âm ngay lập tức, tuổi Nguyệt Như lưu, đã là ba tháng, chưa từng thiết hướng.

Chỉ ở thọ Tiên cung, cùng Đất Ký yến vui cười, thiên hạ 800 trấn chư hầu, bao nhiêu bản đến Triều Ca, công văn phòng bản tích như núi, không thể thấy mặt vua, hấn mệnh làm sao có thể được xuống, mắt thấy thiên hạ đại loạn.

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Phong Thần cướp khởi

Cái kia để tâm cả ngày cùng Đất Ký quần cùng một chỗ, ba tháng chưa từng vào triều.

Thủ tướng thương quang vinh chờ một đám trung thần đau lòng không thôi, nhưng lại không có biện pháp, thường xuyên trình lên khuyên ngăn, có thể cái kia để tâm đã bị Đất Ký mê được thần hồn điên đảo, ở đâu chịu nghe?

Để tâm tự bị Thánh Nhân ám toán về sau, liền thường xuyên phạm mớ hờ, mà từ khi Đất Ký tiến cung về sau, càng là không một ngày thanh tỉnh, cả ngày dần độ.

Bất quá để tâm dù sao cũng là nhân gian đế vương, thân có Chân Long chi khí, mà lại hấn còn có hai mươi mấy năm số mệnh, bởi vì cái gọi là Thiên đạo không sút mẻ, mỗi tháng luôn luôn dương khí dồi dào thời điểm, mà khi đó, Chân Long chi khí được dương khí thoái mái, khó khăn lắm áp qua Thánh Nhân mê hoặc chi thuật, thoáng tỉnh dậy.

Cũng cũng chỉ có lúc này, để tâm tài năng thấy kia trình lên khuyên ngăn quần thần một mặt.

Để tâm tỉnh dậy thời điểm, khi thì phê duyệt tấu chương, bất quá dù sao tỉnh dậy thời gian không dài, bởi vậy, mặc dù phê duyệt tấu chương cũng là không nhiều lắm.

Mà để tâm tại thanh tỉnh thời điểm, tự nhiên không biết thụ cái kia Yêu Hồ mê hoặc, bất quá để tâm sớm đã biến thành háo sắc thành tánh chi nhân, đối với cái kia Đất Ký mỹ mạo tự nhiên thật là si mê, cho nên cũng không phát giác Đất Ký là Yêu Hồ.

Đương nhiên, mặc dù để tâm đối với Đất Ký cũng không si mê, cũng không có khả năng phát hiện Yêu Hồ chân thân, bởi vì cái kia Cửu Vĩ Yêu Hồ thân có Nữ Oa ban tặng pháp bảo, có thể dấu năng yêu khí.

Đất Kỳ gặp để tân rõ ràng không hề thụ chính mình mê hoặc thời điểm, mà lại còn phê duyệt tấu chương, lập tức trong nội tâm giận dữ, trong nội tâm nghĩ đến, "Như thế như vậy, khi nào tài năng hết Thành nương nương chỉ mệnh?"

Rồi sau đó tâm tư một chuyện, liền có biện pháp, gặp để tân thụ chính mình mê hoặc thời điểm (kỳ thật chủ yếu nhất là bị Thánh Nhân mê hoặc), cũng không phê duyệt tấu chương, mà tỉnh dậy về sau là được người bình thường, Đất Kỳ liền hi vọng để tân một mực không để ý tới quốc sự, bởi vậy hướng để tân đạo, "Bệ hạ, hôm nay 800 chư hầu chỗ tấu tấu chương vô số, bệ hạ chính là vua của một nước, kim thân thể vì nhất, không bằng đem cái kia tấu chương giao do Đất Kỳ đến phê duyệt, bệ hạ ở một bên uống rượu xem xét như thế nào?"

Để tân tự nhiên vỗ tay đại khen, từ đó về sau, để tân liền đem sở hữu tấu chương mang về cung trong, lại để cho Đất Kỳ phê duyệt, mà chính hắn thì là ở một bên uống rượu mua vui.

Mà trong lúc này, cái kia Phí Trọng cùng Vu Hồn hai người gặp Đất Kỳ được sủng ái, vì nịnh nọt Đất Kỳ, trực tiếp đem cung trong thị quan, thủ vệ đổi thành thân tín, lại để cho một đám muốn trình lên khuyên ngăn đại thần không thể thấy để tân.

Tư sân thượng đồ thái sư —— đồ nguyên tiền dạ xem thiên tượng, chỉ thấy để tinh âm đậm, vì mây mù chỗ mờ tiếp tục mấy tháng không tiêu tan.

Đồ thái sư tâm lo xã tắc, không đành lòng trông mắt nhìn để tân bị mất thành sụp giang sơn, liền suốt đêm tu thành sơ chương, ngày kế tiếp đến công văn phòng, vừa mới là Thủ tướng Thương Dung thay phiên công việc.

Đồ nguyên tiền đại hi, thỉnh Thương Dung hướng nội đình kiến giả mặt tấu, "Lão thừa tướng! Đêm qua nguyên tiền xem tư sân thượng, yêu khí quan thâm cung, tai ương lập kiến chuyện thiên hạ cũng biết vậy! Chủ thượng quốc chính không tu, triều cương không để ý tới, hưởng hoan mộ vui cười, hoang hàng tửu sắc, tông miếu xã tắc chỗ quan, tri loạn chỗ hệ, không phải chuyện đùa, há được ngồi nhìn? Nay đặc cù tấu chương, hơn một ngàn thiên tử, dám lao thừa tướng đem này đặc đạt Thiên Thỉnh, thừa tướng định như thế nào?"

Thương quang vinh đạo, "Thái sư đã có tấu chương, lão phu há có ngồi nhìn chi lý? Chỉ mấy ngày liền thiên tử không ngự điện đình, khó với mặt tấu, hôm nay lão phu cùng thái sư tiến cung vua kiến giả mặt tấu thể nào?"

Vì vậy Thương Dung tiến chín gian đại điện, qua Long Đức điện, lộ ra Khánh điện, Hi Thiện điện, tiếp qua phân cung lâu...

Để tân kỳ thật cũng không phải là không tiếp gặp thần tử, chỉ là chưa từng có người công chúng thần cầu kiến sự tình bẩm báo hắn mà thôi, đến một lần trăm mê ở cùng Đất Kỳ tâm hoan tác nhạc, thứ hai cũng là quân thần bị Vu Hồn, Phí Trọng bọn người thân tín ngăn trở.

Vừa mới hôm nay để tân cùng Đất Kỳ du lịch đến Ngự Hoa Viên, đột nhiên nghe thấy bên ngoài nội thị thanh âm, "Lão thừa tướng, thọ Tiên cung chính là cấm thất chỗ thánh cung phòng ngủ, bên ngoài thần không được tiến này!"

Để tân tuy nhiên bị thụ cái kia mê hoặc chi thuật, bất quá nghe xong như trước cảm thấy kỳ quái, vội hỏi đạo, "Thương Dung chuyện gì tiến nội gặp trăm? Hắn chính là tam thế chi lão thần, sao có thể ngăn đón hắn không cho vào đến?"

Đất Kỳ thâm hận, nhưng lúc này cũng không thể tránh được, chỉ phải lặng yên không đến thanh âm, giả giả không biết nói.

Để tân cũng không đa tưởng, gọi thị vệ lại để cho Thủ tướng Thương Dung đi vào Ngự Hoa Viên đến.

Thấy thương quang vinh, để tân hỏi, "Thừa tướng có gì khẩn cấp tấu chương, đặc đến cung trong gặp trăm?"

Thương Dung khải tấu: "Chấp chương tư sân thượng quan đồ nguyên tiền, đêm qua ngưỡng xem càn giống như, gặp yêu khí lung chiếu kim khuyết, tai ương lập kiến, nguyên tiền chính là tam thế chi lão thần, bệ hạ chi cánh tay đắc lực, bất bại ngồi nhìn, Vương bệ hạ chuyện gì không thiết hướng, không để ý tới quốc sự? Ngồi ngay ngắn thâm cung, sử trăm cung ngày đêm ưu tư, nay thần không tránh búa rìu chi trư, làm bốc lên Thiên Uy, không phải vì cô thẳng, xin rú xuống Thiên Thỉnh."

Sau đó đem bản dâng lên, để tân triển khai quan sát, thông quyền sách đều là nói cái kia Đất Kỳ chính là yêu, khuyên can để tân phế truất Đất Kỳ, trọng chấn triều cương sự tình.

Đất Kỳ tự nhiên cũng ở một bên trông thấy, thấy thế gấp bước lên phía trước đạo, "Đồ thái sư giả niết tà thuyết mê hoặc người khác, che hoặc thánh thông, dao động loạn vạn dân, này là tà thuyết mê hoặc người khác loạn quốc. Dân chúng đến ngu nghe này tà thuyết mê hoặc người khác không hoảng hốt người tự sợ, bất loạn người tự loạn, khiến dân chúng lo sợ không yên không ai có thể tự an tự nhiên sinh loạn. Truy cứu thủy đầu từ đó vô căn cứ nói như vậy hoặc chi. Cổ phạm tà thuyết mê hoặc người khác hoặc chúng người giết không tha!"

Để tân nghe vậy gật đầu đồng ý, đạo, "Mỹ nhân nói cực kỳ đương." Lập tức truyền chỉ ý: "Đem đồ nguyên tiền bêu đầu thị chúng, dùng giới tà thuyết mê hoặc người khác."

Thủ tướng Thương Dung kinh hãi, "Bệ hạ! Việc này không thể! Nguyên tiền chính là ba thế nguyên lão, tổ binh trung lương, thiết tình vì nước, lịch huyết khoát trên vai lá gan; đơn giản hướng hoài báo chủ chi ân, mộ thù ta quân chi đức, nổi khổ tâm, bất đắc dĩ mà nói chi. Huống hồ phụ trách tư thiên, nghiệm chiếu cát hung, như theo như mà không tấu, sợ quan lại sâm luận. Nay dùng thẳng thần can gián, bệ hạ phản ban thưởng hân chết; nguyên tiền mặc dù chết không chối từ, dùng mệnh báo quân, tự quy mình xuống, tự đánh giá được hân chết chỗ. Chi sợ 400 vạn vô bên trong, có tất cả bất bình, nguyên tiền người vô tội thụ戮. Nhìn qua bệ hạ nguyên hân trung tâm, thương mà xót chi."

Để tân đạo, "Thừa tướng không biết, nếu không trăm nguyên tiền, vu nói cuối cùng không đã lúc, gây nên làm cho dân chúng lo sợ không yên, không có ninh Vũ vậy."

Thương Dung dục đãi lại gián, tiếc rằng đế tân không theo, không chỉ có như thế, còn làm cho dâng tặng ngự quan tiền đưa Thương Dung xuất cung.

Thương quang vinh nội tâm bị thống, nhưng lại bất đắc dĩ.

Đỗ nguyên tiền bị bêu đầu thị chúng, hồn phách không tiêu tan, bỗng bênh đưng đưa nhưng lại đi tới Ngọc Hư Cung, lên cái kia Phong Thần bảng, thành Phong Thần bảng đệ nhất nhân.

Nguyên lai năm đó Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo bá nhập Xiển giáo thời điểm, cái kia Phong Thần bảng cùng Đả Thần Tiên liền bay vào Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn có cảm giác, mở mắt ra, thăm nghĩ, "Phong Thần bảng bên trên đệ nhất nhân dĩ nhiên thượng bảng, như thế, Phong Thần chi kiếp đã bắt đầu, Khương Tử Nha nên xuống núi rồi."

Lúc này, đang ở Triều Ca thành hắc bạch đạo người tự nhiên cũng đã biết hiểu đỗ nguyên tiền bị giết sự tình, hắc cũng minh bạch, Phong Thần đại kiếp chính thức tiến đến rồi, không khỏi chịu thờ dài.

...

Đỗ nguyên tiền bởi vì trình lên khuyên ngăn mà bị người vô tội chém đầu, việc này truyền ra, quần thần phần uất, trong đó Thượng đại phu Mai bá càng là tức giận, liều lĩnh thị vệ ngăn trở, cường ép trình lên khuyên ngăn, không muốn lại chọc giận đế tân, đế tân trong con giận dữ, trực tiếp hạ lệnh cũng dục đem Mai bá bêu đầu.

Đúng lúc này, Đát Kỷ tấu đạo, "Thiếp khai chúa công! Nhân thần lập điện, trưng lòng mây dựng thẳng mục, lỵ ngữ khinh quân, đại nghịch bất đạo, ** khác thường, không phải vừa chết có thể chuộc người. Mà lại đem Mai bá quyền cấm nhà tù, thiếp trị một hình, đồ giáo hoạt thần chi khinh tấu, trừ tà nói chi loạn chính."

Đế tân hiếu kỳ, hỏi, "Này hình gì dạng?"

Đát Kỷ tự nhiên cười nói, đạo, "Này hình ước cấp hai trọng, tròn tám thước, thượng trung hạ dùng hóa ba môn, đem đồng tạo thành như đồng trụ một loại, bên trong dùng lửa than nung đỏ, lại đem tà thuyết mê hoặc người khác hoặc chúng, khéo nói khinh quân, bất tuân pháp luật, vô sự vọng thượng tấu chương, cùng nhiều loại người phạm pháp, tiến bốc lột quan phục, đem xích sắt quấn thân, khóa vây đồng trụ phía trên, chỉ bảo cách tứ chi gân cốt, không cần phải du yên tận mũi tiêu, tất thành tro tàn, này hình danh viết: 'Bảo cách', nếu không này cực hình, gian xảo chi thần, mua danh thế hệ, tận đùa bốn pháp luật và kỷ luật, đều không biết cảnh sợ."

Đế tân lúc này lại là bị cái kia Đát Kỷ mê hoặc, lập tức vỗ tay cười viết: "Mỹ nhân chi pháp, có thể nói thập toàn thập mỹ."

Rồi sau đó truyền hạ lệnh xuống, tạo bảo cách.

Thủ tướng Thương Dung xem Trụ Vương làm bừa Vô Đạo, đảm nhiệm tín Đát Kỷ, lại tạo bảo cách, tại Vạn Thọ cung trước thờ dài, "Nay xem thiên hạ đại sự đi vậy! Chỉ là thành sụp mậu kính quyết đức, một mảnh coi chừng, Thừa Thiên vĩnh viễn mệnh; há biết truyền đến đương kim thiên tử, một khi Vô Đạo, nhân quan bảy miếu không tuân thủ, xã tắc khâu khur, ta gì nhẫn gặp?"

Về sau thương Vinh Tiến cung gặp mặt đế tân, đạo, "Thần khai bệ hạ! Thiên hạ đại sự đã định, quốc gia mọi sự an khang, lão thần suy sụp, không chịu nổi trách nhiệm, sợ mất với diên đảo, đắc tội với bệ hạ; khản xin niệm thần thị quân ba thế, vài năm quý tịch, thực xấu hổ món chay. Bệ hạ mặc dù không tức ban thưởng bỏ đi khiển trách, hần như thần chi dung lão Hà? Nhìn qua bệ hạ xá thần tàn thân thể, thả về bên trong ruộng, được hàm mớm cỏ bưng với quang thiên phía dưới, đều bệ hạ ban tặng chi dư năm."

Đế tân gặp Thương Dung từ quan, không cư tướng vị, thăm hỏi đạo, "Khanh mặc dù tuổi già, thăng tự quốc thước, bất đắc dĩ khanh khổ kiên quyết từ chối; nhưng khanh triều cương khổ lao, vài năm ân cần, trăm cái gì không đành lòng."

Lập tức mệnh theo thị quan truyền hần ý chỉ: "Điểm văn võ hai viên, bốn bề ngoài lễ, tiễn đưa khanh vinh quy quê cũ; nhưng lấy bản quan địa phương thỉnh thoảng tồn hỏi."

Thương Dung tạ ơn ra hướng, chưa qua một giây, đủ loại quan lại đều biết Thủ tướng trí sĩ vinh quy, tất cả đến xa tiễn đưa.

...

Không lâu, cái kia bảo cách liền đã tạo tốt, đế tân đại hi.

Tại Đát Kỷ theo đề nghị, ngày thứ hai, đế tân thiết hướng, mà lại đem bảo cách đặt điện đông.

Văn võ bá quan đều tới, đều là hiếu kỳ, chỉ vì đế tân mấy tháng không hướng, không biết hôm nay vì sao thiết hướng.

Bất quá ở trong đó như Hoàng Phi Hổ, Tỳ Can, Vi Tử Khải bọn người nhưng lại biết được, bọn hần tại tổng biệt thương quang vinh thời điểm dĩ nhiên biết rõ bảo cách hình phạt đó, lúc này trong nội tâm đều là bi phần không thôi.

Sớm hạ hoàn tất, đế tân đang tại văn võ bá quan mặt, đem Mai bá áp lên bảo cách.

Cái kia bào cách đồ bưng một mảnh, Mai bá huyết nhục chi thân thể, làm sao có thể chịu đựng như thế cực hình, không cần thiết một lát liền hóa thành một mảnh tro tàn.

Đáng thương Mai bá cả đời tận trung làm hết phận sự, chỉ vì nói thẳng trình lên khuyên ngăn, cuối cùng lại lạc được cái kết quả như vậy.

Cái này bào cách hình phạt đó chính là năm đó Hạ Kiệt chỗ tạo, Thương Thang đem hắc lưu vong về sau, liền đem này hình cụ bị phá hủy, không ngờ hôm nay cũng tại để tân trong tay tái hiện, nếu là Thương Thang dưới tuổi vàng có biết, không thông báo làm gì muốn?

Để tân dùng bào cách giết Mai bá, hoàn toàn chính xác làm ra giết gà dọa khỉ hiệu quả, lại hắc không nghĩ tới, văn võ quần thần tại lương lóp xem thấy vậy hình, Mai bá chết thảm, đều bị sợ hãi, mỗi người có lùi bước chi tâm, mỗi người không hề làm quan chi ý.

...

Bất tri bất giác rõ ràng đã 100 chương rồi, Vân Phong quyển sách này cũng đã đã viết có hơn ba mươi vạn chữ rồi, thế nhưng mà hôm nay cuốn sách này thành tích có thể nói thâm đậm, ai!

Bạn đang đọc truyện *Phúc Đức Chân Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.